

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမောတဿ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ ။
 နမောတဿ ဓမ္မဿ၊ သွာက္ခာတဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ ။
 နမောတဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ ။

နိဒါန်းပဏာမအဖွင့်။

☞ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝန္တနေယျာနံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 တွင်၊ ဥတ္တမံ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောအဓိဇ္ဇာလည်းရှိတော်မူသော၊ ရတနတ္ထ
 ယံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော လောကီရတနာအပေါင်းတို့ထက် မြတ်သော
 ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝန္တိတွာဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး
 ပြီး၍၊ လောကေနိဿရဟောသိနာ၊ လောကီဝဋ်ဆင်းရဲမှကယ်ထုတ်ထွက်
 မြောက်ကြောင်းကိုရှာဖွေတော်မူလေ့ရှိတော်မူသော၊ ခုဒ္ဒါစာရပဟာယိ
 နာ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်အကျင့်တရားကိုပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်
 ထသော၊ လောကနာထေန၊ နတ်လူတို့၏ကိုးကွယ်ရာ မြတ်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယမိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဒေသနာ၌၊ ယော
 သုတ္တနိပါတော၊ အကြင်သုတ္တန်နိပါတ်ကို၊ ခေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး
 တဿသုတ္တနိပါတဿ၊ ထိုသုတ္တန်နိပါတ်ကျမ်း၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏
 အဖွင့်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုစီရင်ပေအံ့။ အယံသုတ္တန်နိပါတောစ၊ ဤသုတ္တ
 နိပါတ် ကျမ်းသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကေသွဝ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယတို့၌ သာလျှင်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သြဝတော၊ အတွင်း၌တည်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣမဿာပိသုတ္တန်နိပါတဿ၊ ဤသုတ္တန်နိပါတ်ပါဠိတော်၏လည်း၊
 အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊

၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

ကရိယာမိ၊ ပြုစီရင်ပေအံ့။ ။ အယံဂန္ထော၊ ဤကျမ်းသည်၊ ဂါယသတ
သမာဏိန္ဒော၊ တရာသောဂါထာတို့ဖြင့်ကောင်းစွာပြုစီရင်၏။ ဝေယျာဗျာ
ကရဏာဂီတော၊ ဝေယျာဗျာကရုဏ်းဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ကဿ၊ အတတ်
ကြောင့်သော၊ ဤကျမ်းသည်၊ သုတ္တန်ပါတ်တောတိ၊ သုတ္တန်ပါတ်ဟူ၍၊ သင်္ချံ၊
ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဗေယျ၊
အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဂုတ္တတောစ၊
ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဝနတောစ၊
နာအပ်သောတရားဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာနံ၊ အနက်တို့
ကို၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ တာဏတောစ၊ စောင့်ရှောက်တတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထာနံ၊ အနက်တို့ကို၊ သုစနာစ၊ ပြုတတ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သုဒနာစေဝ၊ အနက်တို့ကိုပိုစေတတ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အပြားအား
ဖြင့်မိန့်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာရူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်
သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့ကို၊ တတောတတော၊ ထိုထိုဟောတော်မူအပ်
သောအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိမှ၊ နိပါတေတွာ၊ ကျစေ၍၊ သမူဟတော၊ ပေါင်းရုံးသော
အားဖြင့်၊ အယံဂန္ထော၊ ဤကျမ်းသည်၊ သုတ္တန်ပါတ်နိသင်္ခမေဝ၊ သုတ္တ
နိပါတ်ဟူသောအရေအတွက်သို့သာလျှင်၊ ဥပါဂတော၊ ရောက်၏။

သုဝစာနိ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိစာပိ၊ အလုံး
စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုတ္တာနိ၊ သုတ်တို့သည်၊ ပမာဏတော၊ အတိုင်း
အရှည်အားဖြင့်၊ တာမိနေဝ၊ ထိုသို့တူမျှသောသဘောရှိကုန်သည်၊ ယထော
ယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နယောနိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တတောတသ္မာ
ကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံဂန္ထော၊ ဤကျမ်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်
အပေါင်းတို့၏၊ နိပါတေဝ၊ ကျရာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿ၊
အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အညာ၊ သုတ္တန်ပါတ်မှတစ်ပါးသော၊ သင်္ခံ၊
အရေအတွက်သည်၊ ပိသေသာနံ၊ အထူးပိသေသဖြစ်ကုန်သော၊ နိမိတ္တာ
နံ၊ သဒ္ဓပဝတ္တိနိမိတ်တို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ သုတ္တန်ပါတ်တ
တိ၊ သုတ္တန်ပါတ်ဟူ၍၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်အပ်သော၊ ဇေနာမေဝေ၊ ဤသို့သော
အမည်ကိုသာလျှင်၊ သမဇ္ဈဂါ၊ အဓိဂတော၊ ကောင်းစွာရလေ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
သမဓိဂတာသင်္ချောစ၊ ကောင်းစွာရအပ်ရေတွက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊
သေဇေသောဂန္ထော၊ ဤသုတ္တန်ပါတ် ကျမ်းသည်၊ ဝဂ္ဂတောစ၊ အပေါင်းအ
ရူအားဖြင့်လည်း၊ ဥရဂဝဂ္ဂေါ၊ ဥရဂဝဂ်လည်းကောင်း၊ ဂုဇ္ဈဝဂ္ဂေါ၊ ဂုဇ္ဈဝဂ်

၂

နိဒါန်းပဏာမအဖွင့်

၃

လည်းကောင်း၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ္ဂလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကဝဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌ
ကဝ္ဂလည်းကောင်း၊ ပါရာယနဝဂ္ဂေါ၊ ပါရာယနဝဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါ၊ ငါးပါးသောဝဂ္ဂတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊
ထိုငါးပါးသောဝဂ္ဂတို့တွင်၊ ဥရဂဝဂ္ဂေါ၊ ဥရဂဝဂ္ဂသည်၊ အာဒိ၊ အစဖြစ်
သောဝဂ္ဂတည်း၊ သုတ္တတော၊ သုတ်အားဖြင့်၊ ဥရဂဝဂ္ဂေ၊ ဥရဂဝဂ္ဂ၌၊ ဤ
ဒဿသုတ္တာနိ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုဇ္ဇဝဂ္ဂေ၊ ဝုဇ္ဇ
ဝဂ္ဂ၌၊ ဝုဇ္ဇသ၊ တဆဲ့လေးသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဝဂ္ဂေ၊
မဟာဝဂ္ဂ၌၊ ဤဒဿ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဋ္ဌက
ဝဂ္ဂေ၊ အဋ္ဌကဝဂ္ဂ၌၊ သောဇ္ဇဿ၊ တဆဲ့ခြောက်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ပါရာယနဝဂ္ဂေ၊ ပါရာယနဝဂ္ဂ၌၊ သောဇ္ဇဿ၊ တဆဲ့ခြောက်သုတ်
တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တတိသုတ္တာနိ၊ ခုနစ်ဆယ်
သောသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုတ်အပေါင်းတို့
တွင်၊ ဥရဂသုတ္တံ၊ ဥရဂသုတ်သည်၊ အာဒိ၊ အစသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပရိယတ္တိပ္ပမာဏတော၊ ပရိယတ္တိအတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌတာဏဝါ
ရာ၊ ရှစ်ဘာဏဝါရတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဂ္ဂသုတ္တပရိ
ယတ္တိပ္ပမာဏဝ၊ ဝဂ္ဂအားဖြင့်ငါးဝဂ္ဂ သုတ်အားဖြင့်ခုနစ်ဆယ် ပရိယတ္တိ
အားဖြင့်ရှစ်ဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကောပန၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုသုတ္တနိပါတ်ကျမ်း၌၊ အာဒိ၊ အစ
မည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ယောဥပ္ပတိတံ
ဝိနေတိကောဓံ (ပ) ဥရဂေါဇိဏ္ဍမိဝတ္တံစံဝုရာဏန္တိ အယံဂါထာ၊ ယောဥပ္ပတိ
တံဝိနေတိကောဓံ (ပ) ဥရဂေါဇိဏ္ဍ မိဝတ္တံစံဝုရာဏံ ဟူသောဤဂါထာ
သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဒိ၊ အစသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ ပသုတိ၊ အစပြု၍၊ အဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကိုဖွင့်ရာဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို၊ ကာဝရံ၊ ပြုအံ့သော
၄၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို၊ ဝုစ္စတိ၊ မိန့်အပ်၏။

အယံဂါထာ၊ ဤယောဥပ္ပတိတံဝိနေတိ အစရှိသောဂါထာကို၊ ယေန
ဘဂဝတာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
အရပ်ဌာန၌၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဝိမံ၊ ဤအစ
အရင်းကို၊ ပကာသယိတွာ၊ ပြပြီး၍၊ အဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊
အနက်ကိုဖွင့်ရာဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုရိဿာမိ၊

၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ပြီအံ့၊ အယံဂါထာ။ ဤယောဥပ္ပတိတံဝိနေတိအစရှိသောဂါထာကို၊ ကေန
 ပန၊ အဘယံသုသည်။ ဂုတ္တ၊ မိန့်အပ်သနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယံအရပ်၌၊
 ဂုတ္တ၊ မိန့်အပ်သနည်း။ ကဒါ၊ အဘယံကာလ၌၊ ဂုတ္တ၊ မိန့်အပ်သနည်း။
 ကသ္မာစ၊ အဘယံအကြောင်းကြောင့်ကား၊ ဂုတ္တ၊ မိန့်အပ်သနည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ပရိဟာရေ၊ အဖြေကို၊
 မယာ၊ ငါသည်။ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောသောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ စတုရိသတိဗုဒ္ဓသန္တိကေ၊ နှစ်ကျိပ်လေးဆူကုန်သောဘုရား
 ရှင်တို့၏အယံတော်၌၊ လဒ္ဓဗျာကဏော၊ ရအပ်သောဗျာဒိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ဝေဿန္တိမုဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာဇာတ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့ကို၊
 ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ တုလိတာဘဝနေ၊ တုလိတာနတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇိ
 တွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ဝေတောပိ၊ ထိုတုလိတာနတ်ပြည်မှလည်း၊ စဝိတွာ၊
 စုတေခဲ့၍၊ သကုရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 ခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူတော်မူ၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ကတမဟာဘိ
 နိက္ခမနေ၊ ပြုအပ်သောမြတ်သောတောထွက်ခြင်းရှိပြီးသော်၊ ဗောဓိရာက္ခ
 မူလေ၊ ဗောဓိပင်၏အရင်း၌၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ သမ္မညတညာဏ်တော်ကို၊
 အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီးသော်၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ
 တရားတော်ကို၊ ပဝတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေတော်မူပြီး၍၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့
 ၏၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလိုငှါ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တေနဘဂဝတာ၊ ထိုဘုန်းတော်ကြီးထွသောဘုရားသည်၊ အနာ
 စရိယကေန၊ ဆရာတပါးအခြားမရှိသော၊ သယမ္ဘူနာ၊ သယမ္ဘူဟုဆို
 အပ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဇ္ဈေန၊ သမ္မညဘုရားသည်၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၍၊ ကတ္ထပန၊ အဘယံအရပ်၌ကား၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ အာ
 ဇ္ဇဝိယံ၊ အာဇ္ဇဝီပြည်၌၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကဒါ၊ အဘယံအခါ၌၊
 ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘူတဂါမသိက္ခာ
 ပဒံ၊ ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယံကြောင့်၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သနည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအာဇ္ဇဝီပြည်၌၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝစေတီယေ၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝစေ
 တီ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပဂတနံ၊ အနီးသို့ကပ်ရောက်လာကုန်
 သောနတ်လူတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာဖြစ်စိပ်သောငှါ၊ အယံ

နိဒါန်းပဏာမအဖွင့်၊

၅

ဂါထာ၊ ဤယောဥပ္ပတိတံဝိနေတိအစရှိသောဂါထာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သင်္ခပဝိဿန္တနာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအဖြေတည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ခုရေနိဒါနအဝိခုရေနိဒါနသန္တိကေနိဒါနဝသေန၊ ခုရေနိဒါန်းအဝိခုရေနိဒါန်းသန္တိကေနိဒါန်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောနိဒါန်းတို့တွင်၊

ခုရေနိဒါနံနာမ၊ ခုရေနိဒါန်းမည်သည်ကား၊ ဒီပင်္ကီရတော၊ ဒီပင်္ကီရာဘုရားအထံတော်၌၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကထာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်တော်၌အကြောင်းဝတ္ထုစကားသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ခုရေနိဒါနံနာမ၊ ခုရေနိဒါန်းမည်၏။

အဝိခုရေနိဒါနံနာမ၊ အဝိခုရေနိဒါန်းမည်သည်ကား၊ ကုသိတာဘဝနတော၊ ကုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကထာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်တော်၌အကြောင်းဝတ္ထုစကားသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အဝိခုရေနိဒါနံနာမ၊ အဝိခုရေနိဒါန်းမည်၏၊ သန္တိကေနိဒါနံနာမ၊ သန္တိကေနိဒါန်းမည်သည်ကား၊ ဗောဓိမဏ္ဍတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကထာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်တော်၌အကြောင်းဝတ္ထုစကားသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သန္တိကေနိဒါနံနာမ၊ သန္တိကေနိဒါန်းမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောနိဒါန်းတို့တွင်၊ အဝိခုရေနိဒါနဉ္စ၊ အဝိခုရေနိဒါန်းလည်းကောင်း၊ သန္တိကေနိဒါနဉ္စ၊ သန္တိကေနိဒါန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခန္ဓနိဒါနာ၊ နှစ်ပါးသောနိဒါန်းတို့သည်၊ ခုရေနိဒါနေယေဝ၊ ခုရေနိဒါန်း၌သာလျှင်၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခုရေနိဒါနဝသေနေဝ၊ ခုရေနိဒါန်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိဿန္တနာ၊ အဖြေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သာပနေသာသာပနသောဝိဿန္တနာ၊ ထိုအဖြေကို၊ ဇာတကဋ္ဌကထာယ၊ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဣမ၊ ဤသုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယတောယသ္မာ၊ ကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဝိတ္ထာရိတာ၊ အကျယ်မချဲ့အပ်လေပြီ၊ တတောတသ္မာ၊ ကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝိတ္ထာရိတနယေန၊ အကျယ်ချဲ့အပ်သောနည်းဖြင့်၊ နိဒါနကထာ၊ ဆိုအပ်သော နိဒါန်းစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

၆ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၁-ဥရုဂသုတ်။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ တတ္ထ
 တာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၏၊ ဝတ္ထု၊
 ဝတ္ထုသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမ၊ ဤသုတ္တနိပါတ်
 ၌၊ အာဠာရိယံ၊ အာဠာရိပြည်၌၊ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊
 ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တေန
 သမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါအာဠာရိယံဝိဟရတိတြာဒိ၊ တေနသမယေနဗုဒ္ဓေါ
 ဘဂဝါအာဠာရိယံဝိဟရတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟအဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူပေ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ သုန်းတော်ကြီး
 သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သုရားသည်၊ အာဠာရိယံ၊ အာဠာရိပြည်၏အနီးဖြစ်သော၊ အဂ္ဂါ
 ဇ္ဇဝစေတီယော၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝစေတီ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပန
 သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာဠာဂကာ၊ အာဠာရိပြည်၌နေကုန်သော၊ သိက္ခူ၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ နဝကမ္ပံ၊ အမှုသစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဂုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒုန္တိ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဆေဒါ
 ပေန္တိ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်းဖြစ်စေကုန်၏၊ အညတရော၊ တယောက်
 သော၊ အာဠာဂကာ၊ အာဠာရိပြည်၌နေသော၊ သိက္ခူပိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊
 ဂုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ရုက္ခေ၊ ထို
 သစ်ပင်၌၊ အဓိဝတ္တော၊ အမြဲစောင့်နေသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ တံသိက္ခူ၊
 ထိုရဟန်းကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝနံ၊
 နေရာကျောင်းကို၊ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 ဘဝနံ၊ နေရာသစ်ပင်ကို၊ မာဆိန္ဒု၊ မဖြစ်ပါလင့်၊ ဣတိဧတံဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ သောသိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနာဒိ
 ယန္တော၊ စကားကိုနားမထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဂုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆိန္ဒုယေဝ၊
 ဖြစ်သည်သာသျှင်တည်း၊ တဿာစဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်၏လည်း၊ ဒါရ
 ကဿ၊ သူငယ်၏၊ ဗာဟုံ၊ လက်ရုံးကို၊ အာကောဇေသိ၊ ခုတ်ခါးလေ၏၊ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿာဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဣမံသိက္ခူ၊ ဤရဟန်းကို၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဇိဝိကာ၊ အသက်

မှ၊ ဝေါရောပေယျံ၊ ချရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သော
အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿာဒေဝတာယ၊
ထိုနတ်အား၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံအဟော
သိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယွာယံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဣမံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းကို၊ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေ
ယျံ၊ ချအံ၊ ဇေတံ၊ ဤအကြံသည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ နပတိဈပံ၊ မလျောက်ပတ်ချေ
သေး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေတံမတ္ထံ၊ ထိုအ
ကြောင်းကို၊ အာရောစေယျ၊ နားတော်လျှောက်ကြား၊ ရမူကား၊ ယံနုန၊
ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူ
ရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွား၊ ချဉ်းကပ်လေပြီး
၍၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေတံမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရော
စေသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝတောနတ်သား၊
သာရဿာရ၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ ဒေဝတောနတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တံ
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ နဝေါရောပေသိ၊ မချသည်ကား၊
သာရခေါ၊ ကောင်းသည်သာတည်း၊ ဒေဝတောနတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊
တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ သစေဝေါရောပေယျာသိ၊
အကယ်၍ ချသည်ဖြစ်အံ့၊ ဒေဝတော၊ နတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဗဟုံ၊
များစွာ၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝေယျာသိ၊ ပွားစေသည်မည်၏၊ ဒေဝ
တောနတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ အမူကသ္မိ၊ သြကာသေး၊ ဤ
မည်သောအရပ်၌၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်၏၊ တက္ခိ၊
ထိုသစ်ပင်၌၊ တွံ၊ သင်နတ်သည်၊ ဥပဂစ္ဆ၊ ကပ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေဉ္စပန၊ ဤသို့သော စကားကိုကား၊
ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿာ
ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်အား၊ ဥပ္ပန္နကောစဝိနယနတ္ထံ၊ ဖြစ်သောအမျက်ဒေါသ
ကိုဖျောက်မိမ့်သောငှါ၊ ယောဝေဥပ္ပတိတံကောဓံရထံဘန္တံ၊ ဝဝါရယေတိ
ဣမံဂါထံ၊ ယောဝေဥပ္ပတိတံကောဓံ ရထံဘန္တံ၊ ဝဝါရယေဟူသောဤဂါ
ထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥပ္ပတိတံ၊
ဖြစ်သော၊ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ ဝိနေတုကာမော၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း
ငှါအလိုရှိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဘန္တံ၊ ထုန်ယှပ်သော၊ ရထံ၊ ရထံကို၊

၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သာရထိ၊ရထားထိန်းသည်။ ရက္ခတိန္ဒာ၊စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ဝေ၊စင်စစ်။ ဥပ္ပတိတံ၊ဖြစ်သော။ ကောဓံ၊အမျက်ဒေါသကို။ ဝါရုယေ၊တားမြစ်စောင့်ရှောက်ရာ၏။

တတော၊ထိုနောင်မှ။ သဏျဓုတ္တိယာ၊သင်္ကဏ်ဝင်မင်း၏ သားဖြစ်ကုန်သော။ သမဿာ၊ ရဟန်း တော်တို့သည်။ ဇေတိန္ဒြိယံ၊တရသောကာယိန္ဒြေရှိသော။ ရက္ခံ၊သစ်ပင်ကို။ ကထံဟိနာမ၊အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဆိန္ဒိယန္တိပိ၊မိမိတို့ကိုယ်တိုင်လည်းဖြတ်ကြကုန်ဘိသနည်း။ သေဒါပေဿန္တိပိ၊သူတပါးတို့ကိုလည်းဖြတ်စေကုန်ဘိသနည်း။ ဇိဝံ၊အသက်ကို။ ဝိဟေဋ္ဌန္တိ၊ညှဉ်းဆဲကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိဇေဝံ၊ဤသို့။ မနုဿာနံ၊လူတို့၏။ ဥဇ္ဈာယိတံ၊ကဲ့ရဲ့အပ်သောစကားကို။ သုတွာ၊ကြားရကုန်၍။ သိက္ခာသိ၊ရဟန်းတို့သည်။ အာရောပိတော၊ ကြားလျှောက်အပ်သော။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ရှင်သောမြက်သစ်ပင်ကိုမျှက်ဆီးချတ်ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ပါမိတ္တိယန္တိ၊ ပါမိတ်အပတ်သင့်၏ဟူ၍။ ဣမံသိက္ခာပဒံ၊ဤသို့သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပေတွာ၊ ပညတ်တော်မူပြီး၍။ တတ္ထ၊ထိုအခါ၌။ ဥပဂတာနံ၊ ကိုယ်တော်၏အနီးသို့ရောက်လာကုန်သော သူတို့အား။ ဓမ္မဒေသနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာဖြစ်မိသောငှါ။ ယောဥပ္ပတိတံ ဝိနေတိ ကောဓံ ဝိသဋ္ဌံ သပ္ပဝိသံဝဩသဇေတိ တိန္ဒာဝဂါထံ၊ယောဥပ္ပတိတံဝိနေတိကောဓံဝိသဋ္ဌံသပ္ပဝိသံဝဩသဇေတိဟူသောဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အာရသော၊ဒါယကာတို့။ ယောသိက္ခာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝိသဋ္ဌံ၊ တကိုယ်လုံးကိုနှံ့၍ ထည်သော။ သပ္ပဝိသံ၊မြွေဆိပ်ကို။ ဩသဇေတိ၊ အမြစ်အခေါက်အစရှိသောခွေးတို့ဖြင့်။ ဝေဇ္ဇော၊ခွေးသမားသည်။ ပဇဟတိန္ဒာ၊မျှောက်လေသကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။ ဥပ္ပတိတံ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ကောဓံ၊အမျက်ဒေါသကို။ ပဇဟန္တော၊စွန့်လိုသည်ရှိသော်။ ဥရဂေါ၊မြွေသည်။ ပုရုဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဇိတ္တံ၊အိုသော။ တစံ၊အရေကို။ ဇဟာတိန္ဒာ၊ စွန့်သကဲ့သို့။ တထာ၊ထိုအတူ။ သောသိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဩပေါရံ၊ဤမှဘက်ကမ်းနှင့်တူသော သဘောရှိသော ဩဓိန္ဒြေဂိယ သံယောဇဉ်ကို။ ဝိနေတိပဇဟတိ၊ ပစ်စွန့်နိုင်၏။ ဇေဝံ၊ဤသို့။ ဇေဝံယေဝ၊ တရသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဣဒံတ္ထံ၊ဤဝတ္ထုကို။ ဝိနယေစ၊ဝိနည်း၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မပဒေစ၊ ဓမ္မပဒကျမ်း၌လည်းကောင်း။ သုတ္တန်ပါတေစ၊ သုတ္တန်ပါတ်ကျမ်း၌လည်းကောင်း။ ဣတံ၊ဤသို့။ တိသုဋ္ဌာနေသု၊သုံးပါးသောအရာဋ္ဌာနတို့၌။ သဂ်ဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ရောက်၏။

ဧတ္ထာဝတာ။ ဤမျှလောက်သော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ယေနယတ္ထယဒါ
 ယသ္မာဝုတ္တဂါထာအယံဣမံဝိမိပကာသယိတွာသ ကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏ
 နန္တိ၊ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာဝုတ္တဂါထာအယံဣမံဝိမိပကာသယိတွာသ
 ကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ ယာမာတိကာ၊ အကြင်မာတိကာကို၊ ဌမိတာ၊
 ထားအပ်၏။ သာမာတိကာ၊ ထိုမာတိကာကို၊ သင်္ခေပတောစ၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာဓုတောစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်၏အဖွင့်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားဦး၍၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ပြီး
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ္တ
 နိပါတ်ကျမ်း၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဖွင့်ရာဖွင့်ကြောင်းတည်း။ ယော
 တိ၊ ယော ဟူသည်ကား၊ ယောယာဒိသော၊ အကြင် သို့သဘောရှိသော
 ရဟန်းသည်၊ ခတ္တိယကုလသာဝါ၊ မင်းမျိုးမှလည်း၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သော၊ ပြာဟ္မဏကုလသာဝါ၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးမှလည်း၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သော၊ နဝေါဝါ၊ အပေသသည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမောဝါ၊ အလတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ထေရောဝါ၊ မထေရ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပတိတန္တိ၊
 ဥပ္ပတိတံ ဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဈိဥဇ္ဈံ၊ အထက်အထက်သို့၊ ပတိ၊ ရှေ့၊ ဣတံ
 ဂတံ၊ ရောက်၏။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသို့ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊
 ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံဥပ္ပန္နန္တနာမ၊ ဤဥပ္ပန္နမည် သည်ကား၊
 ဝတ္တမာန ဘုံတွာပဂတော ကာသကတဘူမိယဇ္ဇဝသေန၊ ဝတ္တမာနုပ္ပန္န
 ဘုံတွာပဂတုပ္ပန္နဩကာသကတုပ္ပန္န ဘူမိယဇ္ဇုပ္ပန္နတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနေ
 ကပ္ပတောဒံ၊ တပါးမကများသောအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခဏတ္တယသို့ရောက်
 သောတရား တို့တွင်၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခတံ၊ ပစ္စည်း
 တရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်သော၊ ဥပ္ပါဒါဒိသမင်္ဂီ၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏအစရှိသည်
 နှင့် ပြည့်စုံသော တရား အပေါင်းသည်၊ ဝတ္တမာနုပ္ပန္နနာမ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်
 သောဝတ္တမာ နုပ္ပန္နမည်၏။ ယံ၊ အကြင် ဖြစ်ဆဲတရားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
 ၍၊ ဥပ္ပန္နာဓမ္မာ အနုပ္ပန္နာဓမ္မာဥပ္ပါဒိနောဓမ္မာတိ၊ ဥပ္ပန္နာဓမ္မာ အနုပ္ပန္နာဓမ္မာ
 ဥပ္ပါ ဒိနောဓမ္မာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏။ အာရမ္မဏာရသံ၊ အာရုံ၏ အရသာကို၊ အနုဘာဝိတွာ၊ အစဉ်ခံ
 စား၍၊ နိရုဇ္ဈံ၊ ချုပ်လေပြီးသော၊ အနုဘုတွာပဂတသင်္ခါတံ၊ အစဉ်အတိုင်း
 ခံစား၍ ကင်းလေပြီးသော၊ ကုသလာကုသလဉ္စ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်
 မိတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒါဒိတ္တယံ၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏ အစရှိသောသုံး

ပါးတို့၏ အပေါင်းသို့။ အနုပ္ပတွာ၊ အစဉ် အတိုင်းရောက်၍၊ နိရုဒ္ဓံချုပ်
 လေပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုတွာပဂတသင်္ခါတံ၊ အာရုံကို ခံစားပြီး၍
 ကင်းပြီဟုဆိုအပ်သော၊ သေသသင်္ခါတဉ္စ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့မှ ကြွင်း
 သေသသင်္ခါတတရားသည်လည်း၊ သုတွာပဂတုပ္ပန္နံနာမ၊ သုတွာပဂတုပ္ပန္နံ
 မည်၏၊ တမေတံတံတေတံဥပ္ပန္နံ၊ ထိုသုတွာပဂတုပ္ပန္နံကို၊ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မှားသောမိစ္ဆာသဘောသည်၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ယထာစ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဥပ္ပန္နံဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ၊
 သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝနာ၊ ပွားစေခြင်းသည်၊ ပါရိပုရိ၊ ပြည့်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်
 သော၊ သုတ္တန္တေသု၊ သုတ္တန်တို့၌၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာတဝဋ်၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ယာနိတာနိကမ္မာနိ၊
 အကြင်ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိစ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်အပ်သော၊ တံကဋ္ဌံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံဟောင်းသည်၊ အတိတံ၊
 လွန်လေပြီးသည်၊ သမာနဋ္ဌိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ အညဿ၊ တပါးသောကံ၏၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိပါကဿ၊
 အကျိုးပေးခြင်း၏၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥတတ္တု၊ တည်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတော
 ကာသဉ္စ၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးသည်၊
 အနုပ္ပန္နံဝိ၊ မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩကာသေ၊ အခွင့်ကို၊
 ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အဝဿံ၊ မချွတ်မယွင်း၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်

၁၀ သုတ္တံ၊ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဩကာသကတုပ္ပန္နံနာမ၊ ဩကာသကတုပ္ပန္နံမည်
 ၏၊ တာသုတာသုဘူမိသု၊ ထိုထိုသို့သောတုံတို့၌၊ အသမူဟိတံ၊ မနုတ်အပ်
 သော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံနာမ၊ ဘူမိလဒ္ဓုပ္ပန္နံမည်
 ၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရာ၌လည်း၊ ဘူမိယာစ၊ ဘူမိတရား၏လည်းကောင်း၊ ဘူမိ
 လဒ္ဓုဿစ၊ ဘူမိလဒ္ဓုတရား၏လည်းကောင်း၊ နာနတ္တံ၊ သူးသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဘိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤထူးသည်၏အဖြစ်သည်၊ သေယျထာကတမံ၊
 အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘူမိနာမ၊ ဘူမိတရားမည်သည်ကား၊ ဝိပဿနာယ
 ဝိပဿနာဇေ၊ အာရမ္မဏဘူတာ၊ အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေတုမကာ၊
 ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့တည်း၊ ဘူမိလဒ္ဓါ

နာမ၊ ဘူမိလဒ္ဓတရားမည်သည်ကား၊ တေသု၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ ဥပ္ပတ္တိ
ရဟံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်း
တည်း၊ တံပန၊ ထိုကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ အာရမ္မဏဝသေန၊
အာရုံပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ အတိတာဒိတေဒေ၊ အတိတ်သည်ဖြင့် ပြားကုန်သော၊
ခန္ဓေပိ၊ ခန္ဓာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်သော၊ ခန္ဓေပိ၊ ခန္ဓာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
တတ်ကုန်၏၊ မဟာကမ္မာယန ဥပ္ပလဝဏ္ဏာဒိနံ၊ ရှင်မဟာ ကမ္မည်းထေရ်
ဥပ္ပလဝဏ္ဏရဟန္တာမ အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အာ
ရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ နန္ဒမာဏာ ဝက သော ရေယျသေဋ္ဌိပုတ္တာဒိနံ၊ နန္ဒမည်
သောလုလင် သောရေယျသုဋ္ဌေးသားအစရှိသောသူတို့၏၊ ကိလေသာ၊
ကိလေသာအကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိပိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊
သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတံကိလေ
သဇာတံ၊ ဤကိလေသာသည် ခန္ဓာငါးပါးကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်ခြင်းသဘော
သည်၊ ဘူမိလဒ္ဓနာမ၊ ဘူမိလဒ္ဓမည်သည်၊ ယဒိစတာဝေယျ၊ အကပတ်၍ဖြစ်
အံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုဘူမိလဒ္ဓမည်သောကိလေ
သာကို၊ အပ္ပဟေယျတော၊ မပယ်သောအားဖြင့်၊ ကောပိ၊ တစ်စုံတယောက်
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝမူလံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းတရား
ကိလေသာကို၊ နစဟေယျ၊ မစွန့်မပစ်နိုင်ရာ၊ ဝတ္ထုဝသေနပန၊ ခန္ဓာငါးပါး
တည်းဟူသောအကြောင်းဝတ္ထု၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ ဘူမိလဒ္ဓနာမ၊
ဘူမိလဒ္ဓမည်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ရှေး၍ပြဦးအံ့၊ ယတ္ထယတ္ထံ၊
အကြင်အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာစောသည်၊ အပရိညာ
တက္ခန္ဓာ၊ ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သောခန္ဓာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဥပ္ပါဒတော၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏာမှ၊ ပထု
တိ၊ စ၍၊ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝဋ်မူလံ၊ ဝဋ်တရား၏ အရင်းဖြစ်သော၊
ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အနုသေကိ၊ အစဉ်အတိုင်း
လိုက်၍အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ ဖွဲ့နိုင်၏၊ တံ၊ ထိုကိလေသာကို၊ အပ္ပဟိနဋ္ဌေ
န၊ မပယ်မပယ်သောသဘောအားဖြင့်၊ ဘူမိလဒ္ဓ၊ ပုန္နန္တိ၊ သူမိလဒ္ဓ၊ ပုန္နမူ၍၊

၆၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဧဝံဒိတဗ္ဗံသိအပ်၏။ တတ္ထစ၊ ထိုဘူမိလန္တဖြစ်သော ကိလေသာတရားတို့
 တွင်လည်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ အပ္ပဟိ
 နာနုသယိတာ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်သောအားဖြင့်အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍အာရုံ
 ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ တေဝေခန္ဓာ၊ ထိုမိမိ၏ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်၊
 တေသံကိလေသာနံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏။ ဝတ္ထု၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်
 တည်ရာဝတ္ထုတို့တည်း။ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သော သူတပါး၏ခန္ဓာ
 ကိုယ်တို့သည်၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ နဝတ္ထု၊ အကြောင်းဝတ္ထုမဟုတ်ကုန်၊
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတိတက္ခန္ဓေသုစ၊ အတိတ်ခန္ဓာတို့၌လည်း၊ အပ္ပဟိ
 နာနုသယိတာနံ၊ မဂ်ဖြင့်မပယ်အပ်သောအားဖြင့်အစဉ်အတိုင်း လိုက်၍
 ဖြစ်တတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ အတိတက္ခန္ဓာဝေ၊
 လွန်လေပြီးသော ခန္ဓာတို့သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ အာရုံပြုရာအကြောင်းဝတ္ထုတို့
 တည်း။ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးကုန်သောသူတပါးတို့၏ခန္ဓာတို့သည်၊ နဝတ္ထု၊
 အာရုံပြုရာ အကြောင်းမဟုတ်ကုန်၊ အနာဂတောဒိသု၊ အနာဂတခန္ဓာအစရှိ
 သည်တို့၌၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာ
 မာဝစရက္ခန္ဓေသု၊ ကာမာဝစရခန္ဓာတို့၌၊ အပ္ပဟိနာနုသယိတာနံ၊ မဂ်ဖြင့်
 မပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်တတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊
 ကိလေသာတို့၏။ ဝတ္ထု၊ အာရုံပြုရာဝတ္ထုသည်၊ ကာမာဝစရက္ခန္ဓာဝေ၊
 ကာမာဝစရခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးသောရူပါ
 ဝစရခန္ဓာအရူပါဝစရခန္ဓာတို့သည်၊ နဝတ္ထု၊ အာရုံပြုရာအကြောင်းဝတ္ထု
 မဟုတ်ကုန်၊ ရူပါရူပါဝစရေသု၊ ရူပါဝစရအရူပါဝစရခန္ဓာတို့၌၊ ဧသေဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ သောတာပန္နာဒိနံပန၊ သောတာပန်အစရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်ကား၊ ယဿယဿ၊ အရိယပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်အကြင်
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ခန္ဓေသု၊ နာမက္ခန္ဓာတို့တွင်၊ တံတံဝဋ္ဋမူလကိလေသာဇာ
 တံ၊ ထိုထိုသောဝဋ္ဋတရား၏ အရင်းမူလဖြစ်သော ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်း
 ကို၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသောမဂ်သည်၊ ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်၏။ တဿ
 တဿ၊ ထိုထိုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ တေတေခန္ဓာ၊ ထိုထိုသောနာမက္ခန္ဓာတို့
 ကို၊ ပဟိနာနံ၊ ပယ်အပ်လေကုန်ပြီးသော၊ တေသံတေသံဝဋ္ဋမူလကိလေသာ
 နံ၊ ထိုထိုဝဋ္ဋတရား၏အရင်းမူလဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့၏၊ အဝတ္ထု၊
 တော၊ အာရုံပြုရာဝတ္ထုမဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဘူမိတိသန္တံ၊ ဘူမိဟူသော
 အရေအတွက်ကို၊ နလသန္တိ၊ မနေကုန်၊ ပုထုဇ္ဇနံသယပန၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား

ကား။သံဃသော၊အခြင်းခပ်သိမ်း၊ဝဋ်မူလသနံ၊ဝဋ်တရား၏အကြောင်းရင်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာသနံ၊ကိလေသာတို့ကို၊ အပဟိနတ္တာ၊မပယ်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကရိယမာနံ၊မိမိသည်ပြုအပ်သော၊ယံကိစ္ဆံ၊အမှတ်
 မရှိတရားသော၊ ကုသလံဝါ၊ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ အကုသလံဝါ၊
 အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံကံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ကိလေသပစ္စယာ၊ကိလေသာဟူသောအကြောင်း
 ရင်းရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ခန္ဓာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ပွားများကုန်၏၊ တဿ၊ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဝဋ်မူလံ၊ဝဋ်တရား၏အရင်းမူလဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ထိုကိလေ
 သာသည်၊ရူပက္ခန္ဓေဇေ၊ရူပက္ခန္ဓာ၌သာလျှင်၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့
 သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာဒိသု၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာ အစရှိသည်တို့၌၊
 နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုအပ်၊ ဝေဒနက္ခန္ဓေဇေ၊ဝေဒ
 နက္ခန္ဓာ၌သာလျှင်၊ ဇေတံ၊ထိုကိလေသာသည်၊ပစ္စယော၊အထောက်အပံ့
 သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊(ပ)၊ဝိညာဏက္ခန္ဓေဇေ၊ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၌သာလျှင်၊
 ဇေတံ၊ ထိုကိလေသာသည်၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ရူပက္ခန္ဓာဒိသု၊ရူပက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊နဝတ္တဗ္ဗံ၊မဆိုအပ်၊ကဿ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊အဝိသေ
 သေန၊သာမညအားဖြင့်၊ ပစ္စက္ခန္ဓေသု၊ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၌၊ အနုသယိ
 တတ္တာ၊ အစဉ်မပြတ်လိုက်၍ ဖွဲ့တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊
 အသီးအခြားမဆိုအပ်၊ ပစ္စသုခန္ဓေသု၊ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၌၊အနုသယာ၊
 အနုသယကိလေသာတို့သည်၊ ကထံအနုသယန္တိ၊အဘယ်ကဲ့သို့အစဉ်
 လိုက်၍ဖွဲ့တတ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ရုက္ခေ၊သစ်ပင်၌၊ ပထဝီရသသဒိမိ
 ဝ၊မြေအရသာအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊အနုသယန္တိ၊အစဉ်အတိုင်းလျှောက်
 ၍ ပစ္စည်းပြုကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာယိဿာမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးခန့်၊
 ယထာ၊ဥပမာအကျယ်သော်ကား၊မဟာရုက္ခေ၊သစ်ပင်ကြီးသည်၊ပထဝီ
 တလံ၊မြေအပြင်ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ပဋ္ဌာနပြု၍၊ ပထဝီရသဉ္စ၊မြေအရသာကို
 လည်းကောင်း၊ အာပေါရသဉ္စ၊ ရေအရသာကိုလည်းကောင်း၊နိဿာယ၊
 ဖြို၍၊တပစ္စယာ၊ထိုအကြောင်းခံသောပစ္စည်းကြောင့်၊မူလက္ခန္ဓသာပသာ
 ပပဋ္ဌဝပသာသပုပ္ဖပလေဟိ၊အမြစ်ပင်စည်ခက်မခက်ငယ်အရွက်အညွန့်
 အပွေးအပွင့် အသီးတို့ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ပွားများ၍၊ နတံ၊ ကောင်းကင်သို့၊
 ပရိတွာ၊နှံ့၍၊ယာဝကပ္ပါဝသာနံ၊ကပ်ကပ္ပာအဆုံးသို့တိုင်အောင်၊ဗိဇပရံ
 ဝရာယ၊မျိုးစေ့အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ရုက္ခပဝေဏိသန္တာနေ၊သစ်ပင်အဆက်

၁၄ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယပဋ္ဌမတွဲ။

ဆက်အစဉ်သည်၊ ဗြဟ္မာတည်းသည်ရှိသော်၊ တံရုက္ခံ၊ ထိုအဆင့်ဆင့်
 တည်သောသစ်ပင်ကို၊ ပထဝီရူပသဒ္ဓါမူလေဇေ၊ မြေအရသာအစရှိသော
 အရင်းမူလကြောင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မာတည်း၊ ခန္ဓာဒီသု၊ ပင်စည်အစရှိ
 သည်တို့ကြောင့်၊ နဋ္ဌိတောတိ၊ မတည်ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ဗေဒလဇေ၊
 အသီးကြောင့်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မာတည်း၊ မူလသဒ္ဓါသု၊ အမြစ်အစရှိသည်တို့
 ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာတည်း၊ တည်၏ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ သဗ္ဗေသော၊
 အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ မူလသဒ္ဓါသု၊ အမြစ်အစရှိသည်တို့၌၊ အနု
 ဂတတ္တာဇေ၊ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
 လျှင်း၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ယထာ၊ မဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဉ္စသုခန္ဓာသု၊
 ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၌၊ အနုသယိတတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ဖြစ်တတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ အသီးအခြားဖြစ်၏ဟုမဆိုအပ်၊ ယထာ
 ပန၊ ဥပမာတနည်းသော်ကား၊ တသေဝရုက္ခသ၊ ထိုသစ်ပင်၏သာလျှင်၊
 ဝုပ္ပဗသသဒ္ဓါသု၊ အပွင့်အသီးအစရှိသည်တို့၌၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ ငြီးငွေ့သော၊ ကောမိ၊
 တစုံတယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ စတုသုဒ္ဓါသု၊ အ
 ရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ မဏ္ဍုကာကာဏုကံနာမ၊ ပါး၏ကျောက်ဆူးမည်သော၊
 ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌၊ ပယောဇေယျ၊ ယှဉ်အံ့၊ အထ၊ ထိုနောင်
 မှသောရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်သည်၊ တေနုရိသသမ္ပဓေသန၊ ထိုဖားကျောက်
 ဆူး၏အဆိပ်တည်းဟူသောအတွေဖြင့်၊ ဖုဠော၊ တွေသည်ရှိသော်၊ ပထဝီ
 ရသအာပေါရသပရိယာဒိန္နန၊ ပထဝီရသအာပေါရသ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
 အပ္ပဘာဝနဓမ္မတံ၊ တဘန်မပွါးသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာဂမ္မ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ သန္တာနံ၊ ဖြစ်နေကြအစဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေဝံ၊ ဖြစ်
 မိန့်သောငှါ၊ သမဓတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ နာဝေယျ၊ ယထာ၊ မဖြစ်နိုင်သကဲ့
 သို့၊ ဇေမံဇေတိတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ခန္ဓပဝတ္တိယံ၊ ခန္ဓာငါးပါး၏ဖြစ်ခြင်း
 ၌၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ ငြီးငွေ့သော၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ တသပုရိသသ၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ စတုသုဒ္ဓါသု၊ လေးမျက်နှာ အရပ်တို့၌၊ ရုက္ခေ၊
 သစ်ပင်၌၊ ဝိသပ္ပယောဇနံဝိယ၊ အဆိပ်ကိုယှဉ်အပ်သကဲ့သို့၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ ခန္ဓသန္တာနေ၊ ခန္ဓာ၏အစဉ်၌၊ စတုမဂ္ဂဘာဝနံ၊ လေးပါးသောမဂ်၏
 ပွါးစေခြင်းကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထို
 ယောကျ်ား၏သောခန္ဓသန္တာနေ၊ ထိုခန္ဓာ၏အစဉ်သည်၊ တေနစတုမဂ္ဂ
 သမ္ပဓေသန၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တို့၏အတွေဖြင့်၊ သမ္ပဓေသော၊ တွေသည်

ရှိသော်၊ ဝဋ်မူလကိလေသာနံ၊ ဝဋ်တရား၏ အရင်းမူလဖြစ်သောကိလေ
သာတို့၏၊ ပရိယာဓိန္ဒြိယ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိရိယဘာဝမတ္တံ၊
ပြုကာမတ္တ သဘောသို့၊ ဥပဂတ ကာယ ကမ္မာဒိသဗ္ဗ ကမ္မပ္ပဘောဒေါ၊
ရောက်သောကာယကံအစရှိသော အလုံးစုံသောကံအပြားသည်၊ အာယ
တိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဝုန ဗ္ဗ ဝါသိနိဗ္ဗတ္တိဓမ္မတံ၊ တဘန်တဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း၏
သဘောကို၊ အံဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တဝန္တရသန္တာနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော
အဝသစ်၏အစဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ စရိမဝိညာဏနိ
ရောဓေန၊ အဆုံးဖြစ်သော ရုတိစိတ်ဝိညာဉ်၏ ချုပ်သောအားဖြင့်၊ နိရိန္ဒ
နော၊ လောင်စာကုန်သော၊ ဇာတဝေဒေါ၊ မီးသည်၊ အနုပါဒါနော၊ စွဲလမ်း
လောင်စရာ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာပာတိဝိယ၊ ငြိမ်းလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘူမိလဒ္ဓဿစ၊ ဘူမိလဒ္ဓအမည်ရှိသောအနုသယကိလေ
သာ၏လည်း၊ နာနတ္တံ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဝိစ
အပရောနဟော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ အပရေဋ္ဌိ၊
တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဥပ္ပန္နသည်၊ သမုဒါစာရာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတာ၊
သမုဟတဝသေန၊ သမုဒါစာရုပ္ပန္နအာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နအဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္န
အသမုဟတုပ္ပန္န၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုလေးပါးသော ဥပ္ပန္နတို့တွင်၊ ဝတ္တမာနုပ္ပန္နမေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
ဝတ္တမာနုပ္ပန္နသည်ပင်လျှင်၊ သမုဒါစာရုပ္ပန္နနာမ၊ သမုဒါစာရုပ္ပန္နမည်၏၊
စက္ခာဒိနိပန၊ စက္ခုပသာဒ အစရှိသည်တို့အားကား၊ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ
သည်၊ အာပါတဂတေ၊ ရှေးရှုလင်ခြင်းသို့ရောက်လတ်သော်၊ ဝုဗ္ဗဘာဝေ၊
ရှေးကာလအတို့၌၊ အနုပ္ပန္နမာနံဝိ၊ မဥပါနဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိလေ
သဇာတံ၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာရမ္မဏဿ၊ အာရုံ၏၊ အဝိဂ္ဂဟိ
တတ္ထာဝေ၊ မစွဲမယူဘူးသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အပရဘာဝေ၊
နောင်ကာလအတို့၌၊ အဝဿံ၊ မချွတ်မယွင်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ကိလေသာဖြစ်လတ္တံ့
သောအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နန္တိ၊ အာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နဟူ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကလျာဏိဂါမေ၊ ကလျာဏိမည်သောရှာ၌၊ ဝိဇ္ဇာသယ၊ ဆွမ်း
အလို့ဌာ၊ စရေတော၊ သွားသော၊ မဟာတိဿတ္ထေရဿ၊ မဟာတိဿ
မထေရ်၏၊ ဝိသဘာဝရူပဒဿနေန၊ မာတုဂါမ၏ရူပါရုံကို မြင်သဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
အရာ၌၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဥပ္ပန္နကာမဝိ

တက္ကံဒိန္နိ အာဒိသု၊ ဥပ္ပန္နိကာမဝိတက္ကံ အစရှိသည်တို့၌၊ ပယောဂေါ၊ မိန္ဒာ
ဝါယာမကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့
တွင်းအညတရဝသေန၊ တပါးတပါး၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိက္ခန္တိတက်လေ
သဇာတံ၊ မခွါအပ်သောကိလေသာဖြစ်သော၊ ဝိတ္တသန္တတိ၊ မိတ်၏အစဉ်
သို့၊ အနာရုဋ္ဌံ၊ ရှေးရှုမထင်ရှားလာသော၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ နိဝါရ
ကဿ၊ တားမြစ်တတ်သော၊ ဟေတုနော၊ လောကုတ္တရာ မဂ်တည်းဟူ
သောအကြောင်းတရား၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသမထ
ဝိပဿနာဖြင့်မခွါအပ်မခွါနိုင်သောကိလေသာသည်၊ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နိနာ
မ၊ အဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နိမည်၏။ တံ၊ ထိုအဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နိကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဟောင်းတို့၊
အယံခေါအာနာပါနာဿတိသမာဓိ၊ ဤအာနာပါနာဿတိသမာဓိကို၊ ဘာဝိ
တော၊ ပွားစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုလိကတော၊ များစွာပြုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ သန္တောစေတ၊ ငြိမ်သက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏီတောစ၊
မြတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေစနုကောစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခေါစ၊ ချမ်းသာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသ
လေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဌာနသော၊ တစုစုခြင်း
ဖြင့်၊ အန္တရုဓာပေတိ၊ ကွယ်စေတတ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့
၌၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ သမထဝိပဿနာဝသေနပန၊ သမထဝိပဿနာ၏
အစွမ်းဖြင့်ကား၊ ဝိက္ခန္တိတံဝိ၊ ခွါအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိလေသဇာ
တံ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်သည်၊ အသမူဟ
တက္ကံ၊ မပယ်အပ်မနုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ ကိလေ
သာ၏ဖြစ်ခြင်းသဘော၏အဖြစ်ကို၊ အနတိတန္တိ၊ မလွန်နိုင်ချေဟူးကတွာ၊
ပြု၍၊ အသမူဟတုပ္ပန္နန္တိ၊ အသမူဟတုပ္ပန္နိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာကာ
သော၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂစ္ဆန္တိဿ၊ သွားသော၊ အဋ္ဌသမာဗတ္တိ လာဘီနော၊
နှစ်ပါးသော သမာပတ်ကို၊ ခြင်းရှိသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဥပဇနော၊
ရွာ၏အနီးတောဖြစ်သော၊ ကုသုမိတရက္ခေ၊ ပန်းပွင့်ရှိသောသစ်ပင်၌၊ ယုဗ္ဗိ
နိ၊ ပန်းပွင့်တို့ကို၊ ဩဗိနန္တဿ၊ ဆွတ်သော၊ မဇ္ဈိဿ၊ နေရာ၊ သာယာစွာ
သောအသံဖြင့်၊ ဂါယတော၊ သီသော၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမ၏၊ ဝိ
တဿရံ၊ သီချင်းသံကို၊ သုတဝတော၊ ကြားစဉ်၊ ဥပ္ပန္နိကိလေသဇာတံ၊
ဥပါဒ်သောကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသမူဟတုပ္ပန္နိ၌၊ နိဒဿ
နံ၊ သက်သေတည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကံ၊

၀၃

အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂ၊မဂ်တရားကို၊ ဗဟုလီ၊အကြိမ်များစွာ၊
ကရောန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါပကော၊
ဇုတ်မကုန်သော၊အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊တရား
တို့ကို၊အန္တရာယေဝ၊အာရုံသို့မရောက်မီအကြား၌သာလျှင်၊အန္တရခပေ
တိ၊ကွယ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊အာဒိ၊ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပယောဂေါ၊
လုံ့လကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ တိရိစ္ဆာသုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်
သော၊ ဇေတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတာဝိက္ခန္တိတာသ
မူဟတုပ္ပန္နံ၊ အာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နံ ဝိက္ခန္တိတုပ္ပန္နံအာသမူဟတုပ္ပန္နံသည်၊
ဘူမိလဇ္ဈေယေဝ၊ဘူမိလဇ္ဈုပ္ပန္နံ၌သာလျှင်၊သင်္ဂဟံ၊ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ ဇေံ၊ဤသို့၊ ယထာဝုတ္တပ္ပပသော
ဒေ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောအပြားရှိသော၊ ဇေတသ္မိံ၊ဥပ္ပန္နံ၊ဤဥပ္ပန္နံ
သဒ္ဓါ၌၊ဘူမိလဇ္ဈုပ္ပန္နံ၊အာရမ္မဏာဝိဂ္ဂဟိတာဝိက္ခန္တိတာသမူဟတုပ္ပန္နံဝသေန၊ဘူမိ
လဇ္ဈုပ္ပန္နံ အာရမ္မဏုပ္ပန္နံ ဝိဂ္ဂဟိတုပ္ပန္နံ အဝိက္ခန္တိ တုပ္ပန္နံအာသမူဟတုပ္ပန္နံ၏
အစွမ်းဖြင့်၊ အယံကောသေ၊ ဤဒေါသကို၊ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဥပ္ပန္နံမည်၏ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဇေံဝိ
သေ၊ ဤသို့ပြားသောလက္ခဏာရှိသောဒေါသကို၊ ဝိနေတဗ္ဗတော၊ဆုံးမ
အပ်သောအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ဇေံဝိဓမ္မေဝ၊ ဤသို့အပြားရှိ
သည်သာဖြစ်သော၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သောဒေါသကို၊ယေနကေနဝိဝိနယေန၊တရံ
တရသောဝိနည်းဖြင့်၊ ဝိနေတုံ၊ဆုံးမအံ့သောဌာ၊သက္ကာ၊တတ်နိုင်ကောင်း
သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္တမာန ဘုတ္တာပဂတော၊ကာသကတ သမုဒါ
စာရသင်္ခါတံ၊ဝတ္တမာနုပ္ပန္နံဘုတ္တာပဂတုပ္ပန္နံ၊ဩကာသကတုပ္ပန္နံသမုဒါစာ
ရုပ္ပန္နံဟုဆိုအပ်သော၊ ယံပနေတံယံပနဇေတံဥပ္ပန္နံ၊ အကြင် ဥပ္ပန္နံသည်၊
အတ္တိ၊ရှိ၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဇာတတ္တယသို့ရောက်ဆဲ အစရှိသောဥပ္ပန္နံ၌၊ ဝါယာ
မော၊ လုံ့လသည်၊ အပလော၊ပြုခြင်း၏ အကျိုးမရှိသည်လည်း၊ ဟော
တိ၊ဖြစ်၏၊ အသက္ခော၊ မတတ်နိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ပိ
သစ္စံ၊မှန်၏၊ ဘုတ္တာပဂတော၊ အာရုံကို ခံစား၍ချုပ်လေပြီးသော ဒေါသ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လပြုခြင်းသည်၊ အပလော၊ အကျိုးမရှိ၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဝါယာမန္တရေနာပိ၊ တပါး
တခြားသောလုံ့လဖြင့်လည်း၊တသ၊ ထိုဒေါသ၏၊ နိရုဒ္ဓတ္တာ၊ချုပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပလော၊ အကျိုးမရှိ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဩကာသ
ကတော၊ဩကာသကတုပ္ပန္နံ၊ဝါယာမန္တရေနာပိ၊တပါး တခြားသောလုံ့လ

ဖြင့်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဒေါသ၏၊ နိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ရှုပ်သည်း၍ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ
 လော၊ အကျိုးမရှိ၊ ဝတ္တမာနသမုဒါစာရပုဗ္ဗေ၊ ဝတ္တမာနပုဗ္ဗသမုဒါစာရပုဗ္ဗ
 ဟုဆိုအပ်သောဒေါသ၌၊ ကိလေသဝေါဒါနာနံ၊ ကိလေသသဖြူစင်ခြင်းတို့၏၊
 ကေစ္စံ၊ တပေါင်းတည်း၊ အနုပ္ပတ္တိတော၊ မဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝါပဿမော၊
 လုံ့လသည်၊ အသကေသာစ၊ မတတ်နိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

ဝိနေတိတိဇ္ဈေပန၊ ဝိနေတိဟူသော၍ ပါဠိ၌ကား၊ ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်း
 မည်သည်ကား၊ သံဝရဝိနယောစ၊ သံဝရဝိနည်းလည်းကောင်း၊ ပဟာနဝိန
 ယေါစ၊ ပဟာနဝိနည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုရိဓေါ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏
 ဇ္ဈေး၊ ဤနှစ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ ကေမေကော၊ တပါးတပါးသောဝိနည်း
 သည်၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊
 အဋ္ဌမိဓေန၊ ရှစ်ပါးသောဝိနည်းဖြင့်၊ ဒေသဇေသာပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝုစ္စတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဆိုပြီးအံ့၊
 သံဝရဝိနယောစ၊ သံဝရဝိနည်းလည်းကောင်း၊ ပဟာနဝိနယောစ၊ ပဟာန
 ဝိနည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပင်္ဂဝိနယော၊ ဤဝိနည်းသည်၊ ဒုရိဓော၊
 နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဒုရိဓေါ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဇ္ဈေဝိ
 နယေ၊ ဤဝိနည်း၌လည်း၊ ကေမေကော၊ တပါးတပါးသော၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်း
 သည်၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ သံဝရဝိနယော၊ သံဝရဝိနည်းသည်၊ သီလသံဝရောစ၊ သီလ
 သံဝရလည်းကောင်း၊ သတိသံဝရောစ၊ သတိသံဝရလည်းကောင်း၊ ဥာဏ
 သံဝရောစ၊ ဥာဏသံဝရလည်းကောင်း၊ ခန္တိသံဝရောစ၊ ခန္တိသံဝရလည်း
 ကောင်း၊ ဝီရိယသံဝရောစ၊ ဝီရိယသံဝရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမိ
 ဓော၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ ပဟာနဝိနယောဝိ၊ ပဟာန ဝိနည်းသည်လည်း၊
 တဒင်္ဂိပ္ပဟာနန္တု၊ တဒင်္ဂိပ္ပဟာနလည်းကောင်း၊ ဝိက္ခမ္ဘနုပ္ပဟာနန္တု၊ ဝိက္ခမ္ဘ
 နုပ္ပဟာနလည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒပ္ပဟာနန္တု၊ သမုဇ္ဈေဒပ္ပဟာနလည်း
 ကောင်း၊ ပဒိုပ္ပဿန္တိပ္ပဟာနန္တု၊ ပဒိုပ္ပဿန္တိပ္ပဟာနလည်းကောင်း၊ နိဿရဏ
 ပ္ပဟာနန္တု၊ နိဿရဏပ္ပဟာနလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမိဓာ၊ ငါးပါး
 အပြားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ ဣမိနာ
 ပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမုပေတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ သီလသံဝရော၊ သီလသံဝရကို၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းဟူ၍၊

၁၀၀ ပိတ်ရာဇ်။ ။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥဏသံဝရော၊ ဥဏသံဝရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သီတဿ၊ အချင်းကို၊ ခမော၊ သည်းခံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဏ္ဍဿ၊ အပူကို၊ ခမော၊ သည်းခံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ခန္တိသံဝရော၊ ခန္တိသံဝရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမပိတက္ကံ၊ ကာမပိတက်ကို၊ နာဂေါသေတိ၊ သည်းမခံပဟေတိ၊ စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ဖျောက်စေ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိရိယသံဝရော၊ ဝိရိယသံဝရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗောပိစ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရကို၊ ယထာသကံ၊ မိမိအားလျော်စွာ၊ သံဝရိတဗ္ဗာနဉ္စ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိနေတဗ္ဗာနဉ္စ၊ ဆုံးမအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာယဝစီရုတ္တရိတာနံ၊ ကာယဒုစရိုက်ဝစီရုစရိုက်တို့ကို၊ သံဝရဏတော၊ စောင့်ရှောက်ရာတရားဖြစ်သောကြောင့်၊ သံဝရော၊ သံဝရမည်၏။ ဝိနယနတော၊ ဆုံးမရာတရားဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သံဝရဝိနယော၊ သံဝရဝိနည်းသည်၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တထာ။ ထိုမှတပါး၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒါဒိသု၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြား
အစရှိကုန်သော၊ ဝိပဿနာနာမ်၊ ဝိပဿနာအင်္ဂါတို့၌၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွ
လောက်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အပရိဟာနဝသေန၊ မယုတ်လျော့သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ယံညာဏံ၊ အကြင်ဝိပဿနာဉာဏ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
တာဝဒေဝ၊ ထိုရွလောက်လျှင်၊ တေနတေနဉာဏေန၊ ထိုထိုသို့သော

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ တဿတဿအနတ္တသန္တာနဿ၊ ထိုထိုသို့သော
 အတ္တသော မဟုတ်သောအစဉ်ကို၊ ပဟာနံ၊ အကြင်ပယ်ခြင်းသည်၊
 အတ္တိရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဝိပဿနာ၏အင်္ဂါသည်၊ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်
 နည်းဟူမူကား၊ နာမဓူပဝဝတ္ထာနေန၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၍ မှတ်သော
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟောန၊ အကြောင်းရှိ၏ဟု သိမ်းဆည်းသော
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဟေတုဝိသမဟေကုဒိဋ္ဌိနံ၊ အကြောင်းမရှိ ညီညွတ်သော
 အကြောင်းရှိ၏ဟူသောအယူကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသေဝ၊ ထိုပစ္စယပရိဂ္ဂဟ၏သာလျှင်၊ အပရတာဂေန၊ နောက်အဖို့ဖြင့်၊
 ကင်္ခိ၊ ဝိတရဏေန၊ ယုံမှားခြင်းကိုကူးမြောက်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ကထံကထိ
 ဘာဝဿ၊ သို့လောသို့လောဟူသော အယူအဖြစ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသာပသဗ္ဗသနေန၊ ကလောင်အပေါင်းအစုကိုသုံး
 သပ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ အဟံမမာတိဂါဟဿ၊ ငါ ငါ၏ကိုယ်ဟုအမြဲစွဲလမ်း
 ခြင်းကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဝဝတ္ထာနေန၊
 အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုပိုင်းခြားသောဉာဏ်ဖြင့်၊ အမဂ္ဂ၊
 အကြောင်းမဟုတ်သည်၌၊ မဂ္ဂသညာယ၊ အကြောင်းရှိ၏ဟူသောအမှတ်
 ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒယဒဿနေန၊ အဖြစ်ကို
 မြင်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝယဒဿနေန၊ အပျက်ကိုမြင်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ သဿတ
 ဒိဋ္ဌိယာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘယ
 ဒဿနေန၊ တေးကိုမြင်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ သာဝယေသု၊ တေးရှိသောတရား
 တို့၌၊ အာယသညာယ၊ တေးမရှိဟူသောအမှတ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဒိနဝဒဿနေန၊ အဖြစ်ကိုမြင်သောဉာဏ်ဖြင့်၊
 အဿာဒသညာယ၊ သာယာ၏ဟူသော အမှတ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနေန၊ ငြီးငွေ့သောဉာဏ်ဖြင့်၊ အဘိ
 ရုတိသညာယ၊ နွေလျော်အပ်သောအမှတ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မုတ္တိတုကမျတာညာဏေန၊ မုတ္တိတုကမျတာဉာဏ်ဖြင့်၊ အမုတ္တိ
 တုကမျတာယ၊ ဝဋ်တရားမှမလွတ်လိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပေက္ခာဥပေက္ခေန၊ လျှစ်လျူရှုသောဉာဏ်ဖြင့်၊ အနု
 ပေက္ခာယ၊ လျှစ်လျူမရှုခြင်းကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အနုဝသောမေန၊ အနုလောမဉာဏ်ဖြင့်၊ ဓမ္မဗြတိယာ၊ တရား၏တည်ခြင်းကို၊

ပဟာနံ၊ ပယံ ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနေနစ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သော
ဥပသင်္ဂဟဗြဟ္မစရိယံ၊ ပဋိလောမဘာဝဿ၊ ပဋိလောမ၏အဖြစ်ကို။ ပဟာနံ၊
ပယံ ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါတြဘူတနာ၊ ဂေါတြဘူတဥပသင်္ဂဟဗြဟ္မစရိယံ၊
ရနိမိတ္တဂါဟဿ၊ သင်္ခါရတရား၌ အာရုံကိုယူခြင်းကို။ ပဟာနံ၊ ပယံ ခြင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ ပဟာနံ၊ ဤသို့သော ပယံ ခြင်းသည်။ တဒင်္ဂပွ
ဟာနံနာမ၊ တဒင်္ဂပွဟာနံမည်၏။ ဥပစာရပွနာဘောဒဿ၊ ဥပစာရသမာဓိ
အပွနာသမာဓိအားဖြင့်ပြားသော၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမာဓိ၊ သမာဓိ
ကို၊ အပရိဟာနံ၊ မယုတ်လျော့သော၊ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဘိဟတာနံ၊ ရှေးရှုအာရုံ
ပြု၍ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ နိဝရဏဉ္စ၊ နိဝရဏတရားတို့၏လည်းကောင်း၊
ယထာသကံ၊ မိမိအားလျော်စွာ၊ ဝိတက္ကာမိပစ္စနိကဓမ္မာနဉ္စ၊ ဝိတက်အစရှိ
သောဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏လည်းကောင်း၊ အနုပ္ပတ္တိသင်္ခါတံ၊ မဖြစ်
စေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယံ ပဟာနံ၊ အကြင်ပဟာနံတရားသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤပဟာနံတရားသည်။ ဝိက္ခမ္ဘ နပွဟာနံနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နပွဟာနံ
မည်၏။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါနံ၊ အရိယမဂ္ဂတို့၏။ ဘာဝိ
တက္ကာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံတံမဂ္ဂဝတော၊ ထိုထိုမဂ္ဂနှင့်
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနေ၊ စိတ်၏အစဉ်၌၊
ယထာသကံ၊ မိမိအားလျော်စွာ၊ ဗိဗ္ဗိဂတာနံ၊ ဗိဗ္ဗာဒိဗ္ဗိသဘောကို၊ ပဟာ
နာယ၊ ပယံ ခြင်းငှါ၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်၊
ပုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော၊ သမုဒယပက္ခိယဿ၊ တဏှာလောဘ၏အပင်း
အသင်းဖြစ်သော၊ ကိလေသဂဟနဿ၊ ကိလေသတည်းဟူသောချုပ်
ပိတ်ပေါင်း၏။ ပုန၊ တာဝန်၊ အတ္တန္တ အပ္ပဝတ္တိဘာဝေန၊ စင်စစ်မဖြစ်စေတတ်
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမုဒ္ဓေဒသင်္ခါတံ၊ သမုဒ္ဓေဒဟုဆိုအပ်သော၊ ယံ
ပဟာနံ၊ အကြင်ပဟာနံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ ပဟာနံ၊ ဤပဟာနံသည်။
သမုဒ္ဓေဒပဟာနံနာမ၊ သမုဒ္ဓေဒပဟာနံမည်၏။ ပလက္ခဏော၊ ဖိုလ်စာသွင်၊
ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ ယံ ပဿန္တတ္ထံ၊ အကြင်ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤကိလေသာ၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿန္တိ
ပဟာနံနာမ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိပဟာနံမည်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါတံ နိဿရဏတ္တာ၊ အလုံး
စုံသောသင်္ခါတတရားတို့၏ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပဟိနသဗ္ဗသင်္ခါတံ၊ ပယံ အပ်သောအလုံးစုံသော သင်္ခါတတရားရှိသော။

၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ယံပနနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာနံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာနံသည်၊
 နိဿရဏပ္ပဟာနံနာမ၊ နိဿရဏပ္ပဟာနံမည်၏၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသည်၊
 ဖြစ်သော၊ တေပဟာနံ၊ ထိုပဟာနံသည်၊ စာဂဋ္ဌေန၊ ကိလေသာကိုစွန့်
 တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဟာနံ၊ ပဟာနံမည်
 ၏၊ ဝိနယဋ္ဌေန၊ ဆုံးမရာဖြစ်သောအနက်ကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ဝိနယော၊ ဝိနည်းမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဟာနုဝိနယောတိ၊ ပဟာနု
 ဝိနည်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံတံပဟာနုဝေတာ၊ ထို
 ထိုသောပဟာနံနှင့် ပြည့်စုံသောဝုတ္တိလ်အား၊ တဿတဿ ဝိနယဿ၊
 ထိုထိုသောဝိနည်း၏၊ သမ္ဘ ဝေတာပိ၊ ဖြစ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း၊ ပဟာနုဝိနယောတိ၊ ပဟာနုဝိနည်းဟူ၍၊ တေ၊ ထိုဝိနည်းကို၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟာနုဝိနယောပိ၊ ပဟာနုဝိနည်းသည်လည်း၊ ပဉ္စဝေ၊
 ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ ဘိအပ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကမေကဿ၊ တခုတခုသောဝိနည်း၏၊ ပဉ္စဝေ၊ ငါးပါး
 အပြားအားဖြင့်၊ ဘိန္ဒုတ္တာ၊ ကွဲပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိနယာ၊ ဝိနည်း
 တို့သည်၊ ဒသဝေ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
 သု၊ ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိနယဉ္စ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိနည်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿရဏဝိနယဉ္စ၊ နိဿရဏဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသေန၊ အကြွင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဝိနေ၊ ရှစ်ပါးအ
 ပြားရှိသော၊ ဝိနယေန၊ ဝိနည်းဖြင့်၊ ဧသဧသောဝုတ္တလော၊ ဤဝုတ္တိလ်သည်၊
 တေနတေနပရိယာယေန၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်၊ ဝိနေတိ
 ဆုံးမ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏
 တေနတေနပရိယာယေန၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့်၊ ဝိနေတိ
 တိ၊ ဝိနည်းဟူ၍၊ ကဝံဝုစ္စတိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုအပ်သနည်း၊ ဟိ၊ ချွေ၍ပြဦး
 အံ၊ ဘိလသံဝရေန၊ ဘိလကိုစောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ကာယ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊
 ကာယဒုစရိက်ဝစီဒုစရိက်ကို၊ ဝိနေန္တောပိ၊ ဆုံးမသောဝုတ္တိလ်သည်လည်း၊
 တံသမ္ပယုတ္တံ၊ ထိုဒုစရိက်နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော၊ ကောဓံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေ
 တိ၊ ဆုံးမ၏၊ သကိပညာ သံဝရေဟိ၊ သတိသံဝရ ဥာဏ သံဝရတို့ဖြင့်၊
 အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒီနိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိနေန္တော
 ပိ၊ ဆုံးမသောဝုတ္တိလ်သည်လည်း၊ ဒေါမနဿသမ္ပယုတ္တံ၊ ဒေါသနှင့်ယှဉ်
 သော၊ ကောဓံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ခန္တိသံဝရေန၊ ခန္တိသံဝရဖြင့်၊
 သီတိသာဒီနိ၊ အချင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ခမန္တောပိ၊ သည်းခံသောဝုတ္တိလ်

သညလည်း၊ တံတံအာစာတဝတ္ထံ၊ သု၊ ထိုထိုသောအာစာတဝတ္ထံ၊ ဝိ
 န္ဓ၊ ပာဝံ၊ အပ္ပနိဖြစ်သော၊ ကောဓံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဝိရိယသံ
 ဝရေန၊ ဝိရိယသံဝရဖြင့်၊ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို၊ ဝိနေန္တောပိ၊
 ဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တံသမ္ပယုတ္တံ၊ ထိုဗျာပါဒဝိတက်နှင့်ယှဉ်
 သော၊ ကောဓံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ယေဟိဓမ္မဟိ၊ အကြင်ကုသိုလ်
 တရားတို့ဖြင့်၊ တဒင်္ဂိက္ခန္ဓန္တု၊ နသမုန္တေ၊ ဗဟာနာနိ၊ တဒင်္ဂိပဟာနိ၊ ဝိက္ခန္ဓန္တု၊
 နပဟာနိသမုန္တေ၊ ဗဟာနိတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံဝမ္မာနံ၊ ထို
 အကျင့်တရားတို့၏၊ အတ္တနိ၊ မိမိကိုယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တေ
 တေဓမ္မေ၊ ထိုထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဇဟန္တောပိ၊ စွန့်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်း၊ တဒင်္ဂိပ္ပဟာတဗ္ဗဉ္စ၊ တဒင်္ဂိဖြင့် ပယ်အပ်သည် လည်းဖြစ်
 သော၊ ဝိက္ခန္တေတဗ္ဗဉ္စ၊ ခွါ၍ ပယ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သမုန္တိန္တိ
 တဗ္ဗဉ္စ၊ ဖြတ်၍ပယ်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကောဓံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေတိ၊
 ဆုံးမ၏၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဟာနဝိနယေန၊ ပဟာနဝိနည်းဖြင့်၊ ဝိနယော၊
 ဝိနည်းမည်သည်၊ ကာမဉ္စနသန္တု၊ ဝတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်ကောင်း၊ ပနတတော
 ပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်ကောင်းသော်လည်း၊ ယေဟိဓမ္မဟိ၊ အကြင်ကုသိုလ်တရား
 တို့ဖြင့်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဟိ၊ ထိုကုသိုလ်တရား
 တို့ဖြင့်၊ ဝိနေန္တောပိ၊ ဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပရိယာယကော၊
 အကြောင်းပရိယာယအားဖြင့်၊ ပဟာနဝိနယေန၊ ပဟာနဝိနည်းဖြင့်၊ ဝိနေ
 တိတိ၊ ဆုံးမ၏ဟု၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိပဟာနံကို၊ ပဟာ
 နကာလေပန၊ ကိလေသာကိုပယ်အပ်ပြီးသောနောက်ကာလ၌ကား၊ ဝိနေ
 တဗ္ဗာဘာဝတောစ၊ ဆုံးမအပ်သော တရားမရှိသည်၏အဖြစ် အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နိဿရဏပ္ပဟာနဿစ၊ နိဿရဏပဟာနိ၏လည်း၊ အနုပ္ပါ
 ဒေတဗ္ဗတောစ၊ တတန် မဖြစ်စေတတ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုကို၊ ဝိနေတိတိ၊ ဆုံးမ၏ဟူ၍၊ နဝုတ္တတိ၊ မ
 ဆိုအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသု၊ ထိုဆယ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ ပဋိပ္ပဿန္တိ
 ဝိနယဉ္စ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဿရဏဝိနယဉ္စ၊ နိဿရဏ
 ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝေသေသေန၊ အကြွင်းဖြစ်
 သော၊ အဋ္ဌဝိနေန၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဝိနယေန၊ ဝိနည်းဖြင့်၊ ဧသေသော၊
 ဤဝိနည်းကို၊ တေနတေနပရိယာယေန၊ ထိုထိုသောအကြောင်းပရိယာယ
 ဖြင့်၊ ဝိနေတိတိ၊ ဆုံးမ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့သိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးဒေါသသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးဒေါသကို၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ အတန်တလဲလဲဆုံးမအပ်၏၊ အာဇာတပဋိဝိနယာ၊ ရန်ငြိုးကိုတတန်ဆုံးမခြင်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ကတမေပဉ္စ၊ အတယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ၊ ယထာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးဒေါသသည်၊ ဇာယေထ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ကသ္မိံ၊ ယထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ကရုဏာ၊ ကရုဏာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ မုဒိတာ၊ မုဒိတာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ယထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာယတံ၊ မနုဿိကာရော၊ လာလတ္တံ၌ နှလုံးသွင်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တသ္မိံ၊ ယထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးဒေါသကို၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ဖျောက်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသ္မိံ၊ ယထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကမ္မဿကတာဝေ၊ ကံတရားသာလျှင်မိမိ၏ဥစ္စာဟူ၍သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ဆောက်တည်အပ်၏၊ အဟံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ကမ္မဿကော၊ ကံတရားသာလျှင်မိမိဥစ္စာတည်း၊ (ပ)၊ ကမ္မဒါယာဒေါ၊ ကံတရားသာလျှင် မိမိအမွှာသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာဇာတပဋိဝိနယာ၊ ရန်ငြိုးကိုဆုံးမရာဆုံးမကြောင်းတို့ကို၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်သာတည်း။ ။

အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဋိဝိနေတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ အာဇာတပဋိဝိနယာ၊ ရန်ငြိုးကိုဆုံးမခြင်းတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ကတမေပဉ္စ၊ အတယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိ၏၊ အပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိ၏၊ အပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောနှလုံးအကျင့်ရှိ၏၊ အပရိသုဒ္ဓကာယဝစိသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သောကိုယ်နှုတ်အကျင့်ရှိ၏၊ အပရိသုဒ္ဓကာယဝစိမနောသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်နှုတ်နှလုံးအကျင့်ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤပေ၊

ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂုဏ်လေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာစာသတော၊ ရန်ငြိုးကို၊ ပဋိပိနေ
 စာဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏။ ဣတိဝေမာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
 ပုဉ္ဇ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာစာသတပဋိပိနယာ၊ ရန်ငြိုးကိုဆုံးမခြင်းတို့ကို၊
 ဂုတ္တ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုဆုံးမခြင်းတို့တွင်၊ ယေနကေနပိ၊ တစ်
 တစ်သော၊ အာစာသတပိနယေန၊ ရန်ငြိုးကိုဆုံးမသဖြင့်၊ ပိနေန္တောပိ၊ ဆုံးမ
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယေသောဂုဏ်လေး၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပိနေတိတိ၊ ဆုံး
 မတတ်သောသူဟူ၍၊ ပဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဝိစအပရောနယော၊ နည်း
 တပါးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာ၊
 ဥပမာသော်ကား၊ ဥဘတောဒဏ္ဍကေန၊ နှစ်ဘက်အရိုးရှိသော၊ ကကစေန၊
 လွှဖြင့်၊ ဩစေကာ၊ အယုတ်ကိုကျင့်တတ်ကုန်သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတို့
 သည်၊ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို၊ စေပိဩတ္တန္တယျံ၊ အကယ်၍
 ငင်ကြကုန်အံ့၊ တတြာပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 မနောမဂေါသယျ၊ အမျက်ဒေါသဖြစ်အံ့၊ ယောဂုဏ်လေး၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တေန၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ နကပေါ
 တိနာမ၊ မလိုက်နာသည်မည်ချေ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပိနေန္တောပိ၊ ဆုံးမသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပိနေတိတိ၊ ဆုံးမတတ်သောသူဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ယောဂုဏ်လေး၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုန္တံ၊ အမျက်ထွက်သော သူကို၊
 ပဋိကုတ္တတိ၊ တဘန်အမျက်ထွက်စားထွက်၏၊ တသေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား
 သာလျှင်၊ တေန၊ ထိုရှေးဦးအမျက်ထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပိယော၊
 အထူးသဖြင့်ယုတ်မာ၏။ ကုန္တံ၊ အမျက်ထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပဋိ
 ကုတ္တန္တော၊ အမျက်ထွက်စားမထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ အောင်
 နှိုင်းခံစွာသော၊ သံဂါမံ၊ ဒေါသတည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊ စေတိ၊ အောင်
 လေ၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံကပ္ပိတံ၊ အမျက်ဒေါသရှိသော
 ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊
 သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုး
 စီးပွားကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသော၊ တဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကောစော၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ ဥပသဗ္ဗတိ၊ ငြိမ်း၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောစနံ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော၊ ဣတ္ထိံ ဝါ၊
 မိန်းမသို့လည်းကောင်း၊ ပုရိသံ ဝါ၊ ယောက်ျားသို့လည်းကောင်း၊ သပတ္တ
 ကန္တာ၊ ရန်သူတို့သည်နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သပတ္တကောရဏာ၊ ရန်သူ၏

၂၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဓဉ္ဇာ၊ ဤကရား
 တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကတမေသတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့
 နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပတ္တော၊ ရန်သူဖြစ်သောသူသည်၊
 သပတ္တဿ၊ ရန်သူဖြစ်သောသူအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ကိ
 ဣစ္ဆတိ၊ အဘယ်သို့အလိုရှိသနည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဒုဗ္ဗဇ္ဈော၊ အဆင်း
 မဟုတ်သည်၊ အဿကဝေယျ၊ ဖြစ်လေမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်ကောင်း
 လေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေ
 တု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပတ္တော၊ ရန်သူ
 ဖြစ်သောသူသည်၊ သပတ္တဿ၊ ရန်သူဖြစ်သောသူ၏၊ ဝဇ္ဈာဝတဿ၊ အဆင်း
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်၌၊ နနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော၊ အယံပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ား
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောဓာဘိဘူတော၊ ဒေါသသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သော၊ ထိုအမျက်ထွက်အပ်သောသူတပါးသည်၊ သုန္နာတော၊ ကောင်း
 စွာရေချိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုဗိလိတ္တော၊ ကောင်းစွာ လိမ်းကျံအပ်ပြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပိတကေသမဿ၊ ပြင်အပ်ပြီးသော ခပ်မှတ်ခပ်တိရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဩဒါတဝတ္ထဝသနော၊ ဖြူစင်သောအဝတ်ကိုဝတ်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဒုဗ္ဗဇ္ဈော၊ အဆင်းမဟုတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ကောဓာဘိဘူတော၊ ဒေါသနှိပ်စက်ခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သပတ္တကန္တော၊ ရန်သူသည်နှစ်သက်အပ်သော၊ သပတ္တ
 ကာရဏော၊ ရန်သူ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဌမော၊ ဧည့်စီးစွာသော၊ ဓမ္မော၊
 တရားသည်၊ ကောဓနံ၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော၊ ဣတ္ထိံဝါ၊ မိန်းမသို့လည်း
 ကောင်း၊ ပုရိသံဝါ၊ ယောကျ်ားသို့ လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစပရံ၊ တပါးလည်း၊ သပတ္တော၊ ရန်သူဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သပတ္တဿ၊ ရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သယေယျ၊ အိပ်လေမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်ကောင်း
 လေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပရုရေတ္တာ၊ များသော အကျိုးရှိ
 သည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ဘောဂဝါ၊ စည်းမိမ့်ဥစ္စာရှိသည်၊ နအဿ၊
 မဖြစ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ (ပ)၊ ယသဝါ၊ အခြံအရံရှိသည့်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ပါမူကား၊ အဟော

ဝတ၊ ဩဠာကောင်းလေစွ၊ ဣတိစ။ ဤသို့လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ မိတ္တဝါ၊ အ
ဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၊ နအဿ၊ မဖြစ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဠာကောင်း
လေစွ၊ ဣတိစ။ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏ဘေးဒါ၊ ပျက်စီး
သည်မှ၊ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှနှောက်၌၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊
(ခ) ခုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိုဖရဲကျရာ
ဖြစ်သော၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဠာ
ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္တတိ၊ အလိုရှိ၏တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေါ၊
ရဟန်းတို့၊ သပတ္တော၊ ရန်သူဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သပတ္တဿ၊ ရန်သူဖြစ်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သုဂတိဂမနော၊ သုဂတိဘဝသို့လားခြင်း၌၊ နနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်
ခြင်းမရှိ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော၊ အယံ
ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကောဓဘိဘူတော၊ အမျက်
ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းရှိ၍၊ ကောပေရေတော၊ အမျက်လွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ ကာ
ယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စ
ရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ စရ
တိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်
ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊
စရိတွာ၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစရိုက်ကို၊ စရိတွာ
ကျင့်သောကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏ဘေးဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရံမရ
ဏာ၊ သေသည်မှနှောက်ကာလ၌၊ ကောဓဘိဘူတော၊ အမျက်နှိပ်စက်
ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ခုဂ္ဂတိ၊ မကောင်း
သောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ဖရိုဖရဲကျရာဖြစ်သော၊ နိရယံ၊
ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သော သူသည်၊
အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သောသူ
သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ယေနကောပေန၊ အကြင်အမျက်
ဖြင့်၊ ကုဒ္ဓေါသေ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်အံ့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
ခုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သောခုဂ္ဂတိသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရ
ကုန်၏၊ တံကောဝံ၊ ထိုအမျက်ကို၊ သမ္ပ၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ အညာယ၊
သိ၍၊ ဝိပဿနော၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင်ရှုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဇာ
ဟန္တိ၊ စွန့်နိုင်ကုန်၏၊ ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ ဇပေ၊ စွန့်ရာ၏၊ မနံ၊ မန
ကို၊ ဝိပဇ္ဇဟေယျ၊ စွန့်ရာ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သညောဇနံ၊ သံဟောဇဉ်

၂၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကို၊ အတိတ္တမယ၊ လွန်နိုင်ရာ၏။ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ အနတ္တဇန
 နော၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ ဝိတ္တပ္ပ
 ကောပနော၊ စိတ်ကိုဖျက်ဆီးလေ့ရှိ၏။ ဘူရိ၊ ပညာရှိ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပညာ
 ယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဇေတံအပရာဓံ၊ ထိုဖြစ်မှားခြင်းကို၊ ခမ၊ သည်းခံလော့၊ ပဏ္ဍိ
 တာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ကောဓပလာ၊ အမျက်ကိုအားကိုးကုန်သည်၊ နာ
 ဝန္တိ၊ မဖြစ်လေကုန်၊ ဣတိဝေမာဒိနာနပေဃ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
 ကောဓော၊ အမျက်၌၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း၊ ပစ္စဝေက္ခတောပိ၊ ဆင်ခြင်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ ဝိနယံ၊ ဆုံးမအပ်သော
 တရားသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတုားဆင်ခြင်၍၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဝိနေန္တောပိ၊ ဆုံး
 မသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ သေသော၊ ဤသူသည်၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊
 ဝိနေတိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကောဓန္တိ၊ ကောဓံဟူ
 သည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို၊ အစရိတိ၊ ကျင့်လေပြီ
 ဟု၊ အာဇာတော၊ ရန်ငြိုးသည်၊ ဇေယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိအာဒိနာနပေဃ
 န၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သုတ္တေ၊ သုတ်၌၊ ဝုတ္တာနံ၊ မိန့်အပ်ကုန်သော၊
 နဝန္တံ၊ ကိုးပါးကုန်သောဒေါသတို့၏၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာဇာတံ၊
 ရန်ငြိုးမည်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ နစရံ၊ မကျင့်လေပြီ၊ ဣတိ
 အာဒိနန္တံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ တပ္ပဒူပက္ခတော၊ ထိုမှဆန့်ကျင်
 သောအားဖြင့်၊ သိဇ္ဈိနံ၊ ပြီးကုန်သော၊ နဝန္တမေဝ၊ ကိုးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ကောဓာနံ၊ ဒေါသတို့၏၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာဇာတံ၊ ရန်ငြိုး
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌရသန္တံ၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ ခါဏုကဏ္ဍကာဒိ
 နာ၊ ဆူးငြောင့်အစရှိသော၊ အဋ္ဌာနေန၊ အရာမဟုတ်သည်၌အမျက်ထွက်
 သည်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကေနာရိသတိယာအာဇာတဝတ္ထုနံ၊ တခုယုတ်နှစ်
 ဆယ့်သောအာဇာတဝတ္ထုတို့တွင်၊ အညတရအာဇာတဝတ္ထုသမ္ဘဝံ၊
 တပါးပါးသောရန်ငြိုး၏အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာဇာတံ၊ ရန်
 ငြိုးမည်၏။

ဝိသဇ္ဇန္တိ၊ ဝိသဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တတံ၊ ငြိန်သော၊ သပ္ပဝိသန္တိ၊ သပ္ပဝိ
 သံဟူသည်ကား၊ သပ္ပဿ၊ မြွေ၏၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ဣဝါတိပဒံ၊ ဣဝဟူသော
 ဝုန်သည်၊ ဥပမာဝစနံ၊ ဥပမာအနက်ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဣကာရ
 လောပံ၊ ဣအက္ခရာကြောခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဇ္ဇေဝ၊ ဝဟူ၍သာလျှင်၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဩသဓေဝိတိ၊ ဩသဓေဝိဟူသည်ကား၊ အဂ

ဧဒဟိ၊ဆေးတို့ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သောစကားကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ဆိုလို
သည့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ဝိသ တိကိစ္ဆတော၊
အဆိပ်ကို ကုစားတတ်သော၊ ဝေဇ္ဇော၊ဆေးသမားသည်၊ သပ္ပေန၊မြွေ
သည်၊ဒဋ္ဌံ၊ကိုက်အပ်သော၊သဗ္ဗကာယံ၊အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ ဗရိတ္တာ၊
ပြန်နှံ့၍၊ဋ္ဌိတံ၊တည်သော၊ဝိသဋ္ဌံ၊ပြန်သော၊သပ္ပဝိသံ၊မြွေဆိပ်ကို၊မူလက္ခန္ဓ
တစပတ္တပုပ္ပါဒိနံ၊အမြစ် ပင်စည် အခေါက် အရွက်အပွင့် အစရှိသည်တို့
တွင်၊အညတရေဟိ၊တပါးပါးဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာဘောသဇ္ဇေဟိ၊အထူး
ထူးသောဆေးတို့ဖြင့်၊ပဿာဇေတွာ၊ယှဉ်၍၊ကတေဟိ၊ပြုအပ်ကုန်သော၊
ဩသဓေဟိ၊ဆေးတို့ဖြင့်၊ဗိပ္ပမော၊လျှင်မြန်စွာလျှင်၊ဝိနေယျယထာ၊ပျောက်
စေသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇေတထာ၊ထိုအတူ၊ ယော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ယထာဂုတ္တေန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ အတ္ထေန၊အကြောင်း
ဖြင့်၊ဥပ္ပတိတံ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊စိတ္တသန္တာနံ၊စိတ်၏အစဉ်ကို၊ဗျာပေတွာ၊
နှံ့စေ၍၊ ဋ္ဌိတံ၊တည်သော၊ ကောဓံ၊အမျက်ဒေါသကို၊ ယထာဂုတ္တသု၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝိနယူပါယေသု၊ ဝိနည်းအကြောင်း
တို့တွင်၊ ယေနကေနစိဥပါယေန၊ တရံတရသောအကြောင်းဖြင့်၊ဝိနေတိ၊
ဆုံးမ၏၊ နာမိပါသေတိ၊သည်းမခံ၊ပဗဟတိ၊စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ပျောက်
၏၊ဗျန္တိ၊ကင်းခြင်းကို၊ကရောတိ၊ပြု၏၊ သောဘိက္ခု၊ဗဟာတိ၊ဩရပါရန္တိ၊
သောဘိက္ခု၊ဗဟာတိ၊ဩရပါရံဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ ကောဓံ၊အမျက်
ကို၊ဝိနေန္တေ၊ဆုံးမပယ်ပျောက်တတ်သော၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်
ကောဓော၊ ဒေါသကို၊ တတိယမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊
အချင်းခပ်သိမ်း၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ပဟိယတိ၊ပယ်အပ်၏၊တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဩရပါရသညိတာနိ၊ဤမှတက်ကမ်းနှင့်တူသော အမှတ်ရှိ
အပ်ကုန်သော၊ပဉ္စောရ န္တ ဘိယသဉ္စောဇာနာနိ၊ငါးပါးသောဩရ န္တ ဘိ
ယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဗဟတိ၊ပယ်ပျောက်စွန့်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဟိသစ္စံ၊ထိုစကားသည်မှန်၏၊သော၊ထိုအနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ပါရန္တိ၊ပါရံဟူသည်ကား၊ တိရုဿ၊ကမ်းပါး၏၊ နာမံ၊အမည်တည်း၊
တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တာနိ၊ထိုငါးပါးသောသံယောဇဉ်တို့သည်၊ သံသာရ
သာဓရဿ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရာနိစ၊ဤမှတက်
လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ပါရဘူတာနိစ၊ ကမ်းသဘွယ်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ
ကတွာ၊ဤသို့လုံးထား၍၊ ဩရပါရန္တိ၊ဤမှတက်ကမ်းဟူ၍၊ ဂုစ္စန္တိ၊ဆို
အပ်ကုန်၏၊အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ယောဘိက္ခု၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်

၃၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဝိသန္ဓံ၊ တကိုယ်လုံးဖြန့်သော၊ သပ္ပဝိသံ၊ မြွေဆိပ်ကို၊ သြဿဓေတိ၊ ဆေးတို့
 ဖြင့်၊ ဝိနေတိဣဝ၊ ပယ်ပျောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူးဥပ္ပတိတံ၊ ကိုယ်
 နှ့်ဖြစ်သော၊ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၊ ဝိနေတိ၊ ပယ်ပျောက်ဆုံးမဖွဲ့သောသိက္ခာ၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ တတိယမဂ္ဂေန၊ တတိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ကောဓံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေတွာ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ အနာဂါမိပလေ၊ အနာ
 ဂါမိဖိုလ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ သြရပါရံ၊ ဤမှဘက်တည်းဟူသော
 အတ္တဘော၊ ထိုမှဘက်တည်းဟူသော အတ္တဘောကို၊ ဧဟာတိ၊ ပယ်
 ပျောက်နှိုင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သြရန္တိ၊ သြရံဟူသည်ကား၊ သကတ္တ
 ဘာဝေါ၊ မိမိကိုယ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါရန္တိ၊ ပါရံဟူသည်
 ကား၊ ပရတ္တဘာဝေါ၊ တပါးသော ကိုယ်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊ အတွင်း
 သန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ သြရံ၊ သြရ
 မည်၏၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗဟိရာယတနာနိ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်
 သောအာယတနတို့သည်၊ ပါရံ၊ ပါရမည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ မနုဿ
 လောကော၊ မနုဿလောကသည်၊ သြရံ၊ သြရမည်၏၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်
 ငြည်သည်၊ ပါရံ၊ ပါရမည်၏၊ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်သည်၊ သြရံ၊ သြရ
 မည်၏၊ ရူပါရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်အရူပဓာတ်သည်၊ ပါရံ၊ ပါရမည်၏၊ ကာမရူ
 ပဘာဝေါ၊ ကာမဘဝရူပဘဝသည်၊ သြရံ၊ သြရမည်၏၊ အရူပဘာဝေါ၊ အရူပ
 ဘဝသည်၊ ပါရံ၊ ပါရမည်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ သြဇ္ဇာရိကအတ္တဘောသည်၊
 သြရံ၊ သြရမည်၏၊ အတ္တဘာဝသုရမကာရကာနိ၊ အတ္တဘော၏နူးညံ့သိမ်
 မွေသောအကြောင်းတို့သည်၊ ပါရံ၊ ပါရမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတသ္မိံ၊ သြရပါ
 ရေ၊ ဤမှဘက်ကမ်းထိုမှဘက်ကမ်းနှင့်တူသောသံသရာဘဝ၌၊ ဝေတုတ္ထ
 မဂ္ဂေန၊ လေးခုမြောက်သောအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ ပဇ
 ဟန္တော၊ ပယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဟာတိ၊ သြရပါရန္တိ၊ ဧဟာတိ၊ သြရပါရံဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤစကား၌လည်း၊ အနာဂါမိနေ၊ အနာဂါမိဝုတ္တိလ်
 အား၊ ကာမရာဂဿ၊ ကာမရာဂ၏၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဣတ္တဘာဝါဒီသု၊ ဤကာမတုံ၌ အတ္တဘောဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်
 တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂသည်၊ ကိပ္ပာပိနတ္ထိဇေ၊ အကယ်၍ကားမရှိ
 သည်သာတည်း၊ ပနဟထာပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ တတိယမဂ္ဂါဒိနံ၊ တတိယမဂ်အစရှိသည်တို့အား၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊
 ဆန္ဒရာဂသည်၊ နတ္ထိပိယ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထမဂ်၏၊ ဝဇ္ဈပ

ကာယနတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြအံ့သောငှါ၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောဘဝသုံးပါးကို၊ ဩရပါရတာဝံ၊ ဤမှတစ်ဆင့်၊ ဤမှတစ်ဆင့်၊ ဤမှတစ်ဆင့်၊ သံဂဏ္ဌိဝ္ဗာ၊ သဗ္ဗိဟိတပေါင်းရုံး၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုစတုတ္ထမဂ်၌၊ ဆန္ဒရာဂပဟာနေန၊ ဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်၊ ဧဟာတိ၊ ဩရပါရန္တိ၊ ဧဟာတိ၊ ဩရပါရဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿအတ္ထဿ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဝိဘာဝနတ္ထာယ၊ ထင်ရှားစိမ့်သောငှါ၊ ဥရဂေါဇိဏ္ဏမိဝတံဝုရာဏန္တိ၊ ဥရဂေါဇိဏ္ဏမိဝတံဝုရာဏံဟူသော၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဥရဂေါဟူသောပုဒ်၌၊ ယောသတ္တော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဥရဂေါ၊ ဥရဂမည်၏၊ ဇေတံ၊ ဤဥရဂဟူသော အမည်သည်၊ သပ္ပဿ၊ မြွေ၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သော၊ ထိုမြွေသည်၊ ကာမရူပိဂ၊ အလိုရှိတိုင်းရုပ်ဘန်ဆင်းနိုင်သော အမျိုးလည်းကောင်း၊ အကာမရူပိစ၊ အလိုရှိတိုင်းရုပ်မဘန်ဆင်းနိုင်သော အမျိုးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ကာမရူပိစ၊ အလိုရှိတိုင်းရုပ်ဘန်ဆင်းနိုင်သော အမျိုးသည်လည်း၊ ဇလဇော၊ ရေ၌ဖြစ်သော အမျိုးလည်းကောင်း၊ ထလဇော၊ ကြည်း၌ဖြစ်သော အမျိုးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ဇလဇော၊ ရေ၌ဖြစ်သော အမျိုးသည်၊ ဇလဇေဝ၊ ရေ၌သာလျှင်၊ ကာမရူပံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောရုပ်ဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ လဘာတိ၊ ရ၏၊ ထလေ၊ ကြည်းအရပ်၌၊ နလဘာတိ၊ မရ၊ သင်္ခပါလနာဂရာဇာပိယ၊ သင်္ခပါလနဂါးမင်းကဲ့သို့တည်း၊ ထလဇော၊ ကြည်း၌ဖြစ်သော အမျိုးသည်၊ ထလဇေဝ၊ ကြည်း၌သာလျှင်၊ ကာမရူပံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောရုပ်ဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ လဘာတိ၊ ရ၏၊ ဇလေ၊ ရေ၌၊ နလဘာတိ၊ မရ၊ သော၊ ထိုနဂါးလည်း၊ ဇန္တရဘာဝေန၊ အိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဖိရကာလတာယ၊ ကြာမြင့်သော ကာလရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုရာဏဉ္စာတိသင်္ချံ၊ အဟောင်းဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ တစ်၊ အရေကို၊ ဧဟန္တော၊ စွန့်လိုသည်ရှိသော်၊ သဇာတိယံ၊ မိမိ၏နဂါးဘတ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဧဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဟတိ၊ စွန့်၏၊ နိဿာယ၊ အဖို့ကိုပြု၍၊ ဧဟတိ၊ စွန့်၏၊ ထာမေန၊ အားထုတ်သဖြင့်၊ ဧဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဇေန၊ လေးပါးအပြားဖြင့်၊ ဧဟတိ၊ စွန့်၏၊ သဇာတိနာမ၊ မိမိ၏ဘတ်မည်သည်ကား၊ သပ္ပဇာတိ၊ နဂါး၏အမျိုး

၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

သည်းဒီဗ္ဗတ္တဘာဝေါ၊ ရှည်သောကိုယ်ရှိ၏၊ ဥရဂါးနဂါးတို့သည်၊ ဥပပတ္တိ
ယဉ္ဇ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ရုတိယဉ္ဇ၊ ရုတေသောအခါ
၌လည်းကောင်း၊ ဝိသဋ္ဌနိဒ္ဒေါက္ကမနေစ၊ အခါမှလွတ်လွတ်အိပ်သောအခါ
၌လည်းကောင်း၊ သမာနဇာတိယသ၊ ဇာတ်တူအမျိုး၌၊ မေထုနပဋိသေဝနေ
စ၊ မေထုနဖြစ်သောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဇိတ္တတစာပနယနေစ၊ အရေ
ဟောင်းကိုစွန့်သောကာလ၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသုဋ္ဌာနေသု၊
ငါးပါးသောဋ္ဌာနတို့၌၊ သဇာတိ၊ မိမိဇာတ်ကို၊ နာကိဝတ္တန္တိ၊ လွန်၍မဖြစ်
နိုင်လေကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သပ္ပေါ၊ ဖြေသည်၊ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌၊ တစံ၊ အရေကို၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဇာတိယံ
ယေဝ၊ မိမိဇာတ်အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဌပေတွာ၊ တည်၍၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ သဇာ
တိယံ၊ မိမိ၏ဇာတ်၌၊ ဌိတောပိ၊ တည်သော်လည်း၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်ခြင်း မည်သည်ကား၊
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥပစုဋ္ဌာနေ၊ ထက်ဝက်သော အရပ်၌၊ မုတ္တော၊ အရေ
ကိုစွန့်လိုသည်၊ ဇဟတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပစုဋ္ဌာနေ၊ ထက်ဝက်သောအရပ်၌၊ အ
မုတ္တော၊ မစွန့်လိုသည်ရှိသော်၊ ဩလမ္ပတိ၊ တွဲလျက်နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
နံတစံ၊ ထိုအရေဟောင်းကို၊ အဗ္ဗယန္တော၊ ပြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏
ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇိဂုစ္ဆန္တောပိစ၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဒဏ္ဍန္တရံဝါ၊ လုံ
ကန်တို့၏ အကြားကိုလည်းကောင်း၊ မုသလန္တရံဝါ၊ ကျည်ပွဲတို့၏အ
ကြားကိုလည်းကောင်း၊ ပါသာဏန္တရံဝါ၊ ကျောက်ခဲတို့၏ အကြားကို
လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ နိဿာယန္တောစာပိ၊ အမြဲရှိ
သော်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယဝံ၊ အားအစွမ်းကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ဝက်
နဂုံ၌၊ ကောက်ကောက်သော အမြီးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဿသ
န္တောဝ၊ ဝင်သက်လေကိုရှုလျက်သာလျှင်၊ ဗဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊
ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇိတ္တတစံ၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟတိတွာ၊ စွန့်ပြီး၍၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်၊ ပက္ကမိတုကာမော၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ တေန၊
ထိုအရပ်ဖြင့်၊ ကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပက္ကမတိယယသ၊ သွားလေသကဲ့သို့၊
ဇေဝမေဝဇေဝတယသ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဩရေ
ပါရံ၊ ဤမှဘက်ထိုမှဘက်လက္ခဏာရှိသော အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓတရားကို၊
ဇဟတိတုကာမော၊ စွန့်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သစေသဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်
အံ့၊ သဇာတိယံ၊ မိမိဟောင်း၏ဇာတ်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဇဟတိ၊ စွန့်၏၊

ဇိဂုစ္ဆန္တော။ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟတိ၊ စွန့်၏။ နိဿာယ။ ကလျာဏ
မိတ္တကိုအမှီပြု၍၊ ဗဟတိ၊ စွန့်၏။ ထာမေန၊ အားအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟတိ၊
စွန့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိနေ၊ လေးပါးသောအပြားအားဖြင့်၊ ဗဟတိ၊ စွန့်
၏။ သဇာတိနာမ၊ မိမိ၏ဇာတ်မည်သည်ကား။ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏။ အရိ
ယာယဇာတိယာဇာတောတိ၊ အရိယာယဇာတိယာဇာတောဟူ၍၊ ဝစန
တော၊ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သဇာတိနာမ၊
မိမိဇာတ်မည်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သီလေပတိဋ္ဌာယနရောသ
ပညောတိ၊ သီလေပတိဋ္ဌာယနရောသပညောဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သပညော၊ ပဋိသန္ဓေပညာဖြင့်ပညာ
ရှိသော၊ နရော၊ သူသည်။ သီလေ၊ သီလတရား၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတိသံသဇာတိယံ၊ ထိုမိမိ၏အရိယာ၏အမျိုး၌၊ ဌိတော၊ တည်
သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သကတ္တဘာဝါဒီသု၊ မိမိအတ္တတော
အစရှိသည်တို့၌၊ တံဩရပါရံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တပဟိဒ္ဓတရားကို၊ ဇိဏ္ဏပုရာဏ
တစမိဝ၊ ဆွေးဖြေဟောင်းသဖြင့် ကာလရှည်သောကြောင့်အရေကဲ့သို့၊ တံ
ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဇနေန္တံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော
ဘဝတို့၌၊ အာဒိနဝဒဿနေန၊ အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့်၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်
သည်ရှိသော်၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ နိဿာယ၊
မှီ၍၊ အမိမတ္တဝါယာမသင်္ခါတံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လုံ့လပြုခြင်းဟုဆို
အပ်သော၊ ထာမံ၊ အားအစွမ်းကို၊ ဇနေတော၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒိဝသံ၊ ထနေ့ပတ်
လုံး၊ စက်မေန၊ စကြိုသွားသဖြင့်၊ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၊ အာဝရဏိယေ
ဟိ၊ တားမြစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ သီလအကျင့်တရားတို့ဖြင့်၊
မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ အတန်တလဲလဲစင်ကြယ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တိဒိဝံ၊ ညည့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဆဋ္ဌာနာ
နိ၊ ခြောက်ပါးသောပျင်းရိခြင်း၏အကြောင်းတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ ပျောက်
၍၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ဝင်္ဂနဂိုဌံ၊ ကောက်သောအမြီးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဓာဓေန္တောပိယ၊ စေ့ဆော်သကဲ့သို့၊ ဝါယ မန္တောပိယ၊ လုံ့လပြုသကဲ့သို့၊
ပလ္လက်၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ပဿ
သန္တောပိယ၊ ဝင်သက်ကိုရှုသကဲ့သို့၊ အယစ္စိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အသိ
တိလပရုက္ခမတာယ၊ မမေ့မလျော့သော လုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ပဏံ၊ ပါးပျဉ်းကို၊
ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဗဟတိ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ အယစ္စိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။

ဥာဏဗိဇ္ဇာရံ၊ ဥာဏ်၏ပြန်ပြောခြင်းကို၊ ဇနေတွားဖြစ်စေ၍၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ တစ်၊ အရေဟောင်းကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ဩရုပါရံ၊ ဤမှာဘက်တည်းဟူသောဘဝ ထိုမှာဘက်တည်းဟူသောဘဝကို၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏၊ ဇဟိတွာစ၊ စွန့်ပြီးသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ဩဟိတဘာပေါ၊ ပစ်ချအပ်ပြီးသောအရေတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ဖြင့်၊ ကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပက္ကမတိဗိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အယတ္တိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဩဟိတဘာရော၊ ပစ်ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဒိသံ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပက္ကမတိ၊ သွားလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဥပ္ပတိတံဝိနေတိကောဝံ(ပ)ဥရဂေါ၊ ဖိဏ္ဏမိဝတံဝုရာဏန္တိ ဣမံဂါထံ၊ ယောဥပ္ပတိတံဝိနေတိကောဝံ(ပ)ဥရဂေါ၊ ဖိဏ္ဏမိဝတံဝုရာဏံဟူသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယောသိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥပ္ပတိတံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ ကောဝံ၊ အမျက်ကို၊ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏၊ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိသဉ္စံ၊ တကိုယ်လုံးနှံ့၍တည်သော၊ သပ္ပဝိသံ၊ မြွေဆိပ်ကို၊ ဩသဓေတိ၊ ဆေးတို့ဖြင့်၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဩရုပါရံ၊ ဤမှာဘက်တည်းဟူသောဩရု၊ ဗ္ဗာဂိယသံယောဇဉ်ကို၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ဖိဏ္ဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဝုရာဏံ၊ ကာလရှည်လျားသော၊ တစ်၊ အရေကို၊ ဇဟာတိဣဝ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရုပါရံ၊ ဥဋ္ဌာဘာဂိယသံယောဇဉ်ကို၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏၊ ဇေမေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအထွဋ်တပ်တော်မူသဖြင့်၊ သာပဌမဂါထာယ၊ ထိုရှေးဦးစွာသောဂါထာကို၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနက္ကမော၊ အနက်၏ဖွင့်အပ်သောအစဉ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တတြာပိ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌လည်း၊ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာ (ပ)ကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနန္တိ၊ ယေနယတ္ထယဒါယသ္မာ(ပ)ကရိဿာမတ္ထဝဏ္ဏနံဟူ၍၊ အယမေဝ မာတိကာ၊ ဤမာတိကာကို သာလျှင်၊ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏၊ တတော၊ ထိုပဌမဂါထာမှ၊ ပရုဉ္စေနာကံ၌လည်း၊ သဗ္ဗဂါထာသု၊ အလုံးစုံသောဂါထာတို့၌၊ အတိဝိတ္ထာရသာယေနပန၊ အဘွင့်ကျယ်လွန်းသည်ကို ကြောက်သောအားဖြင့်ကား၊ ဣတော၊ ဤဒုတိယဂါထာမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊

မာတိကံ၊ မာတိကာကို၊ အနိက္ခိပိတွာ၊ မထာမူ၍၊ ဥပ္ပတ္တိဒဿနနယေနဝ၊
 ဖြစ်သောအကြောင်းကို ပြသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထဝဏ္ဏံ၊ အနက်၏
 အဖွင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရိဿာမိ၊ ပြအံ၊ ဣဒံ၊ ဤအနက်၏အဖွင့်ဟူ
 သည်၊ သေယျတာကတမံ၊ အဘတ်နည်း၊ ယောရာဂမုဒန္တိဒါ အသေ
 သန္တိ၊ ယောရာဂမုဒန္တိဒါ အသေသံဟူသော၊ အယံ၊ ဤဂါထာသည်၊
 နုတိယဂါထာ၊ နုတိယဂါထာတည်း၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာ
 ထပိဏ္ဍိကာဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏၊ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ
 သော၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေ
 နခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်
 ရှိသော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရုဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်
 အကျွေးဖြစ်သော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ သုဝတ္ထကာရပုတ္တော၊
 ရွှေပန်းထိမ်သည်သားသည်၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊
 သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဒဟရာနံ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့အား၊ အသုဘံ၊
 အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိမတ္တံ၊ ဤသို့နှလုံး
 သွင်း၍၊ ရာဂဝိဇာတတ္ထံ၊ တပ်မက်သော ရာဂကို ပျောက်မိမ့်သောဌာ၊
 အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်အား၊ အခါ
 သိ၊ ပေး၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်၏၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ အာသေဝနမတ္တံ၊ ထုံမွန်းခြင်းကိုမျှလည်း၊ နုလဘတိ၊ မရလေ၊
 သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊
 အနုပကာရံ၊ ဈာန်မဂ် လောကုတ္တရာတရား၏ အထောက်အပံ့ ဟုတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ အာရောစေသိ၊
 ကြားလျှောက်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊
 ဒဟရာနံ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့အား၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ ပုနရိ၊ တဖန်လည်း၊ တဒေဝ၊ ထိုအသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို သာလျှင်၊
 အာပိက္ခိ၊ ကြားပြန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရောမာသေ၊ လေးလတို့သည်၊
 အတိတာ၊ လွန်လေကုန်၏၊ သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ ကိဉ္စိမတ္တံ၊ တစုံ
 တရမျှလည်းဖြစ်သော၊ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို၊ နုလဘတိ၊ မရ

လေ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ ကထေယံ၊
 လျှောက်ကြား၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိ
 ပုတ္တရာ၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ဧတဿ၊ ထိုပညွင်းငယ်အား၊
 သပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဇာနိတုံ၊ သိအံ့သောဌ၊ တုယံ၊
 သင်ချစ်သား၏၊ အဝိသယော၊ အရာမဟုတ်ချေ၊ ဧသော၊ ဤပညွင်းငယ်
 သည်၊ ဧဝေနယျော၊ ဘုရားဆုံးမအပ်သောသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ မိန့်
 တော်မူ၍၊ ပဏဿရဇ္ဇတံ၊ ပြီးပြီးပြတ်သောအဆင်းရှိသော၊ ပဒုမံ၊ ကြာ
 ပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ နိစ္ဆိတော၊ တန်ဆင်းတော်မူ၍၊
 တဿ၊ ထိုပညွင်းငယ်၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ပါဒါသိ၊ ဆောင်ရှင်းတော်မူ၏၊
 ဟန္တု၊ ယခု၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ သင်သည်၊ ဣမံ၊ ဤကြာပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ ဝိဟာ
 နုပစ္ဆိယယာယံ၊ ကျောင်းရိပ်၌၊ ဝါလုကတလေ၊ သဲပုံ၌၊ နာဠေန္ဒ၊ ကြာရိုးဖြင့်၊
 ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍၊ အဿ၊ ထိုကြာပွင့်၏၊ အဘိမုခဉ္စ၊ ဈေးရှုလျှင်၊ ဌပေတိ၊
 ထားလော၊ ဌပေတွာ၊ ထားပြီး၍၊ လောဟိတံလောဟိတန္တိ၊ လောဟိတံ
 လောဟိတံဟူ၍၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ ပလ္လင်္ဂေန၊ ထက်ပယ်ဖြင့်၊
 နိဝိဒ္ဓ၊ နေလော၊ အဟံဒဟရော၊ ဤပညွင်းငယ်သည်၊ ပညဇာတိသတာနိ၊
 ဘဂဝါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သုဝဏ္ဏကာရောဝ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည် သာလျှင်၊
 အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်ဘူးသတတ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပညွင်းငယ်
 အား၊ လောဟိတနိမိတ္တံ၊ နိသောအာရုံသည်၊ သပ္ပါယန္တိ၊ လျှောက်ပတ်၏
 ဟု၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောဟိတကမ္မဋ္ဌာ
 နံ၊ လောဟိတကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုပညွင်းငယ်
 သည်၊ တထာ၊ ထိုဘုရားရှင်စီရင်တိုင်း၊ ကတွာ၊ စီးဖြန်းခြင်းကိုပြု၍၊ မဟုတ္တံ
 ယေဝ၊ တမဟုတ်သောစကားသာလျှင်၊ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်အထိုင်း၊ တတ္ထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဝတ္တာရိဈာနာနိ၊ လေးပါးသောဈာန်တို့ကို၊ အဓိဂတိံ၊ ရှေ့၊ အနု
 လောမပဋိလောမာဒိနာ၊ အနုလောမပဋိလောမအစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း
 ဖြင့်၊ ဈာနကိဋ္ဌံ၊ ဈာန်၏မြှိုးတူးခြင်းကို၊ အာရုတိ၊ အားထုတ်၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံပဒုမံ၊ ထိုကြာပဒုမ္မာသည်၊ မိလာ
 ယတူတိ၊ ညှိုးစေသတည်းဟု၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊ သော၊ ထို
 ပညွင်းငယ်သည်လည်း၊ ဈာနာ၊ ဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ဖြစ်၍၊ မိလတံ၊
 ညှိုးသော၊ တံကာဠဝဏ္ဏံ၊ ထိုမည်းညိုသော အဆင်းရှိသောကြာပွင့်ကို၊
 ဧသွာ၊ မြင်၍၊ ပဏဿရဇ္ဇတံ၊ ပြီးပြီးပြတ်ရှိသောအဆင်းကို၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း

တရားသည်၊ ပရိမဒ္ဓိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စသည်၊ အနိစ္စ
 သညာကို၊ ပဒိုလဘတိ၊ ရလေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုအနိစ္စသညာ
 ကို၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏ကိုယ်အဇ္ဈတ္တသို့လည်း၊ ဥပသံဟရိ၊ ကပ်၍ဆောင်၏။
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ တံ၊ ထိုအမြဲ
 မရှိသောတရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊
 ဆင်းရဲ၏၊ တံ၊ ထိုဆင်းရဲသောတရားသည်၊ အနတ္တံ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝတို့ကို၊ အာဒိတ္တေ
 ဝိယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးတို့ကဲ့သို့၊ ပဿိ၊ ရှုဆင်ခြင်၏။ ဇေတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပဿတောစ၊ ရှုဆင်ခြင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်
 ၏၊ အဝိဒုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ပဒုမသရော၊ ကြာပဒုမ္မာအိုင်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိုင်၌၊ ဧါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်၊ ဩရောဟိတွာ၊
 ဆင်းသက်၍၊ ပဒုမာနိ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်တို့ကို၊ တဉ္စိတွာ၊ တဉ္စိတွာ၊ ချိုး၍ချိုး၍၊
 ရာသိ၊ အပုံအရကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်အား၊
 ဥဒကေ၊ ချေ၌၊ တာနိပဒုမာနိ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာတို့သည်၊ နဉ္စဝနေ၊ ကျူတော၌၊
 အဂ္ဂိဇာလာဝိယ၊ မီးလျှံတို့ကဲ့သို့၊ ခါယိံ၊ သု၊ ထင်ကုန်၏၊ ပတန္တာနိ၊ ကြွေကျ
 ကုန်သော၊ ပတ္တာနိ၊ အရှက်တို့သည်၊ ပပါတံ၊ ကမ်းပါးဖြတ်သို့၊ ပဝိသန္တာနိ
 ဝိယ၊ ဝင်လေကုန်သကဲ့သို့၊ ခါယိံ၊ သု၊ ထင်ကုန်၏။ ထလေ၊ ကြည်းအရပ်၌၊
 နိက္ခိတ္တပဒုမာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သောကြာပဒုမ္မာအပွင့်တို့၏၊ မိလ္လာတာနိ၊
 ညှိုးနွမ်းကုန်သော၊ အဂ္ဂါနိ၊ အပျားတို့သည်၊ အဂ္ဂိဇုမာနိဝိယ၊ မီးလောင်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ခါယိံ၊ သု၊ ထင်ကုန်၏။ အသံ၊ ထိုအခါ၌၊ တဒနုသာရေန၊ ထို
 ကိုအစဉ်လျှောက်၍အောက်မှေသဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့
 ကို၊ ဥပနိဇ္ဈာတော၊ တစိတ်စိတ်ရှုသော၊ အဿ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်အား၊ ဘိယျော
 သောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ တယောဘဝါ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့
 သည်၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညီသော၊ အင်္ဂါရမိဝ၊ မီးကျိုးပုံကဲ့သို့၊ အပ္ပဋိသရဏာ၊
 ကိုးကွယ်ရာ မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌဟိံ၊ သု၊ အမြဲထင်ကုန်၏။
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဒိုယံ၊ ဂန္ဓကုဒို
 ကျောင်းတော်၌၊ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်၊ တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သရိရာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို၊ မုဉ္ဇိ၊ လွှတ်တော်မူ၏။
 သာဝ၊ ထိုအရောင်သည်ကား၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ မုခံလေဝ၊ မျက်နှာကို
 သာလျှင်၊ အဇ္ဈောတ္တရိ၊ လွှမ်းမိုး၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုပဉ္စင်း
 ငယ်သည်၊ ဇေတိအာသံ၊ ထိုအရောင်သည်၊ ကိံ၊ အာသံ၊ အဟယ်အရောင်

နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အာဝဇ္ဇော၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ သမိပေါ၊ မိမိ၏အနီး၌၊ ဌိတံ၊ ဣဝံ၊
 တည်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဗိသွာ၊ မြင်ရ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊
 အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကထော၊ ပြု၍၊ ပဏာမေသိ၊ ညွှတ်လျက်ရှိခိုး၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သပ္ပာယံ၊
 လျှောက်ပတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝိဗိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို
 ဧသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောရာဂမုဒန္တိဒါအသေသန္တိ၊
 ယောရာဂမုဒန္တိဒါအသေသံအစရှိသော၊ ဣမံဩဘာသဂါထံ၊ ဤဩဘာ
 သဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ရန္တနဝသေ
 န၊ တပ်မက်မောသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤရာဂဟူ
 သောစကားသည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာရာဂဿ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌တပ်
 သောရာဂ၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဥန္တိဒါတိ၊ ဥန္တိဒါဟူသည်
 ကား၊ ဥန္တိန္ဒိ၊ ဖြတ်ပြီး၊ ဘဉ္စတိ၊ ချိုးဆဲ၊ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးဆဲ၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ အတိတကာလိကာနိဝိ၊ အတိတ်ကာလနှင့်ယှဉ်သောဝိဘတ်တို့၏
 လည်း၊ ခိန္နတိတိဝတ္ထမာနဝစနံ၊ ခိန္နတိဟူ၍ပစ္စုပ္ပန်ကာလနှင့် ယှဉ်သော
 ဤဝိဘတ်ကို၊ အက္ခရေဗန္တကာ၊ အက္ခရာကိုကြံကုန်သော ဆရာတို့သည်၊
 ဣန္ဒြိန္ဒိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ အသေသန္တိ၊ အသေသံဟူသည်ကား၊ သာနု
 သယံ၊ အနုသယနှင့်တကွသောရာဂကို၊ ဘိသပုပ္ဖဝသရေရဟန္တိ၊ ဘိသ
 ပုပ္ဖဝသရေရဟံ ဟူသည်ကား၊ သရေ၊ အိုင်၌၊ ဝိရုဋ္ဌံ၊ အထက်သို့တက်
 သော၊ ပဒုမပုပ္ဖဝ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ကဲ့သို့၊ ဝိဂယာတိ၊ ဝိဂယဟူသည်ကား၊
 ဩဂယ၊ ဆင်းသက်၍၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ အကြွင်းဖြစ်သောစ
 ကားသည်၊ ဝုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊ ရှေးဂါထာနှင့်တူသည်သာတည်း၊ ကိံ၊ ကော
 အတ္ထော၊ အကယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ လထာနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဧတေဒါရုကာ၊ ထိုသုဇယံတို့
 သည်၊ သရံ၊ ရေအိုင်သို့၊ ဩရုယ၊ ဆင်းသက်၍၊ သရေ၊ ရေအိုင်၌၊ ရုယံ၊
 ပွားစီးသော၊ ဘိသပုပ္ဖံ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ ခိန္နတိယထာ၊ ဖြတ်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝမေဝဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣမံတေဓာတုက
 သောကသန္တိစေသံ၊ ဆုံသုံးပါး၌ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိသော ဤလူ
 အပေါင်းသို့၊ ဩဂယ၊ သက်၍၊ ဟောတိ၊ စွန့်၏၊ ရာဂသမေ၊ ရာဂနှင့်
 တူသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာ

ဂဖြင့်၊ ခုယှာမိ၊ လေဝင်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ပရိခုပ္ပတိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှလေဝင်၏။ ၊ မက္ခန္ဓာ၊ မက္ခန္ဓာ၊ ပဋိက္ခသည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဇာလံ၊ အမြှေးတည်းဟူသောကွန်ယက်ကို၊ အနုပတ
တိဇ္ဇဝ၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရာဂရတ္တာ၊ ကာ
မဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ ဟပ်မက်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သော
တံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရေအယဉ်သို့၊ အနုပတန္တိ၊ အစဉ်အတိုင်း
ကျတတ်ကုန်၏။ ၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ရုတ္တော၊ တပ်ခြင်းရာဂရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရာဂေ၊ ရာဂဖြင့်၊ အတိဘူတော၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိ၍၊ ပရိယာ
ဒိန္နမိတ္တော၊ ရာဂကိုသိမ်းပိုက်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို
လည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ ဣတိဇေမာဒိနယံ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းသို့၊
အနုပတန္တိ၊ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍၊ ရာဂေ၊ ရာဂ၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊
ပစ္စဝေက္ခနေန၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ယထာရတ္ထပကာရေဟိ၊ အကြင်အကြင်
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ သိလသံဝရာဒိတိ၊ သိလသံဝရအစ
ရှိကုန်သော၊ သံဝရေဟိ၊ သံဝရတရားတို့ဖြင့်၊ သမိညာဏကာဝိညာဏ
ကောသု၊ အသက်ရှိသည် အသက်မရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထု၊ သု၊ ဝတ္ထု
တို့၌၊ အသုဘသညာယစ၊ အသုဘသညာဖြင့်လည်း၊ ထောကံထောကံ၊
အနည်းငယ်အနည်းငယ်၊ ရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊ သမုန္တိန္ဒန္တော၊ ကောင်းစွာ
ဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ အနဝသေသံ၊
အကြွင်းမဲ့၊ ဥန္တိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေနစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ကား၊
တတော၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်မှ၊ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသော ရာဂကို၊ ဥန္တိ
န္ဒတိ၊ ဖြတ်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝတ္ထပကာရေနစ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥရဂေါ၊ မြွေသည်၊ ဖိတ္တံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ပုရာဏံ၊
ကာလရှည်လျားသော၊ တစံ၊ အရေကို၊ ဗောဓတိဇ္ဇဝ၊ စွန့်ဘိသကဲ့သို့၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဩရုပါရံ၊ ဤမှဘာကံဘဝလာ
လတ္တံ့သောထိုမှဘာကံဘဝကို၊ ဗောဓတိ၊ စွန့်နိုင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိက္ခုဒ္ဓေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအ
ထွဋ်တပ်တော်မူသဖြင့်၊ သောဂါထာ၊ ဤဂါထာကို၊ ဒေသိတာ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဒေသနာ ပရိယောသာနေစ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌
လည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊
ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒုတိယဂါထာ၏ အပွင့်အပြီး
တည်း။ ၊

၂။ ယောတဏှမုဒန္တိဒါတိဇ္ဈေ၊ ယောတဏှမုဒန္တိဒါဟူသောဤဂါထာ
 နှ်းဥပတ္တိဖြစ်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အည
 တရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဂဂ္ဂရာယ၊ ဂဂ္ဂရာအမည်
 ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ နေကန်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ တဏှာဝသေနေဝ၊
 တဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကိုး၊ ဝိတက္ကတိ၊
 ကြံ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊
 အလိုဆန္ဒကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမံဩဘာသဂါထံ၊ ဤဩဘာသဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊
 အကြင်တရားသဘောသည်။ တဿတိ၊ အာရုံ၌ တပ်မက်မောတတ်၏၊
 ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်။ တဏှာ၊
 တဏှာမည်၊ ဟိသန္တံ၊ မုန့်၏၊ သာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌၊
 တိတ္ထိံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နဥပေတိ၊ မရောက်တတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတံ၊ ထိုတဏှာဟူသောစကားသည်။ ကာမ
 ဘဝဝိဘဝတဏှာနံ၊ ကာမတဏှာရူပတဏှာအရူပတဏှာတို့၏၊ အဓိဝ
 စနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သရိတန္တိ၊ သရိတံဟူသည်ကား၊ ဂတံပဝတ္တံ၊ ဖြစ်
 ထုတ်သော၊ ယာဝဘဝဂ္ဂံ၊ အထက်ဘဝဂ်တိုင်အောင်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊
 လွှမ်းမိုး၍၊ ဥတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိဗ်သရန္တိ၊ သိဗ်သရံဟူသည်ကား၊ သီလဂါမိံ၊ လျင်စွာအာရုံပြုသဖြင့်
 သွားလေ့ရှိသော၊ သန္တိဗ္ဗိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်၌
 ဖြစ်သော၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ အဂ္ဂဇောတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ မုဟုတ္တေန
 ဝ၊ တမဟုတ်သောကာလဖြင့်လျှင်၊ ပရစက္ကဝါဠံ၊ တပါးသောစကြာဝဠာသို့
 လည်းကောင်း၊ ဘဝဂ္ဂံပိ၊ အထက်ဘဝဂ်သို့လည်းကောင်း၊ သမ္မာပုဏိတံ၊
 အာရုံပြုသဖြင့်ရောက်အံ့သောငှါ၊ သမတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့၊ သရိတံ၊ အထက်ဘဝဂ်တိုင်အောင်
 လွှမ်းမိုးသော၊ သိဗ်သရံ၊ လျင်စွာအာရုံပြုသဖြင့် သွားသော၊ သမ္ပပ္ပကာ
 ရမ္မိ၊ အလုံးစုံအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧတံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို။
 ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝိသာလံ၊ ကျယ်စွာသောအပြင်ရှိသော၊ ဒုပ္ပ၊ ရံ၊ ပြည့်နိုင်
 ခဲလှသော၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုကြီးသော၊ ဝိသဇ္ဇဂါမိနိံ၊ အနံ့သွားလေ့ရှိသော၊ တံ၊
 ထိုတဏှာကို၊ ယေဝ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ အနုဂိဇ္ဈန္တိ၊ တပ်မက်ကုန်
 ၍၊ ဧတံ၊ ထိုတပ်မက်သောသူတို့သည်၊ စက္ကဓာရိနေဝ၊ သံသရာစက်ကို

ဆောင်ရွက်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
 တဏှာ၊တဏှာသည်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်ခြောက်သော၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားတည်း။ ဒိဃမန္တနံ၊ရှည်စွာသောအခွန်တို့ပတ်လုံး။ သံသာရံ
 သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣတ္ထတာဝညထာသာဝံ၊
 ကာမတာဝဉ္စပါရူပတာဝန္တဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော၊သံသာရံ၊တပြောင်းပြန်
 ပြန်ဖြစ်ခြင်းကို၊နာတိဝတ္တတိ၊မလွန်နိုင်ချေ။ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊
 မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ အတိတ္တော၊ရောင့်ရဲခြင်းမရှိသော၊ လော
 ကော၊လူအပေါင်းသည်။ တဏှာဒါသော၊ တဏှာ၏ကျွန်ဖြစ်၍၊ ဦးနော၊
 ယုတ်၏။ဣတိစ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊ဝေံ၊ဤသို့၊အာဒိနဝပစ္စဝေက္ခနေနစ၊
 အပြစ်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဝကာရေဟိ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောအပြားရှိကုန်သော၊သီလသံဝရာဒိတိစ၊ သီလသံဝရအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊အကြင်ရဟန်းသည်။ ထောကံထောကံ၊
 အနည်းငယ်အနည်းငယ်၊ဝိသောသယိတွာ၊ခြောက်စေ၍၊အရဟတ္တမဂ္ဂ
 န၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊အသေသံ၊အကြွင်းခဲ၊ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ဖြတ်၏။သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်။ တသ္မိယေဝခဏော၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗပ္ပကာရံ၊
 အလုံးစုံအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ဩရပါရံ၊အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌
 ဖြစ်သောရာဂကို၊ဇဟာတိ၊ပယ်စွန့်နိုင်လေ၏။ ဒေသနာပရိယောသသနေး၊
 ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရဟတ္တေ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊တည်လေ၏။ ဣတိ၊ဤသည်လျှင်တတိယ
 ဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း ။

ယောမာန မုဒဗ္ဗမိတိတ္ထေ၊ ယောမာန မုဒဗ္ဗမိဟူသော ဤဂါထာ၌၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိပံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရေတိ၊နေတော်မူ၏။အည
 တရော၊တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ဂင်္ဂီတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား
 ၌၊ဝိဟရဇ္ဇော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဂိမ္မကာလေ၊ဇွေကာလ၌၊ အပ္ပေါဒကော၊
 နည်းသောရေရှိသော၊သောဇ္ဈေ၊ထုံးအိုင်၌၊ကတံ၊ခင်းခြင်းကိုပြုအပ်သော
 နဋ္ဌသေထံ၊ကျူဖြင့်ပြီးသောတံတားကို၊ပစ္ဆိမ၊နေ့ကန်၌၊ အာဂတေန၊လာ
 သော၊ မဟောစောန၊ပြင်းသောရေအဟဉ်ဖြင့်၊ ဝုယျမာနံ၊မျောသည်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတရားတို့သည်၊အနိစ္စ၊အမြဲမရှိကုန်၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊သံဝိဂ္ဂေါ၊ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊အဋ္ဌာသံ၊တည်၏၊စာဿ၊ထိုရဟန်း
 ၏၊အဇ္ဈာသယံ၊အလိုဆန္ဒကို၊ဝိဒိတွာ၊သိတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား

၄၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သည်။ ယောမာနမုဒ္ဓမိအသေသံ(ပ)တံပုရာဏန္တိ။ ယောမာနမုဒ္ဓမိအသေသံ(ပ)တံပုရာဏံဟူသော၊ ဣမံဩဘာသဂါထံ၊ ဤဩဘာသဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောထော်မူ၏။ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုဗ္ဗလံ၊ အလွန်အားနည်းသော၊ နဋ္ဌသေတံ၊ ကျူးဖြင့်ပြီးသောတံတားကို၊ မဟောစော၊ ပြင်းသောနေအဟဉ်သည်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥဗ္ဗမိဣဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာနကို၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥဗ္ဗမိ၊ ပျက်ဆီးသည်ဖြစ်အံ့၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝခဏ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ဖိဇ္ဈန္တိ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ပုရာဏံ၊ ကာလရှည်လျားသော၊ တစံ၊ အရေကို၊ ဟောတိဣဝ၊ စွန့်ဘိသကဲ့သို့၊ ဩရပါရံ၊ ဩရန္တာဂိယဥဒ္ဓံဘဂိယသံယောဇဉ်ကို၊ ဟောတိ၊ ပယ်စွန့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မာနောတိ၊ မာနောဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိဝတ္ထုကော၊ ဇာတိအစရှိသည်အကြောင်းရှိသော၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဥဇ္ဈမာနော၊ တက်ကြွသောမာနတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒိသော၊ တူမျှသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တတန်၊ သေယျဿ၊ မြတ်သောသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ သေယျဿ၊ မြတ်သောသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒိသော၊ တူမျှသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ သေယျဿ၊ မြတ်သောသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ သဒိသဿ၊ တူမျှသောသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒိသော၊ တူမျှသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ သဒိသဿ၊ တူမျှသောသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ ဟိနဿ၊ ယုတ်သောသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒိသော၊

တုမျှသည်၊ အသွီးဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာန လည်းကောင်း၊
 ဟိနဿ၊ ယုတ်သောသူအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊ အသွီး
 ဖြစ်၏။ ဣတိမာနော၊ ဤသို့သောမာနလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နဝဝိ
 ဇော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ မာနော၊ မာနသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗပ္ပကာ
 ရံပိ၊ အလုံးစုံအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံမာနံ၊ ထိုမာနကို၊ ယေနမာ
 နေန၊ အကြင်မာနဖြင့်၊ မတ္တာသေ၊ မာနခက်ထန်ကုန်အံ့၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ဒုပ္ပတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာနယေ
 နစ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမာန၌၊ အာဒိနဝံ၊
 အပြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခနေနစ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တပကာရေ
 ဟိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိကုန်သော၊ သီလသံဝရာဒိဟိစ၊ သီလသံဝရ
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ထော
 ကံထောကံ၊ အတန်ငယ်အတန်ငယ်၊ ဝဇေန္တော၊ ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍၊ ကိ
 လေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အဗလဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ အားမကြီးနိုင်သည်ဖြစ်၍
 အားနည်းသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဋ္ဌသေတုံသဒိသံ၊ ကျူးတံတားနှင့်တူ
 သောကိလေသာတည်းဟူသောမာနကို၊ လောကုတ္တရဓမ္မာနံ၊ လောကုတ္တ
 ရာတရားတို့၏၊ အတိဗလတ္တာ၊ အလွန်အားကြီးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊
 မဟောဗသသဒိသေန၊ ပြင်းသောရေအယဉ်နှင့်တူသော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊
 အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ဥဒဗ္ဗဓိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ အနဝသေ
 သပ္ပာာနဝသေန၊ အကြွင်းမရှိပယ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိန္နန္တော၊ ဖြတ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝဇေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝေဇော၊ ထိုခဏ၌ပင်
 ယျှင်၊ သဗ္ဗပ္ပကာရန္တိ၊ အလုံးစုံအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဩရပါရံ၊
 အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓလက္ခဏာရှိသောမာနကို၊ ဟောတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဒေသနာပရိ
 ယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရ
 ဟတ္ထေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပဟိဗ္ဗိတော၊ တည်၏။

ယောနာဇ္ဈဂမာတိဇေတ္ထ၊ ယောနာဇ္ဈဂမာဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣမိဿဂါထာယစ၊ ဤဂါထာ၏
 လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤဂါထာ၌၊ ပရာနံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ခွါဒ
 သန္တံ၊ တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ ကောယေဝ၊
 တူသုည်သာတည်း၊ ကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေန

ခေါ်ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တယောဂင်သော၊ ပြာဟ္မဇော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓိတာယ၊ သမီးအား၊ ဝါရေယျ၊ ပေးစား
 ထိမ်းမြားအံ့သောအလှည့်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတေ၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ စိန္တ
 သိ၊ ဩဇာ၊ ကိမိန္တေ၊ အဘဟံသိ၊ ကြံသနည်း၊ ကောနိ၊ တရံတယောဂင်
 သော၊ ဝသလေန၊ သူယုတ်သည်၊ အပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်ဘူးသည်
 မဟုတ်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ အလင်္ကရိတွာ၊
 တန်ဆာဆင်၍၊ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပေသိသာမိ၊ ပို့အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေ၊ ကြံစည်၍၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ အန္တေ၊ ဟိရံ၊ မြို့
 တွင်းမြို့ပြင်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမြို့ကို၊ ဝိစိနန္ဒော၊ လှည့်ပတ်ရှာဖွေသော်၊
 အပရိဘုတ္တံ၊ လူတို့မသုံးဆောင်ဘူးသော၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရသော၊ တိဏ
 ပုပ္ဖံ၊ မြက်ပန်းကိုမျှလည်း၊ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်လေ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟ
 လေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဓုတ္တကဇာတိယေ၊ သောက်ကြုံးသော သဘောရှိ
 ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏဒါရကော၊ ပုဏ္ဏားသူငယ်တို့ကို၊ သန္နိပတိတေ၊ အညီ
 အညွတ် စည်းဝေးသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇေတေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဏ္ဏိ၊ သာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဝသံ၊
 မချွတ်မယွင်း၊ သမ္ပဟလေသု၊ များစွာသောသူငယ်တို့တွင်၊ ကောနိ၊ တရံ
 တယောဂင်သောသူသည်၊ ဇာနိသတိ၊ သိလတ္တံ၊ ဣတိ၊ မတို့ဘဲ၊ ဤသို့မှတ်ထင်
 ၍၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေး၏၊ တေ၊ ထိုသူငယ်ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊
 ဥပ္ပဇ္ဈန္တော၊ နှိပ်စက်ပြက်ရယ်ပြုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား
 လောကေ၊ လောက၌၊ ကောနိ၊ တရံတယောဂင်သောသူသည်၊ အပရိဘုတ္တံ
 ပုပ္ဖံ၊ မသုံးဆောင်ဘူးသောပန်းသည်၊ ဥဒုဗ္ဗရပုပ္ဖံ၊ နာမ၊ ရေသဖန်းပွင့်မည်၏၊
 တေန၊ ထိုရေသဖန်းပွင့်ဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဓိတရံ၊ သမီးကို၊ အလင်္ကရိတွာ၊
 တန်ဆာဆင်၍၊ ပတိကုလသ၊ လင်အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးစားလေလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဟံသု၊ သိကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဒုတိယဒီဝသေ၊
 နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊
 ဘတ္တဝိသ္မဂ္ဂံ၊ ထမင်းစားသောအစီအရင်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အစီဝတိယသ၊
 အစီဝတိအမည်ရှိသော၊ နဒိယသ၊ မြစ်၏၊ ဝိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဥဒုဗ္ဗရဝနံ၊
 ရေသဖန်းတောသို့၊ ဝတိန္ဒာ၊ သွားလေ၍၊ ဧကမေကံ၊ တပင်တပင်စီဖြစ်သော၊
 ရုက္ခံ၊ သဖန်းပင်ကို၊ ဝိစိနန္ဒော၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ပုပ္ဖသ၊ သဖန်းပွင့်၏၊
 ဝဏ္ဏမတ္တံ၊ အညှာမျှကိုလည်း၊ နာဒ္ဒသ၊ မမြင်လေ၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ မဇ္ဈိ
 ကေ၊ နေ့မှန်းတည့်သောအခါသည်၊ ဝိတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ ဒုတိယ

ဘိရံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ထိုမှတစ်ကမ်းသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊
 တပြိုင်၊ ထိုမှတစ်ကမ်း၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အညတရသို့၊ အမှတ်မရှိတခုခုသော၊ မနုဉ္ဇေ၊ နှစ်သက်ဖွယ်
 ရှိသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ ရေသဖန်းပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့၌နေခြင်းကို၊
 နိသိန္ဒေ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကိုပြု၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်း၏နေရာသို့၊ ဥပသကံ
 မိတ္တံ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ မနသိကရိတ္တံ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သကံ၊ တကြိမ်၊ နိသိ
 ဒိတ္တံ၊ ထိုင်၍၊ သကံ၊ တကြိမ်၊ ဥက္ကုဋ္ဌိကော၊ ဆောင့်ကြောင့် နေသည်၊
 ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ သကံ၊ တကြိမ်၊ ဋ္ဌတ္တံ၊ ရပ်၍၊ တံရုက္ခံ၊ ထိုသဖန်းပင်ကို၊
 သဗ္ဗသာခါဝိဓုပပတ္တန္တရေသု၊ အလုံးစုံသောအခက်အခဲအရှက်ကြားတို့
 ၌၊ ဝိစိနန္တော၊ စုံစမ်းရှာဖွေသော်၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပြာဟုဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ ကိ
 မဂ္ဂသိ၊ အဘယ်ကို ရှာဖွေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထို
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဒုမ္ပရပုဗ္ဗံ၊ ရေသဖန်းပွင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂဝေသာသိ၊
 ရှာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပြာဟုဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ဥဒုမ္ပရပုဗ္ဗံ၊ နာမ၊ ရေသဖန်းပွင့်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဝစနံ၊ ဤ
 သဖန်းပွင့်ရှိ၏ဟူသောစကားသည်၊ မုဿ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားတည်း၊
 တံ၊ သင်သည်၊ မာဂိလမ၊ မပင်ပန်းလေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿဘိက္ခု၊ နော၊ ထို
 ရဟန်း၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဝိဒိတ္တံ၊ သိတော်မူ၍၊ ဩဘာသံ၊
 အရောင်ကို၊ မုပ္ပိတ္တံ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ သမုပ္ပန္တသမန္နာဟာရဗဟုမာနဿ၊
 ကောင်းစွာ ဖြစ်သဖြင့် ကောင်းစွာ ဆောင်အပ်သော များစွာမြတ်နိုးအပ်
 သောရဟန်းအား၊ ယောနန္တရမာဘာဝေသုဿာရန္တိ၊ ယောနန္တရမာဘာဝေ
 သုဿာရံအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဂါထာတို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ တာ
 ဝ၊ ဂွေးဦးစွာ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နန္တရမာတိ၊
 နန္တရမာ ဟူသည်ကား၊ နာမိဂန္တိ၊ မရ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နာမိဂန္တိတိ၊
 မရ၊ တဝေသုတိ၊ တဝေသုဟူသည်ကား၊ ကာမရူပါရူပသည်၊ အသည်၊ နေဝ
 သညိနာသညိဇကဝေါကာရုစတုဝေါကာရုပဉ္စဝေါကာရဘာဝေသု၊ ကာမ
 ဘဝရူပဘဝအရူပဘဝသညိဘဝအသညိဘဝနေဝသညိနာသညိဘဝ
 ဇကဝေါကာရဘာဝစတုဝေါကာရဘာဝပဉ္စဝေါကာရဘာဝတို့၌၊ သမုပ္ပန္တိ၊

၄၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

သာရံ ဟူသည်ကား၊ နိစ္စဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘော၏အဖြစ်ကို၊ ဝိစိနန္တံ၊ ဝိစိနံဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဂဂဝသန္တော၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ဝုပ္ပမိဝဥဒုမ္ပရေသုတိ၊ ဝုပ္ပမိ ဝဥဒုမ္ပရေသုဟူသည်ကား၊ ဥဒုမ္ပရေကျေသု၊ ရေသဖန်းပင်တို့၌၊ ဝိစိနန္တော၊ ရှာဖွေသော၊ ဝေသဇေသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုတ္တုားသည်၊ နန္တရမာယသော၊ မရနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယောဂါဝစရောပိ၊ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိစိနန္တော၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဘဝေသု၊ အသုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ ကိပ္ပိသာရံ၊ တစုံတခုသောအနှစ် သာရကို၊ နန္တရမာ၊ မရနိုင်လေရာ၊ အသာရကတ္တေန၊ အနှစ်သာရမရှိသည် ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ အနိစ္စတောစ၊ အနိစ္စအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနတ္တတောစ၊ အနတ္တအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသော၊ သော၊ ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ လောကုတ္တရဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရတရား တို့ကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တော၊ ရသည်ဖြစ်၍၊ ဥရဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြေ့ သော၊ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ တဓံ၊ အရေကို၊ ဇဟာတိ၊ ဣဝံ၊ ပစ်စွန့် သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဩရပါရံ၊ ဤမှဘက်ဘဝ ထိုမှဘက်ဘဝ ကို၊ ဇဟာတိ၊ စွန့်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာတည်း၊ အဝသေသဂါယာသုပန၊ ကြွင်းသောဂါယာတို့ ၌ကား၊ ယောဇနံ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝိသေသ မတ္တမေဝ၊ အထူးမျှကိုသာသျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ ယဿန္တရတောနသန္တိကောပိ၊ ဣတိဘဝါဘဝတဉ္စဝိတိဝတ္တောတိတ္ထေ၊ ယဿန္တရတောနသန္တိကောပိ၊ ဣတိဘဝါဘဝတဉ္စဝိတိဝတ္တောဟူသော ဤဂါယာပုဒ်၌၊ တာဝံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အယံအန္တရသဒ္ဓေါ၊ ဤအန္တရသဒ္ဓါသည်၊ နဒီတိရေစ၊ မြစ်နား၌လည်းကောင်း၊ သုသာဏ္ဏာနေစ၊ ကောင်းစွာ ရဝေးရာ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ သဘာသုစ၊ သတင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ရာဇိကာ သုစ၊ ခရီးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ သင်္ဂမ္ဘံ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ မဉ္ဇ၊ ငါ၏လည်းကောင်း၊ တုဉ္စ၊ သင်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊ အကြောင်း ကို၊ မန္တန္တိ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တကေန၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ဝိသေသာမိဂမေန၊ အထူးကို ရသဖြင့်၊ အန္တရာ၊ အလယ်၌၊ ဝေါသာနံ၊ ဆုံးခြင်းသို့၊ အာပါဒိ၊ ရောက်၏၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်၊ အနတ္တဇနဇနော၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ဖြစ်စေတတ်သော သဘောရှိ၏၊ ကောဓော၊ အမျက်

သည့်၊မိတ္တပကောပနော၊မိတ်ကိုပျက်ဆီးတတ်၏၊ အန္တရတော၊အမျက်
 ကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုဘေးဖြစ်ကြောင်းကို၊
 စနေ၊လူအပေါင်းသည်၊ နာဝဗုတ္တတိ၊မသိတတ်လေ၊ ၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊
 ကာရဏဝေမဇ္ဈမိတ္တာဒိသု၊ အကြောင်းဟူသော အနက်အလယ်ဟူသော
 အနက်မိတ်ကိုဟောသောအနက်အစရှိကုန်သော၊ သမ္ပဟုလေသု၊များစွာ
 ကုန်သော၊ အတ္တေသု၊အနက်တို့၌၊ အန္တရသဒ္ဓေါ၊အန္တရသဒ္ဓါသည်၊ ဒိဿ
 တိ၊ထင်၏၊ ဣဝပန၊ဤဂါထာ၌ကား၊မိတ္တေ၊မိတ်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ယတော
 အကြွင်းကြောင့်၊ ယဿန္တရတော နသန္တိကောပါတိ၊ ယဿန္တရတော
 နသန္တိကောပါဟူသည်ကား၊တတိယမဂ္ဂေန၊သုံးကြိမ်မြောက်သောအနာ
 ဂါမိမဂ်သည်၊ သမူဟိတတ္တာ၊နုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဿ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊မိတ္တေ၊မိတ်၌၊ကောပါ၊အမျက်တို့သည်၊နသန္တိ၊မရှိလေ
 ကုန်၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္တော၊အနက်တည်း၊ ဘဝေါတိ၊ဘဝေါ
 ဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တိ၊ပြည့်စုံခြင်းတည်း၊ ဝိဘဝေါတိ၊ဝိဘဝေါဟူသည်
 ကား၊ ဝိပတ္တိ၊ပျက်စီးခြင်းတည်း၊ တထာ၊ထိုမှတပါး၊ ဘဝေါတိ၊ဘဝေါ
 ဟူသည်ကား၊ဝနိ၊ပွားစီးခြင်းတည်း၊ ဝိဘဝေါတိ၊ဝိဘဝေါဟူသည်ကား၊
 ဟာနိ၊ယုတ်ခြင်းတည်း၊ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား၊သဿတံ၊သဿ
 တဒိဋ္ဌိတည်း၊ ဝိဘဝေါတိ၊ ဝိဘဝေါဟူသည်ကား၊ ဥန္တေဒေါ၊ဥန္တေဒိဋ္ဌိ
 တည်း၊ဘဝေါတိ၊ဘဝေါဟူသည်ကား၊ပုညံ၊ကုသိုလ်တည်း၊ဝိဘဝေါတိ၊
 ဝိဘဝေါဟူသည်ကား၊ပါပံ၊အကုသိုလ်တည်း၊ဝိဘဝေါအဘဝေါတိ၊ဝိဘ
 ဝေါအဘဝေါဟူသည်ကား၊ အတ္တတော၊အနက်အားဖြင့်၊ ဧကမေဝ၊တူ
 သည်သာလျှင်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်
 ဣတိဘဝါဘဝတဉ္စပီတိဝတ္ထောတိတ္ထေ၊ ဣတိဘဝါဘဝတဉ္စပီတိဝတ္ထော
 ဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊သမ္ပတ္တိဝိပတ္တိဝုဒ္ဓိဟာနိသဿတုန္တေဒပုညပါပဝသေန၊
 ပြည့်စုံခြင်း ပျက်စီးခြင်း ပွားစီးခြင်းယုတ်ခြင်း သဿတဒိဋ္ဌိ ဥန္တေဒိဋ္ဌိ
 ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကပ္ပကာရာ၊ တပါးမကများ
 သောအပြားရှိသော၊ ယာဇဿဘဝါဘဝတာ၊ အကြင်ဘဝ အဘဝ၏
 အဖြစ်ကို၊ဘဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝုစ္စတိ၊မိန့်တော်မူအပ်၏၊စတူ
 ဟိဝိ၊လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊မဂ္ဂေဟိ၊မဂ်တို့ဖြင့်၊ ယထာသန္တံ၊ဖြစ်
 သင့်သည်အားလျော်စွာ၊တေနတေနနယေန၊ထိုထိုသောနည်းဖြင့်၊တံဣတိ
 ဘဝါဘဝတဉ္စ၊ထိုမှဤမှဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောထိုသမ္ပတ္တိဘဝဝိပတ္တိဘ
 ဝကိုလည်း၊ဝီတိဝတ္ထော၊လွန်နိုင်လေ၏၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊အတ္တော၊အနက်ကို၊

ဥာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယသမိတက္ကောတိဇတ္ထ၊ ယသမိတက္ကောဟူသော
 ဤပုဒ်၌၊ ယသမိတက္က၊ နော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ကာမ၊ ဗျာပါဒဝိဟိံ၊ သာမိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်ဗျာပါဒဝိတက်ဝိဟိံ၊ သာ
 မိတက်တို့ လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဥာတိဇနပဒါဂါမ
 ဝိတက္ကော၊ ဥာတိဝိတက် ဇနဝုဒ်ဝိတက် ဂါမဝိတက်တို့ လည်းကောင်း၊
 တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရာနုဒ္ဓယတာပဋိသံယုတ္တလာတာ သက္ကာရ
 သိသောကအနုဝညတ္တိ ပဋိသံယုတ္တဝိတက္ကော၊ သူတပါးကို သနားသည်၏
 အဖြစ်နှင့်စပ်လျဉ်းသောဝိတက်လာဘသပ္ပကာအကျော်အစောင့်တို့သော
 ဝိတက်မဝိမုဒ်မြင်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသောဝိတက်တို့လည်းကောင်း၊ နဝ၊
 ကိုးပါးကုန်သော၊ ဇေတဝိတက္ကော၊ ထိုဝိတက်တို့ကို၊ သမန္တဘဒ္ဒိကေ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်ကောင်းသော ရှေးဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်
 ၍၊ ပဋိပက္ခဝတ္ထာနေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုပိုင်းခြားမှတ်သားသဖြင့်၊ တဿ
 တဿ၊ ထိုထိုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဟာနသမတ္ထေဟိ၊ ပယ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်
 ကုန်သော၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဟေဗ္ဗိမမဂ္ဂေဟိစ၊ အောက်၌ဖြစ်သော
 မဂ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိရုသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်၏၊ သန္တာပိတာ၊ ပူပန်စေအပ်
 ကုန်၏၊ ဒဃာ၊ တိုက်ဖျက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိရုသေတွာစ၊ ဖျက်ဆီးစေပြီး၍လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊
 အဇ္ဈတ္တတရားကို၊ အသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဝိကပ္ပိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်
 ၍၊ နိယကဇ္ဈတ္တဘူတေ၊ အတွင်းသန္တာန်၌အမြဲဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဧတ္ထနေ၊
 မိမိ၏၊ ခန္ဓသန္တာနေစ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈတ္တဘူတေ၊ အဇ္ဈတ္တ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိတ္တေစ၊ စိတ်၌လည်းကောင်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
 ပုန၊ တဖန်၊ နသမ္ဘ ဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ
 န၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အသေသာ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီး၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဝိကပ္ပိတန္တံ၊ ဝိကပ္ပိတံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ယထာ၊ ဥဒါဟရဏ်အဘယံနည်းဟူမူကား၊ ကပ္ပိတကေသမသုတိ၊ ဖြတ်
 အပ်သောဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသောသူဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိယထာ၊ ဆိုအပ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိကပ္ပိတာဒိပဒဿ၊ ဝိကပ္ပိတာဟူသောပုဒ်
 ၍၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယောနုစ္ဆယာရိတိဇတ္ထ၊ ယောနုစ္ဆယာရိဟူသော
 ဤဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ယောနန္ဒသာရီတိ၊ ယောနန္ဒသာရီဟူသည့်ကား၊ ယောအကြင်သူသည်၊
 နာတိခေဝိ၊ ဝိရိယကိုလွန်စွာအားမထုတ်၊ နပစ္စသာရီတိ၊ နပစ္စသာရီဟူ
 သည်ကား၊ နဩဟိယိ၊ ဝိရိယကိုလည်းမလျော့၊ ကိံကောအတ္တော၊ အဘယ်
 သို့သောအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဂတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်းဟူမူကား၊ အတ္တရန္တဝိရိယေန၊ လွန်စွာ အားထုတ် လွန်းသဖြင့်၊
 ဥစ္ဆရေ၊ ဖျံ့လွင့်ခြင်း၌၊ ပတန္တော၊ ကျသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တသရတိ၊ ဝိရိယ
 ကိုလွန်စွာ အားထုတ်သည်မည်၏၊ အတိသိဝိလေန၊ ဝိရိယကိုလျော့
 သဖြင့်၊ ကောသန္တေ၊ ဖျင်းရိခြင်း၌၊ ပတန္တော၊ ကျသည်ရှိသော်၊ ပစ္စာသရတိ၊
 ဝိရိယကိုလျော့သည်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘဝတဏှာယ၊ ဘဝကို
 တပ်သောတဏှာဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ကိလမန္တော၊ ပင်ပန်းစေ
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တသရတိ၊ ဝိရိယကိုလွန်စွာအားထုတ်သည်မည်၏၊ ကာမ
 တဏှာယ၊ ကာမတဏှာဖြင့်၊ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ အနု
 ယုတ္တန္တော၊ အပန်တလဲလဲဟူ၍ခြင်းသည်၊ ပစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယကိုလျော့
 သည်မည်၏၊ သဿတဒိဗ္ဗိယာ၊ သဿတဒိဗ္ဗိဖြင့်၊ အတ္တသရတိ၊ ဝိရိယကို
 လွန်စွာအားထုတ်သည်မည်၏၊ ဥန္တဒိဗ္ဗိယာ၊ ဥန္တဒိဗ္ဗိဖြင့်၊ ပစ္စာသရ
 တိ၊ ဝိရိယကိုလျော့သည်မည်၏၊ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝကို၊ အနု
 သောစန္တော၊ အစဉ်ဦးရိပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တသရတိ၊ ဝိရိယကိုလွန်စွာ
 အားထုတ်သည်မည်၏၊ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော ဘဝကို၊ ပတိ
 ကန္တော၊ အာနိတလဲလဲယုံမှားရှိသောသူသည်၊ ပစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယကို
 လျော့သည်မည်၏၊ ဝုဗ္ဗန္တော၊ နုဒိဗ္ဗိယာ၊ ဝုဗ္ဗန္တော၊ နုဒိဗ္ဗိဖြင့်၊ အတ္တသရတိ၊ ဝိရိယ
 ကိုလွန်စွာအားထုတ်သည်မည်၏၊ အပရန္တော၊ နုဒိဗ္ဗိယာ၊ အပရန္တော၊ နုဒိဗ္ဗိဖြင့်၊
 ပစ္စာသရတိ၊ ဝိရိယကိုလျော့သည်မည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ
 ဥဘောအန္တေ၊ ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့ကို၊ ဝန္တော၊ ကြဉ်၍၊ မဇ္ဈိမံပဋိ
 ပဒံ၊ အလတ်ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နန္တော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 နန္ဒသာရီ၊ လုံ့လကိုလည်းအားမထုတ်လွန်း၊ နပစ္စသာရီ၊ လုံ့လကိုလည်း
 မလျော့လွန်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံအတ္တ
 ဂမာဣမံပပဉ္စန္တိ၊ သဗ္ဗံအတ္တဂမာဣမံပပဉ္စ ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဝေါ
 သာနာယ၊ အရဟတ္တမဂ်လျှင်အဆုံးရှိသော၊ မဇ္ဈိမာယ၊ အလတ်ဖြစ်သော၊
 တာယစပန ပဋိပဒါယ၊ ထိုသို့သော အကျင့်ဖြင့်ကား၊ ဝေဒနာသညာ
 ဝိတဏှပ္ပဘဝံ၊ ဝေဒနာသညာဝိတက်လျှင် အမွန်ရှိသော၊ ဟဏ္ဍာမာနဒိဗ္ဗိ
 ဉာဏ် ၂၀၊ တဏှာမာနဒိဗ္ဗိဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပပဉ္စံ၊ ပပဉ္စတရားကို၊ အစွကမာ၊ လွန်မြောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍၊ အတိက္ကန္တော၊ သမတိက္ကန္တော၊ ကောင်းစွာလွန်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။

တဒန္တရဂါထာယပန၊ ထိုဂါထာ၏အခြားမဲ့သောဂါထာ၌ကား၊ သဗ္ဗံ ဝိတထမိဒန္တိဥတွာလောကေဟိဇ္ဈေ၊ သဗ္ဗံဝိတထမိဒန္တိဥတွာလောကေ ဟူသောဤဂါထာပုဒ်၌၊ အယမေဝ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်သာလျှင်၊ ဝိသေ သော၊ အထူးတည်း၊ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗန္တိ၊ သဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ အနဝသေသံ၊ အ ကြွင်းမရှိသော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ အနုနံ၊ မယုတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိပဿနူပဂံ၊ ဝိပဿနာစေ၏ အာရုံသို့ရောက်သော၊ လောကီယခန္ဓာ ယတနဓာတုပဘောဒံ၊ လောကီ၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယတန ဓာတ်အပြားရှိ သော၊ သင်္ခတမေဝ၊ သင်္ခတတရားကိုသာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိတထန္တိ၊ ဝိတထံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတတထဘာဝံ၊ ကင်း သောဟုတ်မှန်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ နိစ္စန္တိဝါ၊ နိစ္စဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သုခန္တိဝါ၊ သုခဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္တဝတိဝါ၊ အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဟထာယတဘာဝီလေသဝသေန၊ အကြင်အကြင် ကိလေသာ၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ ဗာလဇနေဟိ၊ မိုက်သောသူတို့သည်၊ ဂယတိ၊ ယူအပ်၏၊ တထာ တထာဘာဝတော၊ ထိုထိုနိစ္စသုခအတ္တဘောဟုယူသောအတိုင်းမဟုတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတထန္တိ၊ ရွတ်ယွင်းလေ၏ဟု၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသည်ကား၊ တမေဝသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော လောကီခန္ဓာအာယတနဓာတ်တရားကိုသာလျှင်၊ ပစ္စက္ခာတာဝေနေ၊ မျက် မှောက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အါဟ၊ မိန့်တော် မူ၏၊ ဥတွာတိ၊ ဥတွာဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ ၍၊ တဉ္စပန၊ ထိုလောကီတရားကိုကား၊ အသမ္ပောဟတောဝ၊ မတွေ့ဝေ သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသယတောဝ၊ အာရုံအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား၊ ဩကာသလောကေ၊ ဩကာသလောက၌၊ ခန္ဓာဒိဘောဒံ၊ ခန္ဓာအစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော၊ ဓမ္မဇာ တံ၊ တရားသဘောဖြစ်သော၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ဝိတထံ၊ ရွတ်ယွင်း လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်စပ် ခြင်းတည်း။ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရာသု၊ နောက်၌

ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါယာသု၊ ဂါယာတို့၌၊ ဝိတလောဘော ဝိတရာဂေါ ဝိတ
 ဒေါသော ဝိတမောဟောတိ၊ ဝိတလောဘော ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော
 ဝိတမောဟောဟူကုန်သော၊ ဧတံ၊ ဤပုဒ်တို့သည်၊ ဝိသေသာ၊ ထူးကြကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့၌၊ လုပ္ပနဝသေန၊ လိုချင်တတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 လောဘော၊ လောဘာမည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုလောဘဟူသောစကားသည်၊ သဗ္ဗ
 သင်္ဂါ၊ ဟိကံ၊ အလုံးစုံလောဘမူစိတ်၌ပေါင်း၍ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဌမဿ၊
 ရှေးဦးစွာဖြစ်သော၊ အကုသလမူလဿ၊ အကုသိုလ်မူလ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊
 အမည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိသံမလောဘဿ၊ မညီညွတ်သောလော
 ဘ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ အပ္ပေကဒါ၊ အနည်းငယ်တရံသော
 အခါ၌၊ ဘောဂါ၊ ဥစ္စာကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရုတ္တာ၊ တိုင်းနိုင်ငံကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဂါမာ၊ ရွာနိဂုံးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသုဝိ၊
 သုံးပါးတို့၌လည်း၊ လောဘာဓမ္မော၊ လောဘာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယောသော လောဘာဓမ္မော၊ အကြင်လောဘာတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘဂိနိမတ္တိသုဝိ၊ နှမမျှလောက်သောသူတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝိတုမတ္တိသုဝိ၊
 သမီးမျှလောက်သောသူတို့၌လည်းကောင်း၊ လောဘာဓမ္မော၊ လောဘာတရား
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏၊ ရုပ္ပနဝသေန၊
 တပ်မက်သောသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤရာဂဟူ
 သောအမည်သည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏရာဂဿ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌တပ်
 မက်သောရာဂ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဒုဿနဝသေန၊ ငြိမ်မှား
 တတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒေါသော၊ ဒေါသမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဒေါသဟူသော
 စကားသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တကောဓော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဒေါသ၏၊
 အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ မုဟုနဝသေန၊ တွေဝေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 မောဟော၊ မောဟာမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤမောဟဟူသောအမည်သည်၊ စတုသု၊
 လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယသစ္စာတို့၌၊ အညာဏဿ၊
 မထိခြင်း၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ
 ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရေဟိ၊ အားထုတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ့်အခါ၌၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ ဝိနေတွာ၊ ဖျောက်၍၊
 ဝိဂတလောဘော၊ ကင်းသော လောဘရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား၊ လောဘပဟာနုပ္ပါဟဉ္စ၊ လောဘာကိုပယ်ခြင်း၏အကြောင်းကို

၅၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတရားတို့၏၊ ဝိကာတဘာဝဒဿနဉ္စ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကို ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ လောဘပဟာနာနိသဿဉ္စ၊ လောဘကိုပယ်ခြင်းအကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဩရပါရပဟာနံ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓသန္တာန်ကို ပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူလေ၏၊ တတော၊ ထိုဂါထာတို့မှ၊ ပရာသုပိ၊ နေဒက်ဂါထာတို့၌လည်း၊ ဒေသဇေသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ယထာဝရတ္ထေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဇေတဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ဇိဂုစ္ဆိတော၊ စက်ဆုပ်၍၊ ဝိပဿနာဓန္ဓဿ၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဧကမေကာဝ၊ တခုတခုစီသာဖြစ်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ခုစွတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်သက်ရာကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ။

ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရာသု၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသုဂါထာသု၊ လေးဂါထာတို့၌၊ ဒေသဇေသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထဝဇ္ဈာနော၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ ယေဓမ္မော၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ အပ္ပဟိနဋ္ဌေန၊ မပယ်အပ်သောအနက်ဖြင့်၊ သန္တာနေ၊ သတ္တဝါတို့၏အစဉ်တို့ကို၊ အနုသယန္တိ၊ လိုက်၍၊ ဖွဲ့တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အနုသယာ၊ အနုသယမည်ကုန်၏၊ ဇေတံ၊ ထိုအနုသယပူသောအမည်သည်၊ ကာမရာဂပဒိုဗ္ဗာမာနဒိဋ္ဌိဝိဝိကိစ္ဆာတဝရာဂါဝိဇ္ဇာနံ၊ ကာမရာဂါနုသယပဒိုဗ္ဗာနုသယ မာနာနုသယဒိဋ္ဌာနုသယဝိဝိကိစ္ဆာနုသယဘဝရာဂါနုသယာဝိဇ္ဇာနုသယတို့၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာကာရာနုပိဓနဋ္ဌေန၊ အခြင်းအရာသို့လိုက်၍ အစဉ်စီရင်တတ်သောအနက်ဖြင့်၊ မူလော၊ မူလမည်ကုန်၏၊ အေမေဋ္ဌေန၊ တေးကိုပြုတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်မည်ကုန်၏၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတာ၊ တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့် လည်း၊ မူလော၊ မူလမည်ကုန်၏၊ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကဋ္ဌေန၊ အပြစ်နှင့်တကွမကောင်းကျိုးကိုပေးတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်မည်ကုန်၏။

ဧတံဥဘယမ္ပိ၊ ထိန္ဒရ်ပါးရံသော အမည်သည်လည်း၊ လောဘဒေါသမေဃ
 ဟာနံ၊ လောဘဒေါသမေဃဟတို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ တေ၊ ထိုလောဘအစရှိသောတရားတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 လောဘော၊ လောဘသည်၊ အကုသလဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်သည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလမူလဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်၏မူလသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊
 ပြအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေနနုသယာ၊ ထိုအနုသယတို့ကို၊ တေန
 တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသောမဂ်သည်၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေမိ၊ အချို့သော အနုသယတို့
 သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဧတေစအကုသလမူလာ၊ ထိုအကုသိုလ် မူလ
 တရားတို့ကိုလည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ သမေဃာ
 တာသေ၊ နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ သမူဟတာ၊ နှုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣစ္ဆေဝ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနဿ၊ ပဌမာဗဟုဝဂ်ဝိဘတ်
 ၏၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ သကာရဂမနံ၊ သအက္ခရာ၏လာခြင်းကို၊ သဒ္ဓလက္ခဏာ
 ကောဝိဒါ၊ သဒ္ဓါ၏လက္ခဏာကိုသိသောဆရာတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိ
 ကုန်၏၊ အဋ္ဌကထာစရိယာပန၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ သည်ကား၊ သေတိ
 ပဒံ၊ သေဟူသောပုဒ်ကို၊ နိပါတေတိ၊ နိပါတ်ပုဒ်ဟူ၍၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်
 တော်မူကြကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်အယူကို၊ ဂုဏ်တိ၊ နှစ်သက်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်
 သက်ရာကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ဧတ္ထပန၊ ယဿ၊ နုဿယောနသန္တိ
 ကေမိ အစရှိသောဤဂါထာ၌၊ ဧဝံဝိသေ၊ ဤသို့သောအစီအရင်ရှိသော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိဉ္စာ
 ပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ဝိဏာသဝေါစ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ တေ၊ ထိုအကုသလမူလတရားတို့ကို၊ နေဝအာဒိယတိ၊ ယူဆဲလည်း
 မဟုတ်၊ နပဇာဟတိ၊ စွန့်ဆဲလည်းမဟုတ်၊ ပဇဟိတွာ၊ စွန့်ပြီး၍၊ ဌိတောတိ၊
 တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာဝိ၊ ထိုသို့
 ဟောသော်လည်း၊ ဝတ္တမာနသမိပေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၏အနီး၌၊ ဝတ္တမာန
 လက္ခဏေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိဘတ်၏လက္ခဏာဖြင့်၊ ဇဟာတိ၊ ဩရပါရန္တိ၊ ဇဟာတိ
 ဩရပါရီဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အနုပါဒိ
 သေသာယာ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်
 ဖြင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ အတ္တတ္တိကဗာယိ၊ ယတနုသန္တိ၊ တံ၊ အတ္တတ္တိကဗာယတနု ဗာဟိရာ

၅၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ယတနဟုဆိုအပ်သော၊ ဩရပါရံ၊ အတွင်းအပအာယတနာကို၊ ဗဟဝတိ၊
 စွန့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကိလေသ
 ပဋိပါဒ်ယာ၊ ကိလေသာ၏အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပဋိပါဒ်ယာ၊
 မဂ်၏အစဉ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိသော၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိ
 သော၊ အနုသယာနံ၊ အနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဆိုဦးအံ့၊ ကိလေသပဋိပါဒ်ယာ၊ ကိလေသာ၏
 အစဉ်ဖြင့်၊ ကာမရာဂါနုသယပဋိစာနုသယာနံ၊ ကာမရာဂါနုသယပဋိစာ
 နုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ တတိယမဂ္ဂေန၊ တတိယမဂ်ဖြင့်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာနာနုသယာ၊ မာနာနုသယ၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်း
 သည်၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိဝိ
 ကိန္တာနုသယာနံ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိဝိကိန္တာနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိ
 ခြင်းသည်၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝရာဂအဝိဇ္ဇာနု
 သယာနံ၊ ဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊
 စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂပဋိပါဒ်ယာ၊
 မဂ်၏အစဉ်ဖြင့်၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိဝိကိန္တာနုသယာ
 နံ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဝိဝိကိန္တာနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒုတိယမဂ္ဂေန၊ ဒုတိယမဂ်ဖြင့်၊ ကာမရာဂါနုသယပဋိစာနုသယာ
 နံ၊ ကာမရာဂါနုသယပဋိစာနုသယတို့၏၊ တနုဘာဝေါ၊ ခေါင်းပါးသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယမဂ္ဂေန၊ တတိယမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းဆပ်သိမ်း၊ ကာမရာဂါနုသယပဋိစာနုသယာနံ၊ ကာမရာဂါနုသယ
 ပဋိစာနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထ
 မဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ မာနာနုသယဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယာနံ၊
 မာနာနုသယဘဝရာဂါနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယတို့၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားချပ်၌၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်
 ကြောင့်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊
 နအကုသလမူလော၊ အကုသိုလ်၏ မူလမဖြစ်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာမ
 ရာဂဘဝရာဂါနုသယာဝေ၊ ကာမရာဂါနုသယဘဝရာဂါနုသယတို့သည်
 သာလျှင်၊ လောဘအကုသလမူလေန၊ လောဘတည်းဟူသောအကုသလ
 မူလဖြင့်၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပဋိစာနုသယာ
 ဝိဇ္ဇာနုသယာ၊ ပဋိစာနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယတို့ သည်ကား၊ ဒေါသော၊
 ဒေါသသည်၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသလမူလမည်၏၊ မောဟော၊ မောဟ

သည်။ အကုသလမူလံ၊ အကုသလမူလမည်၏။ ဣတိဧဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊
သန္တံ၊ ခေတ္တကပ်ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗိဗ္ဗိမာနဝိဝိကိန္တ၊ နန္ဒသယာ
ပန၊ ဗိဗ္ဗာနသယမာနာနသယဝိဝိကိန္တ၊ နန္ဒသယတို့သည်ကား။ ကိဉ္စိအကု
သလမူလံ၊ ရံခါအကုသလ မူလတို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝါ၊
တနည်းကား။ အနုသယာဘာဝဝသေန၊ အနုသယမဖြစ်သည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်လည်းကောင်း။ အကုသလမူလ စာတဝသေန၊ အကုသလမူလကို
ဖျက်ဆီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ကိလေသာ
ကိုပယ်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပတ္တဝါ၊ တောင့်တ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုသယံ၊ အနုသယတို့သည်၊
နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ကေဝိမူလံ၊ အချို့မူလဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလံ၊
အကုသိုလ်တို့ကို၊ သမူဟတာသေ၊ နုတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အံဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဩရန္တိ၊ ဩရ်ဟူသည်ကား
သက္ကာယော၊ သက္ကာယဗိဗ္ဗိကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟင်္ဂံ အာဟ၊
ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဩရိ
မံတိရန္တိ၊ တေဝစနံ၊ ဩရိမံတိရ်ဟူသောဤစကားသည်၊ သက္ကာယသမ္မာ၊
သက္ကာယဗိဗ္ဗိ၏၊ အဝိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ အာဂမနာယတိ၊ အာဂမ
နာယဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပစ္စယာသေတိ၊ ပစ္စယာသေဟူ
သည်ကား၊ ပစ္စယာဧဝ၊ ပစ္စည်းသည်သာတည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ ဥပါ
ဒါနက္ခန္ဓဂဟတာယ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓသည်စွဲလမ်းအပ်သောတရား၏၊ ပစ္စယ
တူတာ၊ ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်သည်၊
ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဥန္တတ
ဇာ၊ ဥန္တုကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဝနာ၊ အထူးထူးသောစကားကို ဆို
တတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဝုဗ္ဗေ
ရှေးဂါထာန္တံ၊ ဝုတ္တနယေန ဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရပါရံ၊ သက္ကာယဗိဗ္ဗိတည်းဟူသောဩရန္တံ ဝဂိ
ယကို၊ ဧဟာတိ၊ စွန့်၏၊ ယသ္မာဝနထဇာတိ၊ ယသ္မာဝနထဇာတိဟူသော
ဤဝနံလည်း၊ ဒရုထဇာတိယ၊ ပူပန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝနထဇာတိ၊ တဏှာ
ကြောင့်ဖြစ်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝစနတ္တတောပံန၊ ဝစနတ္တအား
ဖြင့်ကား၊ ယံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ ဝိသယော၊ အာရုံ၌၊

၅၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဝနုတေ၊ ရုဝေတတိန္ဒြိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိသယေ၊ အာရုံ၌၊ ဝနောတိ၊
ရုဝေတတိန္ဒြိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘော
သည်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ အာရေဓဏေ၊ အာရုံ၌၊
သေဝတိဘဇတိ၊ ခာည်းကပ်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဧတံ၊ ဤဝနထဇာဟူသော စကားသည်၊ တဏှာယ၊
တဏှာ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုတဏှာ
ကို၊ ဝိသယာနံ၊ အာရုံတို့ကို၊ ပတ္တနတော၊ တောင့်တသောအားဖြင့်၊ သေဝန
တော၊ ဖြစ်တတ်သောအားဖြင့်၊ ဝနန္တိ၊ ဝနံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံ၊ ထို
တဏှာသည်၊ ပရိယုဉ္ဇာနဝသေန၊ ထိုးကျင့်တတ်သော အစွမ်းဖြင့်၊ ဝနံ၊
တဏှာကို၊ ထနောတိ၊ ချဲ့ထွင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝနထော၊
ဝနထမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝနထဟူသောစကားသည်၊ တဏှာနုသယသ၊
တဏှာနုသယ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဝနထာ၊ တဏှာကြောင့်၊
ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဝနထဇာ၊ တဏှာကြောင့်ဖြစ်၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့
သောဆရာတို့သည်ကား၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဝဟဏဋ္ဌေန၊ စွဲလမ်းသော
အနက်ဖြင့်၊ ဝနတာ၊ ဝနထမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပ
ရာပရုပ္ပန္နာပန၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော တရားတို့သည်ကား၊ ဝနထဇာ၊ တ
ဏှာကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤသို့သော
အနက်ကို၊ သုဘသုတ္တေစ၊ သုဘသုတ်၌လည်း၊ အဓိပ္ပေဟော၊ အလိုရှိအပ်
၏၊ ဣတောရာပန၊ ဤမှတပါးသောအနက်ကိုကား၊ ဓမ္မပဒဂါထာယံ၊ ဓမ္မပဒ
ဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပေဟော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိနိဗန္ဓာယဘဂါယာတိ၊ ဝိနိဗန္ဓာယ
ဘဂါယ ဟူသည်ကား၊ ဘဝနိဗန္ဓာယ၊ ဘဝကို တပ်ခြင်းငှါ၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ဝိတ္တာသစ၊ မိတ်၏လည်း၊ ဝိသယေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ဝိနိဗန္ဓာယ၊
ဖွဲ့ရှက်ခြင်းငှါ၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဥပ္ပတ္တိယာစ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါလည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟေတုယေဝ၊ အ
ကြောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟေတုကပ္ပ၊ ဟေတုကပ္ပမည်၏၊ ယောနိဝါရဏေ
တိတ္ထေ၊ ယောနိဝါရဏေဟူသောဤဝုဒ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ နိဝါရန္တိ၊ ဝိတ်ပင်
တတ်ကုန်၏၊ တပ္ပန္နိစ၊ ပူလည်းပူပန်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နိဝါရဏံ၊ နိဝါရဏမည်၏၊ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဟာယာစ၊ ပဟာယ
ဟူသည်ကား၊ ဆာဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဉ္စာတိ၊ ပဉ္စဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုနိဝ

ရဏတရားတို့၏၊ သင်္ချာပရိစ္ဆေဒေါ၊ အရေအတွက်ကိုပိုင်းခြားသောသဒ္ဒါ
 တည်း၊ ဤစာတာဝတော၊ ဆင်းရဲ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနိဗ္ဗော၊ အနိဗ္ဗာ
 မည်၏၊ ကထံကထာယ၊ သို့လောသို့လော ဟူသော ယုံမှား သင်္ကာမှ၊
 တိဏ္ဍတ္တာ၊ ကူးမြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏ္ဍကထံကထော၊ တိဏ္ဍ
 ကထံကထောမည်၏၊ ဝိဂတသလ္လတ္တာ၊ ရာဂဒေါသအစရှိသော ငြောင့်မှ
 ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသလ္လော၊ ဝိသလ္လမည်၏၊ ကိံ ကောအတ္ထော၊
 အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူ
 ကား၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကာမန္တန္ဒာဒိနံ၊ ကာမဆန္ဒအစရှိ
 ကုန်သော၊ ပဉ္စနိဝရဏာနံ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့၏၊ သမန္တဘုဒ္ဓိကော၊
 အနီးဖြစ်သော ဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သာ
 မညတောစ၊ သာမညအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသတောစ၊ ဝိသေသ
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါရဏသု၊ နိဝရဏတရားတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသောမဂ်ဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
 တေသဉ္စ၊ ထိုနိဝရဏတို့ကိုလည်း၊ ပဟိနတ္တာဝေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလေသဒုက္ခသင်္ခါတဿ၊ ကိလေသာဆင်းရဲ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဤစာသာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်၊ အနိဗ္ဗော၊ အနိဗ္ဗာမည်၏၊ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခွန်
 တို့ပတ်လုံး၊ အဟောဘိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလော၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊
 ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သောကထံကထာယ၊ သို့လော
 သို့လောဟု တွေးတောခြင်း၏၊ တိဏ္ဍတ္တာ၊ ကူးမြောက်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တိဏ္ဍကထံကထော၊ ယုံမှားသင်္ကာကို ကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ သလ္လာ၊ ငြောင့်မည်သောတရားတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့
 တည်း၊ ကတမေပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ရာဂသလ္လော၊ ရာဂ
 ဟူသောငြောင့် လည်းကောင်း၊ ဒေါသသလ္လော၊ ဒေါသဟူသောငြောင့်
 လည်းကောင်း၊ မောဟသလ္လော၊ မောဟဟူသောငြောင့် လည်းကောင်း၊
 မာနသလ္လော၊ မာနဟူသောငြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓိဋ္ဌိသလ္လော၊ ဓိဋ္ဌိဟူသော
 ငြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သလ္လာနံ၊ ငြောင့်တို့၏၊ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသလ္လော၊ ဝိသလ္လမည်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဩရပါရံ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓတရားကို၊ ဟောတိ၊ ဖွင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ

၅၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

တဇ္ဇော၊ သိအပ်၏။ တကြံ၊ တိရစ္ဆာန်ရာဇ်လည်း။ ကိလေသပဋိပါဒ်ယာစ၊ ကိလေသာ၏အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂပဋိပါဒ်ယာစ၊ မဂ်၏အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗ္ဗိဇာဇေ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်သာလျှင်။ နိဝါရဏပ္ပဟာနံ၊ နိဝရဏတို့ကိုပယ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကိလေသပဋိပါဒ်ယာစ၊ ကိလေသပဋိပါဒ်ယာဟူသည်ကား၊ ကာမန္တန္ဒ နိဝရဏသစ၊ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒနိဝရဏသစ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏကိုလည်းကောင်း။ တတိယမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထိနမိဋ္ဌနိဝရဏသစ၊ ထိနမိဋ္ဌနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏသစ၊ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသစ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏကိုလည်းကောင်း။ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဣသလံ၊ ဣသိုလ်ကို။ အကတံ၊ မပြုမိလေ။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ပဝတ္တဿ၊ ဖြစ်သော။ ဝိပ္ပဒိသသေသင်္ခါတဿ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣတ္ထု၊ ဣ နိဝရဏသစ၊ ဣတ္ထု၊ ဣ နိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမိကိန္တဝနိဝရဏသစ၊ ဝိမိကိန္တဝနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမမဂ္ဂေန၊ ပဉ္စမမဂ်ဖြင့်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂပဋိပါဒ်ယာစ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်ကား၊ ဣတ္ထု၊ ဣ နိဝရဏသစ၊ ဣတ္ထု၊ ဣ နိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဝိမိကိန္တဝနိဝရဏသစ၊ ဝိမိကိန္တဝနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏသစ၊ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏ၏လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒနိဝရဏသစ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏ၏လည်းကောင်း၊ ဧတိယမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်။ တနုဘာဝေါ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယေနမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏသစ၊ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒနိဝရဏသစ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏကိုလည်းကောင်း။ အနဝသေသပ္ပဟာနံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထိနမိဋ္ဌနိဝရဏသစ၊ ထိနမိဋ္ဌနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏသစ၊ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထမဂ္ဂေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အနိဗော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဇ္ဈကထံကထော၊ ယုံမှားသင်္ကာမှ ကူးမြောက်သည်

ဖြစ်၍၊ ဝိသလ္လော၊ ငါးစင်းသော ခြောင့်မရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဩရုပါရုံ၊ အတ္တတ္တ မဟိဒ္ဓလက္ခဏာ ရှိသော လောကီ
 တရားအပေါင်းကို၊ ဥရုဂေါ၊ နဂါးသည်၊ ဇိဏ္ဏံ၊ အဟောင်း ဖြစ်သော၊
 ပုရာဏံ၊ ကာလရှည်လျားသော၊ တဓံ၊ အရာကို၊ ဗဟာဝိဇ္ဇဝ၊ စွန့်သကဲ့
 သို့၊ တထာ၊ ထိုအရာ၊ ဗဟာဝိ၊ စွန့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တ နိဗ္ဗာဓေနေ
 ဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို အယွဉ် တပ်သဖြင့်သာသျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဓပေလိ၊ ကောင်းစွာဆောက်
 တည်စေ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
 ၏၊ ကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ယေနယေန၊ အကြင်အကြင်နည်း
 ဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ယာသာဂါထာ၊ အကြင်ဂါထာ
 ကိုးဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သောနည်းဖြင့်၊
 တဿာ တဿာဂါထာယ၊ ထိုထိုဂါထာ၏၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊
 တည်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊
 ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဠာကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယအဋ္ဌ
 ကထာဖြစ်သော၊ သုတ္တ နိပါတဠာကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ၌၊
 ဥရု သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဥရုဂသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဥရုဂဝဂ်-၂-ဓနိယသုတ်။

☞ ပက္ခောဒနောတိ၊ ပက္ခောဒနောဟူသည်ကား၊ ဓနိယသုတ္တံ၊ ဓနိယသုတ်
 တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊
 တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဓနိယော၊ ဓနိယအမည်ရှိသော၊ ဂေါပေါ၊ နွား
 ကိုအစိုးရသည်ဖြစ်၍ထိန်းသောသူသည်၊ မဟိဝီရေ၊ မဟိမည်သောမြစ်
 နား၌၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏၊ အယံ၊ ဤစိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဓနိယ
 ၏၊ ပုဗ္ဗ ပယောဂေါ၊ ရှေးဘဝ ကုသိုလ်လုံ့လသည်၊ ကဿပ ဘဂဝ
 တော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗိဗ္ဗမာနေ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ပါဝစ
 နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သေခင်းတို့

၆၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ပတ်လုံး၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သံဃသမ္ဘာသံဃာတော်အား၊
 ဝိသတိသလ္လကဘတ္တာနိ၊ နှစ်ဆလင်သောသလ္လကဘတ်တို့ကို၊ အဒါသိ၊
 ပေးလှူ၏၊ သော၊ ထိုခနိယသည်၊ တတော၊ ထိုလူပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတေမ
 နေသလွန်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားတဆူနှင့်တဆူ
 အကြားကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိဒေဟဓမ္မမဇ္ဈေ၊ ဝိဒေဟရာဇ်
 တိုင်းအလယ်၌၊ ပဗ္ဗတရဋ္ဌိနာမ၊ ပဗ္ဗတအမည်ရှိသောတိုင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဗ္ဗတတိုင်း၌၊ ဓမ္မကောလ္လံနာမ၊ ဓမ္မကောလ္လအမည်ရှိသော၊
 နဂရံ၊ မြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ထိုမြို့၌၊ သေဋ္ဌိဝုတ္တော၊ သူဌေးသား
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊
 ဂေါယူထံ၊ နွားအပေါင်းကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ တသ၊
 ထိုသူဌေးသားအား၊ တိံသမတ္တာနိဂေါသဟဿာနိ၊ သုံးသောင်းသော
 နွားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တဝိသတိ သဟဿဂါဝေါ၊ နှစ်
 သောင်းခုနစ်ထောင်သော နွားတို့ကို၊ ခိရံ၊ နှိုရည်ကို၊ ဒုဟန္တိ၊ ညှစ်ကုန်၏၊
 ဂေါပါနာမ၊ နွားကျောင်းတို့မည်သည်၊ နိဗန္ဓဝါထိနော၊ အမြဲနေကုန်သည်၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝသယိကေ၊ မိဗန်းလဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရောမာသေ၊
 လေးလတို့ပတ်လုံး၊ ထလေ၊ ကြည်းအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အဝသေ
 သအဋ္ဌမာသေ၊ အကြွင်းရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တိဏောဒ
 ကံ၊ မြက်နှင့်ရေကို၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ရေ
 ပေါ်ရာအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုနေရာအရပ်သည်ကား၊ နဒိ
 တီရံဝါ၊ မြစ်နားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇောတသရတိရံဝါ၊ ဇောတသ
 ရအိုင်၏အနားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤ
 ခနိယသည်လည်း၊ ဝသယကာလေ၊ မိဗန်းကာလ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသိ
 တဂါမတော၊ နေသောရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်သွား၍၊ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏၊ ဟာသု
 ဝိဟာရတ္ထာယ၊ ချမ်းသာစွာနေစိမ့်သောဌာ၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ဌာနကို၊ ဂဝေ
 သန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ မဟာမဟိ၊ မဟာမဟိဖြစ်သည်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကဲ့၍၊
 ဧကတော၊ ပေါင်းရုံးပြီးသောအားဖြင့်၊ မဟာမဟိစ္စေတ၊ မဟာမဟိဖြစ်ဟူ၍
 သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ အရေအတွက်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်၏၊ သန္ဓမာနာ၊ စီးသော
 ရေသည်၊ ဝုန၊ တစာနံ၊ သမုဒ္ဓသမိပေ၊ သမုဒ္ဓရာ၏အနီးသို့၊ သမာဂတိတွာ၊
 ရောက်၍၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဩကာသံ၊ အကြင်အရပ်ကို၊ အန္တရဒီပန္တိ၊

အန္တရဒီပဟူ၍။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုမြစ်နှစ်ဘက်၏အကြားကို။ ပဓိ
သိတွာ၊ သင်၍။ ဝန္တသံ၊ နွားတို့၏။ သာသည၊ နေရာစရပ်ကိုလည်းကောင်း၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏လည်း။ နိဝေသနံ၊ နေရာအိမ်ကိုလည်းကောင်း။ မာပေ
တွာ၊ စီရင်စာနိဆင်း၍၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပေသိ၊ ပြု၏။ တာသ၊ ထိုမနိယ
အား။ သတ္တဝုတ္တဘ၊ ခုနစ်ယောက်သော သားတို့သည် လည်းကောင်း။
သတ္တမိတရော၊ ခုနစ်ယောက်သောဦးတို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ
သုဏိသာ၊ ခုနစ်ယောက်သောဆွေးမတို့သည်လည်းကောင်း။ အနေကေ
စ၊ တပါးမကများစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မကာရာစ၊ အမှုလုပ်သောသူ
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂေါပါနာမ၊ နွားကျောင်းတို့
မည်သည်ကား။ ဝဿနိမိတ္တံ၊ မိလားကောင်းအံ့သော နိမိတ်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိ
ကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သကုဏာ၊ ငှက်တို့သည်။ ကုလဝကာနိ၊
အသိုက်တို့ကို၊ ရုက္ခဌေ၊ သစ်ပင်များ၌။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကက္ကုဋကား
ဗုဇွန်တို့သည်။ ဥဒကသမိပေ၊ ရေ၏အနီး၌၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်
၍။ ယယသမိပေ၊ ကြည်း၏အနီး၌၊ ခွါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ ဝဠုဉ္ဇေန္တိ၊ သုံးဆောင်
ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သုဂုဋ္ဌိကား၊ မိလားကောင်းစွာရှာသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဿနိမိတ္တံ၊ မိလားကောင်းအံ့သော နိမိတ်ကို၊
ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကြကုန်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သကုဏာ၊ ငှက်တို့
သည်။ ကုလဝကာနိ၊ အသိုက်တို့ကို၊ နိဝေသနေး၊ နိမ့်ရာအရပ်ဖြစ်သော၊
ဥဒကသမိပေ၊ ရေနီးရာအရပ်၌၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကက္ကုဋကား၊ ဗုဇွန်တို့
သည်။ ယယသမိပေ၊ ကြည်း၏အနီး၌၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍၊
ဥဒကသမိပေ၊ ရေ၏အနီး၌၊ ခွါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ ဝဠုဉ္ဇေန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။
ဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကား၊ မိလားခေါင်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။
ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သောမနိယော၊ ထိုမနိယသည်။ သုဂုဋ္ဌိ
ကနိမိတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာမိလားရှာအံ့သော နိမိတ်တို့ကို၊ ဥပသလ္လက္ခေတွာ၊
မှတ်၍။ ဝဿကာလော၊ မိလားကလိလသည်။ ဥပကဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သော်။ အန္တရ
ဒီပါ၊ မြစ်၏အကြားဖြစ်သောအရပ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ မဟာမဟိယာ၊
မဟာမဟိမြစ်၏။ ပရုတိဓေ၊ ထိုမှဘက်၌။ သတ္တသတ္တာဟမ္ပိ၊ ခုနစ်ရက်
ခုနစ်လည်ပတ်လုံးလည်း။ ဒေဝေ၊ မိလားသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊
ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ အနုဇ္ဈောတ္ထရဏောကာသော၊ မလွှမ်းမိုးသောအရပ်၌။
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝဿနောကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုမိလေ၍။
သမန္တာ၊ ထက်ပန်းကျင်မှ၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံ၍။ ဝန္တသာလသယော၊ နွားနေ

၆၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

၆၂

ရာစရပ်တို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နိဝါသံ၊ နေရပ်
ကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနေ့ယသည်၊ ဒါ၊ ရှုတိကာဒိ၊
ထင်းမြက်အစရှိသည်ကို၊ သင်္ဂဟေ၊ ရုံးရခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုပြီးသော်၊
သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပုတ္တဒါရုကမ္ပကရပေါရိသေသု၊ သားမယား
ကျွန်အမှုလုပ်ယောကျ်ားတို့သည်၊ သမာနိယေသု၊ အညီအညွတ်တို့သည်၊
ဇာတေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နာနပ္ပကာရေ၊ အထူးထူးအပြားပြား
ရှိသော၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇေ၊ ခဲဘူပင်စားဘွယ်ကို၊ ပဋိယတ္တေ၊ စီရင်ပြီးသော်၊
သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်ဖြစ်သော၊ စတုဒ္ဓိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ၊ မေ
ဗမဗ္ဗာလာနိ၊ တိမ်တိုက်အဝန်းတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ သု၊ တက်ကုန်၏၊ သော၊
ထိုနေ့ယသည်၊ ခေနုယော၊ နွားမတို့ကို၊ ခိရံ၊ နို့၊ ရေကို၊ ဒု၊ ဘာပေတွာ၊ ညှစ်
စေ၍၊ ဝန္တသ္မာလာသု၊ နွားထားရာစရပ်တို့၌၊ ဝန္တေ၊ နွားအပေါင်းတို့ကို၊
သဗ္ဗာ၊ ပေတွာ၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်တည်စေပြီး၍၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ စ
တုဒ္ဓိသော၊ လေးမျက်နှာအရပ်မှ၊ ဓူမံ၊ မီးခိုးကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော၊ ပရိဇနံ၊ အခြံအရံလူအပေါင်းကို၊ ဘောဇာပေတွာ၊ ထမင်း
စားစေ၍၊ သဗ္ဗာနိကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ
၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဒီပေ၊ ဆီမီးတို့ကို၊ ဥဇ္ဇာလာပေတွာ၊ ညှိစေ၍၊
သယံ၊ မိမိသည်၊ ခိရေန၊ နို့၊ ရည်ဖြင့်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ တုပ္ပိတွာ၊ စား၍၊ မဟာ
သယာနေ၊ ဖြတ်သောနေရာ၌၊ သယန္တော၊ အိပ်သည်ဖြစ်၍၊ သိရိသမ္ပတ္တိံ၊
အသာစေ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တုဋ္ဌမိတ္တော၊ နှစ်သက်သောမိတ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပဓိသာယ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ မေဗာထနိတ
သန္တံ၊ ရိပ်စားကြိုးကျသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်လျက်၊
ပက္ခောဒနောဒုန္နဘိရောဟမသ္မိဇ္ဈတိနေယောဂေါပေါ(ပ)အထစေပတ္ထယသီ
ပဝဿဒေဝါတိ၊ ပက္ခောဒနောဒုန္နဘိရောဟမသ္မိဇ္ဈတိနေယောဂေါပေါ(ပ)အ
ထစေပတ္ထယသီပဝဿ ဒေဝါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊
မြွက်ဆိုလေ၏၊ ဣမေ၊ ဤအရပ်၌၊ နေိယော၊ နေိယအမည်ရှိသော၊ ဂေါ
ပေါ၊ နွားကိုတိန်းကျောင်းသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပက္ခောဒနော၊ ပြီးပြီးသော
ထမင်းသျှင် အစာရှိ၏၊ ဒုန္နဘိရော၊ ညှစ်၍ယူအပ်ပြီးသော နို့ရည်ရှိသည်၊
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာမဟိယာ၊ မဟာမဟိဖြစ်၏၊ အနုတီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ သမာ
နဝါသော၊ အညီအညွတ်နေသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုမ္ပိ၊ နေရာကုမ္ပိကို၊ သန္တာ၊
မိုးအပ်ပြီ၊ ဂိနိ၊ ထိုထိုသောအရပ်၌မီးကိုတိုက်အပ်ပြီ၊ ဒေဝ၊ အိုရွာလိုသော
ရိပ်စားထွံးသင်သည်၊ အထစေပတ္ထယသီ၊ အကယ်၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာ

လေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတြ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း။ ပက္ခောဒနောတိ၊ ပက္ခောဒနောဟူသည်ကား၊ သိဒ္ဓတက္ခော၊ စားပြီးသောထမင်းရှိ၏၊ ဒုဒ္ဓဘီရောတိ၊ ဒုဒ္ဓဘီရောဟူသည်ကား၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ဒုဟိတွာ၊ ညှစ်၍၊ ဂဟိတဘီရော၊ ယူအပ်ပြီးသောနို့ရည်ရှိ၏၊ အဟန္တိပဒံ၊ အဟံဟူသောပုဒ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဒသောတိ၊ ပြု၏၊ အသ္မိန္တိ၊ အသ္မိ'ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကထာဘာဝံ၊ စကားဆိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဒသောတိ၊ ပြု၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပက္ခောဒနော၊ စားအပ်ပြီးသောထမင်းလျှင်အစာရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဒ္ဓဘီရော၊ ညှစ်ပြီးသောနို့ရည်ရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နိဒ္ဒေသေပန၊ နိဒ္ဒေသကျမ်း၌ကား၊ ဣတိတိ၊ ဧတံပဒံ၊ ဣတိဟူသောဤပုဒ်သည်ကား၊ ပဒသန္တိ၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သံသဂေါ၊ ပုဒ်၏ရောရှက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဒပူရိ၊ ပုဒ်၏ ပြည့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ အက္ခရသမဝါယော၊ အက္ခရာ၏အညီအညွတ်ဖြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗျူနသိလိဋတာ၊ စကား၏ပြေပြစ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဒါနုပုဗ္ဗပဒါနံ၊ ပုဒ်၏အစဉ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသ၊ ထိုဣတိသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်အပ်၏၊ သောဝိ၊ ထိုအဖွင့်ဣတိသဒ္ဓါကိုလည်း၊ ဣဒမေဝ၊ ဤပဒါနုပုဗ္ဗပဒကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံယံပဒံ၊ အကြင်အကြင်နောက်ပုဒ်ကို၊ ပုဗ္ဗပဒေန၊ ရှေးပုဒ်နှင့်၊ သပ္ပန္နံ၊ စပ်အပ်၏၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုနောက်ပုဒ်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဧဝမာဟာတိပဒံ၊ ဧဝမာဟာဟူသောပုဒ်ကို၊ ဒီပေန္တောယေဝ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဣတိသဒ္ဓေါ၊ ဣတိသဒ္ဓါသည်၊ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ပဒေန၊ ပုဒ်နှင့်၊ မေတ္တေယျောဣတိဝါ၊ မေတ္တေယျဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါဣတိဝါ၊ ဘဂဝါဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဒသန္တိ၊ ပုဒ်၏စပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညယာ၊ တပါးဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓနိယောဂေါပေါတိ၊ ဓနိယောဂေါပေါဟူသည်ကား၊ တဿသေသဗ္ဗိပုတ္တဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏၊ နာမသမေဝဓာနံ၊ အမည်ကိုပေါင်းခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဓနိယကို၊ ထာဝရေဒိနိ၊ ထာဝရအစရှိကုန်သော၊ ယာနိမာနိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဓနာနိ၊ ငါးပါးသောဥစ္စာမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုဥစ္စာ

၆၄ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ငါးပါးတို့တွင်၊ ဒါနသီလဒါနအနုဂါမိကဓနံ၊ ဒါနသီလအစရှိသောအနုဂါမိ
ကဥစ္စာကို၊ ဣပေတွာ၊ ထား၍၊ ဓမ္မတ္တဝတ္ထု၊ အာရာမာဒိကော၊ လပပ်ယာအရံ
အစရှိသော၊ ထာဝရဓနတောပိ၊ ထာဝရဥစ္စာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဂဝဿာဒိကော၊ နွားမြင်း အစရှိသော၊ ဇက်မဓနတောပိ၊ ဇက်မဥစ္စာအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိရုညသုဝဏ္ဏာဒိတော၊ ရွှေငွေအစရှိသော၊ သံဟာရိ
မဓနတောပိ၊ ထိုမှဤမှ ရွှေကောင်းသော ဥစ္စာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပာ
ယတနာဒိကော၊ အတတ်ပညာအစရှိသော၊ အင်္ဂသမဓနတောပိ၊ အင်္ဂါ
ကြီးငယ်နှင့် တူသည့်ဖြစ်၍ သွားလေရာပါသော အင်္ဂသမဥစ္စာအားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ယန္တံ၊ အကြင်နွားဟူသောဥစ္စာသည်၊ လောကဿ၊ လူ
အပေါင်းအား၊ ပဉ္စဂေါရသာနုပ္ပါဒါနေန၊ ငါးပါးသောနွားနို့ အနုသာကိပ္ပေ
သဖြင့်၊ ဗဟုပကာရံ၊ ကျေးဇူးရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဂေါသမိတံ၊ နွားနှင့်တူသော၊ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဂေါဓနံ၊ နွားဟူသောဥစ္စာကို၊ ဝိသေသိတံ၊ အထူးပြုအပ်၏၊
တေန၊ ထိုနွားဟူသောဥစ္စာနှင့်၊ သမန္တာဂတတ္တာ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသော
ကြောင့်၊ ဓနိယော၊ ဓနိယမည်၏၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့ကို၊ ပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်
သောအားဖြင့်၊ ဂေါပေါ၊ ဂေါပမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူ
သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ပါလေတိ၊ စောင့်တတ်၏၊
သော၊ ထိုမိမိပိုင်သော နွားတို့ကို စောင့်သောသူကို၊ ဂေါပေါတိ၊ ဂေါပ
ဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊
ဝေတ္တနတာဓော၊ မျိုးရိက္ခာအစစသည်ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊
ပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ဂေါပါလောတိ၊ ဂေါပါလဟူ၍
ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဓနိယသည်၊ အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊
ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ ပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထို
ဓနိယကို၊ ဂေါပေါတိ၊ ဂေါပဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အနုတိရေတိ၊ အနုတိ
ရေဟူသည်ကား၊ တိရုသမိပေ၊ ကမ်း၏အနီး၌၊ မဟိယာတိ၊ မဟိယာဟူ
သည်ကား၊ မဟာမဟိနာမိကာယ၊ မဟာမဟိအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်
၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ သမာနေန၊ မြတ်နိုးအပ်သော၊ အနုကုလဝတ္တန
ပရိဇနေန၊ အမျိုးအနွယ်အားလျော်သောအခြံအရံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝါ
သော၊ နေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူ
သည်၊ သမာနဝါသော၊ သမာနဝါသမည်၏၊ အယန္တု၊ ဤဓနိယသည်လည်း
ဣတိဇံ၊ ထိုသို့သောအစီအရင်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်

စွာတုရားသည်၊ သမာနဝါသေတိ၊ သမာနဝါသဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဆန္ဒတိ၊ ဆန္ဒဟူသည်ကား၊ တိဏပဏ္ဏဆဒနေဟိ၊ မြက်သစ်ရွက်
အမ်းတို့ဖြင့်၊ ဆန္ဒေ၊ မီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနောဝဿကာ၊ မိဗ်းမစွတ်
သည်တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ကုဋိတိတေနာမံ၊ ကုမ္ပိဟူသောဤ
အမည်သည်၊ တိဏဿ၊ မြက်ဖြင့်မီးအပ်သော၊ ဗေရဿ၊ အိပ်၏၊ အဓိဝစ
နံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ အာဟိတောတိ၊ အာဟိတောဟူသည်ကား၊ အာ
ဘတော၊ ဆောင်အပ်ပြီး ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇာလိတော၊ တိုက်အပ်ပြီး၊ ဂိနိ
တိ၊ ဂိနိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ တေသုဌာနေသု၊ ထိုထိုသောအရပ်တို့၌၊
အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဂိနိတိ၊ ဂိနိဟူ၍၊ ဝေါဟာရိယတိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊ အထစေပတ္တ
ယသိတိ၊ အထစေပတ္တယသိဟူသည်ကား၊ အထစေယဒိဇ္ဈန္တသိ၊ အကယ်
၍ကား၊ အလိုရှိအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဝဿာ
တိ၊ ပဝဿဟူသည်ကား၊ သိဇ္ဇ၊ ရေသွန်းလောင်းလေလော၊ ပဉ္စရ၊ ပဋိစီးလေ
လော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ မုဉ္ဇ၊ လွှတ်လေလော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝဟူသည်ကား၊ မေဃံ၊ မိဗ်းကို၊ အာလပတိ၊
ခေါ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ဝုဒ်၏အဖွင့်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထ
ဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓနိယော၊ ဓနိယအမည်ရှိသော၊
အယံဂေါပေါ၊ ဤဂေါပသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သယနုဗေရေ၊ နေရာအိပ်
၌၊ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်လျက်၊ မေဃတ္ထနိတံ၊ မိဗ်းမြိမ်းသောအသံကို၊ သုတွာ၊
ကြားရ၍၊ ပက္ခောဒနောဟမသ္မိတိ၊ ပက္ခောဒနောဟမသ္မိဟူသောစကားကို၊
ဘဏန္တော၊ ဆိုသောဓနိယသည်၊ ကာယဒုက္ခဂူပသမုပါယဉ္စ၊ ဂိုဗ်၏
ဆင်းရဲခြင်းမှကင်းငြိမ်းကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကာယသုခဟေဝံစ၊
ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သန္တိဟိတံ၊ သိမ္မိးထားပြီးသည်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဒုန္တရောဟမသ္မိတိ၊ ဒုန္တရ
ရောဟမသ္မိဟူသောစကားကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောဓနိယသည်၊ ဝိတ္တဒုက္ခ
ဂူပသမုပါယဉ္စ၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းမှကင်းငြိမ်းသည်ကို လည်းကောင်း၊
ဝိတ္တသုခဟေဝံစ၊ စိတ်၏ချမ်းသာကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒီပေတိ၊ ပြု
၏၊ အနုတိရေ၊ မဟိယာတိ၊ အနုတိရေ၊ မဟိယာဟူသော စကားကို၊
ဘဏန္တော၊ ဆိုသောဓနိယသည်၊ နိဝါသနဋ္ဌာနသမ္ပတ္တိ၊ နေရာ၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ သမာနဝါသေတိ၊ သမာနဝါသေဟူသောစကား
ကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောဓနိယသည်၊ တာဒိသေကာလေ၊ ထိုသို့သောဘ၌

သောကာလန္တံ၊ ဝိယဝိပ္ပယောဂပဒဋ္ဌာနဿ၊ ချစ်သောသူနှင့်ကွဲကွင်းခြင်း
လျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိသော၊ သောကာဿ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်း၏၊ အဘာဝံ၊
မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ သန္တာကုဋိတိ၊ သန္တာကုဋိဟူသောစကား
ကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောခနိယသည်၊ ကာယဒုက္ခာပဂမပဋိစဒာတံ၊ ကိုယ်
၏ဆင်းရဲခြင်းမှကင်းခြင်းပျောက်ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ အာဟိတောဂိနိ
တိ၊ အာဟိတောဂိနိဟူသောစကားကို၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောခနိယသည်၊
ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ပရိက္ခေပဓူမဒါရုက္ခိ ဝသေန၊ ရံ
သောမီးအရိုးထင်းမီးတို့၏အစွင်းဖြင့်၊ တယောအဂ္ဂိ၊ သုံးပါးသောမီးတို့
ကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေတိယံသံသယသောမီးတို့ကိုလည်း၊ တဿ၊
ထိုခနိယ၏၊ ဂေဟေသု၊ အိပ်တို့၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်း၊ ကတာ၊ ပြုအပ်
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဒိဿသု၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ပရိက္ခေ
ပဂ္ဂိ၊ ရံသောမီးကို၊ သန္တာယ၊ ရှည်၍၊ အာဟိတောဂိနိတိ၊ အာဟိတောဂိနိ
ဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ ဆိုသောခနိယသည်၊ ဝါဠမိဂါဂမနနိဝါရုဏံ၊ သားရဲတို့
ကိုမလောင်စေလို၍ တားမြစ်ဆီးကာခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊
မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဂေါမယာဒိဟိ၊ နွားချေးမီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဓူမဂ္ဂိ၊ မီး
ရိုးကို၊ ဒဟန္တော၊ တိုက်ခြင်းသည်၊ ခုံသမကသာဒိဟိ၊ မှက်ခြင်အစရှိသည်
တို့ဖြင့်၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့အား၊ အနာဗာဝံ၊ အနာမရှိသည်ကို၊ သန္တာယ၊ ရှည်၍၊
ဂေါပါလကာနံ၊ နွားကျောင်းသားတို့၏၊ သယနဋ္ဌာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌၊ ဒါ
ရုက္ခိ၊ ထင်းမီးကို၊ ဒဟန္တော၊ တိုက်ခြင်းသည်၊ ဂေါပါလကာနံ၊ နွားကျောင်း
သားတို့အား၊ သိတာဗာဓဝိဗာဝတံ၊ အချင်းနှိုက်စက်သည်ကိုပျောက်စိန်
သည်ကို၊ သန္တာယ၊ ရှည်၍၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုခနိယသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
ဒိပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိအားလည်းကောင်း၊ ဂုန္တံဝါ၊ နွား
တို့အားလည်းကောင်း၊ ပရိဇနဿဝါ၊ အခြံအရံအားလည်းကောင်း၊ ဝုဠိ
ပစ္စယဿ၊ ချိစားစွာခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ကဿပိ၊ တရံတရသော၊
အာဗာဓဿ၊ အနာ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ ဝီတိသောမနဿ
ဇာကော၊ ဖြစ်သောနှစ်လိုဝင်းသာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အထစေ
ပတ္တယသိပဝဿဒေဝါတိ၊ အထစေပတ္တယသိပဝဿဒေဝဟူ၍၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဘာသမာနဿ၊ ဆိုသော၊ ခနိ
ယဿ၊ ခနိယ၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိသုဒ္ဓါယ၊
စင်ကြယ်စွာထသော၊ အတိက္ကန္တမာ နှုတ်ကာယ၊ လူတို့၏ အမြင်ထက်
လွန်ထသော၊ ဒိဗ္ဗာယသောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်၊

ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝနိကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိယံ၊ ဂန္ဓကုမ္ဘိ၌၊ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ အသေသမိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သုတွာစပန၊ ကြားတော်မူပြီး၍ကား၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ ကွတ်ထိုက်သော သတ္တလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူလတ်သော်၊ ခနိယဉ္စ၊ ခနိယကိုလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုခနိယ၏၊ ပဇာပတိဉ္စ၊ မယားကို လည်းကောင်း၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဟေတုသမ္ပန္နော၊ မဂ်ဖိုလ်ရအံ့သော အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ခမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောပြောအံ့၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နောစေ ဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ ကြွတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ သေ့နက်ဖနိ၊ ဥဒကောဗောန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ဝိနိဿိဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူ၏၊ တံစဏညေဝ၊ ထိုစဏ၌ပင်လျှင်၊ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ သတ္တယောဇနသတံ၊ ယူဇနာခုနစ်ရာတိုင်တိုင်ဝေးသော၊ ခနိယဿ၊ ခနိယ၏၊ နိဝေသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုခနိယ၏၊ ကုမ္ဘိယာ၊ ကုမ္ဘိ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ တံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဗုဒ္ဓပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဘာသတိယေဝ၊ ဆိုသည်သာတည်း၊ နနိဋ္ဌာပေသိ၊ အပြီးသို့မရောက်စေ၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတေဝိ၊ ရောက်တော်မူသော်လည်း၊ ဘာသတိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုခနိယမြွက်ဆိုအပ်သောဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူရ၍၊ ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှလောက်ဆိုသဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာဝါ၊ ရောင့်ရဲအပ်သောဂါထာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဿဋ္ဌာဝါ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောဂါထာတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့ဆိုမှုကား၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသောတုံ၊ ပြအံ့သောငှါ၊ အက္ခောဓနောဝိဂတမိလောဟမေဗ္ဗိ(ပ) အထစေပတ္တယသိပဝဿဒေဝါတိ၊ အက္ခောဓနောဝိဂတမိလောဟမေဗ္ဗိ(ပ) အထစေပတ္တယသိပဝဿဒေဝဟူသော၊ ဗျဉ္စနသဘာဝံ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် အလားတူသော၊ နောအတ္ထသဘာဝံ၊ အနက်အားဖြင့် အလားမတူသော၊ ဣမံပဋိဂါထံ၊ ဤအလားတူသောစကားတို့ ဂါထာကို

၆၈

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

အဘာဝတိ၊ ရှုတ်တော်မူ၏။ ဘဝဝါ၊ ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ခောဓနော၊ ဒေါသမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဂတခိလော၊ နှလုံးတံသင်းကင်းသော၊ ဖြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟိယာ၊
မဟိအမည်ရှိသောဖြစ်၏။ အနုတိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဧကရတ္တိဝါသော၊ တ
ညဉ့်မျှနေသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကုမ္ပိ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော ငါ၏ကုမ္ပိ
သည်၊ ဝိဝဇ္ဇာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုးအကာမရှိသည် ဖြစ်၍
ဟင်းသင်းရှိ၏၊ ဝိနိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မီးသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်း
ပြီ၊ ဒေဝ၊ ရွာလိုသောမိဗန်း၊ ဝံ၊ သင်သည်၊ အထစေပတ္တယသိ၊ အကယ်
၍ရွာလိုအံ့၊ ပဝဿ၊ ရွာလေလော၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ပက္ခောဓနောတိအာဒိ
ပဒါနိဝ၊ ပက္ခောဓနော အစရှိသောပုဒ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အက္ခော
ဓနောတိအာဒိ ပဒါနိဝ၊ အက္ခော ဓနောအစရှိသော ပုဒ်တို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ နသမေန္တိ၊ မတူကြကုန်၊ မဟာ
သမုဒ္ဒဿ၊ မဟာ သမုဒ္ဒရာ၏၊ ဩရိမပါရိ မထိရာနိဝိယ၊ ဤဌာဘက်
ကမ်း ထိုဌာဘက်ကမ်းတို့ကဲ့သို့၊ နသမေန္တိ၊ မတူကြကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါ
ထာတို့၌၊ ဗျဉ္ဇနံပန၊ သဒ္ဓါသည်ကား၊ ကိဉ္စိက်ဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းစိုးစဉ်း၊ သမေတိ၊
တူကြလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျဉ္ဇနသဘာဝါနိ၊ သဒ္ဓါတူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဂါထာတို့တွင်၊ ပုရိမဂါထာယ၊ ရှေးဂါထာ၌၊
သဒိသပဒါနံ၊ တူသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုတ္တနယောနေဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိသေသပဒါနံပန၊
ထူးသောပုဒ်တို့၏ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဒတောစ၊ ပုဒ်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏနာ၊
အဖွင့်တည်း၊ အက္ခောဓနောတိ၊ အက္ခောဓနောဟူသည်ကား၊ အကုဇ္ဈနဘာ
ဝေါ၊ ဒေါသမရှိသော သဘောသည်၊ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဂါထာ
အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရ၊ အာဃာတက ဝတ္ထုသမ္ဘဝေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
အပြားရှိသော အာဃာတဝတ္ထုကြောင့်ဖြစ်သော၊ ယောသောကောသော၊
အကြင်ဒေါသသည်၊ ဧကမ္မဿ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သုပရိက္ခောပိ၊ အလွန်နည်းသော်လည်း၊ ဟဒယံ၊ နှလုံး
ကို၊ သန္တာပေတွာ၊ ပူစေ၍၊ ဝုပသမတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ယေနစ၊ အကြင်ဒေါသဖြင့်
လည်း၊ တတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝုပ္ပဇ္ဇေန၊ အားကြီးသော ဖြစ်ခြင်း
ဖြင့်၊ ဧကမ္မော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုခဝိကုဇနမတ္တံ၊ မျက်နှာတုန်လှုပ်
ခါမျှကို၊ ကုရောတိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝတရေန၊ အား

ကြီးသဖြင့်၊ ဧကစ္စော၊ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗရသံ၊ ကြမ်းတမ်းသော
 စကားကို၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟန္တသံစလနမတ္တံ၊ မေးလှုပ်ခါမျှ
 ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အပရော၊ တယောက်သောသူသည်၊ တတော၊ ထိုဒေါ
 သထက်၊ ဗလဝတရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊ ဗရသံ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား
 ကို၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ အပရော၊ တယောက်သောသူသည်၊ တတော၊ ထိုဒေါ
 သထက်၊ ဗလဝတရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊ ဒဏ္ဍံဝါ၊ လှံကန်ကို လည်း
 ကောင်း၊ သတ္တံဝါ၊ ထားလက်နက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဿ၊ အမှတ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ အပရော၊
 တယောက်သောသူသည်၊ တတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝတရေန၊ အား
 ကြီးသဖြင့်၊ ဒဏ္ဍံဝါ၊ လှံကန်ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တံဝါ၊ ထားလက်နက်ကို
 လည်းကောင်း၊ အာမသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ အပရော၊ တယောက်သောသူ
 သည်၊ တတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝတရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊ ဒဏ္ဍာ
 ဒီနံ၊ လှံကန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဥပဓာဝတိ၊ ပြေးလာ၏၊
 အပရော၊ တယောက်သောသူသည်၊ တတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝ
 တရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊ ဧကံဝါ၊ တကြိမ်ကို လည်းကောင်း၊ ဧဒဝါ၊
 နှစ်ကြိမ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာရံ၊ ရိုက်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ အပ
 ရော၊ တယောက်သောသူသည်၊ တတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝတရေန၊
 အားကြီးသဖြင့်၊ အဝိ၊ စင်စစ်၊ ဥဘိသာလောဟိတံ၊ မိဆွေဘမျိုးဖြစ်
 သောသူကို၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချ၏၊ ဧကစ္စော၊ အချိုသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတော၊ ထိုဒေါသထက်၊ ဗလဝတရေန၊ အားကြီးသဖြင့်၊
 ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချ၏၊ သိဟဋ္ဌဒိပေ၊ သိဟိုဋ္ဌ်ကျွန်း၌၊
 ကာလဂါမဝါထိ၊ ကာလမည်သောရွာ၌နေသော၊ အမဂ္ဂောဝိယ၊ အမတ်ကဲ့
 သို့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချ၏၊ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှ
 သောစကားအစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ကောဓော၊ ဒေါသသည်၊ ပရမဝေပုဏ္ဏပ္ပတ္တော၊
 အတိုင်းထက်အလွန်ပြန်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
 ကောဓော၊ ထိုသို့သောဒေါသကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ
 မဏ္ဍယေဝ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟိနော၊
 ပယ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဥဗ္ဘိန္နမူလော၊ အရင်းကိုဖြတ်အပ်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်တုတ်တို့ကဲ့သို့ ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊

၇၀

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အက္ခရာခနောဟမတ္ထိန္ဒ၊
 အက္ခရာခနောဟမတ္ထိ ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝိဂတသိလောဟိ၊ ဝိဂတ
 သိလောဟူသည်ကား၊ အပဂတသိလော၊ ကင်းသောပြောင့်ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဗိတ္တဗန္ဓတာဝေန၊ စိတ်ကို ဖွဲ့တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေတေပဉ္စ
 စေတေသိယာ၊ အကြင်ငါးပါးသောပြောင့်တို့ကို၊ ဂုတ္တာ၊ မိန့်တော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဝိလဘူတေ၊ ပြောင့်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယေမိက္ခေ၊ အကြင်အကုသိုလ်စိတ်တို့ကို၊ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ခိလေ၊ ပြောင့်ရှိသော၊ ဘူမိဘာဝေ၊ မြေအဖို့၌၊ စတ္တာရောမာသေ
 မိဗ္ဗာနံ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး၊ ဧဝေ၊ မိဗ္ဗာနံ၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသော်လည်း၊
 သဿာနိ၊ ကောက်ပင်တို့သည်၊ နန္တဟန္တိ၊ ယထာ၊ မပေါက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 မေဝံတထာ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ခိလမိတ္တဿ၊ ပြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သောစိတ်
 ရှိသောဂုတ္တုလ်အား၊ သဒ္ဓမ္မသဝနာဒိ၊ ကုသလဝသေ၊ သူတော်ကောင်း
 တရားကိုကြားနာခြင်းအစရှိသောကုသိုလ်မိဗ္ဗာနံ၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာ
 ငြားသော်လည်း၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ နန္တဟန္တိ၊ မကြီးပွား၊ တေ၊ ထို
 နှလုံးတသင်းပြောင့်ငါးစင်းတရားတို့ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဧဝမိ၊ မဇ္ဈေယေဝ၊ ဧဝမိ၊ မဇ္ဈိ၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ သသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဟိနာ၊ ပတ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဂတသိလောဟမတ္ထိတိ၊ ဝိဂတ
 သိလောဟမတ္ထိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်အား၊
 ဧကော၊ တကြိမ်သော၊ ရတ္တိဝါသော၊ ညဉ့်၌နေတော်မူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧက
 ရတ္တိဝါသော၊ ဧကရတ္တိဝါသမည်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သောဓနိ
 ယော၊ ထိုဓနိယသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝဿိကေ၊ မိဗ္ဗာနံ၊ ကာလ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗဝါသံ၊ အမြဲနေခြင်းသို့၊
 ဥပဂတောယထာ၊ ကပ်လေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗဝါသော၊ အမြဲနေတော်မူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံယေဝရတ္တိ၊ ထိုညဉ့်၌လျှင်၊
 တဿ၊ ထိုဓနိယ၏၊ အတ္ထကာမတာယ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိတော်မူသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝါသံ၊ နေတော်မူခြင်းသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဥပဂတော၊ ကပ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကရတ္တိဝါသော
 တိ၊ ဧကရတ္တိဝါသောဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝိဝဇ္ဇာတိ၊ ဝိဝဇ္ဇာဟူ

သညကား၊ အပနိတန္တဒနာ၊ ပယ်အပ်သော အရိုးအကောသီသော၊ ကုဋိတိ၊
ကုဋိဟူသညကား၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္တ
ဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊ တံတံအတ္ထဝသံ၊ ထိုထိုသော အလိုစာနွှဲကို၊ ပဋိစ္စ၊
စွဲ၍၊ ကာယောတိပိ၊ ကာယဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂဟိတိပိ၊ ဂဟဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဒေဟောတိပိ၊ ဒေဟဟူ၍လည်းကောင်း၊ သန္ဓေဟောတိပိ၊ သန္ဓေ
ဟဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာဝါတိပိ၊ နာဝါဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရထောတိ
ပိ၊ ရထောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဏာတိပိ၊ ဝဏာဟူ၍လည်းကောင်း၊
ဝမ္ဘိကောတိပိ၊ ဝမ္ဘိကောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကုဋိတိပိ၊ ကုဋိဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ကုဋိကာတိပိ၊ ကုဋိကာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဣဓပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ကဋ္ဌာဒိနိ၊ သစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧ
ဟနာမိကာ၊ အိမ်ဟူ၍အမည်ရှိသော၊ ကုဋိဝိယ၊ ကုဋိကဲ့သို့၊ အဋ္ဌိအာဒိနိ၊
အရိုးအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သင်္ချံ၊ အရေအတွက်သို့၊ ဂတတ္တာ၊
ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုဋိတိ၊ ကုဋိဟူ၍၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တ
ဘောကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏။ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်
ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာရုသော၊ ဒါယကာတို့၊ သေယူ
ထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ကဋ္ဌဉ္စ၊ သစ်ကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝလ္လိဉ္စ၊ နွယ်ကို
လည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ မတ္တိကဉ္စ၊ မြေကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တိဏဉ္စ၊ မြက်စဉ်လည်း
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ အာဂါရံတွေဝ၊ အိမ်ဟူသောအရေအတွက်သို့ သာလျှင်၊
ဂစ္ဆတိယထာ၊ ရောက်လေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဇေတိထာ၊ ထိုအတူသာ
လျှင်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာရုသော၊ ဒါယကာတို့၊ အဋ္ဌိဉ္စ၊ အရိုးကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊
စွဲ၍၊ နာရုဉ္စ၊ အကြောကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ခံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊
စွဲ၍၊ စမ္ပဉ္စ၊ အရေကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊
ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ရူပံတွေဝ၊ ရူပက္ခန္ဓာဟူ၍သာ
လျှင်၊ သင်္ချံ၊ အရေအတွက်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိတ္တမတ္တဋ္ဌဿ၊ ပိတ်တည်းဟူသောမျောက်၏၊
နိဝါသနတော၊ နေရာဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊
ကုဋိတိ၊ ကုဋိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ ကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်
ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အဋ္ဌိကကံလကုဋိစေသာ (ပ) ဃာရု
ယန္ဓောပုနပ္ပုနန္တိ၊ အဋ္ဌိကကံလကုဋိစေသာ (ပ) ဃာရုယန္ဓောပုနပ္ပုနန္တိဟူ၍၊
အာရုဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သောကုဋိ၊ ဤကုဋိသည်၊ အဋ္ဌိကကံလကုဋိ၊ အရိုး

၇၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ရသာဖြစ်သောကုမ္ပိမည်၏။ မက္ခဋ္ဌာဝ။ ဖိတ်တည်းဟူသော မျောက်တို့
သည်သာလျှင်။ ဝါသတောဣတံ။ နေရာဟူ၍။ ဝုတ္တတံ။ ဆိုအပ်၏။ မက္ခဋ္ဌော။
ဖိတ်တည်းဟူသောမျောက်သည်။ ပဉ္စဒ္ဓါရာယ။ ငါးဒ္ဓါရှိသော။ ကုမ္ပိကာ
ယ။ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုမ္ပိန္ဒြိ။ ပဿတ္တိယ။ သက်ဝင်၍။ ပုနပ္ပုနံ။
အတန်တလဲလဲ။ ဗာဠုယန္တော။ လုံ့လပြု၍။ ဒ္ဓါရေန။ ဒ္ဓါရေဖြင့်။ အနုပရိယာပာ
တိ။ အစဉ်မပြတ်လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ သာကုမ္ပိ။ ထိုအတ္တဘောတည်း
ဟူသောကုမ္ပိသည်။ ယေနတဏှာမာနမိဗ္ဗိမ္မဒေနန။ အကြင်တဏှာမာနမိဗ္ဗိ
တည်းဟူသောအမိုးအကာဖြင့်။ သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့အား။ ဆန္ဒတ္တာမုဒံ။
လွှမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပုနပ္ပုနံ။ အတန်တလဲလဲ။ ရာဂါဒိကိလေသ
ဝဿံ။ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတည်းဟူသော မိဗ္ဗိသည်။ အတိ
ဝဿတိ။ အလွန်ပြင်းစွာရွာ၏။ ယထာကိံ။ အာဟာ။ ကုရားအတပင်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ တံဆန္ဒမတိဝဿတိ(ပ) ဧဝံတံနာတိဝဿ
တိတိ။ တံဆန္ဒမတိဝဿတိ။ (ပ)။ ဧဝံတံနာတိဝဿတိဟူ၍။ အာဟာ။ မိန့်
တော်မူ၏။ တံဆန္ဒံ။ ထိုတဏှာ မာနမိဗ္ဗိကြောင့် ဖြစ်သော အပြစ်ကိုဖုံး
လွှမ်းခြင်းသည်။ အတိဝဿတိ။ အလွန်လျှင် ကိလေသာတည်းဟူသော
မိဗ္ဗိစွတ်၏။ ဝိဝဋံ။ လွန်ကျူးမိသော အပြစ်ကို မဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။
ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ နာတိဝဿတိ။ ကိလေသာ တည်းဟူသောအ
လွန်သော မိဗ္ဗိသည်မစွတ်လေ။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဆန္ဒံ။ လွန်ကျူးမိ
သော အပြစ်တည်းဟူသောအမိုးကို။ ဝိဝရေထ။ ဖွင့်လှစ်ကုန်လော။ ဧဝံ။
ဤသို့အပြစ်ကိုဖွင့် လှစ်သည်ရှိသော်။ တံ။ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော
မိဗ္ဗိသည်။ နာတိဝဿတိ။ လွန်စွာမစွတ်လေ။ အယံဂါထာ။ ဤဂါထာ
ကို။ ခန္ဓကေစ။ ဝိနည်းခန္ဓကန္တိလည်းကောင်း။ ထေရာဂါထာယဉ္ဇ။ ထေရ
ဂါထာ၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒွိတုဋ္ဌာနေသု။ နှစ်ပါးသော အရာ
တို့၌။ ဝုတ္တာ။ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ယောဘိက္ခု။ အကြင် ရဟန်းသည်။ အာ
ပတ္တိ။ အာပတ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ။ ဖုံးလွှမ်း၏။ တဿ။ ထိုရဟန်းအား။ ကိ
လေသာစ။ ကိလေသာတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုနပ္ပုနံ။ အတန်တလဲ
လဲ။ အာပတ္တိယေဝ။ အာပတ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အတိဝဿန္တိ။
အလွန်စွတ်ကုန်၏။ ယောစ။ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ အာပတ္တိ။ အာပတ်
ကို။ နပဋိစ္ဆာဒေတိ။ မဖုံးလွှမ်း။ တဿ။ ထိုရဟန်းအား။ ကိလေသဝဿာ။
ကိလေသာတည်းဟူသောမိဗ္ဗိသည်။ နာတိဝဿန္တိ။ အလွန်မစွတ်
ကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူ

အပ်၏။ ထေရဂါထာယံ၊ ထေရဂါထာ၌၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ရာဂါ
 ဒိဆန္နံ၊ ရာဂအစရှိသောအမိုးအကာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿပန၊ ထို
 ရဟန်းအားကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ရာဂါဒိသန္တဝ
 တော၊ ရာဂ အစရှိသည် ဖြစ်သော အားဖြင့်၊ တံဆန္နံ၊ ထိုရာဂအစရှိ
 သောအမိုးအကာသည်၊ အတိဝဿတိ၊ အလွန်ကိလေသာတည်းဟူသော
 မိဗ္ဗိယံ၊ စွတ်ပြန့်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အမိဝါသေတိ၊
 သည်းခံ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သည်းခံသည်ရှိ
 သော်၊ အမိဝါသိတကိလေသဆဒနုဆန္နာ၊ အလွန်သည်းခံခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သော ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုးအကာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော၊
 အတ္တတာဝကုဋိံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်
 တလဲလဲ။ ကိလေသဝဿံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမိဗ္ဗိယံသည်၊ အတိ
 ဝဿတိ၊ အလွန်ရှာလေ၏။ ယဿပန၊ အကြင်ရဟန်းအားကား၊ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂဉာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ ကိလေသဆဒနုဿ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအမိုးအကာ
 ၏၊ ဝိဒ္ဓိသိတတ္တာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဝဇ္ဇာ၊ ဟင်း
 လင်းရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ကိလေသဝဿံ၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောမိဗ္ဗိယံသည်၊ နာတိဝဿတိ၊ မစွက်လေ၊ ဣမ၊ ဤဂါထာ၌၊ အယံ
 အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 သူများသည်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဆဒ္ဒန္တံ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသောအမိုးကို၊ ယထာဝုတ္တေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောအတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဝိဒ္ဓိသိတံ၊ ဖျက်ဆီးတော်မူအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝဇ္ဇာကုဋိ
 တိ၊ ဝိဝဇ္ဇာကုဋိဟူ၍၊ အေဟဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ နိဗ္ဗုတေ၊
 ဟူသည်ကား၊ ဥပသန္တော၊ ချမ်းငြိမ်း၏။ ဝိနိတိ၊ ဝိနိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိ၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောမီးသည်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ဧကာဒသဝိဝေနေ၊ တဆဲ့
 တပါးအပြားရှိသော၊ ယေနအဂ္ဂိနာ၊ အကြင်မီးသည်၊ ဣဒံသမ္ပံ၊ ဤအလုံးစုံ
 ကို၊ အာဒိတ္တံ၊ ပြင်းစွာလောင်အပ်၏။ ယထာဟကိံ၊ အာဟ၊ သူများအဘယ်
 ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အာဒိတ္တံ၊ ရာဂဂိနာတိ၊ အာဒိ၊ အာဒိတ္တံ
 ရာဂဂိနာအစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ဝိညာဓော၊ အကျယ်
 စကားကို၊ အာဒိတ္တံပရိယာယသုတ္တေန၊ အာဒိတ္တံပရိယာယသုတ်ဖြင့်၊ ဝေဒိ

၇၄ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

တဗ္ဗောသိအပ်၏။ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုတဆွဲတပါးသောကိလသာတည်းဟူသောမီးကိုဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမူလ၊ ဗောဓိပင်ပင်း၌၊ အရိယမဂ္ဂသလိယသကေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ရေကိုသွန်းလောင်းသဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပြီးစေအပ်လေပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗုတောဂိနိတိ၊ နိဗ္ဗုတောဂိနိပူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူသော်လည်း၊ အတုဋ္ဌဗ္ဗေန၊ နှစ်သက်သည်မဟုတ်သဖြင့်၊ တုဿမာနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ခနိယံ၊ ခနိယကို၊ အညာပဒေသနေဝ၊ တပါးသောအခြင်းအရာကိုပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ပရိဘသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သြဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ အနုဿသတိ၊ သွန်သင်တော်မူ၏၊ ကထံသြဝဒိ၊ အဘယ်သို့ဆုံးမတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အက္ကောဓနေတိ၊ အက္ကောဓနေဟူ၍၊ ဝဒမာနေ၊ ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ ခနိယ၊ ခနိယ၊ ထုံးသင်သည်၊ ပက္ကောဓနေဟမသ္မိတိ၊ ပက္ကောဓနေဟမသ္မိဟူသောစကားကို၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်၏၊ သြဒနပါကောစ၊ ထမင်းကျက်ကိုကား၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ နေပရိက္ခယေန၊ ဥစ္စာကုန်သဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ နေပရိက္ခယေစ၊ ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းသည်လည်း၊ ရာဇက္ခနာဒိရက္ခပဒ္ဓာနေ၊ မင်းယူသည်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအစရှိသော ဆင်းရဲခြင်းလျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံသန္တ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခနေဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အက္ကောဓနေ ဟမသ္မိတိ၊ အက္ကောဓနေ ဟမသ္မိဟူသော စကားကို၊ တုဿန္တောပန၊ နှစ်သက်တော်မူခြင်းသည်ကား၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကသမ္ပရာယိကာတာဝေန၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲလာလတ္တံ့ ဖြစ်သောဆင်းရဲမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဝိဂတသိလောတိ၊ ဝိဂတသိလောဟူ၍၊ ဝဒမာနေ၊ ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ ထုံးသင်သည်၊ ဒုန္တီရောဟမသ္မိတိ၊ ဒုန္တီရောဟမသ္မိဟူသောစကားကို၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ အကတကိစ္စောဝ၊ မပြုအပ်သေးသောကိစ္စရှိသည်ဖြစ်လျက်သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တာ၊ မှတ်ထင်၍၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်၏၊ အဟံပန၊ ငါတုရားသည်ကား၊ ဝိဂတသိလောဟမသ္မိတိ၊ ဝိဂတသိလောဟမသ္မိဟူသောစကားကို၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်တော် မူခြင်းသည်၊ ကတကိစ္စောဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်

သက်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ အနုတိရေမဟိယေကရတ္တိဝါ
သောတိ၊ အနုတိရေမဟိယေကရတ္တိဝါသော ဟူသောစကားကို၊ ဝဒမာ
နော၊ ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဟိယာ၊ မြစ်၏။ အနုတိရေ၊
ကမ်းနား၌၊ သမာနဝါသောတိ၊ အညီအညွတ်နေ၏ဟု၊ ဝုဿန္တော၊ နှစ်
သက်သည်ဖြစ်၍၊ စတုမာသနိဗဒ္ဓဝါသေန၊ မိလားတွင်းလေးလပတ်လုံး
အမြဲနေသဖြင့်၊ ဝုဠော၊ နှစ်သက်၏၊ နိဗဒ္ဓဝါသောစ၊ အမြဲနေခြင်းသည်
ကား၊ အာဝါသသံသဂ္ဂေန၊ နေရာ၌တပ်မက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သောစ၊ ထိုနေရာ၌တပ်မက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဧဝံသန္တေ၊
ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခေနဝ၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုဠော၊
နှစ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံပန၊ ငါတုရားသည်ကား၊ ဧကရတ္တိ
ဝါသောတိ၊ ဧကရတ္တိဝါသော ဟူသော စကားကို၊ ဝုဿန္တော၊ နှစ်
သက်တော်မူခြင်းသည်၊ အနိဗဒ္ဓဝါသေန၊ နေရာအမြဲမရှိသော နေခြင်း
ဖြင့်၊ ဝုဠော၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။ အနိဗဒ္ဓဝါသောစ၊ နေရာအမြဲမရှိခြင်း
သည်ကား၊ အာဝါသသံသဂ္ဂါဘာဝေန၊ နေရာ၌ငြိတွယ်တပ်မက်ခြင်းမရှိ
သဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အာဝါသသံသဂ္ဂါဘာဝေါစ၊ နေရာ၌ငြိတွယ်
ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုခေ
နေဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုဠော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်၊ ဟောမိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ဝိဝဋ္ဋာကုဋိတိ၊ ဝိဝဋ္ဋာကုဋိဟူ၍၊ ဝဒမာ
နော၊ ဆိုတော်မူခြင်းသည်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဆန္ဒကုဋိ၊ အမိုးအကာရှိသော
ကုဋိကို၊ ဝုဿန္တော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒဂေဟတာယ၊ မိုးအပ်
သောအိမ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုဠော၊ နှစ်သက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊
သင်အား၊ ဂေဟေစ၊ အိမ်ကိုလည်း၊ ဆန္ဒပိ၊ မိုးအပ်ပြီးသော်လည်း၊ အတ္တ
ဘာဝကုဋိယံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိ၌၊ ကိသေသဝသံ၊ ကိသေ
သာတည်းဟူသောမိလားသည်၊ အတိဝဿတိ၊ အလွန်ပြင်းစွာရှာ၏၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏။ ယေန၊ အကြင်ကိလေသာ တည်းဟူသောမိလားဖြင့်၊ သိဉ္ဇနိ
တေ၊ စွတ်သည်ရှိသော်၊ စတုဟိမဟောသေဟိ၊ လေးပါးသော ဩဃာတို့
သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဝုယမာနော၊ မျှောအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုး
မရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါဝုဏေယျာသိ၊ ရောက်ရာ၏။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အကုဋ္ဌဗ္ဗေနဝ၊ နှစ်သက်အပ်သော အရာ
မဟုတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုဠော၊ နှစ်သက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ
ပန၊ ငါတုရားသည်ကား၊ ဝိဝဋ္ဋာကုဋိတိ၊ ဝိဝဋ္ဋာကုဋိဟူ၍၊ ဝုဿန္တော၊ နှစ်

၇၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သက်တော်မူခြင်းသည်။ အတ္တဘာဝကုမ္ပိယာ။ အတ္တဘာဝတည်းဟူသော
ကုမ္ပိန္ဒ။ ကိလေသသဝဒနာဘာဝေန။ ကိလေသာတည်းဟူသော အမိုးအကာ
မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တုဋ္ဌော။ နှစ်သက်တော်မူခြင်းသည်။ အသွိးဖြစ်
တော်မူ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့နှစ်သက်တော်မူသည်ရှိသော်။ မေ။ ငါ၏။ ပိဝဇ္ဇာယ။
အမိုးအကာမရှိ ဟင်းလင်းသော။ ကုမ္ပိယာ။ အတ္တဘာဝ တည်းဟူသော
ကုမ္ပိန္ဒ။ ဧတံကိလေသသဝသံ။ ထိုကိလေသာတည်းဟူသော မိဗန်းသည်။
နအတိဝဿကိ။ မရွာလေ။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ယေန။ အကြင်ကိလေသာတည်း
ဟူသောမိဗန်းဖြင့်။ အသိဇ္ဇနိတေ။ မစွတ်သည်ရှိသော်။ စတုဟိမဟောစော
ဟိ။ ပြင်းစွာသော လေးပါးသော ဩဇာတို့သည်။ ဝုပ္ပမာနော။ မျှောအပ်
သည်ဖြစ်၍။ အနယဗျသနံ။ အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့။ အဟံ။ ငါသည်။ နပါ
ဝုဏ္ဏယျံ။ မရောက်နိုင်ရာ။ ဧဝံသန္တေ။ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တုဋ္ဌဗ္ဗေနေ
ဝ။ နှစ်သက်အပ်သဖြင့်သာလျှင်။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ တုဋ္ဌော။ နှစ်သက်
သည်။ အသွိးဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒိပေတိ။ ပြ၏။ နိဗ္ဗုတောဂိနိတိ။ နိဗ္ဗုတော
ဂိနိဟူ၍။ ဝဒမာနော။ ဆိုတော်မူခြင်းသည်။ တံ။ သင်သည်။ အာဟိတော
ဂိနိတိ။ အာဟိတောဂိနိဟူ၍။ တုဿဂိနိ။ မီးကို နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ တုဿန္တော။ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ အကတုပဒ္ဒဝနိဝါရဏောဝ။ ပြုဆဲ
ပြုလတ္တံ့သော ဘေးရန်ဥပဒ္ဒဝေါကို မတားမြစ်ရသေးသည် သာလျှင်ဖြစ်
လျက်။ ကတုပဒ္ဒဝနိဝါရဏော။ ပြုဆဲပြုလတ္တံ့သော ဘေးရန်ဥပဒ္ဒဝေါကို
တားမြစ်သည်။ အသွိးငါဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မတိာ။ ဖြတ်ထင်၍။ တုဋ္ဌော။ နှစ်
သက်သည်။ အသိးဖြစ်၏။ အဟံပန။ ငါတုရားသည်ကား။ နိဗ္ဗုတောဂိနိတိ။
နိဗ္ဗုတောဂိနိ ဟူသောစကားကို။ တုဿန္တော။ နှစ်သက်တော် မူခြင်း
သည်။ ဧကာဒသဂ္ဂိပရိဋ္ဌာဟာဘာဝတော။ တဆဲ့တပါးသော ပူပန်တတ်
သော ကိလေသာတည်းဟူသောမီး၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ ကတုပဒ္ဒဝနိဝါ
ရဏတာယေဝ။ ပြုဆဲပြုလတ္တံ့သောဘေးရန်ဥပဒ္ဒဝေါတို့ကိုတားမြစ်နိုင်
သဖြင့်သာလျှင်။ တုဋ္ဌော။ နှစ်သက်တော်မူသည်။ အသွိးဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဒိပေတိ။ ပြ၏။ အထစေပတ္ထယသိ ပဝဿဒေဝါတိ။ အထစေပတ္ထယသိ
ပဝဿဒေဝဟူသော စကားကို။ ဝဒမာနော။ ဆိုခြင်းသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပိဝ
တဒုက္ခာနံ။ ဆင်းရဲခြင်း ကင်းကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသုခါနံ။ အစဉ်အတိုင်း
ရောက်သော ချမ်းသာ ရှိကုန်သော။ ကတသဗ္ဗဏိစ္စာနံ။ အလုံးစုံပြုအပ်
သောကိစ္စရှိကုန်သော။ အဗ္ဘာဒိသာနံ။ ငါတို့ကဲ့သို့သောတုရားရှင်တို့အား။
ဧတံပစနံ။ ဤဆိုခြင်းသည်။ သောဘာတိ။ တင့်တယ်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။

၇၀

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ပိဟူသည်ကား၊ ဝါကဝုဋ္ဌိအာဒိကာ၊ လေမုန်တိုင်းနှင့်တကွရှာခြင်းအစရှိ
 ကုန်သော၊ အနေကာဝုဋ္ဌိယော၊ တပါးမကများစွာကုန်သောမိဗ်းတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုမိဗ်းတို့ကို၊ အာဠဝကသုတ္တေ၊ အာဠဝကသုတ်၌
 ပကာသပိဿာမ၊ ထင်ရှားပြကုန်အံ့၊ ဣပန၊ ဤနေယသုတ်၌ကား၊ ဝဿ
 ဝုဋ္ဌိ၊ ပ.ကတိရှာသောမိဗ်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊
 သဟေယျန္တိ၊ သဟေယျဟူသည်ကား၊ ခမေယျ၊ သည်းခံနိုင်ကုန်ရာ၏၊
 သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ပါကဓုမ္မေဝ၊ ထင်ရှား
 သည်သာကည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအခါ၌၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ ယေအန္ဓမကသား
 အကြင်များဘုမ္မာန်ခြင်တို့သည်၊ သန္တိပတိတွာ၊ ရဝေးကုန်၍၊ ရုဟိဇေ၊
 သွေးတို့ကို၊ ဝိဝန္တာ၊ သောက်ရပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟုတ္တေနေဝ၊ တစဏ
 ခြင်းဖြင့်သာသျှင်၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီး
 ခြင်းသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါပေန္တိ၊ ချောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌိတမတ္တေယေဝ၊ မိဗ်းရှာသောကာလ၌ပင်လျှင်၊ တေတေ၊ ထို
 ထိုမှတ်ခြင်းတို့ကို၊ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ပံသုနာစ၊
 မြေမှုန့်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သာခါဟိစ၊ သစ်ခက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 မာရေန္တိ၊ သေစေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမှတ်ခြင်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသ
 ဖြင့်၊ ဝုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ခေမတံ၊ ဘေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကန္တေ၊ ချောက်
 ကမ်းပါး၌၊ ရုဠတိဏေ၊ ပွားစီးသောမြက်တို့ကို၊ စရဏေန၊ အစာစားရသ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဒ္ဓါနဂမနပရိဿမာဘာဝံ၊ အစွန့်ရှည်သောခရီးကို
 သွားရသဖြင့်ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကိလမထာ
 ဘာဝံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြလို၍၊ အညေသံ၊ သူ
 တပါးတို့၏၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ အန္ဓကမကသပသေဟိ၊ ပျားတူခြင်
 မှတ်အထွေတို့ဖြင့်၊ ဝေဒိယမာနာ၊ ခံစားကုန်လျက်၊ အဒ္ဓါနဂမနေန၊ အစွန့်
 ရှည်သောခရီးသို့သွားရသဖြင့်၊ ကိလန္တရဒ္ဓါယ၊ ပင်ပန်းခြင်းငတ်မွတ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ မိလသယမာနာ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဝုဋ္ဌိနိပါတိ၊ တကြိမ်မျှ
 မိဗ်းရှာသည်ကိုလည်း၊ နသဟေယျယထာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧမ၊ ငါ၏၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ နသဟေယျ၊ သည်းမခံ
 နိုင်ကုန်သည်၊ နမဟုတ်ကုန်၊ မဟုံပန၊ ငါ၏ကား၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်၊ ဝုတ္တ
 ပကာရာဘာဝါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒိက္ခတ္တုဝါ၊ နှစ်
 ကြိမ်လည်းကောင်း၊ တိက္ခတ္တုဝါ၊ သုံးကြိမ်လည်းကောင်း၊ ဝုဋ္ဌိ၊ ရှာသော
 မိဗ်းကို၊ သဟေယျ၊ သည်းခံနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်။
 အန္တရဒီပေ၊ မြစ်၏အလယ်ကျွန်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဘယံ၊
 ဘေးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကုလ္လံ၊ ပေါင်ကို၊ ဗန္ဓိတွံ၊ ဖွဲ့၍၊ မဟာမဟိ၊ မဟာမဟိ
 မြစ်ကို၊ တရိတွာ၊ ကူး၍၊ တံကန္တံ၊ ထိုချိုင်းဝှမ်းသောချောက်ကို၊ အာဂမ္မ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗယေ၊ အေးမရှိသော၊ ဌာနေစ၊ အရပ်၌လည်း၊ ဌိတောတိ၊ တည်၏
 ဟူ၍၊ မညမာနေ၊ မှတ်ထင်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုခနိယသည်၊ သတယဇေဝစ၊ ဘေးရှိသော
 အရပ်၌သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုခနိယ၏၊ အာဂမနဉ္စာနာ၊ လာရာအရပ်ထက်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ အာဂမနဉ္စာနံ၊ လာရာအရပ်သည်၊ ဥတ္တရိတရဉ္စ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏိတတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သည်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇောန္တော၊ မြီးဖွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓာသိဘိ
 သိဘိ၊ ဗန္ဓာသိဘိသိအစရှိသော၊ အတ္ထသဘာဝံ၊ အနက်သဘောတူသော၊
 ဗျဉ္ဇနသဘာဝံ၊ သဒ္ဓါသဘောမတူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာသ
 သိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗန္ဓာသိဘိသိဘိ၊ ဗန္ဓာသိဘိသိဟူသည်ကား၊ ပတ္ထ
 ရိတွာ၊ ဖြန့်၍၊ ပုထုလံ၊ ထူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗန္ဓာ၊
 ဖွဲ့အပ်သောပေါင်ကို၊ ကုလ္လာတိ၊ ကုလ္လဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရိယဿ
 ပန၊ အရိယာ၏ကား၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊
 အရိယမဂ်ကို၊ ကုလ္လာတိ၊ ကုလ္လဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီး၊ ပဇ္ဇော၊
 ခရီး၊ ပထော၊ ခရီး၊ ပဇ္ဇော၊ ခရီး၊ အဉ္စသံ၊ ခရီး၊ ဝဋုမာယနံ၊ ခရီး၊ နာဂါ၊ ငွေ၊
 ဥတ္တရာသေတုစ၊ တံတား၊ ကုလ္လာစ၊ ပေါင်၊ သိသိ၊ ပေါင်၊ သက်မော၊
 တံတား၊ အဗ္ဗါနံ၊ ခရီး၊ ပဘဂေါစေဝ၊ အကြောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထ
 ပကာသိတော၊ အနက်ကိုပြုအပ်၏၊ ဣမာယဝိဂါထာယ၊ ဤဗန္ဓာသိဘိ
 သိသုသံစတာ၊ ဣတိဘဂဝါဟူသော ဂါထာဖြင့်လည်း၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပုရိမနယဇေဝ၊ ငှားနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုခနိယကို၊ ဩဝ
 ဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်
 ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ခနိယ၊ ခနိ
 ယ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကုလ္လံ၊ ကူးသွားရာပေါင်ကို၊ ဗန္ဓိတွံ၊ ဖွဲ့၍၊ မဟိ၊ မြစ်ကြီး
 ကို၊ တရိတွာ၊ ကူး၍၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ပုနုပိစ၊

၈၀ သံသရာနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

တဘန်လည်း၊ တေတယာသင်သည်၊ ကုလ္လော၊ ကုသိုလ်မဂ္ဂင်တည်းဟူသောပေောင်ကို၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ နဒိစ၊ သံသရာတည်းဟူသောဖြစ်ကိုလည်း၊ တရိတဗ္ဗော၊ ကူးအပ်၏၊ ဧဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤသင်၏နေရာအရပ်သည်၊ ခေမံ၊ တေးမရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊ မယာပန၊ ငါဘုရားသည်ကား၊ ဧကမိတ္တေ၊ တခုတည်းသောစိတ်၌၊ မဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ မဂ္ဂင်တို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဥာဏဗန္ဓုနေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောအဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓု၊ ဖွဲ့အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိသိစ၊ ဖွဲ့အပ်ပြီးသောမဂ္ဂင်တည်းဟူသောပေါင်သည်ကား၊ သတ္တတိံ၊ သဗောဓိပက္ခိယဓမ္မပရိပုဏ္ဏတယ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားအပြည့်အစုံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧကရသဘာဝမုပဂတတ္တာ၊ တပါးတည်းသောကိစ္စသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညမညအနတိာတ္တနေန၊ အချင်းချင်းမတောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗမယောဇနာဘာဝေန၊ ဖွဲ့အပ်သောလုံ့လမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿာသု၊ နတ်လူတို့တွင်၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မောစေတုံ၊ မဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသော ကြိုးကိုဖြေအံ့သောငှါ၊ အသက္ကုနေယျတာယစ၊ မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုသင်္ခါတာစ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်ပြီးသည်လည်း၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်ပြီးသောငါဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌၊ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သော၊ တိရုပဒေသံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းအရပ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဂန္ထန္တောပိ၊ မဂ္ဂင်တည်းဟူသောပေါင်ဖြင့်ကြွတော်မူသော်လည်း၊ သောတာပန္နာဒယောဝိယ၊ သောတာပန်အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊ ကိပ္ပိဒေဝပဒေသံ၊ မိုးစဉ်းသောအရပ်သို့၊ နဂတော၊ သွားတော်မမူ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗသဝက္ခယံ၊ ခပ်သိမ်းသောအာသဝေါ တရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မပါရံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၏ ကမ်းတဘက် ဖြစ်သော၊ ပရမံ၊ ဖြတ်သော၊ ခေမံ၊ တေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိဇ္ဈောတိ၊ တိဇ္ဈောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ပါရဂူတောတိ၊ ပါရဂူတောဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့ရောက်တော်မူလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်

၈၀

ချီဆိုငြားအံ့။ ကာမောဇာဒိ၊ ကာမောဇာအစရှိသော၊ စတုဗ္ဗိဓံ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသော၊ ဩစံ၊ ဩစာကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဩစံ၊ ဩစာ
 တရားကို၊ တရိတွာ၊ ကူး၍၊ အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်၍၊ တံပါရံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
 သောကင်းတဘက်သို့၊ ဝတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌
 ကား၊ မေမယသ၊ ငါတုရားသည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ တရိတဗ္ဗာဘာဝဟော၊ ကူး
 အပ်သောသဘောမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိသိယသ၊ မဂ္ဂင်တည်းဟူ
 သောဖေါင်ကို ဖွဲ့အံ့သောငှါ၊ အတ္ထော၊ အလိုဆန္ဒသည်၊ မေ၊ ငါတုရားအား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မမေဝ၊ ငါတုရား
 အားသာလျှင်၊ အထစေပတ္တယသိပဝ သာဒေဝါတိဝစနံ၊ အထစေပတ္တယ
 သိပဝ သာဒေဝါဟူသောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်၏၊
 တန္တိ၊ ထိုတုရားမိန့်တော်မူအပ်သောစကားတော်ကိုလည်း၊ သုတွာ၊ ကြား
 ရ၍၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ ဝုရိမနယနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါဝိ
 မမအသဝါတိဣန္ဒြိယံ၊ ဂေါဝိမမအသဝါဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ မြွက်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂေါဝိတိ၊ ဂေါဝိဟူသည်ကား၊ ဘရိဟိ၊
 မယားကို၊ နိန္ဒိသတိ၊ ညွှန်း၏၊ အသဝါတိ၊ အသဝါဟူသည်ကား၊ ဝစန
 ကရာ၊ စကားကို လိုက်နာတတ်၏၊ ကိံ၊ ကာရပဋိသာဝိနီ၊ အဘယ်အမှုကို
 ပြုရအံ့နည်းဟု စကားကိုကြားလေ့ရှိ၏၊ အလောလောတံ၊ အလောလောဟူ
 သည်ကား၊ ဟိ၊ ချွေ၍ပြဦးအံ့၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမ သဘောသည်၊
 အာဟာရလောလတာယ၊ အစာအဟာရ၌ လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အလင်္ကာရလောလတာယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ လျှပ်ပေါ်
 သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရုဝရိသလောလတာယ၊ လောက၌ား
 တပါး၌လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နေလောလတာယ၊ ဥစ္စာ
 ၌လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဒလောလတာယ၊ ခြေ၌
 လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ လောလတာဟိ၊ လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်တို့ဖြင့်လောလောလျှပ်ပေါ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ မာတု
 ဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ သတ္တပူဝသုရာဒိဘောဒေ၊ ထမင်းမုံသေအရက်အ
 စရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားသော၊ အာဟာရေ၊ အစာအာဟာရ၌၊ လောလတာယ၊
 လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအား
 ဖြင့်၊ ပါရိဝါသိသတ္တမ္ပိ၊ တညဉ့်သိုးလေပြီးသောထမင်းကိုလည်း၊ ပရိသုဇ္ဈ
 တိ၊ စားချင်တတ်၏၊ ဟတ္ထောတာပကမ္ပိ၊ လက်၌အမှုကိုလည်း၊ ခါဒတိ၊ စား

ချင်တတ်၏။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ အနုပ္ပါဒေတွာဝံ၊ မဖြစ်စေမူ၍
လည်း၊ သုရံ၊ သေအရက်ကို၊ ပိဝတိ၊ သောက်ချင်တတ်၏။ အလင်္ကာရံ၊ လော
လတာယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အညမညံ၊
အချင်းချင်း၊ အလင်္ကာရံ၊ တန်ဆာကို၊ အလက္ခမာနာ၊ မသေသည်ရှိသော်၊
ဥဒကတေလ ကေနပိ၊ ရေကို ဆီမှတ်သဖြင့်လည်း၊ ကေသံ၊ ဆံပင်ကို၊
ဩသန္ဓေတွာ၊ ပြီး၍၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ပရိမန္တတိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဝုရိသလော
လတာယ၊ လောက၌၊ လျှပ်ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အန္တမသော၊ ယုတ်
သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ပုတ္တေနပိ၊ မိမိမွေးသောသားနှင့်လည်း၊ တာ
ဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပဒေသေ၊ အခွင့်သာသောအရပ်၌၊ ပက္ခော
သိယမာနာ၊ ခေါ်လျက်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အသန္ဓမ္မသေဝနံ၊ မသူတော်တရား
ကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ စိန္တေသိ၊ ဩတတ်၏၊ နေလောလတာယ၊ ဥစ္စာ၌လျှပ်ပေါ်
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဟံသရာဇံ၊ ရွှေဟင်္သာမင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ သု
ဝဏ္ဏာ၊ ရွှေ၊ ပရိဟာယသ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ပါဒလောလတာယ၊ ခြေ၌လျှပ်
ပေါ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရာမာဒိဂမနသိလော၊ အရံအစရှိသည်သို့သွား
လိုသော အလေ့ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဓနံ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို၊
ဝိနာသေတိ၊ ဖျောက်ဖျက်တတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောလျှပ်ပေါ်ခြင်းတို့
တွင်း၊ နေိယော၊ နေိယသည်၊ ကောပိ၊ တခုမျှသာဖြစ်သော၊ လောလတာ၊
လျှပ်ပေါ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဂေါပိယာ၊ ဂေါပိမည်သော
မယားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အလော
လာတိ၊ အလောလဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒိဗာရတ္တံသံဝါသိယာတိ၊ ဒိဗာ
ရတ္တံသံဝါသိယာဟူသည်ကား၊ ဒိဗာကာလံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာသော ကာလ
ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဝသမာနာ၊ နေလျက်၊ ကောမာရောဝတော၊
အပျိုအငယ်ဖြစ်သောကာလမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊
ဝဇီတာ၊ ကြီးရင့်၏၊ ဟေန၊ ထိုဒိဗာရတ္တံသံဝါသိယာဟူသော ကောင်းဖြင့်၊
ပရုရိသေ၊ တပါးသောယောကျ်ား၌၊ လောလာဘာဝံ၊ လျှပ်ပေါ်ဘူးသည်၏
အဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိစဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ မနာပါတိပဒေ
န၊ မနာပါဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရုရိသံ၊ တပါးသော ယောကျ်ား
ကို၊ အဇာနန္တိ၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ မမေဝစ၊ ငါအားသာလျှင်၊ မနံ၊ စိတ်နှလုံး
သည်၊ အလ္လိယတိ၊ အမြဲစွဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အပ္ပော၊ အနက်တည်း၊ တဿာနသုကာမိကိပ္ပိပါပန္တိ၊ တဿာန
သုကာမိကိပ္ပိပါပံ ဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ ဣမိနာနာမေန၊ ဤအမည်ရှိသော

ယောကျ်ားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ဣမယ၊ ဤငါ၏မယားသည်၊ ဟသိတံ
 ဝါ၊ ရယ်မြူးသည်ကိုလည်းကောင်း၊ လဝိတံ ဝါ၊ ပြောဆိုဘူးသည်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုငါ၏မယားဂေါ်ပီ၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစိုင်းတစဉ်းမျှ
 သော၊ အတိစရိတံ၊ အလွန်အကြူးကျင့်သော၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နသုဏာမိ၊ မကြွေးစဘူးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဟိဂုဏေဟိ၊ ဤသို့သောဂုဏ်
 ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဂေါပိယာ၊ ဂေါပိမည်သောမယားအား၊ တုဠံ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းရှိသော၊ ဓနိယံ၊ ဓနိယကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ပုရိခနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗိတ္တံမမအဿဝန္တိ၊ ဗိတ္တံမမအဿ
 ဝံဟူသော၊ အတ္တသဘာဝဉ္စ၊ အနက်သဘောတူသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ဗျဉ္ဇနသဘာဝဉ္စ၊ သဒ္ဓါသဘောတူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣမံဂါတံ၊ ဤဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဒါနိ၊ ဝန်တို့သည်၊
 ဥတ္တာနာနေဝ၊ ပေါ်ကုန်သည်သာတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဓနိယ၊ အိုဓနိယ၊ တံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ဂေါပိ၊ ဂေါပိမည်သောမယားကို၊ အဿဝါတိ၊ လင်၏အလိုသို့လိုက်တတ်
 သောမယားဟူ၍၊ တုဠာ၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ သာပန၊ ထိုမယားသည်ကား၊
 တေ၊ သင်၏အဿဝါ၊ လင်၏အလိုသို့လိုက်သည်၊ ဘဝေယျဝါ၊ ဖြစ်သော်
 လည်းဖြစ်ရာ၏၊ နဝါဘဝေယျ၊ မဖြစ်သော်လည်းမဖြစ်ရာ၊ မာတုဂါမဿ၊
 မာတုဂါမ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဒုဇာနံ၊ သိနိုင်
 ခဲသည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ ကုန္တိ
 ယာ၊ ဝမ်း၌၊ ဥပေတွာ၊ ထား၍၊ ပရိဟရန္တိ၊ ပိ၊ ဆောင်ရွက်ကုန်သော်လည်း၊
 ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊
 ဒုရက္ခဗိတ္တက္ကာဇေဝံ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲသောဗိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 သာလျှင်၊ တုမ္ဘာဒိသေဟိ၊ သင်နှင့်တူသောယောကျ်ားတို့သည်၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်း
 မကို၊ အလောသဟိဝါ၊ မလျှပ်ပေါ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံဝါသိယာဝါ၊
 ပေါင်းဖော်အပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မနာပါတိဝါ၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးပေ၏
 ယူ၍လည်းကောင်း၊ နိပါပါတိဝါ၊ မကောင်းသော အကျင့်မရှိဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊
 ဗိတ္တံပန၊ ဗိတ်သည်ကား၊ အဿဝံဩဝါ၊ အပယ်၌တံ၊ အလိုသို့လိုက်၍ ဆုံးမ
 တိုင်းတည်သည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုကိုလေသာတည်းဟူသော အကုသိုလ်ဗိတ်၏၊

၆၄

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဝသေ၊ အလို၌၊ နဝတ္တဝါ၊ မကျင့်၊ အသမေ၊ ထိုငါဘုရား၏၊ သောအသပ
တာဝေါ၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်း၊ အလိုသို့လိုက်၍မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယမကပါဠိ
ဟာရိယ၊ အစုံအစုံသော၊ ယမိက်ပြာဋိဟာကို၊ ပြတော်မူသောအခါ၌၊
ဆန္ဒဝဏ္ဏဓနံ၊ ခြောက်ပါးသောအဆင်းတို့တွင်၊ အပ္ပိဓာရာသုစးမီးလျှံတို့
သည်၎င်း၊ ဥဒကဓာရာသုစ၊ ရေအပဉ်တို့သည်၎င်း၊ ပဝတ္တမာနာသု၊ ဖြစ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဓနဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသူအပေါင်းအား၊ ပါကဇေ
လင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အပ္ပိနိဗ္ဗာ
နေ၊ မီးကိုဘန်ဆင်းရာ၌၊ တေဇောကသိဏံ၊ တေဇောကသိုဏ်းကို၊ သမာ
ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားတော်မူအပ်၏၊ ဥဒကနိဗ္ဗာနေ၊ ရေကိုဘန်ဆင်းရာ၌၊ အာ
ပေါကသိဏံ၊ အာပေါကသိုဏ်းကို၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားအပ်၏၊ နိလ္လာဗိ
နိဗ္ဗာနေ၊ အညှိအစရှိသည်ကိုဘန်ဆင်းရာ၌၊ နိလ္လာဗိကသိဏာနိ၊ အညှိ
အစရှိသောကသိုဏ်းတို့ကို၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ဝင်စားတော်မူအပ်ကုန်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနိဝိ၊ ဘုရားရှင်တို့အားလည်း၊ န္ဒေဝိတ္တာနိ၊ နှစ်ခုသောစိတ်
တို့သည်၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ နပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၊ ဧက
မေဝပန၊ တပြိုင်နက်တချက်ထည်းကဲ့သို့ကား၊ အသဝဘာဝေန၊ အလို
သော်သို့လိုက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝသဝတ္တိ၊ အလိုတော်၏
ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဗ္ဗခေါပန၊ ထိုသို့အလိုရှိတိုင်းပြည့်
စုံသောစိတ်သည်လည်း၊ သဗ္ဗကိလေသဗန္ဓနာပဂတဝိရုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော
ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ ကင်းလွတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဗိမုတ္တတ္တာ၊ ကိလေသာမှကင်းလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဒေ
ဝစိတ္တံ၊ ထိုကိလေသာမှ လွတ်သောစိတ်သည်၊ အလောလံ၊ မလျှပ်ပေါ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဂေါပိ၊ ဂေါပိမည်သောမယားသည်၊
အလောလံ၊ မလျှပ်ပေါ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ လောလောဝေ၊ လျှပ်ပေါ်သည်သာ
တည်း၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဒီပင်္ကရဗုဒ္ဓကာလတောစ၊ ဒီပင်္က
ရာဘုရားဖြစ်တော်မူသောကာလမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဒါနသီလာဒီဟိ၊ ဒါနသီလာ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒီဃဓုတ္တံ၊ ရှည်စွာသေ့၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပရိဘာဝိ
တတ္တာ၊ ထုံမွှမ်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံဝါသိယံ၊ ကောင်းစွာထုံ
မွှမ်းခြင်းရှိ၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဂေါပိ၊ ဂေါပိအမည်ရှိသောမယားသည်၊ သံ
ဝါသိယာ၊ ကောင်းစွာပေါင်းဘော်အပ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တဒေတံဗိတ္တံ၊
ထိုငါ၏စိတ်သည်၊ အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော၊ ဒမထေန၊ မကောင်းမှုကို
ဆုံးမတတ်သောလောကုတ္တရာစိတ်ဖြင့်၊ ဒမိတတ္တာ၊ ဆုံးမခြင်းရှိသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဒန္တ၊ ကောင်းစွာယဉ်ကျေး၏။ သုဒန္တတ္တ၊ ကောင်းစွာ
ယဉ်ကျေးပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသေန၊ အလိုအား
ဖြင့်၊ အန္တိမုပဓိသနံ၊ ခြောက်စွါရသို့ ဝင်လာတတ်သော အကုသိုလ်ကို။
ပဟာယ၊ ပယ်ပြီး၍၊ မမေဝ၊ ငါဘုရား၏သာလျှင်၊ အဓိပ္ပါယမနဝဿယေန၊
လိုအပ်သောနှလုံး၌အမြဲနေသဖြင့်၊ အနုဝတ္တနတော၊ အစဉ်အတိုင်းလိုက်
သောကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ မနာပံ၊ မနာပမည်၏၊ တဝ၊ သင်
၏၊ ဂေါပိ၊ ဂေါပိမည်သောမယားသည်၊ မနာပံ၊ နှစ်သက်အပ်သောမယား
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ပါပံပနမေနဝိဇ္ဇတိတိဏ္ဏမိနာပန၊ ပါပံပနမေန ဝိဇ္ဇတိဟူ
သောဤဝုဒ်၌ဖြင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်
၏၊ တဿမိတ္တဿ၊ ထိုမိတ်တော်၏၊ ပါပါဘာဝံ၊ အကုသိုလ်မိတ်မရှိသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဓနိယော၊ ဓနိယသည်၊ ဂေါပိယာ၊ ဂေါပိမည်
သောမယား၏၊ ကိစ္ဆိပါပံ၊ တစုံတခုသောအဖြစ်ဒေါသကို၊ နသုဏာပိတိ၊
ငါမကြားစဘူးဟူ၍၊ ဒသေတိပိယ၊ ပြလေသကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုအဘူး၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဿမိတ္တဿ၊ ထိုကိုယ်တော်၌
ရှိသောမိတ်၏၊ ပါပါဘာဝံ၊ အကုသိုလ်မိတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ
ပြတော်မူ၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ သောစပါပါဘာဝေါ၊ ထိုမကောင်းမှုမရှိ
သည်၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗသဗ္ဗဒ္ဓကာလေယေ
ဝ၊ သဗ္ဗညုတဘုရားဖြစ်တော်မူသော ကာလ၌သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊
ဧကေနတိ သဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ သရာဂါဒိကာလေ၊ သရာဂ
အစရှိသောကာလ၌၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌၊
ဝသန္တဿာပိ၊ နေတော်မူသောဘုရားလောင်းအားလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သောလူ ဘောင်၌နေ
တော်မူသောကာလ၌လည်း၊ အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား၊ အဂါရိယဘာ
ဝါနုရူပံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏အဖြစ်အားလျောက်ပတ်သော၊ ပိညူပဋိ
ကူလံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့စက်ဆုပ်အပ်သော၊ ကာယဒုက္ခရိတံဝါ၊ ကာယဒုစ
ရိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဝစီဒုက္ခရိတံဝါ၊ ဝစီဒုစရိုက်သည်လည်းကောင်း၊ မ
နောဒုက္ခရိတံဝါ၊ မနောဒုစရိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နုပုဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ဘူးသော
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တတော၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သောလူ ဘောင်မှ၊ ပရံ၊
နောက်၌၊ မာရောပိ၊ မာရ်နတ်သားသည်လည်း၊ သဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့
ပတ်လုံး၊ အနာဘိသဗ္ဗဒ္ဓန္တိ၊ ဘုရားမဖြစ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကေဝဿံ၊
တနှစ်ပတ်လုံး၊ အာဘိသဗ္ဗဒ္ဓန္တိ၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့သတ္တဝသ္မာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တထာဂတံ၊ လာခြင်းကောင်းသော
 ဘုရားကို၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၏၊ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏၊ ပါပ
 သမာစာရံ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဝါလဂ္ဂနိတုဒနမတ္တံ၊ သားမြီးဖျား
 တို့ဖြင့်ထိုးအပ်သောအပေါက်မျှလည်း၊ အပ္ပေဝနာမပဿယျံ၊ မြင်နေသြား
 အံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဝသ္မာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တထာဂတံ၊
 လာခြင်း ကောင်းသောဘုရားသို့၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်လေ၏၊
 သော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်၊ အဓိသွာ၊ မမြင်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ငြီးငွေ့သည်
 ဖြစ်၍၊ သတ္တဝသ္မာနိဘဂဝန္တံ (ပ)သမ္ဗုဒ္ဓဿ သတိမတောတိ၊ သတ္တ
 ဝသ္မာနိဘဂဝန္တံ(ပ)သမ္ဗုဒ္ဓဿသတိမတောဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါ
 ထာလို့၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုလေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တဝသ္မာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့
 ပတ်လုံး၊ ပဒါပဒံ၊ ခြေရာထပ်ခါထပ်ခါ၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသို့၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်
 တစိုက်လိုက်၏၊ သတိမတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
 သဗ္ဗညုတဘုရားအား၊ ဩတာရံ၊ အပြစ်တင်ရာဖြစ်သော၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်
 ကို၊ နာဓိဂန္ထိသံ၊ မရနိုင်ချေ၊ ။ ဗုဒ္ဓကာလေဝိ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးသော
 ကာလ၌လည်း၊ ဥတ္တရမာဏဝေါ၊ ဥတ္တရအမည်ရှိသောလူလင်သည်၊ သတ္တ
 မာဿာနိ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး၊ အဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိက
 သိလကို၊ ဒဠုကာမော၊ ဖူးမြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်
 လေ၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရလူလင်သည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ ပိုးစဉ်းမျှသော၊ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို၊
 အဓိသွာ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဿမာစာ
 ရော၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော အကျင့်ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တထာ ဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းတော်
 မူသောဘုရားအား၊ အရုက္ခေယျာနိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်တုန်သောတရား
 တို့သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ယထာဘကိ၊ အာဟာ၊ ဘုရားအဘယ်
 ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ
 ဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားအား၊ အရုက္ခေယျာနိ၊ မစောင့်
 ရှောက်အပ်တုန်သော တရားတို့သည်၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့
 တည်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း
 ဟူမူကား၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသော
 ငါဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့်
 ရှိတော်မူပေ၏၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားအား၊
 ကာယဒုစ္စရိကံ၊ ကာယဒုစရိကံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ အကြင်ကာယဒုစရိကံ

၈

ကိုတထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းသောငါတရားသည်၊ ရုက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူရာ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်၏၊ စောင့်စည်းခြင်းကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ မာအညာသိ၊ မသိပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လည်းကောင်း၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောငါတရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓဝစိ သမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောနှုတ်အကျင့်ရှိတော်မူ၏၊ (ပ)၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောငါတရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရော၊ စင်ကြယ်သောနှလုံးအကျင့်ရှိတော်မူ၏၊ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော ငါတရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိတော်မူ၏၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောငါတရားအား၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ မိစ္ဆာဇီဝသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ အကြင်မိစ္ဆာဇီဝကို၊ တထာဂတော၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော ငါတရားသည်၊ ရုက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူ၏၊ မေ၊ ငါတရား၏၊ ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာဇီဝမှ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ မာအညာသိ၊ မသိပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရုက္ခေယျာနိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော တရားတို့သည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းတော်မူသောငါတရားအား၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်တော်ကို၊ ရုက္ခဏံ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းသည်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကောလေ၊ တရားဖြစ်တော်မူသောကာလ၌၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေးလူ ဖြစ်စဉ်အခါ၌လည်း၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နတ္ထိဧဝ၊ မရှိသည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပံပနမေနိဇ္ဇတိတိ၊ ပါပံပနမေနိဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သုဏိတုံ၊ ကြားခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဂေါပိယာ၊ ဂေါပိယမည်သောမယား၏၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ သုဏိတုံ၊ ကြားခြင်း၌၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သက္ကာဧဝ၊ တတ်နိုင်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေဟိဂုဏေဟိ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဝုဠေန၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အထစေပတ္တယသိပဝဿဒေဝါတိ၊ အထစေပတ္တယသိပဝဿဒေဝဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ မယာဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဓနိ

ယော၊ ခနိယသညံ၊ တဒုတ္တရိဝိ၊ ထိုထက်အလွန်သည်။ သုဘာသိတရေသာ
ယနံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတည်းဟူသောအရသာကို၊ ပိဝိတု
ကာမော၊ သောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘုဒ္ဓိသေ
သာဝံ၊ တော်လှန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တ
ဝေတ္တနဘဇ္ဇောဟသ္မိတိ၊ အတ္တဝေတ္တနဘဇ္ဇောဟမသ္မိအစရှိသောဂါထာ
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္တဝေတ္တနဘဇ္ဇောတိ၊ အတ္တဝေတ္တ
နဘဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနိယေဝ၊ မိမိကိုယ်၌သာလျှင်
နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော၊ ဗာသန္တောဒေန၊ အစားအသောက်ကိုဖုံးလွှမ်းသဖြင့်၊
ဘဇ္ဇော၊ ပွေးမြှူအပ်၏၊ အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ ဇီဝါမိ၊ အသက်ပွေး၏၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝေတ္တနံ၊ မျိုးရိက္ခာကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ နကရောမိ၊ ငါမပြု၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ ဝုတ္တာတိ၊ ဝုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဝိတုစ၊ သမီးလည်း
ကောင်း၊ ဝုတ္တာစ၊ သားတို့လည်းကောင်း၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော
သွီးသားတို့ကို၊ ဝုတ္တာတွေဝ၊ သားဟူ၍သာလျှင်၊ ဧကန္တိ၊ တပေါင်းတည်း၊
ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သမာနိယာတိ၊ သမာနိယဟူသည်ကား၊ သန္တိဟိ
တာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်၏၊ အဝိပ္ပဝုဠာ၊ ကွေကွင်း၍မနေကြကုန်၊
အာရောဂါတိ၊ အာရောဂါဟူသည်ကား၊ နိရောဂါ၊ အနာမရှိကုန်၊ သဗ္ဗေဝ၊
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသားသွီးတို့သည်၊ ဥရုဗာဟုဗလာ
ပေါင်လက်ရုံးအစွမ်းသတ္တိရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ တေသံန
သုဏာမိကိပ္ပိပါပန္တိ၊ တေသံနသုဏာမိကိပ္ပိပါပံဟူသည်ကား၊ တေသံ၊
ထိုသားသွီးတို့အား၊ စောရောတိဝါ၊ သူ၏ဥစ္စာကိုခိုးတတ်၏ ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ပရဒါရိကာတိဝါ၊ သူ၏မယားကိုပြစ်မှားတတ်၏ ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ဒုသဒိလာတိဝါ၊ မကောင်းသောအလေ့အကျက်ရှိ၏ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ ကိပ္ပိပါပံ၊ တစ်ခုတခုသောမကောင်းသောအကျင့်ကို၊ နသုဏာမိ၊
ငါမကြားစဘူး၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တဂဂါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ခနိယံ၊ ခနိယကို၊
ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာဟံဘဇ္ဇကောတိ၊ နာဟံဘဇ္ဇ
ကောအစရှိသော၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဓာတြာပိ၊ ထိုဂါထာ၌လည်း၊ ပဒါနိ၊ ပုဒ်တို့သည်၊ ဥတ္တာနုတ္တာနေဝ၊ ပေါ်
သော အနက်ရှိကုန်သည်သာတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
အာနိပ္ပါယော၊ အာနိပ္ပာယ်တည်း၊ တွံ၊ သင်ခနိယသည်၊ ဘုဒ္ဓိသေသာဟမသ္မိ

တိ၊ ဘုရားသောဟာမသ္မိဟူသောစကားကို၊ မဇ္ဈိမ၊ မှတ်ထင်၍၊ တုဋ္ဌေ၊ နှစ်သက်၏၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ဇီဝန္တောဝေ၊ အသက်မွေးသည်သာလျှင်၊ အဝိ၊ ဖြစ်၏၊ တဗျာဒါသတ္တာ၊ တဗျာ၏ကျွန်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဇူကဝါဒါစ၊ သူရင်းငြိုး အစားဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှလည်း၊ နပရိမုဗ္ဗသိ၊ မလွတ်ချေ၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဦနောလောကော အတိတ္တော တဗျာဒါသောတိ၊ ဦနောလောကော အတိတ္တော တဗျာ ဒါသောဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တဗျာဒါသော၊ တဗျာ၏ကျွန်ဖြစ်သော၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အတိတ္တော၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၍၊ ဦနော၊ ယုတ်၏၊ ပရမတ္ထတောပန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကဿမိ၊ တစ်တယောက်သောသူ၏၊ ဘဇူက၊ သူရင်းငြိုးသည်၊ နအသ္မိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပရဿဝါ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဘဇူကော၊ သူရင်းငြိုးသည်၊ နဟောမိ၊ မဖြစ်၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗလောကော၊ အလုံးစုံသော လောက၌၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇေန၊ ထိုးထွင်း၍သိလိုသဖြင့်၊ စရာမိ၊ ကျင်လည်ခဲ့ဘူး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒီပင်္ကရတော၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားအထံတော်မှ၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေးလောက်၊ ဗေဒမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေးလောက်၊ သဗ္ဗညုတညာဏသမ္ပာသ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏၊ ဘဇူကော၊ သူရင်းငြိုးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့၊ မတ္တောပန၊ ရောက်တော်မူပြီးသည် ရှိသော်ကား၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇော၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူလေပြီ၊ ရာဇဘဇူကဝိယ၊ မင်းခယောကျ်ားကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိသော၊ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်းလေပြီ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇေန၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသော၊ တေနေဝသဗ္ဗညုတဘာဝေနစ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရသမာဓိသုခေနစ၊ လောကုတ္တရာသမာဓိချမ်းသာခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇီဝါမိ၊ အသက်ရှင်တော်မူ၏၊ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ဥတ္တရိ ကရုဏီယသဝါ၊ အထက်၌ ပြာဒွယ် ကိစ္စ၏လည်းကောင်း၊ ကတပရိစ္စယသဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ကို ဆည်းဘူးခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အဘာဝတော၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ အပ္ပဟိနပဋိသန္နိကနံ၊ မပယ်အပ်သေးသော ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သော၊ တာဒိသဝနံဝိယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့၊ ဘဒ္ဒိယာ၊ အစားဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော၊

၆၀ သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာသင်္ဂဓိသျှ-ပဌမတွဲ

ကောမိ၊ တရံတရသော၊ အတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားသည်၊ နဝိန္ဒ္ဓိတိ၊ မရှိ၊ ဘဒ္ဒိ
ယာတိဝိ၊ ကနိယံဟူ၍၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သုဇိဿတာယ၊ တော်လှန်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တုဠေန၊ နှစ်သက်သောသင်
သည်၊ အထစေပတ္တယသိပဝဿဒေါတိ၊ အထစေပတ္တယသိပဝဿဒေ
ဝဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကပ်၍ရှိအံ့၊ မယာစ၊ ငါဘုရား
သည်လည်း၊ ဇေတံ၊ ဤသုဇိဿဟူသောစကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တံပိ၊ ထိုဘုရားဆိုတော်မူအပ်သောစကား
ကိုလည်း၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ သုဘာသိတမတ္ထေန၊
ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမျှဖြင့်၊ အတိတ္ထောဝ၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍
သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဉ္စပကာရဂေါမဏ္ဍလပရိပုဏ္ဏဘာဝံ၊ ငါးပါး
အပြားရှိသောနွားအပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊
ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထိဝဿာတိ၊ အတ္ထိဝဿအစရှိသောဂါထာကို၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထိဝဿာတိ၊ အတ္ထိဝဿဟူသည်ကား၊
အဓမ္မိတ ဝုဗ္ဗကာ၊ မဆုံးမအပ်သေးသည်ဖြစ်၍ ကြီးသော နွားသိုး
တည်း၊ ခေနုပါတိ၊ ခေနုပါဟူသည်ကား၊ ခေနု၊ နို့ညှစ်နွားမသိုး၊ ဝိဝန္တော၊
သောက်ဖို့ ကုန်သော၊ ခိရုဒါယိကာ၊ နို့ရည်ကိုပေးအပ်ကုန်သော၊ တရုဏ
ဝုဗ္ဗကာ၊ နွားငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့တည်း၊ ဂေါဓရုဏိယော
တိ၊ ဂေါဓရုဏိယောဟူသည်ကား၊ ဂုတ္တိနိယော၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော
နွားမတို့တည်း၊ ပဝေဏိယောတိ၊ ပဝေဏိယောဟူသည်ကား၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊
အရွယ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဝိဗဒ္ဓေဟိ၊ နွားသိုးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူ
တာတွ၊ မေထုနပတ္တနဂါဝေါ၊ မေထုနကို တောင့်တသော နွားတို့တည်း၊
ဥသဘောပိဂဝံပတိတိ၊ ဥသဘောပိဂဝံပတိဟူသည်ကား၊ ဂေါပါလကေ
ဟိ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ပါတောဝေ၊ စောစောကလျှင်၊ နှာပေတွာ၊
ရေချိုးစေ၍၊ တော၊ အတွာ၊ စားစေ၍၊ ပဉ္စဂိုလံ၊ လက်ငါးချောင်းကို၊ အတွာ၊
ပေးပြီး၍၊ မာလံ၊ ပန်းကို၊ ဗန္ဓေတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ တာတ၊ အိုချစ်လှသောနွား၊ ဇေတိ၊
လာလှည့်ပြီး၊ ဂါဝေါ၊ နွားအပေါင်းတို့ကို၊ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာအရပ်သို့၊
ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ရက္ခိတွာ၊ စောင့်ရှောက်၍၊ အာနေဟိတိ၊ ဆောင်ခွဲ
သောဟု၊ ပေသိယတိ၊ စေအပ်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပေသိတောစ၊ စေအပ်သော
နွားဥသဘာသည်လည်း၊ ဂါဝေါ၊ နွားတို့ကို၊ အဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာ
မဟုတ်သောအရပ်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ရှောင်လွှဲ၍၊ ဂေါစရေ၊ ကျက်စားရာ
အရပ်တို့သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သိဟဗျုပ္ပာဒိဘယာ၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိ

အဖြစ်၌၊ ဣဋ္ဌော၊ နှစ်သက်တော်မူ၏၊ တွံပန၊ သင်သည်ကား၊ သောကာဒိ
 ဝတ္ထုတူတာယ၊ သောကအစရှိသောအကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အတ္ထိတာ
 ယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ဣဋ္ဌော၊ နှစ်သက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗယော
 ဂက္ခမတာယ၊ အဆုံးသို့သောယောဂ၏ကုန်သည်၏အဖြစ်၌၊ ဣဋ္ဌဿ၊
 နှစ်သက်တော်မူသော၊ မမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်၊ အထပေပတ္တယသိပဝဿ
 ဒေဝါတိ၊ အထပေပတ္တယသိပဝဿဒေဝဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တမ္ပိ၊ ထိုမိန့်တော်မူသောစကားကိုလည်း၊ သုတွာ၊
 ကြားရ၍၊ တဒုတ္တရိပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း၊ သုဘာသိတာမတေသံ၊
 ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သောအမြိုက်တရားဟည်းဟူသောရသာရုံ
 ကို၊ အဓိဂန္တုကာမော၊ ရခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဂေါဂဏဿ၊ နွားအပေါင်းအား၊ ဝိလဗန္ဓနသမ္ပတ္တိံ၊ ချည်တိုင်ဖွဲ့ကြိုးနှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိလာနိခါတာတိ၊ ဝိလာနိခါ
 တာအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိလာတိ၊ ဝိလာ
 ဟူသည်ကား၊ ဂုန္တံ၊ နွားတို့၏၊ ဗန္ဓယတ္ထာ၊ ချည်တိုင်တို့ကို၊ နိခါတိတိ၊ နိခါတာ
 ဟူသည်ကား၊ အာကောဓေဟော၊ စိုက်၍၊ ဘူမိံ၊ မြေသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း
 ၍၊ ခုဒ္ဒကမဟန္တာ၊ အငယ်အကြီးတို့ကို၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ ဌဝိတာ၊ ထား
 အပ်ကုန်၏၊ အသံပဝေမိတိ၊ အသံပဝေမိဟူသည်ကား၊ အကမ္ဘာ၊ မတုန်
 မထုပ်ကုန်၊ ဒါမာတိ၊ ဒါမဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကန်၊ နွားငယ်တို့ကို၊ ဗန္ဓနတ္ထာ
 ယ၊ ဖွဲ့ချည်အံ့သောငှါ၊ ကထာ၊ ပြအပ်ကုန်သော၊ ဂဏ္ဌိပါသယုတ္တာ၊ အဖု
 အကွင်းနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ရန္တုဗန္ဓနဝိသေသာ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သောကြိုး
 အထူးတို့သည်၊ မုဉ္ဇမယာတိ၊ မုဉ္ဇမယာဟူသည်ကား၊ မုဉ္ဇတိဏမယာ၊ ပြု
 ဆံမြက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ နဝါတိ၊ နဝါဟူသည်ကား၊ အစီရကတာ၊ ကျစ်၍
 မကြောကုန်သော၊ သုသဏ္ဌာနာတိ၊ သုသဏ္ဌာနာ ဟူသည်ကား၊ သုဠု၊
 ကောင်းစွာ၊ သဏ္ဌာနာ၊ သဏ္ဌာန်ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုဝဋ္ဋိတာ၊
 ကောင်းစွာ ကျစ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုသဏ္ဌာနာ၊ တင့်တယ်ကောင်း
 မြတ်သော သဏ္ဌာန်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ နဟိသက္ခိန္တိတိ၊ နဟိ
 သက္ခိန္တိဟူသည်ကား၊ နေဝသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊
 ဓေနုပါပိဆေတုန္တိ၊ ဓေနုပါပိဆေတုံဟူသည်ကား၊ တရုဏဝတ္ထကာပိ၊
 နွားငယ်တို့သည်လည်း၊ ဆိန္ဒုတုံ၊ မြတ်အံ့သောငှါ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္ထေ၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓနိယဿ၊ ဓနိယ၏၊ ဣန္ဒြိ

ပိပရိပါကကာလံ၊ ဣန္ဒြေရင့်သောကာလကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဂုရိမံ
နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမတော်မူလိုသည်ဖြစ်
၍၊ စတုသတ္တပရိဒီပကံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုပြတတ်သော၊ ဥသဘောရိ
ဝဆေတွာတိ၊ ဥသဘောရိဝဆေတွာအစရှိသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥသဘောတိ၊ ဥသဘောဟူသည်ကား၊ ဂေါပိတာ၊
နွားတကာတို့၏ အဘဖြစ်သော၊ ဂေါပရိသာယကော၊ နွားတကာတို့၏
အကြီးအမှူးဖြစ်သော၊ ယူထပတိ၊ နွားအပေါင်းတို့ကိုအစိုးရသော၊ ဗတိ
ဗဒန္တိ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောနွားတည်း။ ကေဝိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်
ကား၊ ဂဝသတဇေဋ္ဌော၊ နွားတရာတို့ထက် ကြီးသောနွားသည်၊ ဥသ
ဘော၊ ဥသတမည်၏၊ သဟသဇေဋ္ဌော၊ တထောင်သောနွားတို့ထက်ကြီး
သောနွားသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ သတ သဟသ ဇေဋ္ဌော၊
တသိန်းသောနွားတို့ထက်ကြီးသောနွားသည်၊ နိသဘော၊ နိသဘမည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ကေ
ဝါမက္ခေတ္တ၊ တခုသောဂါမခေတ်၌၊ ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသောနွားသည်။ ဥသ
ဘော၊ ဥသဘမည်၏၊ ဧတုဂါမက္ခေတ္တသု၊ နှစ်ခုသော ဂါမခေတ်တို့၌၊
ဇေဋ္ဌော၊ ကြီးသောနွားသည်၊ ဝသဘော၊ ဝသဘမည်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
သောရွာတို့၌၊ အပ္ပဒိဟတော၊ အပိတ်အပင်မရှိသည်ဖြစ်၍ ကြီးသောနွား
သည်၊ နိသဘော၊ နိသဘမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုစကားတို့သည်၊ ပပဉ္စာ၊ အကျယ်ဖြစ်သော
စကားဖြစ်ကုန်၏၊ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥသဘောတိဝါ၊ ဥသဘ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝသဘောတိဝါ၊ ဝသဘဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိသ
ဘောတိဝါ၊ နိသဘဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ကို
လည်း၊ အပ္ပဒိသမဋ္ဌေန၊ တူမျှသောသူမရှိသောအနက်ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
အပ်ကုန်၏၊ ယထာဟကံ၊ အာဟ၊ ဘုရားအာဟံကဲ့သို့ဟောတော်မူသ
နည်းဟူမူကား၊ နိသဘောဝတဘောသမဏောဂေါတမောတိ၊ နိသဘော
ဝတဘောသမဏော ဂေါတမောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊
ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားသည်၊ နိသဘော၊ သူတကာတို့ထက်မြတ်
တော်မူ၍တုဘက်မရှိ၊ ရကာရော၊ ဥသဘောရိဝဟူသောပုဒ်၌ ရအက္ခရာ
သည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ သန္တိပုဒ်၏စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဗုဒ္ဓနသနိတိ၊

၆၄ သုတ္တံနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဗန္ဓနာနိယူသည်ကား၊ ခန္ဓဗန္ဓနာနိဝ။ ဖွဲ့အပ်ချည်အပ်သော ကြိုးတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ကိလေသဗန္ဓနာနိဝ။ ကိလေသဟူသော အနှောင်အဖွဲ့
ကြိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာဂေါတိ၊ နာဂဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ပြောင်
ထည်း၊ ပူတိလတန္တိ၊ ပူတိလတံဟူသည်ကား၊ ဂလောဓိလတံ၊ လည်ဘင်းကို
ပတ်သောနွယ်ကြိုးကို၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်တင်စွာပြဦးအံ့၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ၊ ပိ၊ ရွှေ
၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်
ကို၊ ပူတိကာယောတိ၊ ပူတိကာယောဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့
သို့၊ ဝဿသတိကောပိ၊ အနှစ်တရာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သုနက္ခော၊
ခွေးကို၊ ကုက္ကုရော၊ ကုက္ကုရဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တဒဟု
ဇာတောပိ၊ ထိုနေ့သွားကာမျှလည်းဖြစ်သော၊ သိင်္ဂါလော၊ မြေခွေးကို၊ ဇေ
သိင်္ဂါလောတိ၊ မြေခွေးဆိုဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ အဘိနဝါပိ၊ ကျစ်၍အသစ်ပြီးကာမျှဖြစ်သော၊ ဂလောဓိလတာ၊
လည်ဘင်း၌ဖွဲ့အပ်သောကြိုးကို၊ အဿရကတ္ထေန၊ အနှစ်သာရမရှိသော
အနက်ဖြင့်၊ ပူတိလတာတိ၊ ပူတိလတာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဒါလ
ယိတွာတိ၊ ပဒါလယိတွာဟူသည်ကား၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဂန္တသေယျန္တိ၊
ဂန္တသေယျဟူသည်ကား၊ ဂန္တဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနရာ တိုက်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုတိုက်သည်၊ သေယျဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အိပ်ရာသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂန္တသေယျော၊ ဂန္တသေ
ယျမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဂန္တဂ္ဂဟဏေန၊ ဂန္တသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇလောဗုဓ
ယောနိ၊ ရေကြည်ကလလကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအမျိုးကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်၏၊
သေယျဂ္ဂဟဏေန၊ သေယျသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောအမျိုးသည်
ဂန္တသေယျော၊ ဂန္တသေယျမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဂန္တသေယျရက္ခ
န၊ ဂန္တသေယျသဒ္ဓါကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ တာ၊ ထိုအမျိုးတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောပုန်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပဒတ္တ
တော၊ ပုန်အနက်အားဖြင့်၊ ဥက္ကာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာတည်း၊ အယံ
ပုန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
ဓနိယ၊ ဓနိယ၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဗန္ဓနေန၊ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်
၏၊ အတံပန၊ ငါတုရားသည်ကား၊ ဗန္ဓနေန၊ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ အဋ္ဌိယန္တော၊
ပြီးငွေသည်ဖြစ်၍၊ ထာမဝိရိ ယူပေတော၊ အားအစွမ်းလုံ၊ လနှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ ဥသဒ္ဓတာ၊ နွားဥသဘာသည်၊ ဗန္ဓနာနိ၊ နှောင်ဖွဲ့သော ကြိုးတို့ကို၊

၆၄

ဆေတွာဣဝ။ ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့။ ပဉ္စုဒ္ဓန္တ ဘိယသညောဇနာနိ၊ ငါးပါးသော
ဥဒ္ဓဘာဘိယ သံယောဇဉ်တို့ကို။ စတုတ္ထ အရိယမဂ္ဂဝိရိယေန။ လေးကြိမ်
မြောက်သော ဖြတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသော လုံ့လဖြင့်။ ဆေတွာ။
ဖြတ်၍။ နာဂေါ။ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်။ ပုထိလတံ။ လည်ဘင်း၌ ဖွဲ့အပ်
သောနွယ်ကြိုးကို။ ဆေတွာဣဝ။ ဖြတ်ဘိသကဲ့သို့။ ပဉ္စောရန္တာဘိယသညော
ဇနဗန္ဓနာနိ။ ငါးပါးသော ဩရန္တာဘိယ သံယောဇဉ် တည်းဟူသော
အနှောင်အဖွဲ့ကြိုးတို့ကို။ ဟေဗြမမဂ္ဂတ္တယထာမဝိရိယေန။ အောက်၌ဖြတ်
သောမဂ်သုံးပါးတို့၏ အားအစွမ်းလုံ့လဖြင့်။ ပဒါလေတွာ။ ဖောက်ခွဲ၍၊
အထဝါ။ တနည်းကား၊ ဥသဘော၊ နွားဥသဘာသည်၊ ဗန္ဓနာနိ။ ဖွဲ့ကြိုးတို့
ကို။ ဆေတွာ။ ဖြတ်၍။ ဌိတောဣဝ။ တည်သကဲ့သို့။ အနုသယေ၊ အနုသယ
တရားတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဆေတွာ။ ဖြတ်၍။ ဌိတော။ တည်တော်
မူ၏။ နာဂေါ။ ဆင်ပြောင် ကြီးသည်။ ပုထိလတံ။ နွယ်ပုပ်ကို။ ဆေတွာ။
ဖြတ်၍။ ဌိတောဣဝ။ တည်သကဲ့သို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိယုဠာနာနိ။
ကိလေသာ၏ ထိုးကျင့်ခြင်းတို့ကို။ ပဒါလယိတွာဝ။ ဖောက်ခွဲ၍သာသျှင်၊
ဌိတော။ တည်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဂတ္တသေယျံ၊ ပဋိ
သန္ဓေနေခြင်းသို့၊ နဥပေယျံ၊ မကပ်မရောက်လေပြီ။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
ဇောတိဒုက္ခဝတ္ထုကေဟိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခေ
ဟိ၊ အလုံးစုံသောဆင်းရဲတို့မှ၊ ပရိမုတ္တော၊ လွတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အထ
ပေပတ္တယသိပဝဿဒေဝါတိ၊ အထပေပတ္တယသိပဝဿဒေဝဟူသော၊
ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဝဒမာနေ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော
တာမိ၊ တင့်တယ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံဝိ၊ သင်သည်လည်း၊ အဟံဝိ
ယ၊ ငါကဲ့သို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်း၌၊ သစေန္တန္တ သိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဗန္ဓနာနိ။
အနှောင်အဖွဲ့ကြိုးတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဧတ္ထံ၊ ဤစကား၌၊ ဗန္ဓနာနိ၊ အနှောင်အ
ဖွဲ့ကြိုးတို့ကို၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ဒိပတိ၊ ပြု၏၊ ဂတ္တသေ
ယျံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ဒိပတိ၊ ပြု၏၊ နဥပေယျန္တိ
ဧတ္ထံ၊ နဥပေယျံဟူသောဤဝုဒ်၌၊ အနုပါဒိသေသဝသေန၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်း
မရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဆေတွာ။ ဖြတ်၍။ အနုပဝမော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
သို့မရောက်လာပြီ။ ပဒါလေတွာတိဧတ္ထံ၊ ပဒါလေတွာဟူသော ဤဝုဒ်၌၊
ဆောဒေါစ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဒါလနဉ္စ၊ ခွဲခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ သဥပါဒိသေသဝသေန၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်။

နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ယေန၊ အကြင်တရားဖြင့်၊
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဆိန္နတိစ၊ ဖြတ်လည်းဖြတ်၏၊ ပဒါလေတိစ၊
 ခွဲလည်းခွဲ၏၊ တံ၊ ထိုကိလေသာကိုဖြတ်ခွဲသောတရားသည်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂ
 သစ္စာမည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 စတုသစ္စဒီပကံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုပြတတ်သော၊ ဧတံဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊
 သုက္ခာ၊ ကြားရ၍၊ ဂါထာပရိယောသသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ခနိယောစ၊
 ခနိယသည် လည်းကောင်း၊ ပဇာပတိစ၊ မယားသည် လည်းကောင်း၊
 အာသ၊ ထိုခနိယ၏၊ ဧဒေန္တိယောကံကုန်သော၊ စိတရောစ၊ သွီးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရောဇနာ၊ လေးယောက်ကုန်သောသူတို့
 သည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ သု၊ တည်ကြ
 လေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ အဝေစ္စပသာဒယော
 ဝေန၊ နောက်သို့မဆုတ်သောကြည်ညိုခြင်းနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ တထာဂတော၊
 လာခြင်းကောင်းသောဘုရားရှင်၌၊ သန္ဓါ၊ သန္ဓါတရားသည်၊ မူလဇာတာ၊
 ယ၊ ရှေးကုသိုလ်တည်းဟူသော အကြောင်းရင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ သန္ဓါ
 ယ၊ ယုံကြည်ခြင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတာယ၊ အမြဲတည်သော၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာ
 စက္ခုဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကာယံ၊ ဟောင်းအရကို၊ နိသ္မာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကာယစောဒိတဟဒယော၊ တရားတော်အရသည်တိုက်တွန်း
 အပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိဇ္ဇေတိ၊ ကြံလေ၏၊ ကိ၊ ဗိဇ္ဇေတိ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဗန္ဓနာနိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော
 အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ဆန္ဓိ၊ ဖြတ်လေပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဂစ္ဆသေယျာစ၊ ပဋိ
 သန္ဓေနခြင်းတရားသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိလေပြီ၊ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို၊ အဝိပိပရိယန္တံ၊ အဝိပိအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယာဝ
 ဘဝဂ္ဂါ၊ အထက်ဘဝတိုင်အောင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားမှ၊ အညတြ၊
 ကြဉ်၍၊ အညော၊ ဘုရားမှတပါးသော၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဗလံ၊
 အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော၊ ဝိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ရဲရင့်သော အသံကဲ့သို့
 သောအသံကို၊ နဒိဿတိ၊ မြည်တွန် ဟောက်ပေလတ္တံ့နည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊
 သတ္တာ၊ ဆရာသည်၊ အာဂတောနူခေါ၊ ကြွလာသည်ထင်၏တကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇေတိ၊ ကြံ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဆဗ္ဗဗ္ဗရသ္မိဇာလဝိစိတြိ သုဝဏ္ဏရသာဘိသေကပိဉ္စရံပိယ၊ ခြောက်ပါး
 သောရောင်ခြည်တည်းဟူသောကွန်ယက်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာရွှေ့ရည်တို့
 ဖြင့်သွန်းအပ်ပေါင်းအပ်သကဲ့သို့၊ သရိရာဘံ၊ ကိုယ်တော်၏အရောင်သည်၊

ခနိယဿ၊ ခနိယန္တိ၊ နိဝေသနေ၊ အိဝတွင်း၌၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုယထာသုခံ၊
 အလိုရှိတိုင်း၊ ဝံ၊ သင်သည်၊ ပဿ၊ ဖူးမြင်ကြည့်ရှုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မုဗ္ဗိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ အန္တောပဓိဋ္ဌံ၊
 အိမ်တွင်းသို့ဝင်လာသော အရောင်တော်ကို၊ စန္ဒိမသုရိယံဝိယ၊ လရောင်
 နေရောင်ကဲ့သို့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပစ္စလိတာ၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်သည် ဖြစ်သော်၊ ဒီပသဟဿသမုဇ္ဈလိတမိဝ၊ ဆီမီးတထောင်
 ထွန်းတောက်ဘိ သကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ နံ၊ ထို
 အရောင်တော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂတော၊
 ရောက်လာတော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊
 တသ္မိံ၊ ယေဝေသမယေ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ မေဓောဝိ၊ သည်းစွာသော
 မိဗ္ဗံ၊ သည်လည်း၊ ပါဝသိ၊ ရှာလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သံဂီတိကာရာ၊
 သင်္ဂီယနာတင် ဆရာတို့သည်၊ နိန္ဒုဗ္ဗလလပ္ပပူရယန္တော(ပ)၊ ဣမမတ္ထံခနိ
 ယောအဘာသထာတိ၊ ဣမံဂါထံ၊ နိန္ဒုဗ္ဗလလပ္ပပူရယန္တော(ပ)၊ ဣမမတ္ထံခနိ
 ယောအဘာသထဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟုကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
 တသ္မိံ၊ ယေဝေသမယေ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ မဟာမေဓော၊ သည်းစွာသော
 မိဗ္ဗံ၊ ကြီးသည်၊ နိန္ဒုဗ္ဗ၊ ချိုင်းဝှမ်းရာ အရပ်ကို၎င်း၊ ထလပ္ပ၊ ကုန်းမြင့်ရာ
 အရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ပူရယန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ ပဝသိ၊ ပြင်းစွာရှာ
 ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမိဗ္ဗံရှာသောကာလ၌သာလျှင်၊ ဝဿတော၊ ရွာသော၊
 ဒေဝဿ၊ မိဗ္ဗံ၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊
 ဣမမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအလိုကို၊ အဘာသထ၊ ဆိုလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂီ
 ထသံ၊ နိန္ဒန္တိ၊ နိန္ဒ်ဟူသည်ကား၊ ပလ္လသံ၊ ရှိုင်းရာအရပ်တည်း၊ ထလန္တိ၊
 ထလံဟူသည်ကား၊ ဥက္ကလံ၊ ကုန်းမြင့်ရာအရပ်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊
 ဤစကားကို၊ ဥက္ကလံ၊ ကုန်းမြင့်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိက္ကလံ၊ ရှိုင်းရာကို
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကိုလည်း၊ သမံကတွာ၊ အညီအညွတ်ပြု၍၊
 ပူရယန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊ မဟာမေဓော၊ မိဗ္ဗံကြီးသည်၊ ပါဝသိ၊ ထုံး
 ရွာအံ့သောငှါ၊ အာရုတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝဒေဝါတိ၊ တာဝဒေဝ ဟူသည်ကား၊ တံဇဏံ၊ ထို
 ဇဏကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သရိရာဘံ၊ ကိုယ်တော်အရောင်ကို၊
 မုဗ္ဗိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဗ္ဗာ၊ ဆရာဘုရား
 သည်၊ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူပေ၏ဟု၊ သဒ္ဓမယံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်
 မြင်းမြင့်ပြီးသော၊ ဝိတ္တာဘံ၊ ဝိတ်၏အရောင်ကို၊ မုဗ္ဗိ၊ လွှတ်၏၊ တံဇဏံ၊ ထို

၁၁

ခဏန္တိ၊မဟာမေဇော၊ရိပ်းကြီးသည်၊ပါဝသိ၊ရွာ၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်
 ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ကေဝိပန၊အချို့သော ခဏတို့သည်ကား၊
 တသ္မိံယေဝခဏေ၊ထိုရိပ်းရွာသောခဏန္တိ သာလျှင်၊ သူရိယဂ္ဂမနံပိ၊နေ
 အာရုံတက်ခြင်းကိုလည်း၊ဝတ္ထုယန္တိ၊ဖွင့်ကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့ဖွင့်အပ်သည်ရှိ
 သော်၊တသ္မိံခဏေ၊ထိုခဏန္တိ၊ခနိယဿ၊ခနိယ၏၊သဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊သဒ္ဓါတရား၏
 ဖြစ်ခြင်း၊တထာဂတောဘာသပရဏသုရိယဂ္ဂမနက္ခဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏ရောင်တော် ပြန့်နှံ့ခြင်းနေထွက်ခြင်းခဏတို့၌၊ ဝဿတော၊ရွာသော၊
 ဒေဝဿ၊ရိပ်း၏၊သန္တံ၊အသံကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊ ခနိယော၊ခနိယသည်၊
 ပီတိသောမနဿဇာတော၊ နှစ်လိုဝင်းသာသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ သန္တာယ၊ရည်၍၊ လာဘာဝတနောအနုပ္ပကာတိ၊
 လာဘာဝတနော အနုပ္ပကာဟုကုန်သော၊ နွေဂါထာ၊နှစ်ခုသောဂါထာတို့
 ကို၊အဘာသထံ၊ ဆိုကုန်၏၊တတ္ထံ၊ထိုဂါထာ၌၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊
 သဂုတ္တဒါရော၊သားမယားနှင့်တကွ၊ တဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အရိ
 ယမဂ္ဂပဒ္ဓိဝေခေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ပညာဖြင့်၊ ဓမ္မကာယံ၊နာမ
 ကာယကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ လောကုတ္တရစက္ခုနာ၊ လောကုတ္တရာတည်းဟူ
 သောမျက်စိဖြင့်၊ ရူပကာယံ၊ရူပကာယကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ လောကီယဉ္စ၊
 လောကီ၌လည်းဖြစ်သော၊သဒ္ဓါပဒ္ဓိသေတံ၊သဒ္ဓါတရားရခြင်းကို၊ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ လဘိ၊ရလေ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ လာဘာဝတနော
 အနုပ္ပကာယေမယံဘဂဝန္တံ၊အဒ္ဓသမာမတိအာဒိ၊လာဘာဝတနောအနုပ္ပ
 ကာယေမယံဘဂဝန္တံ အဒ္ဓသမာမဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ဆိုလေ၏၊
 တတ္ထံ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝတဣတိဇေသောသန္ဓေ၊ဝတဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 ဝိမ္ဗယတ္ထေ၊ အံ့ဘူဟံသရေဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
 နောဣတိ၊နောဟူသည်ကား၊အမှကံ၊ငါတို့အား၊ အနုပ္ပကာတိ၊အနုပ္ပကာ
 ဟူသည်ကား၊ဝိပုလော၊ပြန့်ပြောသောအကျိုးရှိပေကုန်၏၊သေသံ၊ဆိုအပ်
 ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သော အနက်ရှိသည်
 သာတည်း၊ သရဏံတံဥပေမာတိတ္ထေ၊သရဏံတံဥပေမဟူသောဤပုဒ်၌၊
 ပဒ္ဓိဝေခေန၊ပဒ္ဓိဝေခဉာဏ်ကို၊သဖြင့်သာလျှင်၊အဿ၊ထိုခနိယအား၊
 သရဏဂမနံ၊သရဏဂုံသည်၊သိန္နံ၊ပြီး၏၊တတ္ထပန၊ထိုသရဏံတံဥပေမဟူ
 သောစကား၌ကား၊ နိစ္ဆယဂမနမေဝ၊ဆုံးဖြတ်သောအားဖြင့်ရောက်ခြင်း
 သို့သာလျှင်၊ဂတော၊ရောက်ပြန်လေ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ခနိယော၊ခနိယ
 သည်၊ဝါစာယ၊နှုတ်ဖြင့်၊ အတ္တသန္နိယျာတနံ၊အတ္တသန္နိယျာတနသရဏ

ဂုံသောကံတည်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မဂ္ဂဝသေနဝါ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ သန္နိယျာတနသရဏံ၊ သန္နိယျာတနသရဏ
 ဂုံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုသန္နိယျာတနသရဏဂုံသည်၊ အဝလသရဏ
 တံ၊ မထုန်မလွှင်သော သရဏဂုံ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ တံ၊ ထို
 အတ္တသန္နိယျာတနသရဏဂုံကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်
 ဖြိုက်သဖြင့်၊ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 သော၊ ထိုခနိယသည်၊ ပါဏိပါတသရဏဂမံ၊ ပါဏိပါတသရဏဂုံသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ စက္ခုမာတိ၊ စက္ခုမာပူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသည်၊ ပကတိဗိဇ္ဇပညာသမန္တဗုဒ္ဓစက္ခုဟိ၊ ပကတိဓံသစက္ခုဗိဇ္ဇ
 စက္ခုပညာစက္ခုသမန္တစက္ခုဗုဒ္ဓစက္ခုဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 သောမျက်စိတို့ဖြင့်၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုမာမည်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုငါးပါးသော
 မျက်စိတို့တော်မူသောဘုရားကို၊ အာလပန္တော၊ ခေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ သရဏံ
 တံဥပေမစက္ခုမာတိ၊ သရဏံတံဥပေမစက္ခုမာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သတ္ထာ
 နောဟောဟိတုဝံမဟာမုနိဘိဇ္ဇဒံပနဝစနံ၊ သတ္ထာနောဟောဟိတုဝံမဟာ
 မုနိဟူသောဤစကားကို၊ သိသတာဂူပဂမနေနာဝိ၊ သိသတာဂူပဂမနသ
 ရဏဂုံဖြင့်လည်း၊ သရဏဂမံ၊ သရဏဂုံကို၊ ပူရေတု၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှါ၊
 ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ဂေါပိစအဟဉ္စအသဝါ၊ ဗြဟ္မစရိယံသုဂတေစရာမသေ
 တိဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဂေါပိစအဟဉ္စ အသဝါ ဗြဟ္မစရိယံ သုဂတေစရာမသေ
 ဟူသောဤစကားကို၊ သမာဒါနဝသေန၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုဆောက်
 တည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ
 ဧဝံဝစနံ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသော ဤစကားသည်၊ မေထုနိရတိမဂ္ဂသမဏ
 ဓမ္မသာသနသဒါရသန္တောသာနံ၊ မေထုနိကိုကြဉ်ခြင်းအနက်မဂ်ကိုဟော
 ခြင်းအနက် ရဟန်းတရားကိုဟောခြင်းအနက် သာသနာတော်ကိုဟော
 ခြင်းအနက်မိမိ၏မယား၌ရောင့်ရဲခြင်းအနက်တို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ ဗြဟ္မစရိ၊ မေထုနိအကျင့်မှရှောင်ကြဉ်လေ့ရှိ၏၊ အနာစာရိ၊ မကျင့်
 အပ်သည်ကိုမကျင့်၊ ဣတိဧဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ မေထုန
 ဓမ္မဝိရတိ၊ မေထုနိအကျင့်မှကြဉ်ခြင်းကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊
 ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဉ္စသိခ၊ ပဉ္စသိခနတ်သား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်သည်၊ ကေန္တ
 နိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ဝရီတရား၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝမာဒိ
 သု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊

၁၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုမုဂ်သမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ ရဟန်းတရားကိုလည်း၊ စတံ၊ ကျင့်အံ့သောငှါ၊ အဘိဇာ
 နာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိဇေဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်း
 တရားကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ မိန့်အပ်၏။ တပိဒံ
 ဘံအံ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုသာသနာတော်သည်၊ အဋ္ဌဉ္စေဝ၊ စည်းစိမ်ပြည့်စုံ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖိတဉ္စ၊ ဝပြောသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိဇေဝမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သာသနံ၊ သာသနာ တော်ကို၊
 ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မယဉ္စ၊ ငါသည်လည်း၊
 ဘရိယာ၊ မိမိ၏မယားမှ၊ နာတိက္ကမာမ၊ မလွန်ကျူးကုန်၊ အဓေတ၊ ငါတို့ကို
 လည်း၊ ဘရိယာ၊ ငါတို့မယားတို့သည်၊ နာတိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကျူး၍မကျင့်
 ကုန်၊ တာဟိ၊ ထိုသူတပါးတို့၏မယားတို့မှ၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 အချင်းချင်းမြတ်သောအကျင့်ကိုလျှင်၊ မယာ၊ ငါတို့သည်၊ စရာမ၊ ကျင့်ကြ
 ကုန်အံ့၊ တသ္မာဟိတသ္မာဇေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အဓေသု၊ ငါတို့၌၊ ဗဟ
 ရာ၊ အငယ်ဖြစ်သောသူတို့သည်၊ နိမိယံဇေ၊ မသေကြကုန်၊ ဣတိဇေဝမာဒိ
 သု၊ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ သဒါရသန္တောသော၊ မိမိ၏မယား၌ရောင့်ရဲ
 ခြင်းကို၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပပန၊ ဤနေ
 ယသုတ်၌ကား၊ သမဏဓမ္မဗြဟ္မစရိယ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရဟန်းတရားနှင့် လျော်
 သောအကျင့်လျှင်ငြိဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဥပရိမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ အထက်မဂ်
 တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သုဂတေ
 တိ၊ သုဂတေဟူသည်ကား၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ
 တော်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္တိန္ဒယံ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့
 သို့၊ အနုပဂမ္မ၊ ကပ်တော်မမူသည်ဖြစ်၍၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂတတ္တာစ၊
 သွားတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်
 တော်မူ၏၊ သောဘဏေန၊ တင့်တယ်စွာသော၊ အရိယမဂ္ဂဂမနေနစ၊
 အရိယမဂ်တည်းဟူသောသွားခြင်းနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတတ္တာစ၊ ပြည့်စုံ
 တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊
 သန္တရံ၊ ကောင်းမြတ်စွာသော၊ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဌာနံ၊
 အရပ်သို့၊ ဂတတ္တာစ၊ သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း၊ သုဂတော၊
 သုဂတမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုဂတေ
 ဟူသောပုဒ်၌၊ သမိပတ္တေ၊ သမိပအနက်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်
၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စရာမသေတိ၊ စရာမ
သေဟူသည်ကား၊ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ စရာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ သုဂတေစရာမသေတိ၊ သုဂတေစရာမသေဟူ၍၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ စရာမသေတိ၊ စရာမသေဟူ
သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဗ္ဗကဿ၊ စရိယာပန၊
အဗ္ဗကဿ ဆရာတို့သည်ကား၊ သေဣတိပဒံ၊ သေဟူသောပုဒ်ကို၊ နိပါ
တောတိ၊ နိပါတ်ဟူ၍၊ ကဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အာယာစနတ္ထံ၊ တောင်းပန်အပ်သောအနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ စရာမ
သေတိပါဌံ၊ စရာမသေဟူသောပါဌ်ကို၊ ဝိကပ္ပေန္တိ၊ ကြံကြံကုန်၏၊ ယံဝစ
နံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဂုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုနှစ်သက်သောစကား
ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ခနိယော၊ ခနိယသည်၊ ဗြဟ္မစရိယ
စရုဏာပဒေသေန၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းကိုညွှန်သဖြင့်၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်
၍၊ ပဗ္ဗန္တပယောဇနံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဇာတိဇရာမရဏဿပါရဂူ၊ ဒုက္ခဿန္တကရာဘဝါမသေတိဣဒံဝစနံ၊ ဇာတိ
ဇရာမရဏဿပါရဂူ၊ ဒုက္ခဿန္တကရာဘဝါမသေဟူသော ဤစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇာတိဇရာမရဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းအိုခြင်း
သေခြင်း၏၊ ပါရိနာမ၊ ကမ်းတာဘက်မည်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရား
တည်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့
သည်၊ ဂစ္ဆာမ၊ ရောက်ရပါလိုကုန်၏၊ ဒုက္ခဿာတိ၊ ဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊
ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရာတိ၊ အန္တကရာဟူသည်ကား၊ အတာ
ဝကရာ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝါမသေတိ၊
ဘဝါမသေ ဟူသည်ကား၊ ဘဝါမဖြစ်ရပါလိုကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
ကား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အဟောဝတဘဝေယျာမ၊ ဪဘွန်ဖြစ်ရပါမူ
ကား၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
စရာမသေတိဇတ္ထံ၊ စရာမသေဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဂုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတံ၊ ထိုဘဝါမသေဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာပိစ၊ လျှောက်ဆိုပြီး၍လည်း၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဥဘော
ပိ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗာ

ဇေယျ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ယာသိ၊ သုကိရ၊ တောင်းပန်လေ့ကုန်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥဘာသိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုလင်မယား တို့ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ ယာသန္တေ၊ တောင်းပန်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လေ၍၊ ဣမေ၊ ဤခနိယလင်မယားတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိသယံ၊ အလိုတည်းဟူသော နိုင်ငံကို၊ အတိတ္ထမိတုကာမာ၊ ကူးမြောက်လွန်ကျူးခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုခနိယလင်မယားတို့အား၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ ဗာရာဇိယေ၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ့ဘောင်နေခြင်း၌၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒတိပုတ္တေဟိပုတ္တိမာဟိ၊ နန္ဒတိပုတ္တေဟိပုတ္တိမာအစရှိသော၊ ဣဝံ၊ ဤကဲ့သို့၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နန္ဒတိဟိ၊ နန္ဒတိဟူသည် ကား၊ ထုသတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ မေဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တတ်၏၊ ပုတ္တေဟိတိ၊ ပုတ္တေဟိဟူသည်ကား၊ ပုတ္တေဟိဝိ၊ သားတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ မိတရေဟိဝိ၊ သမီးတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သဟယောဂေါ၊ သဟသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်ရာ၌၊ ကာရဏဝစနံ၊ တတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာရဏတ္ထေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ ကာရဏဝစနံ၊ တတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ပုတ္တေဟိ၊ သာသမီးတို့နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ပုတ္တေဟိ၊ သားသမီးဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရဏဘူတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောသူတို့ဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုတ္တိမာဟိ၊ ပုတ္တိမာ ဟူသည်ကား၊ ပုတ္တဝါ၊ သားသမီးရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိတိ၊ ဣတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာရောတိ၊ မာရောဟူသည်ကား၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဝသဝတ္တိဘူမိယံ၊ ဝသဝတ္တိဘုံ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဒါမရိကဇေဝပုတ္တော၊ သူတပါး၏ပျက်စီးခြင်းကိုအလိုရှိသောနတ်သားတည်းဟုသိစွဲမှန်၏၊ သော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်၊ သဠာနာတိတ္ထမိတုကာမံ၊ တဏှာလောဘ၏နိုင်ငံသို့လွန်ကျူးခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ယံ၊ ဇနံ၊ အကြင်လူကို၊ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်အံ့သောငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ တံ၊ ထိုတတ်နိုင်သောသူကို၊ ဝါရေတိ၊ တားမြစ်နိုင်၏၊ ယံဇနံ၊ အကြင်လူကို၊ ဝါရေတုံ၊ တားမြစ်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဿပိ၊ ထို

၀၃

လူ၏လည်း၊ မရုဏ်းသေခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသို့ဝန်တို့
 တတ်သောသဘောကြောင့်၊ မရောတိ၊ မာရ်နတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါ
 ပိမာတိ၊ ပါပိမာဟူသည်ကား၊ လာမကပုဂ္ဂလော၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါပသမာစာရော၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊
 ဧတံ၊ ဤပါပသမာစာရောဟူသော စကားသည်၊ သံဂီတိကာရာနံ၊ သင်္ဂါ
 ယနာ တင်သော ဆရာတို့၏၊ ဝစနံ၊ အလိုဝါဒဖြစ်သော စကားတည်း။
 သဗ္ဗဂါထာသု၊ ခပ်သိမ်းသောဂါထာတို့၌၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ ပုတ္တေဟိ၊ သားသွီးတို့၌၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ ပုတ္တိမာ၊ သားသွီး
 ရှိသောသူသည်၊ နန္ဒတိယထာစ၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာ သကဲ့သို့လည်း၊ တ
 ထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဂေါပိယော၊ နွားကိုချစ်သောသူသည်၊ ဂေါဟိ၊ နွား
 တို့ဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ဝမ်းသာတတ်၏၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ ဂေါဝေါ၊
 နွားတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သောဝိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊ ဂေါပိယော၊
 ဂေါပိယမည်၏၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ကာရုဏာဘူတေဟိ၊ အ
 ကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့၌၊ တထေဝ၊ ထိုသားသွီး
 အတူသာလျှင်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊
 အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုသို့
 သောအနက်ကို၊ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊
 ဥပမိဟိနရဿနန္ဒနာတိ၊ ဥပမိဟိနရဿနန္ဒနာအစရှိသော ဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊
 နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်းပြ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပမိတိ၊ ဥပမိဟူသည်ကား၊ ဥပဓယော၊ ဥပမိ
 တရားတို့သည်၊ ကာမူပမိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၏တည်ရာဖြစ်သောကာမူ
 ပမိလည်းကောင်း၊ ခန္ဓူပမိ၊ ခန္ဓာတည်းဟူသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏ တည်ရာဖြစ်
 သောခန္ဓူပမိလည်းကောင်း၊ ကိလေသူပမိ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ၏တည်ရာဖြစ်
 သောကိလေသူပမိလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရူပမိ၊ ဘဝတည်းဟူသော
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏တည်ရာဖြစ်သော အဘိသင်္ခါရူပမိ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။ ။ ကာမော၊ လောဘသည်၊ သုခံ၊
 သုခဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿဝေဒနာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဒိုစ္စ၊ ဖွဲ့၍၊ ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံလော
 ဘော၊ ဤလောဘသည်၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဿာဒေါ၊ သာယာ
 ဖြင်းရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော၊ သုခဿ၊ ကာမသုခ၏၊
 အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်သော အားဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်

တရား၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဥပမိယတိ၊ ကပ်လျက်တည်၏၊ ဣတိဣဒိ
 နာဝစနုတ္တရံ၊ ဤသို့သောဝစနုတ္တရံ၊ ကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ
 ကို၊ ဥပမိတိ၊ ဥပမိဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခန္ဓာပိ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့ကို
 လည်း၊ ခန္ဓမူလကဒုက္ခဿ၊ ခန္ဓာသျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော ဆင်းရဲ၏၊
 အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ခန္ဓုပမိတိ၊ ခန္ဓုပမိဟူ၍၊
 ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ကိလေသာပိ၊ ကိလေသာတရားတို့ကိုလည်း၊ အပါ
 ယဒုက္ခဿ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်သော
 အားဖြင့်၊ ကိလေသုပမိတိ၊ ကိလေသုပမိဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အဘိ
 သင်္ခါရာပိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသင်္ခါရတရားတို့ကိုလည်း၊ ဘဝ
 ဒုက္ခဿ၊ ဘဝတည်းဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အဓိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်
 ရာဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အဘိသင်္ခါရပမိတိ၊ အဘိသင်္ခါရပမိဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌
 ကား၊ ကာမူပမိ၊ ကာမူပမိကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သော၊ ထိုကာမူ
 ပမိသည်၊ သတ္တသင်္ခါရဝသေန၊ သတ္တဝါသင်္ခါရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်
 ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကာမူပမိ၊ ကာမူပမိသည်၊ သတ္တ
 ပဋိပဇ္ဇော၊ သတ္တဝါနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဓာနော၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏၊ တံ၊ ထို
 သတ္တဝါကိုပဓာနပြု၍ဖြစ်သည်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တေ
 တိ၊ သားသွီးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူ
 တကွ၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ခေါ်၍၊ ဥပမိဟိနရဿ
 နန္ဒာတိ၊ ဥပမိဟိနရဿနန္ဒာဟူ၍၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊
 တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဣမေ၊ ဤသားသွီးအစရှိသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ကာမူပမိနရဿ၊ ကာမူပမိ
 တရားရှိသောသူအား၊ နန္ဒယန္တိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်၏၊ နန္ဒိပီတိသောမနဿံ၊
 နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းကို၊ ဥပသံဟန္တော၊ ဆောင်ကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နန္ဒတိပုတ္တေဟိပုတ္တိမာ၊
 ဂေါပိယောဂေါဟိတထေဝနန္ဒတိယဿဂါဝေါအတ္ထိသောပိဂေါပိယော
 ဂေါဟိသဟဂေါဟိကာရဏာဘူတေဟိတထေဝနန္ဒတိတိဇေဝံဝစနံ၊ နန္ဒတိ
 ပုတ္တေဟိပုတ္တိမာ၊ ဂေါပိယောဂေါဟိ တထေဝနန္ဒတိ ယဿဂါဝေါအတ္ထိ
 သောပိဂေါပိယောဂေါဟိသဟဂေါဟိ ကာရဏာဘူတေဟိတထေဝနန္ဒတိ
 ဟူသောဤစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပုတ္တိမာ၊ သားသွီးရှိသောတို့၊
 သင်ဓနိယသည်၊ ဂေါပိယောပိ၊ ချစ်အပ်သောနွားရှိသည်လည်း၊ ယသ္မာ။

အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေ၊
ထိုသားသွီးနွားတို့ကို၊ နန္ဒ၊ နှစ်သက်လေလော၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊
မာပရိကသံ၊ အလိုမရှိလေလင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတသားရဟန်းပြုသော
သူအား၊ ဧတေဥပဓယော၊ ထိုဥပဓိတရားတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိလေကုန်၊
ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့မရှိသည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်းရဲ၏
အဆုံးကို၊ ပစ္ဆေန္တေ၊ တောင့်တသော်လည်း၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်း
ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒါနိဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ တဿအတ္ထဿ၊ ထိုသို့
သောအနက်ကို၊ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
နဟိသောနန္ဒတိနိရူပဓိတိ၊ နဟိသောနန္ဒတိနိရူပဓိဟူ၍၊ နိန္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏၊
တဿ၊ ထိုဂါတာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဟဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧတေဥပဓယော၊ ထိုဥပဓိတရားတို့သည်၊
နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ သော၊ ထိုဥပဓိမရှိသောသူသည်၊ ဝိယေဟိ၊ ချစ်နှစ်
သက်အပ်ကုန်သော၊ ဥဘိဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့မှ၊ ဝိပ္ပယုတ္တော၊ ကင်း၏၊
နိတ္တော၊ ဂူပကာရဏော၊ အသုံးအဆောင်ဥစ္စာအထောက်အပံ့မရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နနန္ဒတိ၊ သူတပါးနှစ်သက်ဘွယ်မရှိ၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမေဥပဓယော၊ ဤသားသွီးဥစ္စာတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ
တွာ၊ ကြဉ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်း
ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ အယံမာ
ရော၊ ဤမာရ်နတ်သားသည်၊ ဣမေသံ၊ ဤခနိယတို့အား၊ အန္တရာယ၊ ရေကန်း
ပြုအံ့သော အန္တရာယ်ကိုပြုအံ့သောငှါ၊ အာဂတောတိ၊ ရောက်လာ၏ဟု၊
ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဖလေန၊ သစ်သီးဖြင့်၊ ဖလံ၊ သစ်သီးကို၊ ပါတေန္တော
ဝိယ၊ ကျစေဘိသကဲ့သို့၊ မာရေန၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ အာတတာယ၊
ဆောင်အပ်သော၊ တာယေဝ ဥပမာယ၊ ထိုနိုင်ငံခြား၌ ဆိုအပ်သော
စကား၌၊ မာရဝါဒံ၊ မာရ်နတ်၏ ဝါဒကို၊ ဆိန္ဒန္တော၊ ဖျက်ဆီးတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ တမေဝကထံ၊ ထိုစကားကိုသာသျှင်း၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ထွန်
ပြန်၍၊ ဥပဓိ၊ ဥပဓိတရားသည်၊ သောကဝတ္ထုတိ၊ ပိုးရိပ်ခြင်း အကြောင်း
တရားတည်းဟု၊ ဒေသန္တော၊ ပြကော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောစတိပုတ္တေ
ဟိတိ၊ သောစတိပုတ္တေဟိအစရှိသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပုဒ်သည်၊ ပဒတ္တတော၊ ပုဒ်
အနက်အားဖြင့်၊ ဥတ္တရနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပါဝိမ၊ ယုတ်မာသော
မာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ နန္ဒတိပုတ္တေဟိပုတ္တိမာတိ၊ နန္ဒတိပုတ္တေဟိပုတ္တိမာ
ဤသို့အစရှိသော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာအဝဇ၊ မဆိုလင့်၊ သဗ္ဗေ
ဟေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိယေဟိ၊ ချစ်အပ်ကုန်သော၊ မနာ
ပေဟိ၊ နှစ်လိုအပ်ကုန်သောသူတို့နှင့်၊ နာနာဘာဝေါ၊ သေက္ခံ ကွဲခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ ဝိနာဘာဝေါ၊ ရှင်ကွဲ ကွဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အယံဝိမိ၊ ဤသို့သောအစီအရင်ကို၊ အနုတိက္ကမနိယော၊ မလွန်နိုင်ချေ၊ ဝိယ
မနာပါနံ၊ ချစ်အပ်နှစ်လိုအပ်ကုန်သော၊ တေသန္တိစပုတ္တဒါရာနံ၊ ထိုသား
သွီးမယားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဂဝဿဝဋ္ဋဝဟိရညသုဝဏ္ဏာဒိနန္ဒ၊ နွားခြင်း
ခြင်းရွှေငွေအစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝိနာဘာဝေန၊ ကွေကွင်းသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိမတ္တ သောကသဏ္ဌ သမပ္ပိတဟဒယော၊ လွန်စွာစိုးရိမ်
သော၊ ငြောင့်သည်ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥပ္ပတ္တကာဝိ၊ ရူးသွပ်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တဝိတ္တော၊ မျှလွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မရဏံ၊ သေခြင်း
သို့၊ နာဂစ္ဆန္တာပိ၊ မရောက်ကုန်သော်လည်း၊ မရဏမတ္တံပိ၊ သေသောကံရုံ
မျှသောဆင်းရဲသို့လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
တသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပုတ္တိမာ၊ သားသွီးရှိသောသူသည်၊ ပုတ္တေ
ဟိ၊ သားသွီးတို့ကြောင့်၊ တဏှာယ၊ မက်မောသောတဏှာဖြင့်၊ သောစတိ၊
စိုးရိမ်တတ်၏၊ ပုတ္တိမာ၊ သားသွီးရှိသောသူသည်၊ ပုတ္တေဟိ၊ သားသွီးတို့
ကြောင့်၊ သောစတိယထာ၊ စိုးရိမ်ပူပန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊
ဂေါဝိယော၊ ချစ်အပ်သောနွားရှိသောသူသည်၊ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ကြောင့်၊
သောစတိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နရဿ၊ လူဖြစ်သောသူအား၊
ကာရေတာ၊ အကြောင်းသည်၊ ဥပဓိဟိ၊ ဥပဓိတို့ဖြင့်၊ သောစနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း
သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဥပဓိဟိ၊ ဥပဓိတို့ဖြင့်၊
နရဿ၊ လူအား၊ သောစနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာဇေ၊ ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နိရူပမိ၊ ဥပဓိတရားမရှိ၊ သော ထို
ဥပဓိမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဟိသောစတိ၊ မစိုးရိမ်သည်သာတည်း၊ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ ဥပဓိသု၊ ဥပဓိတရားတို့၌၊ သင်္ဂပ္ပဟာနေး၊ ငြိတွယ်တတ်
သောတဏှာသောဘာကိုပယ်သည်ရှိသော်၊ နိရူပမိ၊ ငြိတွယ်ခြင်းဥပဓိကင်း

သညံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ သန္တိ၊ ခြေ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာယပါရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ဆောင်လောက်ရုံသော၊
 စိဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုန္တိပါရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းဖြင့်ဆောင်
 လောက်ရုံသော၊ ဝိဇ္ဇာပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေနယေနဝ၊
 အကြင်အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ သမာဒါယေဝ၊
 ကောင်းစွာယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ သေယျထာဝိနာမ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော၊ သကုဏော၊ ဌက်သည်၊ ပက္ကမတိ
 ယထာ၊ ပျံသွားလေသကဲ့သို့၊ တသေ၊ ထို၊ အတူ၊ ပက္ကမတိ၊ လိုရာ၊ အရပ်သို့
 သွား၏။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤလောက၌ပဋိသန္ဓေနေအံ့သောဌ၊ နာပရံ၊ တဘန်
 မပြန်လာပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသောကသမုဒ္ဓာ
 တော၊ ခပ်သိမ်းသော၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းကိုဖြတ်နှိုင်း၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယော၊ အ
 ကြင်သူသည်၊ နိဗ္ဗပမိ၊ ဥပမိမရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နသောစတိ၊ မဝိုးရိပ်ရ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇ္ဇေန၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုအဆုံးထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဝေါသာပေ
 သိ၊ ဆုံးတော်မူစေ၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ နိဗ္ဗပမိ၊ ဥပမိတရားမရှိ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နိတ္တိလေသော၊ ကိ
 လေသာမရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နသောစတိ၊ မဝိုးရိပ်ရ၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်
 ရွှေ့လောက်လျှင်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 တာဝဒေဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်လျှင်၊ ဥပဓယော၊ ဥပမိတရားတို့သည်၊ သော
 ကဗလောဝ၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းဟူသော အကျိုးရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ကိလေသပ္ပဟာနာနံပန၊ ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ကုန်ပြီး
 သောသူတို့အား၊ သောကော၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းသည်၊ နတ္တိ၊ မရှိလေပြီ၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့လည်း၊ အရဟတ္တနိက္ခုဇ္ဇေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုအဆုံးထားသဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဝေါသာပေသိ၊ ဆုံးတော်မူစေ၏။
 ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဓနိယောစ၊ ဓနိယ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝေါပိစ၊ ဝေါပိမည်သောမယားသည်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကြ
 ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာကာသေနေဝ၊ ကောင်းကင်ခရီး
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်
 မူလေ၏။ ဧတ၊ ထိုဓနိယလင်မယားတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 သန္တိကရိံသု၊ မျက်မှောက်ပြုကြလေကုန်၏။ ဝသနဋ္ဌာနေစ၊ နေချာအရပ်၌

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

လည်း၊ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊
 ကာရေသုံ၊ ပြုကုန်၏။ သောဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်းသည်၊ အဇ္ဈာပိ၊ ယခု
 ထက် တိုင်အောင်လည်း၊ ဂေါပါလက ဝိဟာရေတေတွဝ၊ ဂေါပါလက
 ကျောင်းဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာပထဝိ၊ ထင်ရှားကျော်စော၏။ ပရမတ္ထ
 ဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒ
 ကနိကာယအဋ္ဌကထာဖြစ်သော၊ သုတ္တန်ပါတ်ဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တန်ပါတ်
 အဋ္ဌကထာ၌၊ ခနိယသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ခနိယသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၃-ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၊

သဗ္ဗေသု ဘူတေသုတိအုဒ်သုတ္တံ၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသုဟူသော ဤသုတ်
 သည်၊ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ္တံ၊ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကာ၊ အတတ်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗသုတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသုတ်တို့
 ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတို့သည်။ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ မိမိ၏အလိုအားဖြင့်
 ဟောတော်မူအပ်သောတရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပရဇ္ဈာသယော၊ သူ
 တပါး၏ အလိုအားဖြင့် ဟောတော် မူအပ်သော တရားဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိကော၊ အကြောင်းပေါ်လာ၍ ဟောတော်မူအပ်သော
 တရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပြဿနာ အမေးသို့လိုက်၍
 ဟောတော်မူအပ်သောတရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ၊
 လေးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရုပ္ပိဿာမိ၊ အကျယ်၌၍ဆိုပြီးအံ့၊ နွယ
 တာနုပဿနာဒိနံ၊ နွယတာနုပဿနာအစရှိသောသုတ်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်၊ အတ္တဇ္ဈာသယတော၊ အတ္တဇ္ဈာသယအားဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တသုတ္တာဒိနံ၊ မေတ္တသုတ်အစရှိသည်တို့
 ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ပရဇ္ဈာသယတော၊ သူတပါးအလိုအားဖြင့်၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥရုဂသုတ္တာဒိနံ၊ ဥရုဂသုတ်အစ
 ရှိသည်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတော၊ အကြောင်းရှိ
 သဖြင့်ဟောတော်မူသောအားဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ခမ္ဘိကသုတ္တာဒိနံ၊ ခမ္ဘိကသုတ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပြဿနာအားလျော်စွာဟောတော်မူသည်၊ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ဥပ္ပတ္တိတို့တွင်၊ ခရုဗိသာဏသုတ္တံသ၊
 ခရုဗိသာဏသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ အဓိသေသေနပန၊ သာမည
 အားဖြင့်ကား၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာဝသိကသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသေ
 သေနပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤခရုဗိသာဏသုတ်၌၊ ကာမဂါယာ၊
 အချို့သောဂါယာကို၊ တေနတေနပစ္စေကသမ္ပုဇ္ဈေန၊ ထိုထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သည်၊ ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သောအားဖြင့်၊ ပုတ္တဘ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကာမ
 ဂါယာ၊ အချို့သောဂါယာကို၊ အပုဋ္ဌေန၊ မမေးအပ်သောအားဖြင့်၊ အတ္တနာ
 အတ္တနာ၊ မိမိမိမိသည်၊ အဓိဂတမဂ္ဂနယာနုဉ္စပံ၊ ရအပ်သောမဂ်ကိုဆောင်
 ရွက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဥဒါနံယေဝ၊ ဥဒါနံ၊ ဂါယာကိုသာလျှင်၊ ဥဒါနေန္တေ
 န၊ မြွက်ဆိုသဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုတ္တဘ၊ မိန့်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ကာယမဂါယာယ၊ အချို့သောဂါယာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပြဿနာအမေးသို့လိုက်၍ ဟောအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကာယမဂါယာယ၊ အချို့သောဂါယာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပရိတ္တာ
 သယတော၊ သူတပါးအလိုအားဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ကာယမဂါယာယ၊ အချို့သောဂါယာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အတ္တန္တာ
 သယတော၊ မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဥပ္ပတ္တိလေးပါး၌၊ အဓိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ယာယံ
 ဥပ္ပတ္တိ၊ အကြင်ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ အမေးအားလျော်စွာ
 ဟောတော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပုစ္ဆာဝသိကအတ္ထုပ္ပတ္တိကို၊
 အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုနေတော်
 မူသောအခါ၌၊ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ပဋိသလ္လိ
 နဿ၊ ကယောက်အထည်းတည်းကျိန်းသော၊ အာယသ္မတော၊ အာနန္ဒဿ၊
 အရှင်အာနန္ဒာအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊ ပိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံ
 သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အတယ်သို့ထင်ရှားဖြစ်သနည်း၊
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပတ္တနာစ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းတော်မူခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ အဘိနိဟာရောစ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာ၊ ထိုအထူးသာဝကောနံ၊ တပည့်
 သားတို့၏၊ အဘိနိဟာရော၊ သာဝကဆုကိုတောင်းခြင်းသည်၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ အဘိနိဟာရော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆု

ကိုတောဒင်ခြင်းဆည်း၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ သုန်း
တော်ကြီးလှသောဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေး
လျှောက်ရမူကား၊ ပဉ္စန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံ
သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဋိသလ္လဘနာ၊
တယောက်အထည်းတည်း၊ ကျိန်းစက်ရာအရပ်မှ၊ ပုဗ္ဗိတော၊ ထ၍၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ယထာက္ကမေန၊ အစဉ်
အတိုင်းဖြင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်လေ၏၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပုဗ္ဗယောဂါဝစရသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗယောဂါဝစရသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပုဗ္ဗယောဂါဝစရေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌လောကုတ္တရာ
နှင့်စပ်ယှဉ်သော ကုသိုလ်ကိုကျင်လည်ခြင်း ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာနိသံ
သား၊ အကျိုးဆက်တရားတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ ကတမေ
ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌
ပင်လျှင်၊ ပဋိကစ္ဆေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အတ္တနံ၊
မိမိကိုယ်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်
မှောက်၌ပင်လျှင်၊ ပဋိကစ္ဆေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သည်၊ နောစေအာရာဇေတိ၊ အကယ်၍မနှစ်သက်စေသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊
ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ အညံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အာရာဇေတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်၏၊ အထ၊
ထိုသို့မနှစ်သက်စေသည်ရှိသော်၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ သမနော၊
ဖြစ်လျက်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်
၏၊ အထ၊ ထိုသို့မနှစ်သက်စေသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝေ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်၌၊ ဝိပွါဘိညော၊ လျှင်သောအဘိညာဉ်
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆိ
မကာလေ၊ ဘဝအဆုံးဖြစ်သောကာလ၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါနာမ အာနန္ဒာတိအာဒိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမအာနန္ဒအစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြန်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
တို့မည်သည်ကား၊ အဘိနိဟာရသမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊
ပုဗ္ဗယောဂါဝစရေ၊ ရှေးသံသရာဘဝ၌ လောကုတ္တရာနှင့် စပ်ယှဉ်သော
ကုသိုလ်ကို ကျင်လည်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်

ကြောင်းဟောန္တိဖြစ်၏။ တသွားထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကောနံ၊
 ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်
 မြတ်တို့၏၊ ပတ္ထနာစ၊ တောင်းတခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အသိနိဟာရောစ၊
 ဆုတောင်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သော၊ ထို
 အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ပတ္ထနာ၊
 ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်၊ ဘိဝံ၊ အဘယ်မျှလောက်လျှင်၊ စိရံ၊ ကြာ
 မြင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်ရတော်မူလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊
 နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား၊
 ဟေဗ္ဗိမပရိစ္ဆေဒေန၊ အောက်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတ္တာရိ
 အသင်္ချေယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေကာလပတ်လုံးတို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတ
 သဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်ရ၏၊ မဇ္ဈိမ
 ပရိစ္ဆေဒေန၊ အလတ်ဖြစ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ အဋ္ဌသင်္ချေယျာနိစ၊
 ရှစ်သင်္ချေတို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်ရ၏၊ ဥပရိမပရိစ္ဆေဒေန၊ အထက်ဖြစ်သော
 အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သောဋ္ဌသအသင်္ချေယျာနိစ၊ တဆဲ့ခြောက်သင်္ချေ
 တို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေသံ၊ ထိုဘုရားတို့၏၊ ဧတဒေါ၊
 အပြားကို၊ ပညာမိကသဒ္ဓါမိက ဝိရိယာမိကဝသေန၊ ပညာမိကဘုရား
 သဒ္ဓါမိကဘုရားဝိရိယာမိကဘုရားတို့၏အတွင်းဖြင့်၊ ဉာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ပညာမိကာနံ၊ ပညာမိကဘုရားတို့အား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ မန္တဿ၊
 ခုန့်နှေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဝိက္ခာ၊ ထက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါမိကာနံ၊ သဒ္ဓါမိကဘုရားတို့အား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊
 မဇ္ဈိမ၊ အလတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဗလဝါ၊
 အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရိယာမိကာနံ၊ ဝိရိယာမိကဘုရားတို့
 အား၊ သဒ္ဓါပညာ၊ သဒ္ဓါပညာသည်၊ မန္တဿ၊ ခုန့်နှေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်၊ ဗလဝံ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေတို့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းသို့လည်းကောင်း၊ အပတွာ
 ပန၊ မရောက်မူ၍ကား၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဝေဿန္တရုဒါန
 သဒိယံ၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏အလှူနှင့်တူသောအလှူကို၊ ဒေန္တဝါ၊ ပေးလှူ
 သော်လည်းကောင်း၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုနှင့်လျော်စွာ၊ သီလာဒိပါရမီရမ္မေ၊ သီလ

အစရှိသော၊ ပါရမီအကျင့်တရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ အာရိယန္တောပေါ၊
သည်းဘူးပြုရသော်လည်း၊ အန္တရာ၊ အကြားကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟု၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းအရာသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊
မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဥပဏဂ ဟ္တံ၊ ဥပဏတည်းဟူ
သောတို့ကို၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူလေ၊ ဝေပုလ္လံ၊ ဥပဏ၏ပြန်ပြောခြင်းသို့၊
နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်သေး၊ ပရိပါကံ၊ ဥပဏ၏ရင့်ကျက်ခြင်းသို့၊ နဂဏ္ဍတိ၊
မရောက်သေး။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်း
သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေ၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ တိမာသစတုမာသ
ပဉ္စမာသစယေန၊ သုံးလ လေးလ ငါးလလွန်သဖြင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇနကံ၊ အပြီးသို့
ရောက်သော၊ သဿံ၊ ကောက်ပင်သည်၊ တံတံကာလံ၊ ထိုထိုကာလသို့၊
အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း၊ သတသဟဿ
ကုတ္တံ၊ အကြိမ်တရာအကြိမ်တထောင်၊ ကေဠာယန္တောပေါ၊ ဖြတ်နိုးသော်
လည်းကောင်း၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ သိဉ္ဇန္တောပေါ၊ သွန်းသော်လည်းကောင်း၊
အန္တရာ၊ အကြားကာလ၌၊ ပက္ခေနဝါ၊ လွဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာသေနဝါ၊
တလဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိပ္ပာဒေဿတိ၊ ပြည့်စုံစေလတ္တံ့၊ ဣတိဇေတံဌာနံ၊
ဤသို့သော အကြောင်းအရာသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဿံ၊ ကောက်ပင်သည်၊ ဂ ဟ္တံ၊ အစိုးအလုံးကို၊
နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူနိုင်ချေသေး၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန်ပြောခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်
ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့၊ နဂဏ္ဍတိ၊ ယထာ၊ မရောက်လေသကဲ့သို့၊ စတ္တာ
ရိအာသင်္ချေယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေတို့သို့လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿန္တံ၊
က ဟ္တံ သတသိန်းပတ်လုံးသို့လည်းကောင်း၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ အန္တရာ၊
အကြားကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇေတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းအရာသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိနိုင်ချေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ယထာဂုတ္တမေဝ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော၊ ကာလံ၊
ကာလပတ်လုံး၊ ဥပဏပရိပါကတ္ထာယ၊ ဥပဏရင့်စေခြင်းငှါ၊ ပါရမီပူရဏံ၊
ပါရမီဖြည့်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုရာ၏၊ ဧတ္ထကေနိကာလေန၊ ဤမျှလောက်
သောကာလဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တယတော၊ တောင်း
တသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိနိဟာရက္ခယော၊ ရှေးရှုအားထုတ်၍ထုတောင်း
သောစာ၌၊ အဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသောတရားတို့၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊
ဣတ္ထိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရဟိဿာဒိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်
ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဘိနိဟာရော၊ ဘုရားထုကိုတောင်းလိုသော၊ အယံဂုဏ္ဍလော၊

ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မနုဿတ္တဉ္စ၊ လူစင်စစ်အဖြစ်လည်းကောင်း။ လိင်္ဂိ
သမ္ပတ္တိစ၊ ယောကျ်ား၏ လိင်္ဂသဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း။ ဟေ
တုစ၊ ဥပနိဿယ အကြောင်းကုသိုလ်လည်းကောင်း။ သတ္ထာရဒဿနဉ္စ၊
ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်
လည်းကောင်း။ ဂုဏသမ္ပတ္တိစ၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်း
ကောင်း။ အဓိကာရောစ၊ မိမိ၏အသက်ကိုဆုံးဖြတ်၍ ဆောက်တည်ခြင်း
လည်းကောင်း။ ဆန္ဒတာစ၊ ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ ရှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တရား
အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ အဘိနိဟာရော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်း
သည်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသောအင်္ဂါ၌၊ အဘိနိဟာ
ရောတိဇေတံဝစနံ၊ အဘိနိဟာရောဟူသောဤစကားသည်၊ မူလပဏိဓာ
နဿ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းရင်းအစမူလ၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။
တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့တွင်၊ မနုဿတ္တဉ္စ၊ မနုဿတ္တံ ဟူသည်
ကား။ မနုဿဇာတိ၊ လူစင်စစ်ဇာတ်တည်း။ မနုဿဇာတိယာ၊ လူဇာတ်ကို၊
အညတြဋ္ဌပေတွာ၊ ဩဉ်ထား၍၊ အဝသေသဇာတိသု၊ ကြွင်းသောဇာတ်
တို့တွင်၊ ဧဝဇာတိသံ၊ နတ်၏ဇာတ်၌၊ ဌိတဿာပိ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်း၊ ပဏိမိ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်။ နသမိဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဧတ္ထ၊
ဤလူမှတစ်ပါးသောဇာတ်၌၊ ဌိတေနပန၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊
ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေန္တေန၊ တောင်တသဖြင့်၊ ဒါနာဒိနိ၊ အလှူ
အစရှိကုန်သော၊ ပုညကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊
မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပတ္ထတဗ္ဗံ၊ တောင်းတအပ်၏။ တတ္ထ၊
ထိုလူဇာတ်၌၊ ဌတောဝ၊ တည်ပြီးသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဏိမိ၊ ဘုရားဆုကို
တောင်းခြင်းကို၊ ကာကဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သမိဇ္ဈ
တိ၊ ပြည့်စုံ၏။ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိတိ၊ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိဟူသည်ကား။ ပုရိသဘာဝေါ၊
ယောကျ်ား၏စင်စစ်အဖြစ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မာတုဂါမနပုံသကဉ္စာ
တောဗျဉ္ဇနကာနံ၊ မိန်းမနပုန်းပဏ္ဍုက်ဉာတော ဗျည်းဖြစ်ကုန်သော သူငယ်
အား၊ မနုဿဇာတိယံ၊ လူဇာတ်၌၊ ဌိတေနန္တိ၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း၊
ပဏိမိ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းခြင်းသည်။ နသမိဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊ တတ္ထ၊ ထိုမိန်း
မနပုန်းပဏ္ဍုက်ဉာတောဗျည်းဇာတ်၌၊ ဌိတေနပန၊ တည်သောသူသည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္ထေန္တေန၊ တောင်းတလိုသဖြင့်၊ ဒါနာ
ဒိနိ၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုရိသဘာဝေါယောဝ၊

ယောကျ်ား၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ပစ္ဆေတဗ္ဗော၊ တောင်းတအပ်၏။ ဟတ္ထံ
 ထိုယောကျ်ား၏အဖြစ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပဏိမိ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကာ
 တဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ယောကျ်ားဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ
 ၏၊ ဟောတုတိ၊ ဟောတုဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပ
 နိဿယသမ္ပတ္တိ၊ ရှေးဥပနိဿယကုသိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ယောဂုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တသ္မိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုကိုယ်
 ၏အဖြစ်၌၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏
 အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်အံ့သောဌာ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ နောသမိဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သုမေဓပဏ္ဍိ
 တဿ၊ သုမေဓပညာရှိကဲ့သို့၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတုံ၊
 ရောက်အံ့သောဌာ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုမေဓပညာရှိရသောသည်၊ ဒီပင်္ကရပါဒမူလေ၊
 ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်၏ခြေတော်ရင်း၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တေနတ္တဘာ
 ဝေန၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိတုံ၊
 ရောက်အံ့သောဌာ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္ထာရ
 ဓဿနန္တိ၊ သတ္ထာရဓဿနံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့ကို၊ သမ္ဗုခါ၊
 မျက်မှောက်ထင်ထင်၊ ဓဿနံ၊ ဖူးတွေ့ခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဘုရားကို ဖူးတွေ့ရခြင်းသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ အညတာ၊ တပါးသော
 အကြောင်းဖြင့်၊ နောဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊ သုမေဓပဏ္ဍိတဿ၊ သုမေဓပညာ
 ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓဓဿနံယထာ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ရသကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓဓဿနံ၊ ဘုရားကို ဖူး
 မြင်ရခြင်းသည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုမေဓပညာ
 ရှိသည်၊ ပဒီကံရုံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်ကို၊ သမ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်၊
 ဒီသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဏိဓေသိ၊ ဆုတောင်း၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာတိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဟူသည်ကား၊
 အနဂါရိယဘာဝေါ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်တည်း၊ သောစခေါ၊ ထိုရသေ့
 ရဟန်း သည်ကား၊ သာသနဝါ၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ လည်း
 ကောင်းကမ္မဝါဒိကြိယ ဝါဒိတာပသပရိဗ္ဗာဇကနိကာယေဝါ၊ ကမ္မဝါဒိ
 ရသေ့ကြိယဝါဒိရသေ့ ပရိမိုဇ်တို့၏ အပေါင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏၊ သုမေဓ ပဏ္ဍိတဿ ယထာ၊ သုမေဓ ပညာရှိကဲ့သို့၊ ကမ္မဝါဒိ
 ကြိယဝါဒိတာပသော၊ ကမ္မဝါဒိရသေ့ ကြိယဝါဒိရသေ့သည်၊ ဣဇ္ဈတိ၊
 ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုမေဓောနာမ၊ သုမေဓအမည်ရှိသော၊ သော

ပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဏိ
 ခေသိ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း၏၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိတိ၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိ ဟူသည်
 ကား၊ ဈာနာဒိဂုဏပဋိလာဘော၊ ဈာန်အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုရ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတဿာပိ၊ ရသေ့ရဟန်းဖြစ်သောသူအားလည်း၊ ဂုဏ
 သမ္ပန္နဿေဝ၊ ဈာန်အဘိညာဉ် တည်းဟူသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသူ
 အားသာလျှင်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 နောဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊ သုမေခပဏ္ဍိတဿယထာ၊ သုမေခပညာရှိကဲ့သို့၊
 ဈာနာဒိဂုဏပဋိလာဘော၊ ဈာန်အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသူသည်၊
 ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုမေခပညာရှိသည်၊ ပဉ္စာ
 ဘိညောစ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ
 သမာပတ္တိယာဘိဝ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဏိခေသိ၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း၏၊ အဓိကာရောတိ၊ အဓိ
 ကာရောဟူသည်ကား၊ အဓိကာရော၊ အလွန်ပြု ခြင်းတည်း၊ ပရိစ္စာဂေါ၊
 ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇိဝိတာဒိ ပရိစ္စာဂံ၊
 အသက်အစရှိသည်ကို စွန့်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဏိဒဟတောယေဝ၊
 ဆုတောင်းသော သူအားသာလျှင်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတရဿ၊ ဤမှ
 တပါးသောသူအား၊ နောဣဇ္ဈတိ၊ မပြည့်စုံ၊ သုမေခပဏ္ဍိတဿယထာ၊
 သုမေခပညာရှိကဲ့သို့၊ ဇိဝိတာဒိပရိစ္စာဂံ၊ အသက်အစရှိသည်၏စွန့်ခြင်း
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဏိဒဟတောယေဝ၊ ဆုတောင်းသော သူအားသာ
 လျှင်၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုမေခရသေ့သည်၊ ဖံ၊
 ငါ့ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဒိပင်္ကရာဘုရားရှင်သည်၊ သိဿဟိ၊ တပည့်တော်တို့နှင့်၊
 သဟ၊ တကွ၊ အတ္တမိတွာန၊ နင်းတော်မူ၍၊ ဂစ္ဆတု၊ ကြွတော်မူပါစေလော၊
 နံကလလံ၊ ထိုညွန့်ကို၊ မအတ္တမိတ္ထ၊ နင်းတော်မူစေကုန်သတည်း၊ မေ၊
 ငါအား၊ ဟိသာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လေတ္တံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
 ဇိဝိတပရိစ္စာဂံ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဏိခေသိ၊ ဆုတောင်း
 ၍၊ ဆန္ဒတာတိ၊ ဆန္ဒတာဟူသည်ကား၊ ကတ္တု၊ ကမ္မတာ၊ ပြုလိုခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ သာ၊ ထိုပြုလိုသောဆန္ဒသည်၊ ယဿ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗလဝတိ၊ ကြီးသောအားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
 ထိုဆန္ဒကြီးသော သူအား၊ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ သာစ၊ ထိုဆန္ဒကိုလည်း၊
 ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ စက္ကာရိ
 အဘဇျံယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သတဗဟဿ

ကပ္ပန္တ၊ ကပ္ပန္တတသိန်းတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ နိမ္မိတ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်ရပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သည်၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ တံ၊ ထိုသူတပါး ဆိုသော စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ အဟန္တိ၊ ငါဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်း ဌ၊ ဥဿဟတိ၊ စွမ်းအားရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဗလဝတိတိ၊ ကြီးသော အားရှိ၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမှတပါး၊ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော သူသည်၊ ယဒိဝဇေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာတိုက်အလုံးကို၊ ဝိတစ္စိ ယာနံ၊ ကင်းသော အလျှံရှိကုန်သော၊ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျိုးတို့ဖြင့်၊ ပုရံ၊ ပြည် သည်ကို၊ အက္ကမန္တော၊ နင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတိက္ကမိတွာ၊ ကူးမြောက်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူ သည်၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ စကြာဝဠာတိုက် အလုံးကို၊ သတ္တိသုလေဟိ၊ လှံတံကျင်တို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏံ၊ ပြင်းသည်ကို၊ အက္ကမန္တော၊ နင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတိက္ကမိတွာ၊ ကူးမြောက်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလို ရှိသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ အလုံးစုံသောစကြာ ဝဠာကို၊ သမတိက္ကန္တံ၊ အနားရေးနှင့်အမျှ၊ ဥဒကပုတ္တံ၊ ပြည့်သော ရေကို၊ ဥတ္တရိတွာ၊ ကူးမြောက်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ သနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ အလုံးစုံသောစကြာ ဝဠာတိုက်ကို၊ နိရန္တရံ၊ ဝေဠု၊ ဝုဗ္ဗသန္တံ၊ မပြတ်ဝါးချဲ့တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ် သည်ကို၊ မဒ္ဒန္တော၊ နင်းသည်ဖြစ်၍၊ အတိက္ကမိတွာ၊ ကူးမြောက်ပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သောသူသည်၊ ယဒိဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုလောအံ့၊ တံ၊ ထိုကောင်း ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားရသော်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဟန္တိ၊ ငါဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းဌ၊ ဥဿဟတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သောသူအား၊ ဗလဝတိတိ၊ အားကြီးသော ဆန္ဒရှိ၏ဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝေရူပေန၊ ဤသို့သ ဘောရှိသော၊ ကတ္တု၊ ကမျတသန္ဓေန၊ ပြုခြင်းဌ၊ အလိုရှိသော ဆန္ဒနှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုမေပဏ္ဍိတော၊ သုမေပပညာရှိ သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ဆရာတောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိဒ္ဓါ၊ သိနိဟာရော၊ ပြည့်စုံသော အင်္ဂါရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်းရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှစ် ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအဘဗ္ဗဋ္ဌာနာနိ၊ ဤမထိုက်သောအရပ်တို့သို့၊ နဉ္ဇယေတိ၊

၁၀

မရောက်မကပ်လေ၊ ဟိဝိတ္တာရယိသာမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုပြီး
 အံ့သော၊ ထိုသုမေခပညာရှိသည်၊ တံဘော၊ ထိုဘုရားဆုကို တောင်း
 သောတဝမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ဇစ္စန္ဒာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကန်းသောသူသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇစ္စပမိရော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်နားပင်းသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဥမ္မတ္တကော၊ ရူးသောသူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေယျဂေါ၊ အသော
 သူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိဇ္ဇသပ္ပိ၊ ဆွံ့သောသူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 မိလက္ခဏံ၊ လူရိုင်းတောင်သူအမျိုးတို့၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၏၊ ဒါသိကုန္တိ
 ယာ၊ ကျွန်မ၏ဝမ်း၌၊ နနိဗ္ဗတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ နိယတမိန္ဒာ၊ နိဗ္ဗာန်မိန္ဒာ
 မိတ္တိအယူရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ လင်္ဂပရိဝတ္တံ၊ လိင်ပြန်ခြင်းရှိသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပညာနန္တရိယကမ္မာနိ၊ ငါးပါးသောအနန္တရိယကံတို့ကို၊
 နကရောတိ၊ မပြု၊ ကုန္တိ၊ နှုနာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၏၊ တိရစ္ဆာန်နယောနိယံ၊
 တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇကတော၊ ငုံးအောက်၊
 ပန္နိမတ္တဘာဝေါ၊ လှော်သောကိုယ်၏အဖြစ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခုပ္ပိပါ
 သိကနိဇ္ဈာမတဏှိကပေတေသု၊ တော်ပွတ်သောဝမ်းပြောင်ပြောင်လောင်
 သောဝိတ္တာအမျိုးတို့၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ကာလကဉ္စိကာသုရေသု၊ ကာလ
 ကဉ္စိကအသုရာတို့၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၏၊ အဝိစိနိရယေ၊ အဝိစိငရဲ၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ မဖြစ်၊ လောကန္တရိကေသု၊ လောကန္တရက်ငရဲတို့၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
 ကာမာဝစရေသု၊ ကာမာဝစရသံတို့၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ရူပါဝစရေသု၊ ရူပါဝစရသံတို့တွင်၊ အသညိဘဝေ၊ အသညသတ်
 တံ၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ သုဒ္ဓါဝါသဘဝေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတံ၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
 အန္တိမဘဝေသု၊ အဆုံးစွန်သောဘဝတို့၌၊ အညံစက္ကဝါဠံ၊ တပါးသော
 ပကြာဝဠာသို့၊ နသင်္ကမတိ၊ မပြောင်းမသွား၊ ဥဿာဟောစ၊ လုံ့လလည်း
 ကောင်း၊ ဥမင်္ဂါ၊ ပညာ လည်းကောင်း၊ အဝတ္ထာနံ၊ မြဲသော မိဋ္ဌာန်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဟိတစရိယာစ၊ မေတ္တာပွားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယာပိမာ ယာစ ဣမာဗုဒ္ဓ သူမိယော၊ ဤ
 ဘုရားအရာတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာပိ၊ ထိုလေးပါးသော
 ဘုရားအရာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုလေးပါးသောဗုဒ္ဓဘူမိတရားတို့တွင်၊ ဥဿာဟောတိ၊ ဥဿာဟောဟူ
 သည်ကား၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥမင်္ဂါ၊ ဥမင်္ဂကို၊ ပညာ၊
 ပညာကို၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝတ္ထာနံ၊ အဝတ္ထာနကို၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ အမိဋ္ဌာန်
 ကို၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိတစရိယာ၊ ဟိတစရိယကို၊ မေတ္တသာဝနာ၊

၁၁၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗားသိအပ်၏၊
ယေစာပိ၊ အကြင်သို့သကောရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈာသယာ၊
အဇ္ဈာသယတို့သည်၊ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယော၊ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယလည်းကောင်း၊
ပဝိဝေကဇ္ဈာသယော၊ ပဝိဝေကဇ္ဈာသယ လည်းကောင်း၊ အလော
ဘဇ္ဈာသယော၊ အလောဘဇ္ဈာသယလည်းကောင်း၊ အဒေါသဇ္ဈာသယော၊
အဒေါသဇ္ဈာသယလည်းကောင်း၊ အမောဟဇ္ဈာသယော၊ အမောဟဇ္ဈာ
သယလည်းကောင်း၊ နိဿရဏဇ္ဈာသယော၊ နိဿရဏဇ္ဈာသယလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆအဇ္ဈာသယာ၊ ခြောက်ပါးသော အဇ္ဈာသယတို့
သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣမေဆအဇ္ဈာသယာ၊ ဤခြောက်ပါးသော
အဇ္ဈာသယတို့သည်၊ ဗောဓိပရိပါကာယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုရင့်စေခြင်း
ငှါ၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဟိ၊ အကြင်အဇ္ဈာသယတို့နှင့်၊ သမန္နာဂ
တတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယာ၊ တဏှာမှတွက်
မြောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တာစ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်
လည်းကောမေ၊ ကာမဂုဏ်တရား၌၊ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့
ရှိကုန်၏၊ ပဝိဝေကဇ္ဈာသယာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဗောဓိ
သတ္တာစ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ဂဏိကာယ၊ အပေါင်းအဖော်
ရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏၊ အလော
ဘဇ္ဈာသယာ၊ အလောဘဇ္ဈာသယရှိကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တာစ၊ ဘုရား
လောင်းတို့သည်လည်း၊ လောဘော၊ လောဘတရား၌၊ ဒေါသဒဿာဝိနော၊
အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏၊ အဒေါသဇ္ဈာသယာ၊ အဒေါသဇ္ဈာသယရှိကုန်
သော၊ ဗောဓိသတ္တာစ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း၊ ဒေါသော၊ ဒေါသ၌၊
ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏၊ အမောဟဇ္ဈာသယာ၊ အ
မောဟဇ္ဈာသယရှိကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တာစ၊ ဘုရားလောင်းတို့သည်ကား၊
မောဟော၊ မောဟ၌၊ ဒေါသဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏၊ နိဿ
ရဏဇ္ဈာသယာ၊ နိဿရဏဇ္ဈာသယရှိကုန်သော၊ ဗောဓိသတ္တာစ၊ ဘုရား
လောင်းတို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗဘဝေသု၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ ဒေါသ
ဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆအဇ္ဈာသယော၊
ခြောက်ပါးသော အဇ္ဈာသယတရားတို့ကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေဟိ၊
ထိုခြောက်ပါးသော အဇ္ဈာသယတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနိပန၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အားကား၊ ကိံဝ၊
အာရဟံသုလောက်လျှင်၊ စိရံ၊ ကြွမြင့်သည်မှ၊ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်း

သညံ၊ ဝဋ်တိ၊ သဋ်မဉ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ဧဒေသသေဝေယျာနိဝ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်
 လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊ က မ္ဘာတသိန်း ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏၊ တတော၊ ထိုနှစ်သင်္ချေနှင့်က မ္ဘာတသိန်း
 အောက်၊ ဩရံ၊ အယုတ်သည်၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 ဆုတောင်းရာ၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္တကေနာပိဝကာ
 လေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလဖြင့်လည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တယတော၊ တောင်းတသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိနိဟာ
 ရက္ခတော၊ ဆုတောင်းသောစကား၌၊ ပဉ္စသမ္ပတ္တိယော၊ ငါးပါးသော ပြည့်စုံ
 ခြင်းတို့ကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုခွဲပြီးအံ့၊ တေ
 သံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏အဖြစ်ကိုအလိုရှိသောသူတို့အား၊ မနုဿတ္တဉ္စ၊ လူစင်
 စစ်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိဝ၊ လောကုါး၏အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံ
 ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝိဂတသဝဓဿနံ၊ ကင်းသော အသဝရှိသော
 ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ နဟန္တာတို့ကိုဖူးမြင်ရခြင်း လည်းကောင်း၊ အဓိကာ
 ရောစ၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ ပြင်းစွာသော ဆန္ဒရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဧတပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်၊ အဘိနိဟာရ
 ကာရဏာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဆုကိုတောင်းခြင်း၏အကြောင်းတို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ဝိဂတသဝဓဿနန္တိ၊ ဝိဂတသဝဓဿနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသဝကာနံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သဝကာတို့
 တွင်၊ ယသဝကာဿစိ၊ တစုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဓဿနံ၊ ဖူးမြင်တွေ့
 ရခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ သဝကာနံ၊
 သဝကာတို့အား၊ ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ ကိတ္တတာ၊ အဘယ်မျှ
 လောက်သော ကာလသည်၊ ဝဋ်တိ၊ သဋ်မဉ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွံနံ၊ နှစ်
 ယောက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂသဝကာနံ၊ အဂ္ဂသဝကာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဧကံ
 အသင်္ချေယျဉ္စ၊ တသင်္ချေပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿဉ္စ၊
 က မ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ အဘိနိဟာရော၊ ဆုတောင်းခြင်း
 သည်၊ သမိတ္တတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ အဘိတိမဟာသဝကာနံ၊ ရှစ်ကျိပ်သော
 မဟာသဝကာတို့အား၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ က မ္ဘာတသိန်းကာလပတ်

၁၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

လုံး၊ အတိနိဟာရော၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏၊ မာတာပိတုနဉ္စ၊ မယ်တော်မည်းတော်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကဿာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သူအားလည်းကောင်း၊ ဂုတ္တဿ၊ သားဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းပတ်လုံး၊ အတိနိဟာရော၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တထော၊ ထိုကမ္ဘာတစ်ဝန်းအောက်၊ သြရံ၊ အယုတ်သည်၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗေသပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသံပန၊ ဤသူတို့အားကား၊ အဓိကာရောစ၊ ကိုယ့်အသက်ကို စွန့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ ပြင်းစွာသောဆန္ဒရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွယဂံသမ္ပန္နောယေဝ၊ အင်္ဂါနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်သာလျှင်၊ အတိနိဟာရော၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယပတ္တနာယ၊ ဤသို့သော တောင့်တခြင်းဖြင့်၊ ယထာဂုတ္တပ္ပဘောဒ ကာလေ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသောကာလတို့ပတ်လုံး၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူဇေတွားပြည့်၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်သည် ရှိသော်၊ ခတ္တိယကုလေဝါ၊ မင်းမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏကုလေဝါ၊ ဂုဏ္ဏားမျိုး၌လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပန၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်ကား၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကုလသနံ၊ မင်းမျိုးဂုဏ္ဏားမျိုး သူကြွယ်မျိုးတို့တွင်၊ အညတြသို့၊ တပါးပါးသောအမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဂ္ဂသာပကာပန၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်ကား၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏကုလေသေဝ၊ မင်းမျိုးဂုဏ္ဏားမျိုးတို့၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓါဣဝ၊ ဘုရားတို့ကဲ့သို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရားတို့သည်၊ သံဝဋ္ဌမာနေ၊ သံဝဋ္ဌဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ ကပ်၌၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၊ ဝိဝဋ္ဌမာနေ၊ ဝိဝဋ္ဌဖြစ်သော၊ ကပ္ပေ၊ ကပ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့၏၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကာလေယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောကာလ၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ သယဉ္ဇ၊ ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊ ဓမ္မရသံ၊ တရားတည်းဟူသောအရသာကို၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိတော်မူကုန်၏၊ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း၊ ဗောဓေန္တိ၊ လိုစေတော်မူကုန်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊

ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိကုန်၏။ ပရေ၊ တပါးသော သူတို့ကို၊ နပဗာဓေန္တိ၊ မသိစေနိုင်
ကုန်၊ အတ္တရသမေဝ၊ အတ္တရသကိုသာသျှင်၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
တတ်ကုန်၏။ ဓမ္မရသံ၊ ဓမ္မရသကို၊ နပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိကုန်၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ လောကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တ
ရာတရားကို၊ ပညတ္တိံ၊ ပညတ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဒေသေတံ၊
ဟောအံ့သောဌာ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ မူဂေန၊ အသေသသူသည်၊
ဗိဋ္ဌသုပိနောပိယစ၊ မက်သော အိပ်မက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝနစရကေန၊
တောအရပ်၌သာ ကျင်လည်သောသူသည်၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ သာယိတဗျဉ္ဇန
ရသောပိယစ၊ လျက်အပ်သော လက်သုပ်ဟင်းချာအရသာကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ နေသံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသယော၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကိုသိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓိသမာပတ္တိပဋိသန္တိဒါ
ပကာရံ၊ အလုံးစုံသောတန်ခိုးအဘိညာဉ်သမာပတ်ပဋိသန္တိဒါအပြားသို့၊
ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဂုဏာပိသဋ္ဌတာယ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးထူးသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုတဘုရားတို့၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်ကုန်
သည်၊ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု
စေ၍၊ အာဘိသယာစာရိကံ၊ အာဘိသယာစာရိကသိက္ခာပုဒ်ကို၊ သိက္ခာပေန္တိ
ကျင့်စေကုန်၏။ ဝိတ္တသံလေခေါ၊ ဝိတ်၏ ခေါင်းပါးခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊
ပြုအပ်၏။ ဝေါသာနံ၊ ဝိတ်၏ကုန်ခြင်းသို့၊ နာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မရောက်အပ်၊ ဣတိ
ဣမိနာဥဒ္ဓေသေန၊ ဤသို့သောအကျဉ်းဥဒ္ဓေသဖြင့်၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဇ္ဇဥပေါသထောတိဝစနမဒိတ္တနံ၊
အဇ္ဇဥပေါသထောဟူသောစကားကိုဆိုခါမျှဖြင့်၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊
ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကရောန္တောစ၊ ပြုတော်မူကြကုန်သော်လည်း၊ ဂန္ဓမာ
ဒနေ၊ ဂန္ဓမာနတောင်၌၊ မဇ္ဈိသကရုက္ခမူလေ၊ မဇ္ဈိသကသစ်ပင်၏အနီးဖြစ်
သော၊ ရတနမာဠေ၊ ရတနာတလင်းပြင်၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊
ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာယသ္မတောအာနန္ဓဿ၊ ရှင်အာနန္ဓာအား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့၏၊ သဗ္ဗကာရပရိပူရံ၊ အလုံးစုံအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ ပတ္ထနဉ္စ၊ တောင့်တခြင်းကို၎င်း၊ အဘိနိဟာရဉ္စ၊ ဆုတောင်းခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ဣမာယံပတ္ထနာယက၊ ဤသို့သောတောင်းတခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣဗ္ဗိ

၁၂၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

နာအာဘိနိဟာနေနစ၊ ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုးကထေတုံ၊ ဟောတော်မူအံ့သောငှါ၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသု
 နိဝေယဒဏ္ဍန္တိ အာဒိနာ၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသုနိဝေယဒဏ္ဍန္တံ ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဣမံ ခုဂ္ဂိသာဏသုတ္တံ၊ ဤခုဂ္ဂိသာဏသုတ်ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဝိသေ
 သေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာဝသိကဖြစ်၍၊ ခုဂ္ဂိသာ
 ဏသုတ္တံ၊ ခုဂ္ဂိသာဏသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်သေး၏။
 တတ္ထ၊ ထိုအထူးဖြစ်သောကောင်း၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမိ သာဂါယာပာ၊
 ဤဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
 အယံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားသည်၊ ပစ္စေကဗောဓိသတ္တဘူမိံ၊
 ပစ္စေကဗောဓိအလောင်းဖြစ်သော အရာဌာနကို၊ ဩဂါဟန္တော၊ သက်ဝင်
 ၍ယူသည်ရှိသော်၊ ဧဒေသေသေ၊ ယူသောနိဝါနသေသေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကပ္ပ
 သတသဟသသ္မ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့
 ကို၊ ပူဇေတော၊ ဖြည့်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 အာရုညကော၊ အရုညကင် မုတင်ဆောက်တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဂတပစ္စာဂတဝတ္ထံ၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ ပူဇေန္တော၊ ဖြည့်လျက်၊
 သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိကံ၊ ပြုလေသတတ်၊ ဧဝံ ဝတ္ထံ၊
 ထိုအသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ အပရိပူဇေတော၊ မဖြည့်မူ၍၊ ပစ္စေကဗောဓိံ၊
 ပစ္စေက ဗောဓိဉာဏ်သို့၊ ပါဝုဏန္တာနာမ၊ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်
 သည်။ နတ္ထိနသန္တိ ကိရ၊ မရှိကုန်သတတ်၊ ဧဝံ ဂတပစ္စာဂတဝတ္ထံနာမ၊
 ဤအသွားဝတ် အပြန်ဝတ်မည်သည်၊ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊
 ဟရဏံပစ္စာဟရဏံ၊ အသွားကိုဆောင်ခြင်းအပြန်ကိုဆောင်ခြင်းတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကားအဖြေတည်း၊ တံ၊ ထိုဝတ်တရားကို၊ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကထေယျာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟရတိ၊ သွားသော
 ကာလ၌ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်၏၊ နပစ္စာဟရတိ၊ ပြန်သောကာလ၌ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုမဆောင်၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပစ္စာဟရတိ၊ ပြန်
 သောကာလ၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆောင်၏။ နဟရတိ၊ သွားသော ကာလ၌

ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမဆောင်။ ဇကုရွေးအမျှသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နေဝဟံ
ရတိ၊ သွားသောကာလ၌ လည်းမဆောင်၊ နပစ္စာဟရတိ၊ ပြန်သောကာလ၌
လည်းမဆောင်။ ဇကုရွေးအမျှသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဟရတိစ၊ သွား
သောကာလ၌လည်း ဆောင်၏။ ပစ္စာဟရတိစ၊ ပြန်သောကာလ၌လည်း
ဆောင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ်တရား၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဂေ
ဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ တ၍၊ စေတိယင်္ဂဏပေမိယင်္ဂဏဝတ္တံ၊
စေတိယင်္ဂဏဝတ်ပေမိယင်္ဂဏဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗောဓိရုက္ခေ၊ ဗောဓိ
ပင်၌၊ ဥဒ္ဓကံ၊ ရေကို၊ အာသိမ္ဘိတွာ၊ သွန်းလောင်း၍၊ ပါနိယသန္တံ၊ သောက်ရေ
အိုးကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ပါနိယမာဇ္ဇေ၊ သောက်ရေအိုးစင်၌၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ အာစရိယဝတ္တန္တံ၊ အာစရိယဝတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပဏ္ဍာယ
ဝတ္တန္တံ၊ ဥပဏ္ဍာယဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နေစအာသိတိ၊ နေက
ဝတ္တာနိ၊ ရှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဝတ်ငယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ရဒ္ဒသမဟာ
ဝတ္တာနိစ၊ တဆဲ့လေးပါးသောဝတ်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမာဒါယ၊
ကောင်းစွာသောက်တည်၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
သရိရကမ္ဘံ၊ ကိုယ်လက်ထုတ်သင်ခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သေနာသနံ၊
ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသို့၊ ပဝိတိတွာ၊ ဝင်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊
ဘိက္ခာစာရပေလော၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ
လောက်၊ ဝိဝိတ္တာသနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ ကာလကို
လွန်စေ၍၊ ဝေလံ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်း
ပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းကြိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊
ကိုယ်ဝတ်စမွယ်တင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗာဓိ၊ ဒုက္ခကို၊ ခန္ဓေ၊
ပရုံး၌၊ ကရိတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အံသေ၊ ပရုံးစွန်း၌၊ အာ
လဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနုဿိကရောဇန္တာ၊ နှလုံးသွင်း
သည်ဖြစ်၍၊ ဂေတိယင်္ဂဏံ၊ စေတီရင်ပြင်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ စေတိယဉ္စ၊
စေတီတော်ကို လည်းကောင်း၊ ဗောဓိဉ္စ၊ ဗောဓိပင်ကို၎င်း၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိသိုး
၍၊ ဝါမသမိပေ၊ ရွာ၏အနီး၌၊ ပါရုပေတွာ၊ သင်္ကန်းကိုရုံ၍၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ ဇံ၊ ဤသို့၊ ပဝိဇ္ဇောစ၊ ရွာတွင်းသို့
လည်းဝင်သော၊ လာဘီ၊ ရအပ်သောဆွမ်းရှိသော၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဥပါ သကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ သက္ကဗေတာ၊ အရို
အသပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂရုကကော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊
ဥပဋ္ဌာကာ ကုလေပါ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအိမ်သို့ လည်းကောင်း။

ပဋိက္ခမနသင်္ခယာယံဝါ၊ ဖဲသွားရာစရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ပဋိက္ခမိတွားရှေး
ရှာသွား၍၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ တံတံပဉ္စ၊ ထိုထိုသောပြဿ
နာကို၊ ဝုတ္တိယမာနေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား၊
ပဉ္စာဝိသုတ္တနေနစ၊ ပြဿနာကိုဖြေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာ
ဝိက္ခပေနစ၊ တရားဒေသနာ၌ပျံ့လွင့်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံမနသိကာ
ရံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဆဝေတွာ၊ စွန့်၍၊ တတော၊ ထိုအရပ်
မှ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အာဂတောဝိ၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်လည်း၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဆို
၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဘဏတိ၊ ဟော၏၊ တံတံဗျာပါရံ၊ ထိုထိုကြောင့်
ကြအပ်သောဗျာပါရသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ပစ္စာတတ္တံ၊ မွန်းတွဲသော
အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝုရိယယာမံဝိ၊ ဉဉီးယာမိ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမ
ယာမံဝိ၊ သန်းခေါင်ယာမိ၌လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့
နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ပပဇ္ဇေတွာ၊ ကာလကြာမြင့်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာ
ဘိဘူတော၊ ကိုယ်၏ ကိုက်ခဲညောင်းညာခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊
ပစ္စိမယာမေ၊ ချိမ်းသောကံယာမိ၌၊ သယတိ၊ အိပ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ နေဝမနသိကာရောတိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုမပြု၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
သည်၊ ဟရတိ၊ သွားသောကာလ၌ဆောင်၏၊ နပစ္စာဟရတိ၊ ပြန်သောကာ
လ၌မဆောင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်
ရဟန်းသည်ကား၊ ဗျာဓိဗဟုလော၊ အနာများသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တုတ္တော
ဟာရော၊ စားအပ်သောအစာသည်၊ ပဗ္ဗု၊ သသယေ၊ ချိမ်းသောကံယာမိ၌၊
သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ နပရိဘမတိ၊ မကြ၊ ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊
ထ၍၊ ယထာဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ တံတံ၊ ထိုထိုသောဝတ်ကြီး
ဝတ်ငယ်ကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကာတု၊
နှလုံးသွင်းအံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်းအညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ယာဂုံဝါ၊ ယာဂုကို လည်းကောင်း၊ ဘေသန္တံဝါ၊ ဆေးကို လည်း
ကောင်း၊ ဘတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တယမာနေ၊ တောင်းတသျှက်
ကာလသောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ပတ္တပိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊
ယူ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ ကတ္ထံ၊ ထိုရွာ၌၊ ယာဂုံဝါ၊ ယာဂုကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘေသန္တံဝါ၊ ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ နိဗ္ဗာယိတွာ၊ ပူပန်ခြင်းငြိမ်း
သည်ဖြစ်၍၊ ပညတ္တာသနေ၊ ရင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေထုက်၊

ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မနုဿိကတ္တာ၊ နှလုံးပြုခဲ့၍။ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်
 အထူးသို့၊ ပတ္တာဝါ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အပတ္တာဝါ၊
 မရောက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အာဂတ္တာ၊ လာခဲ့
 ၍၊ တေနေဝမနုဿိကာရေန၊ ထိုသို့သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ပစ္စာဟရတိနဟရတိတိ၊ ပြန်သော
 ကာလ၌ဆောင်၍ အသွားမဆောင်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဇေဒ္ဓါ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ယာဂုံ၊
 ယာဂုကို၊ ပီဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ၊ အား
 ထုတ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝဏနပထံ၊ ရေတွက်ခြင်း
 အကြောင်းကို၊ ဝိဘိဝတ္တာ၊ လွန်လေကုန်ပြီ၊ ဝိဟဋ္ဌဒိပေယေဝ၊ ဝိဟိန္ဒကွန်း
 ၌ပင်လျှင်၊ တေသုတေသုဂါမေသု၊ ထိုထိုသောရွာတို့၌၊ အာသနသာသ
 ယံ၊ နေရာစရပ်၌၊ တံအာသနံ၊ ထိုသို့သောနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်စရပ်၌၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပီဝိတွာ၊ သောက်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တံအာသနံ၊ ထိုနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်
 ကား၊ ပမာဒဝိဟာရီ၊ မေ့လျော့၍နေလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိက္ခိတ္တ
 ဂူရော၊ ချအပ်သောဝန်ရှိ၏၊ သဗ္ဗဝတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသောဝတ်တို့ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ
 ဖျက်ဆီး၍၊ ပဉ္စဝိစစေတဝါနိလဝိနိဗန္ဓဝိတ္ထော၊ ငါးပါးအပြားရှိသောတံသင်း
 ဖြင့်နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန
 မနုဿိကာရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံနှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ အနန္တယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပီဝိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဂိဟိပပဉ္စေန၊
 လူတို့နှင့်တကွအကျယ်တဝင့်စကားချဲ့သဖြင့်၊ ပပဉ္စိတော၊ စကားအကျယ်
 ချဲ့ခဲ့၍၊ တုတ္ထကော၊ အချည်းနှီး၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်ခဲ့၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
 ကို၊ နေဝဟရတိနပစ္စာဟရတိတိ၊ သွားသောကာလ၌လည်းမဆောင်ပြန်
 သောကာလ၌လည်းမဆောင်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဂုဠာ
 ယ၊ ထ၍၊ ဂုရိမနယေနဝ၊ ဂွေးနည်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗဝတ္တာနိ၊ အလုံးစုံသော
 ဝတ်တို့ကို၊ ပရိပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဘိက္ခာ
 ပာရေဝလာ၊ ဆွမ်းခံသောအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊
 စဉ့်ခွက်၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ မနုဿိ

ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံနာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်သည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထကဉ္စ၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း၊ ပါရိဟာရိယဉ္စ၊ ပါရိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ မေတ္တာဝ၊ မေတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ မရဏသတိဝ၊ မရဏသတိသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထကံနာမ၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏။ တံ၊ ထိုမရဏသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗတော၊ အလိုရှိအပ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထကန္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မေတ္တာနာမ၊ မေတ္တာမည်သည်ကား၊ အာဝါသာဒိသု၊ နေရာကျောင်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထကန္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထကကမ္မဋ္ဌာန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ အာဝါသော၊ ကျောင်း၌၊ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ ဝိပဿ၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗာသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အသံဗန္ဓော၊ ခိုက်တိုက်ထိပါးခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဒေဝတာသု၊ နတ်တို့၌၊ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ရက္ခိတဂေါပိတော၊ စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒိသု၊ မင်းမင်း၏အမတ်ကြီးအစရှိသည်တို့၌၊ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုမင်းမင်း၏အမတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ မမာယိတော၊ မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဂါမနိဂမာဒိသု၊ ရွာနိဂုံးအစရှိသည်တို့၌၊ မေတ္တာဝိဟာရိ၊ မေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထဘိက္ခာစရိယာဒိသု၊ အလုံးစုံဆွမ်းခံရာအရပ်အစရှိသည်တို့၌၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ သက္ကတောဂရုကတော၊ ရိုသေလေးမြတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မရဏသတိဘာဝနာယ၊ မရဏသတိဘာဝနာဖြင့်၊ ဇီဝိတနိကန္တိ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၌ တပ်မက်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အပ္ပမေတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယံပန၊ အကြင်မရဏသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား၊ သဒေါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ စရိတာနုကုလေန၊ စရိုက်အားလျော်သဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ပူအပ်၏။ ဒသသုဘကသိတာနုဿတိသု၊ အသုဘဆယ်ပါးကသိုဏ်းဆယ်ပါးအနုဿတိဆယ်ပါးတို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ တံ

ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်းကောင်း၊ စတုခေတုဝဝတ္ထာနန္တံ၊ လေးပါးသောခေတ်တို့၏ အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္တကာမာ၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ဒသတ္ထိ၊ တကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသံပိ၊ နှစ်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိသံပိ၊ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတ္တာလီသံပိ၊ လေးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပညာသံပိ၊ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံတံပိ၊ အရှေ့သောရဟန်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဧကဇော၊ တပါးတည်း၊ ဝသန္တာ၊ နေကြကုန်လျက်၊ ကတိကဝတ္ထံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဏန္ဒာ၊ သူကြွေးမြီတင်သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်၊ နမဟုတ်ကုန်၊ ဘယန္ဓာ၊ ဘေးကိုကြောက်သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်၊ နမဟုတ်ကုန်၊ ဇိဝိကာပကဏာ၊ အသက်မွေးလိုသောငှါ၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်၊ နမဟုတ်ကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ မုတ္တိတုကာမတာယ၊ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ ဂမနေ၊ သွားဆဲကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဂမနေယေဝ၊ သွားသောကာလ၌ပင်လျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်လေကုန်၊ ဌာနေ၊ ရပ်သောကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဌာနေယေဝ၊ ရပ်သောကာလ၌ပင်လျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်လေကုန်၊ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်သောကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ နိသဇ္ဇာယေဝ၊ ထိုင်သောကာလ၌သာလျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်လေကုန်၊ သယနေ၊ အိပ်သောကာလ၌၊ ဥပ္ပန္နကိလေသံ၊ ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ သယနေဝ၊ အိပ်သော ကာလ၌သာလျှင်၊ နိဂ္ဂဏှထ၊ နှိပ်လေကုန်၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ကတိကဝတ္ထံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခဝာရံ၊ ဆွမ်းခံရွာသို့၊ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကြကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အဗုညသတ ဥသတအဗုဂါ ဝုတ္တန္တရေသု၊ ဥသတခွဲတဥသတ တဂါဝုတ်အခွဲအကြားတို့၌၊ ပါသာဏာ၊ ကျောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တာယသညာယ၊ ထိုကျောက် အမှတ်ဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနုဿိကရောန္တာဝ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ကဿပိ၊ အချို့သောရဟန်းအား၊ ဂမနေ၊ သွား

သောကာလန္တံ၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်။ သစ္စေဥပ္ပန္နတိ၊ အကယ်
 ချစ်အံ့၊ တဿတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ နံ၊ ထိုကိလေသာကို၊ နိဗ္ဗဏ္ဍတိ၊ နှိပ်
 ၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အသက္ကောဇန္တော၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်းသည်၊
 တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊
 အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လိုက်သောရဟန်းသည်လည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ သော၊ ထို
 ကိလေသာ ဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤနောက်လိုက်ရဟန်း
 သည်၊ ဂုယံ၊ သင်၏၊ ဥပ္ပန္နတိတက္ကံ၊ ဖြစ်သောအကြံအစီကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊
 တေ၊ သင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော ကိလေသာအကြံသည်၊ အနန္တရိကံ၊
 မလျော်မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိစောဒိတွာ၊
 တဘန်စောဒနာ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇီတွာ၊ ပွား၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 အရပ်၌ပင်လျှင်၊ အရိယဘူမိ၊ အရိယာတို့၏အရာသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊
 တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အသက္ကောဇန္တော၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်းသည်၊
 နိဘိဒတိ၊ ထိုင်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုထိုင်သော ရဟန်း၏၊
 ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လိုက်သောရဟန်းသည်လည်း၊
 နိဘိဒတိ၊ ထိုင်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယော၊ နည်းသည်၊ သေ၊ ယေဝနယော၊
 ထိုရှေးနည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ အရိယဘူမိ၊ အရိယာတို့၏အရာ
 သို့၊ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်အံ့သောငှါ၊ အသက္ကောဇန္တောပိ၊ မတတ်နိုင်သော
 ရဟန်းသည်လည်း၊ တံကိလေသံ၊ ထိုကိလေသာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ၍၊
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနထိကရာဇန္တောဝ၊ နှလုံးသွင်း၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ
 သွား၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိပ္ပယုတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ကင်းသော၊ ဝိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊
 ပါဒံ၊ ခြေကို၊ နဥဒ္ဓရတိ၊ မချီစေ၊ စေဥဒ္ဓရတိ၊ အကယ်၍ခြေကိုချီမိလေအံ့၊ ပဋိ
 နိဝတ္တိတွာ၊ တဘန်ပြန်၍၊ ဝုရိမပဒေယေဝ၊ ရှေးခြေချရာအရပ်၌သာလျှင်၊
 ဧတိ၊ ချပြန်၏၊ အာလိန္ဒကဝါသိ၊ အာလိန္ဒကအရပ်၌ ဘိတင်းသုံးသော၊
 မဟာဗုဿဒေဝတ္ထေရာဝိပဿ၊ မဟာဗုဿဒေဝမထေရ်ကဲ့သို့၊ ပဋိနိဝတ္တိ
 တွာ၊ တဘန်နောက်သို့ပြန်၍၊ ဝုရိမပဒေယေဝ၊ ရှေးခြေချရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊
 ဧတိ၊ ချသင့်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုမဟာ
 ဗုဿဒေဝမထေရ်သည်၊ ဧကူနဝိသတိဝဿာနိ၊ တဆွဲကိုးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊
 ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေဇန္တောဝ၊ ပြည့်၍သာ
 လျှင်၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး
 အကြား၌၊ ဝပ္ပဇန္တောစ၊ မျိုးမျိုးကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ မဒ္ဒန္တောစ၊ ရိပ်နယ်
 ကုန်လျက်လည်းကောင်း၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိ

သော၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်ကြကုန်၍၊ အယံ၊ ထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
 နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏၊ ကံ၊ နှစ်ခေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ မဂ္ဂ
 မုဋ္ဌော၊ ခရီးတည်းမှားရှာလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ကိပ္ပိ
 ပမတ္တော၊ တစုံတခုမှလျော့လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမုလ္လပန္တိ၊ ပြော
 ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုမဟာဗုဒ္ဓဿဒေဝမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုလူတို့ဆို
 အပ်သော၊ စကားကို၊ အနာဒယိတွာ၊ နားမကြားယောင်ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တ
 နေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိသတိဝဿန္တန္တရေ၊
 အနှစ်နှစ်သယ်၏ အတွင်း၌၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊
 ရောက်၏၊ အရဟတ္တပတ္တဒိဝသေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သောနေ့၌
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုမဟာဗုဒ္ဓဿဒေဝမထေရ်၏၊ စက်မနကောဋိယံ၊ စင်္ကြံ၏
 အစွန်း၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ အဂ္ဂိလိဟိ၊ လက်
 ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ ဥဇ္ဇာလေတွာ၊ တောက်စေ၍၊ အဠာသိ၊ ရပ်၏၊
 စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ မဟာရာဇာနောစ၊ နတ်မင်းကြီးတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကောစ၊
 သိကြားမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မသဟံပတိစ၊ သဟံပတိဗြဟ္မာမင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ပတိ၊ ရှေးရှု၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စကားကိုင်းညွတ်ခြင်းသို့၊ အာ
 ဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဝနဝါသိဘိဿတ္ထေရော၊ ဝနဝါသိအရပ်၌နေသောတိဿ
 မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုမဟာဗုဒ္ဓဿဒေဝမထေရ်ကို၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ မိန့်
 သောက်သောနေ့၌၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ကိံ၊ ပုန္တိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ ရတ္တိ
 ဘာဂေ၊ ညဉ့်အတို၌၊ အာယသ္မတော၊ အရှင်၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ဩဘာ
 သော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော အရောင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ဩဘာသော၊ ထိုအရောင်သည်၊ ကိံ၊ ဩဘာသော၊ အဘယ်အရောင်
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဝိက္ခဝံ၊ ဗျုံ့လွင့်ခြင်း
 ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဩဘာသောနာမ၊ အရောင်မည်သည်
 ကား၊ ဒိပေါဘာသောပိ၊ ဆီမီးရောင်သည်လည်း၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဏိ
 ဩဘာသောပိ၊ ပတ္တမြားကျောက်ရောင်သည်လည်း၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုဝနဝါ
 သိတိဿမထေရ်သည်၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပရိန္တာဒေဝ၊ မိုး

လွှမ်းလျှံ၊ ဂုဏ်လေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာမနိဗန္ဓော
ကြော့မြဲစွာနှလုံး၌ ဖွဲ့ထားပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနိတွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍၊ တမတ္တံ
ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလေ၏။ ။

ကာဠုဝလ္လိမဏ္ဍပဝါသိ၊ ကာဠုဝလ္လိမဏ္ဍပအရပ်၌ သိတင်းသုံးသော၊
မဟာနာဂတ္ထေရောဝိယစ၊ မဟာနာဂမထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ဂတပစ္စာဂတ
ဝတ္တံ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေတဗ္ဗံ၊ ဖြည့်အပ်၏၊ ကိဏ္ဍေ၊ အဆင့်
စကားကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုမဟာနာဂမထေရ်သည်၊ ဂတပစ္စာ
ဂတဝတ္တံ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ရှိသော်၊ ပဌမံ
ရှေးဦးစွာ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟာပဓာနံ၊ မြတ်သောဒုက္ကရ
စရိယာအကျင့်တော်ကို၊ ပူဇေတိတိ၊ ငါပူဇော်၏ဟု၊ သတ္တဝသ္မာနိ၊ ခုနစ်
နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဥာနစကံမမေဝ၊ ရပ်ခြင်းစကြိုသွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာ
တိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ဝုန၊ တကန်၊ သောဠသဝသ္မာနိ၊ တဆွဲခြောက်နှစ်တို့
ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်
၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နယုတ္တနေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊
ပါဒံ၊ ခြေကို၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ချီ၏၊ ဝိယုတ္တေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကင်းသော၊ စိတ်ဖြင့်၊
ဥဒ္ဓတေ၊ ချီမိသည်ရှိသော်၊ ပဋိနိဝုတ္တန္တော၊ တတန်ပြန်၍၊ ဂါမသဒိပံ၊
ရွာ၏အနီးသို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဂါဝိနု၊ နွားဖြစ်လေသလော၊
မဗ္ဗဇိတောနု၊ ရဟန်းဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသကံနိယပဗ္ဗေသေ၊
ရှုံရှာတွေးတောရာအရပ်၌၊ ပ္ပတွာ၊ ရင်၍၊ သံဃာသမ္ဘိ၊ ဒုက္ခသို့ကို၊ ပါရုပိတွာ၊
ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပိုက်၍၊ ဂါမဒ္ဓါရံ၊ ရွာတံခါးသို့၊ ပတွာ၊
ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကမ္ဘကန္တရတော၊ လက်ကတီးကြားမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေ
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝေဏ္ဍုသံ၊ ငုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပပိ
သတိ၊ ဝင်၏၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒါတုဝါ၊ လှူအံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇ
တုဝါ၊ ရှိခိုးအံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ဥပဂတေ၊ အနီးသို့ ကပ်လာကုန်
သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တုဌေ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ဒိဃာ
ယုကာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်သည်၊ ဟောထာတိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း
ဟု၊ ဝစနမတ္တေနပိ၊ စကားမြွက်ခါမျှဖြင့်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိက္ခေ
ပေါ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ လွင့်ပါးခြင်းသည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ဣတိ
မနုသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပါဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏၊ နံ၊ ထိုမဟာနာဂ
မထေရ်ကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဈပန၊ ဤယနေ့သည်ကား၊ ကိ၊ အဘယ့်

နေပါနည်း။ သတ္တမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
 အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 ဒိဝသံ၊ နေ့ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂိလိတွာ၊ မျိုလိုက်၍၊
 အာရောစေတိ၊ ကြားလေ၏။ ဒိဝသပုစ္ဆကာ၊ နေ့ကိုမေးကုန်သောသူတို့
 သည်၊ သစေနဟောန္တိ။ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်ကုန်အံ့၊ နိက္ခမနဝေသာ
 ယ၊ ထွက်သောအခါ၌၊ ဂါမန္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ နိဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ထွေး၍၊ ယာ
 ကိ၊ သွား၏။ ။

သိဟဋ္ဌဗီပေယေဝ။ သိဟိန္ဒုကျွန်း၌ပင်လျှင်၊ ကလမ္ပတိတ္ထံ ဝိဟာရေ၊
 ကလမ္ပတိတ္ထကျောင်း၌၊ ဝဿုပဂတာ။ ဝါသ္မိကင်္ကုန်သော၊ ပညာသ
 တိက္ခု၊ ဝိယ၊ ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဝတ္တံ၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်
 ကို၊ ပူရေတဗ္ဗံ၊ ဖြည့်အပ်၏။ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားရသူသည်ကား၊ တေး
 ထိုငါးကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဝဿုပနာယိကဥပေါသသဒိဝသေ၊ ဝါ
 ဆိုနေနီးလတ်သောဥပုသ်နေ့၌၊ ဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏
 ကိံ အကံသု၊ အဘယ်သို့ပြုကြကုန်သနည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 အပတ္တာ၊ မရောက်ကုန်ဘဲသျက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 နအာလဝိဿာမ၊ စကားမပြောကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်
 ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ဂါမေစ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌လည်း၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း
 အလို့ငှါ၊ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂါမန္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ ဥဒက
 ဂေဏ္ဍုသံ၊ ရေလုပ်ငုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်၏။ ဒိဝ
 သေ၊ နေ့အရေအတွက်ကို၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
 ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကြကုန်၏။ အပုစ္ဆိတေ၊ မမေးသည်
 ရှိသော်၊ ဂါမန္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌၊ နိဋ္ဌဟိတွာ၊ ထွေးခဲ့၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 သို့၊ အာဝဓံသု၊ လာခဲ့ကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုရွာ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နိဋ္ဌ၊ နဋ္ဌာ
 နံ၊ ရေလုပ်ထွေးရာအရပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရကုန်သော်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဧကော၊
 တယောကံသောရဟန်းသည်၊ အာဂတော၊ လာ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဧန္တေ၊ နှစ်
 ယောကံသောရဟန်းတို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့
 အစရှိသည်ကို၊ ဇာနိံသု၊ သိကြကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဝေဠု၊ ဤသို့
 လည်း၊ စိန္တေသံ၊ ကြံကြကုန်၏။ ကိံနုခေါ၊ အသိနည်း၊ ဧတေ၊ ထိုအရှင်
 ကောင်းတို့သည်၊ အမှေဟာဝ၊ ငါတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗိံ၊ အတူတကွ၊
 နသလ္လပန္တိ၊ စကားမပြောဘဲနေကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
 အညမညံ၊ အချင်းချင်းလည်း၊ နသလ္လပန္တိ၊ စကားမပြောဘဲနေလေကုန်

သလော။ အညမညံပိ။ အချင်းချင်းလည်း။ ယဒိနသလ္လပန္နိ။ အကယ်၍
 စကားမပြောကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဋ္ဌ၊ မချွတ်၊ ဝိဝါဒဇောတာ၊ ငြင်းခုံခြင်း
 သဘောသည်။ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဟန္တ၊ ယခု၊ နေသံ၊ ထိုအရှင်ကောင်း
 တို့ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ မောပေသာမ၊ သည်းခံစေကုန်အံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြိုကြကုန်၏။ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြိုကြကုန်ပြီး၍။ သဗ္ဗေ၊ ရွာသား
 တရတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂဏံသု၊ သွားကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 ကျောင်း၌။ ပညာသဘိက္ခုသု၊ ငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်။ ဝဿံ၊ ဝါ
 သို့။ ဥပဂတေ၊ ကပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧတိက္ခန္တံ၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့ကို
 ဧကောကာသေ၊ တရသောနေရာ၌။ နာဗ္ဗသံသု၊ မမြင်ကုန်။ တတော၊ ထို
 နောင်မှ။ ဧတသု၊ ထိုလူတို့တွင်။ စက္ခုမာ၊ ပညာမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော
 ယောဂုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဂုရိသော၊
 ထိုယောကျ်ားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံအာဟ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း။
 ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ကလဟကာရကာနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုတတ်သောသူတို့
 ၏။ ဩကာသေ၊ အရပ်သည်။ တာဒိသော၊ ဆိုသို့သဘောရှိသည်။ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်။ သုသမဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာထုတ်သင်ပြေပြစ်သော။ စေတိယင်္ဂံ၊
 စေတီပြင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗောဓိယင်္ဂံ၊ ဗောဓိပြင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သု
 နိက္ခိတ္တာ၊ ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်သော။ သမုဉ္ဇနိယေ၊ တံမြက်စည်းတို့
 သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သုပဋ္ဌာဝိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ထားအပ်သော
 ပါနိယံ၊ သောက်ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပရိဘောဇနိယံ၊ သုံးဆောင်ရေသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ တတောဝ၊ ထို
 ကျောင်းမှလျှင်။ နိဝတ္ထာ၊ ပြန်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဧတဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ အန္တေ၊ မသေသေးဝ။ ဝါတွင်းသုံးလွှပ်ပင်လျှင်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို။ အာရတိတွာ၊ အားထုတ်ကုန်၍။ အရဟတ္ထံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့။ ပတွာ
 ရောက်ကုန်၍။ မဟာပဝါရဏာယံ၊ မဟာပဝါရဏာနေ၌။ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊
 ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏာကို။ ပဝါရေသံ၊ ပဝါရဏာပြုကြကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကာဠု
 ဝလ္လိမဏ္ဍပဝါသိ၊ ကာဠုဝလ္လိမဏ္ဍပအရပ်၌ သီတင်းသုံးသော။ မဟာန
 ဝတ္ထေရောဝိယစ၊ မဟာနာဂမထေရ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကလမ္ပတိတ္ထ
 ဝိဟာရေ၊ ကလမ္ပတိတ္ထကျောင်း၌။ ဝဿူပဂတဘိက္ခု၊ ဝိယစ၊ ဝါသို့ကင်
 သောငါးကျိပ်သောရဟန်းတို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနယုတ္တေနော၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော။ ဝိဇ္ဇေနုစိတ်ဖြင့်။ ပါဒံ၊ ခြေကုံး။ ဥဒ္ဓ
 ရန္တော၊ ချီသည်ဖြစ်၍။ ဝါမသမိပံ၊ ရှု၏အနီးသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဥဒုက

၂

ဧကဏ္ဍသံ၊ ရေလုပ်ငုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝီထိယော၊ ခရီးတို့ကို၊ သလ္လ
 ကွေတွာ၊ မှတ်၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သုရာသောဏ္ဍရတ္တာဒယောဝါ၊ သေ
 သောက်ကြိုးအစရှိသည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကလဟကာရကောဝါ၊
 အငြင်းအခုံပြုသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ စဏ္ဍဟတ္ထိအသောဒယော
 ဝါ၊ ကြမ်းတမ်းသော ဆင်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ
 နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တံဝီထိ၊ ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ သွား၏၊ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်၌
 လည်း၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရမာနော၊ သွားသောရဟန်းသည်၊ တုဇိ
 တတုရိတော၊ အဆောတလျှင်၊ ဇေဝန၊ လျင်စွာဖြင့်၊ နဂန္တတိ၊ မသွားသင့်၊
 ဇေဝန၊ လျင်လျားသဖြင့်၊ ဝိဏ္ဏပါထိက ဂုတင်္ဂံနာမ၊ ဝိဏ္ဏပါတ်ဂုတင်
 ဆောက်တည်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိသမတုမိတာဂပ္ပတ္တံ၊ မညီညွတ်
 သောမြေအရပ်သို့ ရောက်သော၊ ဥဒကာဘရိတသကုဋမိဝ၊ ရေဖြင့်ပြည့်
 သောထွည်းကဲ့သို့၊ နိစ္စလော၊ မတုန်လှုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂန္တတိ၊ သွား
 ၏၊ အနုဗ္ဗရံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း၊ ပဝိဋ္ဌောစ၊ ဝင်သည်ရှိသော်လည်း၊ ဒါတု
 ကာမံဝါ၊ လျှူခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒါတုကာမံဝါ၊ လျှူ
 ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လကွေတွာ၊ မှတ်၍၊
 တဒနုဇ္ဈပံ၊ ထိုနှင့်လျော်သော၊ ကာလံ၊ ကာလကို၊ အာဂမေန္တော၊ ငုံလင့်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပတိဇ္ဈပေ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌၊ ပဋိကူ
 လသည်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဟူသောအမှတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 အက္ခန္တဗ္ဗနဝကာလေပနပုတ္တမံသုပမဝသေန၊ ဝင်ရိုးကျိုးအံ့သည်ကိုရည်
 ၍ထွည်းစာထိုးသောဥပမာ အနာကိုလိမ်းကျံသောဆေးဥပမာ မိမိသား
 ၏အသားကို စားမိသော ဥပမာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒဝါယ၊ ကိလေသာဖြင့်ရှိုးတူးအံ့သောငှါ၊ နပဋိသေဝါမိ၊ ငါ
 မမှီဝဲ၊ မဒါယ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမာန်ယစ်ခြင်းငှါ၊ နပဋိသေဝါမိ၊
 ငါမမှီဝဲ၊ (ပ)၊ ဣတိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ အဋ္ဌင်္ဂသမ္ပန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဘုတ္တာဝိစ၊
 ဆွမ်းစားပြီးသော်ကား၊ ဥဒကာကိစ္စံ၊ သောက်ရေကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မု
 ဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ တတ္ထကိလမထံ၊ ဆွမ်းကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းကို
 ပဋိပသုဗ္ဗေတွာ၊ ပြင်းစေ၍၊ ယတာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်
 အချိန်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဇေတံထာ၊

ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပစ္ဆိမာဝတ္ထု၊ ညချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပုရိမယာမဉ္ဇ၊
ညဦးယာမ၌ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမယာမဉ္ဇ၊ သန်းခေါင်ယာမ၌ လည်း
ကောင်း၊ ပစ္ဆိမယာမဉ္ဇ၊ မိစားသောက်ယာမ၌ လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၏။ အယံ၊ ဤ၊ ရဟန်းကိုး
ဟရတိစေဝ၊ သွားသောကာလ၌လည်းဆောင်၏။ ပစ္စာဟရတိစ၊ ပြန်သော
ကာလ၌လည်းဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟရဏ
ပစ္စာဟရဏံ၊ အသွားအပြန် ဆောင်အပ်သော။ ဧတံဝတ္ထံ၊ ဤကျင့်ဝတ်
တရားကို၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္ထန္တိ၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုရေန္တော၊ ဖြည့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နော
ဥပနိဿယနှင့်ဖြည့်စုံသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပဌမဝယေဝေ၊
ပဌမအရွယ်၌ပင်သျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်
၏။ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ နောစေပါပုဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်
သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌၊ အရဟတ္တံ၊
ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏။ မဇ္ဈိမဝယေ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်၌၊
နောစေပါပုဏ္ဍာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊
မရဏသမယေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပု
ဏ္ဍာတိ၊ ရောက်၏။ မရဏသမယေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊ နောစေပါပုဏ္ဍာတိ၊
အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒေဝဗုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်
၏။ ဒေဝဗုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နောစေပါပုဏ္ဍာတိ၊
အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မရောက်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ ပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နောစေပရိနိဗ္ဗာယံ၊ အကယ်၍
ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မပြုသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့
၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ခိပ္ပါဘိညော၊ ခိပ္ပါဘိညပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျတာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဗာဟိယေ၊ ဗာဟိယအမည်
ရှိသော၊ ထေရောယထာ၊ မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ မဟာပညောဝါ၊ ကြီးသော
ပညာရှိသည်လည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေယျတာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သာ
ရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိသော၊ ထေရောယထာ၊ မထေရ်ကဲ့သို့
လည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အယံပနပစ္စေကဗောဓိသတ္တော၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းသည်၊ ကဿ

ပဿတဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်
 ဌ၊ ပဗ္ဗဇိက္ခော၊ ရဟန်းပြု၍၊ အာရုညိကော၊ အရညကင်ရတင်ဆောက်တည်
 သည်၊ ဟုက္ခော၊ ဖြစ်၍၊ ဝီသတိဝဿဝဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်
 လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊
 ကာလံကတွာ၊ ရုတေလေသော်၊ ကာမာဝစရဒေဝလောကော၊ ကာမာဝစရ
 နတ်ပြည်၌၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စရိတွာ၊ ရုတေလေ
 ၍၊ ဗာရာဏသိရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ မိဖုရား
 ကြီး၏၊ ကုန္တိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ ယူလေ၏၊ ကုသ
 လာ၊ လိမ္မာကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ တဒဟော၊ ထိုနေ့၌ပင်
 လျှင်၊ ဂန္တသဏ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်တည်ကြောင်းကို၊ ဇာနဋ္ဌိ၊ သိကုန်၏၊ သာဝ၊
 ထိုမိဖုရားသည်လည်း၊ တာသံ၊ ထိုလိမ္မာသောမိန်းမတို့တွင်၊ အညတရော၊
 တယောက်သောမိန်းမသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဝိ၊ ဤမိဖုရားကြီးသည်လည်း၊ တံဂန္တပတိဋ္ဌာနံ၊
 ထိုကိုယ်ဝန်တည်သောအကြောင်းကို၊ ရဉ္ဇော၊ မင်းအား၊ နိဝေဒေဝိ၊ သိ
 စေ၏၊ သော၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း၊ ပုညဝန္တေ၊
 ဘုန်းရှိသော၊ သက္ကေ၊ သက္ကဝါသည်၊ ဂန္တ၊ ဝမ်းတိုက်၌၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ဂန္တပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်
 အစောင့်အရှောက်ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ လာတိ၊ ရေ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တဿာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးအား၊ ဂန္တ
 ပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရား
 သည်၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ အဂ္ဂုဏ္ဍံ၊ အလွန်ပူသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
 တခုသောအစားအသောက်ကို၊ အဇ္ဈောဟရိတုံ၊ မျှီခြင်းငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊
 အတိသိတံ၊ အလွန်အေးသောအစာကို၊ အဇ္ဈောဟရိတုံ၊ မျှီခြင်းငှါ၊ နုလဘ
 တိ၊ မရ၊ အတိအဗ္ဗိလံ၊ အလွန်ချဉ်သောအစာကို၊ အဇ္ဈောဟရိတုံ၊ မျှီခြင်းငှါ
 နုလဘတိ၊ မရ၊ အတိလောတံ၊ အလွန်ငံသောအစာကို၊ အဇ္ဈောဟရိတုံ၊ မျှီခြင်း
 ငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ အတိကဋုကံ၊ အလွန်စပ်သောအစာကို၊ အဇ္ဈောဟရိတုံ၊
 မျှီခြင်းငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ အတိတိတ္တကံ၊ အလွန်ခါးသောအစာကို၊ အဇ္ဈော
 ဟရိတုံ၊ မျှီခြင်းငှါ၊ နုလဘတိ၊ မရ၊ အဂ္ဂုဏ္ဍံ၊ အလွန်ပူသောအစာကို၊ မာ
 တရာ၊ အမိသည်၊ အဇ္ဈောဟရေ၊ မျှီအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂန္တဿ၊ သူငယ်
 အား၊ လောဟကုန္တိဝါသောဝိယ၊ လောဟကုန္တိငရဲ၌နေရသကဲ့သို့၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အတိသိတော၊ အလွန်အေးသောအစာကို၊ မာတရာ၊ မိခင်သည်၊

အဇ္ဈောဟာဓဇ။ မျိုးအပ်သည်ရှိသော်၊ လောကန္တရိကဝါသောဗိယ၊ လောကန္တရက်ငရဲ၌ နေရသကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တမ္ဗိလလောဏကဋကတိတ္ထကေသု၊ အလွန်ချဉ်သောအလွန်ငံသောအလွန်ဝပ်သော အလွန်ခါးသောအစာတို့ကို၊ ဘုရောသု၊ စားအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗန၊ ခေးငယ်ဖြင့်၊ ဗာလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ အဗ္ဗိလာဒိဟိ၊ ချဉ်ရည်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သိတ္တသနိဝိယ၊ သွန်းကုန်ထိသကဲ့သို့၊ ဂဟ္တသေဗျကဿ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေသောဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်၊ တိဗ္ဗဝေဒနာနိ၊ ထက်သောနာကျင်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အတိစကံမနဋ္ဌာနနိသဇ္ဇနသယနတေ၊ အလွန်သွားမိခြင်းရင်မိခြင်းထိုင်မိခြင်းအိပ်မိခြင်းမှလည်း နံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးကို၊ နိဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏၊ ကုန္တိဂတဿ၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေသောသူငယ်အား၊ သဗ္ဗလနဒကွံ၊ ထိုမှဤမှရွှေ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲသည်၊ မာအဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်ဟု၊ နိဝါရေန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ မုဒုကတ္တရဏတာဿ၊ နူးညံ့သောအခင်းဖြင့် ခင်းအပ်သော၊ ဘုမိယံ၊ မြေ၌၊ စကံမနာဒိနမတ္တဿ၊ စင်္ကြံသွားခြင်းအစရှိသည်ကိုအလိုရှိသဖြင့်၊ ကာဘျံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ လာဘတိ၊ ရ၏၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓာဒိသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းအနံအစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သာရသပ္ပါယံ၊ ကောင်းမြန်လျောက်ပတ်သော၊ အန္တပါနံ၊ ထမင်းအဖျော်ကို၊ လာဘတိ၊ ရ၏၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာဝ၊ ပိုက်မ၍သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးကို၊ စကံမာပေန္တိ၊ စင်္ကြံသွားစေကုန်၏၊ နိသိဒါပေန္တိ၊ ထိုင်နေစေကုန်၏၊ ဝုဠာပေန္တိ၊ တစေကုန်၏၊ သာ၊ ထိုဖုရားကြီးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိစာရိယမာနာ၊ တင့်တယ်စွယ်လျက်၊ ဂဟ္တပရိပါကာကလေးကိုယ်ဝန်နှင့်သော ကာလ၌၊ သူတိဗာရံ၊ သားဖွားရာအိမ်သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပစ္စု၊ သသမယေ၊ မိနင်းသောကံထ၌၊ စမ္ပကတေလမန္တိတမနောသိလာဝိဇ္ဇိသဒိသံ၊ စကားသီးသီးဖြင့်နှုတ်အပ်သောခြင်းသိလာခဲ့အစရှိသည်နှင့်တူသော၊ ဓညပည လက္ခဏူပေတံ၊ ဘုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဘွား၏၊ တတော၊ ထိုသားဘွားပြီးသည်နောက်မှ၊ ပဉ္စမဒိဝသေ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အလင်္ကာတပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်ဝပ်ယှဉ်သော၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို၊ ရဉ္ဍော၊ အဘမင်းအား၊ ဒေသသံ၊ ပြီကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဝုဠော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သသဗ္ဗိယာဇာတိဟိ၊ ခြောက်ဆဲ့ခြောက်ယောက်သော နို့ထိန်းတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ လုပ်ကျွေးစေ၏၊ သော၊ ထိုအလောင်းမင်း သားသည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိဟိ၊ အလုံးစုံသော စည်းမိမ်ချမ်းသာတို့ဖြင့်၊ ဝဗမာနော၊ ကြီး

ပွားသည်ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ ကာလမကြာမြင့်မီလျှင်၊ ပိညုတံ၊ သိကြား
လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ သောဠသဝ သုဒ္ဓေသိကမေဝ၊
တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်သောအရွယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊
တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ရုဇ္ဈမင်း၏အဖြစ်၌၊
အဘိသိပ္ပိ၊ အဘိသိက်သွန်း၍ မင်းမြှောက်၏၊ အဿ၊ ထိုအလောင်းမင်း
သားအား၊ ဝိဝိဓနာဓူကာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော ကချေသည်
တို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ လုပ်ကျွေး ပျော်ရွှင်စေ၏၊ ရာဇပုတ္တော၊ မင်းသား
သည်၊ အဘိသိပ္ပော၊ အဘိသိက်သွန်းပြီး သည်ဖြစ်၍၊ ရုဇ္ဈမင်းအဖြစ်
ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း
မည်၏၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းအလုံး၌၊ ဝိသတိနဂရသဟာသေ
သု၊ နှစ်သောင်းသောမြို့တို့၌၊ ရုဇ္ဈမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးစွာသောကာလ၌၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ စတုရာသီ
တိနဂရသဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်းလေးထောင်သောမြို့တို့သည်၊ အဟောသုံ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော မြို့တို့သည်၊ ပရိဟာ
ယန္တာနိ၊ ယုတ်လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာလီသနဂရသဟာသာနိ၊ လေး
သောင်းသောမြို့တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗပရိဟာနကာလေပန၊
အလုံးစုံယုတ်လျော့သော ကာလ၌ကား၊ ဝိသတိနဂရသဟာသာနိ၊ နှစ်
သောင်းသော မြို့တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အယဉ္ဇဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဤ
ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗပရိဟာနကာလေပန၊ အလုံးစုံယုတ်လျော့
သောကာလ၌ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထို
မင်းသားအား၊ ဝိသတိနဂရသဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်းသော မြို့တို့သည်၊
အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိသတိပါသာဒ သဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်းသော
ပြသာဒတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသတိဟတ္ထိသဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်း
သောဆင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသတိအဿသဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်း
သောမြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသတိရထသဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်း
သောရထားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသတိပတ္တိသဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်း
သောခြေသည်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိသတိဣတ္ထိသဟာသာနိ၊ နှစ်
သောင်းသော မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဩရောဓာစ၊ မောင်းမတို့
သည်လည်းကောင်း၊ နာဓူကိတ္ထိယောစ၊ ကချေသည်မိန်းမတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝိသတိအမ္ဘောသဟာသာနိ၊ နှစ်သောင်းသော အမတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ မဟာဥ

၁၃၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဗ္ဗာန-ပဌမတွဲ၊

ရန္တံ၊ မြတ်သောမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရယမာနောဇေ၊ ပြုဆဲပြုစဉ်ပင်လျှင်၊
 ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စအဘိညာယောစ၊
 ငါးပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောစ၊ ရှစ်
 ပါးသောသမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အဘိသိတ္တ
 ရညာနာမ၊ အဘိသိက်သွန်းသောမင်းမည်သည်ကား၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊
 အဋ္ဌကရဏေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်၌၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊
 နိသိဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပဂေဝ၊
 စောစောကလျှင်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားသောက်၍၊ ဝိနိစ္ဆယဌာနေ၊ တရားဆုံးဖြတ်
 ရာသဘင်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားသဘင်၌၊ ဥစ္စာသန္တံ၊ မြင့်သော
 အသံကို၊ မဟာသန္တံ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ သော၊
 ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အဟံသဒ္ဓေါ၊ ဤပြင်းပြသောအသံကို၊ သမာပတ္တိ
 ယာ၊ သမာပတ်၏၊ ဥပတ္တိလေသောတိ၊ ညစ်နွမ်းသော အသံတည်းဟု၊ ပါ
 သာဒတလံ၊ အထက်ပြာသာဒ်အပြင်သို့၊ အဘိရူဟိတွာ၊ တက်၍၊ သမာ
 ပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို၊ အပ္ပေမိဟိ၊ ဝင်စားအံ့ဟု၊ နိသိန္ဓော၊ နေထိုင်သည်ရှိ
 သော်၊ အပ္ပတု၊ ဝင်စားအံ့သောဌာ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ ရန္တရိက္ခေပေ
 န၊ မင်း၏အဖြစ်၌ပျံ့လွင့်ခြင်းကြောင့်၊ သမာပတ္တိပရိဟိနာ၊ သမာပတ်မှယုတ်
 ခဲ့၏၊ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံ
 သနည်း၊ ကိံ၊ အသိနည်း၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝရံ၊ မြတ်မည်လော၊
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်၊ ဝရော၊
 မြတ်မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ရန္တသုခံ၊
 မင်း၏ ချမ်းသာသည်၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သာတည်း၊ အနေကဒိနဝံ၊
 တပါးမကများသောအပြစ်ရှိ၏၊ သမဏဓမ္မသုခံပန၊ ရဟန်းတရား၏ ချမ်း
 သာခြင်းသည်ကား၊ ဝိဂုလဉ္စ၊ ပြန့်လည်းပြန့်ပြော၏၊ အနေကဒိသံသဉ္စ၊
 တပါးမက များစွာသော အကျိုးဆက်လည်းရှိ၏၊ ဥတ္တမ ပုရိသသေဝိ
 တဉ္စ၊ ယောကျ်ား မြတ်တို့သည်လည်း မှီဝဲကော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ အညကရံ၊ တယောက်သော၊ အမတ္တံ၊ အမတ်ကို၊ အာဂ္ဂာ
 ပေသိ၊ စေလိုက်၏၊ ဣမံရန္တံ၊ ဤမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေ
 န၊ ညီသဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အနုသာသ၊ သွန်သင်ဆုံးမ ရှစ်လော၊ ခေါ်၊
 စင်စစ်၊ အဓမ္မကာရံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော အမှုကိုပြုခြင်းကို၊ မာအာ
 ကာသိ၊ မပြုလေသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ နိယျာ
 ဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်းပြီး၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အဘိရူဟိတွာ၊ ထက်

၂၂

၍၊ သမာပတ္တိသုခေန။ သမာပတ်ချင်းသာဖြင့်၊ ဝိဟုတိ၊ နေ၏။ မရခေါဝန
 ဇန္တကဋ္ဌဒါယကဘတ္တနိဟရဏာဒိတိ။ မျက်နှာသစ်ရေ တံပူပေးသောသူ
 ထမင်းဆောင်သောသူ အစရှိသည်တို့မှ၊ အညတြဋ္ဌပေတွာ၊ ကြဉ်ထား၍၊
 ကောပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ချဉ်းကပ်အံ့သော
 ဌ၊ နလဘတိ၊ မရသေ၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အမ္ဘမာသမတ္တေ၊ လခွဲကာလ
 အတိုင်းအရှည်သည်၊ ဝိတိက္ကဇန္တ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ မဟေသိ၊ မိဖုရား
 သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကိံ၊ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း။ ခုဒ္ဒာ၊ သခင်မင်း
 ကြီးသည်၊ ဥယျာနဝမနဗလဒဿနနာဓူကာဒိသု၊ ဥယျာဉ်သို့ သွားခြင်း
 ဗိုလ်အပေါင်းကိုကြည့်ရှုခြင်းကချေသည်မတို့ကိုကြည့်ရှုခြင်းအစရှိသည်
 တို့တွင်၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခု၌၊ နဒိဿတိ၊ မမြင်၊ ကုဟိံ၊ အတယ်အရပ်သို့၊
 ဂတော၊ သွားလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တဿ၊ ထိုမိဖုရား
 အား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သာ၊ ထို
 မိဖုရားသည်၊ အမဂ္ဂဿ၊ အမတ်အား၊ ခုတံ၊ တမန်ကို၊ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်
 ၏၊ ကိံ၊ ပါဟေသိ၊ အဘယ်သို့စေလွှတ်သနည်း၊ ရဇန္တမင်း၏အဖြစ်၌၊ ပဋိန္တိ
 တေ၊ ဝန်ခံသည်ရှိသော်၊ အဟံပိ၊ ငါ့ကိုလည်း၊ ပဋိန္တိတာ၊ မယားပြုအံ့ဟု
 ဝန်ခံအပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတု၊ လာလှည့်၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သန္တိ၊ အတူ
 တကွ၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတု၊ ပြုလေသ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုတံ၊
 တမန်ကို၊ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ တတော၊ ထိုသို့
 စေခြင်းကြောင့်၊ ကတ္တံ၊ နားကို၊ ထက္ကေတွာ၊ ပိတ်၍၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊
 အဝစနိယံ၊ မဆိုအပ်သော စကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်
 ၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ ဝုနု၊ တဘန်၊ ဒွိတိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊
 ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ အနိန္တယမာနံ၊ အသိုမတူသည်ကို၊ တဇ္ဇာပေသိ၊
 ခြင်းချောက်စေ၏၊ ကိံ၊ တဇ္ဇာပေသိ၊ အဘယ်သို့ ခြင်းချောက်စေသနည်း၊
 တံ၊ သင်အမတ်သည်၊ မေးငါ့အား၊ ဘရိယဘာဝံ၊ မယား၏အဖြစ်ကို၊ ယဒိန
 ကရောတိ၊ အကယ်၍ မပြုအံ့၊ တေနာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တေ၊ သင်
 အား၊ ဌာနာ၊ အရာဌာနမှ၊ စာဝမိ၊ ရှေ့စေအံ့၊ တေ၊ သင်၏၊ ဇိဝိတာပိ၊
 အသက်မှလည်း၊ ဝေါရောပေမိ၊ ချစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဇ္ဇာပေသိ၊ ခြင်း
 ချောက်စေ၏၊ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
 မာတုဂါမောနာမ၊ မာတုဂါမမည်သည်ကား၊ ဒဠနိန္တယော၊ ဖြသောဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းရှိ၏၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုသောအတိုင်း၊ ကာရာပေယျ၊ ပြုစေ
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရဟေသံ၊ ဆိတ်

ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ဂန္တိသံသွားလေ၍၊ တာယ၊ ထိုမိဖုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူ
 တကွ၊ သိရိသယနေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်း
 ကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြုရလေ၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ ပုညဝတိ၊ ဘုန်းရှိသောမိန်း
 မဖြစ်၍၊ သုခသမ္ပဿာ၊ ကောင်းသောအတွေ့ရှိ၏၊ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊
 တဿာ၊ ထိုဖုရားအား၊ သမ္ပဿရာဂေန၊ အတွေ့၌ တပ်မက်ခြင်းဖြင့်၊
 ရက္ခော၊ တပ်မက်သည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဘ၊ ထိုမိဖုရားသို့၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ သံ
 ကိတသံကိတောဝ၊ ရွံရှားရှုံ့ရှားသောစိတ်ရှိသူကလျှင်၊ အဂ္ဂတ္ထတိ၊ လာ
 ၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စာရသမိကောဝိယ၊ အစိုး
 ရသောအိမ်ရှင်ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိသကော၊ ရွံရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဓိသိကု၊
 ဝင်အံ့သောဌ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇမနုဿာ
 မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ရညော၊ ဗြဟ္မ
 ဇတ်မင်းအား၊ အာရောစေသုံးသံတော်ဦးတင်ကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဇတ်
 မင်းသည်၊ နသဒ္ဓဟေသိ၊ မယုံကြည်၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၎င်း၊ တတိ
 ယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၎င်း၊ အာရောစေသုံးသံတော်ဦးတင်ကြကုန်၏၊ တ
 တော၊ ထိုနောင်မှ၊ နိလိနေ၊ တွန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိ
 ကိုယ်တိုင်လျှင်၊ သဗ္ဗာမစ္စေ၊ အလုံးစုံသောအမတ်တို့ကို၊ သဒ္ဓိပါတာပေတွာ၊
 စည်းဝေးစေ၍၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်အပေါင်းတို့သည်၊
 အယံ၊ ဤအမတ်သည်၊ ရာဇာပရာမိကော၊ မင်းကြီးအားပြစ်မှားခြင်းရှိ၏၊
 ဟတ္ထန္တေဒံ၊ လက်ဖြတ်ခြင်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ပါဒန္တေဒံ၊ ခြေဖြတ်
 ခြင်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ သူလေးသံတံ
 ကျင်၌၊ ဥတ္တာပနံ၊ လျှိုစေအပ်သောအဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွ
 လောက်၊ သဗ္ဗကမ္မကရဏာနိ၊ အလုံးစုံသောကမ္မကရဏတို့ကို၊ နိဒ္ဒိသိသု၊
 ညွှန်ပြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဇတ်မင်းသည်၊ တေသ၊ ထိုပြစ်မှားသောအမတ်
 အား၊ ဝဗန္ဓနတာဠုနေန၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲခြင်းရိုက်ခြင်းဖြင့်၊ မယံ၊ ငါ
 အား၊ ဝိဟိံသာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇိဝိတာ၊ အ
 သက်မှ၊ ဝေါရာပနေ၊ ကျစေခြင်းကြောင့်၊ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိ
 ပါတကံသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နေဟရဏာ၊ ဥစ္စာကိုသိမ်းယူခြင်း
 ကြောင့်၊ အဒိန္နဒါနံ၊ အဒိန္နဒါနသည်၊ ကာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝရူပေဟိ၊
 ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ကတေဟိ၊ ပြုခြင်းတို့ဖြင့်၊ အလံ၊ မတော်မ
 သင့်ချေ၊ ဣဓံ၊ ဤပြစ်မှားသောအမတ်ကို၊ ရန္တော၊ တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ နိကမ္မဏာ
 တိ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်လောဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုအ

မတ်ကို၊ အမေဓာ၊ အမတ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗိသယံ၊ နိုင်ငံမှနှင်ထုတ်ခြင်းကို၊ အကံ သု၊ ပြုကုန်၏။

သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏၊ နေသာရဉ္စ၊ ဥစ္စာနှစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပုတ္တဒါရဉ္စ၊ သားမယားကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍၊ ပရိသယံ၊ တပါးသောတိုင်းနိုင်ငံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တတ္ထ၊ ထို တပါးသော နိုင်ငံ၌၊ ရာဇာ၊ ပြည်ရှင်မင်းသည်၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာရသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တံ၊ အရှင်မင်း ကြီးကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးစားဆံ့သောငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုပြည်ရှင်မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုအမတ် ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏၊ အမေဓာ၊ ဝင်စားလာသောအမတ်သည်၊ ကတိပါ ဟတ္ထယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ လဒ္ဓဝိသာသော၊ ရအပ်သော အကျုံးဝင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံရာဇာနံ၊ ထိုတပါးသော နိုင်ငံမင်းကို၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အမက္ခိကာမဓုံ၊ ပျားငယ်မရှိသောပျားအုံ ကို၊ ပဿာမိ၊ အကျွန်ုပ်မြင်ပါ၏၊ တံ၊ ထိုပျားအုံကို၊ ခါဒန္တော၊ ခဲလိုသော သဘောတော်သည်၊ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မူဘူးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝံစစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏၊ ရာဇာ၊ တနိုင်ငံမင်းသည်၊ အမက္ခိတိဇေဝံ စစနံ၊ ပျားငယ်မရှိဟူသောဤစကားကို၊ ဥပဏ္ဍေတုကာမော၊ ပြက်ရယ်ပြု လိုသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသုဏာတိ၊ မကြား၊ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ တံအန္တရံ၊ ထိုသို့သော အခွင့်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ပုနပိ၊ တတန်လည်း၊ သုဋ္ဌတရံ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝဏ္ဏေတွာ၊ မြီးပွမ်း၍၊ အာရောစေထိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ တနိုင်ငံမင်းသည်၊ ဇေဝံ၊ ဤပျားငယ်မရှိသောပျားအုံဆိုသောစကားသည် ကိ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဗာရာဏသီရန္တံ၊ ဗာရာဏသီပြည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ မာရေတုကာမော၊ သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထို အမတ်သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ မာအာဝစ၊ ဆိုတော်မူပါ လင့်၊ ယုဒိနသဒ္ဓဟတိ၊ အကယ်၍မယုံကြည်သည်ဖြစ်အံ့၊ မနုဿေ၊ လူတို့ ကို၊ ပေသေဟိ၊ စေတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊

၁၄၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သောရာဇာ၊ ထိုရန်သူမင်းသည်၊ မနုဿေ၊ သူလျှိုဖြစ်သောလူတို့ကို၊ ပေသထိ၊ စေလွှတ်၏။ တေ၊ ထိုသူလျှိုယောကျ်ားတို့သည်၊ ပုရံ၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ ရညော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၏၊ သယနဗ္ဗဓရေ၊ အိမ်ရှေ့ဖြစ်သောနန်းအိမ်၌၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ သူတည်လေကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ကိဿ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အာဂတတ္ထ၊ လာကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုခိုးသူယောကျ်ားတို့အား၊ ခနံ၊ လိုအပ်သောဥစ္စာကို၊ ဒေါပေတွာ၊ ပေးစေ၍၊ ပုနံ၊ တစ်ဖန်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာကတ္ထ၊ မပြုကြလေကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝေတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍၊ ဝိဿန္တေတိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူယောကျ်ားတို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာခဲ့ကုန်၍၊ တဿရညော၊ ထိုရန်သူမင်းအား၊ အာရာဇေသို၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထိုရန်သူမင်းသည်၊ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ ခွိတိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သိလဝါ၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ စတုရေ၊ နိသေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစစ်သည်ကို၊ သန္တယိတွာ၊ ရုံးစု၍၊ သိမန္တရေ၊ နိုင်ငံအပိုင်းအခြား၌၊ ဧကံနဂရံ၊ တခုသောမြို့သို့၊ ဥပဂမ္မေ၊ ကပ်ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာရာဏသီမြို့၌၊ မေ၊ ငါအား၊ နဂရံဝါ၊ မြို့ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဒေဟိ၊ ပေးအံ့လော၊ ယုန္တံဝါ၊ စစ်သော်လည်းထိုးအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမဂ္ဂဿ၊ အမတ်အား၊ ပါဟေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရာဇာပေသိ၊ ကြားစေ၏။ ကိံ၊ အာရာဇာပေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြားစေသနည်း၊ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ အာဏာပေတု၊ စေတော်မူပါလော၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ယုဇ္ဈာမိ၊ စစ်ထိုးရအံ့လော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဒေမိ၊ ပေးရအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရာဇာပေသိ၊ ကြားစေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ နယုဇ္ဈိ၊ တဗွဲ့၊ စစ်မထိုးအပ်၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဣဝေ၊ ဤငါတို့ရှိရာအရပ်သို့၊ အာဂတ္ထ၊ လာလှည့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုအမတ်သည်၊ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပရိရာဇာပိ၊ ရန်သူမင်းသည်လည်း၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဝသေသနဂဓေသုပိ၊ ကြွင်းသောမြို့တို့၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းနှင့်အတူ၊ ခုတံ၊ တမန်ကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တေအမဂ္ဂာ၊ ထိုအမတ်

တို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတုလျှင်၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊
 အာရောစေတွာ၊ ကြား၍၊ တေန၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ နယုတ္တိတဗ္ဗံ၊ စစ်
 မထိုးအပ်ပြီ၊ ဣမေ၊ ဤငါတို့ရှိရာအရပ်သို့၊ အာဂန္တုဗ္ဗံ၊ လာရေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောအမတ်တို့သည်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အာ
 ဂမံသု၊ လာကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မ
 ဒတ္တံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြကုန်၏၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့
 သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေန၊ ထိုရန်သူမင်းနှင့်၊ သဟာ
 တက္က၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ယုတ္တံ၊ စစ်ထိုးကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊ ပါဏာတိ
 ပါတော၊ ပါဏာတိပါတကံသည်၊ ဘဝိဿာတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၊ ဝါရေထိ၊
 တားမြစ်၏၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတုလျှင်၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုရန်သူမင်းကို၊ ဇိဝုတ္တိဟံ၊
 အရှင်ဖမ်းယူခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍၊ ဣဇေဝ၊ ဤအရပ်သို့သာလျှင်၊
 အာနေဿာမာတိ၊ ဆောင်ကြကုန်အံ့ဟု၊ နာနာဥပါယေဟိ၊ အထူးထူးသော
 ဥပါယ်တမည်တို့ဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ သညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧဟိ၊ လာတော်မူလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှါ၊ အာရုဒ္ဓါ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊
 ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ သတ္တိဟာရဏပဟာရဏဝိလုပ္ပနကဗ္ဗံ၊ ထုံဖြင့်ထိုးခြင်း
 ရိုက်ခတ်ခြင်းလုယက်ခြင်းအမှုကို၊ ထုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သစေနကရော
 ထ၊ အကယ်၍မပြုကုန်အံ့၊ အာဂန္တုမိ၊ ငါလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဇေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့သည်၊ နကရောမ၊ မပြုကုန်အံ့၊ ဘယံ၊ ကြောက်မူကြောက်ရာကို၊ ဒေသ
 တွာ၊ ပြ၍၊ ပလ္လာပေမာတိ၊ ပြေးစေကုန်အံ့ဟု၊ စတုရိနိသေနံ၊ အင်္ဂါလေး
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောစစ်သည်ကို၊ သန္တုပ္ပိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဗာဇေသု၊ အိုးတို့၌၊ ဧပေ၊
 ဆီမီးတို့ကို၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဂန္တိ၊ သွားကြကုန်
 ၏၊ ပဋိရာဇာ၊ ရန်သူမင်းသည်၊ တံ၊ ဧဝံ၊ ထိုနေ့၌၊ ဗာရာဏသီသမိပေ၊ ဗာ
 ရာဏသီပြည်၏အနီး၌၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ သိမ်းပိုက်၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခု
 နေ့ညဉ့်၌၊ သန္ဓာဟံ၊ ကိုယ်ဝတ်ချပ်တန်ဆာကို၊ မောစာပေတွာ၊ ဖြေစေ၍၊
 ပမတ္တော၊ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်အပေါင်းနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ အထူး
 တက္က၊ နိဗ္ဗာန်အိပ်ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်လေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
 မှ၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဗာရာဏသီရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီ မင်းကို၊

၁၃၄ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ကဟေတွာ၊ ခေါ်ယူတော်မူ၍၊ ပဋိရုညော၊ ရန်သူမင်း၏၊ ခန္ဓာဝါရုံ၊ သစ်တပ်
သို့၊ ဂတိံ၊ ရောက်လေသော်၊ သဗ္ဗဗ္ဗဓမ္မဟိ၊ အလုံးစုံသောအစိုးတို့မှ၊ ဒိပေ၊
သီမီးတို့ကို၊ နိဟရာပေတွာ၊ ထုတ်စေ၍၊ ဧကပဇ္ဇောတာယ၊ တပြိုင်နက်
တောက်သောမီးရောင်ရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊
အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ပဋိရုညော၊ ရန်သူမင်း၏၊ အမဇ္ဈော၊ အမတ်သည်၊ မဟာ
ဗလံ၊ များစွာသောဗိုလ်စုကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရ၍၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရာဇာနံ၊ မင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဥဇ္ဇေဟိ၊
ထတော်မူလော၊ အမက္ခိကမဇုံ၊ ပျားငယ်မရှိသောပျားအုံကို၊ ခါဒါဟိ၊ ခဲ
တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ သည်းစွာသောအသံကို၊ အကာ
သိ၊ ပြု၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုတိယောပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊
တတိယောပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပဋိရာဇော၊
ရန်သူမင်းသည်၊ တေနသဒ္ဓေန၊ ထိုအသံဖြင့်၊ ပဋိဗုဒ္ဓိတွာ၊ နိုး၍၊ ဘယ
သန္တဒသံ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥက္ကံ၊
ဗြိသတာနိ၊ များစွာသော ကြွေးကြော်ခြင်းတို့ကို၊ ပဝတ္တိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်
၏၊ သော၊ ထိုရန်သူမင်းသည်၊ ပရဝစနံ၊ သူတပါးတို့၏ စကားကို၊ သဒ္ဓ
ဟိတွာ၊ ယုံကြည်မိလေ၍၊ အမိတ္တ ဟတ္တံ၊ ရန်သူ၏ လက်သို့၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တ
ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဝိပ္ပလမိတွာ၊ မြည်တမ်း၍၊ ဗုတိယဒိဝသေ၊ မိမိလည်းသောက်
သောနေ့၌၊ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်သော၊ ရာဇော၊ မင်းသည်၊ ဥပရောဓ
နံ၊ သူတပါးအား ချုတ်ချယ်ခြင်းကို၊ နကဓေယျ၊ မပြုရာ၊ ဂတိံ၊ သွား
၍၊ ခမာပေမိတိ၊ ငါကန်တော့အံ့ဟု၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏ
သီမင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဇဏ္ဍုကေဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ ထုပ်၍၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မယံ၊ ငါ၏၊ အပရာ
ဇံ၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို၊ ခမ၊ သည်းခံပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆို
သည်ရှိသော်၊ ရာဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုရန်သူမင်းကို၊ ဩဝ
ဒိတွာ၊ ဆိုဆုံးမ၍၊ ဥဇ္ဇေဟိ၊ ထလေလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အား၊
ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုရန်သူမင်း
သည်၊ ရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ဂုတ္တမတ္တေယောဝ၊ သည်းခံ၏ ဟုဆိုခါ
မျှ၌လျှင်၊ ပရေဿာသပတ္တော၊ အလွန်သက်သာရာသို့ရောက်သည်၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာရာဏသီရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ သမိပေယောဝ၊
အနီး၌သာလျှင်၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်၌၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။

တေ။ ထိုမင်းတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 တို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ နွေဝိသေ
 နာ၊ စစ်သည်နှစ်ဦးသားတို့သည်၊ သဗ္ဗေဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဧကကော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဦးတေ၊ တည်ကြသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တာနုရက္ခနတ္ထာယ၊ ဝိတ်ကို
 စောင့်ရှောက်ခြင်းအလိုတူကြသဖြင့်၊ အသ္မိံ ဇနကာယေ၊ ဤလူအပေါင်း
 နှို၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာယ၊ ယင်လတ်တကောင်သည်၊ ဝိဝနမတ္တံ၊ သောက်
 လောက်ရုံမျှလည်းဖြစ်သော၊ လောဟိတမိန္ဒု၊ သွေးပေါက်သည်၊ နဥပန္တံ၊
 မဖြစ်၊ အဟောသာရ၊ ဩော်ကောင်းလေစွတကား၊ အဟောသုဋ္ဌ၊ ဩော်စင်
 ကြယ်လေစွတကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အဗျာ
 ပတ္တာ၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မေတ္တာဈာနံ၊ မေတ္တာဈာန်ကို၊ ဥပ္ပါဒေက္ခာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ၊ ထို
 မေတ္တာဈာန်ကိုပင်လျှင်၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ
 တရားတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ ပစ္စေကဗေမိဉ္ဇာဏံ၊ ပစ္စေကဗေမိ
 ဉ္ဇာဏ်ကို၊ သမ္ဘိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သယမ္ဘူတံ၊ မိမိအလိုလိုသစ္စာ
 တရားကိုသိသောတရားအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ မဂ္ဂသုခေန၊ မဂ်ချမ်း
 သာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗေလသုခေန၊ ဗိုလ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုခိ
 တံ၊ ချမ်းသာသော၊ သဘောရှိလျက်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းနှိုး
 နိသိန္နံ၊ နေသော၊ တံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ သန္တိ
 ပါတံ၊ အရအဝေးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ယာနကာလော၊ ကြွချိန်ကာလတော်ပါပြီ၊ ဝိဇိတဗလကာယဿ၊
 အောင်သောဗိုလ်အားပါင်းအား၊ သက္ကာရာ၊ ပူဇော်သက္ကာကို၊ ကာတဗ္ဗော
 ပြုအပ်၏၊ ပရာဇိတဗလကာယဿ၊ ရှုန်းသောဗိုလ်အပေါင်းအား၊ ဘတ္တ
 ပရိဗ္ဗယော၊ ထမင်းမျိုးရိက္ခာကို၊ ဓါတဗ္ဗော၊ ပေးတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုကြသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘဏေ၊
 အချင်းတို့အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဇာ၊ ပြည်ရှင်မင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်ပြီ၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိ
 သော်၊ ဒေဝေါ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်၊ ကိံ ဘဏတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုတော်မူတိ
 သနည်း၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိသောလူ၏ အလွင်ရှိသောသူတို့သည်၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတရားတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်တကား၊

၁၄၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တဏှေ၊ အချင်းတို့၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ ကိံဒိဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနာမ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 ဘုရားတို့မည် သည်ကား၊ နှိဂ္ဂလကောသမသု၊ လက်နှစ်သစ် ရှိသောဆံ
 မုတ်ဆိပ်ရှိကုန်သည်၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရယုတ္တာ၊ ရဟန်းပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးနှင့်
 ယှဉ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊
 သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဒက္ခိဏဟာတ္တေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်၊ သိသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊ ပရာမသိသံ၊ သပ်၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဂိဟိသိဂံ၊
 လူ၏အသွင်သည်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏၊ ပဗ္ဗဇိတဝေသော၊ ရဟန်း၏
 အသွင်သည်၊ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏၊ နှိဂ္ဂလကောသ မသုအဋ္ဌ
 ပရိက္ခာရသမန္နာဂတော၊ လက်နှစ်သစ်သောဆံပင်မုတ်ဆိပ်ရဟန်းပရိက္ခ
 ရာရှစ်ပါးတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝဿသမ္ပိကတ္ထေရသမိသော၊ အဝါ
 ခြောက်ဆယ်ရှိသောမထေရ်ကြီးနှင့်တူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
 ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ စတုတ္ထဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
 ဝင်စား၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်
 သို့၊ အတ္တုဂ္ဂဇွာ၊ ပျံတက်၍၊ ပရမပုဗ္ဗေ၊ ကြာပန်မာပွင့်၌၊ နိသီဒိ၊ နေ၏၊ အ
 မတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊
 အဘယ်ကဗ္ဗဋ္ဌာန်းကို၊ ကထံအဓိဂတော၊ အဘယ်ကြောင့်ရောက်မူသည်၊
 အသိနု၊ ဖြစ်တော်မူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ ဈေးကွက်ထားကြကုန်
 ၏၊ သော၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အဿမေ၊ ထိုငါအား၊ မေတ္တာဈာနံ၊
 မေတ္တာဈာန်နှင့်စပ်သော၊ ကဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ ကဗ္ဗဋ္ဌာန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တဏှံ၊ ထိုဝိပဿနာဈာန်ကိုလည်း၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာ စီးဖြန်း၍၊ ယ
 တော၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်၏၊ တဿော၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဒေသေန္တေ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဂါထဉ္စ၊ ဥဒါန်းဂါ
 ထာလည်းဖြစ်သော၊ ဗျာကရဏဂါထဉ္စ၊ ဗျာကရဏဂါထလည်းဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗေသု ဘူတသု နိဓာယဒဏ္ဍန္တိ၊ သဗ္ဗေသုဘူတသုနိဓာယဒဏ္ဍံဟူ
 သော၊ ဣမညေဝဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုသာလျှင်၊ အဘာသိ၊ ဟောလေ၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗေသုတိ၊ သဗ္ဗေသုဟူသည်ကား၊ အနဝသေသေ
 သု၊ အကြွင်းမရှိအလုံးစုံကုန်သော၊ ဘူတသုတိ၊ ဘူတသုဟူသည်ကား၊
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခပေါ၊
 အကျဉ်းလည်း၊ ဝိတ္ထာရံပန၊ အကျယ်ကိုမူကား၊ ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊

ရတနသုတ်တော်၏အဖွင့်၌၊ ဝက္ခာမ၊ ငါတို့ ဆိုကုန်လတ္တံ့။ နိဝေယာတိ၊
 နိဝေယဟူသည်ကား၊ နိက္ခိပိတ္တာ၊ချ၍၊ ဒဏ္ဍန္တိ၊ဒဏ္ဍံဟူသည်ကား၊ ကာ
 ယဝစီမနောဒဏ္ဍံ၊ ကာယကံဝစီကံမနောကံတည်းဟူသော ဒုစရိုက်ဇဏ်
 ကို၊ ဇေတံ၊ဤဒဏ္ဍံဟူသောစကားသည်၊ ကာယဒုက္ခရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစ
 ရိုက်အစရှိသည်တို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ကာ
 ယဒုက္ခရိတံ၊ ကာယ ဒုစရိုက်သည်၊ ဒဏ္ဍယတိ၊ အပြစ်ကို ပြုတတ်သော
 တရားမည်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒဏ္ဍံ၊ဒဏ္ဍမည်၏၊ဗာဇေတိ၊ညှဉ်း
 ဆဲတတ်၏၊ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊
 ရောက်စေတတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဇေတံ၊
 ဤအတူ၊ဝစီဒုက္ခရိတံစ၊ဝစီဒုစရိုက်သည်လည်းကောင်း၊ မနောဒုက္ခရိတဉ္စ၊
 မနောဒုစရိုက်သည် လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍံနာမ၊ဒဏ္ဍမည်၏၊ ဝါ၊တနည်း
 ကား၊ပဟရဏဒဏ္ဍောဇေ၊ရိုက်ခတ်အပ်သောသားလက်နက်သို့ကန်သည်
 ပင်လျှင်၊ ဒဏ္ဍော၊ဒဏ္ဍမည်၏၊ဇေတံ၊ထိုသားလက်နက်သို့ကန်ကို၊ နိဝေယ၊
 ချ၍၊ဣတိ၊ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တံ၊မိန့်အပ်၏၊ အပိဟေဋ္ဌယန္တိ၊အပိဟေဋ္ဌယံ
 ဟူသည်ကား၊အပိဟေဋ္ဌယန္တော၊မညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်၍၊ အညတရံပီတိ၊
 အညတရံဟူသည်ကား၊ယံကိဉ္စ၊အမှတ်မရှိသော၊ဧကမ္ပိ၊တရံတယောဇကံ
 သောသုကိုလည်း၊တေသန္တိ၊တေသံဟူသည်ကား၊တေသံသဗ္ဗဘူတာနံ၊
 ထိုခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့တွင်၊ နဝုတ္တမိစ္ဆေယျာတိ၊ နဝုတ္တမိစ္ဆေယျ
 ဟူသည်ကား၊ အတြေဇော၊အတြေဇသားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခေတ္တဇော၊
 ခေတ္တဇသားဟူ၍လည်းကောင်း၊ဒိန္နကော၊ဒိန္နကသားဟူ၍လည်းကောင်း၊
 အန္တဝါသိကော၊ အန္တဝါသိကသားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 စတုမ္ပိဓော၊ လေးပါးအပြားသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေသု၊လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေသုဝုတ္တေသု၊ဤသားတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊တရံတယောဇကံသော
 သားကို၊နုဣန္တေယျ၊အလိုမရှိရာ၊ ကုတောသဟာယန္တိ၊ကုတောသဟာ
 ယံဟူသည်ကား၊သဟာယမ္ပိ၊အပေါင်းအပေါ်ကိုလည်း၊နုဣန္တေယျ၊အလို
 မရှိရာ၊ ကုတောဇေ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ဇေတံ၊ဤတရားအပေါင်းကို၊
 ဣန္တေယျ၊ အလိုရှိရာအုံနည်း၊ ဧကောတိ၊ ဧကောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္ဓာ
 သင်္ခါတေန၊ရဟန်း၏အဖြစ်တည်းဟူသော အရေအတွက်ဖြင့်၊ ဧကော၊
 တယောဇကံ အထည်းတည်း၊ ဟိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အရတိယဉ္ဇေန၊ အပေါ်
 မရှိသောအနက်ဖြင့်၊ဧကော၊ဧကမည်၏၊တဏှာပဟာနေန၊တဏှာတည်း
 ဟူသောတရားကိုပယ်သဖြင့်၊ဧကော၊ဧကမည်၏၊ ဧကန္တပိဂတကိလေ

၁၄၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

သော၊ စင်စစ်ကင်းသော ကိလေသာရှိ၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကော၊
 ဧကမည်၏။ ပစ္စေက သမ္ပောမိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သိခြင်းတရားကို၊ အဘိ
 သမ္ပုဇ္ဈေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကော၊ ဧက
 မည်၏။ သမဏသဟဿဿာပိ၊ တထောင့်မျှလောက်သော ရဟန်း၏
 လည်း၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဝတ္တမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဂိဟိသညောဇနိ
 ယာစိန္တုတ္တာ၊ လူတို့၏သံယောဇဉ်ကိုဖြတ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကော၊
 ဧကမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗန္ဓာသင်္ခါတေန၊ ရဟန်း၏ ကောဠာသအရဖြင့်၊
 ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧကော၊ တယောက်
 အထည်းတည်း၊ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ ဧကော၊ တယောက် အထည်းတည်း၊
 သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊
 ဣရိယတိသံဝတ္တတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧကော၊ ဧကမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဒုတိယဋ္ဌေန၊ အပေါ်မရှိသော အနက်
 ကြောင့်၊ ဧကော၊ ဧကမည်၏။ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်
 ယောက်မြောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒီဃ
 မဒ္ဒါနံ၊ ရှည်စွာသောအခွန်ပတ်လုံး၊ သံသာရံ၊ သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်ရသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတ္ထာသာဝညထာသာဝံ၊ ဤတဝ၌ဖြစ်ရခြင်း တပါးသော
 တဝ၌ဖြစ်ရခြင်း သက္ခဏာရှိသော၊ သံသာရံ၊ ကျင်လည်ရခြင်းကို၊ နာတိ
 ဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်ချေ။ ဣတိဧဝမာဒိနဝံ၊ ဤသို့အစရှိသော အပြစ်ကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏၊ သမ္ဘူ ဝံ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းတရားတည်း၊ ဝီတတဏှာ၊ ကင်းသောတဏှာရှိသော၊ အနာဒါ
 နော၊ စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ပရိဗ္ဗဇေ၊ စွန့်ခွါနိုင်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဏှာပဟာနဋ္ဌေန၊ တ
 ဏှာကိုပယ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဧကော၊ ဧကမည်၏။ သဗ္ဗကိလေသဿ၊ ခပ်
 ထိမ်းသော ကိလေသာကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥဒ္ဓိန္နမူလာ၊ အမြစ်ကို
 နှုတ်ဖြတ်အပ်ပြီ။ တာယာဝတ္ထုဏတာ၊ ထန်းပင်တုတ်တို့ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီး
 အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ တစာနုမဖြစ်စေခြင်းသဘောတရား
 ရှိ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကန္တဝိဂတကိလေသော၊ စင်စစ်ကင်းသော ကိလေ
 သာရှိ၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကော၊ ဧကမည်၏။ အနာစရိယကော၊
 ဆရာမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သယန္တူ၊ သာမညနေဝ၊ ငိမိအလိုလိုကိုယ်
 တော်တိုင်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အဘိ
 သမ္ပုဇ္ဈေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဣတိဧဝံတဿ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဧကော၊

တပါးတည်း။ ပစ္စေကဗေဒမိ၊ ပစ္စေကဗေဒမိဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ယိုကြောင့်၊ ဧကော၊ ဧကမည်၏။ စရေ
တိ၊ စရေဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ယာဇ္ဈမာစရိယာ၊ အကြင်
စရိယတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣဒံဇ္ဈမာနိ၊ ဤရှစ်ပါးသောတရားတို့
ဟူသည်၊ သေယျထာကတမဒနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ပဏိမိ
သမ္ပန္နာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတုသုဇ္ဈရိယာ
ပထေသု၊ လေးပါးသောဇ္ဈရိယာပုထ်တို့၌၊ ယာဇ္ဈရိယာပထစရိယာ၊ အကြင်
ဇ္ဈရိယာပထစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယတို့၌၊
ဂုတ္တန္တိရာနံ၊ စောင့်ရှောက်သောခွါရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အဇ္ဈတ္တိကာယ
တနေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၌၊ ယာအာယတနစရိယာ၊ အကြင်အာယ
တနစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနံ၊ အပ္ပမာဒတရား၌နေလေ့ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိ
ပဋ္ဌာန်တို့၌၊ ယာသတိစရိယာ၊ အကြင်သတိစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဓိ
မိတ္တိ၊ ဈာန်မိတ်ကို၊ အနုယုတ္တာနံ၊ အဘန်တလဲလဲယှဉ်ကုန်သောသူတို့အား၊
စတုသုဈာနေသု၊ လေးပါးသောဈာန်တို့၌၊ ယာသမာမိစရိယာ၊ အကြင်
သမာမိစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နာနံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား၊ စတုသုအရိယသစ္စေသု၊ လေးပါးသောအရိယသစ္စာတို့၌၊ ယာ
ဉာဏစရိယာ၊ အကြင် ဉာဏစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမ္မာပဋိပန္နာနံ၊
ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့အား၊ စတုသုအရိယမဂ္ဂေ
သု၊ လေးပါးသောအရိယမဂ်တို့၌၊ ယာမဂ္ဂစရိယာ၊ အကြင်မဂ္ဂစရိယသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဓိဂတဖလောနံ၊ ရအပ်သောဖိုလ်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
စတုသု သာမညဖလေသု၊ လေးပါးသော သာမညဖိုလ်တရားတို့၌၊ ယာ
ပကတိစရိယာ၊ အကြင်ပကတိစရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တိဇ္ဈင်္ဂဗုဒ္ဓါနံ၊ သုံးဆူ
သောတရားတို့အား၊ သမ္ဘုသစ္စေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ ယာ
လောကတ္ထစရိယာ၊ အကြင်လောကတ္ထ စရိယသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊
ထိုလောကတ္ထစရိယ၌၊ ပဒေသတော၊ တမိတ်တဒေသအားဖြင့်၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓသာဝကောနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့
တည်း။ ယထာဟင်္ဂိ၊ အာဟာ၊ တရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း
ဟူမူကား၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ စရိယာယော၊ စရိယတို့သည်၊ အတ္ထိ
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣရိယာပထစရိယာတိ၊ ဣရိယာပထစရိယအစရှိသော၊
ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တာဟိစရိယာဟိ၊ ထိုစရိ

၀၃

၁၅၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ယတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
အဓိမုပ္ပန္နော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ စရတိ၊
ကျင့်တတ်၏။ ပဂ္ဂဏုပ္ပန္နော၊ ခြီးမြှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝီရိယော၊ ဝီရိယဖြင့်၊
စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ ရှေးရှုလင်သည်ဖြစ်၍၊ သတိယာ၊ သတိ
ဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ အဝိက္ခိန္တော၊ မမျှလွင့်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိနာ၊
သမာဓိဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ပညာပဿ၊
ပညာဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဝိဇာနန္တော၊ သိခြင်းလက္ခဏာရှိသည်ဖြစ်၍
ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ စရတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားတို့သည်၊
အာယတန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာယတနစရိယာ
ယ၊ ကုသိုလ်တရားတည်စိမ့်သောငှါ၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပန္နော၊
ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို၊ အဓိဂဏ္ဌ
တိ၊ မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသစရိယာယ၊ သူးသောအကျင့်ဖြင့်၊ စရတိ၊
ကျင့်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အပရာဝိတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယာဇ္ဇမာအဋ္ဌစရိ
ယာ၊ အကြင်ရှစ်ပါးသောစရိယတို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ တာဟိဝိ၊ ထို
ရှစ်ပါးသောစရိယတို့နှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏက
ပေါတိဇ္ဇေ၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ခဂ္ဂဝိသာဏံနာမ၊ ခဂ္ဂဝိသာ
ဏမည်သည်ကား၊ ခဂ္ဂမိဝ၊ သန်လျက်ကဲ့သို့သော၊ သိင်္ဂံ၊ ဦးချိုသည်၊ ကပ္ပ
သဒ္ဓဿ၊ ကပ္ပသဒ္ဓါ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ မင်္ဂလသုတ်အဖွင့်၌၊ ပကာသယိသာမ၊ ထင်ရှား
ပြကုန်အံ့။ ဣပေန၊ ဤခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၌ကား၊ အယံကပ္ပသဒ္ဓေါ၊ ဤကပ္ပ
သဒ္ဓါကို၊ သတ္ထုကပ္ပေန၊ ဘုရားနှင့်တူသော၊ သာဝကေန၊ တပည့်တော်နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မန္တယမာနာ၊ တိုင်ပင်လျက်၊ ဝတတော၊ ကျင့်သောသူအား၊
အတ္ထိကိရ၊ ရှိသတတ်၊ ဣကိဝေမာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိဘာဝေါ၊
တူသော အနက်ရှိသည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ခဂ္ဂဝိသာဏသဒ္ဓိ
သော၊ ထက်ထွေသော သန်လျက်သွားလျှင် ဥပမာရှိသော ဦးချိုနှင့်တူ
သောအသို့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဇ္ဇေ၊ ဤခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၌၊
ပဒေတော၊ ပုဒ်အားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ အဓိပ္ပါယာနု

သန္တိတောပန၊ အဓိပ္ပါယ်အနုသန္ဓေအားဖြင့်ကား၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ယှာယံယော
အယံဒဏ္ဍော၊ အကြင်ဒဏ်သည်၊ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ပဝတ္တိယမာ
နော၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ အဟိတော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တံ၊ ထိုသို့အကျိုးမရှိသော ဒဏ်ပေးခြင်းကို၊ အပ္ပဝတ္တမာနေသု၊ မဖြစ်စေ
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တပ္ပဋိပက္ခဘူတာယ၊ ထိုဒဏ်ပေးခြင်း၏ဆန့်ကျင်
ဘက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်၊ ပရဟိတုပသံပာဝေနစ၊
သုတပါး၏ အကျိုးကိုဆောင်ရွက်သိမ်းဆည်းသဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ရိုက်ခတ်ခြင်း ဒဏ်ကို၊
နိဝေယ၊ ပစ်ချ၍၊ နိဟိတဒဏ္ဍဟ္တာဝေစ၊ ချအပ်ပြီးသော ဒဏ်ရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်လျှင်၊ အနိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်သောလက်နက် မရှိကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူတာနိ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဏ္ဍေန
ဝါ၊ ထုံကန်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဏ္ဌေနဝါ၊ ထားငယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
ပါဏိနာဝါ၊ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ လေဒ္ဓနာဝါ၊ အုတ်ခဲဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝိဟေဋ္ဌန္တိယထာ၊ ညှဉ်းဆဲကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဝိ
ဟေဋ္ဌယံ အဝိဟေဋ္ဌယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထို
သတ္တဝါအပေါင်းတို့တွင်၊ အညတရစ္စိ၊ တယောက်ယောက် ကိုလည်း၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့သုံးပိုက်၍၊ ဣမံမေတ္တာ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤမေတ္တာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တာများ၌၊ ယဒေဝ
ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်ဝေဒနာသဘောသည်လည်းကောင်း၊ ယဒေဝသညာ
သင်္ခါရဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်သညာသင်္ခါရဝိညာဉ်သဘောသည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဝေဒနာ သညာသင်္ခါရဝိညာဉ်ကိုလည်း၊
တဒနုသာရေနေဝ၊ ထိုသို့သောသဘော အစဉ်ကိုလျှောက်သဖြင့်သာလျှင်၊
ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာရှု၍၊ တဒညဉ္စ၊ ထိုမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခတံ၊
သင်္ခတတရားကို၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာရှု၍၊ ဣမံပစ္စေက ဗောဓိံ၊ ဤ
ပစ္စေကဗောဓိညာဏ်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်လျှင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

အယံပန၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊ ဇဝံ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တေအမေစ္စာ၊ ထိုအမတ်တို့
သည်၊ အာပဿံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေ၊ ကြွေတော်

၁၅၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မူကုန်အံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ။ မေးလျှောက်အပ်သည် ရှိသော်၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေန၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝုပ္ပပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရှေး
 အရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဂန္ဓမာ
 ဒနတောင်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အမတ္တံ၊ အမတ်တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ
 အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒါနိဇ္ဈဒါ
 နိ၊ ဤယခု၊ အမှေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ပဇာဟထ၊ စွန့်ပစ်တော်မူခဲ့ပြီးနုဇ္ဈထ၊
 အလိုရှိတော်မမူခဲ့ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ နဝုတ္တမိစ္ဆေယျာတိ၊ နဝုတ္တမိစ္ဆေယျ
 အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
 ၍။ တတြ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဟံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အမတ္တံ၊ အိုအမတ်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒါနိ၊ ဤယခု
 အခါ၌။ အတြဇာဒိသု၊ အတြဇသား အစရှိသည်တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတ
 ယောက်သောသားကို။ နဇ္ဈေယျ၊ အလိုမရှိလေပြီ။ တုမှာဒိသံ၊ သင်တို့
 နှင့်တူသော၊ သဟာယံ၊ အပေါင်းအပေါ်ကို။ ကုတောပနဇ္ဈေယျ၊ အဘယ်
 ကြောင့်အလိုရှိအံနည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုမှာသုပိ၊ သင်တို့တွင်လည်း။
 မယာ၊ ငါနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ အတူတကွ။ ဝန္တိ၊ သွားအံ့သောငှါ။ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်။ မာဒိသောဝါ၊ ငါကဲ့သို့လည်း။ ဟောတု၊ ပြစ်စေခြင်းငှါ။ ဣတ္ထိတိ၊
 အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုအလိုရှိသောသူသည်။ ဧကော၊ တယောက်အထည်း
 တည်း။ ခုပ္ပိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ။ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ အထဝါ၊
 တနည်းသော်ကား။ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဒါနိဇ္ဈဒါနိယေ၊ ယခုအခါ၌။ အမှေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို။ ပဇာဟထ၊ စွန့်ကုန်ခဲ့ပြီး
 နုဇ္ဈထ၊ အလိုရှိတော်မမူကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်။ သောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တံ၊
 အတြဇအစရှိသောသားကို။ နဇ္ဈေယျ၊ အလိုမရှိလေပြီ။ သဟာယံ၊ ပေါင်း
 အပေါ်ကို။ ကုတောပနဇ္ဈေယျ၊ အဘယ်ကြောင့်အလိုရှိပေအံနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယထ၊ ဝုတ္တန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသော၊ အတ္တနု၊ အနက်ဖြင့်။ ဧကံစရိယာယ၊ တယောက်အထည်းတည်း
 ကျင့်ခြင်း၏။ ဝုထံ၊ ဝုထံကျေးဇူးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပမုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်
 သည်ဖြစ်၍။ ဝိတိသောမနဿဇာတော၊ နှစ်လိုသော ဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဧကော၊တယောဏ်အထည်းတည်း။ ခွဝိသာဏကပေါ၊သန်လျက်ကဲ့သို့
 ထက်ထွဋ္ဌာသောဦးချိုနှင့်တူသောအကျင့်ကို၊ စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္တ၊ဆို၍၊ မဟာဓနဿ၊လူအပေါင်း၏၊ ပေက္ခမာနဿ၊ဝ၊ကြည့်
 နေကြစဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာသေန၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ပျံတက်၍၊
 ဂန္ဓမာဒနံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့၊ အဂံမာသိ၊ကြွသွားလေ၏၊ ဂန္ဓမာဒနော
 နာမ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်မည်သည်ကား၊ ဟိမဝတိ၊ဟိမဝန္တာတောင်၊ စူဠ
 ကာဠပဗ္ဗတံ၊စူဠကာဠတောင်လည်းကောင်း၊ မဟာကာဠပဗ္ဗတံ၊မဟာကာ
 ဠတောင်လည်းကောင်း၊ နာဂပလိဝေဠနံ၊ နာဂပလိဝေဠတောင်လည်း
 ကောင်း၊ စန္ဒဂဟ္တံ၊စန္ဒဂဟ္တတောင်လည်းကောင်း၊ သူရိယဂဟ္တံ၊သူရိယဂဟ္တ
 တောင်လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပဿံ၊သုဝဏ္ဏပဿတောင်လည်းကောင်း၊
 ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတံ၊ဟိမဝန္တာတောင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သတ္တပဗ္ဗ
 တေ၊ရန်လုံးသော တောင်တို့ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊လွန်ကျူး၍၊ ပြီတော၊တည်
 သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ နန္ဒမူလကံနာမ၊နန္ဒ
 မူလကအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗာရံ၊တောင်၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဝသနောကာသော၊ နေရာအရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဟိ၊
 ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ မဏိဂုဟာ၊ ပတ္တမြားဂူလည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏ
 ဂုဟာ၊ရွှေဂူလည်းကောင်း၊ ရုဇတဂုဟာ၊ငွေဂူလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 တယောဂုဟာပေသ၊သုံးလုံးသောဂူတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ထိုသုံး
 လုံးသောဂူတို့တွင်၊ မဏိဂုဟာခါးပတ္တမြားဂူ၌၊ မဇ္ဈသကောနာမ၊မဇ္ဈ
 သကအမည်ရှိသော၊ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်၊ ဥဗ္ဗေနေ၊ အစောက်အား
 ဖြင့်၊ယောဇနံ၊တယူဇနာရှိ၏၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အဖျံ့အားဖြင့်၊ယောဇနံ၊တယူ
 ဇနာရှိ၏၊သော၊ထိုမဇ္ဈသကသစ်ပင်သည်၊ ဥဒကေဝါ၊ရေ၌လည်းကောင်း၊
 ထလေဝါ၊ကြည်း၌လည်းကောင်း၊ ယတ္ထကာနိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်
 သော၊ပုပ္ဖာနိ၊ကြည်းပန်းရေပန်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တတ္ထကာ
 နိ၊ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ၊အလုံးစုံသောပန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တိ၊ပွင့်
 ကုန်၏၊ ဝိသေသေန၊အထူးသဖြင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်၊
 ဂမနဒိဝသေ၊ ချောက်သောနေ၌၊ တဿ၊ ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်၏၊ ဥပရိ
 တော၊အထက်မှ၊ သဗ္ဗရတနမာဠော၊အလုံးစုံရတနာဖြင့်၊ပြီးသောတလင်း
 ပြင်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုရတနာတလင်းပြင်၌၊ သဗ္ဗဇ္ဇနကဝါ
 တော၊တံမြက်ထွန်းသော လေသည်၊ ကဝေရံ၊အမှိုက်ကို၊ ဆဋ္ဌေသိ၊စွန့်
 ၍၊သံမကရုဏာဝါတော၊ အညီအညွတ်ပြုပြင်သောလေသည်၊ သဗ္ဗရတ

နမယံ။ အလုံးစုံရတနာဖြင့်ပြီးသော၊ ဝါလုကံ၊ သဲကို၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊
ကရောတိ၊ ပြု၏။ သိဉ္ဇနကဝါတော၊ ရေဖြန်းသောလေသည်။ အနောတတ္ထ
ဒဟတော၊ အနဝတတ်ဒိုင်မှ။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သိဉ္ဇ
တိ၊ သွန်းလောင်း၏။ သုဂန္ဓကရဏဝါတော၊ ကောင်းသော အနံ့ကိုပြုသော
လေသည်။ ဟိမဝတော၊ ဟိမဝန္တာတောင်မှ။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
ဂန္ဓရက္ခာနံ၊ နံ့သာမျိုးသစ်ပင်တို့၏။ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကို၊ အာနေတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။
ဩဓိနကဝါတော၊ ပန်းကိုဆွတ်သောလေသည်။ ဗုပ္ပာနိ၊ ပန်းပွင့်တို့ကို၊
ဩဓိနိတွာ၊ ဆွတ်ခဲ့၍၊ ပါတေတိ၊ ကျစေ၏။ သဏ္ဌာရဏကဝါတော၊ အညီ
အညွတ်ခင်းသောလေသည်။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောတလင်းပြင်၌။ သဏ္ဌာ
ရတိ၊ ကောင်းစွာခင်း၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇေယျံ၊ ဤရတနာတလင်းပြင်
၌။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညတ္တာနေဝ ၊ ခင်းအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရတနာတလင်းပြင်တို့၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ
ဒိဝဒသစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏အဖြစ်သို့ရောက်သောနေ၌လည်းကောင်း၊ ဥပပါ
သထဒိဝဒသစ၊ ဥပုသ်နေ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အလုံးစုံသော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ နိဝီဒန္တိ၊ နေကြကုန်
၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပကတိ၊ ဓမ္မတာသဘောတည်း။ အဘိသဗ္ဗ၊ နွ
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီးသောပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓါသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တာ
သနေ၊ သပိဇာတလေတို့သည်ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိဝီဒတိ၊ နေတော်
မူ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုကာလ၌၊ အညေဝိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတရားတို့သည်၊ သစေသံ
ဝိဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်အံ့၊ တေဝိ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း၊ တံခဏံ၊
ထိုခဏ၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော
နေရာ၌၊ နိဝီဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ နိဝီဒိတွာစ၊ နေကုန်၍လည်း၊ ကိပ္ပိဒေဝသမာ
ပတ္တိံ၊ တရံတရသောသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဂုဠဟန္တိ၊
ထကြကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သံဃာဇ္ဈေရော၊ သံဃာထေရ်သည်၊ အရ
နာဂတပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ဤယခုရောက်လာသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ သဗ္ဗေသံ၊
အလုံးစုံသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ အနုမောဒနတ္ထာယ၊ ဝမ်းမြောက်စိတ်
သောငှါ၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အမိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ မေး၏။ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သော၊
ထိုရောက်လာသောရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တမေဗဥဒါနု

ဗျာကရဏဂါထံ။ ထိုဥဒါန်းဂါထာဗျာကရဏဂါထာကိုသာလျှင်၊ ဘာသာ
 တိ၊ ပြောဆို၏၊ ပုန၊ တတန်း၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာယသ္မ
 တာအာနန္ဒေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးလျှောက်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုသဗ္ဗေသုဘူတေသုစသောဂါထာကိုလျှင်၊ ဘာသာ
 တိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်လည်း၊ သင်္ဂီတိယံ၊
 သင်္ဂီယနာတင်သောကာလ၌၊ ဘာသာတိ၊ ဟော၏၊ ဣတိဝေမေဝံ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ဧကေကာဂါထာ၊ တခုတခုသောဂါထာကို၊ ပစ္စေကသမ္ပောဒိ၊ ပံစစ္စ
 ကဗေမိဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓ ဌာနေစ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောအရပ်၌
 ၀ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိသကမာဇ္ဇေစ၊ မဇ္ဈိသကတလင်းပြင်၌လည်းကောင်း၊
 အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိတကာလေစ၊ မေးလျှောက်သော
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ သင်္ဂီတိယံ၊ သင်္ဂီယနာတင်သောကာလ၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုက္ခတ္တံ၊ လေးကြိမ်၊ ဘာသိတာ၊ ဟောအပ်သော
 ဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပဌမဂါထာ၏
 အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ပဌမဂါထာဝဏ္ဏံနာ၊ ပဌမဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

သံသဂ္ဂဇာတသာသတိဇ္ဈေ၊ သံသဂ္ဂဇာတသာဟူသော ဤဂါထာ၌၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အယံပိပစ္စေက
 ဗေမိသတ္တော၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလောင်း သည်လည်း၊ ကဿပဿ၊
 ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊
 သာသနာတော်၌၊ ဝိသတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်
 လုံး၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမဏဓမ္မံ၊ မဟန်းတရား
 ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အဇ္ဇော၊ အဆုံး၌၊ ကသိဏပရိကမ္မံ၊
 ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ကို၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ လက္ခဏာသမ
 သနံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးသပ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်
 ကို၊ အနိဝေ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ
 ၍၊ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလောင်းသည်၊ တဟော၊ ထိုဗြဟ္မပြည်မှ၊
 စုတော၊ စုတေခဲ့၍၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ
 ယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ကုန္တိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌၊ ဥပ္ပုဇ္ဇိတွာ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၍၊ ပုရိမနယေန
 ဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝစုမာနော၊ ကြီးသည်ရှိသော်၊ ယတော၊ အကြင်
 ဖွားသောအခါမှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း၊ အယံ၊

၁၅၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဤသုသညံ၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသံ၊ အထူးကို၊
နာညာသိ၊ မသိလေ၊ တဒုပါဒါယ၊ ထိုဖွားသော အခါမှစ၍၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမ
တို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ နရမတိ၊ မမွေ့လျော်၊ ဥစ္ဆာဒနန္နာပနမဏ္ဍနာဒိမတ္တိဝိ၊
ချေးပွတ်ခြင်း၊ ရေချိုးခြင်းတန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသည်ကိုမျှလည်း၊ နသ
ဟတိ၊ သည်းမခံတံ၊ ထိုသတို့သားကို၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတို့သည်
သာသျှင်၊ ပေါသန္တိ၊ ကျွေးမွေးသုတ်သင်ကုန်၏၊ ထညပါယနကာလေ၊ နို့
တိုက်သောကာလ၌၊ ဓာတိယော၊ နို့ဝိန်းတို့ကို၊ ကဗ္ဗကံ၊ သင်္ခိုင်းသို့၊
ပဝိသိတွာ၊ သွင်းစေ၍၊ ပုရိသဝေသေန၊ ယောကျ်ား၏အသွင်ဖြင့်၊ ထညံ၊
နို့ကို၊ ပါယေန္တိ၊ ပို့စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့
၏၊ ဂန္ဓံ၊ အနံကို၊ ဗာသယိတွာ၊ နင်းမိသည်ရှိသော်၊ သန္ဓံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊
ကြားရသည်ရှိသော်၊ ရောဒတိ၊ ငို၏၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်
သို့၊ ပတ္တောပိ၊ ရောက်သော်လည်း၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့ကို၊ ပသိတံ၊ ရှုမြင်
ခြင်းငှါ၊ နဣတ္ထတိ၊ အလိုမရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသတို့သားကို၊
အနိတ္ထိဂန္ဓောတွေဝ၊ အနိတ္ထိဂန္ဓဟူ၍သာသျှင်၊ သဉ္ဇာနိ၊ သုမှည့်ကြကုန်၏၊
တသ္မိံ၊ ထိုအနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသားသည်၊ သောဠသဝသုဒ္ဓေသိကော၊ တဆဲ့
ခြောက်နှစ်သည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ရာဇကုလံ၊ မင်းမျိုးကို၊ သဗ္ဗာ
ပေသာသိတိ၊ ကောင်းစွာတည်စေအံ့ဟု၊ နာနာဏုလေဟိ၊ အထူးထူးသော
အမျိုးတို့မှ၊ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ အနုရူပကာညာယော၊ လျောက်ပတ်
သောသတို့သမီးတို့ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ ရမာ
ပေဟိ၊ မွေ့လျော်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညတရံ၊ တယောင်သော၊ အမိစ္ဆံ၊
အမတ်ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ အမဇ္ဈော၊ အမတ်သည်၊ ဥပါယေန၊
ဥပါယ်တမည်ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ရမာပေတုကာမော၊ မွေ့လျော်စေ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုအနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသား၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေး
သောအရပ်၌၊ သာဏိပါကာရံ၊ တင်းတိမ်ဖြင့်ရံခြင်းကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ရံစေ
၍၊ နာဠကာနိ၊ ကချေသည်တို့ကို၊ ပယောဇတိ၊ ကစေ၏၊ ကုမာရော၊ အနိတ္ထိ
ဂန္ဓမင်းသားသည်၊ ဂိတဝါဒိတသန္ဓံ၊ သိချင်းသံဝီးမှုတ်ခြင်းအသံတို့ကို၊
သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်၊ ကဿ၊
အဘယ်မည်သောသူ၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
အမဇ္ဈော၊ အမတ်သည်၊ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းသား၊ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ ဤအသံသည်၊
တာ၊ အရှင်မင်းသား၏၊ နာဠကာနိ၊ ကချေသည်မိန်းမတို့၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံ
တည်း၊ ပုညဝန္တာနံ၊ ဘုန်းရှိသောသူတို့အား၊ နာဠကာနိ၊ ကချေသည်တို့

သံညံ၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဧဝံ၊အရှင်မင်းသား၊တံ၊အရှင်မင်းသားသည်။
 အဘိရမ၊ အလွန်မွေ့လျော်ပါလော၊ မဟာဝုညော၊ ကြီးမြတ်သောဘုန်းရှိ
 တော်မူသည်။အသိ၊ဖြစ်ပါ၏။ဣတိ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆို၏။ကုမာရော၊မင်း
 သားသည်။အမတ္တံ၊အမတ်ကို၊ ဧဇ္ဈန္န၊ထုံကန်ဖြင့်၊ တသံဗ္ဗာပေတွာ၊ ရိုက်
 ခတ်စေ၍၊ နိကုဗ္ဗာပေသိ၊နှင်ထုတ်စေ၏။သော၊ထိုအမတ်သည်။ရုညော၊
 အာမင်းအား၊အာရောစေသိ၊ကြား၏။ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်။ကုမာရဿ၊
 မင်းသား၏။မာဏရာ၊မိခင်နှင့်၊သဟ၊တကွ၊ဂစ္ဆာ၊သွားလေ၍။ကုမာရံ၊
 မင်းသားကို၊တံ၊သင်ချစ်သားသည်။ရမာပေဟိ၊မွေ့လျော်စေပယ်ပါလော
 ဣတိ၊ဤသို့။ဝုန၊တဖန်။အမတ္တံ၊အမတ်ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်၏။
 ကုမာရော၊မင်းသားသည်။တေဟိ၊ထိုသူတို့သည်။အတိနိဗ္ဗိဇ္ဇယမာနော၊
 အလွန်နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊သေဋ္ဌသုဝဏ္ဏံ၊မြတ်သောရွှေကို၊ ဧတွာ၊
 ပေး၍၊သုဝဏ္ဏကာရေ၊ ရွှေပန်းတိမ်သည်တို့ကို၊ သန္ဓရံ၊ကောင်းလှသော၊
 ဣတ္ထိရူပံ၊မိန်းမရုပ်ကို၊ကရောဏသတိ၊ပြုလုပ်ကြကုန်လောဟု၊ အာဏာပေ
 သိ၊စေခိုင်း၏။တေ၊ထိုရွှေပန်းတိမ်သည်တို့သည်၊ဝိသုကဗ္ဗေန၊ဝိသကြိုနတ်
 သားသည်။နိဗ္ဗိတသဒိသံ၊တန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊သဗ္ဗာလင်္ကာရ
 ဝိဘူသိတံ၊အလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ဣတ္ထိရူ
 ပံ၊မိန်းမ၏အသွင်ကို၊ကတွာ၊ပြုလုပ်၍၊ဧဿသံ၊ပြုကုန်၏။ကုမာရော၊မင်း
 သားသည်။ဒိသွာ၊မြင်နေသည်ရှိသော်၊ဝိမ္ဗယေန၊အံ့ဘူယံသရဲဖြင့်၊ သိသံ၊
 ဦးခေါင်းကို၊စာလေတွာ၊လှုပ်၍၊မာတာပိတုနံ၊မိခင်ဘခင်တို့၏။သန္တိကံ၊
 အထံသို့၊ပေသေသိ၊စေလိုက်၏။ဤဒိသံ၊ဤရွှေအဆင်းနှင့်တူသော၊ဣတ္ထိ
 မိန်းမကို၊ယဒိလသိဿာမိ၊အကပ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊အဟံ၊ငါသည်၊ဂဗ္ဘာ
 မိ၊သိမ်းပိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တေ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ မာတာပိတရော၊
 မိခင်ဘခင်တို့သည်၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ဝုတ္တော၊သားသည်။မဟာဝုညော၊
 ကြီးသောဘုန်းရှိ၏။အဝဿံ၊မရွတ်၊တေန၊ထိုမင်းသားနှင့်၊ သဟ၊အတူ
 တကွ၊ကတဗုညော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုဘက်ဖြစ်သော၊ ကာစိဒါရိကာ၊
 တရံတယောကံသော သတို့သမီးသည်။လောကေ၊လူ့ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်
 သောမိန်းမသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ဗိဇ္ဇေတွာ၊ကြံ၍၊
 တံသုဝဏ္ဏရူပံ၊ထိုရွှေရုပ်ကို၊ရထံ၊ရထားပေါ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊တင်၍၊
 အမတ္တနံ၊အမတ်တို့ကို၊တုဗ္ဗေ၊သင်တို့သည်။ဂစ္ဆတ၊သွားလေကုန်၊ ဤဒိ
 သမ္ပိ၊ဤရွှေရုပ်အဆင်းနှင့်တူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒါရိကံ၊သတို့သမီးကို၊
 ဂဝေသထ၊ရှာလေကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့။အာဏာပေသံ၊လေ့တတ်ကုန်၏။တေ၊

၁၅၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ထိုစေအပ်သောအမတ်တို့သည်၊ ဘံ၊ ထိုရွှေရုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ရေထားသို့
 တင်ယူ၍၊ သောဠသမဟာဇနပဒေ၊ တဆွဲခြောက်တိုင်းနှိုင်းငံသို့၊ ဝိစရန္တော၊
 ထုည့်ပတ်၍ရှာဖွေကုန်သည်ရှိသော်၊ တံတံဂါမံ၊ ထိုထိုသောရွာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 ရောက်၍၊ ဥဒကထိတ္တာဒိသု၊ ရေခပ်ရာဆိတ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယတ္ထ
 ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဇနသမူဟံ၊ လူတို့အပေါင်းအရပ်ကို၊ ပဿန္တိ
 မြင်ကြကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်၌၊ ဧဝတံဝိယ၊ နတ်သမီး
 ကဲ့သို့၊ သုဝဏ္ဏရူပံ၊ ရွှေရုပ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နာနာပုဗ္ဗဝတ္ထာလုကာရေ
 ဟိ၊ အထူးထူးသောပန်းပုဆိုးတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝိတာနံ၊ ဝိတာနံကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရာ
 ၌၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကြကုန်၏၊ ဧကနမိ၊ တစ်တယောက်သောသူသည်၊ ဧဝ
 ရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောမိန်းမကို၊ ဗိဇ္ဇပုဗ္ဗာ၊ မြင်ဘူးသည်၊ ယဒိဘာဝိဿ
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုမြင်ဘူးသောသူသည်၊ ကထံ၊ စကားကို၊
 သမုဋ္ဌပေဿတိ၊ စပ်လျှင်း၍ကောင်းစွာ ပြောနိုင်သည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကြကုန်၏၊ ဧတနုပါယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း
 ဖြင့်၊ မဒ္ဒရဋ္ဌာ၊ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်းမှ၊ အညတြိဋ္ဌပေတွာ၊ ကြဉ်ထား၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံကုန်သော၊ ဇနပဒေ၊ ဇနပုဒ်တိုင်းနှိုင်းငံသို့၊ အာဟိဏ္ဍိတွာ၊ ထုည့်ပတ်
 ရှာဖွေကုန်၍၊ တံရဋ္ဌံ၊ ထိုမဒ္ဒရာဇ်တိုင်းကို၊ ခုဒ္ဒကရဋ္ဌန္တိ၊ ငယ်သောတိုင်း
 နှိုင်းငံတည်းဟု၊ အဝမညမာနာ၊ မှတ်တင် အောက်မေ့ကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုမဒ္ဒရာဇ်တိုင်းသို့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဂစ္ဆာ၊ မသွားမူ၍နိဝဏ္ဏိံ သု၊
 ပြန်လည်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ နေသံ၊ ထိုစေအပ်သောအမတ်တို့
 အား၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ မဒ္ဒရဋ္ဌံ၊ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း
 သို့လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တာဝဂန္တာမ၊ သွားကြကုန်ဦးအံ့၊ နော၊ ငါတို့
 ၏၊ ရာဇာ၊ သခင်မင်းသည်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့၊ ပဝိဋ္ဌေဝိ၊ ဝင်
 ကြသည်ရှိသော်လည်း၊ ဝုန၊ တဘန်၊ မာပါ၊ ဟေသိ၊ လွှတ်စေလင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇန္တိတွာ၊ ကြံ၍၊ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၌၊ သာဂလ နဂရံ၊ သာဂလ
 မြို့သို့၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊ သာဂလ နဂရေ၊ သာဂလမြို့၌လည်း၊ မဒ္ဒဇေဝိ
 နာမ၊ မဒ္ဒဝအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
 မဒ္ဒရာဇ်မင်းအား၊ ဝိတာ၊ သမီးသည်၊ သောဠသဝသုဒ္ဓေသိကာ၊ တဆွဲ
 ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၊ အဘိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၊ ဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သမီး၏၊ ဝဏ္ဏဒါယိယော၊ အမျိုးကျွန်မတို့သည်၊
 နာနောဒကတ္ထာယ၊ မျိုးရေခပ်အံ့သော၌၊ တိတ္ထံ၊ ရေမျိုးဆိပ်သို့၊ ဂတာ၊

ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေချိုးဆိပ်၌၊ အမေတ္တဟိ၊ စေအပ်သော အမတ်တို့
 သည်၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏရုပ်၊ ရွှေရုပ်ကို၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှ
 ပင်လျှင်၊ ဗိသွာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊ အမှေ၊ ငါတို့ကို၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ အတ္ထဝယ၊
 အကျိုး၌၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ရာဇပုတ္တိ၊ မင်းသမီးသည်၊ သယ
 မေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အဝဂတာတိ၊ လာခဲ့ပြီတကားဟု၊ သဏန္တိ
 ပေသာ၊ ဆိုကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊ သမိပံ၊ အနီးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်ကုန်၍၊
 အယံ၊ ဤမိန်းမသည်၊ သာမိနိ၊ ငါတို့သခင်မသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဒ္ဓာကံ၊
 ငါတို့၏၊ သာမိနိ၊ သခင်မသည်၊ ဣတော၊ ဤမိန်းမထက်၊ အဘိဂ္ဂဟတရာ၊
 သာယူန၍ အဆင်းထွ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အမတ္တာ၊
 အမတ်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ရာဇာနံ၊ မဒ္ဒရာဇ်မင်း
 သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အနုဂ္ဂပေန၊ လျှောက်ပတ်သော၊ နယေန၊
 နည်းဖြင့်၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ ယာစိသု၊ တောင်းကုန်၏၊ သောပိ၊ ထို
 မဒ္ဒရာဇ်မင်းသည်လည်း၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဗာရာဏ
 သီရဉ္ဇညာ၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ ပါဟောသုံ၊ တမန်စေလွှတ်ကုန်၏၊ ကံ၊ ပါ
 ဟောသုံ၊ အာဟံသို့ စေလွှတ်ကုန်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အမှေဟိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပါပြီ၊ သာမံ၊ ကိုယ်
 တော်ကို၊ အာဂန္တိ၊ သတိ၊ လာလတ္တံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊
 အမှေဝ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သာလျှင်၊ အာနေမ၊ ဆောင်ယူခဲ့ရကုန်အံ့လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဟောသုံ၊ စေလိုက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊
 မယိ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဇနပဒဝိဇ္ဇာ၊ ဇနပုဒ်အားနှိပ်
 စက်ရာသည်၊ တဝိသာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တုမှေဝ၊ သင်တို့သည်ပင်လျှင်၊ အာ
 နေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊ အမတ္တာ၊
 အမတ်တို့သည်၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ နဂရာ၊
 သာဂလမြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ကုမာရဿ၊ မင်းသားအား၊ သုဝဏ္ဏဓူပ
 သဒိသိ၊ ရွှေရုပ်နှင့်တူသော၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးကို၊ အမှေ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပါလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဟောသုံ၊ စေကုန်၏၊ ကုမာရော၊
 မင်းသားသည်၊ တံ၊ ထိုရကြောင်းစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊
 ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ပဌမဣာနာ၊ ပဌမ
 ဈာန်မှ၊ ပရိဟာယိ၊ လျှောလေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ နုတပရိပရာယ၊
 တမန် အဆင့်ဆင့်ဖြင့်၊ သိဃံ၊ လျင်စွာ၊ အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊
 သိဃံ၊ လျင်စွာ၊ အာနေထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ

လွတ်လိုက်၏။ တောထိအမတ်တို့သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့
 ၌၊ ကေရုတ္တိဝါသေနေဝ၊ တညဉ့်တည်းနေသဖြင့်သာလျှင်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာ
 ရာဏသီပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဗဟိနဂဓေ၊ မြို့၏ပြင်ပ၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကြ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အဇ္ဇ၊
 ယနေ့၊ ပဓိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်ရအံ့လော၊ နောပဓိသိတဗ္ဗံ၊ မဝင်ရအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပေသေသံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ခုစာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဒါရိကာ၊ သတို့
 ဘွီးကို၊ သေဋ္ဌကုလသ၊ မြတ်သောအမျိုးမှ၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလကိရိယံ၊ မင်္ဂလာပြုငွယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာသိက္ခာရေန၊
 များသောလာဘ်သပ္ပကာဖြင့်၊ ပဝေသေသာမ၊ သွင်းကုန်အံ့၊ ဥယျာနံ၊
 ဥယျာဉ်သို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နံ၊ ထိုသမီးကို၊ ဥပနေထာတိ၊ ဆောင်လေကုန်
 လောဟု၊ အာတာပေသိ၊ စေလိုက်၏။ တောထိအမတ်တို့သည်၊ တာယ၊ ထို
 မင်းစီရင်တိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သာ၊ ထိုမင်းသို့သည်၊ အတ္တန္တသု၊
 စင်စစ်နူးညံ့သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယာနုဋ္ဌာတေန၊ ယာဉ်တောက်
 သဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓါနုပရိဿမေန၊ အစွန့်ရှည်
 သောခရီးကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဝါတရောဂါ၊ ဖြစ်သော
 လေနာကြောင့်၊ ဗိလာတမာလာပိယ၊ ညှိသောပန်းကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ရတ္တံမေဝ၊ ရောက်သောညဉ့်၌ပင်လျှင်၊ ကာလံ၊ ရတေသေလွန်ခြင်းကို၊
 အကာသိ၊ ပြုရှာ၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ သက္ကာရာ၊
 ဆုလာဘ်သပ္ပကာမှ၊ ပရိနဋ္ဌမာတိ၊ ပျောက်ခဲ့ကုန်ပြီဟု။ ပရိဒေဝိ'သု၊ ငို
 ကြွေးကုန်၏။ ရာဇာစ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဂရာစ၊ ပြည်
 သူပြည်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုလဝံသော၊ အမျိုးဆက်အံ့သော
 အနွယ်သည်၊ ဝိနဋ္ဌောတိ၊ ပျက်စီးခဲ့ပြီဟု။ ပရိဒေဝိ'သု၊ ငိုကြွေးကြကုန်၏။
 နဂဓေ၊ မြို့၌၊ မဟာကောလာဟလံ၊ များစွာသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ကုမာရဿ၊ သတို့သားအား၊ သုတမတ္တမေ
 ဝ၊ ကြားကာမျှ၌သာလျှင်၊ မဟာသောကော၊ ပြင်းစွာသော စိုးရိမ်ခြင်း
 သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရော၊ မင်းသား
 သည်၊ သောကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတရား၏၊ မူလံ၊ အရင်းအမြစ်ကို၊ ခဏိတု၊
 တုန်းမျှအံ့သောငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုအလောင်းမင်းသား
 သည်၊ အယံသောကောနာမ၊ ဤသောကတရားမည်သည်ကား၊ အစာ
 တဿ၊ ပဋိသန္ဓေမနေသောသူအား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇာတဿပန၊ ပဋိ
 သန္ဓေနေသောသူအားကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ချေ၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သောကော၊ ဝိုးရိပ်ခြင်း
သည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဇာတိတရားသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်တရား
ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
တကော၊ ထိုနောင်မှ၊ တံ၊ တဝကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုပ္ဖဘာဝနာနုဘာဝေန၊ ရှေး၌ လေ့ကျက်ပွား
ဘူးသောဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိ
ကရော၊ နှော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အနုလောမပဋိလောမံ၊ အသွားအပြန်
ဖြစ်သော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရ
တရား၌၊ သမ္ပသန္တော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနန်းတော်၌ပင်
လျှင်၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်လျက်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တော
ကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ သန္တမဂ္ဂဗလသုခေန၊ ငြိမ်သက်သော မင်္ဂလိ
ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ သန္တိန္ဒြိယံ၊ ငြိမ်သက်သော
ဣန္ဒြေရှိသော၊ သန္တမာနသံ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္ဓံ၊
ထိုင်နေသော၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သန္တိပါတံ၊ အစည်း
အဝေးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား၊
မာသေသိ၊ ဝိုးရိပ်တော် မမူပါလင့်၊ ဓမ္မဒိပေါ၊ ဓမ္မဒိပါ ကျန်းသည်၊
မဟန္တော၊ ကျယ်ဝန်းပါ၏။ အညံ၊ တပါးသော၊ သုန္နရတရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ
သော၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးကို၊ အာနေယာမ၊ ဆောင်ပါကုန်ဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာ
ဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ န သောကော၊ မဝိုးရိပ်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ နိသောကော၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းကင်းသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရံ၊ တပါးသော၊
သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသောဂါထာကို၊ ပုရိမဂါထာသဒိသမေဝ၊ ရှေးဂါထာနှင့်တူ
သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဂါထာဝဏ္ဏနံ၊ ဂါထာ၏အဖွင့်ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ ဂါထာဝဏ္ဏနာယပန၊ ဂါထာ၏အဖွင့်၌
ကား၊ သံသဂ္ဂဇာတသ္မာတိ၊ သံသဂ္ဂဇာတသ္မာဟူသည်ကား၊ ဇာတသံ
သဂ္ဂဿ၊ ဖြစ်သောနှိုးနှောခြင်းရှိသော၊ တတ္ထံ၊ ထိုသံသဂ္ဂဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊
သံသဂ္ဂါ၊ သံသဂ္ဂတရားတို့သည်၊ ဒဿနသဝနကာယသမုလ္လာပနသန္တော
ဂဝသေန၊ ဒဿနသံသဂ္ဂသဝနသံသဂ္ဂကာယသံသဂ္ဂသမုလ္လာပနသံသဂ္ဂ
သန္တောဂဝသံသဂ္ဂတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထံ၊
ထိုငါးတို့တွင်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စက္ခုဝိညာဏဝိတိ

ဝသေနံ၊ စက္ခုဗိညာဏဝိတိန္ဒြိယအစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂသည်၊ ဒဿနသံသဂ္ဂေါနာမ၊ ဒဿနသံသဂ္ဂမည်၏။ တတ္ထ၊ ဒဿနသံသဂ္ဂဖြစ်ခြင်း၌၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေကား၊ သိဟဋ္ဌဒိပေ၊ သိဟိန္ဒြိယကွန်း၌၊ ကာလဒီဃဝါပိဂါမေ၊ ကာလဒီဃဝါပိအမည်ရှိသောရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊ သွားသော၊ ကလျာဏာဗိဟာရဝါသိ၊ ကလျာဏ ကျောင်း၌သီတင်းသုံးသော၊ ဘာဏကဒဟာရဘိက္ခု၊ ဘာဏကကိုဆောင်သော ပဉ္စင်းငယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဋိပန္နမိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကေနိဥပါယေန၊ တစ်ခုတစ်ခုသောပရိယာယပံ၊ ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အလဘိတွာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကုဋုဗ္ဗိယမိတာ၊ သူကြွပ်၏သမီးသည်၊ ကာလကံတာ၊ စုတေလေ၏၊ ကုဋုဗ္ဗဿ၊ သူကြွပ်၏၊ တဿာ၊ ထိုသူငယ်မ၏၊ နိဝါသနစောဋ္ဌကံ၊ ဝတ်အပ်သောထိကို၊ ဒိသွာဇေ၊ မြင်၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ဓာရိဏိယာ၊ ဆောင်သောမိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သံဝါသံနာမ၊ ရောနှောပေါင်းဘက်ရခြင်းမည်သည်ကို၊ နာလန္တန္တံ၊ မရပါလေဟု၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ဖာလေတွာ၊ ကွဲ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာလကံတာ၊ သေရလေ၏၊ ဇေဝုဉ္စ၊ ဤသို့လျှင်၊ သောဒဟရော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း။ ။

ပရေဟိပန၊ တပါးသောသူတို့သည်ကား၊ ကလိယမာနံ၊ ပြောဆိုအပ်သော၊ ရူပါဒိသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်စသည်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ အတ္တနာဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း၊ ဟလိတလဝိတသန္တံ၊ ရယ်သော အသံပြောဆိုသော အသံကို၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ သောတဝိညာဏဝိတိဝသေနံ၊ သောတဝိညာဏဝိတိန္ဒြိယအစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂသည်၊ သဝနသံသဂ္ဂေါနာမ၊ သဝနသံသဂ္ဂမည်၏။ တတြာပိ၊ ထိုသဝနသံသဂ္ဂ၌လည်း၊ ဂိရိဂါမဝါသိ၊ ဂိရိဂါမအရပ်၌နေသော၊ ကုဋုဗ္ဗမိတာ၊ ပန်းပဲသမီးသည်၊ ပဉ္စဟိကုမာရိဟိ၊ ငါးယောက်သောသတ္တိသီးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ပဒုမဿရံ၊ ကြာပဒုဗ္ဗာအိုင်သို့၊ ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ နွတွာ၊ ရေချိုး၍၊ မာလံ၊ ကြာပဒုဗ္ဗာပွင့်ကို၊ အာရောပေတွာ၊ ဦးခေါင်းထက်မှ တင်ခဲ့၍၊ ဥစ္စာသဒ္ဓေန၊ ကျယ်သောအသံဖြင့်၊ ဂါယန္တိယာ၊ သီချင်းဆိုသော သတ္တိသမီး၏၊ သဒ္ဓိံ၊ အသံကို၊ အာကာသေနံ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ဝိသေသံ၊ ရအပ်သော ဈာန်အထူးမှ၊ ပရိဟာယိတွာ၊

ယုတ်လျော့၍၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ရသော၊ ပဉ္စဂ္ဂဋ္ဌလေဏဝါသိ၊ ပဉ္စဂ္ဂဋ္ဌလိုက်၌သိတင်းသုံးနေသော၊ တိဿဒဟာရော၊ တိဿအမည်ရှိသော ပဉ္စင်းငယ်သည်၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အင်္ဂပရာမသေန၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုသုံးသပ်သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂသည်၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေါနာမ၊ ကာယသံသဂ္ဂ ရာဂမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာယသံသဂ္ဂရာဂ၌၊ ဓမ္မဘာသနဒဟာရဘိက္ခု၊ တရားဟောသော ပဉ္စင်းငယ်ရဟန်းသည်၊ နိဒဿနံ၊ သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိခု၊ ကြားရဘူးသည်ကား၊ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌၊ ဒဟာရဘိက္ခု၊ ဒဟာရဘိက္ခုသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ အာဂတေ၊ လာလက်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း၊ အန္တေ၊ အရှေ့နန်းနန်းတွင်းသူအပေါင်း၌၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂမာသိ၊ လာ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇဓိတာယ၊ မင်းသို့သည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းငယ်၏၊ ခုပဉ္စ၊ အဆင်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဉ္စ၊ အသံတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဂမ္မဉ္စ၊ အာရုံပြု၍၊ ဗလဝရာဂေါ၊ ပြင်းသောရာဂသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ တဿဒဟာရသပိ၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်အားလည်း၊ တံ၊ ထိုမင်းသို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သလ္လက္ခတွာ၊ အမှတ်ရှိ၍၊ သာဏိပါကာရေန၊ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာဖြင့်၊ ပရိက္ခိပါပေသိ၊ ကာရံစေ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းငယ် မင်းသို့တို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပရာမသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အေယိဝိ သု၊ လည်တက်ကြကုန်၏။ ဝုန၊ တဘန်၊ သာဏိပါကာရံ၊ ကာထားသောတင်းတိမ်ကို၊ အပနေတွာ၊ ဖယ်ရှား၍၊ ပဿန္တာ၊ ကြည့်ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ ကာလကံတေယေဝ၊ ရတေမနေသေလွန်ကြသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ အဒ္ဓသံသု၊ မြင်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဥဒါဟရဏ်တည်း။ ၊

အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အလ္လပနသလ္လပနေ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကောင်းစွာ ပြောဟောခြင်း၌၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂသည်၊ သမုလ္လပနသံသဂ္ဂေါနာမ၊ သမုလ္လပနသံသဂ္ဂမည်၏။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဘိက္ခုနီယိ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပရိဘောဂကာရဏေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကိုပြုရာ၌၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ၊ ဖြစ်သောရာဂသည်၊ သမ္ဘာဂသံသဂ္ဂေါနာမ၊ သမ္ဘာဂသံ

၁၆၄ သုတ္တန်ပါတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သက္ကမညဏ်၊ နှိသုပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတသု၊ ထိုသံသဂ္ဂတို့၌၊ ပါ
 ရာဇိကပတ္တော၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်သော၊ သိက္ခ၊ စ၊ ရဟန်းယောကျ်ား
 သည်လည်းကောင်း၊ သိက္ခ၊ နိစ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ နိဒဿနံ
 သက်သေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မရိစဝတ္တိနာဂဝိဟာရမဟေ၊ မရိစဝတ္တိ
 နာဂအမည်ရှိသောကျောင်းကိုလှူသောကာလ၌၊ နုဠဂါမဏိအဘယမဟာ
 ရာဇာ၊ နုဠဂါမဏိအဘယမင်းကြီးသည်၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ပဋိယာ
 ဒေတွာ၊ စီရင်၍၊ ဥဘတောသံဃာဿ၊ ဥဘတောသံဃာတော်အား၊ ပရိဝိသ
 တိ၊ သုတ်ကျွေး၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအလှူ၌၊ ဥဏ္ဍယာဂုယာ၊ လောလောပူသောယာ
 ဂုကို၊ နိန္ဒာယ၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ သံဃာနဝကဿမဏေရိ၊ သံဃာနဝက
 ဖြစ်သောသာမဏေမသည်၊ အနာခာရကဿ၊ သပိတ်ခြေမရှိသော၊ သံဃာ
 နဝကဿမဏေရိဿ၊ သံဃာနဝကဖြစ်သောသာမဏေယောကျ်ားအား၊
 ဒန္တဝလယံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောသပိတ်ခြေကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ သမုလ္လဒ္ဓာ
 ပံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်
 သောသာမဏေသာမဏေမတို့သည်လည်း၊ ဥပသမ္ပုဇ္ဈိတွာ၊ ပဉ္စင်းခံကြကုန်
 ၍၊ သမ္ပိဝဿာ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပရေတိ
 ရံ၊ ဇေမ္မုဒိပါက္ခန္ဓာ၊ တဘက်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်လာကုန်သော်၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ သမုလ္လဒ္ဓာပေန၊ ကောင်းစွာပြောဟောကြသဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗသညံ၊ ရှေး
 ကာလကလှူဒါန်းကျွမ်းကျင်ဘူးသောအမှတ်ကို၊ ပဋိလသိတွာ၊ ခြေကုန်၍၊
 တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဇေတသိနေဟာ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ဝီတိက္ကမိတွာ၊ လွန်ကျူးကုန်၍၊
 ပါရာဇိကာ၊ သာသနာတော်မှရှုံးကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသံသဂ္ဂေသု၊ ငါးပါးအပြားရှိသောရောနှောခြင်းတို့တွင်၊
 ယေနကေနပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သံသဂ္ဂေန၊ ရောနှောခြင်းဖြင့်၊ ဇေတသံ
 သံဂ္ဂဿ၊ ဖြစ်သော ရောနှောခြင်းရှိသောသူအား၊ သေဟော၊ ဖွဲ့ခြင်းချစ်
 ခြင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရိမရာဂပစ္စယာ၊ ရှေး၌တပ်မက်သောရာဂဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဗလဝရာဂေါ၊ ပြင်းသောရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သေဟန္တယံ၊ ချစ်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော၊
 ဣဒံ၊ ဤဆင်းရဲသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေဝသေဟံ၊ ထိုသို့သော
 ချစ်ခင်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ အနုဂစ္ဆန္တိ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်သော၊ သန္တိဗ္ဗိ
 ကသမ္ပရာယိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်ဆဲဖြစ်လတ္တံ့သော၊ သောကံပရိဒေ
 ဝါနိနာနပ္ပကာရကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်း၊ ပိုးကြွေးခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် အထူးထူး

အပြားပြားများသော၊ ဣဒ်ဒုက္ခံ၊ ဤသို့လောဆင်းရဲသည်။ ပဟောတိ၊ စွမ်း
 နိုင်၏။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဘဝတိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်တတ်၏။ ဇာယတိ၊
 ပွားများတတ်၏။ အပဓေပန၊ တပါးသောဆရာတို့သည်ကား။ အာရမ္မဏေ၊
 အာရုံ၌၊ ဗိတ္တဝေါဿဂ္ဂေါ၊ စိတ်ကိုလွှတ်ခြင်းသည်။ သေဟော၊ ချစ်ခြင်း
 မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ သေဟော၊
 ချစ်ခြင်းသည်။ သေဟဒုက္ခံ၊ သေဟဒုက္ခမည်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 အရာ၌၊ ပဘေဒံ၊ ပြားသော၊ ဣမံအနုဂါထံ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါထာကို၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ သွာဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ယဒိဒံယံဣဒံသေဟန္တယံ၊ အကြင်ချစ်
 ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်သော၊ သောကာဒိဒုက္ခံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲ
 သည်။ ပဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ တဿဒုက္ခဿ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်း၏။ မူလံ၊
 အမြစ်ရင်းကို၊ ခဏန္တော၊ တူးမြိုသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကသမ္ပောမိံ၊ ပစ္စေက
 သမ္ပောမိဉ္ဇာဏ်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရ၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်သည်ရှိသော်၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမေ
 ဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုနေ့မှ၊ သောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့၊ မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ တုမှဝါ၊ သင်အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အညေဝါ၊ သင်တို့
 မှတပါးသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထို
 လူအပေါင်းတို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမဗ္ဗာဒုက္ခာ၊ ဤဆင်းရဲမှ၊
 မုပ္ပိတုကာမော၊ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ သောသမ္ပောပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော
 သူသည်လည်း။ သေဟဇံ၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊
 ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်း
 တည်း၊ ခရုဂိသဏကဗျော၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဧတ္ထစ၊
 ဤအရာ၌လည်း၊ ယံသေဟန္တယံ၊ အကြင်ချစ်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ချစ်ခြင်းသို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊
 ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တမေဝအာဒိနံ၊ ထိုသို့
 သောအပြစ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သေဟဇံပေက္ခမာနောတိဣဒံ
 ဝစနံ၊ သေဟဇံပေက္ခမာနောဟူသောဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်

၁၆၆

ခဲပြီးသော၊ သံသဂ္ဂေန၊ ရောနှောထွေးရှက်ခြင်းဖြင့်၊ သံသဂ္ဂဇာတဿ၊ ရော
 နှောသဖြင့်ဖြစ်သောသူအား၊ သေဟာ၊ ချစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်
 ကုန်၏၊ သေဟန္တယံ၊ ချစ်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
 ဆင်းရဲသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊
 သေဟန္တံ၊ ချစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ အာဒိနံ၊ ဤအဖြစ်ကို၊ ပေက္ခမာ
 နော၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဥပဇာန်ကို၊
 အဓိဂတော၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဇေတံ၊ ဤသို့လည်း၊ အတိ၊ သမ္မု၊ ဤတွင်၊ ပစ္စေကဥပဇာန်
 ကိုထိုးထွင်း၍သိပြီး၍၊ စတုတ္ထပါဒေါ၊ လေးခုမြောက်သောဝုဒ်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗောဓိ၊ သိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုသံသဂ္ဂဇာတဿ၊ ဂါ
 ထာမ္မာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဂါထာသည်၊ ဝုရိမဂါထာယ၊ ရှေး
 ဂါထာ၌၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သံသဂ္ဂဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ သံသဂ္ဂဂါထာ
 ဝတ္ထုနာ၊ သံသဂ္ဂဂါထာအဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

မိတ္တေသုဟန္တေတိ၊ မိတ္တေသုဟန္တေအစရှိသော၊ ဤဂါထာပုဒ်၌၊ ဥပ္ပတ္တိ
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အယံ၊ ပစ္စေကဗောဓိသတ္တော၊ ဤပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါဘုရားအလောင်းသည်၊ ဝုရိမဂါထာယ၊ ရှေးဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပတ္တိတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာ
 ရာဏသီပြည်၌၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ပဌမံ၊ ပဌ
 မံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွင်၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သမဏဓမ္မော၊
 ရဟန်းတရားသည်၊ ဝရော၊ မြတ်သလော၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်သည်၊ ဝရံ၊ မြတ်
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသေတွင်၊ ရံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ အမတ္တနံ၊ အမတ်တို့၏၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ နိယျာ
 ဒေတွင်၊ အပ်နှင်း၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရာတိ၊ ပြု၏၊ အမတ္တံ၊
 အမတ်တို့သည်၊ ဓမ္မေန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသဖြင့်၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊
 ကရာထံ၊ ပြုရန်ကြံကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာပိ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော်
 လည်း၊ လဉ္စံ၊ တံပိုးလက်ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွင်၊ ယူကုန်၍၊ အဓမ္မေန၊ တရား
 နှင့်မညီသဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရာန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊
 တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ လဉ္စံ၊ တံပိုးလက်ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွင်၊ ယူကုန်
 ပြီး၍၊ သာမိကေ၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို၊ ပရာဇေန္တိ၊ ရုံးစေကုန်၏၊ ဧကံ၊ တရံ
 သော၊ ကာလံ၌၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ရာဇဝလ္လသံ၊ မင်းနှင့်အပ်ချိုး

ဝင်သောသူကို၊ ပရာဇေသုံ၊ ရှုံးဝေကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းနှင့် အကျုံးဝင်သောယောကျ်ားသည်။ ဘတ္တဘာရကေန၊ ထမင်းပွိုဆောင်သောလှူနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနံ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်ပွဲ၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာဇနကာယာ၊ လူများအပေါင်းတို့သည်။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ အသာမိကော၊ ဥစ္စာရှင်မဟုတ်သောသူတို့ကို၊ သာမိကော၊ ဥစ္စာရှင် ဖြစ်သည်တို့ကို၊ ကရောန္တိတိ၊ ပြုလေကုန်တိ၏ဟု၊ မဟာသဒ္ဓံ၊ သည်းစွာသော အသံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သျှက်၊ မဟာယုဒ္ဓံဝိယ၊ စစ်ကြီးထိုးသကဲ့သို့၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနာ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာသဘင်ပွဲ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ သ၍၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အသိရုဟိတွာ၊ တက်၍၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတံ၊ ဝင်စားအံ့သောဌာ၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တေနသဒ္ဓေန၊ ထိုကြွေးကြော်သောအသံဖြင့်၊ ဝိက္ခိတ္တတ္တဓပျံလွင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပေတံ၊ ဝင်စားအံ့သောဌာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သော၊ ထိုအလောင်းမင်းသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ရဇ္ဇေ၊ မင်း၏အဖြစ်၌၊ ကိံ၊ အတတ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်၊ ဝရောတိ၊ မြတ်၏ဟု၊ ရဇ္ဇသုခံ၊ မင်း၏စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဝန၊ တတန်၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝုဋ္ဌေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပသိတွာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်း၍၊ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း၊ ဝုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ မိတ္တေသုဟဇ္ဇေအနုကမ္မမာနော(ပ)ခပွိသာဏကပ္ပေတိ၊ မိတ္တေသုဟဇ္ဇေအနုကမ္မမာနော(ပ)ခပွိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အတာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မေတ္တာယနဝသေန၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မိတ္တာ၊ မိတ္တာမည်ကုန်၏၊ သုဟဒယံဘာဝေန၊ ကောင်းသောနှလုံး၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုဟန္တာ၊ သုဟန္တာမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ကေန္တဟိတကာမတာယ၊ စင်စစ်စီးပွားကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မိတ္တာဝ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုဟန္တာ၊ သုဟန္တာမည်သောအခွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သေး၊

၁၆၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကေဝိ၊ အချိုသောသူတို့သည်၊ ဂမနဗ္ဗာနာနိသဇ္ဇာသမုလ္လာပနာဒိသု၊ သွားခြင်း၊ ရစ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ ပြောဟောရခြင်း၊ အစရှိသည်တို့၌၊ ဟဒယဿ၊ နှလုံး၏၊ သုခဇနဇန၊ ချမ်းသာစွာဖြစ်သဖြင့်၊ သုဟဇ္ဇာဝ၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မိတ္တာ၊ မိတ္တမည်ကုန်သည်၊ န၊ မဖြစ်ကုန်သေး။ ကေဝိ၊ အချိုသောသူတို့သည်၊ တဒုဘယဝသေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံ၏ အတွင်းဖြင့်၊ သုဟဇ္ဇာဝ၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မိတ္တာဝ၊ အကျိုးကို အလိုရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ အဂါရိယာဝ၊ လူဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့လည်းကောင်း၊ အနဂါရိယာဝ၊ ရဟန်းဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့တွင်၊ အဂါရိယာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူဘောင်အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်၊ ဥပကာရသမာနသုခဒုက္ခအနုကမ္မကာတိ၊ ဥပကာရအဆွေခင်ပွန်းသမာနသုခဒုက္ခအဆွေခင်ပွန်း အနုကမ္မက အဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ တိဝိဓ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနဂါရိယာ၊ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်၌နေသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ အတ္တက္ခာယိနော၊ အတ္တက္ခာယိအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ စတုဟိအင်္ဂါဟိ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါတို့၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ယထာဟာကိ အာဟ၊ သုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဂဟပတိဝုတ္တ၊ သူကြွယ်သား၊ စတုဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ မိတ္တော၊ ချစ်ကျုံးဝင်သော၊ သုဟဒေါ၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဥပကာရောတိ၊ ဥပကာရအဆွေခင်ပွန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သည်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက် တတ်၏၊ ပမတ္တဿ၊ မေ့လျော့သောသူ၏၊ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဘိတဿ၊ ကြောက်သောသူအား၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိစ္စကရေတိယေသု၊ အမှုကိစ္စပြုဘွယ်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တံဒိဂုဏံ၊ ထိုသူထက်နှစ်ဆသော၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ အနုပ္ပါဒေတိ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်စေ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဂဟပတိဝုတ္တ၊ သူကြွယ်သား၊ စတုဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ မိတ္တော၊ ချစ်ခင်သော၊ သုဟဒေါ၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိသော၊ သမာနသုခ

ဒုက္ခောယမာနသုဒဒုက္ခအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အသေ၊
ထိုသူအား၊ ဂုယံ၊ လျှို့ဝှက်သောစကားကို၊ အာဝိက္ခတိ၊ ကြားလာ၏။ အသေ၊
ထိုသူအား၊ ဂုယံ၊ လျှို့ဝှက်သောစကားကို၊ ပဒိုဂုပ္ပတိ၊ မြို့ရွာလျှို့ဝှက်၏။
အာပဒါသု၊ ဘေးရန်ရှိသောအခါတို့၌၊ နဝိဇ္ဇဟတိ၊ မပစ်ပယ်၊ အသေ၊ ထို
အဆွေခင်ပွန်း၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဇိဝိတဉ္စ၊ အသက်ကိုလျက်လည်း၊
ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်စားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဂဟပတိ၊
ဂုတ္တံ၊ သူကြွယ်သား၊ စတုဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
မိတ္တော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သော၊ သုဟဒေါ၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသော၊ အနုကမ္မ
ကော၊ အနုကမ္မကအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အသေ၊ ထိုသူ
အား၊ အာဘဝေန၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်မရှိသဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်၊ အသေ၊ ထို
သူအား၊ အာဘဝေန၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်ရှိသဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ အဝဏ္ဏံ၊
ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဘဏမာနံ၊ သူတပါးပြောဆိုသည်ကို၊ နိဝါရေတိ၊ တား
မြစ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘဏမာနံ၊ သူတပါးပြောဆိုသည်ကို၊ ပသံ
သတိ၊ မြီးမွမ်း၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သား၊
စတုဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ မိတ္တော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်
သော၊ သုဟဒေါ၊ ကောင်းသောနှလုံးရှိသော၊ အတ္တက္ခာယံ၊ အတ္တက္ခာယံ
အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ နိဝါရေတိ၊
တားမြစ်၏။ ကလျာဏေ၊ ကောင်းသောအမှုတို့ကို၊ နိဝေသတိ၊ နှလုံးသွင်း
စေ၏။ အသုတံ၊ မကြားဘူးသောတရားစကားကို၊ သာဝေတိ၊ ကြားစေ၏။
သဂ္ဂဿ၊ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်၏၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာဝိက္ခတိ၊ ပြောကြား၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အဂါရိ
ယံ၊ လူဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အမိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။
အတ္တတောပန၊ သဘောအနက် အားဖြင့်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံသော
အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊ ယုဇ္ဈန္တိ၊ ယှဉ်ကုန်၏။ အနုကမ္မမာနောတိ၊ အ
နုကမ္မမာနောဟူသည်ကား၊ အနုဒ္ဓယမာနော၊ အစဉ်အတိုင်းသနားကြင်နာ
သောသူသည်၊ တေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဥပသံ၊ ဟ
ရိတုကာမော၊ ဆောင်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အပဂန္တု၊
ကာမော၊ ပယ်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟာပေတိ၊ အတ္တန္တိ၊ ဟာပေတိ
အတ္တံဟူသည်ကား၊ ဗိဇ္ဇမိတ္တကသမ္ပရာယိကပရေတ္တဝေသန၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး
သံသရာအကျိုး၊ လောကုတ္တရာနိဗ္ဗာန်အကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဝိမံ၊ သုံးပါး
အပြားရှိ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အတ္တတ္ထပရတ္တဥဘယတ္ထဝေသနာပိ၊ မိမိ၏

၁၇၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှိ-၁၄မတွဲ၊

အကျိုးသူတပါး၏ အကျိုး နှစ်ပါးရုံအကျိုးတို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ တိရိစ္ဆာန် သုံးပါးအပြားရှိသော အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ လန္တရိနာသနံ၊ ရေအပ်သဖြင့်ပျက်စီးခြင်းကို၊ အလန္တရိ၊ မရသည့်ကို၊ အနုပ္ပါနေနု၊ မဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဓာပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော အကျိုးကိုလည်း၊ ဟာပေတိ၊ ယုတ်စေ၏၊ ဝိနာသေတိ၊ ပျက်စီးစေ၏၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တောတိ၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တောဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤသူကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဇိဝိဿာမိ၊ အသက်မရှည်နိုင်ချေ၊ ဇေသမေဝါတိ၊ ဇေသမေဝဟူသည်ကား၊ ဇေသဇေသော၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပရာယဏံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဝဇ္ဈာနေ၊ နိဝံသောအရာ၌၊ ဌပေန္တောပိ၊ ထားငြားသော်လည်း၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ နဇိဝိန္တိ၊ အသက်မရှည်နိုင်ကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း၊ ပရာယဏံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ မြင့်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တောပိ၊ ထားသည်ရှိသော်လည်း၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တော၊ တပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဇေဝံဘယန္တိ၊ ဇေဝံဘယံဟူသည်ကား၊ ဇေဝမတ္ထံ၊ ထိုသို့တပ်နှစ်သက်ကြောင်း ဖြစ်သောအကျိုးသည်၊ ဟာပနဘယံ၊ ဈာန်သမာပတ်တရားကို ယုတ်စေသောတေးမည်၏၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သမာပတ္တိဟာနိ၊ သမာပတ်မှယုတ်ခြင်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ၊

၁။ သန္ဓေဝတိ၊ သန္ဓေဝ ဟူသည်ကား၊ သန္ဓေဝါ၊ သန္ဓေဝတရားသည်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမိတ္တသန္ဓေဝပသေန၊ တဏှာသန္ဓေဝဒိဋ္ဌိသန္ဓေဝမိတ္တသန္ဓေဝတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တိရိစ္ဆာန် သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသုံးပါးသော သန္ဓေဝတရားတို့တွင်၊ အဋ္ဌသတပ္ပကောဒါပိ၊ တရောရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ တဏှာသန္ဓေဝါ၊ တဏှာသန္ဓေဝမည်၏၊ နှာသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိကောဒါပိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဒိဋ္ဌိသန္ဓေဝါ၊ ဒိဋ္ဌိသန္ဓေဝမည်၏၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တတာယ၊ တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မိတ္တာနုကမ္မနာ၊ ချစ်ကြွင်းဝင်သော သုန္ဒသနားခြင်းသည်၊ မိတ္တသန္ဓေဝါ၊ မိတ္တသန္ဓေဝမည်၏၊ တံ၊ ထိုမိတ္တသန္ဓေဝကို၊ ဣမေ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုမိတ္တသန္ဓေဝကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းအား၊ သမဒေဝတ္တိ၊

သမာပတ်သည်။ ပရိဟိနာယုက်စီး၍ ပျောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 တေ၊ ထိုသမာပတ်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဘယံ၊ သားဖြစ်၏။ သန္ဓဝေ၊ အပေါင်း
 အဘော်၌၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဓိ
 ဂတော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဥာဏ်သို့ရောက်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောကောင်း
 သည်၊ ဝုတ္တနုယေနေဝ၊ ခိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မိတ္တသုဟန္တဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မိတ္တသုဟန္တ
 ဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဝံသောဝိသာလောတိဇ္ဇတ္တ၊ ဝံသောဝိသာလောဟုသောဤဂါထာပုဒ်၌၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကား၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ
 ၌၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပစ္စေကဗေမိ
 သတ္တော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရား လောင်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍၊
 ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္တံ၊
 ဂတပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကြကုန်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်
 ၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်လေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ ရတေခဲ့ကုန်၍၊
 တေသံ၊ ထိုသုံးယောက်တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌော၊ အကြီးသည်။ ဗာရာဏသိရာဇ
 ကုလေ၊ ဗာရာဏသိမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတရာ၊ ဤမှတပါး
 သောနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ပစ္စန္တရာဇကုလေသု၊ ပစ္စန္တရာဇမင်း
 မျိုးတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေကုန်၏။ တေဥဘောဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့သည်
 သည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂတိတွာ၊ ယူ၍၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပဟာ
 ယ၊ စွန့်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရေ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌၊ ဝသန္တိ၊
 နေကုန်၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဗ္ဗာယ၊ ထ
 ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံကမ္ပံ၊ အတယ်မည်သောကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဣမံလောကုတ္တရသုခံ၊ ဤသို့သောလောကုတ္တရာချမ်းသာသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊
 ရောက်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်၍၊ ပစ္စဝေက္ခ
 မာနာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားရှင်
 လက်ထက်တော်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ စရိယံ၊ ရှေးအကျင့်ကို၊ အဒ္ဓသံသု၊
 မြင်လေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော
 ဝုပ္ပါလ်သည်။ ကုဟိန္တိ၊ အဘယ်အရပ်၌ဖြစ်လေသနည်းဟု၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်

ကို၊ ကာရေန္တံ၊ ပြုသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊ တဿ၊ ထိုဗျာဏသီမင်း
၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့ကုန်၍၊ သော၊ ထိုဗျာ
ဏသီမင်းသည်၊ ပကတိယာဝ၊ ပြကတေ့ဖြင့်သာလျှင်၊ အပ္ပိန္န၊ တာဒိဂုဏသ
မန္တာဂတော၊ အပ္ပိန္နတာအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗာကညေဝ၊ ငါတို့ကိုသာလျှင်၊ ဩဝဇကော၊ သွန်သင်
ဆုံးမဘူးလေ၏၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏၊ ဝစနက္ခမော၊ စကား၌ခံပေ၏၊ ပါပ
ဂရုတိ၊ မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့လေ့ရှိပေ၏၊ ဟန္တု၊ ယခုနံ၊ ထိုဗျာဏသီမင်းကို
အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဒသသတွာ၊ ပြ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မောစေသာမာ
တိ၊ တဏှာမှလွတ်စေကုန်အံ့ဟု၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာ
ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ဘူသိတံ၊
အလုံးစုံသောတန်ခာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊
ဂန္ထန္တံ၊ သွားသော၊ တံရာဇာနံ၊ ထိုဗျာဏသီမင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊
အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဥယျာနန္ဒါရေ၊ ဥယျာဉ်တံ
ခါးဝ၌၊ ဝေဠုဂုဗ္ဗမူလေ၊ ဝါးချုံရင်း၌၊ အဋ္ဌိသံ၊ တည်ကုန်၏၊ မဟာဇနော၊
လူများသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရာဇဒဿနေန၊ မင်းကိုကြည့်ရှုသဖြင့်၊
ရာဇာနံ၊ ဗျာဏသီမင်းကို၊ ဥဇ္ဈာကောတိ၊ ကြည့်၏၊ တတောဝ၊ ထိုနောင်
မှလည်း၊ ရာဇာ၊ ဗျာဏသီမင်းသည်၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
သည်၊ မမ၊ ငါ့ကို၊ ဒဿနေန၊ ကြည့်ရှုသဖြင့်၊ အဗျာဝဇော၊ ကြောင်းကြမဲ့နေ
သောသူသည်၊ အတ္တိန္ဒုခေါ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော၊
ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ အဒက္ခိ၊ မြင်လေ၏၊
အဿ၊ ထိုမင်းအား၊ သဟဒဿနေနစ၊ မြင်သည်နှင့်တကွလည်း၊ တေသု၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၌၊ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဗျာ
ဏသီမင်းသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ သ
န္တေန၊ ငြိမ်သက်သော၊ ဥပစာရေန၊ ရဟန်းအမှုအရာနီးသဖြင့်၊ တေ၊ ထိုပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓါတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဘုရား
အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ တေ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အသဇ္ဇမာနာနာမ၊ မငြိတွယ်သောသူဖြစ်၍ အသဇ္ဇမာ
နအမည်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
တို့၊ အသဇ္ဇမာနာ၊ အသဇ္ဇမာနာမည်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ တေသု၊
ထိုအသဇ္ဇမာနာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သဘောသည်၊ ကော၊ အဘယ်

အနက်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အသဇ္ဇမာနာတိသဒ္ဓေါ၊ အသဇ္ဇမာနဟူသော
သဒ္ဓါသည်၊ အလဂ္ဂနတ္ထော၊ မငြိစွန်းသောအနက်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ
သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တံဝေဠုဂုမ္ဘံ၊ ထိုဝါးချုံကို၊ ဒေသ
န္တာ၊ ပြလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝရံ၊
ဥပမာသော်ကား၊ ဣမံဝေဠုဂုမ္ဘံ၊ ဤဝါးချုံကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊
မူလက္ခန္ဓသာခါဟိ၊ အမြစ်ပင်စည်အခက်တို့ဖြင့်၊ သံသိဗ္ဗိက္ခာ၊ ထွေးရှက်
၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ အသိဟတ္ထော၊ သန်လျက်လက်စွဲသော၊ ပုရိသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ မူလေ၊ အရင်း၌၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အာဝိဇ္ဇန္တော၊ ဆွဲငင်
လျက်၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ငင်နှုတ်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာယောယုယထာ၊ မတတ်နိုင်
သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဧဝံတထာ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊
အန္တော၊ အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိစ၊ အပ၌လည်းကောင်း၊ ဇေဝုဝေ
ထွေးရှက်သောဝါးရုံကဲ့သို့၊ တတ္ထ၊ ထိုအတွင်းအပကိလေသာတရား၌၊
ဇေဝုတော၊ ထွေးရှက်သည်ဖြစ်၍၊ အာသတ္တဝိသတ္တော၊ အာနိတလဲလဲငြိ
တွယ်ထွေးရှက်သည်ဖြစ်၍၊ လဂ္ဂေါ၊ အာရုံ၌ငြိတွယ်ထွေးရှက်၏၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာသော်ကား၊ တဿ၊ ထိုဝါး
ချုံ၏၊ မဇ္ဈဂတောဝိ၊ အသဟံသို့ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံဝံသ
ကဋ္ဌိရော၊ ဤဝါးလုံးညွှောက်သည်၊ အသံဇာတသာခတ္တာ၊ ထွေးရှက်၏ဟု
မှတ်အပ်သော အခက်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အလဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်း
မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ အဂ္ဂေါ၊ အဖျား၌လည်းကောင်း၊ မူလေ
ဝါ၊ အရင်းအမြစ်၌လည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်အံ့သော
ငှါ၊ သက္ကာယနယထာ၊ တတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတတော၊ ထိုအတူ၊ မယံ၊ ငါ
တို့သည်၊ ကတ္တမိ၊ ကရံတရသောအာရုံ၌၊ အသဇ္ဇမာနာ၊ မငြိမရှက်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အချပ်ခပ်သိမ်းတို့သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊
ဝင်စား၍၊ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ပဿတောဧဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်၊
အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရံ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌
သို့၊ အဂမံသု၊ ကြွသွားတော်မူကြလေကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊
ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဗိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း
အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကဒါနူခေါ၊ အဘယ်ကာလ၌သာလျှင်၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်အတူ၊ အသဇ္ဇမာနော၊ မငြိမရှက်၊ ဘဝေယုန္တိ၊ ဖြစ်ရာ

၁၂၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

၏ဟု၊တဏှေဝ၊ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊နိဝိဒါ၊နေ၏၊သော၊ထိုဗောဓိရာဇာသီမင်း
သည်၊ဝိပဿန္တော၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ပစ္စေက
ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ၏၊ ဝုရိမနယေနဝ၊
ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပုစ္ဆိတော၊မေးမြန်းအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဣမံဂါထံ၊ဝံသဝိသာလောဟူသော ဤဂါထာကို၊တေသံ၊
ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ အဘာသိ၊ပြောဟော၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
ဝံသောတိ၊ဝံသောဟူသည်ကား၊ ဝေဠု၊ဝါးသည်၊ ဝိသာလောတိ၊ဝိသာ
လောဟူသည်ကား၊ဝိတ္ထိဗ္ဗေတာ၊ပြန်၏၊ဝကာရော၊ဝအက္ခရာသည်၊အဝဓာ
ရဏတ္ထော၊ အဝဓာရဏ အနက်ရှိ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊ ဝေကာရော၊
ဝေ အက္ခရာသည်၊ အဟံဝေကာရော၊ ဤဝေ အက္ခရာကို၊ သန္တိဝသေ
နေဝ၊ သန္တိ၏ အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿ၊ထိုဝေ
သဒ္ဓါ၏၊သမ္ပန္နော၊စပ်ရာသည်၊ပရပဒေန၊နောက်ပုဒ်နှင့်၊သမ္ပန္နော၊စပ်ရာ၏၊
တံ၊ထိုဝေသဒ္ဓါကို၊ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ ယောဇေယျာမ၊ ယဉ်ကုန်အံ့၊ယထာ
တိ၊ယထာ ဟူသည်ကား၊ ပဋိဘာဂေ၊ တူသောအတိုင်း၊ ဝိသတ္ထောတိ၊
ဝိသတ္ထောဟူသည်ကား၊လေဂွေ၊ငြိ၏၊ဓမ္မိတော၊မှေးရှက်၏၊သံသိဗ္ဗိတော၊
ထွေးရှက်၏၊ ပုတ္တေသုဒါရေသုစာတိ၊ ပုတ္တေသုဒါရေသုစ ဟူသည်ကား၊
ပုတ္တမိတာဘရိယာသု၊သားသွီးမယားတို့၌၊ယာပေက္ခာတိ၊ ယာပေက္ခာဟူ
သည်ကား၊ ယာတဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ယောသေူဟော၊အကြင်
ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော အစေးသည်၊ ဝံသကဋ္ဌိရောဝအသန္တမာနောတိ၊
ဝံသကဋ္ဌိရောဝအသန္တမာနောဟူသည်ကား၊ ဝံသကဋ္ဌိရောဝိယ၊ သန့်ရှင်း
သောဝါညောင်ကဲ့သို့၊ အလဂ္ဂမာနော၊ မငြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ကိံကော
အတ္ထော၊အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ဝံသော၊ဝါးရုံသည်၊ဝိသာလော၊ပြန်၍၊ ဝိသတ္ထော
ဝေ၊ငြိတွယ်ထွေးရှက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဝေ
တဿ၊ထိုအတူ၊ ပုတ္တေသုစ၊သားသွီးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒါရေသုစ၊
မယားတို့၌ လည်းကောင်း၊ ယာဝိအပေက္ခာ၊ အကြင်ငဲ့ကွက်ခြင်းသည်
လည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊သာဝိ၊ထိုသို့သောငဲ့ကွက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝေတဿ၊
ထိုဝါးရုံနှင့်အတူ၊ တာနိဝတ္ထုနိ၊ ထိုဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ သံသိဗ္ဗိတွာ၊
ထွေးရှက်ချုပ်ဆိုင်း၍၊ဥတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသတ္ထော
ဝေ၊ထွေးရှက်သည်သာတည်း၊သွာဟံသောအဟံ၊ထိုငါသည်၊ တုယအ
ပေက္ခာယ၊ထိုသို့သောငဲ့ကွက်ခြင်းဖြင့်၊အာဒိနဝံ၊အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊

တံအံပေက္ခံ၊ ထိုသို့သော ဝဲကွက်ခြင်းကို၊ မဂ္ဂဉာဏန၊ မဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊
 သိန္ဓုန္တော၊ ဖြတ်၍၊ အယံဝံသကဗ္ဗိရောဝ၊ ဤအထွေးအရှက်မရှိသောဝါး
 ညှောက်ကဲ့သို့၊ ချပါဒီသုဝါ၊ ချပါရုံအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ လောဘာ
 ဒီသုဝါ၊ လောဘအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ကာမဘဝါဒီသုဝါ၊ ကာမ
 ဘဝအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာဒီသုဝါ၊ အယူဝါဒအစရှိသည်
 တို့၌လည်းကောင်း၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ အသဇ္ဇမာနေ၊ မငြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိ
 ဉာဏ်ကို၊ အဓိဂကော၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာတိ၊ ပြောဟော၏၊ သေသံ၊
 အကြွင်းဖြစ်သောကားသည်၊ ဗုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာသျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝံသကဗ္ဗိရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝံသကဗ္ဗိရဂါထာ၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မိဂေါအရညဗ္ဗိတိတ္ထေ၊ မိဂေါအရညဗ္ဗိဟူသောဤဂါထာဝုန်၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဧကော၊ တယောက်
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော
 ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ယောဂါဝစ
 ရော၊ ယောဂါဝစရဂုရိုလ်သည်၊ ကာလံကတွာ၊ စုတေ၍၊ ဗာရာဏသီယံ၊
 ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အဇေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟန္တနေ၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊
 မဟာသာဝဂေ၊ များသောအသုံး အဆောင်ရှိသော၊ ဣလေ၊ အမျိုး၌၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုဘဂေါ၊ သုဘဂအမည်ရှိသည်၊ အ
 ဟောသိကိရ၊ ဖြစ်လေသတတ်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုသူဌေးသားဖြစ်သောဘဝ၌
 ပင်သျှင်၊ ပရဒါရိကော၊ ပရဒါရကံကိုကျင့်မိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊
 ထိုဘဝ၌၊ ကာလံကတော၊ စုတလေသော်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ရ
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုငရဲ၌၊ ပဗိတွာ၊ ကျက်ပြီး၍၊ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကို
 ပေးပြီးသောပရဒါရကံ၏အကြွင်းဖြင့်၊ သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊ သူဌေးမယား၏၊
 ကုန္တိမ္ပိဝမ်း၌၊ ဣတ္ထိပဋိသန္ဓိ၊ မိန်းမပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏၊
 နရကာ၊ ငရဲမှ၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့
 သည်၊ ဥဏှာနိ၊ ပူကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သေဋ္ဌိ
 ဘရိယာ၊ သူဌေးမယားသည်၊ ဗုပ္ပမာနေန၊ ပူပြင်းသော၊ ဥဒရေန၊ ဝမ်းဖြင့်၊
 ကိန္တေန၊ ပြုပြင်သော၊ ကာလိရေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ တံဂတ္တံ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ကို၊
 ဓာရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကာလေန၊ အချိန်ကာလရင့်မာသဖြင့်၊ ဒါရိကံ၊ သူငယ်
 မကို၊ ဝိဇာယိ၊ တွား၏၊ သာ၊ ထိုသူငယ်မသည်၊ ဧတဒိဝသတော၊ တွား

၁၇၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သောနေမ္မာယတုတိ၊ စန္ဒါ၊ မာတာပိတုနဉ္စ၊ မိခင်ဘခင်တို့အားလည်းကောင်း၊
သေသဗန္ဓုပရိဇနာနဉ္စ၊ ကြွင်းသောအဆွေအမျိုးအခြံအရံတို့အားလည်း
ကောင်း၊ ဒေသသာ၊ မချစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝယပတ္တာဝ၊ အရှုတ်သို့
ရောက်သော်လည်း၊ ယမိကုလေ၊ အကြင်အမျိုး၌၊ ဒိန္နေ၊ ပေးစားဝမ်းမြား
အပ်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုအမျိုး၌ လည်း၊ သဿုသဿုရေနဉ္စ၊
မိန်းမယောကျ်ားဖြစ်သော ယောက္ခမတို့အားလည်းကောင်း၊ ဒေသာဝ၊
မချစ်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပိယာ၊ မရင်ပွတ်သည်၊ အမနာ
ပါ၊ မနှစ်လိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နက္ခတ္တံ၊ ပွဲသဘင်
သည်၊ စောသိတေ၊ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်၊ အယျုရတ္တံ၊ အရှင်သား၊
ဣတ္ထိနာမ၊ မိန်းမမည်သည်ကား၊ ဒသန္တီရာဇူနံ၊ တကျိပ်သောမင်းတို့၏၊
ကနိဋ္ဌာ၊ နှမအငယ်သည်၊ သစေပိဟောတိ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြစ်စေအံ့၊
စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ မိတာ၊ သမီးတော်သည်၊ စေဟောတိ၊
အကယ်၍မူလည်းဖြစ်စေအံ့၊ တထာပိ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်
လည်း၊ သာမိကဿ၊ လင်သည်၊ လပနကာ၊ စကားပြောဆိုသည်၊ နဟောတိ
မဖြစ်အံ့၊ သာမိကေ၊ လင်သည်၊ အနာလပေဇ္ဇေ၊ စကားပြောခြင်းကိုမပြုနေ
သည်ရှိသော်၊ သူလံ၊ တံကျင်သို့၊ အရောပေဇ္ဇာပိယ၊ တင်ထားသကဲ့သို့၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ ပဒိုသံဝေဒတိ၊ ခံစားရ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုဂ္ဂဟာ
ရဟာ၊ အစဉ်ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါထိုက်သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့၊ အနုဂ္ဂဟတဗ္ဗာ၊ ခြီးမြှောက်အပ်၏၊ အနုဂ္ဂဟာရဟာ၊ ခြီးမြှောက်
ခြင်းငှါထိုက်သည်၊ နောစေဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့၊ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗာ၊
လွှတ်ရာ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥာတိကုလံ၊ အမျိုးအိမ်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊ သွား
ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သေဗ္ဗိဝုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊
ဘဒ္ဒေ၊ နှမ၊ ဟောတု၊ ထိုသို့သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်စေဦးတော့၊ တံ၊
သင်နှမသည်၊ မာသောပိ၊ မစိုးရိမ်လင့်၊ ကိဉ္ဇနသဇ္ဇာ၊ ပွဲသဘင်အစီအရင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လော၊ နက္ခတ္တံ၊ ပွဲသဘင်ကို၊ ကိဉ္ဇိဿာမ၊ ကစားပျော်
ရွှင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သေဗ္ဗိမိတာ၊ သူဌေးသားသည်၊ တာ
ဝတ္တကေနပိ၊ ထိုမျှလောက်လည်းဖြစ်သော၊ သလ္လာပမတ္တေန၊ စကားပြော
ဟောကာမျှဖြင့်၊ ဥဿာဟဇာတာ၊ အားထုတ်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊
သေ၊ နက်ဖန်၊ နက္ခတ္တံ၊ ပွဲသဘင်ကို၊ ကိဉ္ဇိဿာမိတိ၊ ကစားပျော်ရွှင်အံ့ဟု၊
ဗဟုဇဇ္ဇဘောဇ္ဇံ၊ များစွာသောခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို၊ ပဒိုယာဒေသိ၊ စီရင်စေ
၏၊ သေဗ္ဗိဝုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော

နေ၌၊ အနာရောစေတွာဝ၊ အကြောင်းကိုမကြားမူ၍သာလျှင်၊ ကိဋ္ဌနဋ္ဌာနံ၊
 ကစားပျော်ရွှင်ရာ အရပ်သို့၊ ဂတောံ၊ သွားလေ၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီး
 သည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပေသေသတိ၊ စေလွှတ်လိုက်လတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ပေသေသတိ၊ စေလွှတ်လိုက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊
 ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်လျက်၊ ဥဿုရံ၊ ကြာမြင့်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
 မနွေယ၊ လူတို့ကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တေ၊ ထိုစေအပ်သော လူတို့
 သည်း၊ ပစ္စာဂဇ္ဇံ၊ တကန်ပြန်လာ၍၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊
 ဂတောတိ၊ သွားပြီဟု၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီး
 သည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံပဋိယာဒါနံ၊ ထိုစီရင်အင်သောခဲဘွယ်စား
 ဘွယ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊
 ဥပျာနံ၊ ဥပျာဉ်သို့၊ ဂန္တု၊ သွားအံ့သောငှါ၊ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာရေ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေ
 သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်
 သောနေ၌၊ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထေ၍၊ အနောတတ္ထေ၊
 အနောတတ္ထအိုင်၌၊ မခံ၊ မြက်နှာကို၊ ခေါဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ နာဂလတာဒန္တ
 ပေါဏံ၊ နာဂလတာအမည်ရှိသောတံပူကို၊ ခါဒိတွာ၊ စားပြီးသော်၊ ကတ္ထံ၊
 အဘယ်အရပ်၌၊ အဇ္ဇ၊ ယခုနေ့၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းကို၊ ကရိယာသိတိ၊ ပြုရ
 အံ့နည်းဟု၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်မြင်၍ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တံသေဋ္ဌိမိတာရံ၊
 ထိုသူဌေးသမီးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣမိဿာ၊ ဤမိန်းမ၏၊ ဝိဂ္ဂံ၊ စိတ်သည်၊ မယိ၊
 ငါ၌၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ တံကမ္ပံ၊ ထို
 အကုသိုလ်ပရဒါရကံသည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂမိယတိ၊ ရောက်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ ပဗ္ဗာရသသိပေ၊ နန္ဒမူလတောင်၌၏
 အနီး၌၊ သဗ္ဗိယောဇနံ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော၊ မနောသ်လာတသံ၊
 ဆေးခန်းမြင်းသီလာ အပြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုကျောက်ဖျာ
 အပြင်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုဝတ်၍၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သဝိတ်
 သက်နိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊ အဘိညာပါဒကံ၊ အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်
 သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ အကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်၊ ဂဇ္ဇံ၊ ကြွသွားလေ၍၊ တဿာ၊ ထိုသူဌေးသမီး၏၊ ပထေ၊ သွားရာခရီး၌၊
 ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ဗာရာဏသီသီရခေါ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့ရှေးရှု၊ အဂမာ
 သိ၊ သွားလေ၏။ တံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဒါသိယော၊
 ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သေဋ္ဌိမိတာယ၊ သူဌေးသမီးအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြား

ကုန်၏။ ယာထိုသူဌေးသွီးသည်။ ယာနာယာဉ်မှ၊ ဩရုယှ၊ သက်ခဲ၍၊
သက္ကဋ္ဌံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပတ္တံ၊ သင်္ဃိတ်ကို၊ သန္တု၊ ရသမ္ပန္နန၊
အဆောက်အဦနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ခါဒနိယေန၊ စံဘွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
သောဇနိယေန၊ စံဘွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ပဒုမ
ပုဗ္ဗေန၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ဖြင့်၊ ပဒိုန္တာဒေတွာ၊ ဗုံးလွှမ်း၍၊ ဟေဋ္ဌာပိ၊ အောက်၌
လည်း၊ ပဒုမယု၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ ပုပ္ဖကလာပံ၊ ကြာပဒုမ္မာ
စည်းကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပစ္စေကသမ္ပန္နံ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ဃာမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တဿ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊
ဟတ္ထေ၊ လက်တော်၌၊ ပတ္တံ၊ သင်္ဃိတ်ကို၊ ဒေတွာ၊ ပေးလှူပြီးသော်၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊
ရှိခိုး၍၊ ပုပ္ဖကလာပဟတ္တာ၊ ကြာပဒုမ္မာစည်းကိုလက်ကိုင်လျက်၊ ပတ္ထေသိ၊
ဆုတောင်း၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒံပုပ္ဖယထာ၊ ဤကြာပဒုမ္မာပန်းပွင့်
ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတိုင်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်
အကြင်အမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသော အမျိုး၌၊
မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဗိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော သူသည်၊
မနာပါ၊ နှစ်လိုအပ်သောသူသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပတ္ထေတွာ၊ တောင်းတပြီး၍၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပတ္ထေသိ၊
ဆုတောင်းပြန်၏။ ကိံ၊ ပတ္ထေသိ၊ အဘယ်သို့ဆုတောင်းပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဂန္တု၊ ဝါသော၊ အမိဝမ်း၌ပဒိုသန္ဓေနရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲလှ၏၊ တံ၊ ထိုအမိဝမ်း၌ပဒိုသန္ဓေနရခြင်းသို့၊ အနုပဂဗ္ဗ၊ မကပ်မူ၍၊
မဒုမပုဗ္ဗေဝ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်၌သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဒိုသန္တိ၊
ပဒိုသန္ဓေနရခြင်းသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်
ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်း၏။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
လည်း၊ ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်းပြန်၏။ ကိံ၊ ပတ္ထေသိ၊ အဘယ်သို့ဆုတောင်း
ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မာတုဂါမော၊ မိန်းမဖြစ်ရခြင်းသည်၊
ဇိဂုန္တိယော၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏၊ စက္ကဝတ္တိယာပိ၊ စကြာမင်း၏သွီးဖြစ်
သော်လည်း၊ ပရဝသံ၊ သူတပါး၏အလိုသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂန္တု
တိ၊ လိုက်ရချေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣတ္ထိဘာဝံ၊
မိန်းမ၏အဖြစ်သို့၊ အနုပဂဗ္ဗ၊ မကပ်မူ၍၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားစင်စစ်သည်၊
ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊
ပတ္ထေသိ၊ ဆုတောင်း၏၊ စတုတ္ထပိ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပတ္ထေသိ၊ ဆု
တောင်းပြန်၏။ ကိံ၊ ပတ္ထေသိ၊ အဘယ်သို့ဆုတောင်းပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား၊ ဣဝံသံသာရေကွံ၊ ဤသံသာရာဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ အတိက္ကမ၊
လွန်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယောသာနေ၊ အဆုံး၌၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်၊ ပတ္တံ၊ ရောက်တော်မူအပ်သော၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏေယျံ၊ ရောက်ပေါ်လို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ပတ္တေသိ၊ ဆုတောင်း၏၊ ဣတိဇံ၊
ဤသို့၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ လေးကြိမ်သောဆုတောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံ
ပဒုမပုပ္ဖကလာပံ၊ ထိုပဒုမ္မာပန်းစည်းကို၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊
ပူဇေတွာ၊ လှူဒါန်းပူဇော်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်၊
ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပုပ္ဖသဒိသောဇေ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းနှင့်အတူသာလျှင်၊ မေး
အက္ခရံ၊ ဝဇ္ဇောစေတ၊ အနံသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇောစ၊ အဆင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု၊ ပဉ္စင်္ဂ၊ ငါးကြိမ်မြောက်
သော၊ ပဏိမိ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပတ္တေသိ၊ ဆုတောင်း၏၊ တတော၊ ထို
နောင်မှ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ပတ္တန္တံ၊ သမိတ်ကို လည်း
ကောင်း၊ ပုပ္ဖကလာပဉ္စ၊ ကြာပန်းစည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်
၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ ချပ်၍၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ပဏ္ဍိတံ(ပ)ယထာတိ၊
ဣန္ဒြိယံ၊ ပဏ္ဍိတံ(ပ)ယထာဟူသော၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်သေ
ဋ္ဌိမိတာယ၊ သူဌေးသမီးအား၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
သေဋ္ဌိမိတာ၊ သူဌေးသမီးသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဿတူဟိ၊ မြင်စေသတည်းဟု၊
အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌
သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူလေ၏၊ တုဟံ၊ သင်အား၊ ဣန္ဒြိယံ၊ လို
အပ်သော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊
သမိတ္တတု၊ ပြည့်စုံစေသတည်း၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းသော အကြံအစည်
သည်၊ ပန္နရသော၊ တဆဲ့ငါးရက်တက်ထွန်းသော၊ ဝဇ္ဇောယထာ၊ လမင်းကဲ့
သို့၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ အလိုအကြံတို့သည်၊ ပူဇေန္တ၊ ပြည့်
စေကုန်သတည်း၊ သေဋ္ဌိမိတာယ၊ သူဌေးသမီးသည်၊ တံ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ မဟာတိ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၍၊ တဝန္တဇေ၊ တဝတပါး၌၊ ကတံ၊ ပြုမိသော၊ အကုသလ
ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အနောကာသတာယ၊ အခွင့်မရသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပရိက္ခိတံ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်လေ၏၊ ကိမိဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ဝိပုဗ္ဗိယသေတဗ္ဗာ၊ ဇနမိဝ၊ မန်ကျည်းသီးချဉ်တို့ဖြင့်ပွတ်အပ်
သောကြေးနီအိုးကဲ့သို့၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ ဇေတဝ၊ မြင်လေ၏၊ တာဝ

ဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အသော၊ ထိုသူဌေးသွီးအား၊ ပတိကုလေစ၊ လင်
အိမ်၌လည်းကောင်း၊ ဥာတိကုလေစ၊ ဆွေမျိုးအိမ်၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗော၊
အလုံးစုံသော၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ တုဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊
အယျ၊ ရှင်မ၊ ကိံကမ္ဘံ၊ အဘယ်အမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိယဝစနာနိစ၊ ချစ်သွယ်သောစကားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏာ
ကာရာနိစ၊ လက်ဆောင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပေသေသိ၊ ပို့လာ၏၊ သေဗ္ဗိ
ပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ မနုဿ၊ အစေအပါးလူတို့ကို၊ ပေသေသိ၊ စေ
လွှတ်၏၊ သေဗ္ဗိမိတရံ၊ သူဌေးသွီးကို၊ သိစံ၊ လျှင်စွာ၊ အာနထ၊ ဆောင်ခဲ့
ကုန်လော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဿရိတွာ၊ မေ့လျော့၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊
ဂတော၊ သွားမိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပေသေသိ၊ စေလိုက်၏၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍နံ၊ ထိုသူဌေးသွီးကို၊ ဥရေ၊ ရင်ခွင်၌၊ ဝိလိတ္တ
စန္ဒနံဝိယစ၊ လိမ်းကျံအပ်သောစန္ဒကူးနံသာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာမုတ္တ
မုတ္တဟာရံဝိယစ၊ စွတ်အပ်သောပုလဲသွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖပလာ
ဝိယစ၊ ပန်းသစ်သီးကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိယာယန္တော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်
ဖြစ်၍၊ ပရိဟရိ၊ သွားလေတိုင်း ဆောင်လေ၏၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်၊
တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ယာဝတာပုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဣဿရိယတောဂသု
ခံ၊ အစိုးရသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ ကာလံက တွာ၊
စုတလေသည်ရှိသော်၊ ပရိသဘာဝေန၊ ယောက်ျား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေဝ
လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ပဒုမပုပ္ဖ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သော
ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း၊ ပဒုမ
ဂဗ္ဘယေဝ၊ ကြာပဒုမ္မာတိုက်၌သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တိဋ္ဌန္တောပိ၊
ရပ်သော်လည်း၊ ပဒုမဂဗ္ဘ ဝေ၊ ကြာပဒုမ္မာ၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ နိဝီ
ဒန္တောပိ၊ ထိုင်သော်လည်း၊ ပဒုမဂဗ္ဘ ဝေ၊ ကြာပဒုမ္မာတိုက်၌သာလျှင်၊
နိဝီဒတိ၊ ထိုင်၏၊ သယာနောပိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ ပဒုမဂဗ္ဘ ဝေ၊ ကြာ
ပဒုမ္မာတိုက်၌သာလျှင်၊ သယတိ၊ အိပ်၏၊ မဟာပဒုမဒေဝ ပုတ္တောတိစ၊
မဟာပဒုမနတ်သားဟူ၍လည်း၊ အသ၊ ထိုနတ်သားအား၊ နာမံ၊ အမည်
ကို၊ အကံသု၊ ဖြည့်ကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုပဒုမနတ်သားသည်၊
တေနုဇ္ဈုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ထိုသို့ပြည့်စုံသောတန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အနုလော
မပရိလောမံ၊ လှပြည့်နတ်ပြည် ရန်ချည်ဆန်ချည်၊ သဒေဝလောကေဝေ၊
နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌သာလျှင်၊ သံသရတိ၊ ကျင်လည်၏၊ တေနုစသမ
ယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဗာရာဏသီရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ ဝိသတိ

ဣတ္ထိသဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းသောမိန်းမတို့သည်။ ဟောဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ကေဝိယာဝိ၊ တယောကံသောမိန်းမ၏လည်း။ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ပုတ္တံ၊ သား
 ယောကျ်ားကို၊ နလဘာဝိ၊ မရသော၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ ဗာရာ
 ဏသီမင်းကို၊ ပိညာပေသံ၊ သိစေကုန်၏၊ ကိံ ပိညာပေသံ၊ အဘယံသို့သိစေ
 ကုန်သနည်း။ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကုလဝံသာနုပါလကော၊ အမျိုးအနွယ်
 ကိုစောင့်ရှောက်လတ္တံ့သော၊ ပုတ္တော၊ သားယောကျ်ားကို၊ ဣတ္ထိတဗ္ဗော၊
 အလိုရှိအပ်၏၊ အတ္တဇော၊ မိမိရင်မှဖြစ်သော သားသည်၊ အဝိဇ္ဇမာနေ၊
 မရှိခဲ့သော်၊ ခေတ္တဇောပိ၊ ခေတ္တဇသားသည်လည်း၊ ကုလဝံသဇရော၊ အမျိုး
 အနွယ်ကိုဆောင်ရွက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိညာ
 ပေသံ၊ သိစေကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကို၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ နာရုကာယော၊ ကချေ
 သည်မိန်းမတို့ကို၊ သတ္တယံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဓမ္မနာရုကံ၊ တရားနှင့်
 လျော်သောကခြင်းကို၊ ကရောယ၊ ပြုကြလေကုန်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိ
 တိုင်း၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ စရာပတိ၊ ထွဉ်ပတ်သွားလာစေ၏၊ တထာပိ၊ ထိုပြင်
 အပသို့သွားလာစေသော်လည်း၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ နာလဒ္ဓါ၊ မရကြလေ၊ ပုန၊
 တသန်၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မဟေ
 သိ၊ မိဖုရားကြီးသည်၊ ပုညေနစ၊ ဘုန်းပြင်လည်းကောင်း၊ ပုညေနစ၊ ပညာ
 ပြင်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိတ္တိနံ၊ ခပ်သိမ်းသောမိန်းမတို့ထက်၊ အဂ္ဂ၊ မြတ်ပေ
 ၏၊ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ မဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီး၏၊ ကုန္တိယံ၊
 ဝမ်း၌၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အပ္ပေဝနာမလဘောယျ၊ အကယ်၍ရအံ့ငြားလည်း
 မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊
 မဟေသိယာ၊ မိဖုရားကြီးအား၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေ
 သိ၊ ကြား၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ယာဣတ္တိနာမ၊ အကြင်မိန်းမ
 မည်သည်ကား၊ သီလဝတိ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သဂ္ဂဝါဒနိ၊ မှန်သောစကား
 ကိုပြောဆိုလေ့ရှိ၏၊ သာဣတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ လဘောယျ၊
 ရရာ၏၊ ဟိရောတ္တပ္ပရဟိတာယ၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပ ကင်းကာမျှဖြင့်၊ ပုတ္တော၊
 သားယောကျ်ားကို၊ ကုတောလဘောယျ၊ အဘယ်သို့လျှင်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားကြီးသည်၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊
 အဟိဂ္ဂဟိတော၊ ထက်၍၊ ပဉ္စသီလာနိ၊ ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊ သမာဓိ
 ပယိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ အနုမန္တတိ၊

၁၀၂ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သီလကိုသုံးသပ်၏။ သီလဝတိယာ။ သီလရှိသော။ ရာဇမိတာယ။ မင်းသမီးသည်။ ပဉ္စသီလာနိ။ ငါးပါးသီလတို့ကို။ အနုမဇ္ဇန္တိယာ။ ဆင်ခြင်သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တပတ္တနာဓိတ္တေ။ သားဆုတောင်းလိုသော စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နမတ္တေ။ ဖြစ်ကာမျှ၌။ သက္ကဿ။ သိကြားမင်း၏။ အာသနံ။ နေရာသည်။ သံကမ္ဘိတုနံ။ အထ။ ထိုအခါ၌။ သက္ကော။ သိကြားမင်းသည်။ အာသနသင်္ကမ္ပကာရဏံ။ နေရာတွင်ခြင်း၏အကြောင်းကို။ အာဝဇ္ဇန္တော။ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဇေတမတ္တံ။ အကြောင်းကို။ ဝိဒိတွာ။ သိ၍။ သီလဝတိယာ။ သီလရှိသော။ ရာဇမိတာယ။ မင်းသမီးအား။ ဝုတ္တဝရံ။ သားဆုကို။ ဒေဝီတိ။ ငါးပေးအံ့ဟု။ အာကာသေနံ။ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ဒေဝီယာ။ မိဖုရား၏။ သဗ္ဗုခေ။ ဖျက်မှောက်၌။ ဌတွာ။ တည်၍။ ဒေဝီမိဖုရား။ အဟံ။ ငါသည်။ ဇေတ။ သင်အား။ ဝုတ္တံ။ သားကို။ ဒမ္ဘိပေအံ့။ မာမိန္ဒယိ။ မကြံလင့်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ဒေဝလောကံ။ နတ်ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ဧတ္ထေ။ ဤနတ်ပြည်၌။ ဝိတာယုကော။ ကုန်သောအသက်ရှိသော နတ်သားသည်။ အတ္ထိနုခေါ။ ရှိသလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇန္တော။ ကြည့်သည်ရှိသော်။ မဟာပဒုမော။ မဟာပဒုမအမည်ရှိသော။ အယံဒေဝေါ။ ဤနတ်သားသည်။ ဥပရိဒေဝလောကော။ အသက်နတ်ပြည်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ။ ဖြစ်အံ့သောငှါ။ ဣတော။ ဤနတ်ပြည်မှ။ စဝကီတိ။ ရုတေအံ့ဟု။ ဥတွာ။ သိ၍။ တဿ။ ထိုမဟာပဒုမနတ်သား၏။ ဝိမာနံ။ ဗိမာန်သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွားလေ၍။ တာတမဟာပဒုမ။ အချင်းမဟာပဒုမနတ်သား။ တံ။ သင်အချင်းနတ်သားသည်။ ကဿပိတေ။ တစ်တစ်သောအရပ်သို့။ မာဂစ္ဆာဟိ။ မသွားလေလင့်။ မနုဿလောကံ။ လူ့ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာဟိ။ သွားပါလေလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ယာပိတောင်းပန်၏။ သော။ ထိုမဟာပဒုမနတ်သားသည်။ မဟာရာဇ။ သိကြားမင်းကြီး။ ဧဝံ။ ဤသို့။ မာတတိ။ မဆိုပါလင့်။ မနုဿလောကော။ လူ့ပြည်သည်။ ဇိရုစ္ဆော။ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တာတ။ ချစ်သား။ တံ။ သင်သည်။ မနုဿလောကော။ လူ့ပြည်၌။ ဝုညံ။ ကောင်းမှုကို။ ကတွာ။ ပြုသောကြောင့်။ ဣမ။ ဤနတ်ပြည်၌။ ဥပပန္နော။ ဖြစ်လာ၏။ တတ္ထေဝ။ ထိုလူပြည်၌ သာလျှင်။ ဌတွာ။ တည်၍။ တယာ။ သင်သည်။ ပါရမိယော။ ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတဗ္ဗာ။ ဖြည့်အပ်ကုန်၏။ တာတ။ ချစ်သား။ မနုဿလောကံ။ လူ့ပြည်သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွားချေ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ ဆိုသည်ရှိသော်။ မဟာရာဇ။ သိကြားမင်းကြီး။ ဂစ္ဆာ ပါသော။ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေနေချခြင်းသည်။ နုက္ခော။ ဆင်းရဲ၏။ တတ္ထထိုအမိဝမ်း၌။ ဝသိတံ။ ပဋိသန္ဓေနေအံ့သောငှါ။ အဟံ။ ငါသည်။ နသက္ကော

မိမိတတ်နိုင်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ခိုသည်ရှိသော်၊ တာတ၊ ချစ်သား။
 တေ၊ သင်အား။ ဂစ္ဆ ဝါသေန၊ အမိဝမ်း၌ပဋိသန္ဓေနေသဖြင့်။ ကိံ အတ္တိ၊
 အဘယံသို့ရှိအံ့နည်း။ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ တံ၊
 သင်သည်။ ကမ္ဘံ၊ အလိုရှိသောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုလေလော။ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မကုဇ္ဇဂဇ္ဇယေဝ၊ ပဒုမ္မာတိုက်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိယာ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝုပ္ပမာနော၊ ခိုသည်ရှိသော်၊ အမိဝါ
 သေတိ၊ သည်းခံ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ မဟာပဒုမေ၊ မဟာပဒုမနတ်
 သားသည်။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ ငရိတွာ၊ ရတေခွဲ၍။ ဗာရာဏသီ
 ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ သိလာပဋ္ဌပေါက္ခရဏီ
 ယံ၊ ကျောက်ပျာအပြင်ရှိသော ရေကန်၌။ ပဒုမဂဇ္ဇ၊ ပဒုမ္မာကြောင့်၌။
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စေတ္တိ၊ ထိုညဉ့်အခါ၌လည်း။ မဟာသိ၊ မိဖုရားကြီး
 သည်။ ပစ္စယသယမယေ၊ မိဖုရားသောကလည်း။ သုဝိနန္တေ၊ အိပ်မက်၌
 ဝိသတိ၊ ဣတ္ထိသဟယပရိဝုတာ၊ နှစ်သောင်းသောမိန်းမအပေါင်းခြံရံလျက်၊
 ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ သိလာပဋ္ဌပေါက္ခရဏီယံ၊ ကျောက်
 ပျာအပြင်ရှိသော ရေကန်၌။ ပဒုမသရေစ၊ ကြာအိုင်၌လည်း။ ဝုတ္တံ၊ သား
 ကို၊ လတ္တံ့ဝိယ၊ ရသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ မြင်မက်သည်ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရား
 ကြီးသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ ပဘာတာယ၊ လင်းလသော်။ သိလာနိ၊
 ငါးပါးသီလတို့ကို။ ရက္ခမာနာ၊ စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ တထေဝ၊ ထိုမြင်
 မက်တိုင်းသာလျှင်။ တတ္ထံ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေသော်။ ဧကံ၊
 တခုသော။ ပဒုမဝုပ္ပံ၊ ကြာပဒုမ္မာပန်းကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ တံ၊ ထိုကြာငုံ
 သည်။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဂစ္ဆိရေ၊ နက်သောအရပ်၌။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒဿနေနေဝစ၊ မြင်သည်နှင့်လည်း။ သဟ၊ တကွ။ အဿ၊
 ထိုမိဖုရားအား။ ဝုတ္တသိနေဟော၊ သား၏ချစ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊
 ထိုမိဖုရားကြီးသည်။ သာမံယေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပဝိသေတွာ၊
 ရေသို့ဝင်၍။ တံဝုပ္ပံ၊ ထိုကြာငုံကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်ယူ၏။ ဝုပ္ပေ၊ ပဒုမ္မာကြာငုံ
 ကို။ ဂဟိတမတ္တယေဝ၊ ယူခါမျှ၌သာလျှင်။ ပတ္တာနိ၊ ရွက်ချပ်တို့သည်။
 ဝိကသိ၊ သုပွင့်ကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုကြာပင်ရင်းသို့။ ဂစ္ဆာ၊ သွားသည်ရှိသော်။
 တဋ္ဌကေ၊ ပျဉ်ချပ်၌။ အာသိတ္တာသုဝုပ္ပံ၊ ပဋိသန္ဓေသွန်းအပ်သောရွှေဆင်းတု
 ကဲ့သို့။ ခုရကံ၊ သူငယ်ကို။ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်ပြီး၍သာလျှင်။
 မေ၊ ငါသည်။ ဝုတ္တော၊ သားယောကျ်ားကို။ လန္ဓေါတိ၊ ရအပ်လေပြီဟု။ သန္ဓံ၊

၁၈၄ သုတ္တန်မဂ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

အသံကို၊ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်၏၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ သာဓကသရ၊
သဟဿာနိ၊ များစွာသောကောင်းချီးတို့ကို၊ မုဗ္ဗိတ္ထုတ်လေ၏၊ မုညောစ၊
ဗာရာဏသီမင်းအားလည်း၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်း
သည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ကတ္တ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ လဒ္ဓန္တိ၊ ရအပ်လေသနည်း
ဟု၊ ဂုဏ္ဍိတွာ၊ မေးသည်ရှိသော်၊ လဒ္ဓေါကာသဉ္စ၊ ရအပ်သော အရပ်ကို
လည်း၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥယျာနဉ္စ၊ ဥယျာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ပေါက္ခ
ရဏီစ၊ ရေကန်သည် လည်းကောင်း၊ ပဒုမဉ္စ၊ ကြာပဒုမ္မာသည် လည်း
ကောင်း၊ အမှာကံယေဝ၊ ငါတို့၏သာလျှင်၊ ခေတ္တံ၊ ပိုင်အပ်သော အပိုင်း
အခြားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ခေတ္တံ၊ အပိုင်းအခြား၌၊ ဇာတတ္ထာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အယံဂုဏ္ဍော၊ ဤသားသည်၊ ခေတ္တဇောနာမ၊ ခေတ္တဇသားမည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ဝိသတိ၊ သဟဿ
ဣတ္ထိယေားနှစ်သောင်းသောငါးမတို့ကို၊ ဓာတိကိစ္စံ၊ နို့ထိန်းအမှုကို၊ ကာ
ရာပေသိ၊ ပြုလုပ်စေ၏၊ ယာယာဣတ္ထိ၊ အကြင်အကြင်မိန်းမသည်၊ ကုမာ
ရဿ၊ သတို့သားအား၊ ဝိညာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ ပတ္တိတံပတ္တိတံ၊ တောင်းတ
တိုင်းတောင်းတတိုင်းသော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကို၊ ကုမာရော၊ မင်းသား
သည်၊ ခါဒတိ၊ စားရ၏၊ သာသဣတ္ထိ၊ ထိုထိုသောမိန်းမသည်၊ သဟဿံ၊
တထောင်သော အသပြာကို၊ လဘတိ၊ ရလေ၏၊ သကလဗာရာဏသီ၊
အလုံးစုံသော ဗာရာဏသီမြို့သည်၊ စလိတာ၊ တုန်လှုပ်၏၊ သဗ္ဗောဇနော၊
လူအပေါင်းသည်၊ ကုမာရဿ၊ မင်းသားအား၊ ပဏ္ဏာကာရသဟဿာနိ၊
များစွာသောလက်ဆောင်တို့ကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏၊ ကုမာရော၊ သတို့
သားသည်၊ တံတံ၊ ထိုထိုသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို၊ အတိနေတွာ၊ ဂွေးရှု
သောဝင်၍၊ ဣမံ၊ ဤခဲဘွယ်ကို၊ ခါဒ၊ ခဲတော်မူပါလော့၊ ဣမံ၊ ဤစားဘွယ်ကို၊
ဘုဉ္ဇ၊ စားတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဗ္ဗမာနော၊ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇ
နနံ၊ စားဘွယ်ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗဠော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဏ္ဍိတော၊ ငြီးငွေ
သည်၊ ဟုံတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂေါဂုဇ္ဈာနံ၊ ကံခါးမုတ်ဝသို့၊ ဂဏ္ဍိ၊ သွား၍၊ လာခါ
ဂုဠကေန၊ ချင်ချင်လုံးဖြင့်၊ ကိဠတိ၊ ကစား၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊
တဆူသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီမြို့
ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနတောအရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊
သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဂုဠာယ၊
ထ၍၊ သေနာသနဝတ္ထသရီရပရိကမ္မမနုသိကာရာဒိနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေ့

ရာ၌ပြုရာသောဝတ်ကိုယ်လက်သုတ်သင်သောအမှုကမ္မဋ္ဌာန်း၌လုံးသွင်း
 ခြင်း အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသော ပြာဇ္ဇာပင်ကိစ္စတို့ကို၊
 ကတ္တာ၊ပြုပြီး၍၊ ပဋိသန္ဓာနာ၊ တပယောက်ထည်းတည်းကျိန်းရာအရပ်မှ၊
 ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈယနေ၊ ကတ္ထ၊အဘယ်အရပ်၌၊ ဘိက္ခံ၊
 ဆွမ်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဂဟေသံ၊မိတိ၊ခံရအံ့နည်းဟု၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊
 ကြည့်သည်ရှိသော်၊ကုမာရဿ၊မင်းသား၏၊သမ္ပတ္တိ၊ပြည့်စုံကြောင်းကို၊
 ဗိသွာ၊မြင်၍၊ သေသောကုမာရော၊ဤသတို့သားသည်၊ဗုဗ္ဗေ၊ရှေးသံသ
 ရာဘဝ၌၊ ကိံကမ္မံ၊အဘယ်မည်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ အကရိတိ၊
 ပြုဘူးလေသနည်းဟု၊ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ မာဗိ
 သဿ၊ငါကဲ့သို့သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဒတွာ၊ပေးလှူ
 ၍၊ စတသော၊ လေးချက်သော၊ပတ္ထနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဗ္ဗေသိ၊
 တောင်းတ၏၊တတ္ထ၊ထိုလေးပါးသောဆုတို့တွင်၊ တိသော၊သုံးပါးသော
 ဆုတို့သည်၊သိဒ္ဓါ၊ပြီးပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ဧကော၊တပါးသောဆုသည်၊ တာဝန
 သိဇ္ဈတိ၊မပြည့်စုံသေး၊ တဿ၊ထိုမင်းသားအား၊ ဥပါယေန၊အကြောင်း
 အားဖြင့်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ဒဿာမိတိ၊ ငါပြအံ့ဟု၊ ဘိက္ခာစာရဝ
 သေန၊ဆွမ်းခံသွားသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ကုမာရဿ၊ မင်းသား၏၊ သန္တိ
 ကံ၊အထံသို့၊အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဗိသွာ၊
 မြင်၍၊ သမဏာ၊ ရှင်ရဟန်း၊ ဣဝေ၊ဤအရပ်သို့၊ မာအာဂန္တိ၊ မလာလင့်၊
 ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တစ္စ၊သင့်ကိုလည်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဣဒံ၊ဤခဲဘွယ်
 ကို၊ခါဒ၊ခဲလော၊ဣဒံ၊ ဤစားဘွယ်ကို၊ ဘုဉ္ဇေ၊စားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ဝဇေ
 ယျံ၊ဆိုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊သော၊ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 သည်၊ ဧကဝစနေနေဝ၊ တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်လျှင်၊ တတော၊
 ထိုအရပ်မှ၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သေနာသနံ၊
 ကျောင်း အိပ်ရာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ကုမာရောပိ၊ မင်းသားသည်
 လည်း၊ပရိဇနံ၊မင်းချင်းယောကျ်ားကို၊အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုသနည်း၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ မယာ၊ငါသည်၊ ဝုတ္တ
 မတ္တောဝ၊ဆိုခါမျှသည်သာလျှင်၊နိဝတ္တော၊ပြန်လေ၏၊မမ၊ငါ့အား၊ ကုဗ္ဗေ
 နုခေါ၊အမျက်ထွက်လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊ တတော၊ထို
 နောင်မှ၊တေဟိ၊ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်၊ ဒေဝ၊အရှင်မင်းသား၊
 ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ ကောပေရာယဏာ၊အမျက်ခေါ
 သလျှင် လည်လျောင်းရာရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပနေ၊သို့

၁၀၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

တပါးသည်၊ ပသန္နမနေ၊ ကြည်ညိုစွာသောစိတ်ဖြင့်၊ ဟံ၊ အကြင်လူတို့
 ဝတ္ထုကို၊ ခိန္နု၊ လှူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသဒ္ဓါ၍လှူအပ်သော
 ဝတ္ထုဖြင့်၊ ယာပေန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တမာနောပိ၊ ဆိုအပ်သော်
 လည်း၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ ကုဇ္ဈေါဝေ၊ အမျက် ထွက်သည်သာ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ နံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ခမာပေဿာမိတိ၊
 သည်းခံစေအံ့ဟု၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်ဘဝင်တို့အား၊ အာရောစေတွာ၊ ပန်
 ကြား၍၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ထက်သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ မဟတာရာဇာနု
 ဘာဝေန၊ မြတ်သောမင်း၏အာနုဘော်အားဖြင့်၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတန
 ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ မိဂယူထံ၊ သမင်အပေါင်းကို၊ ခိသွာ၊ မြင်၍၊
 ဧတေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကိံနာမ၊ အတယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တိ၊ မေး၏၊ သံသမိ၊ အရှင်သား၊ ဧတေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ မိဂါနာ
 မ၊ သမင်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧတေ၊ ထိုသမင်
 တို့ကို၊ ဣမံ၊ ဤခဲဘွယ်ကို၊ ခါဒထ၊ ခဲကုန်လော၊ ဣမံ၊ ဤစားဘွယ်ကို၊ ဘုဉ္ဇထ
 စားကုန်လော၊ ဣမံ၊ ဤလျက်ဘွယ်ကို၊ သာယထ၊ လျက်ကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဋိဇ္ဇေန္တော၊ ကျွေးမွေးသောသူတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်သလော၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တိတေ၊ မေးအပ်
 သည်ရှိသော်၊ သံသမိ၊ အရှင်သား၊ ပဋိဇ္ဇေန္တော၊ ကျွေးမွေးသောသူတို့သည်၊
 နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊
 သုလထံ၊ ရလွယ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ရေရှိရာအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊
 ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဣမေ၊ ဤသမင်တို့သည်၊ အရက္ခိယမာနာဝ၊
 အစောင့်အရှောက် မရှိကုန်ဘဲလျှင်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တောအရပ်၌၊ ယဒိ
 ဣစ္ဆန္တိ၊ အံကယ်၍အလိုရှိကုန်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဝသေယျ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ထိုသမင်ကို၊ အာရမ္ပဏံ၊ အာ
 ရုံကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါပိ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း၊
 တဿ၊ ထိုမင်းသား၏၊ အာဂမနံ၊ လာကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သေနာ
 သနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ လာရာခရီးကိုလည်း
 ကောင်း၊ စကံမဉ္စ၊ စကြိုကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပဗ္ဗိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍၊
 မဉ္စ၊ အပြေအပြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကန္တိတိက္ခတ္တံ၊ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်သုံး
 ကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဧကံမိတွာ၊ စကြိုသွား၍၊ ပဒနိက္ခေပံ၊ ခြေရာခြေကြောင်း
 ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိဝါပိဟာရောကာသဉ္စ၊ နေနေရာအရပ်ကိုလည်း

ကောင်း၊ ပဏ္ဏသာလဉ္စ၊ သင်္ခင်းကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ တံ
 မြက်ထွန်း၍၊ မဇ္ဈိကတွာ၊ အပြေအပြစ်ကိုပြု၍၊ ပရိသနပဒနိက္ခေပံ၊ ဝင်ရာ
 ခြေကြောင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍၊ နိက္ခမနပဒနိက္ခေပံ၊ ထွက်ရာခြေကြောင်း
 ကို၊ အဒဿေတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အညတြိတပါး၊ သာအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား
 လေ၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဣသိပတနဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွားသည်ရှိသော်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ တံမြက်ထွန်း၍၊
 မဇ္ဈိ၊ ပြေပြစ်စွာ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊
 သော၊ ထိုရှေးငါမြင်ဘူးသောရဟန်းသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်
 သည်၊ ဝသတိမညော၊ နေတော်မူသည်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇနေန၊ အပြီ
 အရံမင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ သောသမဏော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပါတောပိ၊ နံနက်အခါကလည်း၊
 ဂုဇ္ဈေ၊ အမျက်ထွက်ဟန်ရှိ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟတ္ထိအဿာဒိနိ၊ ဆင်
 မြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဩကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို၊
 အက္ကန္တာနိ၊ နင်းနယ်သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သုဠ၊ တရံ၊ အတိုင်းသက်
 အလွန်၊ ဒုဿေယျ၊ အမျက်ထွက်ရာ၏၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣဓေဝ၊ ဤ
 အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ကိဋ္ဌထ၊ ရပ်ကြကုန်ဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊
 ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရုယျ၊ သက်ဆင်းခဲ့၍၊ ဧကကောဝ၊ တယောက်
 အထည်းတည်းလျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာသို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်လေ၏၊
 ဝတ္တသိသေန၊ ဝတ်ကိုအရင်းတည်သဖြင့်၊ သုသမ္ပန္နဉ္စာကာသေ၊ ကောင်း
 စွာတံမြက်ထွန်းအပ်သောအရပ်၌၊ ပဒနိက္ခေပံ၊ စင်္ကြံသွားသောခြေရာ
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ စက်
 မန္တော၊ စင်္ကြံသွားပေ၏၊ ဝါဏိဇာဒိကမ္ပံ၊ ကုန်သွယ်လယ်လုပ်အစရှိသော
 အမှုကို၊ နပိန္တေတိ၊ မကြံ၊ အခွါ၊ မချွတ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတမေဝ၊ အစီး
 အပွားကိုသာလျှင်၊ ဝိန္တေသိမညော၊ ကြံယောင်တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပသန္တ
 မာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက်မံ၊ စင်္ကြံသို့၊ အာရဟံ
 တွာ၊ တက်၍၊ နုရိကတပုရဝပိတက္ကော၊ လူတို့မှဝေးစွာ ပြုအပ်၏ဟုများ
 သောအကြံရှိသူက၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပါသာဏဗလကော၊ ကျောက်ဖျာအပြင်
 ၌၊ နိဝေဒိတွာ၊ နေ၍၊ သဗ္ဗာတဧကဂ္ဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော တည်ကြည်
 မြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကျောင်းသင်္ခင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ ပိပဿန္တော၊ ပိပဿနာပီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊
 ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အဓိဂစ္ဆာ၊ ရေ၍၊ ပုရိမနယောနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ

၆၀၈

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သျှင်း၊ ဝုရောဟိတေန၊ ပရောဟိတ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုတ္တိတေ၊
 မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဂနတလေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ နေလျက်၊
 မိဂေါအရညဋ္ဌိယထာအဗန္ဓော(ပ)၊ ကောစရေခဂ္ဂိသာဏကပ္ပေါတိ၊ မိဂေါ
 အရညဋ္ဌိယထာအဗန္ဓော(ပ)၊ ကောစရေခဂ္ဂိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣဓံ
 ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟအဝေါစ၊ ဟောပြောလေ၏။ ။ ယထာ၊ ဥပမာ
 သော်ကား၊ မိဂေါ၊ သားသမင်သည်၊ အရညဋ္ဌိ၊ တော၌၊ အဗန္ဓေါ၊ ကိုယ်
 စသည်ဖြင့်အဖွဲ့အရှက်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနိန္ဒကံ၊ အကြင်အကြင်အလို
 ရှိရာအရပ်သို့၊ ဂေါစရာယ၊ ကျက်စားခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော၊ နရော၊ လူသည်၊ သေရိတံ၊ အနှောင်
 အဖွဲ့မရှိသည်ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓနံ၊ တဏှာအဖွဲ့
 ကို၊ ခဏိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍၊ ခဂ္ဂိသာဏ ကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့် အတူ၊ ကော၊
 တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိဂေါတိ၊ မိဂေါဟူသည်ကား၊ ဧကိမိဂေါစ၊ ဧကိ
 မိဂဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပသဒမိဂေါစ၊ ပသဒမိဂဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ မဂါ၊ သားတို့သည်၊ နွေနှစ်ပါးတို့တည်း၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊
 မိဂေါတိဧတံနာမံ၊ မိဂေါဟူသောဤအမည်သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ အရညိကာနံ၊ တော၌ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုပ္ပဒါနံ၊ အခြေလေးချောင်း
 ရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌
 ကား၊ ပသဒမိဂေါ၊ ပသဒမိဂကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ ဂဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အရညဋ္ဌိတိ၊ အရညဋ္ဌိဟူသည်
 ကား၊ ဂါမဉ္ဇု၊ ရွာကိုလည်းကောင်း၊ ဂါမူပစာရဉ္ဇု၊ ရွာ၏ ဥပစာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောအရပ်သည်၊ အရညဋ္ဌာ
 မ၊ အရညမည်၏၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥယျာနုဋ္ဌိ
 တိ၊ ဥယျာနုဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာတိ၊ ယထာ
 ဟူသည်ကား၊ ပဋိဘာဂေ၊ အတူ၌၊ အဗန္ဓောတိ၊ အဗန္ဓောဟူသည်ကား၊
 ရဇ္ဈုဗန္ဓနာဒိတိ၊ ကြံ့ဖွဲခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဗန္ဓော၊ အနှောင်အဖွဲ့မရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသာဋ္ဌစရိယံ၊ လွတ်လွတ်ကျက်စားရခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊
 ယေနိန္ဒိကန္တိ၊ ယေနိန္ဒိကံ ဟူသည်ကား၊ ယေနယေန ဒိသာဘာဂေန၊
 အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ဂန္တိ၊ သွားခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒတိ၊ အလို
 ရှိ၏၊ တေနတေနဒိသာဘာဂေန၊ ထိုထိုသောအရပ်မျက်နှာအဖို့ဖြင့်၊ ဂေါ

စရာယ၊ ကျက်စားအံ့သောဌ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဇေတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျထာပိတိက္ခဝေကျာဒိ၊ သေယျ
 ထာပိတိက္ခဝေအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံပိစ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်
 သာတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား၊ အရည
 ကော၊ တော၌နေသော၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ အရညေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊ ပဝ
 နေ၊ တောအရပ်၌၊ စရမာနော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဝိဿဋ္ဌော၊ လွတ်လွတ်၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဝိဿဋ္ဌော၊ လွတ်လွတ်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဝိဿဋ္ဌော၊ လွတ်
 လွတ်၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏၊ ဝိဿဋ္ဌော၊ လွတ်လွတ်၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊
 ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုသို့ နေရခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လုဒ္ဓဿ၊ မူဆိုး၏၊
 အနာပါတဂတော၊ အနီးသို့ထင်ရှားစွာမရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပေတိ
 ယထာ၊ အိပ်နေခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝခေါ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတရားတို့မှ၊
 ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံ
 စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်ကား၊ မာရံ၊ မာရ်ကို၊
 အန္ဓံ၊ ကန်းသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မာရံ၊ မာရ်ကို၊ ဝမိတ္တာ၊ သတ်၍၊ ပါဝိမ
 တော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏၊ စက္ခု၊ အဒဿ
 နံ၊ မျက်စိ၏မမြင်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သော၊ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုတ္တ
 တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိဇ္ဇာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိညူနရောတိ၊ ဝိညူနရောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတပုဂ္ဂို
 လော၊ ပညာရှိသောယောက်ျားသည်၊ သေရိတောတိ၊ သေရိတောဟူ
 သည်ကား၊ သန္တန္တုဝုတ္တိကံ၊ မိမိအလိုရှိတိုင်းအသက်မွေးခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်
 ၍၊ အပရာယတ္တိကံ၊ သူတပါးနှင့်မစပ်ယှဉ်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ မိဂေါ၊ သားသမင်သည်၊
 အရညမ္ပိ၊ တောအရပ်၌၊ အဗန္ဓော၊ အနှောင်အဖွဲ့မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေန၊
 အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဣန္ဒကံ၊ အလိုရှိ၏၊ တေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ ဂေါစရာယ၊ အစာ
 ရှာအံ့သောဌ၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟမ္ပိ၊ ငါ
 သည်လည်း၊ တဏှာဗန္ဓနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊
 ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိညူ၊ လိမ္မာ
 သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ လေရိတံ၊ မိမိအလိုရှိတိုင်းကို၊ ပေက္ခမာ
 နော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊ ရေ

၁၆၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မိဂ အရညဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ မိဂအရညဂါယာ၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ၊

အာမန္တနာဟောတိတိဇ္ဈေ။ အာမန္တနာဟောတိဟူသောဤဂါယာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသီရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥပဋ္ဌာနသမယေ၊ အညီအညွတ် စကားသောကာလ၌။ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိ'သု၊ ချဉ်းကပ် ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအမတ်တို့တွင်။ ဇေကာ၊ တယောက်သော။ အမတ္တာ၊ အမတ်သည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သောတဗ္ဗံ၊ ကြားနာအပ်သောအမှု သည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ ဇေကာမန္တေ၊ တခုသောအရပ်သို့။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို။ ယာမိ၊ ခွင့်တောင်း၏။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဇေကာ၊ တယောက်သောအမတ်သည်။ မဟာဥပ ဋ္ဌာနေ၊ များစွာသောလူတို့သည်အညီအညွတ်စည်းဝေးရာအရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ယာမိ၊ ထောင်းပန်၏။ ဇေကာ၊ တယောက်သောအမတ် သည်။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နံ၊ နေရခြင်းကို။ ယာမိ၊ ခွင့် တောင်း၏။ ဇေကာ၊ တယောက်သောအမတ်သည်။ အသ္မာဝိဋ္ဌိယံ၊ မြင်း ကျောက်ကုန်း၌။ နိသိန္နံ၊ နေရခြင်းကို။ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ဇေကာ၊ တယောက်သောအမတ်သည်။ သုဝဏ္ဏရထေ၊ ရွှေရထား၌။ နိသိန္နံ၊ နေရခြင်း ကို။ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ဇေကာ၊ တယောက်သောအမတ်သည်။ သိဝိကာ ယ၊ ထန်းစင်၌။ နိသိဗ္ဗိတော၊ နေ၍။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားရခြင်း ကို။ ယာမိ၊ တောင်းပန်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ တတော၊ ထိုနေရာ မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ သက်၍။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ အပရော၊ တယောက် သောအမတ်သည်။ ဇေနပဒစာရိကံ၊ ဇနုရန်လှည့်ပတ်သည်ကို။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွား ရခြင်းကို။ ယာမိ၊ ခွင့်တောင်း၏။ တဿာပိ၊ ထိုအမတ်၏လည်း။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြားရ၍။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ။ ဩရ ယ၊ သက်ဆင်းကဲ့၍။ ဇေကာမန္တေ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်။ တေ ဟိ၊ ထိုအမတ်တို့ဖြင့်။ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ပြီးငွေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်း ပြုလေ၏။ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဣဿရိယေန၊ အစိုးရသဖြင့်။ ဂမန္တံ၊ ပွားများကုန်၏။ တေသု၊ ထိုအမတ်တို့တွင်။ ဇေကာ၊ တယောက်သောအမတ် သည်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွား၍။ ရာဇေနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ

မြတ်သော မင်းကြီး၊ အသုကံနာမဇနပဒံ၊ ဤအမည်ရှိသော ဇနပုဒ်ကို၊
မယံ။ အက္ခရ်အား၊ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။
ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို၊ ဣတ္ထံနာမော၊ ဤအမည်ရှိ
သော အမတ်သည်၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ သော၊ ထို
အမတ်သည်၊ ရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အနာဒိယိတွာ၊
မယူမူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂန္ထာမိ၊ သွားအံ့၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်သို့၊
ဂတိံ၊ သွားလေသော်၊ ကလဟံ၊ အငြင်းအခုံခိုက်ရန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုန၊
တတနံ၊ ဥဘောသိ၊ နှစ်ယောက်သော အမတ်တို့သည်လည်း၊ ရုညော၊ ဗာရာ
ဏသီမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂတာ၊ လာကြကုန်၍၊ အညမညဿ၊
အချင်းချင်း၏၊ ဒေါသံ၊ ခိုက်ရန်ပြုကြသော အပြစ်ကို၊ အာရောစေန္တိ၊ ကြား
ကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဣမေ၊ ဤအမှတ်တို့ကို၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ တောသေတုံ၊ နှစ်ယောက်စီသော ဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ချေ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့၏၊ လောဘော၊ လောဘာတရား၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေက
သမ္ပောမိ၊ ပစ္စေကသမ္ပောမိကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ၏။ သော၊
ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာမန္တနာ
ဟောတိ သဟာယမဇ္ဈေ (ပ) ခွဲဝိသသကကပ္ပေါတိ၊ အာမန္တနာဟောတိ
သဟာယမဇ္ဈေ(ပ)ခွဲဝိသသကကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမဉ္ဇဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံ၊ ဂါ
ထာကို၊ အကာသိ၊ ရွတ်လေ၏။ သဟာယမဇ္ဈေစ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏အ
လဟံ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါသေစ၊ နေရာအိပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ဌာနေစ၊
များစွာစားရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဂမနေစ၊ ဥယျာဉ်သို့သွားရာ၌ လည်း
ကောင်း၊ စာရိကာယစ၊ ဇနပုဒ်သို့ သွားသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အာ
မန္တနာ၊ တောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထို
တောင်းခြင်းနှိုက်၊ နိဗ္ဗိန္ဒတွာ၊ ငြီးငွေ့၍၊ အနဘိဇ္ဈိတံ၊ လက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်
ကုန်သောသူတို့သည်မလိုအပ်သောရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သေရိ
တံစ၊ မိမိ၏သာဝပ်ခြင်းအစိုးရခြင်း ရှိသောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ခွဲဝိသသကကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိနှင့်အတူ၊
ဇကော၊ တယောက်လည်းလည်းစေရေကျင့်ရာ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ
၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သဟာယ၊
အပေါင်းအဖော်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလဟံ၌၊ ဌိတာဿ၊ တည်စဉ်၊ ဒိဝါသေယျသင်္ခါ၊

၁၆၂

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

တော၊ နေ၌အိပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါသေစ၊ နေရာ၌လည်းကောင်း၊ မဟာ
 ဥပဋ္ဌာနသင်္ခါတော၊ များစွာသောလူတို့ အညီအညွတ် စည်းဝေးရာဟုဆို
 အပ်သော၊ ဌာနေစ၊ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဥယျာနဂမနသင်္ခါတော၊ ဥယျာဉ်
 သို့သွားခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂမနေစ၊ သွားခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဇနပဒ
 စာရိကာသင်္ခါတာယ၊ ဇနပုဒ်သို့သွားသောအခါဟုဆိုအပ်သော၊ စာရိကာ
 ယစ၊ ထည့်ပတ်သွားသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤ
 စကားကို၊ သုဏ္ဏ၊ နာတော်မူလော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို၊
 ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တထာ
 တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာမန္တနာ၊ တောင်းခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 တောင်းရာ၌၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ပြီးစွ၍၊ ယာယံပဗ္ဗန္ဓာ၊ အကြင်ရဟန်း၏အဖြစ်
 သည်၊ အရိယဇနသေဝိတာ၊ အရိယာတို့သည်မှီအပ်သောတရားတည်း၊
 အနေကာနိဝံသာ၊ များစွာသောအကျိုးဆက်ရှိ၏၊ ဇေကန္တသုခါ၊ စင်စစ်ချမ်း
 သာသောသဘောရှိ၏၊ ဇေဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့စင်စစ်ချမ်းသာပါသော်လည်း၊
 လောဘာဘိက္ခုတေဟိ၊ လောဘတရားသည် မှီစက်ခြင်းရှိကုန်သော၊
 သဗ္ဗကာဝုရိသေဟိ၊ အလုံးစုံသောယုတ်သောယောကျ်ားတို့သည်၊ အန
 ဘိဇ္ဈာအဘိပတ္တိကာ၊ လောဘမရှိမတောင်းတအပ်၊ တံအနဘိဇ္ဈိတံ၊ ထိုလော
 ဘတပ်မက်ခြင်းမရှိသောရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဝသ
 သံဝတ္ထနေနစ၊ အလိုသို့မလိုက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝုပ္ပလဝသေနစ၊
 တရားကိုကျင့်သောဝုပ္ပုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေရိတဗ္ဗမိမိ
 အလိုလိုအသက်မွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုကြည့်လျက်၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သ
 ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္စေကသမ္ဘောမိ၊ ပစ္စေကသမ္ဘောမိကို၊ အဓိဂတော၊
 ရသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အာမန္တဂါထာဝတ္ထနာ၊ အာမန္တနာဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

နိဇ္ဇာရတိတိဇ္ဇေ၊ နိဇ္ဇာရတိဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊
 ဇေကပုတ္တိကာ၊ သားတယောက်သာရှိသော၊ ဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ ဗြဟ္မဒတ်
 အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အသ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်
 မင်းအား၊ သောစဇေကပုတ္တော၊ ထိုတယောက်ထည်းသောသားကို၊ ဝိသေ၊

ချစ်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုအပ်သည်။ ပါဏသမော၊
 အသက်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဇ္ဇရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံ
 သောဇ္ဇရိယာပုထ်တို့၌၊ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ပိုက်ဖက်၍ သာ
 လျှင်၊ ဝတ္တတိ၊ ထွဉ်ပတ်၏။ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဧကမိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသား
 သူငယ်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ကုမာရောပိ၊ မင်းသား
 သည်လည်း၊ တံမိဝသံယေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော၊ ဗျာဓိနာ၊
 အနာဖြင့်၊ မတော၊ သေခဲ့၏။ အမတ္တာ၊ အခတ်တို့သည်၊ ပုတ္တသိနေဟေန၊
 သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ပထေယျာတိ၊
 ထွေရာ၏ဟု၊ အနာရောစေတွာဝ၊ မကြားမူ၍သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊
 ဈာပေသံ၊ မီးတိုက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊
 သုမာမဇ္ဈေန၊ သေအရက်ယစ်သဖြင့်၊ မဇ္ဈေ၊ ယစ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တံ၊ သား
 ငယ်ကို၊ နေဝသရတိ၊ မအောက်မေ့မိလေ၊ နုကိယမိဝသေပိ၊ မိခင်းသောက်
 သောနေ၌လည်း၊ ဌာနဘောဇန ဝေလာသု၊ ရပ်ခြင်းစားခြင်း အခါတို့၌၊
 တထာ၊ ထိုအတု၊ နသရတိ၊ မအောက်မေ့မိလေ၊ အထာ၊ ထိုအခါ၌၊ သုတ္တာ
 တိ၊ ထမင်းစားပြီးသော်၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ အာနေထာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏
 တဿ၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းအား၊ အနုရူပေန၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဝိဓာနေန၊
 အစီရင်စကားဖြင့်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကုန်
 ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သောကာဘိဘူတော၊ မိုးရိပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်
 သည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္နောဝေ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အား
 ဖြင့်၊ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းလေ၏၊ ဣမတ္ထိံ၊ ဤသို့ချစ်ခင်အပ်သောသား
 သည်၊ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောမိုးရိပ်ပူပန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်ရချေ၏၊ ဣမဿ၊ ဤသား၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
 မိုးရိပ်ပူပန်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇကိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသာကာသိ၊
 နှလုံးသွင်း၏၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
 အနုလောမပဋိလောမံ၊ အသွားအပြန်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား
 ကို၊ သမသန္တော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ပဇ္ဇေကာဗေဓမ္မံ၊ ပဇ္ဇေကာ
 ဗေဓမ္မဉာဏံ၊ သိက္ခာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်
 သောစကားသည်၊ သံသဂ္ဂဂါထာယ၊ သံသဂ္ဂဂါထာ၌၊ ဂါထာဝဏ္ဏနံ၊ ဂါ
 ထာ၏အဖွင့်ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပုတ္တသမိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်

၁၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တူသည်သာလျှင်တည်း။ သဟာယမဇ္ဈေ၊ အတူတကွဆင်းရဲချင်း
 သာမောဖြစ်သောသူအပေါင်း၏အလယ်၌၊ ခိန္နာစ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ကစားပြီး
 တူးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရုတိစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌မွေ့လျော်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုတ္တေသုစ၊ သမီးသားတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ဝိပုလံ၊ ကိုယ်အလုံးနှံ့သည်ဖြစ်၍ ကြီးစွာသော၊ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိယဝိပ္ပယောဂန္တိ၊ ချစ်အင်သောသူနှင့် ကွေကွင်း
 ခြင်းကိုလည်း၊ ဇိဂုစ္ဆမာနော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခုပ္ပဝိသာဏကပ္ပေါ၊
 ကြံ့ချိနှင့်အတူ၊ ဇကော၊ တယောက်တည်းတည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယံပန၊
 အနက်၏ အဖွင့်၌ကား၊ ခိန္နာတိ၊ ခိန္နာဟူသည်ကား၊ ကိဋ္ဌနာ၊ ကစားခြင်း
 တည်း၊ သာကိဋ္ဌနာ၊ ထိုကစားခြင်းသည်၊ ကာယိကာစ၊ ကိုယ်ဖြင့်ကစား
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝါစသိကာစ၊ နှုတ်ဖြင့်ကစားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ခုပ္ပိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကာယိကာနာ
 မ၊ ကိုယ်ဖြင့် ကစားခြင်း မည်သည်ကား၊ ဟတ္ထိဟိဝိ၊ ဆင်တို့ဖြင့်လည်း၊
 ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကစားကုန်၏၊ အသေဟိဝိ၊ မြင်းတို့ဖြင့်လည်း၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကစားကုန်
 ၏၊ ရထေဟိဝိ၊ ရထားတို့ဖြင့်လည်း၊ ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကစားကုန်၏၊ ဝေမာမိ၊ ဤသို့
 အစရှိသော ကစားခြင်းတည်း၊ ဝါစသိကာနာမ၊ နှုတ်ဖြင့် ကစားခြင်း
 မည်သည်ကား၊ ဂိတံ၊ သီချင်းဆိုခြင်း၊ သိလောကာတာတာနံ၊ ဂါထာဖွဲ့၍
 ဆိုခြင်း၊ မုခဝေရိ၊ နှုတ်သီးကို စည်ပြု၍တီးခြင်း၊ ဝေမာမိ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောကစားခြင်းတည်း၊ ရုတိတိ၊ ရုတိဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏ်ရုတိ၊
 ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းတည်း၊ ဝိပုလန္တိ၊ ဝိပုလံ
 ဟူသည်ကား၊ ယာဝအဗ္ဗိမန္တံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီတိုင်အောင်၊ အာဟတ္ထ၊ ထိ၍၊
 ဌာနေန၊ တည်သဖြင့်၊ သကာလတ္ထ ဘာဝဗျာပကံ၊ အလုံးစုံသော အတ္ထ
 တောကိုနှံ့သော၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စကားသည်၊
 ပါကဓုမေဝ၊ ထင်ရှားသည် သာတည်း၊ အနုသန္တိ ယောဇနာပိစ၊ အနု
 သန္ဓေ ယောဇနာ ခြင်းကိုလည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သံသဂ္ဂ ဂါထာယ၊
 သံသဂ္ဂဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏၊ တတော၊ ထိုခိန္နာရုတိဂါထာမှ၊ ပရစ္ဆုဒေနာက်၌
 လည်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဂါထာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ခိန္နာရု
 တိဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ခိန္နာရုတိဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

စတုဒ္ဒသောတိဇ္ဈေ၊ စတုဒ္ဒသောဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ပစ္စေကဗေဒိသတ္တော၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလောင်းတို့သည်၊ ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဂတပဇ္ဇာဂတဝတ္ထံ၊ ဂတဝတ်ပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်၍၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စဝိဝ္ဗော၊ စတုတ္ထကုန်၍၊ တေသံ၊ ထိုငါးယောက်သော အလောင်းတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးသည်၊ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ မြစ်၏၊ သေသား၊ ကြွင်းသောလေးယောက်သားတို့သည်၊ ပါကဒိုယရာဇာနော၊ သာမညမင်းတို့သည်၊ အဟာသံ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တေဝတ္ထာရောဝိ၊ ထိုမင်းလေးယောက်တို့သည်လည်း၊ ကမ္မဠာနံ၊ ကမ္မဠာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ဝှံ့၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ပေးပေး၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာဓေ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌၊ ဝဿန္တော၊ နေကုန်လျက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဝံသကဋ္ဌိရဂါထာယ၊ ဝံသကဋ္ဌိရဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဉ္စ၊ အမှုကိုလည်းကောင်း၊ သဟာယဉ္စ၊ အပေါင်းအဖော်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဥတွာ၊ သိကြကုန်၍၊ ဗာရာဏသီရဉ္စော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဒသေတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ဂဝေသန္တိ၊ ရှာကြကုန်၍၊ သောစရာဇာ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်လည်း၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်၍၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဿရံ၊ တောက်ပြန်းသောအသံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မဟာတလံ၊ ပြာသာဒ်မ၏အပြင်သို့၊ ဓာဝတိ၊ ပြေး၏၊ ဝုရောဟိတေန၊ ဝုရောဟိတ်သည်၊ ကာလသေဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ရခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိတောဝိ၊ မေးအပ်သော်လည်း၊ အာစရိယ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကုတော၊ အဝလံမှ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယေယျ၊ အိပ်ရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလေ၏၊ ပုရောဟိတောဝိ၊ ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ အယံပျေဂေါ၊ ဤ

၁၉၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အနာဂတိ၊ ယေနကောမိ၊ အမှတ်မရှိတရံတရသော၊ ဥဒ္ဓံဝိရေစနာဒိနာ၊ အထက်
သို့အနိစေခြင်းအောက်သို့စုံစေခြင်းအစရှိသော၊ ဝေဝသန္တကမ္မေန၊ ဆေးကု
သောအမှုဖြင့်၊ ဝိနေတုံ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊
မယံပန၊ ငါ၏ကား၊ ခါဒနုပါယော၊ ခဲအံ့စားအံ့သောအကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဧတံ၊ ဤသို့ကြောက်
တော်မူခြင်းသည်၊ ရုက္ခဟာနဇိဝိတန္တရာယာဒိနံ၊ မင်း၏အဖြစ်မှယုတ်ခြင်း
အသက်၏ အန္တရာယ် အစရှိသည်တို့၏၊ ဝုပ္ပနိမိတ္တံ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်လင့်
သောနိမိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းကို၊ သုဗ္ဗ၊ တရံ၊
လွန်စွာ၊ ဥဗ္ဗေဇေတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍၊ တဿ၊ ထိုသို့သောထိတ်လန့်ခြင်း
ကို၊ ဝုပသမတ္ထံ၊ ငြိမ်းမိလ့်သောငှါ၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက်အရေအတွက်ရှိ
ကုန်သော၊ ဟတ္ထိအဿရဿာဓယောစ၊ ဆင်ခြင်းရထားအစရှိသည်တို့ကို
လည်းကောင်း၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏဉ္စ၊ ရွှေငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဓက္ခိဏံဒတွာ၊
ရေစက်သွန်း၍၊ ယညော၊ ယဇ်ကို၊ ယဇ်တဗ္ဗော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ချီ၍၊ တံ၊ ထိုမင်းကြီးကို၊ ယညယဇေန၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌၊ သမာဓ
ပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ဘုရားတို့သည်၊ အနေကာနိ၊ များစွာ ကုန်သော၊ ပါဏသဟဿာနိ၊
အထောင်မျှလောက်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ယညဗ္ဗာယ၊ ယဇ်ပူဇော်အံ့
သောငှါ၊ သမ္ဘိဏ္ဍိယမာနာနိ၊ ပေါင်းရုံးသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ကြကုန်၍၊
ဧကသ္မိံကဓမ္မ၊ တရသော ပါဏာတိပါတကံကို၊ ကထေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဒုဗ္ဗေခနေယျော၊ မဂ်ဒိဏ်တရားကို
သိနိုင်ခဲ့လေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံကြကုန်၍၊ ဟန္တ၊ ယခုနံ၊ ထို
ဗာရာဏသီမင်းကို၊ ပဋိကဓ္မေဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပေက္ခမာတိ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့ဟု၊ ဝံသကဇ္ဇိရဂါယာယ၊
ဝံသကဇ္ဇိရဂါယာ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
အာဂစ္ဆာ၊ လာကြကုန်၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအသို ငှါ၊ စရမာနာ၊ ဟုည့်လည်
ကုန်လျက်၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အဂမံ
သု၊ သွားကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သိဟပဉ္စရေ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာ
တံခါး၌၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ ရာဇင်္ဂဏံ၊ မင်းရင်ပြင်ကို၊ ဩလောကိယမာ
နော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုလေးယောက်သောရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့
ကို၊ အဗ္ဗုက္ခိ၊ မြင်လေ၏၊ သဟဓဿနေနေဝ၊ မြင်သည်နှင့်တကွသာလျှင်၊
အဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအား၊ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏။

၉

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တော၊ ထိုရှင်ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ပစ္ဆေကသာပေတွာ၊ ပဋိ
 ခေါ်စေ၍၊ အာကာသတလေ၊ ဟင်းလင်းအပြင်ဖြစ်သော၊ ပညတ္တသနော၊
 ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိဿိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ ဘောဇာ
 ပေတွာ၊ ဆွမ်းသုဉ်းပေးစေ၍၊ ကတဘတ္တကိစ္စ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးပြီး
 သော်၊ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကေနာမ၊ အဘယ့်အမည်တော်ရှိကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ စာတုဒ္ဓိသာနာမ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ မည်ကုန်၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ စာတုဒ္ဓိသာတိ၊ စာတုဒ္ဓိသာဟူသော၊ အဿ၊ ထို
 ပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေး
 လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စာတုဒ္ဓိသာသု၊ အရပ်လေး မျက်နှာ
 တို့တွင်၊ ကတ္တမိ၊ တစ်ခုတခုသော အရပ်၌၊ ကုတောမိ၊ တစ်ခုတခုသော၊
 ဘယံဝါ၊ ဘေးသည် လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တုတြိာသောဝါ၊ ဗိတ်၏ ဝိတ်
 လန့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္ထေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ တုဗ္ဘာကံ၊
 အရှင် ဘုရားတို့အား၊ တံဘယံ၊ ထိုသို့သော ဘေးသည်၊ ကိံကရဏံ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်
 ၏၊ ဟိ၊ ရွှေ့၍ပြဦးအံ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာ
 ကို၊ ဘာဝေမ၊ ပွားကုန်၏၊ ကရဏံ၊ ကရုဏာကို၊ ဘာဝေမ၊ ပွားကုန်၏၊ မုဒိ
 တာ၊ မုဒိတာကို၊ ဘာဝေမ၊ ပွားကုန်၏၊ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေမ၊
 ပွားကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ တံဘယံ၊ ထိုသို့သော
 ကြောက်ခြင်းလန့်ခြင်း ဘေးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 မိန့်တော်မူကုန်၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသ
 တိ၊ နေရာအရပ်သို့၊ အဂမံသု၊ ကြွသွားသေကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံဗိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း၊ ဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မေတ္တာဒိတာဝနာယ၊ မေတ္တာ
 အစရှိသည်ကိုပွားစေသဖြင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းဘေးသည်၊ နဟောတိ
 တိ၊ မဖြစ်ဟု၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏာပန၊ ဝုဏ္ဏားတို့သည်ကား၊
 အနေကသဟသံပါဏဓံ၊ အထောင်မကများစွာသောသတ္တဝါကိုသတ်
 ခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ပြီးပွားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကား
 သည်၊ သစ္စံနုခေါ၊ ဖွန်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊

၁၆၈

သုတ္တန်ပါတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

‘အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ကိ’ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပြန်သနည်း၊ သမဏာ၊
ရဟန်းတို့သည်၊ သုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သောတရားဖြင့်၊ သုဒ္ဓမေဝ၊ စင်ကြယ်
ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုပေကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏာပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊
အသုဒ္ဓေန၊ မစင်ကြယ်သဖြင့်၊ အသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သောအမှုကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
ကြကုန်၏၊ အသုဒ္ဓေန၊ မစင်ကြယ်သောအမှုဖြင့်၊ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သောတရား
ကို၊ ဗောဓေဝံ၊ သိအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ ဝေ၊
ရဟန်းတို့၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတိ ဧတံ ဝိတက္ကံ၊
ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း
သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတာ၊ ချမ်း
သာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေ
န၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ မေတ္တာဒဟော၊ မေတ္တာအစရှိကုန်သော၊
စက္ကာရာပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊
ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့ကို၊ တာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဟိတဖရဏာပိတ္တေန၊ အစီး
အပွားကို ပျံ့သောစိတ်ဖြင့်၊ အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊
ကိ’ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေသနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါ
ဏေ၊ ယဇ်ပူဇော်အံ့သောသတ္တဝါတို့ကို၊ မုဗ္ဗထ၊ လွှတ်လေကုန်၊ သိတာနိ၊
ချမ်းအေးကုန်သော၊ ပါနိယာနိ၊ သောက်ရေတို့ကို၊ ဝိဝန္တု၊ သောက်စေကုန်
ဟရိတာနိ၊ စိမ်းရှင်ကုန်သော၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ခါဒန္တု၊ စားစေကုန်၊ နေ
သံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ သိတောစ၊ အေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါတော၊
လေသည်၊ ဥပဝါတော၊ လှိုင်စွာ၊ ဥပဝါယတု၊ လာလေစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အမဇ္ဈေ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့
သည်၊ တထာ၊ ထိုမင်းစီရင်တိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်
မှ၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
တို့၏၊ ဝစနေန၊ စကားကြောင့်၊ ပါပကမ္မတော၊ မကောင်းမှုကံမှ၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ မုတ္တော၊ လွတ်ရပေသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
အရပ်၌ပင်လျှင်၊ နိထိန္ဒော၊ နေချက်၊ ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်း၍၊ ပဇ္ဇေ
ကပေမိ၊ ပဇ္ဇေကပေမိဥာဏ်ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ၏၊
အမဇ္ဈေဟိ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဘောဇနဝေလသယံ၊ ထမင်းစားအံ့သောအခါ၌၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကာလော၊ စားတော်ခေါ်ချိန်ရောက်ပြီ၊ ဘုဉ္ဇေ၊ စားတော်
ခေါ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ရာဇံ၊ မင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာ

လျှင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝတ္ထု၊ ပြောဆို၍၊ စာတုန္ဒိသော အပ္ပဒ္ဓိဗော (ပ) ခုဂ္ဂ
 ဝိသုဒ္ဓါကပ္ပေါတိ၊ စာတုန္ဒိသော အပ္ပဒ္ဓိဗော (ပ) ခုဂ္ဂဝိသုဒ္ဓါ ကပ္ပေါဟူ
 သော၊ ဣမံ ဥဒါနဗျာကရဏဂါထံ၊ ဤဥဒါနံ ဗျာကရဏဂါထာကို၊ အဘာသိ
 ပြောဟောလေ၏။ ။ ဣတရိတရေန၊ မြတ်မြတ်ယုတ်ယုတ်သော ပစ္စည်း
 ဖြင့်၊ သန္တု၊ သမာနေ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ စာတုန္ဒိသောစ၊ အရပ်လေး
 မျက်နှာတို့၌ အလိုအတိုင်း ချမ်းသာစွာနေရခြင်းရှိသည် လည်းကောင်း၊
 အပ္ပဒ္ဓိဗောစ၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌ ဘေးဖြင့်ဝိပါးခြင်း မရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိသယာနံ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓတေးရန်တို့ကို၊ သဟိ
 တာ၊ ခန္တိဝိရိယစသည်တို့ဖြင့် သည်းခံတတ်သည်၊ အဆန္တိ၊ ဝိတိလနံ
 သည်ဖြစ်၍ကိုယ်ခက်တရော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခုဂ္ဂဝိသုဒ္ဓါကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချို
 နှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာ၌၊ စာတုန္ဒိသောတိ၊ စာတုန္ဒိသောဟူသည်ကား၊ စတုသုဒ္ဓါသု
 အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်းချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟာရီ၊ နေ
 လေ့ရှိ၏၊ ဧကံဒိသံ၊ တခုသောအရပ်ကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ
 အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတာဝနာ၊ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရတာဝနာကို၊ ဖရိတာ၊ နှံ့စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ စတသော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်တို့သည်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ စာတုန္ဒိသော၊ စာတုန္ဒိသမည်၏၊ တာသုဒ္ဓါသု
 ထိုအရပ်တို့တွင်၊ ကတ္တဝိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ခါရေဝါ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တယ
 န၊ ကြောက်သဖြင့်၊ နပဋိဟညတိ၊ မညှဉ်းဆဲ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 အပ္ပဒ္ဓိဗော၊ အပ္ပဒ္ဓိဗောမည်၏၊ သန္တု၊ သမာနေတိ၊ သန္တု၊ သမာနေဟူ
 သည်ကား၊ ခွါဒသဝိသေ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သန္တောသသေ၊
 သန္တောသတရား၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သန္တု၊ သကော၊ ရောင့်ရဲခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣတရိတရေနတိ၊ ဣတရိတရေနဟူသည်ကား၊ ဥစ္စာဝစေန၊
 အမြတ်အယုတ်ဖြစ်သော၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ ပရိသယာနံ သဟိတာ
 အန္တိန္တိတိဧတ္ထ၊ ပရိသယာနံ သဟိတာ အန္တိန္တိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ပရိသ
 ယန္တိ၊ ပရိသယံဟူသည်ကား၊ ကာယစိတ္တာနိ၊ ကိုယ်စိတ်တို့ကို၊ ပရိဟာ
 ပေန္တိ၊ ယုတ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေသံ၊ ထိုကိုယ်စိတ်တို့၏၊
 သမ္ပတ္တိံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တာနိ၊ ထိုကိုယ်စိတ်တို့ကို၊ ပရိစ္စ
 ခွံ၍၊ သယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိသယာနံ၊

ပရိသယယမည်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤပရိသယဟူသောအမည်သည်။ ဗာဟိရာ
 နံ၊ ဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ သိဟဗျဿဒိနဉ္စ၊ ခြင်္သေ့ကျားအစရှိသည်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ အတ္တန္တရာနံ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမတ္တန္တဒိနဉ္စ၊
 ကာမသန္တ အစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း၊ ကာယဝိတ္တုပ္ပဒ္ဓဝါနဉ္စ၊ ကိုယ်
 စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဥပ္ပဒ္ဓဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ တေပရိသယေ၊ ထိုဘေးမှန်တို့ကို၊ အဓိဝါသနာန္တိယာဗာသည်းခံ
 ခြင်း၊ ခန္တိတရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယာဒိဟိ၊ ဝီရိယအစရှိကုန်သော၊
 ဓမ္မဟိစ၊ တရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဟတိ၊ သည်းခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပရိသယာနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ သဟိတာ၊ သည်းခံခြင်းရှိကုန်၏၊ သဒ္ဓဘာဝ
 ကရသာယာဘာဝေန၊ ခက်တရော်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောဘေးမရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အသန္တိ၊ အသန္တိ မည်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်
 သဘောကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ စတ္တာရော၊ လေး
 ယောက်ကုန်သော၊ တေသမဏာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ စာတုန္ဒိသာယထာ၊
 စာတုန္ဒိသာမည်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတုယာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတရိတရေန၊ ရေ
 သမျှသော၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဿမာနော၊ ရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဋိပတ္တိပဒဋ္ဌာနေ၊ ပဋိပတ်လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိသော၊ ဧတ္ထ
 သန္တောသေ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းတရား၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ စတုသုဒ္ဓိသာ
 သု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌၊ မေတ္တာဒိဘာဝနာယ၊ မေတ္တာအစရှိသည်ကို
 ပွားစေသဖြင့်၊ စာတုန္ဒိသော၊ စာတုန္ဒိသမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တ
 သင်္ခါရေသု၊ သတ္တဝါသင်္ခါရတို့၌၊ ပဋိဟနကရသာယာဘာဝေန၊ ညှဉ်းဆဲ
 ခြင်းကိုပြုတတ်သောဘေး၏မရှိသဖြင့်၊ အပ္ပဋိဗောစ၊ အပ္ပဋိဗာမည်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စာတုန္ဒိသတ္တာ၊ စာတုန္ဒိသ
 မည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိ
 ကုန်သော၊ ပရိသယာနံ၊ ဘေးရန်တို့၏၊ သဟိတာ၊ သည်းခံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပ္ပဋိဗတ္တာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသန္တိ၊
 မတုန်လှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပတ္တိဂုဏံ၊ အကျင့်
 တရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိပတ္တိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ
 ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ တေ
 သမဏာဝိယ၊ ထိုရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣတရိတရေန၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော
 ပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဿမာနော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်

နဲပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ စာတုန္ဒိသော၊ စာတုန္ဒိသမည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတု၊ သိ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စာတုန္ဒိသတာဝံ၊ စာတုန္ဒိသ၏
 အဖြစ်ကို၊ ပတ္တယန္တော၊ တောင်းတသည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အား
 ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 အမှီဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညော၊ ငါမှတပါးသောသူသည်၊ ဤဒိသံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင်းတသည်
 ဖြစ်၍၊ စာတုန္ဒိသော၊ စာတုန္ဒိသမည်သည်၊ တာယ၊ ထိုစာတုန္ဒိသ၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ပရိယယာနံ၊ စားရန်တို့ကို၊ သဟိတာ၊ သည်းခံနိုင်သည်၊ အပ္ပဒူလာ
 တာယ၊ ဒေါသမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တန္တိတော၊ ဝန်လျှပ်ခြင်း
 မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခွဝိသာကာပေါ၊ ဤမျှနှင့် အတူ၊ ဧကော၊
 တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ
 အကြွင်းဖြစ်သော စကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။ စတုန္ဒိသဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ စတုန္ဒိသဂါထာ၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုဿင်္ဂဟာတိဇေတ္ထ၊ ဒုဿင်္ဂဟာဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇေ၊ ဗာရာဏသီမင်း
 ၏၊ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးသည်၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 တကော၊ ထိုနောင်မှ၊ သောကာ ဗီဝသေသု၊ စိုးရိမ်ပူပန်သောနေ့တို့သည်၊
 ဝိတိဝဇ္ဇေသု၊ လွန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ရာဇနံနာမ၊
 မင်းတို့မည်သည်၊ တေသုတေသုကိဇ္ဇေသု၊ ထိုထိုသော ကိစ္စတို့၌၊ အဂ္ဂ
 မဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကို၊ အဝဿံ၊ မရွတ်၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊
 အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ အာနေသု၊ ဆောင်
 စေလိုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာမိံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာ
 ဏသီမင်းသည်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ တုဌေ၊
 သင်တို့သည်၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ ဇာနာထ၊ သိကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာဖွေကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ သာမန္တရေဇ္ဇေ၊ အနီးဖြစ်သောမြို့၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မတော၊ သေခဲ့
 ၏၊ တဿ၊ ထိုသာမန္တရာဇ်မင်း၏၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ရန္တံ၊ ပြည်ထဲရေး
 ကို၊ အနုသာသတိ၊ စီရင်ဆုံးမ၏၊ သာဝ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း၊ ဂန္တိနိ၊
 ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ အယံ၊ ဤ

၂၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မိဖုရားသည်၊ ရှေးညောင်၊ မင်းကြီးအား၊ အနုဂ္ဂပါတိ၊ လေ့လာကပ်ပတ်ချေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတု၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို၊ ဟာမိ' သု၊ အခွင့်တောင်းကုန်၏၊ သာ၊
 ထိုမိဖုရားသည်၊ ဂတ္တိနိနာမ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမသည်သည်ကား၊
 မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ အမနာပါ၊ ကြိုက်နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဝိဇာ
 ယာမိ၊ ဖွားမြင်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အာဂမေထ၊ ငုံ့လင့်ကုန်ဦးလော၊
 ဇေံ၊ ဤသို့လင့်သည်ရှိသော်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေတော့၊ နောစေအာဂမေထ၊
 အကယ်၍မင်္ဂလင်္ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အညံ၊ တပါးသောမိန်းမကို၊ ပရိယော
 သထ၊ ရှာလေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့
 သည်၊ ရှေးညောင်၊ မင်းအားလည်း၊ ဇေတမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေ
 သံ၊ ကြားကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဂတ္တိနိပိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်လည်း၊ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေဦး၊ အာဟရထ၊ ဆောင်ချေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ အာနေသံ၊ ဆောင်ကုန်၏၊
 ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို၊ အတိသိပ္ပိတွာ၊ အတိသိက်
 သွန်း၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ မဟေသိဘောဂံ၊ မိဖုရားတို့အသုံးအဆောင်
 ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ကဿာပိ၊ ထိုမိဖုရား၏လည်း၊ ပရိဇနဉ္စ၊ အခြံအရံလူ
 အပေါင်းကိုလည်း၊ နာနာဝိဇေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗန္တာ
 ကာရေဟိ၊ လက်ဆောင်တို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြီးမြှောက်၏၊ သာ၊
 ထိုမိဖုရားသည်၊ ကာလေန၊ အခါရောက်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ သားယောကျ်ားကို၊
 ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ တံပိ၊ ထိုသူငယ်ကိုလည်း၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်း
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတဝုတ္တမိဝ၊ ရင်သွေးသားကဲ့သို့၊ သဗ္ဗိရိယာ
 ပထေသု၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုတ်တို့၌၊ အင်္ဂေ၊ တင်ထက်၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဥရေစ၊ ရင်ခွင်၌ လည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
 တဿာဒေဝိယာ၊ ထိုမိဖုရား၏၊ ပရိဇနော၊ အလုပ်အကျွေးလူအပေါင်း
 သည်၊ ဝိန္ဒေ၊ ကြိုက်၏၊ ကိ' ဝိန္ဒေ၊ အဘယ်သို့ကြိုသနည်း၊ ရာဇာ၊ မင်း
 ကြီးသည်၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ အတိသင်္ဂဏ္ဌာတိ၊ အလွန်ခြီးမြှောက်၏၊
 ရာဇဟဒယာနိ၊ မင်းအားအကျုံးဝင်၍နှစ်လိုသောအမျိုးတို့သည်၊ အတိ
 ဝိသာသနိယာနိ၊ အလွန်အကျုံးဝင်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဟန္တ၊ ယခုနံ၊
 ထိုမင်းသားကို၊ ပရိဘောဒါမ၊ ငါတို့ဖျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေ၊
 ကြိုက်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ တာတ၊ အရှင်သား၊ တံ၊
 အရှင်သားသည်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရှေးညောင်၊ မင်းကြီး၏၊ ဝုတ္တေ၊ သား

တံညံး၊ ဣမဿရုညော၊ ဤဗာရာဏသီမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားရင်းသည်၊ န၊
မဟုတ်၊ ဣမင်း၌၊ ဝိသာသံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းကို၊ မာအာပဇ္ဇိ၊ မရောက်
လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရော၊
မင်းသားသည်၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ ဇေယျံ၊ လာလှည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရညော၊ မင်း
သည်၊ ပုစ္ဆမာနောပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
၍၊ အကမ္ပိယမာနောပိ၊ ငင်အပ်သော်လည်း၊ ပုဗ္ဗေပိယ၊ ရှေးအခါကဲ့သို့၊
ရာဇာနံ၊ ဗာရာဏသီမင်းသို့၊ နအလ္လိယတိ၊ မချဉ်းကပ်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
ဇေတံ၊ ဤအမှုအရာသည်၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တော၊ ဆင်
ခြင်လတ်သော်၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဇေတ၊ ထိုသူတို့
ကို၊ အရေးအခိုအချင်းတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊
သင်္ဂဏ္ဌန္တောပိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထားကပ်ပုံ သော်လည်း၊ ပရိကူလပုတ္တိနောဇေ၊
စက်ဆုပ်ဖွယ်ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိဗ္ဗန္တိတွာ
ပြီးငွေပြီး၍၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍၊
ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုပြီးပြီဟု၊ အမတ္တပရိဇနာပိ၊
အမတ်အခြံအရံတို့သည်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်
၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ သပရိဇနော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ပဗ္ဗဇိတော
တိ၊ ရဟန်းပြုလတ်ပြီဟု၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မဏိတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊
ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်လာကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ
မင်းသည်၊ မဏိတေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ယထာဝရံ၊
သီတင်းကြီးအစဉ်အတိုင်း၊ ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပေးသောအခါ
၌၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သုန္ဓရံ၊ ကောင်းမွန်သောပစ္စည်းကို၊ လာယန္တိ
ရကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘုဿန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏၊ ဣတေ၊ ဤ
မှတစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ပရိဝေဏာသမန္တနာဒိနိ၊ ပရိဝုဏ်၌ တံမြက်လှည်းခြင်း အစရှိကုန်
သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုပါကုန်လျက်၊
လူစာတ္တဉ္စ၊ ကြမ်းတမ်းသောစွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဏ္ဏဝတ္တဉ္စ၊ ဆွေး
မြည့်သောသက်န်းကိုလည်းကောင်း၊ လံဘမာတိ၊ ရကုန်၏ဟု၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊
ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမင်းရဟန်းသည်၊ တံပိ၊ ထိုကဲ့ရဲ့သောစကားကိုလည်း
ဥတွာ၊ သိရ၍၊ အရေးအခိုအချင်းရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယထာဝရံ၊ သီ
တင်းကြီးစဉ်အတိုင်း၊ ဗိယျမာနောပိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း၊ ဥဇ္ဈာယန္တိနာမ၊
ကဲ့ရဲ့ကုန်၏တကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပရိသ၊ ပရိသတ်တို့ကို၊ အပေါဂုဿာတိ

၂၀၄

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဟော၊ ဩဝံသဗြိုဟ်ထောကံပံ၊ ခြင်းဌါနဲယဉ်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သဝိဝံသကံန်းကို၊ အာခါယ၊ ယူ၍၊ ဧကကောဝ၊ တယောကံအထည်း၊ တည်းသံသျှင်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကသမိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဂတေဟိစ၊ လာသောသူတို့သည်လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝုတ္တိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒုဿင်္ဂဟာပဗ္ဗဇိ၊ တာဝိဇကေ(ပ) ခုဂ္ဂဝိသဏကပေါတိ၊ ဒုဿင်္ဂဟာပဗ္ဗဇိတာဝိဇကေ(ပ) ခုဂ္ဂဝိသဏ ကပေါဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟော၏။

ဧကော၊ အချို့ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ စာရံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏တောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုဿင်္ဂဟာ၊ သဗြိုဟ်နိုင်ခဲ့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရပုစ္ဆေသု၊ သူတပါးတို့၏သားတို့၌၊ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခုဂ္ဂဝိသဏကပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ ဧကော၊ တယောကံထည်းဟည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

သာဂါထာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပါကဋ္ဌာဧဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧကေယေဝ၊ အချို့သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ ဒုဿင်္ဂဟာ၊ သဗြိုဟ်ထောကံပံ၊ နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဂဟဋ္ဌာ၊ လူဖြစ်သောသူတို့သည်၊ စာရံ၊ အိမ်၌၊ အာဝသန္တော၊ အမြဲနေကုန်သည်ရှိသော်၊ အသန္တောသာဘိဘူတာ၊ မရောင့်ရဲခြင်းလျှင်နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တထာဝိဒေဧဝေ၊ ထိုသို့သောအစီအရင်ရှိကုန်သည်သာတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတံဒုဿင်္ဂဟတာဝံ၊ ထိုသို့သဗြိုဟ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇိဂုန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိ ဉာဏ်ကို၊ အဝိဂတော၊ ရ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သောဝံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားကို၊ ဗုဒ္ဓိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဒုဿင်္ဂဟဂါထာဝဇ္ဇနာ၊ ဒုဿင်္ဂဟဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

☞ ဩရောပယိတွာတိဇတ္ထ၊ ဩရောပယိတွာဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏ

သိပြည်၌၊ စာတုမာသိကဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ စာတုမာသိကဗြဟ္မဒတ်အမည်
 ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဂိဗ္ဗာနံ၊ နွေလတို့၏၊ ပဋ္ဌမေမာသေ၊ ရှေးဦးစွာသော
 တန်ခူးလ၌၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရမဏိ
 ယေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်သွယ်ရာရှိသော၊ တုမိဘာဂေ၊ မြေအတို့၌၊ နိလဗာ
 နပတ္တသဉ္စန္ဒံ၊ ညှိသောတခဲနက်သောအရှက်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသော၊
 ကောဝိဋ္ဌာရရုံကွံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ကောဝိဋ္ဌာရရုံကွမူ
 လေးပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အချင်း၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ အာ
 သနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေသာတိ၊ ခင်းလေကုန်လောဟု၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ ဥယျာ
 နေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ကိဋ္ဌိတွာ၊ ကစား၍၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ တတ္ထ၊
 ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ ဝုန်း
 တာဘန်၊ ဂိဗ္ဗာနံ၊ နွေလတို့၏၊ မဇ္ဈိမေမာသေ၊ အလယ်ဖြစ်သောကဆုန်နယုန်
 လ၌၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောဝိဋ္ဌာရော၊
 ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ ဝုဋ္ဌိတော၊ အပွင့်ရှိသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ
 ပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ တလေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဝုန်း
 တာဘန်၊ ဂိဗ္ဗာနံ၊ နွေလတို့၏၊ ပဋ္ဌိမေမာသေ၊ အဆုံးဖြစ်သောဝါဆိုလ၌၊
 ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ကောဝိဋ္ဌာရော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်
 သည်၊ သံဘိန္ဒပတ္တော၊ ပျက်စီးသောအရှက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုက္ခရုက္ခော
 ဝိယ၊ ခြောက်သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊
 သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ တံရုက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ အနိသွာဝ၊ မမြင်
 ဘဲပင်လျှင်၊ ဝုဋ္ဌပရိစယေန၊ ရှေး၌နေဘူးသောအလေ့အကျင့်ဖြင့်၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၌သာလျှင်၊ သေယျံ၊ အိပ်ရာခင်းခြင်းကို၊ အာဏာ
 ပေသိ၊ စေလိုက်၏၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဇေနန္တာဝိ၊ သိကုန်လျက်
 လည်း၊ မေညော၊ မင်း၏၊ အာဏတ္တိဘယေန၊ စေခြင်းကိုကြောက်သဖြင့်၊
 တတ္ထ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်ရင်း၌၊ သယနံ၊ အိပ်ရာကို၊ ပညာပေသံ၊ ခင်း
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ ကိဋ္ဌိတွာ၊ ကစား၍၊ သာ
 ယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုကသစ်ပင်၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊
 ကပ္ပေန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ တံရုက္ခံ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ နိသွာ၊
 မြင်၍၊ အရေ၊ အချင်းတို့၊ အယံရုက္ခော၊ ဤပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ ဝုဋ္ဌေ၊
 ရှေးကာလ၌၊ သဉ္စန္ဒပတ္တော၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသောအရှက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 မဏိမဋ္ဌယာဝိယ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသကဲ့သို့၊ အဘိရူပဒဿနော၊ အလွန်ရှု
 ချင်သွယ်သောအဆင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊

၂၀၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

မကိဝဏ္ဏသာသနန္တရေ၊ ပတ္တမြားညှိအဆင်းနှင့်တူသောအခက်၏အတွင်း
 နှ့်၊ဌာပိတပဝါဠကီရသဒိသေဟိ။ ထားအပ်သောသန္တာ အညွန့်နှင့်တူကုန်
 သော။ ပုဗ္ဗေဟိ၊အပွင့်တို့ဖြင့်၊ သသိရိကံ၊ အသရေရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာရ
 ဒဿနော၊ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ မုတ္တာတလသဒိသော၊
 ပုလဲအပြင်နှင့်တူသော၊ဝါလုကါကိဇ္ဈောစ၊ထဲမွေရာဖြင့်ဖြှမ်းသည်လည်း။
 အဘောသိ၊ဖြစ်၏။အဿ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊အောက်နှ့်၊
 တုမိဘာဂေါ၊ ဖြေအံ့ရှိသည်၊ဗန္ဓနာမုတ္တပုပ္ဖသဉ္စန္ဒော၊အညွှာမှကြွသော
 ကသစ်ပွင့်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိ၍၊ ရုတ္တကမ္မလသန္တတောဝိယ၊နိသော
 ကမ္မလသတို့ဖြင့်ကောင်းစွာခင်းဘိသကဲ့သို့၊အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သောနာမ၊
 ထိုသို့သောသစ်ပင်မည်သည်ကား၊ အဇ္ဇ၊ယခု၊သုက္ခရုက္ခောဝိယ၊ ခြောက်
 သောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊သာမမတ္တာဝသေသော၊ အကိုင်းအခက်မျှအကြွင်းရှိ
 လျက်၊ ဌိတော၊တည်၏။ အဟော၊ ဩဉ်အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊ ဇရာယ၊အိုခြင်း
 တရားသည်၊ကောဝိဋ္ဌာရော၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ဥပဟတော၊နှိပ်စက်
 အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊မိန္ဒေတွာ၊ကြံ၍၊အနုပါဒိန္ဒြိ၊အသက်မရှိသောအနုပါ
 ဒိန္ဒတရားဖြစ်လျက်လည်း၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဇရာယ၊အိုခြင်းတရားသည်၊
 ဟညတိ၊ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ဥပါဒိန္ဒိပန၊အသက်ရှိသော ဥပါဒိန္ဒတရားကို
 ကား၊ကိံမင်္ဂံ၊အတတ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ဟညတိဇေ၊ညှဉ်းဆဲအပ်သည်
 သာတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အနိစ္စသည်၊အနိစ္စသည်ကို၊ ပဋိလဘိ၊ရလေ၏။
 တံ၊ထိုအနိစ္စသည်ကို၊အနုသာရေနေဝ၊အစဉ်လျှောက်သဖြင့်သာလျှင်၊
 သဗ္ဗေသင်္ခါရေ၊အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့ကို၊ဒုက္ခတောစ၊ဒုက္ခအား
 ဖြင့်၎င်း၊ အနတ္တတောစ၊ အနတ္တအားဖြင့်၎င်း၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှု
 သည်ဖြစ်၍၊အဟတ္ထိ၊ငါသည်လည်း၊သံဘိန္ဒပတ္တော၊ပျက်စီးသောအရွက်ရှိ
 သော၊ကောဝိဋ္ဌာရောဝိယ၊ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊အပေတဂိဟိဗျဉ္ဇနော၊
 လှူ၏အသွင်နှင့် ကင်းရသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်လေမှုကား၊ အဟောဝတ၊
 ဩဉ်ကောင်းလေစွ တကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင်းတ
 လျက်၊အနုပုဗ္ဗန၊အစဉ်သဖြင့်၊တသ္မိံသယနတလေ၊ထိုအိပ်ရာအပြင်နှ့်၊
 ဒက္ခိဏေန၊လကျောဖြစ်သော၊ ပဿေန၊နံပါးဖြင့်၊ နိပ္ပန္နောပောဝ၊လျောင်း
 လျက်သာလျှင်၊ ပစ္စေကဗေဒမိံ၊ ပစ္စေကဗေဒိဉာဏ်ကို၊ သန္တာကောသိ၊
 မျက်မှောက်ပြု၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ဂမနကာလံ၊ နန်းသို့ပြန်အံ့သော
 အခါကို၊အမတ္တေဟိ၊အမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဂန္တု၊ညွှားအံ့
 သောဌ၊ ကာလော၊ အခါရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ

သော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်တော့ပြီ၊ ဣတိ အာဒိနိ၊
 ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဩရောပယိတွာဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိ(ပ)ခုတ္တိသာဏကာပွါတိ၊ ဩရော
 ပယိတွာဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိ(ပ)ခုတ္တိသာဏကပွေါဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဩ
 ရောပယိတွာအစရှိသော ဂါထာသုန်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 မိရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိ၊ လူ၏အသွင်အပြင်တို့ကို၊ ဩရော
 ပယိတွာ၊ ချ၍၊ သဉ္ဇိန္ဒပတ္တော၊ ကျသော အရွက်ရှိသော၊ ကောဝိဇ္ဇာရော
 ယထာ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဂိဟိဗန္ဓနာနိ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော
 အနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ ခုတ္တိသာဏကပွေါ၊ ကြွေချိုနှင့်အတူ၊
 ဇကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
 ၌၊ ဩရောပယိတွာတိ၊ ဩရောပယိတွာဟူသည်ကား၊ အပနေတွာ၊ ပယ်
 ၍၊ ဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိတိ၊ ဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိဟူသည်ကား၊ ကေသမသုဩဒါတဝတ္ထာ
 လင်္ကာရမာသာဂန္ဓဝိလေပနုဣတ္ထိပုတ္တဒါသိဒါသာဒိနိ၊ ခပ်ပင်မှတ်ဆိတ်ဖြူ
 သောအဝတ်တန်ဆာပန်းနံသာ နံသာပျောင်းမယားသားကျွန်မိန်းမ ကျွန်
 မယားကျားအစရှိသည်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဇတာနိ၊ ထိုအလုံးစုံသော
 အခြံအရံတို့သည်၊ ဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အပြစ်ကို၊ ဗျဉ္ဇိယန္တိ၊ ပြတတ်ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိတိ၊ လူ၏အသွင်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏။ သဉ္ဇိန္ဒပတ္တောတိ၊ သဉ္ဇိန္ဒပတ္တောဟူသည်ကား၊ ပတိတပတ္တော၊ ကျ
 သောအရွက်ရှိ၏။ ဆေတွာနာတိ၊ ဆေတွာနဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊
 မဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ မိရောတိ၊ မိရောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဝိရိယ
 သမန္နာဂတော၊ မဂ္ဂဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဂိဟိဗန္ဓနာနိတိ၊ ဂိဟိဗန္ဓ
 နာနိဟူသည်ကား၊ ကာမဗန္ဓနာနိ၊ ကာမတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တို့
 ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့သည်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏၊ ဗန္ဓနာနိ၊
 အနှောင်အဖွဲ့တို့တည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ပဒတ္တော၊ ဝုန်၏
 အနက်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်
 တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိ၊ လူ၏အသွင်တို့ကို၊ ဩရောပ
 ယိတွာ၊ ချ၍၊ သဉ္ဇိန္ဒပတ္တော၊ ကျသောအရွက်ရှိသော၊ ကောဝိဇ္ဇာရောယထာ၊
 ပယ်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရမှုကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဝါ
 ကောင်းလေစွတကား၊ ဇဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗိန္ဒယမာနေ၊ ကြံသည်ဖြစ်၍၊
 ပဝိသာနံ၊ ပိပသာနာကို၊ အာရုဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေက
 ဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အမိဂတော၊ ရလေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အမိပ္ပါ

ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသော စကားကို၊ ပုရိမနုယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ကောဝိဋ္ဌာရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကောဝိဋ္ဌာရဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဝဋ္ဌမဝဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။ ။

သစေလဘောထာတိတ္ထေ၊ သစေလဘောထဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကါလ၌၊ ကသပတဂဝတော၊ ကသပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ နွှစ်ယောက်ကုန်သေး၊ ပစ္စေကဗေဒိသာတ္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းတို့သည် ဝိသတိဝံသာသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္ဆာဂတဝတ္တံ၊ အသွားဝတ်အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်လေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ဝဓိတွာ၊ ရုတေခဲ့၍၊ ဇေဋ္ဌကော၊ အကြီးရဟန်းသည်၊ ဗာရာဏသိရညော၊ ဗာရာဏသိမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကနိဋ္ဌော၊ အငယ်ရဟန်းသည်၊ ပရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဇေကဒိဝသံယေဝ၊ တနေ့ခြင်း၌ပင်လျှင်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဇေကဒိဝသမေဝ၊ တနေ့ခြင်း၌ပင်လျှင်၊ မာတုကုန္တိတော၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ဘူးမြင်၍၊ သဟပံသုကိဋ္ဌကသဟာယကာ၊ အတူတကွမြေမှုန့် ကစားဘက် အပေါင်း အဖော်တို့သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ် ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုတ္တောသားသည်၊ ရာဇပုတ္တံ၊ မင်းသားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ သဗ္ဗ၊ အစွေသွေးသောက်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပိတုနော၊ အဘ၏။ အဂ္ဂယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ လဘိဿသိ၊ ရလတ္တံ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရောဟိတဌာနံ၊ ပုရောဟိတ်အရာကို၊ လဘိသသ၊ မိ၊ ရအံ၊ သုထိက္ခိတေန၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သောအတတ်ရှိသဖြင့်၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကို၊ အနုဿာသိတံ၊ ဆုံးမအံ့သောဌာ၊ သုခံ၊ လွယ်၏။ ဇေဟိ၊ လာလှည့်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဟိဿာမ၊ သင်ကြားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဥတေဝဓိ၊ နှစ်ယောက်သားတို့သည်လည်း၊ ပုညောပမိတကမ္မာ၊ ကောင်းမှုကိုဆီးဘူးအပ်သောကံရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဂါမနိဂမာဒိသု၊ ရှာနိဂုံးအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိက္ခံ၊ အစာရှာစားခြင်း

ကို၊စရမာနာ၊ ဟုညှိလည်ကုန်လျက်၊ ပစ္စန္ဒနပဒဂါမံ၊ အစွန်ဖြစ်သော
 ဇနပုန်ရွာသို့၊ဝတ္ထုန္တိ၊သွားကုန်၏၊ တဉ္စဂါမံ၊ထိုရွာသို့လည်း၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်ဘို့သည်၊ဘိက္ခဝကရဝေယာယ၊ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌၊
 ပရိသန္တိ၊ဝင်ကုန်၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်ကုန်သော်၊ဥဿာဟဇာတာ၊အားထုတ်ခြင်း
 သဘောရှိကုန်၍၊ အာသနာနိ၊နေရာတို့ကို၊ ပညာပေန္တိ၊ ခင်းလင့်ကုန်၏၊
 ပဏိတံ၊မွန်မြတ်သော၊ခါဒနိယံ၊ခဲသွယ်ကို၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်ကြကုန်၏၊
 မာနေန္တိ၊မြတ်နိုးကုန်၏၊ပူဇေန္တိ၊ပူဇော်ကုန်၏၊တေသံ၊ထိုမင်းသားတို့အား
 ဇေတံပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိံ အဟော
 သိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အမေဟိ၊ငါတို့နှင့်၊သဒိဿာ၊တူမျှကုန်သော၊
 ဥစ္စာကုလိနောနာမ၊ မြတ်သောအမျိုးတို့မည်သည်ကား၊ နုတ္တိနသန္တိ၊မရှိ
 လေကုန်၊ အဝိစပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူအပေါင်းတို့
 သည်၊ယဒိဣန္ဒြိန္တိ၊အကယ်၍ပေးလိုကုန်အံ့၊အမှကံ၊ငါတို့အား၊ယံဘိက္ခံ၊
 အကြင်ထမင်းကို၊ ဒေန္တိ၊ပေးကုန်၏၊ သဇေနိန္ဒြိန္တိ၊အကယ်၍ အလိုမရှိ
 ကုန်အံ့၊နဒေန္တိ၊မပေးကုန်၊ ဣမေသံပနပဗ္ဗဇိတာနံ၊ဤရဟန်းတို့အားကား၊
 ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ကရေန္တိ၊ပြု
 ကုန်၏၊အဒ္ဓါ၊မချွတ်၊ဇေတ၊ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိပ္ပိသိပ္ပံ၊တရံတရသော
 အတတ်ပညာကို၊ ဇာနန္တိ၊သိကုန်၏၊ ဟန္တ၊ယခု၊ နေသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊
 သန္တိ၊ကေ၊အထံ၌၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊သိပ္ပံ၊အတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဌာမ၊
 သင်ကြားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေတံ၊ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
 တေ၊ထိုသုန္ဒရိယောက်သောသူတို့သည်၊ မနုဿေသု၊လူတို့သည်၊ပဏ္ဏဇေန္တိ
 သု၊သွားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊လဘိက္ခဝ၊ရ၍၊တုမေ၊
 အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ ဇာနာထ၊ သိကြကုန်၏၊
 တံ၊ထိုအဘတ်ကို၊ အမေဟိ၊ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း၊သိက္ခာပေထာတိ၊သင်ယူ
 ပါစေကုန်လောဟု၊ယာဝိံသု၊ခွင့်တောင်းကုန်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 တို့သည်၊ အပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းမပြုသဖြင့်၊ သိက္ခိတုံ၊ သင်အံ့သောဌ၊
 အမေ၊ငါတို့သည်၊ နသက္ကာမေတကံနိုင်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊ဆိုကုန်
 ၏၊ တေ၊ထိုသုန္ဒရိယောက်တို့သည်၊ပဗ္ဗန္တံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ယာဝိံတွာ၊
 တောင်းပန်၍၊ ပဗ္ဗဇိံသု၊ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ နေသံ၊ထို
 သူတို့အား၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ဇေတံ၊ဤသို့၊ တေ၊သင်သည်၊
 နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ ဝတ်ရ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပါရုပိတဗ္ဗံ၊ရုံအပ်၏၊ ဣတိအာဒိနု

နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အဘိသမာစာရိကံ၊ အဘိသမာစာရိက
 ဝတ်တရားကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြား၍၊ ဣမဿသိပ္ပဿ၊ ဤအတတ်ပညာ
 အား၊ ဧကိဘာဝါဘိရတိ၊ တယောက်အထည်းတည်းအဖြစ်၌ မွေ့လျော်
 ပျော်ပါးခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိပ္ပတ္တိ၊ အပြီးသို့ရောက်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကေနော၊ တယောက်အထည်းတည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 နိဝိဒိတဗ္ဗံ၊ နေရာ၏၊ ဧကေနော၊ တယောက်အထည်းတည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 စက်ဝိုက်ဗ္ဗံ၊ စကြိုသွားရာ၏၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်ရာ၏၊ သယိတဗ္ဗံ၊ အိပ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အဝီးအဝီး၊ ပဗ္ဗာဿာလံ၊ သစ်ရွက် ချိမ်းသော
 ကျောင်းကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေ၊ ထိုသူနှစ်
 ယောက်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ပဗ္ဗာဿာလံ၊ ကျောင်း
 သစ်မ်းသို့၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ နိဝိဒိသု၊ နေကြကုန်၏၊ ပုရောဟိတ
 ပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်၏သားသည်၊ နိသိန္နကာလတော၊ နေသောကာလမှ၊
 ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဗိတ္တသမာဓာနံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ရာဇ
 ပုတ္တော၊ မင်းသားသည်၊ မုဟုတ္တေနော၊ တမုဟုတ်သော ကာလဖြင့်လျှင်၊
 ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားသား၏၊
 သန္တိကံ၊ အတံသို့၊ အာဂတော၊ လာလေ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသားရဟန်း
 သည်၊ တံ၊ ထိုမင်းသားရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သမ္မာ၊ အဆွေ၊ ကိံ၊ အတတ်
 ကြောင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေး၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဣမ၊ ဤကျောင်း၌၊ နိဝိဒိ၊
 နေဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုမင်းသားရဟန်း
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ မုဟုတ္တံ၊ တမုဟုတ်မျှ၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေပြန်၍၊
 သမ္မာ၊ အိုအချင်း၊ ဣမဿသိပ္ပဿ၊ ဤအတတ်ပညာအား၊ ဧကိဘာဝါဘိ
 ရတိ၊ တယောက်အထည်းတည်းမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နိပ္ပတ္တိကိရ၊ အပြီး
 ဖြစ်သည်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပုရောဟိတပုတ္တော၊ ပုရော
 ဟိတ်သားရဟန်းသည်၊ သမ္မာ၊ အိုအဆွေ၊ ဧဝံ၊ ဩဝါဟုတ်၏၊ တေနဟိ၊ ထို
 သို့တပြီးကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိသိန္နကာလသံဇေ၊ နေရာအရပ်သို့လျှင်၊
 ဂစ္ဆာ၊ သွားလေဦး၊ ဣမဿသိပ္ပဿ၊ ဤအတတ်ပညာ၏၊ နိပ္ပတ္တိ၊ အပြီးကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုရိမနယေနော၊ ရှေး
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ ပုရိမနယေနော၊ ရှေး

နည်းဖြင့်သာလျှင်။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ ဝုရောဟိတဝုတ္တော၊ ဝုရောဟိတ်သားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေး
 အတူသာလျှင်၊ ဥပယျာဇေတွားလွှတ်လိုက်၍၊ တသ္မိ၊ ထိုမင်းသားရဟန်း
 သည်၊ ဂတေ၊ သွားလေပြီးသော်၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ' ဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း၊ အယံ၊ ဤမင်းသားရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မဉ္စ၊ အမှု
 ကိုလည်း၊ ဟါပေတိ၊ ယုတ်လျော့စေ၏၊ မမဉ္စ၊ ငါ၏လည်း၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ဟာ
 ပေတိ၊ ယုတ်လျော့စေ၏၊ ဣမ၊ ဤငါရှိရာသို့၊ အဘိ၊ ဘုရားမပြတ်၊ အာဂစ္ဆ
 တိ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံပြီး၍၊ သော၊ ထိုဝုရော
 ဟိတ်သားရဟန်းသည်၊ ပဏ္ဏသာလတော၊ ကျောင်းသစ်မ်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်လေ၏၊ ဣတရော၊ မင်းသားရဟန်း
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဏ္ဏသာလယ၊ ကျောင်းသစ်မ်း၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေ
 သည်ရှိသော်၊ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း၊ မဟုတ္တကေနော၊ တစတခြင်းဖြင့်လျှင်၊
 ဥက္ကဋ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုဝုရောဟိတ်သား
 ရဟန်း၏၊ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကျောင်းသစ်မ်းသို့၊ အာဂစ္ဆံ၊ လာ၍၊ ဣတောပိ
 တောစ၊ ထိုမှဤမှလျှင်၊ မဂ္ဂန္တောပိ၊ ရှာသော်လည်း၊ တံ၊ ထိုဝုရောဟိတ်သား
 ရဟန်းကို၊ အဒိသ္မာ၊ မမြင်မူ၍၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ' ဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့
 ကြံသနည်း၊ ယော၊ အကြင်အဆွေသည်၊ ဂဟဠကာလေပိ၊ လူဖြစ်သော
 ကာလ၌လည်း၊ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊ အာဂ
 တော၊ လာပါ၏၊ မံ၊ ငါ၏၊ ဒဠု၊ မြင်အံ့သောငှါ၊ နယဘာတိ၊ မရ၊ သောနာမ၊
 ထိုအဆွေမည်သည်ကား၊ မယိ၊ ငါသည်၊ အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်၊
 ဒဿနဓိ၊ မြင်ခြင်းကိုမျှလည်း၊ အဒါတုကာမော၊ ပေးခြင်းငှါအလိုမရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဏ္ဏမိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊ ခေ၊ အိုအချင်း၊ ဝိတ္တံ၊ သင်၏ပိတ်သည်၊ အဟော
 နယန္တုသိ၊ ဩဌာမရှက်လေတကား၊ ယံမံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ဝုရက္ခတ္ထံ၊ လေး
 ကြိမ်မြောက်အောင်၊ ဣမ၊ ဤကျောင်းသို့၊ အာနေသိ၊ ပို့သောင်၏၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တေ၊ သင်ပိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊
 နဝတ္တိဿာမိ၊ လိုက်၍မကျင့်လတ္တံ့၊ အညဒဠု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တံယေ
 ဝ၊ သင်ပိတ်ကိုသာလျှင်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဝတ္တာပေဿာ
 မိ၊ လိုက်၍ကျင့်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံပြီး၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာသို့၊ ပဝိသေတွာ၊ ဝင်လေ၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရထိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပဇ္ဇေကပေမိ၊ ပဇ္ဇေက
 ပေါမိဉ္ဇာဘ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်

ဖြင့်၊ နန္ဒမူလကပတ္တဝရံ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌ဝမ်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားလေ၏။ ဣတရောပိ၊ ပုရောဟိတ်သားရဟန်းသည်လည်း၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဓိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တေဉ္ဇဘာဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ မနောသိလဝတလေ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသိသာအပြင်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးအသီး၊

သဗ္ဗေသဘောထနိပကံ(ပ)မာတင်္ဂရညေဝနာဂေါထိ၊ သဗ္ဗေသဘောထနိပကံ(ပ)မာတင်္ဂရညေဝနာဂေါဟူကုန်သော၊ ဣမာဥဒါနဂါထာယေားဤဥဒါန်းနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ သု၊ ပြောဆိုကြကုန်၏။ နောအမေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ နိပကံ၊ ပြကတေပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ကသိုဏ်းပရိကံဈာန်တရား၌လိမ္မာသော၊ သာဓုဝိဟာရိ၊ ဥပစာအပ္ပနာသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံစွာနေလေ့ရှိသော၊ သဒ္ဓိံစရံ၊ အတူတကွတရားကို ကျင့်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဖိရံ၊ သမာဓိရှိသော၊ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ စေလဘောထ၊ အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေန၊ ထိုသို့သောအပေါင်းအဖော်ကိုရသဖြင့်၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသောဝုပ္ပါလသည်၊ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ သဗ္ဗပရိသယာနိ၊ အလုံးစုံသောဘေးနေတို့ကို၊ အဘိတုယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ စရေယျ၊ ကျင့်နိုင်ရာ၏။ နောအမေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ နိပကံ၊ ပြကတေပညာရှိသည်ဖြစ်၍ လိမ္မာသော၊ သာဓုဝိဟာရိ၊ ဥပစာအပ္ပနာသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံစွာနေလေ့ရှိသော၊ သဒ္ဓိံစရံ၊ အတူတကွ တရားကို ကျင့်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဖိရံ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဟာယံ၊ အပေါင်းအဖော်ကို၊ စေလဘောထ၊ အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဝိဇိတံ၊ မိမိ၏အာဏာနဲ့ ရာဖြစ်သော၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေဣဝ၊ သွားလေဘိသကဲ့သို့၊ မာတင်္ဂါ၊ မာတင်အမည်ရှိသော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ အရညေ၊ တောအရပ်၌၊ စရေဣဝ၊ သွားလေဘိသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဖိရံ၊ သူရိက်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေစရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နိပကန္တိ၊ နိပကံဟူသည်ကား၊ ပကတိနိပကံ၊ ပြကတေပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသော၊ ကသိဏပရိကမ္မာဒိကုသလံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံအစရှိသည်တို့၌ လိမ္မာသော၊ သာဓုဝိဟာရိန္တိ၊ သာဓုဝိဟာရိဟူသည်ကား၊ အပ္ပနာဝိဟာရေနဝါ၊ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်နေခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရေနဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဖိရန္တိ၊ ဖိရံဟူသည်ကား၊ ဝိတိသမ္ပန္နံ၊ သမာဓိတရားနှင့် ပြည့်စုံ

သော၊တတ္ထ၊ထိုစကား၌၊ နိပကတ္ထေန၊နိပကသဒ္ဓါ၏အနက်ဖြင့်၊မိတိသမ္ပဒါ၊သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝုတ္တာ၊မိန့်အပ်၏၊ ဣပေန၊ဤဂါထာ၌ကား၊ မိတိသမ္ပန္နမေဝ၊ခိုင်ခန့်သောလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုသာလျှင်၊ဝုတ္တာ၊မိန့်အပ်၏၊ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊မိတိတိဇေတံဝစနံ၊မိတိဟုံသောစကားသည်၊အသိထံလပရက္ကမတာ၊မလျော့သောလုံ့လရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ကာမံတစောစန္ဒာရုစာတိ၊ကာမံတစောစန္ဒာရုစဟူ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ပဝတ္ထဝိရိယဿ၊ဖြစ်သောလုံ့လ၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊အမည်တည်း၊ အပိစ၊တနည်းသော်ကား၊ မိတ္တိတပါပေါ၊ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိ၏၊ဣတိဝိ၊ထိုကြောင့်လည်း၊မိရော၊မိရမည်၏၊ရာဇာဝရဋ္ဌိမိဇိတံပဟာယာတိ၊ရာဇာဝရဋ္ဌိမိဇိတံပဟာယဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပကတိရာဇာ၊ပြကစေ့သောမင်းသည်၊ မိဇိတံ၊မိမိ၏နိုင်ငံဖြစ်သော၊ရဋ္ဌိ၊ပြည်တိုင်းကားကို၊အနတ္ထာဝဟန္တိ၊အကျိုးမရှိသည်ကိုဆောင်ရွက်၏ဟု၊ ဥဝ္ဋာ၊သိ၍၊ ရဇ္ဇံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ဧကော၊ တယောဂ်အထည်းတည်း၊ စရိယထာစ၊သွားလေသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဗာဿသဟာယံ၊ သူမိက်တည်းဟူသောအပေါင်းအပေါ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ ဧကော၊ တယောဂ်အထည်းတည်း၊ စရေယျ၊ သွားရာ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ရာဇာဝရဋ္ဌိန္တိ၊ရာဇာဝရဋ္ဌိဟူသည်ကား၊သုတသောမရာဇာ၊သုတသောမမင်းသည်၊ မိဇိတံ၊မိမိ၏နိုင်ငံဖြစ်သော၊ ရဋ္ဌိ၊ပြည်တိုင်းကားကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဧကော၊တယောဂ်အထည်းတည်း၊စရိယထာစ၊သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာဇနကော၊မဟာဇနကမင်းသည်၊ ရဇ္ဇံ၊ပြည်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ဧကော၊တယောဂ်အထည်းတည်း၊စရိယထာစ၊သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ ဧကောစရေတိ၊ဧကောစရေဟူသော၊ တဿပဒဿ၊ထိုဝုန်၏၊ အယဇ္ဇိအတ္ထော၊ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သေသံ၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားကို၊ ယထာဝုတ္တနုဿရေန၊ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဇာနိဝုဒ္ဓံ၊သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၏၊ ဣတံ၊ထိုကြောင့်၊ နပိတ္ထာရိတာ၊မချဲ့အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤကားအပြီးတည်း၊ ။သဟာယဂါထာဝုတ္တနာ၊သဟာယဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

အဒ္ဓါပသံသာမာတိ၊အဒ္ဓါပသံသာမဟူသော၊ ဣမိဿာဂါထာယ၊ဤဂါထာ၌၊ယာဝ၊အကြင်ရှေ့လောက်၊အာကာသတလေ၊ဟင်းလင်းအပြင် ဖြစ်သော၊ပညတ္တာသနေ၊ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါနံ၊ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ

၂၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တို့၏နိဿယ၊နေရာသည်၊ အတ္တိ၊ရှိ၏၊တာဝ၊ထိုရွှေ့လောက်၊ စတုန္ဒိသ
ဂါယာယ၊ စတုန္ဒိသဂါယာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိသဒိသာဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာနှင့်
တူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ဥပ္ပတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အယံ
ပန၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ဝိသေသော၊အထူးတည်း၊ရာဇာ၊ဗာရာဏသီ
မင်းသည်၊ဓုတ္တိယာ၊ညဉ့်အခါ၌၊ တိက္ခတ္တု၊သုံးကြိမ်၊ ဥဗ္ဗိဇ္ဇယထာ၊ ထိတ်
လန့်ခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ အပံရာဇာ၊ ဤဗာရာဏသီ
နောက်မင်းသည်၊ နဥဗ္ဗိဇ္ဇတိ၊ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိ၊ အဿ၊ ထိုဗာရာဏသီ
မင်းအား၊ယညော၊ယဇ်ပူဇော်အံ့သောအခြင်းအရာသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊
ရှေးရှုထင်ခြင်း အစီအရင်သည်၊ နေဝအဟောသိ၊မဖြစ်၊ သော၊ထိုဗာရာ
ဏသီမင်းသည်၊ အာကာသတထေ၊ဟင်းလင်းအပြင်၌၊ပညတ္တေသု၊ခင်း
အပ်ကုန်သော၊ အာသနေသု၊နေရာတို့၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
ကို၊နိဿိဒါပေတ္တာ၊နေစေ၍၊တုဗ္ဗေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ကေနာမ၊အဘယံ
အမည်ရှိကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုန္တိ၊မေး၏၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊ မယံ၊
ငါတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိနာမ၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိမည်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိနော
တိ၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိနော ဟူသော၊ ဣမဿ၊ဤပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
သည်၊ကော၊အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္တိတေ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊
မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သုန္နရံဝါ၊ကောင်းသော အစာကိုလည်း
ကောင်း၊အသုန္နရံဝါ၊မကောင်းသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ရအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိကာရော၊ ရွံရှားခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊
ဘုဇ္ဇာမ၊စားကြကုန်၏၊ ဣတိ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိနော၊အန
ဝဇ္ဇဘောဇိမည်ကုန်၏၊တံ၊ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊ရညော၊ဗာရာဏ
သီမင်းအား၊ဧတံ၊ဤသို့သောအကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ကိံ၊အဟော
သိ၊အဘယံသို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဇေ
သာဝါ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်း သဘောရှိကုန်သလော၊ နောဝါ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်း
သဘောမရှိကုန်သလော၊ ဥပပရိက္ခေယျံ၊စုံစမ်းရမှုကား၊ ယံနုန၊ကောင်း
လေစွ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပိန္နေတွာ၊ကြံ၍၊တံဒိဝသံ၊ထိုနေ၌၊ကဏာဇကေန၊ဆန်
ခွဲဆန်ညှာဖြင့်ချက်အပ်သော၊ဗိလင်္ဂီဒုတိယေန၊ ပခုန်းရည်ဟင်းလျှင်နှစ်ခု
မြှောက်သောအစာဖြင့်၊ ပရိဝိသိ၊ကျွေးမွေး၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
အရှင်တို့သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာကို၊ ဘုဇ္ဇန္တာဝိယံ၊ စားရကုန်
သကဲ့သို့၊နိဗ္ဗိကာရော၊ ရွံရှားခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုဇ္ဇိံသု၊စားကုန်

၀၀

၏။ ရှာစာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ မနာပေါ၊ နှစ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကေဓိဝသံ၊ တနေသန္တိ၊ ပဋိညာတတ္ထာ၊ ဝန်ခံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိဗ္ဗိ
 ကာရာ၊ ရွှံ့ရှားခြင်းကင်းကုန်ပြီ။ သွေ၊ နက်ဖန်၊ စာနိဿာဒိတိ၊ သိရလတ္တံ့၊ ဟု
 သွာတနာယဝိ၊ နက်ဖန်အလို၊ ဌာ၊ လည်း။ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်ပြန်၏။ တတော၊
 ထိုနေောင်မှ။ ဒုတိယဒိဝသေဝိ၊ ခိုဗန်းသောက်သောနေ့၌လည်း။ တထေဝ၊
 ထိုအတူလျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေဝိ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း။
 တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်၊ ပရိသုဉ္ဇိံ သု၊ စားကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုနေောင်မှ။
 ရှာစာ၊ မင်းသည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သုန္ဓရတရံ၊ အထူးသဖြင့် ကောင်း
 သောဘောဇဉ်ကို၊ ဒေတွာ၊ လှူဒါန်း၍။ ဝိမံသိဿာဒိတိ၊ စုံစမ်းအံ့ဟု။ ပုနဝိ၊
 တဖန်လည်း။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဘိတ်၍။ ဧဒိဝသေ၊ နှစ်ခုက်တို့ပတ်လုံး။
 မဟာသက္ကာရံ၊ မြတ်သောပူဇော်သကာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဏီတေန၊ မွန်
 မြတ်သော။ အတိဝိဓိတြေန၊ အထူးသဖြင့်ဆန်းကြယ်သော။ ခါဒနိယေန၊
 ခဲတွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယေန၊ စားတွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ပရိဝိသိ၊ ကျွေးမွေး၏။ တေဝိ၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့သည်လည်း။ တထေ
 ဝ၊ ထိုရှေးအတူပင်လျှင်၊ နိဗ္ဗိကာရာ၊ ရွှံ့ရှားခြင်း ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍။
 သုဉ္ဇိံတွာ၊ စားကုန်၍။ ရညော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာစကား
 ကို၊ ဝတွာ၊ ပြောဟော၍။ ပက္ကမိံ သု၊ ဖဲသွားလေကုန်၏။ ရှာစာ၊ ဗာရာဏ
 သီမင်းသည်။ တေသု၊ ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့သည်။ အစိရ၊ ပက္ကန္တေသု၊
 သွား၍ ကြောမြင့် ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧတေ၊ ထိုအင်ရှင်တို့သည်။ အန
 ဝဇ္ဇဘောဇိနော၊ အနဝဇ္ဇ ဘောဇိမည်ကုန်၏။ အဟောဝတ၊ ဩဌာန်
 တွယ်ရှိလေစွတကား။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ အနဝဇ္ဇဘောဇိ၊ အနဝဇ္ဇ
 ဘောဇိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ မဟာ
 ရန္တံ၊ မြတ်သောမင်း၏ အဖြစ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အ
 ဖြစ်ကို။ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈိသကရက္ခမူလေ၊ မဇ္ဈိသကသစ်ပင်ရင်း၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့၏၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂမနကာရဏံ၊ လာခြင်း
 ၏အကြောင်းကို။ ဝိဘာဝေန္တေ၊ ထင်ရှားစေလိုသည်ဖြစ်၍။ အဒ္ဓါပသံ
 သာမသဟာယ သမ္ပဒံ(ပ)ခပ္ပဝိသသဏကပ္ပေါတိ၊ အဒ္ဓါပသံသာမသဟာ
 ယသမ္ပဒံ(ပ)ခပ္ပဝိသသဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာ
 သိ၊ ဟော၏။ ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သဟာယသမ္ပဒံ၊ တိလက္ခန်အစရှိသော

ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ပသံသာမ၊ ခြီးမွမ်းထိုက်
ကုန်၏။ သေဠာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်သော၊ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊
သမာသေဝိတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာမှီဝဲအပ်ကုန်၏။ ဇေတ၊ ထိုသီလက္ခန္ဓာတည်
သောအပေါင်းအဖော်တို့ကို၊ အသဒ္ဓါ၊ မရကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရိဟာ
ယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ အနုဝဇ္ဇဘောဇံ၊ တရားနှင့်လျော်သော အစာကိုစား
သည်ဖြစ်၍၊ ဇေကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခုတ္တဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့
ချိုနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ သာဂါထာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ပဗ္ဗတ္တတော၊ ပုဒ်
အနက်အားဖြင့်၊ ဥတ္တာနာဇေ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
ကေဝလံပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဟာယသမ္ပဒန္တိ ဇေတ္ထ၊ သဟာယသမ္ပဒ်
ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အသေခေါ်၊ အသေခံဖြစ်ကုန်သော၊ သီလာဒိခန္ဓေဟိ၊
သီလက္ခန္ဓာအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ သဟာ
ယာဇေ၊ အပေါင်းအဖော်တို့ကိုသာလျှင်၊ သဟာယသမ္ပဒါတိ၊ သဟာယ
သမ္ပဒါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
ဇေတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သဟာယသမ္ပ
ဒါတိ၊ သဟာယသမ္ပဒါဟူ၍၊ ယာအယံသမ္ပဒံ၊ အကြင်ပြည့်စုံခြင်းကို၊
ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တံသဟာယသမ္ပဒံ၊ ထိုအသေခံတည်းဟူသော ဂုဏ်
ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ပသံသာမ၊ ငါတို့ခြီးမွမ်းကုန်
၏။ ဧကံသေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ထောမေမ၊
ခြီးမွမ်းပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံ
ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ သေဠာ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်
ကုန်သော၊ သဟာယာ၊ သီလက္ခန္ဓာနှင့်ပြည့်စုံသော အပေါင်းအဖော်တို့ကို၊
သမာသေဝိတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာမှီဝဲအပ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ထောမေမ၊ ခြီးမွမ်းပါကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
ထောမေမ၊ ခြီးမွမ်းကုန်သနည်း ဟူမူကား၊ ဟိ၊ ချွေ၍ပြဦးအံ့၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ သီလာဒိသေဠေ၊ သီလအစရှိသောတရားမြတ်၌၊ သေဝမာနဿ၊
မှီဝဲသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီလာဒယော၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ အနုပ္ပန္နာ၊
မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊
ဖြစ်ကုန်ပြီးသော တရားတို့သည်၊ ဝုဒ္ဓိံဝိရုဇ္ဈိံဝိပုလံ၊ ကြီးကျယ်ပွားများ
ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သမေ၊ အညီအညွတ်၊ သေဝ
မာနဿ၊ မှီဝဲသော၊ အညမညဿ၊ အချင်းချင်းအား၊ သမခာရဏေနစ၊
အညီအမျှဆောင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စဿ၊ ကုက္ကုစ္စကို၊ ဝိနာ

ဒနေနစ၊ပျောက်ရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓါ၊ရအပ်ကုန်သောတရားတို့
 သည်၊နပရိဟာယန္တိ၊မယုတ်မလျော့ကုန်၊သေဋ္ဌေစ၊မြတ်သည်လည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ သမေဝ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဧတေသဟာယကော၊ ထိုအဆွေခင်မွန်းတို့ကို၊အလဒ္ဓါ၊ မရအပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်လျော့ကုန်၏။ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသားသည်။
 ကုဟနာဒိမိစ္ဆာဇီဝံ၊ ကုဟနအစရှိသောမိစ္ဆာဇီဝကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြင်၍၊
 ဓမ္မနံ၊ တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်သော၊ ဘောဇနံ၊ အစာကို၊
 ဘုဇ္ဇန္တော၊စားလျက်၊တတ္ထစ၊ထိုစားသွယ်၌လည်း၊ ပဋိဗ္ဗာနနယံ၊ဒေါသ
 ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊အနုပါဒေန္တော၊မဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊အနဝဇ္ဇဘောဇိ၊အပြစ်
 မရှိသောအစာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အတ္တကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိ
 သော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ ဧကော၊ တယောက်အထည်း
 တည်း။ ခဂ္ဂဝိသာကာပွေ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊အဟတ္ထိ၊ငါသည်လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊စရန္တော၊ကျင့်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဣမံသမ္ပတ္တိံ၊ ဤသို့သောချမ်းသာကို၊ အဓိဝတော၊ ရု၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အနဝဇ္ဇဘောဇိဂါ
 ထာဝဏ္ဏနာ၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

☞ မိသွာသုဝဏ္ဏဿာတိဇ္ဈေ၊ မိသွာသုဝဏ္ဏဿ ဟူသော ဤဂါထာ၌၊
 ဥပ္ပတ္တိံ၊ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟုမူကား၊ အညတရော၊
 တယောက်သော၊ဗာရာဏသိရာဇာ၊ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ ဂိဋ္ဌသမယေ၊
 ဇွေကာလ၌၊ဒိဝါသေယျံ၊နေ့အခါအိပ်ခြင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ကပ်ရောက်၏၊
 အဿ၊ထိုမင်း၏၊သန္တိ၊ကေစ၊အနီး၌လည်း၊ဝဏ္ဏဒါယိ၊အမျိုးကျွန်မသည်
 ဂေါသိတစနံ၊ဂေါသိတမည်သောစနံတူးကို၊ပိသတိ၊ကြိတ်၏၊တဿာ၊
 ထိုအမျိုးကျွန်မ၏၊ ဧကဗာဟာယံ၊လက်ရုံးတဘက်၌၊ ဧကံ၊တခုသော၊
 သုဝဏ္ဏဝလယံ၊ရွှေလက်ကောက်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဧကဗာဟာယံ၊လက်
 ရုံးတဘက်၌၊ ဧန္တု၊နှစ်ခုသောလက်ကောက်တို့သည်၊အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊
 တာနိ၊ထိုလက်ကောက်နှစ်ခုတို့သည်၊အညမညံ၊အချင်းချင်း၊သံဃာနုန္တိ၊
 ထိကြကုန်၏၊ ဣတရံ၊ဤမှတပါးသောလက်ကောက်သည်၊ နသံဃာနုတိ၊
 မထိပါး၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊တံ၊ထိုအမူအရာကို၊မိသွာ၊မြင်၍၊ ဧဝမေဝ၊ဤ
 အတူသာလျှင်၊ဂဏဝါသေန၊အပေါင်းအဖော်နှင့်နေခြင်းကြောင့်၊ဗာဇ္ဇနာ
 ထိပါးခြင်းရှိသည်၊ ဧကဝါသေ၊ တယောက်အထည်းတည်း နေခြင်း၌၊

၂၁၀

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အထဋ္ဌနာ၊ ထိပါးခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုနပျုနံ၊ အတန်
 တလဲလဲ။ ဒါသိ၊ ကျွန်မကို။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်လျက်၊ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏။ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း။ သဗ္ဗာသကံ၊ ရာဘူသိကာ၊ အလုံး
 စုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်ယင်ခြင်းရှိသော။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ ဗိဇယန္တိ၊
 ယပ်ခပ်လျက်၊ ဌိတာ၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။
 ဝဏ္ဏဒါသိယာ၊ အမျိုးကျွန်မ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ပဗ္ဗိဗန္ဓဝိတ္တမညေ၊
 တပ်သောစိတ်ရှိသည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တံဒါသိ၊ ထို
 ကျွန်မကို။ ဥဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစ၍။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုပင်လျှင်။ ဝိသိတု၊
 ကြိုတ်အံ့သောဌ၊ အာရဇ္ဈ၊ အားထုတ်၏။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရား၏။ ဥတယဗာ
 ဟာယ၊ လက်ရုံးနှစ်ဘက်၌။ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဝလယာ၊
 ရွှေလက်ကောက်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရွှေလက်ကောက်တို့
 သည်။ သံဃာဇ္ဇာ၊ ထိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မဟာသန္တံ၊ ပြင်းစွာသောအသံကို၊
 ဇနယိံ၊ သူ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုဠ၊ တရံ၊ အတိုင်းထက်
 အလွန်၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ပြီးစွာသည်ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ျာဖြစ်သော၊ ပဿန၊
 နံပါးဖြင့်၊ နိဗ္ဗန္ဓောယေဝ၊ လျောင်းလျက်သာလျှင်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
 အာရတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ နိဗ္ဗန္ဓောယေဝ၊ လျောင်းလျက်ပင်လျှင်။ ပစ္စေက
 ဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တကာသိ၊ မျက်မှောက် ပြုလေ၏။
 အနုတ္တရေန၊ အထူးမရှိသော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်၊ သုခိတံ၊ ချမ်းသာ
 စွာ၊ နိဗ္ဗန္တံ၊ အိပ်သော၊ တံ၊ ထိုမင်းကို၊ စန္ဒနဟတ္ထာ၊ စန္ဒကူးကို ယက်ကိုင်
 လျက်၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ မဟာရာဇာ၊ မင်း
 မြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အာလိမ္မာမိ၊ လိမ်းပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
 ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားတို့၊ သင်သည်။ အပေဟိ၊ ဖဲသွားလေ
 မာအာလိမ္မ၊ မလိမ်းလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။
 မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ နအာလိမ္မာမိ၊ မလိမ်းရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေသံ၊ ထိုမင်း
 မိဖုရားတို့၏။ ကထာသလ္လဘဝံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍။
 အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်။ ဥပသင်္ကမိံ၊ သူ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို
 အမတ်တို့သည်။ မဟာရာဇဝါဒေန၊ မဟာရာဇဟူသောစကားဖြင့်၊ အာ
 လိတော၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဏေ၊ အိုအချင်းအမတ်တို့၊ အဟံ၊
 ငါသည်။ နရာဇာ၊ မင်းမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ ကြွင်း

သောစကားသည်။ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမဂါထာ၌၊ ဂုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆို
အပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂါထာ၏အဖွင့်တည်း။ ကမ္မာရေပုတ္တေန၊ ရွှေပန်း
ထိပ်သည်သားသည်၊ သုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေ၏၊ ဝလယာနိ၊ လက်ကောက်တို့ကို၊
ပတာဿရာ၊ အရောင်ပြောင်ပြောင် တောက်ကုန်လျက်။ သုနိဗ္ဗိတာနိ၊
ကောင်းစွာပြီးသည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ခုသော
လက်ကောက်တို့သည်၊ သံဃာနုနာနိ၊ အချင်းချင်းထိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သန္တံ၊ အသံကို၊ ဇနယန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ ဘုဇေ၊ တခုသောလက်ကောက်
၌၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ နဇနယတိ၊ မဖြစ်စေ၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဇကော၊
တယောက်အထည်းတည်း။ ခရုပိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြို့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေ၊
ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒိသွာတိ၊ ဒိသွာဟူသည်ကား၊ ဩသော
ကေတွာ၊ ဩညံ့သည်ရှိသော်၊ သုဝဏ္ဏဿာတိ၊ သုဝဏ္ဏဿဟူသည်ကား၊
ကမ္မနဿ၊ ရွှေ၏၊ ဝလယာနိတိ၊ ဝလယာနိဟူသော၊ ပါဠိသေသော၊ ပါဠိ
သေသကို၊ ပပိသိတဗ္ဗော၊ သွင်းအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံအတ္ထော၊ ဤ
အနက်သည်။ သာဝသေသတ္ထော၊ သာဝသေသအနက်ရှိ၏၊ အာတာဿရာ
နိတိ၊ အာတာဿရာနိ ဟူသည်ကား၊ ပတာဿနသိယာနိ၊ ပြောင်ပြောင်
တောက်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဇုတိမန္တာနိ၊ ထွန်းပသော အရောင်
ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်။ ဥတ္တာနပဒတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောပုဒ်၏အ
နက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယောဇနာ၊
အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဘုဇေ၊ တခုသောလက်ကောက်ကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်ရ၍၊ ဂဏဝါသေ၊ အပေါင်းအဖော်နှင့်နေခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊
သံဃာနုနာ၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းရှိ၏၊ ဇကောဝါသေ။ တယောက်အထည်းတည်း
နေရခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ အာဇာနည်၊ ခိုက်တိုက်ခြင်းမရှိတော့ပြီ၊
ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ကြံ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဘိတွာ၊
အားထုတ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဓိဂတော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဉာဏ်ကိုရသည်၊
အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ သေသံ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောစကားသည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။
သုဝဏ္ဏဝလယဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုဝဏ္ဏဝလယဂါထာ၏အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိ
ဟာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဇေဝံဒုတိယေနာတိဇေတ္ထံ၊ ဇေဝံဒုတိယေနယူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အညတရော၊ တယောကံ
 သော၊ ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ဒဟရော၊ ငယ်သော
 အရွယ်ကပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အမစ္စေ၊
 အမတ်တို့ကို၊ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်း၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေ
 ခိုင်းသနည်း၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ ဂဟေတွာ၊ သိမ်းပိုက်၍၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်
 ကို၊ ပရိဟာရထ၊ ဆောင်ရွက်ကြကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်း
 ပြုလော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်တံရန္တံ၊ ထိုသို့သောပြည်တိုင်းကားကို၊ အဓမ္မဟိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်
 ရာချေ၊ သာမန္တာ၊ အနီးနိုင်ငံမင်းတို့သည်၊ အာဂမ္မ၊ လာကြကုန်၍၊
 ဝိလုပ္ပိဿန္တိ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးကုန်လတ္တံ့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊
 ဧကပုတ္တကောပိ၊ ထယောက်သောသားသည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အာဂမေဟိတိ၊ ငုံ့လင့်ပါဦးလောဟု၊ သညာပေသံ၊
 သိစေကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မုဒုစိတ္တော၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အမိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊
 ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ တေ၊
 ထိုအမတ်တို့သို့၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ကိံ အာဏာပေသိ၊ အဘယ်သို့စေ
 သနည်း၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ဂတ္တိနိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိပြီ။ ဇာတံ၊ ဖွားသော၊ ပုတ္တံ၊
 သားကို၊ ရန္တေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊ အဘိသိပ္ပိတွာ၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကို၊
 ပရိဟာရထ၊ ဆောင်ရွက်ကြကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြု
 အံ့ဟု၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး၊ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်၊ ပုတ္တံဝါ၊ သားယောက်ျားကိုသော်လည်း၊
 ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားမြင်လတ္တံ့။ ဝိတရံဝါ၊ သမီးကိုသော်လည်း၊ ဝိဇာယိဿ
 တိ၊ ဖွားမြင်လတ္တံ့။ ဇေတံ၊ ဤအခြင်းအရာကို၊ ရန္တာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ ဝိဇာယနကာ
 လံ၊ ဖွားမြင်သောကာလတိုင်အောင်။ တာဝအာဂမေဟိတိ၊ ငုံ့လင့်တော်
 မူပါဦးလောဟု၊ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ သညာပေသံ၊ သိစေကုန်၏။ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားယောက်ျားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်
 ၍၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာ
 လျှင်၊ အာဏာပေသိ၊ စေလိုက်၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ပုနပိ၊ တစ်ဖန်
 လည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ပဋိပလေ၊ အသး

နှင့်ပြည့်စုံသည်။ဟောဟိတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊တာဝ၊ထိုရွှေလောက်၊ အာဂမေ
 ဟိ၊ဝံသင့်တော်မူသော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဗဟူဟိကာရဏဟိ၊ များစွာသော
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊သညာပေသံ၊သိစေကုန်၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊ကုမာ
 ရော၊မင်းသားသည်၊ပဋိဗလေ၊အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊အမစ္စေ၊အမတ်တို့ကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ၊စည်းဝေးစေ၍၊
 အယံ၊ဤမင်းသားသည်၊ပဋိဗလော၊စွမ်းနိုင်ပြီ၊တံ၊ထိုမင်းသားကို၊ ရဇ္ဇေ၊
 မင်း၏အဖြစ်၌၊အဘိသိပ္ပိတွာ၊အဘိသိက်သွန်း၍၊ ပဋိပဇ္ဇထာတိ၊ကျင့်စဉ်
 ကြကုန်သောဟု၊အမစ္စာနံ၊အမတ်တို့အား၊ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊ဒတွာ၊ပေး
 ခဲ့၍၊အန္တရောပဏာ၊အိမ်ဈေးမှ၊ကိသိယ ဝတ္ထာဒယာ၊မန်ရည်စွန်းသော၊အ
 ဝတ်အဝတ်ကုန်သော၊သဗ္ဗပရိက္ခာရေ၊အလုံးစုံသောရဟန်းပရိက္ခရာတို့ကို
 အာပာရာပေတွာ၊ဆောင်စေ၍၊အန္တပုရေဝေ၊ နန်းတော်တွင်း၌ပင်လျှင်၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ မဟာဇနကောဝိယ၊မဟာဇနကမင်းကဲ့သို့၊ နိက္ခမိ၊
 ထွက်သွား၏၊သဗ္ဗပရိဇနော၊အလုံးစုံပြည်သူအပေါင်းသည်၊ နာနုပ္ပကာရံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားသော ငိုကြွေးခြင်းကို၊ ပရိဒေဝယမာနော၊ ငိုကြွေး
 လျက်၊ ရာဇာနံ၊ဗာရာဏသီမင်းသို့၊ အနုဗန္ဓိ၊အစဉ်တစိုက်လိုက်ကြ၏၊
 ရာဇာ၊မင်းသည်၊ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ရဇ္ဇသိမော၊
 နိုင်ငံ၏အပိုင်းအခြားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဂင်္ဂွာ၊
 သွားလေပြီး၍၊ ကတ္တရဓဏ္ဍန၊ တောင်ဌေးဖြင့်၊ လေခံ၊ ရေးသည်ကို၊
 ကတွာ၊ပြု၍၊အယံလေခါ၊ဤအရေးကို၊နာတိက္ကမိတဗ္ဗာ၊မနင်းမကျော်အပ်
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆို၏၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ လေခါ
 ယ၊အရေး၌၊ သိသံကတွာ၊ဦးခေါင်းဆိုက်၍၊ ဘူမိယံ၊မြေ၌၊ နိပ္ပန္နော၊အိပ်
 လျက်၊ပရိဒေဝယမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်၊တာဝ၊ချစ်သား၊ တုယံ၊သင်ချစ်
 သား၏၊ရညော၊ဘခင်မင်းကြီး၏၊ အာဏံ၊အာဏာတော်ကို၊ကံ၊ကရိသာ
 တိတိ၊အတယ်သို့ပြုနိုင်အံ့နည်းဟု၊ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊လေခံ၊အရေးကို၊
 အတိက္ကမာပေသိ၊ လွန်စေ၏၊ကုမာရော၊မင်းသားသည်၊ တာတာတိ၊အို
 ဘခင်ဟူ၍၊ဓာပိတွာ၊ပြေးလေ၍၊သံပါပုဏ္ဏာတိ၊မြီလေ၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်
 ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဧတံ၊ဤမင်းသားကို၊ မဟာဇနံ၊လူများ
 အပေါင်းကို၊ ပရိဟရဇ္ဇော၊ ဆောင်ရွက်စေလျက်၊ ရဇ္ဇမင်း၏အဖြစ်ကို၊
 ကာရေသိ၊ပြုစေ၏၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဧကံ၊တယောက်သော၊ ဒါရုကံ၊
 သူငယ်ကို၊ပရိဟရိတံ၊ဆောင်ရွက်အံ့သောငှါ၊ ကိံနသက္ခိယံ၊အာတယ်
 ကြောင့်မတတ်နိုင်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့ပြု၍၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊

၂၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

‘တဟေတွာယု၍၊ အရညံ၊ တောသ္မိ၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်္ဂလေ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊
 ဗုဗ္ဗပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟိ။ ရှေးရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဝသိတံ၊ လိတင်းသုံးနေ
 သူးသော၊ ပဏ္ဏသသလံ၊ ကျောင်းသစ်ဝန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗုတ္တောန၊ သားနှင့်၊
 သဟ၊ အတူတကွ၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဝရသယနာဒိသု၊ မြတ်သောနေရာအစရှိသည်
 တို့၌၊ ကတပရိစယော၊ လေ့ကျက်ကျင်လည်ခဲ့ဘူးသည်ဖြစ်၍၊ တိဏသန္တ
 ရကောဝါ၊ မြက်အခင်း၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမဉ္ဇကောဝါ၊ ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော
 ညောင်စောင်း၌လည်းကောင်း၊ သယမာနော၊ အိပ်ရသည်ဖြစ်၍၊ ရောဒတိ၊
 ငိုကြွေး၏၊ ဝသိတဝါတာဒိဟိ၊ ချမ်းအေးသောလေအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓော၊
 တွေသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တာတ၊ ဘခင်၊ သိတံ၊ ချမ်းအေး
 ခဲ့၏၊ တာတ၊ ဘခင်၊ ဥဏှံ၊ ပူခဲ့၏၊ တာတ၊ ဘခင်၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်၊
 ခါဒန္တိ၊ ကိုက်ခဲ့ကုန်၏၊ တာတ၊ ဘခင်၊ ဆာတော၊ ထမင်းဆာသည်၊ အမှီ၊
 ဖြစ်ခဲ့၏၊ တာတ၊ ဘခင်၊ ဝိပါသိတော၊ ရေမွတ်ခဲ့သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ရာဇာ၊ အဘမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုသတို့သားကို၊ သညာ
 ပေန္တောယေဝ၊ သိစေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါကို၊ ဝိတိနာမေ
 တိ၊ လွန်စေ၏၊ ဒိဝါပိ၊ နေ့အခါ၌လည်း၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအယိုဌ၊၊ စရိတွာ၊
 သွား၍၊ အဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်၏၊
 တံ၊ ထိုအစသည်၊ ဒိဿကာဘတ္တံ ကာကံဝရက မုပ္ပါဒိဗဟုလံ၊ ရောနှော
 သောအစာဖြစ်၍ ဆပ်ပြောင်းပဲအစရှိသည်တို့ဖြင့် များပြားသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အန္တောဒေတိ၊ အလွန်ဆာလေသင်၏၊
 တံပိ၊ ထိုမိဿကာဘတ်ကိုလည်း၊ ဇိဂန္တောဝသေန၊ ငတ်မွတ်သည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဘုဉ္ဇမာနော၊ စားသည်ရှိသော်၊ ကတိပါဟသေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်
 သာလျှင်၊ ဥဏှော၊ နေပူ၌၊ ဌပိတပဒုမဝိယ၊ ထားအပ်သောကြာပဒုမ္မာကဲ့သို့၊
 မိဿာယိ၊ ညှိုးနွမ်း၏၊ ပစ္စေကပေမိ သတ္တောပန၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သုရား
 အလောင်းသည်ကား၊ ပမ္ပိသင်္ခါနဗလေန၊ အသင့်ဆင်ခြင်သော အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိကာရောယေဝ၊ ရွှံ့ရှာခြင်းကင်း၍သာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ တတော
 ထိုနောင်မှ၊ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းသည်၊ ကုမာရံ၊ မင်းသားကို၊
 သညာပေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ နဂရသ္မိ၊ မြို့၌၊
 ပဏီတာဟာရော၊ မြတ်သောအစကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုငါတို့နေရာ
 မြို့သို့၊ ဂန္တာမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကုမာရော၊ မင်း
 သားသည်၊ တာတ၊ ဘခင်၊ အာမ၊ ဪဩကောင်းလှပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ

ဟ၊ဆို၏။ တတော၊ထိုနောင်မှ၊နံ၊ထိုမင်းသားကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ရှေးသွားပြု
 ၍၊အာဂတမဂ္ဂေနဝ၊ လာခဲ့သောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လေ၏။
 ကုမာရမာတာ၊ မင်းသား၏ မိခင်ဖြစ်သော၊ ဒေဝီ၊မိဖုရားသည်၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ကုမာရံ၊မင်းသားကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊
 ရုညေ၊ထောအရပ်၌၊စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ နဝသိဿတိ၊မနေလတ္တံ့၊ ကတိပါ
 ဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဝတ္တိဿတိတိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့၊
 ဟု၊ဝိနောတွာ၊ကြံ၍၊ ရုညာ၊မင်းသည်၊ ကတ္တရဗလ္လေန၊ တောင်ငွေဖြင့်၊
 လိဒိတဌာနေယေဝ၊ ၊ ရေးသားရာအရပ်၌ ပင်လျှင်၊ဝတိံ၊ စောင်ရန်းကို၊
 ကာရာပေတွာပြုစေ၍၊ ဝါသံ၊နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ပြု၏။ တတော၊ထို
 နောင်မှ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊တဿာဝတိယာ၊ ထိုစောင်ရန်း၏၊ အဝိဒ္ဓရေ
 ဝ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဌတွာ၊ရပ်၍၊တာတာ၊ ချစ်သား၊တေး
 သင့်၏၊မာတာ၊ မိခင်သည်၊ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ နိသိန္ဒာ၊နေ၏၊ တံ၊သင်
 ချစ်သားသည်၊ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပေသေသိ၊စေ
 လိုက်၏၊ယာဝစ၊ အကြင်ရွှေလောက်လည်း၊သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊
 တံဌာနံ၊ ထိုမိခင်နေရာအရပ်သို့၊နပါပုဏာသိ၊ မရောက်လေသေး၊တာဝ၊
 ထိုရွှေလောက်၊ ဥဒိက္ခန္တော၊ ကြည့်ရှုလျက်၊နံ၊ထိုသူပေကို၊ ကောဝိ၊
 တရံတရသော သတ္တဝါသည်၊ မာဟောဝရိဟေဌေယျာတိ၊ မညှဉ်းဆဲ
 ပါစေလင့်၊ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊မုတ်၏၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊
 မာတု၊အမိ၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊ အာရက္ခပုရိ
 သာစ၊အစောင့်အရှောက်ယောက်ျားတို့သည်လည်း၊နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊
 ဒိသွာ၊မြင်ကြကုန်သော်၊ ဒေဝီယာ၊မိဖုရားအား၊ အာရောစေသုံးကြားကြ
 ကုန်၏၊ ဒေဝီ၊မိဖုရားသည်၊ ဝိသတိနာဇုကိတ္တိ သဟဿပရိဝုတာ၊ နှစ်
 သောင်းသောမောင်းမမြီရံလျက်၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ခရီးကြိုသိမ်း
 ပိုက်လေ၏၊ရုညောစ၊အဘမင်း၏လည်း၊ပဝတ္တိံ၊အကြောင်းကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး
 ၍၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ရာဇာ၊အဘမင်းသည်၊ပစ္ဆိတော၊နောက်မှ၊အာဂစ္ဆ
 တိတိ၊လာ၏ဟု၊ သုတွာ၊ကြား၍၊မနုဿာ၊လူတို့ကို၊ ပေသေသိ၊စေလိုက်
 ၍၊ ရာဇာဝိ၊မင်းသည်လည်း၊ တာဝဒေဝ၊ထိုစောဌ်ပင်လျှင်၊ သကဝသ
 တိံ၊ မိမိ၏နေရာအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊သွားလေ၏၊ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊
 ရာဇာနံ၊မင်းကို၊ အဒိသွာ၊မြင်ကုန်၍၊နိဝတ္တိသုံ၊ပြန်လေကုန်၏၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ဒေဝီ၊မိဖုရားသည်၊နိရာသာ၊တပ်မက်ခြင်းကင်းသည်၊ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊နဝရံ၊မြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ရောက်၍၊ရန္တံ၊မင်း၏အဖြစ်ကို၊ အဘိသိဉ္ဇေသိ၊

၂၂၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အဘိသိက်သွန်းစေ၏။ ရာဇာဝါးမင်းသည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသ
 တိ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေထွက်၊
 ဝိပဿိတွာ၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်း၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊
 သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ မဇ္ဈိသကရုက္ခမူလေ၊ မဇ္ဈိသကသစ်ပင်
 ရင်း၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဧဝံဒုတိယေန
 သဟမမဿ(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ဧဝံဒုတိယေနသဟမမဿ(ပ)ခဂ္ဂ
 ဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ဟောပြော၏။ ဒုတိယေန၊ အဖေါ်ဖြစ်သောသားနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊
 မမ၊ ငါအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါစာဘိလာဘော၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်၊
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသားသူငယ်၌၊ သိနေဟဝသေန၊ ချစ်သည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘိသန္ဓနာဝါ၊ အလွန်ဥက္ကဋ္ဌာန်ဖြစ်သည့်လည်း၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ရလေ၏။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဧတံဘယံ၊ ထိုသို့ချစ်လတ္တံ့သော
 ဘေးကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်
 အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ထက်ထွစွာသောဦးချိုနှင့် တူသည်
 ဖြစ်၍၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ သာဂါထာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ပဒတ္တတော၊ ပုဒ်
 အနက်အားဖြင့်၊ ဥတ္တုာနာဇေ၊ ပေါ်သော အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ဧတေနကုမာရေန၊ ထိုမင်း
 သားနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ သီတုဏ္ဍာဒိနိ၊ အချင်းအပူအစရှိသည်တို့ကို၊
 နိဝေဒန္တေန၊ ခံစားသဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသားသူငယ်ကို၊ ပညာပေန္တဿ၊ သိစေ
 သော၊ မမ၊ ငါ၏။ ဝါစာဘိလာပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသူငယ်၌၊ သိနေဟဝသေန၊ ချစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊
 အဘိသန္ဓနာဝါ၊ ဥက္ကဋ္ဌာန်သဖြင့်အတူဗြိတုဟ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ခဲ့၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမံ၊ ဤသားငယ်ကို၊ သစေနပရိစ္စဇာမိ၊ အကယ်၍
 မစွန့်အံ့၊ တတော၊ ထိုသို့မစွန့်ခြင်းကြောင့်၊ အာယတိ၊ ဝိ၊ နောင်အခါ၌လည်း
 ဟေသတိယထေဝ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သကဲ့သို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဒုတိယေန၊ အဖေါ်သားငယ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မမ၊ ငါအား၊ ဝါစာ
 ဘိလာပေါ၊ စကားပြောရခြင်းသည်၊ အဘိသန္ဓနာဝါ၊ အတူဗြိတုဟ်ရခြင်း
 သည်၊ အသာဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံဥဘယံဝိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊
 ဝိသေသာမိ ဂမဿ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓဉာဏ်ကို ရခြင်း၏။ အန္တရာယကရံ၊
 အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဘယံ၊ ဤသို့သောဘေးကို၊ အာ

ယထိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပေက္ခမာနော၊ ဝဲကြည့်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊
 ခာဓေတု၊ စွန့်၍၊ ယောနိဿော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတု၊ ကျင့်၍၊ ပစ္စေ
 ကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဥာဏ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဓိဂတော၊ ရှေ့သည်၊
 အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အာယတိဘယ
 ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အာယတိဘယဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

ကမာဟိဝိတြာတိဇ္ဈေ၊ ကမာဟိဝိတြာဟူသော၍ ဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဟယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရုဏ
 သီပြည်၌၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဧဟရောဝ၊ ငယ်ကတည်းက
 သာလျှင်၊ သေဋ္ဌိဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို၊ လဘိ၊ ရ၏၊ တဿ၊ ထိုသူဌေးသား
 အား၊ တိဏ္ဍိဥတုနံ၊ ဥတုသုံးပါးတို့အား၊ အနုရူပါ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော၊
 တယောပါသဒါ၊ ပြာသာဒ် သုံးဆောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိဟိ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်တို့
 ဖြင့်၊ ဒေဝကုမာရောပိယ၊ နတ်သားကဲ့သို့၊ ပရိစာရေတိ၊ စမ္ပယ်၏၊ သော၊
 ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဧဟရောဝ၊ အငယ်သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်
 လျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိသသာဝိတိ၊ ရဟန်းပြုလိုပါ၏ဟု၊ မာတာပိတ
 ရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်
 နိဝါရေန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်
 လျှင်၊ နိဗန္ဓတိ၊ ထပ်၍ဆိုပြန်၏၊ ပုနပိ၊ တစ်ကြိမ်လည်း၊ မာတာပိတရော၊ အမိ
 အဘတို့သည်၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုခုမာလော၊ သိမ်မွေ့စွဲ
 ညံ့ခဲ့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ ဇုတ္တရာ၊ ပြိုင်ခဲ့၏၊ ခုဇေရာယ၊
 သင်ရုံးသွား၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ စက်မသဒိသာ၊ စင်္ကြံလွှား သည်နှင့်
 တူသောသဘာဝရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနပ္ပကာရေတိ၊ အထူးထူးအပြားပြား
 တို့ဖြင့်၊ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊ တထေဝ၊
 ထိုအတူပင်လျှင်၊ နိဗန္ဓတိ၊ ထပ်၍ဆိုပြန်၏၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်၊
 စိန္တေသံ၊ ကြံကြကုန်၏၊ အဟံ၊ ဤသားငယ်သည်၊ သဗေပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်
 ၍ရဟန်းပြုလေအံ့၊ အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နံ၊ ထိုသားကို၊ သဗေနိဝါရေမ၊ အကယ်၍ ငါတို့တားမြစ်
 ကုန်အံ့၊ တေသ၊ ထိုသားအား၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံး

၂၂၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မသာခြင်းသည်၊ဟောတု၊ဖြစ်စေလော၊ဇေတသာ၊ထိုသားအား၊ဒေါမနုဿ
နှလုံးမသာခြင်းသည်၊မာစဟောတု၊မဖြစ်စေလင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဗိန္ဒေတွာ၊
ကြို၍၊အနုဇာနိံသု၊ခွင့်ပြုကုန်၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊သော၊ထိုသူဌေး
သားသည်၊သဗ္ဗပရိဇနံ၊အလုံးစုံခြံရံသော ပရိသတ်ကို၊ပရိဒေဝမာနံ၊
ငိုကြွေးသည်ကို၊အနာဗိယံတွာ၊နားမထောင်မှု၍၊ဣသိပတနံ၊ဣသိပတန
တောသို့၊ဂတ္တာ၊သွား၍၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊သန္တိကေ၊အထံ
ဌ်၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏၊တဿ၊ထိုသူဌေးသားရဟန်းအား၊ဥဠာရသေနာ
သနံ၊မြတ်သောအိပ်ရာနေရာသည်၊နပါပုဏ္ဏာတိ၊မရောက်ချေ၊မဉ္ဇကေ၊
ညောင်စောင်း၌၊တဋ္ဌိကံ၊ဖျောက်၊ပတ္တရိတွာ၊ခင်း၍၊သယံ၊အိပ်၏၊သော၊
ထိုသူဌေးသားရဟန်းသည်၊ဝရသယနေ၊မြတ်သောအိပ်ရာ၌၊ကတပရိ
စယော၊ပြုအပ်သော အိပ်ခြင်းအလေ့အကျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗရတ္တိံ၊
တညဉ့်ပတ်လုံး၊ဒုက္ခိတော၊ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ရတ္တိ
ယာ၊ညဉ့်သည်၊ပတာတာယ၊ထင်းပြီးသော်၊သရိရပရိကမ္ဘံ၊ကိုယ်လက်
သုတ်သင်ခြင်းအမှုကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပတ္တစိဝရံ၊သပိတ်သင်္ကန်းကို၊အာ
ဒါယ၊ယူ၍၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟိ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့နှင့်၊သန္တိံ၊အတူတကွ၊ပိဏ္ဍာ
ယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏၊တတ္ထ၊ထိုရှာ၌၊ဝုဇာနံ၊ထိတင်းကြီး
တို့အား၊အဂ္ဂါသနဉ္စ၊နေရာဦးကိုလည်းကောင်း၊အဂ္ဂပိဏ္ဍဉ္စ၊ဆွမ်းဦးကို
လည်းကောင်း၊လဟန္တိ၊ရကုန်၏၊နဝကာ၊ထိတင်းငယ် ရဟန်းတို့သည်၊
ကိစ္ဆိဒေဝ၊တရံတခုသော၊အာသနဉ္စ၊နေရာကိုလည်းကောင်း၊လူခံ၊ကြမ်း
တန်းသော၊ဘောဇနဉ္စ၊အစာကိုလည်းကောင်း၊လဟန္တိ၊ရကုန်၏၊သော၊
ထိုသူဌေးသားရဟန်းသည်၊တေနစလူစဘောဇနေန၊ထိုသို့ကြမ်းတန်းရန်
ရင်းသောအစာကိုစားရသဖြင့်လည်း၊အတိဒုက္ခိတော၊အလွန်ဆင်းရဲခြင်း
ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သော၊ထိုသူဌေးသားသည်၊ကတိပါဟောနေဝ၊
နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ကိသော၊ကြိုသည်၊ဒုဗ္ဗဇ္ဈော၊အဆင်းမထွ
သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်၏၊ယထာတံ၊အတယ်ကြောင့်အိပ်သနည်း
ဟူမူကား၊သမဏဓမ္မေ၊ရဟန်းတရား၌၊အပရိပါကဂတေ၊ရင့်ခြင်းသို့
မရောက်သေးသောကြောင့်၊နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်လေ၏၊တတော၊ထိုနောင်မှ၊မာ
တာပိတုနံ၊မိခင်ဘဝင်တို့၏၊သန္တိကံ၊အထံသို့၊ဇူတံ၊တမန်ကို၊ပေသေတွာ
စေလိုက်၍၊ဥပ္ပဗ္ဗဇိ၊လူထွက်၏၊ကတိပါဟောယေဝ၊နှစ်ရက်သုံးရက်၌သာ
လျှင်၊ဗလံ၊ခွန်အားကို၊ဂဟောတွာ၊ယူ၍၊ပုနပိ၊တစ်သန်လည်း၊ပဗ္ဗဇိ၊ရကု
မာ၊ရဟန်းပြုခြင်းငှါအလိုရှိပြန်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တတော၊ထို

နောင်မှ၊ တနေဝကဋ္ဌန၊ ထိုရဟန်းပြုလိုသောအမှုဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပုနဝိ၊ တဘန်လည်း၊ ဥပဗ္ဗဇိတွာ၊ လူပွက်၍၊ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမ္မာပဋိပန္နော၊ ကောင်းသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ကာမာဟိဝိတြာ၊ (ပ) ခရစ်သာဏကပ္ပေါတိ၊ ကာမာဟိဝိတြာ (ပ) ခရစ်သာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဉဒါနဂါထံ၊ ဤဉဒါနဂါထာကို၊ ဝတွာ၊ ခေါ်၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဣမမေဝဗျာကရုဏဂါထံ၊ ဤဗျာကရုဏဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ပြောဟော၏။

။ ကာမာ၊ ရူပါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ ဗိတြာဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သည်သာတည်း၊ မရရာ၊ ဗုဒ္ဓဇဉ်လူတို့သာယာအပ်ကုန်၏၊ မနောရမ္မာ၊ နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်၏၊ ဝိရူပရူပေန၊ များပြားသောသဘောအားဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောစိတ်ကို၊ မထေန္တိ၊ ထွေးရှက်ပွေးတတ်ကုန်၏၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ဒေါသကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခရစ်သာဏကပ္ပေါ၊ ထက်ထွေးသောဦးချိုနှင့်တူသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။

။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမာဟိ၊ ကာမာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမာစ၊ ဝတ္ထုကာမဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ကိလေသကာမာစ၊ ကိလေသကာမဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေနှစ်ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမတို့သည်၊ မနာဝိယရူပါဒယော၊ နှစ်သက်သောရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့တည်း၊ ကိလေသကာမာ၊ ကိလေသကာမတို့သည်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ချာဂပ္ပဘေဒါ၊ ချာဂအပြားရှိသောတရားတို့တည်း၊ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌ကား ဝတ္ထုကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝတ္ထုကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမသည်၊ ရူပါဒိအနေကပကာရဝသေန၊ ရူပါရုံအစရှိသောများသောအပြား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိတြာ၊ ဆန်းကြယ်၏၊ လောကဿာဒဝသေန၊ လူတို့သည်သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ မရရာ၊ ကောင်းမွန်၏၊ ဗာလဗုဒ္ဓန္တနာနံ၊ မိက်သောဗုဒ္ဓဇဉ်တို့၏၊ မနံ၊ နှလုံးကို၊ ရမေန္တိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ တသွာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောရမ္မာ၊ မနောရမ္မမည်ကုန်၏၊ ဝိရူပရူပေန၊ တိရူပရူပေနဟူသည်ကား၊ ဝိရူပေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ရူပေန၊ အနုဆင်းအားဖြင့်၊ အနေကဝိဓေန၊ တပါးမကများသော အပြားရှိသော၊ သုဘာဝေန၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ခေါ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊

၂၂၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထိုဝတ္ထုကားမဟိုသည်။ ရူပါဒီဝသေန၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ စိတြော၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။ ရူပါဒီသုဝိ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌လည်း။ နိလာဒီဝသေန၊ အညိုအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝိဝိဓရူပါ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောအဆင်းရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိရူပရူပေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအဆင်းဖြင့်။ တထာတထာအဿာဒနံ၊ ထိုထိုသောသာယာခြင်းကို။ ဒေသတွာ၊ ပြု၍။ ဗိတ္တံ၊ ရဟန်းပြုလိုသောစိတ်ကို။ မထေန္တိ၊ ထွေးရှက်စေကုန်၏။ ပဗ္ဗန္ဓါယ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အတိရမိတုံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းငှါ။ နုဗေန္တိ၊ မပေးကုန်၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌။ ပါကဇူမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း။ နိဂမနံဝိ၊ နိဂုံးအုပ်သောစကားကိုလည်း။ ဇွိဟိတိဟိပဗေဟိ၊ နှစ်ပုဒ်သုံးပုဒ်တို့၌လည်း။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ပုရိမဂါထာသု၊ ရှေးဂါထာတို့၌။ ဝုတ္တနုယေနဝ၊ ချီအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာသျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကာမဂါထာ ဝတ္ထုနာ၊ ကာမဂါထာ၏ အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဤတိစာတိဧတ္ထ၊ ဤတိစဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရသေ့၊ မင်းအား။ ဂဗ္ဘော၊ အိုင်းထွဋ်အနာသည်။ ဥဒပါဒိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဗာဠာပြင်းစွာကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်။ သတ္တကဗ္ဗေန၊ ခေးငယ်အမှုမှ။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ဗာသု၊ ချမ်းသာသည်။ နဟေတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ရာဇာမင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုဆေးသမားတို့အား။ အဘယံ၊ တေးမရှိသည်ကို။ ဒတွာ၊ အခွင့်ပေး၍။ သတ္တကဗ္ဗံ၊ ခေးငယ်ဖြင့်ခွဲသောအမှုကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ တေ၊ ထိုဆေးသမားတို့သည်။ ဗာလေတွာ၊ ခွဲ၍။ ပုဗ္ဗသေဟိတံ၊ သွေးပြည်ကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ နိဗ္ဗေဒနံ၊ ဝေဒနာမရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝဏံ၊ အမာဇကို။ ပဉ္စံ၊ ပုဆိုးကို။ ဗန္တိ သု၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ အာဟာရဝါရေသုစ၊ အစာစားအံ့သောအခါတို့၌လည်း။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ။ ဩဝဒိ သု၊ ဆိုဆုံးမကုန်၏။ ရာဇာမင်းသည်။ လူစတောဇနန၊ ရုန့်ရင်းသောအစာကိုစားရသောကြောင့်။ ကိဿသရိရော၊ ကြိုလှိုသောကုန်သည်ရှိသည်။ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဝဏောစ၊ အနာသည်လည်း။ ဖိလာယိ၊ ညှိုးပိန်၏။ သေ၊ ထိုမင်းသည်။ ဗာသုကသည်၊ ချမ်းသာသောအမှတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သိနိဇ္ဈိဟာရံ၊ ကောင်းမွန်သိမ်မွေ့သောအစာ

ကိုသုန္ဒါ၊ စားမိလေ၏။ တေနစ၊ ထိုအစာကြောင့်လည်း။ သညာတဝဏ္ဏိ သယော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောအမာ၏အရာ၌။ ပဋိသေဝိ၊ တဘန်ရင်းပြန် ၏တသ၊ ထိုမင်း၏၊ ဂဏ္ဍော၊ အိုင်းအမာသည်။ ပုန၊ တဘန်၊ ပုရိမသဘာ ဝမေဝ၊ ရှေးသဘောသို့သာလျှင်၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ သတ္တကမံ၊ ဓားငတ်အမှုကို၊ ကာရာ ပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝေဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ပရိဝဇ္ဇိတော၊ ကြဉ်ရှောင် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာ ယ၊ စွန့်၍၊ အရဉ္စ၊ တောအရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ သတ္တဟိဒိဝသေ ဟိ၊ ခုနစ်ချက်တို့ဖြင့်၊ ပဇ္ဇေကမေမိ၊ ပဇ္ဇေကမေမိဉ္စာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဤတိဂဏ္ဍောစ (ပ) ခရုပိသာဏ ကပ္ပေါတိ၊ ဤတိဂ ဂဏ္ဍောစ (ပ) ခရုပိသာဏကပ္ပောဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာ ကို၊ ဘာသိတွာ၊ ဆို၍၊ နန္ဒမူလကပတ္တဝရံ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌မ်းသို့၊ အဂမာ သိ၊ သွားလေ၏။ ဤတိဂ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာသည်တပါးမက များစွာသောပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်ဧညံသညံသဘူပံ လည်းဖြစ်၏၊ ဂဏ္ဍောစ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာသည်အိုင်းအမာနှင့် တူသောသဘောလည်းရှိ၏၊ ဥပဒ္ဒဝေါစ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာသည် ဘေးဥပဒ္ဒဝေါနှင့်တူသောသဘောလည်းရှိ၏၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာသည်အနာနှင့်တူသောသဘောလည်းရှိ၏၊ သလ္လဉ္စ၊ ရာဂအစ ရှိသောကိလေသာသည် ပြောင့်နှင့်တူသော သဘောလည်းရှိ၏၊ တံ၊ ထို ရာဂအစရှိသောကိလေသာသည်၊ ဘယဉ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဘဝနှစ်ပါး၌ ဘေးကို ဆောင်ရွက် တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ ဧတံဘယံ၊ ထိုသို့သောဘေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧကော တယောဂင်္ဂ၊ ထည်းတည်း၊ ခရုပိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံချိနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဧတိ၊ လာတတ်ရောက်တတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဤတိ၊ ဤတိမည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုဤတိဟူသောစကားသည်၊ အာဂန္တု၊ ကာနံ၊ ဧညံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလဘာဂိနံ၊ အကုသိုလ် အဘို့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗျသနဟေတုနံ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းတို့၏၊ အမိ ဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားသည်၊ ဗျသနာဝဟဇ္ဇေ နစ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုဆောင်တတ်သောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧညသန္တိ ပါတဇ္ဇေနစ၊ အမြဲလျှင်အညီအညွတ်ရင်းတတ်သောအနက်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဤတိ၊ ဤတိမည်၏၊ ဂဏ္ဍောဝိ၊ အိုင်းထွဋ်အနာသည်ကား၊ အသုပ္ပါ၊

သွေးပြည်တည်းဟူသောမစင်သည်၊ ပုပ္ဖရတိ၊ ပုပ္ဖိစိ၊ ဥဒ္ဓါမာတပရိပတ္တ
 ပရိဘိန္ဒော၊ အထက်သို့တက်၍ ရောင်သည်ဖြစ်၍ ရင့်သဖြင့် ကွဲသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေကိလေ
 သာ၊ ထိုရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့သည်၊ အသုစိပုပ္ဖရတော၊ မစင်
 ကိုပုပ္ဖိစိစေတတ်သောကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒဓရာဘင်္ဂဟိ၊ ဥပါဒိဋ္ဌိဘင်္ဂတို့ဖြင့်၊
 ဥဒ္ဓါမာတပရိဘိန္ဒဘာဝတော၊ အထက်သို့တက်၍ထက်ဝန်းကျင်ပျက်စီး
 တတ်သောအားဖြင့်၊ ဂဗ္ဘော၊ အိုင်းအမာနှင့်တူသောသဘောရှိ၏၊ ဥပဒ္ဒဝ
 တိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုကိလေသာသည်၊ ဥပဒ္ဒ
 ဝေါ၊ ဥပဒ္ဒဝမည်၏၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊
 အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်တတ်၏၊ အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုးတတ်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတံ၊ ဤဥပဒ္ဒဝေါဟူသော
 စကားသည်၊ ရာဂဂဗ္ဘာဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသောအိုင်းအမာတို့၏၊ အဓိဝစနံ
 နာမ်၊ အမည်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဧတေကါမဂူ
 ကာပိ၊ ထိုကာမဂူ၏တရားတို့သည်လည်း၊ အဝိဒိတနိဗ္ဗာနတ္ထာစ၊ မသိအပ်
 သောနိဗ္ဗာန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကာမဟေတုတာယ
 စ၊ ကာမ၏အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပဒ္ဒဝ
 ဝတ္ထုတာယစ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပဒ္ဒဝေါတို့၏အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဥပဒ္ဒဝမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ
 ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဧတေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတရားတို့သည်၊
 အာတုရောဘံ၊ နာကျင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ သီလ
 သစ်၊ ဝိတံ၊ သီလဟုဆိုအပ်သော၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 လောလုပ္ပံ၊ လူယက်သည်အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥပ္ပါဒဓန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊
 ပကတိကမေဝ၊ ပြကတေသာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ ပျက်ဆီးတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမိနာအာ
 ရောဂျဝိလုပ္ပနဋ္ဌေန၊ ဤအနာမရှိသည်ကို ပျက်ဆီး လူယက်တတ်သော
 အနက်ဖြင့်၊ ချောဂေါ၊ ကိလေသာရောဂါမည်၏၊ အန္တန္တရံ၊ ကိုယ်၏အတွင်း
 သို့၊ အနုပရိဋ္ဌဋ္ဌေနပန၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်တတ်သော အနက်ဖြင့်ကား၊
 အန္တောတုဒကဋ္ဌေနစ၊ အတွင်း၌ အမြဲထိုးကျင်တတ်သော အနက်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဒုဟရဏဋ္ဌေနစ၊ ပြင်သို့ထုတ်နိုင်သော အနက်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ သလ္လံ၊ ကိလေသာသည်သလ္လမည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုကိလေသာတည်း
 ဟူသောပြောင့်သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကဘယာဝဟတော၊ ပစ္စုပ္ပန်

၀၀

သံသရာ၌ဖြစ်သောတေးကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ တယံ၊ တေးမည်၏၊
 သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပါကုမ္မေဝ၊
 ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ နိဂမံ၊ နိဂုံးအုပ်သောစကားကို၊ ဝုတ္တနုယေနေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ ဤတိဂါထာံ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ။ ဤတိဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဤတိဂါ
 ထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သီတဉ္စာတိဧတ္ထ၊ သီတဉ္စဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်
 ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ သီတာလု
 ကဗြဟ္မဒဏ္ဍောနာမ၊ သီတာလုကဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်
 အဟောသိကိဓု၊ ဖြစ်လေသတတ်၊ သော၊ ထိုသီတာလုကဗြဟ္မဒတ်မင်း
 သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရညဘုမ္မိကာယံ၊ တောအရပ်ကုဋိ၌၊ ဝိဟာ
 တိ၊ နေ၏၊ တသ္မိပ္ပပဒေသေ၊ ထိုတောအရပ်၌လည်း၊ ပဒေသဿ၊ အရပ်၏၊
 အေန္တာကာသတ္တာ၊ ပင်းလင်းအပြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သီတစ၊
 ချမ်းအေးသောကာလ၌လည်း၊ သီတံ၊ ချမ်းသည်၊ ဥဏ္ဍေဝ၊ ပူသောကာလ၌
 လည်း၊ ဥဏ္ဍံ၊ ပူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂေါစရဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌၊ သိက္ခာ၊
 ဆွမ်းကို၊ ယာဝဒတ္တိယာ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြင့်၊ နလန္တာ၊ မရအပ်၊ ပိဝနကပါနိ
 ယမ္ဘိ၊ သောက်ရေကိုမျှလည်း၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ၏၊ ဝါတာတပဋိသသရိသပါဝိ၊
 လေနေပူမှက်ခြင်ကင်းသန့်တို့သည်လည်း၊ ဗာဓေန္တိ၊ နှိပ်စက်ခဲ့ကုန်၏၊
 တဿ၊ ထိုသီတာလုကရဟန်းအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊
 အစုယောဇနမတ္ထေ၊ တယူဇနာခွဲမျှလောက်သော အရပ်၌၊ သမတ္ထော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ပဒေသော၊ အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဧတေ
 ပရိဿယာ၊ ထိုဘေးရန်တို့သည်၊ နတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယံနုနယဒိပန၊
 အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားအံ့၊ ဗာသု
 ကံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟာရန္တေန၊ နေရသဖြင့်၊ သုခံ၊ လွယ်စွာ၊ အဓိဂန္တု၊ လော
 ကုတ္တရာကိုရခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ဣတိဧတံ၊ ဤအကြံသည်
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသီတာလုကရဟန်းအား၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ ပစ္စယဝထိကာ၊ ပစ္စည်းရှိရာသို့လိုက်
 ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ဧဝရူပဉ္စ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ဝသေ၊ အလိုနိုင်ငံ၌၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေသည်မည်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါ

သညာနဂမိဿာမိ။ မလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။
 သော၊ ထိုသို့တာလုကဗြဟ္မဒတ်ရဟန်းသည်။ နအဂမာသိ၊ မသွားဘဲ။
 ဤအတူ၊ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပန္နမိတ္တံ၊ ဖြစ်သောစိတ်
 ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ နိဝတ္တေသိ၊ နောက်သို့ဆုတ်လေ၏၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သတ္တဝဝဿာနိ။ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်
 လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပစ္စမာနေ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊
 ပစ္စေကဗေမိ၊ ပစ္စေကဗေမိဥာဏ်ကို၊ သမ္ဘာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊
 သီတဉ္စဥဗ္ဗညုပုပ္ဖိပါသံ (ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ သီတဉ္စဥဗ္ဗညုပုပ္ဖိပါသံ
 (ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ တာ
 သိတွာ၊ ပော၍၊ နန္ဒမူလကပတ္တာရံ၊ နန္ဒမူလကတောင်၌၊ အဂမာသိ၊
 သွားလေ၏။ သီတဉ္စ၊ အချင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗညု၊ အပူကိုလည်း
 ကောင်း၊ ခုပ္ဖိပါသဉ္စ၊ ဆာလောင်ငတ်မွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါတာ
 တပရံသသရိသပေဓ၊ လနေပူခြင်မှတ်မြွေကင်းသန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာနိပိ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တောနိ၊ ထိုဘေးရန်တို့
 ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂ
 ဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သီ
 တဉ္စတိ၊ သီတဉ္စဟူသည်ကား၊ သီတံနာမ၊ အချင်းမည်သည်ကား၊ အပ္ပန္န
 ရဓာတုက္ခောဘပစ္စယံ၊ ကိုယ်၏အတွင်း၌ခတ်ချောက်ချားခြင်းအကြောင်း
 ရှိသော၊ သီတဉ္စ၊ အချင်း လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရ ဓာတုက္ခောဘပစ္စယံ၊
 အပ၌ခတ် ချောက်ချားခြင်းအကြောင်းရှိသော၊ သီတဉ္စ၊ အချင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီတံ၊ အချင်းသည်၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏၊
 ဥဗ္ဗာ၊ အပူသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ခုံသတိ၊ ခုံသ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိဂ်လမက္ခိကာ၊ ကြောင်သောမျက်စိရှိသောမှက်တို့သည်၊
 သရိသပါတိ၊ သရိသပါဟူသည်ကား၊ ယေကေမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊
 ဒိဗ္ဗာဇာတိကာ၊ ရှည်သောကိုယ်ရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ သရိတွာ၊ လိပ်
 တွန့်၍၊ ဝိစ္ဆန္တိ၊ သွားတတ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်၊
 ပါကဓုမေဝ၊ ထင်ရှားသည် သာတည်း၊ နိဂမနံပိ၊ နိဂုံးကိုလည်း၊ ဝုတ္တ
 နယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ သီတာလုဂါထာ၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ သီတာ
 လုဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သီတာလုဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

နာဂေါဝါတိဇ္ဈန္တု၊ နာဂေါဝဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်
 ကား၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အည
 တရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်
 နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြု၍၊ ကာလကံတော
 သေခဲ့သည်ရှိသော်၊ နိရယော၊ ရေ၌၊ ဝိသတိဝေဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့
 ပတ်လုံးလျှင်၊ ပမိတွာ၊ ကျက်ရလေ၍၊ ဟိမဝန္တပဒေသ၊ ဟိမဝန္တာတော
 အရပ်၌၊ ဟတ္ထိယောနိယံ၊ ဆင်၏အမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတက္ခန္ဓော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်သော ကိုယ်လုံးရပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမဝဏ္ဏသကလသရိ
 ရော၊ ကြာပဒုမ္မာအဆင်းကဲ့သို့အလုံးစုံသောကိုယ်ရှိသော၊ ဥဠာရော၊ ဆင်
 တကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ယူထပတိ၊ ဆင်တကာတို့၏အကြီးဖြစ်သော၊
 မဟာနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်လေသတတ်၊
 တဿ၊ ထိုဆင်မင်းသည်၊ ဩဘဂ္ဂသာခါဘင်္ဂံ၊ ချိုးအပ်သောကျိုးသော
 အခက်ကို၊ ဟတ္ထိယောပါဝ၊ ဆင်ငယ်တို့သည်သာလျှင်၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊
 ဩဂါဟေဝိ၊ ရေသို့ဆင်းရာ၌လည်း၊ နံ၊ ထိုဆင်မင်းကို၊ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်
 မတို့သည်၊ ကဒ္ဒမန၊ ညွှန်ဖြင့်၊ လိမ္မန္တိ၊ လိမ်းကျံကုန်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်၊
 ပါလိလေ၊ လျှာနာဂသေဝ၊ ပလလဲဆင်မင်းကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
 ထိုဆင်မင်းသည်၊ ယူထာ၊ ဆင်အပေါင်းမှ၊ နိဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ငြီးငွေ့၍၊ ပက္ကာမိ၊
 ဖဲသွားလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုဆင်မင်းကို၊ ပဒါနုသာရေန၊ ခြေ
 ရာကိုအစဉ်သျှောက်သဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ယူထာ၊ ဆင်အပေါင်းတို့သည်၊
 အနုဗန္တိ၊ သု၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်အောင်၊ ပက္ကန္တော၊ အရပ်တပါးသို့ဖဲသည်ရှိသော်၊ အနုဗန္ဓောဝ၊
 အစဉ်တစိုက်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဗိန္ဒန္တသိ၊
 ကြို၏၊ ကိ၊ ဗိန္ဒန္တသိ၊ အတယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မပ္ပံ၊ ငါ၏၊
 နေတ္တကော၊ မြေးဖြစ်သောသူသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊
 ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေယိ၊ ပြု၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ပုရိမဇာတိယာ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရမူကား၊
 ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ တတြ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဖံ၊ ငါကို၊ သောရာဇာ၊ ထိုမြေး
 မင်းသည်၊ ဂုက္ခိဿတိ၊ စောင့်ရှောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒန္တသိ၊ ကြို၏၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဂုတ္တိ၊ ညဉ့်ကာလ၌၊ ယူထေ၊ ဆင်အပေါင်းသည်၊ နိဗ္ဗါ
 ဝသံ၊ အလိုရှိတိုင်းအိပ်ခြင်းသို့၊ ဂတေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိ
 သည်၊ တမေဝဥယျာနံ၊ ထိုမင်း၏ဥယျာဉ်သို့သာလျှင်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊

ဥယျာနပါလော၊ ဥယျာဉ်ဝေဋ်သည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရုညော၊ ဗာရာဏသီမင်း
အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဟတ္ထိ၊
ဆင်ကို၊ ဂဟဿာမာတိ၊ မင်းယုကုန်အံ့ဟု၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊ ပရိ
ဝါရေသိ၊ ခြံရံ၏။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်မင်းသည်၊ ရာဇာနံဇေ၊ မင်းသို့သာလျှင်၊ အဘိ
မုခေါ၊ ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆတိ၊ လော၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မံ၊ ငါသို့၊ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု၊
ဇေတိတိ၊ လော၏ဟု၊ ရုရပ္ပံ၊ ထွန်ခက်ရင်းကို၊ သန္တယံတွာ၊ ပြင်ဆင်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊
ရပ်၏။ တေတာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်မင်းသည်၊ ဇေသော၊ ဤမင်းသည်၊ မံ
ငါ့ကို၊ ဝိဇ္ဇေယျာသိ၊ ထိုးဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊ မာနုသကာ
ယ၊ လူတို့၏ဘာသာဖြစ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဒတ္တ၊ ဗြဟ္မဒတ်
မင်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မာဝိဇ္ဇိ၊ သင်မထိုးပစ်ပါလင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်၏။
အယျကော၊ အဘိုးပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
ကိံသဿသိ၊ အသို့ဆိုလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝုတ္တိ၊
မေး၏။ ဟတ္ထိပိ၊ ဆင်မင်းသည်လည်း၊ ရေဇ္ဇဉ္စ၊ မင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
နရကေစ၊ ငရဲ၌လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိယောနိယံ၊ ဆင်၏အမျိုး၌၊ ပဝတ္တိဉ္စ၊
ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာ၊
မင်းသည်၊ သုန္နရံ၊ ကောင်းစွာ၏။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်
တယောက်သော သူကို၊ တံ၊ သင် ဆင်မင်းသည်၊ မာဘိ သာပေဟိ၊
မကြောက်စေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်မင်းအား၊ ဝတ္တဉ္စ၊ ပြုရာဝတ်
ကိုလည်းကောင်း၊ အာရက္ခကေစ၊ အတိန်းအကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဟတ္ထိဘဏ္ဍေစ၊ ဆင်ဘဏ္ဍာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊
ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သော ဆင်ကျောက်ကုန်း၊ ထက်စီးသျက်၊
အယံ၊ ဤဆင်မင်းသည်၊ ဝိသတိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ရေဇ္ဇံ၊
မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပဏ္ဍော၊ ကျက်
ရ၏။ ဝိပါကာဝသေသေနစ၊ ဝိပါက်အကြွင်းရှိသေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်
လည်း၊ ဝိရေန္တာနယောနိယံ၊ ဝိရေန္တာနံ၏အမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇော၊ ဖြစ်ရ၏။ တတ္ထပိ
ထိုဆင်၏အမျိုး၌လည်း၊ ဂဏဝါသသံဃာနံ၊ အပေါင်းအဖော်၌အတူနေရ
သဖြင့်ထိပါးခြင်းကို၊ အသဟဇ္ဇော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမ၊ ဤလူ
ပြည်သို့၊ အာဂတော၊ ရောက်လာ၏။ ဂဏဝါသော၊ အပေါင်းအဖော်နှင့်
အတူနေရခြင်းသည်၊ အဟောနုက္ခော၊ ဩဌာဆင်းရဲလေစွတကား၊ ဧကိ
ဉာဓဝါဇေဝပန၊ တယောက်အထည်းတည်း ကျိန်းစက် နေရခြင်းသည်

ကား၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတော၊ ကြံ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
ဆင်ထက်၌ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊
ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တောကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊
လောကုတ္တရသုခေန၊ လောကုတ္တရချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတံ၊ ချမ်းသာခြင်း
သဘောရှိသော၊ တံ၊ ထိုမင်းကို၊ မစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ချဉ်းကပ်၍၊ သန္နိပါတံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာ
ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ယာနကာလော၊ ကြွသွားတော်မူအံ့သောအခါ
ရောက်ပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုကြသည်ရှိသော်၊ ပုရိမနယောနေဝ၊ ရှေး
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နာဂေါဝယုထာနိဝိဝဇ္ဇယိတွာ (ပ) ခဂ္ဂ ဝိသာဏကပ္ပေါ
တိ၊ နာဂေါဝယုထာနိဝိဝဇ္ဇယိတွာ (ပ) ခဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံ
ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၍၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊
ပဒမံ၊ ပဒုမ္မာနှင့်တူသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရော၊ မြတ်၏၊ သန္ဓာ
တက္ခန္ဓော၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်သဏ္ဌာန်ရှိသော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး
သည်၊ ပူထာနိ၊ ဆင်အပေါင်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇယိတွာ၊ ကြည့် ဖဲ၍၊ ဂတောဇ္ဇဝ၊
သွားလေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အရညော၊ တောအရပ်၌၊ ယထာဘိ
ရန္တံ၊ မွေ့လျော်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝိဟရံ၊ နေရသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊
တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ၊ ချဲ့နှင့်အတူ၊ ဝရေ၊
ကျင့်ရ၏၊ သာဂါထာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ပဒတ္ထတော၊ ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊
ပါကဋ္ဌာဇေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
ဇေဋ္ဌ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယယောဇနာ၊ အဓိပ္ပာယ်ကိုယှဉ်ခြင်းတည်း၊ သဒ
စခေါယောဇနာ၊ ထိုယောဇနာခြင်းသည်လည်း၊ ယုတ္တိဝသေန၊ ယုတ္တိ၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အနုဿဝဝသေန၊ အဆင့်
ကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းမဟုတ်၊ အယံဟတ္ထိ၊
ဤဆင်သည်၊ မနုဿကန္တေသု၊ လူတို့သည် နှစ်သက် အပ်ကုန်သော၊
သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ဒန္တတ္တာ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒန္တ
တုမိ၊ မယဉ်ကျေးသောအရပ်သို့၊ နာဂန္တတိ၊ မသွား၊ ဣတိဝါ၊ ထိုကြောင့်
လည်း၊ နာဂေါယထာ၊ နာဂမည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သရိရမဟန္တတာယ၊ ကိုယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာဂေါယထာ၊ နာဂ
မည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊
ကုဒသုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ အရိယကန္တေသု၊ အရိယာတို့
သည်၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ဒန္တတ္တာ၊ ယဉ်ကျေး

သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓန္တတူမိနာဂမနေန၊ မယဉ်ကျေးသောအရပ်သို့
မသွားသဖြင့်၊ အာဂုံ၊ အကုသိုလ်တရားကို၊ အကရဏေန၊ မပြုသဖြင့်၊ ပုန၊
တဖန်၊ ဣတ္တတ္ထံ၊ ဤကမသံဃ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အနာဂမနေနစ၊ မလာ
သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဏသရိရမဟန္တတာယဝိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူ
သောကိုယ်ကြီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်သည့်
ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရအံ့နည်း၊ သေသေသော၊ ဤဆင်ကြီးသည်၊ ယူထာနိ၊ ဆင်
အပေါင်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဧကစရိယသုခေန၊ တစီးတည်းကျင့်
လည်ကျက်စားရသောချမ်းသာသဖြင့်၊ ယထာသိရန္တံ၊ မွေ့လျော်သည်အား
လျော်စွာ၊ ဝိဟရံ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ အရညေးတောအရပ်၌၊ ဧကော၊ တစီး
တည်း၊ ခုဂ္ဂိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေယထာစ၊ ကျင့်လည်းကျင့်
ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ကုဒသနုနာမ၊ အဘယ်
မည်သောအခါ၌၊ ဂဏ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်း၌၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဧကန္တ
ဝိဟာရသုခေန၊ စင်စစ်နေခြင်း၏ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာနသုခ
နစ၊ ဈာန်ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယထာသိရန္တံ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါး
သည်အားလျော်စွာ၊ အရညေးတောအရပ်၌၊ ဝိဟရံ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိအား၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ယတ္တကံ၊
အကြင်မျှလောက်၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်၊ အရညေး
တောအရပ်၌၊ နိဝါသံ၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊
ခုဂ္ဂိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စရေယျံ၊ ကျင့်အံ့၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဥပမာတနည်းကား၊
သေသေသောနာဂေါ၊ ဤဆင်ပြောင်သည်၊ သုသဗ္ဗိတခန္ဓတာယ၊ ကောင်း
စွာတည်သောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဇ္ဇာတက္ခန္ဓော၊ ကောင်း
စွာဖြစ်သော ကိုယ်သဇ္ဇာန်ရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ကုဒသနုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအ
ခါ၌၊ အသေခတ်လက္ခန္ဓမဟန္တတာယ၊ အသေခတည်းဟူသောသိလက္ခန္ဓ
ကျေးဇူးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဇ္ဇာတက္ခန္ဓော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
သိလက္ခန္ဓတရားသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ သေသေသောနာဂေါ၊ ဤ
ဆင်ပြောင်သည်၊ ပဒုမသဒိသဂတ္တတာယ၊ ကြာပဒုမ္မာနှင့်တူသောကိုယ်
ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဒုမကုလေ၊ မြတ်သောအမျိုး၌၊ ဥပ္ပန္န
တာယဝါ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဒုမိ၊ မြတ်သောသဘော

ရှိသည်။ ဟောတိယံထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကုဒဿနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ ပဒုမိသဒိသဥရဂတ္ထတာယဝါ၊ ကြာပဒုမ္မာနှင့်တူသောဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရိယဇာတိပဒုမေ၊ အရိယံ၏အမျိုးမြတ်၌၊ ဥပ္ပန္နတာယဝါ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒုမိ၊ မြတ်သောသဘောရှိသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ စ၊ ဥပမာတနည်းကား၊ ဧသဇေသာနာဂေါ၊ ထိုဆင်ပြောင်သည်၊ ထာမဗလဇဝါဒီဟိ၊ အားအစွမ်းလျှင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဇ္ဇာရော၊ သထာ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံပိ ငါသည်လည်း၊ ကုဒဿနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ သုန္နကာယသမာစာရာဒီဟိဝါ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်၏ အကျင့်အစရှိသည် တို့ဖြင့်၎င်း၊ သီလသမာဓိ နိဗ္ဗေဓိက ပညာဒီဟိဝါ၊ သီလသမာဓိထိုးထွင်းသောပညာအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇာရော၊ မြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒန္တန္တော၊ ကြံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဓိဂတော၊ ရသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားနာဂဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ နာဂဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နာဂဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

အဋ္ဌာနတန္တိ ဧတ္ထ၊ အဋ္ဌာနတံအစရှိသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ဂုတ္တော၊ သားသည်၊ ဒဟာရောဇေ၊ သူငယ်သည်သာလျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘဝင်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘဝင်တို့သည်၊ နိဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်အပ်သော်လည်း၊ နိဗ္ဗိန္နတိယေဝ၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာသီတိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့ဟု၊ အာမန္တေသိ၊ ပန်ကြားတိုင်ပင်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဂုပ္ပေ၊ ရှေးဖြစ်သောကာမဟိဝိမိ၊ ကြာဂါထာ၌၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သေဋ္ဌိဂုတ္တံပိယ၊ သူဌေးသားကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အနုဇာနိံ၊ ခွင့်ပြုကြကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတွာစ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ ဥယျာနေယေဝ၊ ဥယျာဉ်၌ပင်လျှင်၊ ဝလိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဇာနာပေသျံ၊ ဝန်ခံစေကုန်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုမင်းသား

၂၃၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

၏။ မာတာ၊ မိခင်သည်။ ဝိသတိသဟဿနာဓုကိတ္တိပရိဂုဏာ။ နှစ်သောင်းသောမောင်းမအပေါင်းဖြစ်လျက်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပါယိတွာ၊ သောက်စေ၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုယာဂု၏အခြားမဲ့၌၊ ဓမ္မကာဒိနိဝ၊ ခဲသွယ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ခါဒါပေတွာ၊ ခဲစေ၍၊ ယာဝမဇ္ဈိန္ဒကသမယံ၊ နေမွန်းတည့်သောကာလတိုင်အောင်၊ တေန၊ ထိုသားငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သမုလ္လပိတွာ၊ စကားပြောဟော၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏။ ဗိတာစ၊ အတမင်းသည်လည်း၊ မဇ္ဈိန္ဒက၊ နေမွန်းတည့်သောအခါ၌၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ တောဇေတွာစားစေ၍၊ အတ္တနာပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊ တေန၊ ထိုသားငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သမုလ္လပိတွာ၊ စကားပြောဟော၍၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ဇက္ခိကပုရိသံ၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သောယောကျ်ားကို၊ ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်လေ၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရတ္တိဒိဝ၊ ညဉ့်နေ့သည်၊ ဝိတိဝက္ခော၊ လွန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာမ၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ နန္ဒမူလကပတ္တဝရေ၊ နန္ဒမူလကထောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ အယံကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုအံ့သောငှါ၊ အသက္ခိ၊ တတ်နိုင်ပြီး၊ ဇရုံ၊ အနှောင့်အရှက်ကို၊ ဆိန္ဒုတုံ၊ ဖြတ်အံ့သောငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏။ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒသတိ၊ ငြီးငွေ့လတ္တံ့လော၊ နောနိဗ္ဗိန္ဒသတိ၊ မငြီးငွေ့လတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇိ၊ ဆင်ခြင်ပြန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်၊ အတိဝိရံ၊ အလွန်ကြာလွန်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဒသိသသမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဝါထာ၌၊ ဂုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မနောသိလာ တလတော၊ ဆေးဒန်း မြင်းသိလာ ကျောက်ဖျာအပြင်မှ၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာခဲ့၍၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ရာဇပုရိသော၊ မင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လေ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူလာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ရညော၊ အာမာမင်းအား၊ အာရောဂေဝထိ၊ ကြားလေ၏၊ ရာဇာ၊ အာမာမင်း
သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေန၊ ရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ အနုတ္တဏ္ဏိတော၊ မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍
ဝသိဿတိ၊ နေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပမုဒိတမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသောစွာ၊
ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေးပေး၍၊ တဗ္ဘေဝ၊ ထိုဥယျာဉ်၌ပင်လျှင်၊ ဝါသံ၊ ဝိ
တင်းသုံးနေခြင်းကို၊ ယသိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပဏ္ဏသာလဒိဝါဝိဟာရဋ္ဌာန
စင်္ကမာဒိသဗ္ဗံ၊ သစ်ရွက်ခိုးသောကျောင်း နေနေရာ စင်္ကြံသွားရာ အဝရှိ
သောအသုံးစုံကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဝါသေသိ၊ ဝိတင်းသုံးစေ၏၊ သော၊
ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ လသိတွာ၊ ရ၍၊ ကုမာရံ၊ မင်း
ကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဧကာ၊ အတတ်အမည်ရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်
ကား၊ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘန္တော၊ အရှင်တရား၊ ကိဒိသာ၊
အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ ကံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ အနန္တုရိကံ၊ မလျောက်ပတ်သလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနန္တုရိ
ကံ၊ မလျောက်ပတ်သောအမူအရာကို၊ နပေက္ခသိ၊ မကြည့်ရှုသလော၊ တေ၊
သင်၏၊ မာတာပိ၊ မိခင်သည်လည်း၊ ဝိသတိသဟဿဣတ္ထိဟိ၊ နှစ်သောင်း
သောမိန်းမတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ အာဂန္တု
န္တိ၊ လာလျက်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို၊ အဝိဝိတ္တံ၊ မဆိတ်ငြိမ်သည်ကို၊ ကရော
တိနန္တု၊ ပြုသည်မဟုတ်လော၊ ဝိတာဝိ၊ အဘယ်လည်း၊ မဟတာဗလကော
ယေန၊ များစွာသောဗိုလ်အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ သာယန္တသမယေ၊
ညချင်းအခါ၌၊ အဝိဝိတ္တံ၊ မဆိတ်ငြိမ်သည်ကို၊ ကရောတိနန္တု၊ ပြုသည်မဟုတ်
လော၊ ဇုဂ္ဂနုပုရိသာ၊ အစောင့်အရှောက်ယောက်ျားတို့သည်၊ သကလ
ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဝိဝိတ္တံ၊ မဆိတ်ငြိမ်သည်ကို၊ ကရောန္တိနန္တု၊ ပြု
သည်မဟုတ်ကုန်လော၊ ပဗ္ဗဇိတာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ တဝ၊
သင်နှင့်၊ သဒိသာ၊ တူကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ တဩ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဌိတသေဝ၊ တည်စဉ်ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒိယာ၊ တနို့

ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ဝိဟာရံ၊
 ကျောင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ဖြစ်၊ သော၊ ထိုမင်းသားရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဟိမဝန္တာတော၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ အာလမ္ပဏဗာဟံ၊ တခဲ
 ပေါင်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၊ ဌတေ၊ ရပ်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စင်္ကမန္တေ
 စ၊ စင်္ကြံသွားသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ရဇကမ္မသုမိကမ္မဒိဟိ၊ သင်္ကန်း
 ဆိုးသောအမှုချုပ်သောအမှုအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကရောန္တေ၊ ပြုကြသည်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဝုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣမေ၊ ဤ
 လူ၊ ပြည်သို့၊ နဂန္တိ၊ တီးလှာတော်မူကုန်၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
 ပဗ္ဗဇာတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပဗ္ဗဇာတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမနုညာတာ၊
 ဩဝံ၊ ခွင့်ပြုအပ်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော အခါမှ၊
 သမဏာနာမ၊ ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ သရဏံ၊ ကိုး
 ကွပ်ဆောက်တည်ရာကို၊ ကာတုဉ္စ၊ ပြုအံ့သောငှါလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယ
 ပတ္တိတံ၊ အလိုရှိ၍တောင်းတအပ်သော၊ ပဒေသံ၊ အရပ်သို့၊ ဂန္တိ၊ စ၊ သွားအံ့
 သောငှါလည်းကောင်း၊ လာန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်အမှုအရာ
 သည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်
 ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ အဗ္ဗာနတံ၊ သံဂဏိကာရတဿယံ၊ ဖဿယေ၊ သာမယိက
 ကမိမုတ္တိန္တိ၊ အဗ္ဗာနတံ၊ သံဂဏိကာရတဿယံ၊ ဖဿယေ၊ သာမယိက
 ဝိမုတ္တိဟူသော၊ ဣဝံဥပနဂါထံ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါထာကို၊ ဒိဿမာ
 နေ၊ ထင်ရှားသော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ နန္ဒမူလကပတ္တဝရံ၊ နန္ဒမူလက
 တောင်ဝှမ်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားလေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါသည်၊ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဂတေ၊ ကြွသွားပြီးသော်၊ သော၊ ထိုမင်း
 သားရဟန်းသည်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ပဏ္ဏသလံ၊ ကျောင်း၊ သင်္ခမ်းသို့၊
 ပဝိသေတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏၊ အာရက္ခပုရိသောပိ၊ စောင့်သော
 ယောက်ျားသည်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊
 ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿတိတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်းဟု၊ သယိတော၊
 အိပ်သည်ရှိသော်၊ ပမတ္တော၊ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ နိန္ဒိ၊ အိပ်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမိ၊
 သက်လေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ တဿ၊ ထိုစောင့်သောယောက်ျား
 ၏၊ ပမတ္တဘဝံ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပတ္တ
 ဝီဝရံ၊ သိတိသင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရညံ၊ တောအရပ်သို့၊ ပါဝိ
 န္တိ၊ ဝင်လေ၏၊ တတြစ၊ ထိုတော၌လည်း၊ ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်ဖြစ်၍၊

ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရုဏိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဋ္ဌာနံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ရှိရာနန္ဒမူလတောင်ဝှမ်းသို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တတြစ၊ ထိုသို့ရောက်သော အခါ၌လည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ဥပနဂါထံ၊ ထက်ဝက်သောဂါထာကို၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဘာသိ၊ ဟောပြောလေ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ အဋ္ဌာနတန္တိ၊ အဋ္ဌာနတံဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အကောရုဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုနာသိ၊ ကလောပေါ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၊ ကြေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ကိဝိဝ၊ အဘယ်ဥဒါပာရုဏ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနန္တိ၊ အာဒိသုဝိယ၊ အရိယသစ္စာနုဒဿနံ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့၊ အနုနာသိကလောပေါ၊ နိဂ္ဂဟိတံ၊ ကြေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ သံဂဏိကာ၊ ရတဿ၊ သံဂဏိကာရတဿဟူသည်ကား၊ ဂဏာဘိရတဿ၊ ရှိဏ်းအပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယန္တိ၊ ဧတံဝစနံ၊ ယံဟူသော ဤစကားသည်၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ယံဟိရိယတိဟိရိတဗျေနာတိ၊ အာဒိသုဝိယ၊ ယံဟိရိယတိဟိရိတဗျေနုဤသို့အစသောပါဌ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ကာရုဏာဝစနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖဿယေတိ၊ ဖဿယေဟူသည်ကား၊ အဓိဂစ္ဆေ၊ ရုရာဇ်၊ သာမယိကံ၊ ဝိမုတ္တိန္တိ၊ သာမယိကံ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်ကား၊ လောကီယသမာပတ်၊ လောကီယသမာပတ်ကို၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထိုလောကီယသမာပတ်ကို၊ အပ္ပိတပ္ပိတသမယောဇေ၊ ဝင်စားတိုင်းဝင်စားတိုင်းသောအခါ၌သာလျှင်၊ ပစ္စနိကေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရုဏာတရားတို့မှ၊ ဝိမုပ္ပနတော၊ လွတ်သောကြောင့်၊ သါမယိကာဝိမုတ္တိတိ၊ သာမယိကာဝိမုတ္တိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာမယိကံ၊ လောကီယသမာပတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ယံဝိမုတ္တိ၊ အကြင်ဝိမုတ္တိသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ တံကာရုဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ သံဂဏိကာရတဿ၊ အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်သောသူအား၊ ယေနုကာရုဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဖဿယေ၊ သမာပတ်ကို ရုရာဇ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ သာ၊ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ အမည်ရှိသောရှင်ပစ္စေ

၂၄၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကဗုဒ္ဓါ၏။ ဝစော၊ စကားကို၊ နိဿယ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ သံဝဏိကာမုတိ၊ အပေါင်းအဖော်၌မွေ့လျော်ပျော်ပါးခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ယောနိဿော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆန္နော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဓိဂတော၊ ပစ္စေကဗေဒဓိဉာဏ်ကိုရသည်၊ အမှီဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အဋ္ဌာနဂါယာ၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ အဋ္ဌာနဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌာနဂါယာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဇ္ဇေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

☸ နိဋ္ဌိဝိသုကာနိတိတ္ထေ၊ နိဋ္ဌိဝိသုကာနိဟူသော ဤဂါယာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိန္ဒေ၊ သိက်ရ၊ ကြံလေသတတ်၊ ကိံ၊ ဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ သိတာဒိနိ၊ အချင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိဗ္ဗာတကာနိ၊ ပျောက်တတ်ကုန်သော၊ ဥဗ္ဗာဒိနိ၊ အပူအစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိယထာ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝဇ္ဇပဋိဗ္ဗာတကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို ပျောက်တတ်သော။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကင်းရှာတရားသည်။ နောအတ္ထိနုခေါ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သော၊ ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ အမတ္တေ၊ အမတ်တို့ကို၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကင်းရှာတရားကို၊ ဇာနာထ၊ သိကြကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုဝိဝဇ္ဇတရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ တေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အန္တဝါလောကော၊ သတ္တဝါသေသော် အပြီးအဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ အာဒိနာနယောန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သဿတုန္တေ၊ သဿတုန္တေအယူကို၊ ကထောသံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဣမေ၊ ဤအမတ်တို့သည်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကြလေကုန်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓိဂတိကာ၊ ဝိန္တောနိဋ္ဌိအယူရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့၏၊ ဝိလောမတဉ္စ၊ မလျော်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အယုတ္တတဉ္စ၊ မသင့်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊

ဒိသွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋပဋိပသတကံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲကို ပျောက်တတ်သောတရား
သည်။ အတ္တိ၊ ရှိသေး၏။ တံ၊ ထိုတရားကို၊ ဂဝေသိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှာအပ်၏ဟု၊
မိန္ဒေတော၊ ကြံ၍၊ ရန္တံ၊ ပြည်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဗုဒ္ဓဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိ
ဥပဏ္ဍိကို၊ သန္တုကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိဥပါတိဝတ္ထော(ပ)
ခွဲဝိသုဒ္ဓါဏကပ္ပေါတိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိဥပါတိဝတ္ထော(ပ)ခွဲဝိသုဒ္ဓါဏကပ္ပေါ
ဟူသော၊ ဣမဉ္ဇဥဒါနဂါထံ၊ ဤသို့သောဥဒါန်းဂါထာကိုလည်း၊ အဘာသိ၊
ရှုတ်ဆိုလေ၏။ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူတို့ကို ထိုး
ထွင်း၍သိအပ်၏။ ဥပါတိဝတ္ထော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥပဏ္ဍိဖြင့်ကူးမြောက်
နိုင်၏။ နိယာမံ၊ နောက်သို့မဆုတ်သောသောတာပတ္တိမဂ်ဥပဏ္ဍိသို့၊ ပတ္ထော၊
ရောက်လေပြီ၊ ပဋိလဒ္ဓမဂ္ဂေါ၊ တတန်ရအပ်သောအထက်မဂ်ဥပဏ္ဍိတရား
ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနညနေယျော၊ သူတပါးတို့သည်မသိစေအပ်သော၊
ဥပ္ပန္နဥပဏ္ဍာ၊ ဖြစ်သောပစ္စေကဗောဓိဥပဏ္ဍိရှိသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊
တယောက် အထည်းတည်း၊ ခွဲဝိသုဒ္ဓါဏကပ္ပေါ၊ ကြံချီနှင့်တူစွာ၊ စရေ
စရာမီးကျင့်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓမဇ္ဈေ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ အလယ်၌၊ ဗျာ
ကာရဏဂါထဉ္စ၊ ကြားအပ်သော ဂါထာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တ
သား၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိတိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိဟူသည်ကား၊ ခွါသမ္ဘိဒိဋ္ဌိဂတိကာနိ၊ မြောက်
ဆွဲနှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိအယူတို့တည်း၊ တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာနိ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအ
ယူတို့ကို၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ မဂ္ဂင်တည်းဟူသောသမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဝိသုကာဠေန
ဝိဇ္ဇာနဠေနစ၊ ထိုးထွင်းအပ်သောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိလောမဠေနစ၊
ပျက်ဆီးအပ်သောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသုကာနိ၊ ဝိသုကာမည်ကုန်
၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားသည်၊ ဝိသုကာနိ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်
၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ သာဇေ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူသည်ပင်လျှင်၊ ဝိသုကာနိ၊ ပျက်ဆီးအပ်
သောတရားဖြစ်၏။ ဥပါတိဝတ္ထောတိ၊ ဥပါတိဝတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဒဿန
မဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ အတိက္ကန္တေန၊ ကူးမြောက်နိုင်လေပြီ၊ ပတ္ထော
နိယာမန္တိ၊ ပတ္ထောနိယာမံဟူသည်ကား၊ အဝိနိပါတဓမ္မတာယစ၊ ဖရိုဖရဲ
မကျတတ်သော သဘော၏အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သမ္မောဝိပရာယန
တာယစ၊ သမ္မောဝိလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိ သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ နိယတဘာဝံ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အမိဂတော၊ ရှေ့၏၊ ဝါ၊ တနည်း

၂၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ကား၊ သမ္မတ္တနိယာမသင်္ခါတံ၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ ကောင်းကျိုးပေးခြင်းဖြင့်
သည့်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပဌမမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို အဓိဂတော၊ ရ၏၊
ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့သောစ
ကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပဌမမဂ္ဂကိစ္စနိပ္ပတ္တိစ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ကိစ္စပြီးခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ တဿစ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကိုလည်း၊ ပဋိလာဘော၊
ရခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဋိသန္ဓမဂ္ဂေါတိဇ္ဈမိ
နာ၊ ပဋိသန္ဓမဂ္ဂေါဟူသောဤဝုဒ်ဖြင့်၊ သေသမဂ္ဂပဋိလာဘံ၊ ကြွင်းသောမဂ်
ကိုရခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ ဥပ္ပန္နဉာဏောမှိတိ၊ ဥပ္ပန္နဉာဏောမှိဟူသည်
ကား၊ ဥပ္ပန္နပစ္စေကဗောဓိဉာဏော၊ ဖြစ်သော ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ရှိသည်၊
အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုဥပ္ပန္နဉာဏောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်တရား
ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ အနညနေယျောတိ၊ အနညနေယျော ဟူသည်ကား၊
အညေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာတရား
တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာတရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နနေ
တဗ္ဗော၊ ဆောင်၍ပြအပ်သောသူမဟုတ်ပြီ၊ ဧတေန၊ ဤအနညနေယျောဟူ
သောပါဌ်ဖြင့်၊ သယမ္ဘူတံ၊ အလိုလိုသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်၏ အ
ဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏော၊ ပစ္စေကဗောဓိ
ဉာဏ်သည်၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အညနေယျဉာဏာယ၊ သူတ
ပါးညွှန်ပြအပ်သော ဉာဏ်၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ အယံ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ သမထဝိပဿနာယ၊ သမထ
ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာနိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိကိုထိုးထွင်း
၍သိအပ်၏၊ အာဒိမဂ္ဂေန၊ အစဖြစ်သောသောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥပါ
တိဝုတ္တော၊ မိစ္ဆာအယူကိုကူးမြောက်နိုင်၏၊ နိယာမံ၊ နောက်သို့မဆုတ် ဖြ
ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ သေသေတိ၊ ကြွင်းသောပါဌ်တို့ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓ
မဂ္ဂေါ၊ ရအပ်သောမဂ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဖလဉာဏေန၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္န
ဉာဏော၊ ဖြစ်သောဉာဏ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော
ဉာဏ်ကို၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အဓိဂတော၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
အနညနေယျော၊ အနညနေယျမည်၏၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော စကား
ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဒိဋ္ဌိဝိသုကာဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိသု
ကာဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုကာဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊

နိလ္လောလုပေါတိဇ္ဈေ၊ နိလ္လောလုပေါဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ သူဒေါ၊ စေတီသည်သည်၊ အန္တရာတတ္တံ၊ အကြားကာလထမင်းကို၊ ပစိတွာ၊ ချက်၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ခနံ၊ ဆုလာဘ်ဥစ္စာကို၊ အပ္ပေဝနာမအနုပ္ပဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့ လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုညဒဿနံ၊ မြင်မမြင်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ သာဓုရသံ၊ ကောင်းသောအရသာကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ တံ၊ ထိုထမင်းသည်၊ ရဉ္ဇော၊ မင်းအား၊ ဂန္ဓေနဝ၊ အနံ့ဖြင့်သာလျှင်၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ခေသံ၊ တံထွေးကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တံ၊ ဖြစ်စေလျက်၊ တောတ္တုကာယုတံ၊ စားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ပဋ္ဌမကဗဇ္ဇေပန၊ ရှေးဦးစွာသော ထမင်းလုပ်သည်ကား၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ထိခါမျှ၌၊ သက္ကရသဟရဏသဟဿာနိ၊ အကြောပေါင်းခုနစ်ထောင်တို့သည်၊ အမတေနေဝ၊ အမြိုက်အရသာကဲ့သို့လျှင်၊ ဖိဋ္ဌာနိ၊ တွေ့ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သူဒေါ၊ စေတီသည်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒဿတိ၊ ဆုပေးလတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒဿတိ၊ ဆုပေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း၊ သူဒေါ၊ စေတီသည်သည်၊ သက္ကာရေဟော၊ ဆုလာဘ်သပ္ပကာရခြင်းငှါထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ သာယိတွာပန၊ လျက်ရပြီး၍ကား၊ သက္ကာရောန္တံ၊ ဆုလာဘ်သပ္ပကာကိုပြုသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ လောလော၊ လျှပ်ပေါ်၏၊ ရသဂရုကော၊ အရသာ၌အလေးအမြတ်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါပကော၊ မကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်၊ အန္တုပ္ပန္နိယျ၊ အနံ့တက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေတွာ၊ ကြံ၍၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို၊ နအဘဏိ၊ မပြောမဆို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဘောဇနပရိယောသာနံ၊ စား၍ဆုံးသောအခါသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သူဒေါ၊ စေတီသည်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒဿတိ၊ ဆုပေးလတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒဿတိ၊ ဆုပေးလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နေသိ၊ ကြံ၏၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း၊ အဝဏ္ဏဘယေန၊ ကျေးဇူးမဲ့ ကိုကြောက်သဖြင့်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကားကို၊ နအဘဏိ၊ မပြောမဆို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သူဒေါ၊ စေတီသည်သည်၊ ဣမဿရဉ္ဇော၊ ဤမင်းအား၊ ဇိဌာဝိညာဏံ၊ ဇိဌာဝိညာဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အရသ

၂၄၆

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

တတ္ထံ၊ အရသာမရှိသောထမင်းကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်လေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုဉ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်၊ သူ့ဒေါ၊ စဖိုသည်သည်၊ အစွ၊ ယနေ့၊ နိပ္ပဟာရဟော၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တောပိ၊ သိလျက်လည်း၊ ပုဗ္ဗေပိယ၊ ရှေးသောနေ့ကဲ့သို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာဝ၊ ဆင်ခြင်၍ သာလျှင်၊ အဝဏ္ဏဘယေန၊ ကျေးဇူးမဲ့ ကိုကြောက်သဖြင့်၊ ကိဗ္ဗိတရံတရသောစကားကို၊ နအဘဏိ၊ မပြောမဆို၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သူ့ဒေါ၊ စဖိုသည်သည်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သုန္နရံ၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို၊ နေဝဇာနာတိ၊ မသိသေ၊ အသုန္နရံ၊ မကောင်းသောဘောဇဉ်ကို၊ နာဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပရိဗ္ဗယံ၊ မျိုးရိက္ခာကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ယံ၊ ကိဗ္ဗိဒေဝ၊ အမှတ်မရှိသောအစာကိုသာလျှင်၊ ပရိတွာ၊ ချက်၍၊ ရုညော၊ မင်းအား၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ လောလော၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အဟာဝတ၊ ဩဌာန်သွယ်ရှိစွတကား၊ ဝိသတိနဂရသဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းသောမြို့တို့ကို၊ သုဉ္ဇန္တော၊ စားရသော၊ အဟံနာမ၊ ငါမည်သည်စင်လျက်၊ ဣမဿ၊ ဤစဖိုသည်၏၊ လောဘောန၊ လိုချင်ခြင်းဖြင့်၊ ဘတ္တပစ္စန္ဓိ၊ ကျက်သောထမင်းကိုလည်း၊ နလဘာဝိ၊ မရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗန္တိတွာ၊ တပ်ခြင်းကင်း၍၊ ခန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်မှ၊ ပစ္စေကဗေဓိ၊ ပစ္စေကဗေဓိဉာဏ်ကို၊ သစ္စာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိဇ္ဈောလုပေါ နိက္ကဟော (ပ) ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ နိဇ္ဈောလုပေါ နိက္ကဟော (ပ) ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဇ္ဈောလုပေါ၊ ရသာရုံ၌တပ်မက်လော်လည်သောသောဘမရှိ၊ နိက္ကဟော၊ စားအပ်သောရသာရုံတို့၌ အံ့ဘွယ်သရဲဟူ၍မရှိ၊ နိပ္ပပါသော၊ စားလိုသောကံလိုခြင်းမရှိ၊ နိဗ္ဗန္တော၊ သူတပါး၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေခြင်းဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ၊ နိဗ္ဗန္တကဿာဝမောဟော၊ စင်ကြယ်သောဖန်ရည်တည်းဟူသောမောဟရှိ၏၊ နိရုဿသော၊ တဏှာလောဘမရှိ၊ သဗ္ဗလောကော၊ အလုံးစုံသောလောကတို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဇေကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေစရာမီးကျင့်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နိဇ္ဈောလုပေါတိ၊ နိဇ္ဈောလုပေါဟူသည်ကား၊ အလောလုပေါ၊ ရသာတဏှာ၌လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းမရှိ၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ယောဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ရသာတဏှာသိ သူတော၊ ရသာတဏှာနှိပ်

စက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တုသံ၊ ပြင်းစွာ။
 လုပ္ပတိ၊ လျှပ်ပေါ်တတ်၏။ ဝုနပ္ပုနန္တ၊ အသန်ကလဲလဲသည်။ လုပ္ပတိ၊ လျှပ်
 ပေါ်တတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လောလုပေါတိ၊
 လောလုပပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုလျှပ်ပေါ်ခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပန္နော၊ ပယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊
 နိဇ္ဈောလုပေါတိ၊ နိဇ္ဈောလုပေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နိက္ကဟောတိဇ္ဈော၊ နိက္က
 ဟောဟူသောဤပါဌ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြား
 ရှိသော၊ ကုဟနဝတ္ထု၊ ကုဟနဝတ္ထုသည်။ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား
 မရှိ၊ သောပုပ္ဖလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိက္ကဟောတိ၊ နိက္ကဟပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမိဿပနဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ မနုဉ္ဏဘောဇနာ
 ဒီသု၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောဘောဇဉ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဗ္ဗယမနာပသဇ္ဇန
 တော၊ အံဘွယ်သရဲနှစ်သက်ဘွယ်ကို စီရင်သဖြင့်၊ နိက္ကဟော၊ အံဘွယ်
 သရဲဟူ၍မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း။
 နိပ္ပေါသောတိဇ္ဈော၊ နိပ္ပေါသောဟူသောဤပါဌ၌၊ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ၊
 ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်၊ ဝိပါသာ၊ ဝိပါသမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသောက်ချင်ခြင်း
 ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နိပ္ပေါသော၊ နိပ္ပေါသမည်၏။ သာဒုရေသ
 လောတေန၊ ကောင်းသောအရသာ၌တပ်မက်သဖြင့်၊ ဘောတ္တုကမ္ပတာ၊
 စားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်မှ၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နိဗ္ဗက္ခောတိဇ္ဈော၊ နိဗ္ဗက္ခောဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ မက္ခော၊ မက္ခတရားသည်၊ ပရဂုဏဝိနာသနလက္ခဏော၊ သူတပါး
 ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသူတပါး၏
 ကျေးဇူးကိုဖျက်ဆီးခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်၊ နိဗ္ဗက္ခော၊ နိဗ္ဗက္ခ
 မည်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂဟဉ္ဇကာလေ၊ လူဖြစ်သောကာလ၌၊ သုဒဿ၊
 စဖိုသည်၏။ ဂုဏမက္ခနလက္ခဏါတာဝံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဖျက်ဆီးခြင်းလက္ခ
 ဏာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ နိဗ္ဗန္တကသာဝ
 မောဟောတိဇ္ဈော၊ နိဗ္ဗန္တကသာဝမောဟောဟူသော ဤပါဌ၌၊ ရာဂါဒ
 ယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးသော တရားတို့ လည်း
 ကောင်း၊ ကာယ ဒုက္ခရိတာဒိနိ၊ ကာယဒုက္ခရိက် အစရှိကုန်သော၊ ဝီရိယံ၊
 သုံးပါးသော တရားတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆဓမ္မော၊ ခြောက်ပါး
 သောတရားတို့ကို၊ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ အပသန္တ
 ဓ္မေန၊ မကြည်လင်ခြင်းသဘောဖြင့်၊ သဘာဝံ၊ မိမိ၏သဘောကို၊ ဝိဇယာ

ပေတော၊ စွန့်စေ၍၊ ပရတာဝံ၊ သူတပါး၏သဘောကို၊ ငဏှာပနဋ္ဌေနစ၊ ယူစေ
 တတ်သော အနက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကယဉ္ဇဋ္ဌေနစ၊ ပိုင်းခြားသော
 အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကသာဝါတိ၊ ကသာဝတရားတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ယထာဟာကိ' အာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟော
 ထော်မူသနည်းဟူမူကား၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
 ကသာဝါ၊ ကသာဝတရားတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ ရာဂကသာဝေါ၊ ရာဂဟူသောကသာဝတရားလည်းကောင်း၊ ဒေါ
 သကသာဝေါ၊ ဒေါသဟူသောကသာဝတရားလည်းကောင်း၊ မောဟက
 သာဝေါ၊ မောဟဟူသောကသာဝတရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ
 တယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ ကသာဝါ၊ ကသာဝတရားမည်ကုန်၏၊ အပင်ရေ
 ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကသာဝါ၊ ကသာ
 ဝတရားတို့သည်၊ ကာယကသာဝေါစ၊ ကာယဒုစရိုက်တည်းဟူသော
 ကသာဝတရားလည်းကောင်း၊ ဝစီကသာဝေါစ၊ ဝစီဒုစရိုက် တည်းဟူ
 သောကသာဝတရား လည်းကောင်း၊ မနောဒုစရိုက်ကသာဝေါစ၊ မနော
 ဒုစရိုက် တည်းဟူသော ကသာဝတရား လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကသာဝါ၊ ကသာဝ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိ
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောကသာဝတရားတို့တွင်၊ မော
 ဟံ၊ မောဟတည်းဟူသောကသာဝတရားကို၊ ဌပေတော၊ ထား၍၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကသာဝါနံ၊ ကသာဝတရား
 တို့၏၊ မူလဘူတဿ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မောဟဿ၊ မောဟ
 တရား၏၊ နိဇ္ဈန္တတ္တာ၊ ပြုစင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဇ္ဈန္တကသာဝမော
 ဟော၊ နိဇ္ဈန္တကသာဝမောဟဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 တိတ္ထံဝေ၊ သုံးပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယဝစီ မနောကသာဝါနံ၊
 ကာယဝစီမနောကသာဝတို့၏၊ မောဟဿ၊ မောဟ၏၊ နိဇ္ဈန္တတ္တာ၊ ဖွပ်
 လျှော်ပြုစင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် နိဇ္ဈန္တကသာဝမောဟော၊ နိဇ္ဈန္တကသာ
 ဝမောဟမည်၏၊ ဣတရေသု၊ ဤမှတပါးသောပုဒ်တို့တွင်၊ နိလ္လောလုပါဒိဟိ၊
 နိလ္လောလုပအစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ရာဂကသာဝဿ၊ ရာဂတည်းဟူသော
 ကသာဝတရား၏၊ နိဇ္ဈန္တဘာဝေါ၊ ဖွပ်လျှော်စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်သည်၊
 နိဗ္ဗက္ခတာယ၊ နိဗ္ဗက္ခဟူသောပုဒ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေါသကသာဝဿ၊ ဒေါသ
 တည်းဟူသော ကသာဝတရား၏၊ နိဇ္ဈန္တဘာဝေါ၊ ဖွပ်လျှော်စင်ကြယ်
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ သိဒ္ဓေါဝေ၊ ပြီးသည်သာတည်း၊ နိရာသသောတိ၊

နိရာသာသောဟူသည်ကား၊ နိတဏှော၊ တဏှာမရှိ၊ သဗ္ဗလောကေတိ၊ သဗ္ဗလောကေဟူသည်ကား၊ သကလလောကေ၊ အလုံးစုံသောလောက၌၊ တိသုဘဝေသုဝါ၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ အာယတနေသုဝါ၊ အာယတနတို့၌လည်းကောင်း၊ ဘဝဝိဘဝတဏှာဝိရဟိတော၊ ဘဝတဏှာဝိဘဝတဏှာမှကင်းသော သဘောရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ တယောဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒေ၊ ပုဒ်တို့ကို၊ ဝတွင်၊ ဆို၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိဧဝံဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရိတုံ၊ ကျင့်အံ့သောငှါ၊ သက္ကဏေယျ၊ တတ်နိုင်ရာ၏၊ ဣတိဧဝံဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ ပုဒ်စစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နိလ္လောလုပဂါယာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ နိလ္လောလုပဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ နိလ္လောလုပဂါယာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ပါပသဟာယန္တိဧတ္ထ၊ ပါပသဟာယံဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ကောဋ္ဌာဂါရတော၊ ကျိမ္ပဝုရာဏဇညာဒီနိ၊ စပါးဟောင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပတို့သို့၊ နိဟရန္တေ၊ ထုတ်သည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘဏေ၊ အိုအချင်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤအမူအရာသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမတ္တေ၊ အမတ်တို့ကို၊ ပုတ္တိကိရုမေ၊ လေသတတ်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဝဇညာနိ၊ စပါးသစ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေသံ၊ ထိုစပါးသစ်တို့၏၊ ဩကာသံ၊ သွင်းရာအခွင့်ကို၊ ကာဝံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဝုရာဏဇညာနိ၊ စပါးဟောင်းတို့ကို၊ ဆဝေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဘဏေ၊ အိုအချင်းတို့၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ဣတ္ထာဂါရမလကာယာဒီနိ၊ မောင်းမပိတ်အပေါင်းအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ ဝေတ္တံ၊ မျိုးရိက္ခာသည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊

မြတ်သော မင်းကြီး၊ အာမပရိပုဏ္ဏ၊ ဩဠာပြည့်စုံပါလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘဏေ၊ အိုအချင်းတို့၊
 ဒါနုသာလံ၊ အလှူပေးရာ စရပ်ကို၊ ကာရာပေထ၊ ပြုလုပ်စေကုန်သော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣမာနိဉာဉာနိ၊ ဤစပါး
 တို့ကို၊ အနုပကာရာနိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ဖြစ်ကုန်၍၊ မာနသမိ၊ သု၊ မပျက်စီးစေကုန်
 လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုဗာရာ
 ကသီမင်းကို၊ အညတရော၊ တယောကံသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိဏှော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 အယူရှိသော၊ အမစ္စော၊ အမတ်သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူ၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၊ ဗာလာစ၊ သူရိက်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာစ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္ဓာ
 ဝိတွာ၊ ပြေးသွား၍၊ သံသမိတွာ၊ ကျင်လည်ပြီး၍၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဆင်းရဲ၏
 အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တံ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိဝါ
 ရေတိ၊ တားမြစ်၏၊ သော၊ ထိုဗာရာကသီမင်းသည်၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်
 မြောက်လည်းကောင်း၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊ ကော
 ဌာဂါရံ၊ ကျိကို၊ ဝိလုပ္ပန္တံ၊ ပျက်ဆီးသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တထေဝ၊
 ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ အာဏာပေသိ၊ စေ၏၊ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
 လည်း၊ နံ၊ ထိုမင်းကို၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒါတုံ၊ ပေးအပ်သောငှါ၊ ယဒိ
 ပညတ္တံ၊ အကယ်၍ ပညတ်တော်မူအံ့၊ ဣဒံဒါနံ၊ ဤသို့သော အလှူသည်၊
 နတ္ထိဒိန္နံ၊ ပေးလှူသော်လည်းအကျိုးမရှိ၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော
 စကားတို့ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိဝါရေသိ၊ တားမြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊
 အပရေ၊ တပါးသောကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ
 ဝိ၊ ဥဗ္ဗာကိုစင်လျက်လည်း၊ ဒါတုံ၊ ပေးလှူအပ်သောငှါ၊ နလသာမိ၊ မရနိုင်ပါ၊
 မေ၊ ငါအား၊ ဣမေဟိပါပသဟာယေဟိ၊ ဤမကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း
 တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ငြီးငွေ့သည်
 ဖြစ်၍၊ ရန္တံ၊ မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာပြု၍၊ ပစ္စေကဗေသမိံ၊ ပစ္စေကဗေသမိ ဥာဏ်ကို၊
 သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တဉ္စပါပသဟာယံ၊ ထိုမကောင်းသော
 အပေါင်းအဖော်ကိုလည်း၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါပသဟာယံ
 ပရိဝုဇ္ဇယထ(ပ)၊ ခုတ်သောဏကဌေတိ၊ ပါပသဟာယံပရိဝုဇ္ဇယထ(ပ)
 ခုတ်သောဏကဌေဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ
 ဆိုလေ၏၊ အတ္တကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ ကုလဝုတ္တံ၊ အမျိုး

သားသည်။ အနတ္တဒဿိ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို မြင်လေ့ရှိသော၊ ဝိသမေ၊
မညီမညွတ်သော စုစုရိုက်တရား၌၊ နိဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်၍တည်သော၊ ပါပသဟာယံ၊
မကောင်းသော အပေါင်းအပေါ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇယေထ၊ ကြဉ်ဖရာ၏၊ သယံ၊
မိမိသည်၊ ပမတ္တံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့သော မကောင်းသည်ကို
အလေ့ရှိသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊ နိသေဝေ၊ မရှိဘဲရာ၊ ဇေကာ၊ တယောက်
အထည်းတည်း၊ ခတ္တဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။
တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံသည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊
အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ ယွာယံယော အယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ်တရားတည်း
ဟူသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူဝါဒနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပရေသံပိ၊ သူတပါးတို့အားလည်း၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို၊
ဒေသတိ၊ ပြတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနတ္တဒဿိ၊ အနတ္တဒဿိမည်၏၊
ကာယဒုက္ခရိတာဒိဋ္ဌိစ၊ ကာယဒုက္ခရိုက် အစရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိသ
မေ၊ မညီမညွတ်သော တရား၌၊ နိဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၍တည်၏၊ တံ၊ ထိုသို့မကောင်း
သောသူယုတ်ကို၊ အတ္တကာမော၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသော၊ ကုလပုတ္တော၊
အမျိုးသားသည်၊ ပါပသဟာယံ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊
ပရိဝဇ္ဇယေထ၊ ကြဉ်ဖရာ၏၊ အနတ္တဒဿိ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို မြင်လေ့ရှိ
သော၊ ဝိသမေ၊ မညီမညွတ်သော တရား၌၊ နိဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်၍တည်သော၊ ပမတ္တံ၊
မေ့လျော့သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ နသေဝေယျ၊ မရှိဘဲရာ၊ ဣတိ
မနသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသေန၊ အလိုအားဖြင့်၊
နသေဝေ၊ မရှိဘဲရာ၊ ပရဝသော၊ သူတပါး၏ အလိုသို့လိုက်သည်၊ ယဒိ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ကိ၊ အဟယ်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ သက္ကာ၊
တတ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပသု
တန္တိ၊ ပသုတံဟူသည်ကား၊ ပသုဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသောမိစ္ဆာအယူ၌၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ကပ်ငြိကုန်၏၊ ကာမဂုဏော
သု၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ ဝေါသဂ္ဂမိတ္တံ၊ လွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ ကုသ
လဘာဝနာရေဟိတံ၊ ကုသိုလ်ကိုပွားများခြင်းမှကင်းသော၊ တံဇေဝရူပံ၊ ထို
သို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နသေဝေ၊ မရှိဘဲရာ၊ နဘဇေ၊ မဆည်းကပ်ရာ၊
နပယိရူပါသေ၊ မတုပ်ဝပ်ရာ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သောကား၊ ဇေကာ၊
တယောက်အထည်းတည်း၊ ခတ္တဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်တူစွာ၊ စရေ၊
ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပါပသဟာယဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။

၂၅၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပါပသဟာယဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါပသဟာယ ဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဗဟုသုတန္တိဇ္ဈေ၊ ဗဟုသုတံ ဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ကဿပ ဘဂဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက် ကုန်သော၊ ပးစ္စက ဗောဓိသတ္တံ၊ ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓ၊ အလောင်းတို့သည်၊ ဂတပစ္စာ ဂတဝတ္တံ၊ အသွားဝတ် အပြန်ဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကုန်၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအဓိပ္ပာယ်သည်၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိဂါထာယ၊ အနဝဇ္ဇဘောဇိဂါထာ၌၊ ဝုတ္တနယသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကို၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဧကနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗဟုသုတာနာမ၊ ဗဟုသုတအမည်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ သုတဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိ၏၊ သုတေန၊ တရားကိုကြားနာရသဖြင့်၊ တိတ္ထိံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့၊ နဝစ္ဆာမိ၊ မရောက်နိုင်ပါ၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ နေသံ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝိစိတြနယံ၊ ဆန်းကြယ်သောနည်းရှိသော၊ သဒ္ဓမ္မဒေသနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဒေသနာကို၊ သောဿာမိ၊ နာပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ အတ္တမနော၊ ရှစ်လိုင်းသာသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ သဗ္ဗံတ္ထေရဿ၊ သဗ္ဗံထေရ်၏၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပုရေတော၊ ရှေးမှ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကရောထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိသီဒါ၊ နေလေ၏၊ သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓသည်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ရာဂက္ခယော၊ ရာဂကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥဗ္ဗိဟော၊

ထလေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဗဟုသုတော၊
 ဗဟုသုတသည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောရဟန်း
 သည်။ ဗဟုသုတော၊ ဗဟုသုတသည်။ တဝိသထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊
 ထိုမင်းကြီးသည်။ ဝိစိတြဓမ္မဒေသနံ၊ ဆန်းကြယ်သောတရားဒေသနာကို။
 သောဿာမိတိ၊ ကြွားနာရလတ္တံ့။ ဟု၊ သွတ်နာယ၊ နက်ဖန်အလို၊ ဌ၊ နိမန္တ
 သိ၊ သိတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံ
 သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပဋိပါဒို့၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ နိမန္တသိ၊ သိတ်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထို
 အလုံးစုံသော ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့ သည်လည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။
 ဒေါသက္ခယော၊ ဒေါသ၏ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ မောဟက္ခ
 ယော၊ မောဟ၏ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဂတိက္ခယော၊ ဂတိ
 ၏ကုန်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဝဇ္ဇက္ခယော၊ ဝဋ်တရား၏ကုန်
 ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဥပဓိက္ခယော၊ ဥပဓိတရား၏ကုန်ခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံဧကံပဒံ၊ တပုဒ်တပုဒ်စီတရား
 ကို၊ ပိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍၊ သေသာ၊ ကြွင်းသော မထေရ်တို့သည်။
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသောမထေရ်ဟောသကဲ့သို့သာလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဥဋ္ဌဟိ
 သု၊ ထကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့
 သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဗဟုသုတော၊ ဗဟုသုတမည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝိစိတြိကထာ၊ ဆန်းကြယ်
 သောတရားစကားကိုဟောကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဧတေဟိ၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ကိံ၊ ဝတ္တံ၊ အတတ်သို့ဟောအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊
 ထိုရာဂက္ခယောအစရှိသောပုဒ်တို့၏။ ဝစနတ္ထံ၊ စကား၏အနက်အဓိပ္ပါယ်
 ကို၊ ဥပပရိက္ခိတု၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်အံ့သောဌ၊ အာရေဇ္ဈ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ရာဂက္ခယောဟောတုဟိ၊ ရာဂက္ခယောဟောတုဟူသောတရား
 စကားကို၊ ဥပပရိက္ခန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ရာဂေ၊ ရာဂသည်။
 ဝိဏေ၊ ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒေါသောပိ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ မော
 ဟောပိ၊ မောဟသည်လည်းကောင်း။ အညတရညတရေပိ၊ တပါးပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်။ ဝိဏာ၊ ကုန်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝင်း
 သာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမေသမကော၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ နိပ္ပရိယာ
 ဟဗဟုသုတော၊ မူရုကေနိများသော အကြားအမြင်ရှိပေကုန်၏။ ဟိ၊ ဥပမာ

၀

၂၅၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားသည်။ မဟာပထဝီ ဝါ၊ မြေကြီး
ကိုလည်းကောင်း၊ အာကာသံ ဝါ၊ ကောင်းကင်ကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလိ
ယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသန္တေန၊ ညွှန်းသဖြင့်၊ အင်္ဂုလိမတ္တော၊ လက်
ချောင်းညွှန်းရာအရပ်မျှဖြစ်သော၊ ပဓေသောဝ၊ အရပ်ကိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈော၊
ညွှန်ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပထဝီ
အာကာသာဝေ၊ မြေကောင်းကင်တို့ကိုပင်လျှင်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈော၊ ညွှန်းပြအပ်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမေဟိ၊ ဤ
ရဟန်းတို့သည်၊ ကေမေကံ၊ တပါးတပါးစီ၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊ နိဗ္ဗိ
သန္တေဟိ၊ ညွှန်းပြသည်တို့ဖြင့်၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်
သော၊ အတ္ထာ၊ အနက်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈော၊ ညွှန်းပြအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုဒသနာမ၊ အဘယ်မည်သော အခါ၌၊
အဟံ၊ ငါသည်လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်အတူ၊ ဗဟုသုတော၊
ဗဟုသုတအမည်ရှိသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တတာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗဟုသုတဘာဝံ၊ ဗဟုသုတ၏အဖြစ်
ကို၊ ပဏ္ဍေန္တော၊ တောင်းတလျက်၊ ရေန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ဝှံ့၍၊
ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာကိုစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပဓေကဗေဒမိံ၊ ပဓေက
ဗေဒမိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဗဟုသုတံဓမ္မဝရံ၊ ဘဇေ
ထ(ပ)ခွေဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ဗဟုသုတံဓမ္မဝရံဟဇေထ(ပ)ခွေဝိသာဏ
ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
၏။ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတံ၊ များသောအ
ကြားအမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မခရံ၊ တရားကိုဆောင်ရွက်ပေသော၊ ပဗ္ဗိဘာနဝန္တိ
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ မိတ္တံ၊
အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ ဘဇေထ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ အတ္ထာနိ၊ အနက်
အဓိပ္ပါယ်တို့ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားသင်္ကာကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်
နှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ခွေဝိသာဏကပ္ပေါ၊
ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဗဟုသုတန္တိ
ဗဟုသုတဟူသည်ကား၊ ဗဟုသုတော၊ ဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုဝိ
ဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တိသုပိဋကေသု၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတို့၌၊ အတ္ထတော၊
အနက်အားဖြင့်၊ နိဝိသော၊ မခဲယဉ်းသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယတ္တိ
ဗဟုသုတော၊ ပရိယတ္တိဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ်သည်ကောင်း၊ မဂ္ဂပလ္လဝိန္ဒော

ဥာဏံ၊ မဂ်ဥာဏံ၊ ဖိလဥာဏံ၊ ဝိဇ္ဇာဥာဏံ၊ ကို၊ ပဋိဝိဒေတ္ထော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
သော အနက်ရှိသော၊ ပဋိဝေဓပဟု သံသတောစ၊ ပဋိဝေဓပဟု သသုတာပုဂ္ဂိုလ်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ အာဂတာ အာဂမော
ပါဠိအာရုံဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မဓရော၊ ဓမ္မဓရပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဥဇ္ဇာ
ရေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ကာယဝစီမနော၊ ကမ္မေဟိပန၊ ကာယကံဝစီကံမနော
ကံတို့နှင့်ကား၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဇ္ဇာရော၊ ဥဇ္ဇာ
ရမည်၏၊ ယုတ္တပဋိဘာနောစ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော စကားကိုဆို
တတ်သောပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ မုတ္တပဋိဘာနောစ၊ လွတ်လွတ်
သောစကားကိုဆိုတတ်သော ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံသော၊ ယုတ္တမုတ္တ ပဋိ
ဘာနောစ၊ သင့်တင့်သောစကားလွတ်လွတ်သောစကားကိုဆိုတတ်သော
ပညာနှင့်လည်းပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိဘာနဝါ၊ ပဋိဘာနဝပုဂ္ဂိုလ်
မည်၏၊ ပရိယတ္တိပရိပုစ္ဆာမိဂမဝသေန၊ ပရိယတ္တိဘာနဝပရိပုစ္ဆာဘာန
ဝအမိဂမဘာနဝပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋိဘာနဝါ၊ ပဋိဘာနဝပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ တိဝိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်၊ ပဋိ
ဘာတိ၊ ထင်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိယတ္တိဘာနဝါ၊ ပရိယတ္တိဘာနဝ
ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထုပ္ပ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဥာဏန္တု၊ ဥာဏံကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခဏန္တု၊ လက္ခဏာကို
လည်းကောင်း၊ ဌာနန္တု၊ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆန္တု၊ သမေ
သည်ရှိသော်၊ ပရိပုစ္ဆာ၊ အဋ္ဌကထာသည်၊ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏၊ သော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိပုစ္ဆာပဋိဘာနဝါ၊ အဋ္ဌကထာကိုသိသောပညာနှင့်
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယေန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂါဒယော၊ မဂ်
အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဋိဝေဓပဋိဘာနဝါ၊ ပဋိဝေဓဘာနဝပုဂ္ဂိုလ်
မည်၏၊ ဣတိဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မဓရံ၊ တရားကိုဆောင်ရွက်တတ်သော၊ ပဋိဘာနဝန္တံ၊
ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ဖိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊
ဘဇေယ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ တဿ၊ ထိုပညာ၏၊ အာနု
ဘာဇေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ အတ္တတ္ထပရတ္ထဉာယတ္ထဘောဒတောဝါ၊
မိမိ၏အကျိုးသူတပါး၏အကျိုး အကျိုးနှစ်ပါးစုံ၏အကျိုးရှိသော အပြား
အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိက ပရမတ္ထဘောဒတောဝါ၊

၂၅၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ၌ယှဉ်သော မြတ်သော အကျိုးရှိသော အပြားအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အနေကပ္ပကာရာနိ၊ ယျာဓိသောအပြားရှိကုန်သော၊ အတ္ထာနိ၊
 အကျိုးတို့ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိ
 တမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီးသော အစွန့်ကာလ၌၊ အဟောသိနုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီ
 လော၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ကင်္ခဋ္ဌာနေသု၊ ယုံမှားသင်္ကာရှိ
 သောအရာတို့၌၊ ကင်္ခါဝိမိကိန္တံ၊ ယုံမှားတွေးတော သင်္ကာရှိသောအရာ
 ကို၊ ဝိနေယျဝိနေတွာဝိနာသေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထသဗ္ဗကိစ္စော
 အလုံးစုံပြုအပ်သော ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောဂံ အထည်း
 တည်း၊ ခုတ္တဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စေရေ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်ဗဟုသုတဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဗဟုသုတဂါထာဝဇ္ဇာ
 နာ၊ ဗဟုသုတဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။

၉ ခိန္တုရတိန္တိဇ္ဇေ၊ ခိန္တုရတိဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဝိ
 ဘူသိတဗြဟ္မဇ္ဇေယျာနာမ၊ ဝိဘူသိတဗြဟ္မဇတ်မည်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်
 ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ယာဂုံဝါ၊ ယာဂုကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္တိဝါ၊
 ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စားပြီး၍၊ နာနာဝိဝေဝိဘူသနေဟိ၊ အထူး
 ထူးသောတန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိဘူသာပေတွာ၊ ဆင်
 ယင်စေ၍၊ မဟာအာဒါသေ၊ ကြေးမုံကြီး၌၊ သကလသရီရံ၊ အလုံးစုံသော
 ကိုယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ယံ၊ အကြင်တန်ဆာကို၊ နန္ဒန္တတိ၊
 အလိုမရှိ၊ တံ၊ ထိုအလိုမရှိသောတန်ဆာကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ အညေန၊
 တပါးသော၊ ဝိဘူသေန၊ တန်ဆာဖြင့်၊ ဝိဘူသပေသိ၊ ဆင်စေ၏၊ တဿ၊
 ထိုမင်းအား၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကရာေန္တော၊ ဆင်ယင်ခြင်းကိုပြုစဉ်၊
 ဘတ္တဝေလော မဇ္ဈိန္ဒြိယသမယော၊ ထမင်းစားအံ့သောကာလ မွန်းတည့်
 သောအခါသည်၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဘူသိတော၊
 ဝိဘူသိတမင်းသည်၊ ဒုဿပတ္တေန၊ ပုဆိုးပြားဖြင့်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊
 ဝေဠေတွာ၊ ရစ်၍၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ စား၍၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ရာသို့၊ ဥပ
 ဂန္တိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဝုနပိ၊ တတန်လည်း၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအ
 တုလျှင်၊ ကရာေတာ၊ ပြုစဉ်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္တဂီတော၊ ဝင်လေ၏၊
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နုတိယဒိဝသေဝိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌လည်း
 ကောင်း၊ တတိယဒိဝသေဝိ၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း၊
 ကာတာ၊ ဆင်ယင်ခြင်းကိုပြုသည်ရှိသော်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္တဂီ

တောဝေဝလေ၏။ အထူးထိုအခါ၌၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ မဏ္ဍလပသုတဿ၊ တန်ဆာ
ဆင်ခြင်း၌ အလေ့ရှိသော၊ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ပိဋ္ဌိရောဂေါ၊ ကျောညောင်း
သောအနာသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုမင်းအား၊ ဇေတံ၊
ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊
ရေ၊ အိုအချင်းတို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ကမ္မကေ၊ ဤဆေတ္တာသည်သည်၊ သဗ္ဗထာမေန၊
အလုံးစုံအစွမ်းပညာဖြင့်၊ ဝိဘူသနေ၊ တန်ဆာဆင်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
ငါသည်လည်း၊ အသန္တုဋ္ဌေ၊ မရောင့်ရဲသည်တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
သေသေသေသေသောစနာမ၊ ဤလောဘမည်သောတရားသည်၊ အဟော၊
အံ့ဘွယ် သရဲရှိစွတကား၊ အပါယပါတိတော၊ အပါယ်သို့ ကျစေတတ်
သောတရားဖြစ်၏။ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ နိဂ္ဂ
ဏှိဿာမိတိ၊ နှိပ်စက်အံ့ဟု၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာ ရှုသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေက
ဗေဒမိံ၊ ပစ္စေကဗေဒိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ ချက်မှောက်ပြု၍၊ ခိန္နုရတိံ
ကာမသုခဉ္စ(ပ)ခရုဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ခိန္နုရတိံ၊ ကာမသုခဉ္စ(ပ)ခရုဝိသာဏ
ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂီတံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
၏။ လောကေ၊ လောက၌၊ ခိန္နုရတိဉ္စ၊ ရွှေလျော်လျော်ပါးခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ကာမသုခဉ္စ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ အနုလင်္က
ရိတွာ၊ တန်ဆာမဆင်မှု၍၊ အနုပေက္ခမာနေ၊ ငွေကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းတည်းဟူသောအရာမှ၊ ဝိရတော၊ ကင်း
၏။ သစ္စဝါဒိ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေကာ၊ တယောက်
အထည်းတည်း၊ ခရုဝိသာဏကပ္ပေါ ကြံချီနှင့်အတူ၊ ဝရေ၊ ကျင့်ရာ၏။
တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ခိန္နုရတိံ၊ ခိန္နုဟူသောပုဒ်ရတိဟူသောပုဒ်ကိုလည်း၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဂါထာ၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမသုခန္တိ၊ ကာမသုခံဟူသည်ကား၊
ဝတ္ထုကာမသုခံ၊ ဝတ္ထုကာမချမ်းသာကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝတ္ထုကာမသု
ခဿ၊ ဝတ္ထုကာမသုခဝေဒနာ၏။ ဝိသယာဒိဘာဝေနေ၊ အာရုံအစရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ သုခန္တိ၊ သုခဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပာထာဟာကိံ၊ အာဟ၊ ဘုရား
အဘယ်ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ သုခံ၊
သုခတရားမည်၏။ သုခါနုပတိတံ၊ သုခသို့အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်တတ်၏။ ဇေဝံ၊
ဤသို့၊ ဇေတံခိန္နုဉ္စ၊ ဤသို့သောပျော်ရွှင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဇေတံကာမ
သုခဉ္စ၊ ဤသို့သောဝတ္ထုကာမသုခကို လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ဩကာသ
လေစကေ၊ ဤဩကာသလောက၌၊ အနုလင်္ကရိတွာ၊ တန်ဆာမဆင်မှု၍၊

၂၅၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

အသန္တိ၊ ထိုက်၏ဟု၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ကော၊ တခုသော၊ ကမ္မကန္တိဝါ၊ ကမ္မကဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သာရုတူတန္တိဝါ၊ အနှစ်သာရ၏အဖြစ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ အဂဟေတွာ၊ မစွဲလမ်းမူ၍၊ အနပေက္ခမာ နောတိ၊ အနပေက္ခမာနောဟူသည်ကား၊ တေနအလင်္ကေ၊ ထိုသို့ သောတနိဿာဆင်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ အနပေက္ခနသိလော၊ မစွဲကွက်သော အလေ့ရှိ၏၊ အပ္ပယာလုကော၊ ချစ်နှစ်လိုသောသဘောမရှိ၊ နိတဏှော၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာဝိရတောသစ္စဝါဒိဇေကော၊ စရေတိဇ္ဈေ၊ ဝိဘူသနဋ္ဌာနာဝိရတောသစ္စဝါဒိ ဇေကောစရေဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိဘူသာ၊ တနိဿာတို့သည်၊ ဒုဝိဓ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဂါရိကဝိဘူသာစ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏ တနိဿာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနဂါရိကဝိဘူသာစ၊ ရဟန်းတို့၏ တနိဿာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောတနိဿာတို့တွင်၊ အဂါရိကဝိဘူသာစ၊ လူတို့၏တနိဿာတို့သည်ကား၊ သာဓုကဝေဋ္ဌနမာလာဂန္ဓာဒိ၊ ပုဆိုးဦးချပ်ပန်းနံ့သာအစရှိသည်တို့သည်၊ အဂါရိကဝိဘူသာနာမ၊ လူတို့၏တနိဿာမည်၏၊ အနဂါရိကဝိဘူသာစ၊ ရဟန်းတို့၏တနိဿာသည်ကား၊ ပတ္တမဏ္ဍနာဒိ၊ သပိတ်ကိုတနိဿာဆင်ခြင်းအစရှိသည်တို့တည်း၊ ဝိဘူသာဇေ၊ တနိဿာဆင်ယင်ခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဝိဘူသဋ္ဌာနံ၊ ဝိဘူသဋ္ဌာနမည်၏၊ တသ္မာဝိဘူသဋ္ဌာနာ၊ ထိုသို့တနိဿာဆင်ခြင်းမှ၊ ဟိဝိဓယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိရတိယာ၊ ကြဉ်သောအားဖြင့်၊ ဝိရတော၊ ကြည်၏၊ အဝိတထဝစနတော၊ မချွတ်မယွင်းသောစကားကြောင့်၊ သစ္စဝါဒိ၊ သစ္စဝါဒိမည်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ပဒေတ္ထော၊ ပုဒ်အနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝိဘူသနဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဝိဘူသနဂါယာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၁။ ပုတ္တုဒ္ဓါရန္တိဇ္ဈေ၊ ပုတ္တုဒ္ဓါရံဟူသောဤဂါယာန္တံ၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘတ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဗဟရကာလေဇေ၊ လပ်သောကာလ၌ပင်လျှင်၊ အဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်သွန်း၍၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ပဌမဂါယာယ၊ ပဌမဂါယာ၌၊ ပုတ္တုပစ္စေကဗောဓိသတ္တောဝိယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းကဲ့သို့၊ ရန္တသိရိ၊ မင်း၏အသရေကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်အတိုင်း ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဇူကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိန္တေသိကိရ၊ ကြံလေသတတ်၊ ကိ၊ ဝိန္တေသိ၊

အဘယံသိကြိယနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဗဟုနံ၊ ချားစွာသောသူတို့အား၊ ခုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ကရောမိ၊ ပြုရာ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧကောတ္တတ္ထာယ၊ တဝမ်းစာလောက်ရုံအကျိုးငှါ၊ ဣမိနာပါပေန၊ ဤသို့သောမကောင်းမှုဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဟန္တံ၊ ယခု၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဥပ္ပါဒေမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗေကဗောဓိံ၊ ပဗ္ဗေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ ချက်မှောက်ပြု၍၊ ပုတ္တဉ္စဒါရံပိတရုဉ္စမာတရံ(ပ)ခရုဝိသာဏကပေါတိ၊ ပုတ္တဉ္စဒါရံပိတရုဉ္စမာတရံ(ပ)ခရုဝိသာဏကပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားသမီးကို လည်းကောင်း၊ ဒါရုဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရုဉ္စ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ မာတရုဉ္စ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ နောနိစ၊ ရွှေငွေအစရှိသောဥစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခညာနိစ၊ စပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓဝါနိစ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထောဓိကာနိ၊ အကြင်အကြင်မိမိတို့၏အပိုင်းအခြား၌တည်ကုန်သော၊ ကာမာနိ၊ နှစ်သက်သွယ်သောတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဧကော၊ တလောက် အလည်းတည်း၊ ခရုဝိသာဏကပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နောနိတိ၊ နောနိဟူသည်ကား၊ မုတ္တမဏိဝေဠုရိယ သင်္ခယိလာ ပဝါဠုရဇတဇာတရူပါဒိနိ၊ ပုလဲ ပတ္တမြား ကျောက်မျက်ရွဲ ခရုသင်း သလင်း သန္တာရွှေငွေအစရှိကုန်သော၊ ရတနာနိ၊ ရတနာတို့ကို၊ ခညာနိတိ၊ ခညာနိဟူသည်ကား၊ သာလိ၊ ပိဟိယဝဂေါရမကကံဝရကကုဒြိသကပဘေဒါနိ၊ သလေး ကောက်မုယော နတ်ကောက် ဆတ် ပြောင်းလူးအပြားရှိကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးသော စပါးမျိုးတို့ကိုသော၊ စပါးမျိုးခုနစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော၊ ပရုတ္တိန္ဒာနိစ၊ ပဲမျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗန္ဓဝါနိတိ၊ ဗန္ဓဝါနိဟူသည်ကား၊ ဥာတိဗန္ဓုဂေါတ္တဗန္ဓုမိတ္တဗန္ဓုသိပ္ပဗန္ဓုဝသေန၊ အဆွေဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အနွယ်ဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်း အဆွေခင်ပွန်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အတတ်ဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုဗြူဓေ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ဗန္ဓဝေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ယထောဓိကာနိတိ၊ ယထောဓိကာနိဟူသည်ကား၊ သကသကဩမိဝသေန၊ မိမိမိမိတို့၏အပိုင်းအခြား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပိတာနေဝ၊ တည်သည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်၊ ပုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်

၂၆၀

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

နဲပြီးသော နည်းရှိသည်သာသျှင်တည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်ပုတ္တဒါရ
ဂါယာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ပုတ္တဒါရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ပုတ္တဒါရဂါယာ
၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သင်္ဂေ၊ ဝေသာတိဇ္ဈေ၊ သင်္ဂေ၊ ဝေသာဟူသော ဤဂါယာ၌၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်
ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီပင်၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်၌၊ ပါဒလောလဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ ပါဒလောလဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊
ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်ဘူးသတတ်၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်
မင်းသည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ယာဂုံဝါ၊ ယာဂုကိုလည်းကောင်း၊
သတ္တံဝါ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဇ္ဈိတွာ၊ စားပြီး၍၊ တီသုပါသာဒေသု၊
သုံးဆောင်သော ပြာသာဒ်တို့၌၊ တိဝိနောဓူကာနိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
ကချေသည်မိန်းမတို့ကို၊ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏၊ တိဝိနောဓူကာနိ၊ သုံးပါးအပြား
ရှိသောကချေသည်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗရာဇတော၊ ရှေးကာလမင်းလက်ထက်မှ၊
အာဂတာကိရ၊ လာကုန်သတတ်၊ အနန္တရုရာဇတော၊ အခြားမဲ့သော
မင်း၏လက်ထက်မှ၊ အာဂတံ၊ လာသောကချေသည်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကာလေ၊ လက်ထက်၌၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မဒတ်
မင်းသည်၊ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဒဟရနာဓူကပါသာဒံ၊ သူငယ်
မိန်းမတို့ကသောနန်းပြာသာဒ်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ နာဓူကိတ္ထိယော၊
ကချေသည်မိန်းမတို့သည်၊ ခုဇာနံ၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကို၊ ရမာပေဿာပိတိ၊
ငါတို့မွေလျော်ပျော်စေအံ့ဟု၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊
သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏၊ အန္တရာယောပိယ၊ နတ်သို့ကချေသည်မတို့
ကဲ့သို့၊ အတိမနေောဟရံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသော၊ နန္ဒကိတဝါဒိတံ၊
ကခြင်းသိခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းကို၊ ပယောဇေသံ၊ ယှဉ်စေကုန်၏၊ ရာဇာ၊ မင်း
သည်၊ ဒဟရနံ၊ သူငယ်မိန်းမတို့၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ကခြင်းသိခြင်း တီးမှုတ်
ခြင်းသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈိမနာဓူကပါသာဒံ၊ အလယ်ဖြစ်သော မိန်းမပျို
ကသောနန်းပြာသာဒ်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တာဝိနာဓူကိတ္ထိယော၊ ထို
ကချေသည်မိန်းမတို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ အကံ
သု၊ ပြုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ တတ္ထပိ၊ ထိုမိန်းမပျိုတို့သာတင်၌
လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ မဟာနာဓူကပါသာဒံ၊ မိန်းမကြီးကသောပြာသာဒ်သို့၊ ဂတော၊ သွား
လေ၏၊ တာဝိနာဓူကိတ္ထိယော၊ ထိုကချေသည်မိန်းမကြီးတို့သည်လည်း။

တထေဝ။ ထိုရှေးအတူလျှင်၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 နွေတယောရာဇပရိဝတ္ထေ၊ မင်းနှစ်ဆက်သုံးဆက်တို့ကို၊ အတိတာနံ၊ လွန်
 ကုန်သော၊ တာသံ၊ ထိုမိန်းမကြီးကချေသည်တို့၏။ မဟလ္လကဘာဝေန၊
 အိုမင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဗ္ဗိကီဇ္ဇနသဒိသံ၊ အစိုးရကသည်နှင့်တူသော၊
 နစ္စ၊ ကခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ဝိတဉ္စ၊ ဝီခြင်းကိုလည်း၊ အမရရံ၊ မသာယာ
 သည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ပုနဇေဝ၊ တဘန်သာလျှင်၊ ဒဟရနာဓုကပါ
 သာဒံ၊ သူငယ်မတို့ကသောနန်းပြာသာဒ်သို့လည်း၊ ဂတော၊ သွားပြန်လေ၏။
 ပုန၊ တဘန်၊ မဏ္ဍိမနာဓုကပါသာဒံ၊ အလတ်ဖြစ်သောမိန်းမပျိုကသောနန်း
 ပြာသာဒ်သို့၊ ဂတော၊ သွားပြန်လေ၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ စရိတွာ၊ ထည့်ပတ်
 သွားလာသည်ရှိသော်၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောစွဲသဘင်၌၊ အသန္တုဋ္ဌော၊
 မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ စိန္တသိ၊ ကြံ၏၊ ကံ၊ စိန္တသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊
 ဣမာနာဓု ကိတ္တိယော၊ ဤကချေသည် မိန်းမတို့သည်၊ သက္ကံဒေဝါနမိန္ဒ
 အန္တရာပိယ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသောသိကြားမင်း၏ ကချေသည်မတို့ကဲ့
 သို့၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမာပေတုကာမော၊ မွေ့လျော်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သဗ္ဗထာမေန၊ အလုံးစုံသောအစွမ်းသတ္တိဖြင့်၊ နစ္စဂိတဝါဒိတံ၊ ကခြင်း
 ဝီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းကို၊ ပယောဇေသံ၊ ယှဉ်စေကြကုန်၏။ သွာဟံသော
 အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခု၌၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်
 ၍၊ လောဘာမေဝ၊ လောဘာတရားကိုသာလျှင်၊ ငမေတိ၊ ပွားစေ၏။ သေဇ
 သောလောသောစနာမ၊ ဤလောဘ မည်သည်ကား၊ အပါယဂမနိယာ၊
 အပါယ်သို့ လားစေတတ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတည်း၊ ဟန္တုယချ၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ လောတံ၊ လောကကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌာမိ၊ နှိပ်နှံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရန္တံ၊ မင်း၏
 အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာ
 စီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ သင်္ဂီ၊ သောပရိတ္တမေတ္တသောချံ(ပ) ခရုပိသာဏကပ္ပေါ
 တိ၊ သင်္ဂီ၊ သောပရိတ္တမေတ္တသောချံ(ပ) ခရုပိသာဏကပ္ပေါ ဟူသော၊
 ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ သေသော၊ ဤ
 အကြောင်းသည်၊ သင်္ဂီ၊ ငြိတွဟ်ခြင်းသံဘောရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်
 တရား၌၊ သောချံ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်၍
 ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တရား၌၊ အပ္ပဿာဒေါ၊
 သာယာခံစားခြင်းသည်၊ သိယေသာ၊ လွန်စွာ၊ ဒုတံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သေသော၊ ဤ
 လောဘာတရားသည်၊ ဂဇ္ဈော၊ ဆွဲငင်တတ်သော သံမျှားချိပ်နှင့်တူသော

၂၆၂

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသု-ပဌမတွဲ၊

သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မတိမာ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊
 တယောက်အထည်းတည်း။ ခုဂ္ဂိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိနှင့်အတူ၊ စရေ၊
 ကျင့်ရာ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ သင်္ဂီ၊ ဧသေတိ၊ သင်္ဂီ၊ ဧသေဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏။ ဥပဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်း၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏။ သော၊ ထိုလောဘတရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပါဏိနော၊
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ကဒ္ဓမေ၊ ညွှန်၌၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ ဟတ္ထိဝိယ၊ ဆင်ကဲ့သို့၊
 သစ္စန္တိ၊ ငြိတွယ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သောလောဘော၊ ထိုလော
 ဘသည်၊ သင်္ဂီ၊ သင်္ဂီမည်၏။ ပရိတ္တမေတ္တသောချန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ပရိတ္တမေတ္တ
 သောချဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊
 ဥပဘောဂကာလေ၊ သုံးဆောင်သောကာလ၌၊ ဝိပရိတသညာယံ၊ ဘောက်
 ပြန်သောအမှတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗတောဝါ၊ ဖြစ်စေခြင်း သဘောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ကာမာဝစရေဓမ္မပရိယာပန္နတောဝါ၊ ကာမာဝစရတရား၌
 အကျုံးဝင်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာမကဋ္ဌေန၊ ယုတ်သောအနက်
 ဖြင့်၊ သောချ၊ ချမ်းသာသည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသောအာနုဘောသ်ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇ၊ ပတာ
 ယ၊ လျှပ်စစ်ရောင်ပြက်သောအခိုက်၌၊ ဩဘာသိတနစ္စဒဿနသုခံဝိယ၊
 လင်းသောအခိုက်ကချေသည်ကို ကြည့်ရှုသကဲ့သို့၊ ဣတ္တရံ၊ တဏှာသာ
 ဖြစ်၏။ တာဝကာလိကံ၊ အခိုက်အတန့်ကာလနည်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပဿာဒေါဒုက္ခမေတ္တ ဘိယျောတိ၊ ဧတ္ထ၊
 အပ္ပဿာဒေါဒုက္ခမေတ္တ ဘိယျောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယွာယံ၊ သောအယံ၊ လောဘော၊ အကြင်လောဘသည်၊ ဣမေပဉ္စကာမ
 ဂုဏော၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သုခံ၊ သုခဝေခနာသည်၊ သော
 မနဿံ၊ သောမနဿဝေခနာသည်၊ ဥပ္ပစ္ဆတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ အဿာဒေါ၊ သာယာခြင်းတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်
 တရားတို့၏။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်၊ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ယမိဒံယံ၊ ဣဒံ
 ယောဧသော၊ အကြင်သာယာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောအဿာဒေါ၊
 ထိုသို့သာယာခြင်းသည်၊ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ကုလဂုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊ ယေနသိပ္ပ
 ဌာနေန၊ အကြင်အတတ်ပညာ တည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေး၏၊ မုဒ္ဒါယ၊ လက်ဆစ်ချိုးအတတ်ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ။

အသက်ကို။ ယဒိကပ္ပေတိ။ အကလံ၍ပွေးအံ့။ ဂဏနာယ။ ဂဏနိးသင်္ချာဖြင့်။
 ယဒိကပ္ပေတိ။ အကလံ၍ပွေးအံ့။ ဣတိဇေမာဒိနာနယေန။ ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ။ အသက်ပွေးခြင်းကို။ ဒုက္ခန္တိ။ ဒုက္ခဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။
 တံ။ ထိုအသက်ပွေးခြင်းကို။ ဥပနိဓာယ။ ထောက်၍။ အပ္ပေါ။ နည်းသော။
 ဥဒကမိန္ဒု။ မဇ္ဈော။ ရေပေါက်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 အထဝေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ဒုက္ခမေဝ။ ဆင်းရဲခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ဘိယေယျာ
 များလေ၏။ ဂဏ္ဍောဇေသောတိ။ ဂဏ္ဍောဇေသောဟူသည်ကား။ အသ္မာဒံ။
 သာယာခြင်းကို။ ဒေသတော။ ပြ၍။ အာကမ္မနဝသေန။ ဆွဲငင်တတ်သည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်။ ယဒိဒံယံ ဣဒံယေဣမေ ကာမဂုဏာ။ အကြွေကာမဂုဏ်
 တရားတို့သည်။ ဗဒ္ဓိသောဝိယ။ သံမျှားချိတ်ကဲ့သို့။ အာကမ္မန္တိ။ ဆွဲငင်တတ်
 ကုန်၏။ ဣတိဥတ္တာမတိမာတိ။ ဣတိဥတ္တာမတိမာဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။
 ဥတ္တာ။ သိ၍။ ဗုဒ္ဓိမာ။ ပညာရှိသော။ ပဏ္ဍိတော။ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာဘဝနှစ်ပါး
 ဌိလိဋ္ဌာသော။ ပုရိသော။ လောက၌ားသည်။ ဧတံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံကိုလည်း
 ပဟာယ။ ပယ်စွန့်၍။ ဧကော။ တယောက်အထည်းတည်း။ ခွဲဝိသုဏ
 ကပ္ပေါ။ ကြံ့ချိနှင့်အတူ။ စရေ။ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်။ အပ္ပော။
 အနက်တည်း။ သင်္ဂဂါယာဝဏ္ဏနာ။ သင်္ဂဂါယာ၏အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတော။
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ပဒါယယိက္ခာတိဇ္ဈေ။ ပဒါယယိက္ခာဟူသောဤဂါထာ၌။ ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်။ ကာ။ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ဗာရာဏသီယံ။ ဗာရာဏသီ
 ပြည်၌။ အနိဝတ္တဗြဟ္မဗတ္တောနာမ။ အနိဝတ္တဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။
 ရာဇာ။ မင်းသည်။ အဟောသိကိရ။ ဖြစ်သတတ်။ သော။ ထိုအနိဝတ္တဗြဟ္မ
 ဒတ်မင်းသည်။ သံဂါမံ။ စစ်မြေအရပ်သို့။ သြတိဇ္ဈော။ သက်သည်ရှိသော်။
 အဘိဇိနိတ္တာ။ အောင်၍။ အညဉ္စ။ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ကိစ္ဆံ။ ကိစ္စကို။
 အာရဇ္ဈေ။ အားထုတ်၍။ အနိဋ္ဌာပေတွာစ။ အမှုကို မပြီးစေသည် ဖြစ်၍
 လည်း။ နနိဝတ္တတိ။ မပြန်။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ နံ။ ထိုမင်းကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။
 သဇ္ဇာနိံ။ သိကြကုန်၏။ သော။ ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဧကဒိဝသံ။ တနေ့
 သ၌။ ဥယျာနံ။ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ထတိ။ သွား၏။ တေနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဝန
 ခုာဟော။ အလိုလိုဖြစ်သောတောမီးသည်။ ဥဋ္ဌာသိ။ ထ၏။ သောအဂ္ဂိ။ ထို
 သမံဇာတမီးသည်။ သုက္ခာနိ။ ခြောက်ကုန်သော။ ပတိတာနိဝ။ ကျသော
 သစ်ရွက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တိဏာဒိနိဝ။ မြက်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဗဟဇ္ဈော။ လောင်လျက်။ အနိဝတ္တမာနောဇေ။ နောက်သို့မဆုတ်

၂၆

၂၆၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သည့်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိသွား၏၊ ရာဇာမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုလောင်း၍
လောသောမီးကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ တပ္ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ထိုမီး၏အတုစားဖြစ်
သောတဆွဲတပါးသောကိလေသာမီးကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံဝန
ဒါဟော၊ ဤသယံဇာတမီးသည်၊ အနိဝတ္တော၊ နောက်သို့မဆုတ်သည်ဖြစ်
၍၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကောဒသ
ပိဓော၊ တဆွဲတပါးအပြားရှိသော၊ အဂ္ဂိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသောမီး
သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဧဟံဇန္တော၊ လောင်
လျက်၊ အနိဝတ္တမာနောဝ၊ နောက်သို့မဆုတ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ
သွား၏၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ ဥပ္ပါဒေဇန္တော၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊
အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကုဒဿနာမ၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်၊ ဣမဿဒုက္ခဿ
ဤဆင်းရဲကို၊ အနိဝတ္တနတ္ထံ၊ တဘန်မနစ်မိမ့်သောငှါ၊ အယံအဂ္ဂိပိယ၊ ဤမီး
ကဲ့သို့၊ အရိယ မဂ္ဂဉာဏဂ္ဂိနာ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ဉာဏ်မီးဖြင့်၊
ကိလေသော၊ ကိလေသာကို၊ ဧဟဇန္တော၊ လောင်စေလျက်၊ အနိဝတ္တမာ
နော၊ တဘန်မနစ်စေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မဟုတ္တံ၊
အတန်ငယ်၊ ဂတ္တံ၊ သွားလေသော်၊ နဒိယံ၊ မြစ်၌၊ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို၊ ဂဗျဇန္တ
ဖမ်းကုန်သော၊ ဧကဝဇ္ဇေ၊ တံငါတို့ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ တေသံ၊ ထိုတငါ
တို့၏၊ ဇေလန္တရံ၊ ကွန်၏အတွင်းသို့၊ ပပိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ ဧကော၊ တခုသော၊
မဟာမစ္ဆော၊ ငါးကြီးသည်၊ ဇာလံ၊ ကွန်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပလယိ၊
ပြေးလေ၏၊ တေ၊ ထိုတံငါတို့သည်၊ မစ္ဆော၊ ငါးသည်၊ ဇာလံ၊ ကွန်ကို၊
ဘေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဂတောတိ၊ သွားလေပြီဟု၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ အကံသု၊
ပြုကြကုန်၏၊ တံပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ ရာဇာမင်းသည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
တပ္ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ၊ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ကုဒဿနာ
မ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏေန၊
အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ တဗျာဇာလံ၊ တဗျာတည်းဟူသောကွန်ယက်ကို၊
ဘေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အသန္တမာနော၊ မပြုမရှက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆေယျံ၊
သွားရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊
ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ
အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကဗေပမိ၊ ပစ္စေကဗေပမိဉာဏ်ကို၊ သန္တကာသိ၊ မျက်
မှောက်ပြု၏၊ ပဒါလယိတွာ၊ နသံယောဇနာနိ (ပ) ခုတ္တိသာဏ ကင်္ဂပ္ပါတိ၊
ပုဒါလယိတွာ၊ နသံယောဇနာနိ (ပ) ခုတ္တိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမဉ္ဇဉဒါန

ဝါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကိုလည်း အဘသိ၊ ဣဝံဆို၏။ သလိလဗ္ဗုစာရီ၊ ရေ၌ကျက်စားသောသဘောရှိသော၊ မန္တလေး၊ ငါးသည်၊ ဇာလံ၊ ကွန်ယက်ကို၊ ဘောတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဂစ္ဆတိဣဝ၊ သွားလေသကဲ့သို့၊ အပ္ပိ၊ မီးသည်၊ ခဏံ၊ လောင်ပြီးသောအရပ်ကို၊ အနိဝတ္တမာနော၊ နောက်သို့မပြန်သသည် ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဒါလပိတ္တာန၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခွဲဝိသုဒ္ဓါကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေစရေ ယျာမိ၊ ကျင့်ရာ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ နုတိယပါဒေ၊ နုတိယပါဒ၌၊ ဇာယန္တိ၊ ဇာလံဟူသောစကားကို၊ သုတ္တမယံ၊ ချည်ဖြင့်ပြီးသောကွန်ယက်ကို၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဗ္ဗုတိ၊ အဗ္ဗုဟူသည်ကား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရေ၌၊ စရတိ၊ ကျက်စားကျင်လည်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အဗ္ဗုစာရီ၊ အဗ္ဗုစာရီမည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအဗ္ဗုစာရီဟူသောစကားသည်၊ မန္တလေး၊ ငါး၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ သလိလေ၊ စီးသောရေရှိသောမြစ်၌ အဗ္ဗုစာရီ၊ ရေ၌ကျက်စားသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သလိလဗ္ဗုစာရီ၊ သလိလဗ္ဗုစာရီမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထံ၊ သလိလေ၊ ကိုစီးသောရေရှိသောမြစ်၌၊ ဇာလံ၊ ကွန်ကို၊ ဘောတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ အဗ္ဗုစာရီ၊ ရေ၌ကျက်စားသောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယပါဒေ၊ တတိယပါဒ၌၊ ခဏန္တိ၊ ခဏံဟူသည်ကား၊ ခဏဋ္ဌာနံ၊ လောင်ရာအရပ်ကို၊ ဂုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပ္ပိ၊ မီးသည်၊ ခဏဋ္ဌာနံ၊ လောင်ပြီးသောအရပ်ကို၊ ဝုန၊ တဘန်၊ နနိဝတ္တတိ၊ မပြန်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဘိယျော၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ နအာဂစ္ဆတိယထာ၊ မလာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မဂ္ဂဥာဏန၊ မဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသောမီးသည်၊ ခဏံ၊ ထိုက်အပ်သော၊ ကာမဂုဏဋ္ဌာနံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောအရပ်ကို၊ အနိဝတ္တမာနော၊ တဘန်မပြန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌၊ ဘိယျော၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အနာဂစ္ဆန္တော၊ မလာပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဒါလ ဂါထာဂဏ္ဌနာ၊ ပဒါလဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ဩက္ခိတ္တစက္ခုတိဇ္ဇေ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခုဟူသောဤပါဌ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်

၂၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၌၊စက္ခုလောလဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ စက္ခုလောလဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊
ရာဇာ၊မင်းသည်၊ပါဒလောလဗြဟ္မဒတ္တောဝိယ၊ပါဒလောလဗြဟ္မဒတ်မင်း
ကဲ့သို့၊နာဓကဒဿနေ၊ကချေသည်တို့ကိုရှုခြင်း၌၊အနုယုတ္တော၊အားထုတ်
သည်၊ဟောတိကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊ဝိသေ
သော၊အထူးတည်း၊သော၊ထိုစက္ခုလောလဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊အသန္တ၊
ဇ္ဇော၊မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောကချေသည်ရှိရာ
သို့၊ဂစ္ဆတိ၊သွား၏၊အယံ၊ဤမင်းသည်၊တံတံနာဓကံ၊ ထိုသို့သောကချေ
သည်ကို၊ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ အတိနန္ဒိတွာ၊နှစ်သက်၍၊
နာဓက ပရိဝတ္တ ဒဿနေန၊ ကချေသည်မတို့ကို ပြန်၍ ကြည့်ရှုသဖြင့်၊
တဏှံ၊တဏှာကို၊ဝဇေဇန္တော၊ပွားစေလျက်၊ ဝိစရတိ၊ထည့်ပတ်၏၊သော၊
ထိုမင်းသည်၊နာဓကဒဿနံ၊ကချေသည်တို့ကိုကြည့်ရှုလိုသည်ဖြစ်၍၊အာ
ဂတံ၊ရောက်လာသော၊အညတရံ၊တယောက်သော၊ကုဋုမ္ဘဿ၊သူကြွယ်
၏၊ဘရိယံ၊ မယားကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ရာဂံ၊တပ်သောရာဂကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊
ဖြစ်စေ၏၊ တတော၊ထိုနောင်မှ၊သံဝေဂံ၊ဝိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊
ရောက်၍၊ ဝုန၊တဘန်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမံတဏှံ၊ဤတပ်မက်ခြင်းကို၊
ဝဇေဇန္တော၊ ပွားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပါယပူရကော၊ အပယ်လေးပါးကို
ပြည့်စေတတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟန္တ၊ယခုနံ၊ ထိုတဏှာကို၊
နိဂ္ဂဏှာမိတိ၊နှိပ်အံ့ဟု၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီး
ဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗေဒမိ၊ပစ္စေကဗေဒမိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊
မျက်မှောက်ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုရိမပဋိပတ္တိံ၊ ရှေးကျင့်ဘူးသော
အကျင့်ကို၊ဂရဟန္တော၊ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ တပ္ပမူပက္ခဂုဏံ၊ထိုအကျင့်မှ
ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ဒိပေတံ၊ပြအံ့သောငှါ၊ဩက္ခိတ္တ
စက္ခု၊နစပါဒလောလော(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊နစပါဒ
လောလော(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာ
ကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏၊ «ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ ချသောမျက်လွှာရှိသည်၊
ဟောတု၊ဖြစ်စေလော၊ ပါဒလောလော၊ ခြေလျှပ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ နစဟော
တု၊မဖြစ်စေလင့်၊ဂုတ္တိန္ဒြိယော၊စောင့်သောဣန္ဒြိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိတမာ
နဿာနော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနဝဿုတော၊
ကိလေသာတည်းဟူသောမိဗ်းစွတ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊အပရိဒဿမာ
နော၊ကိလေသာတည်းဟူသောမီးသည်မလောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဧကော
ဉာယောဂ်အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိနှင့်အတူ၊ စရေ၊

ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခုတိ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခုဟု
သည့်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့၊ ဝိတ္တစက္ခု၊ ချသောမျက်လွှာရှိသည်၊ ဟော
တု၊ ဖြစ်စေလော။ သတ္တဝီဝဠိနိ၊ ခုနစ်ခုသောလည်ရိုးတို့ကို၊ ပဋိပါဒိယာ၊
အစဉ်သဖြင့်၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပရိဝတ္တနပဟာတဗ္ဗဒဿနတ္ထံ၊ လည်၍
ကြည့်ခြင်းကို ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ ယုဂမတ္တံ၊ ရထား
ထင်းပိုးတပြန်အတိုင်းအရှည်ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ကြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟန္တကဠိနာ၊ မေးရိုးနှင့်၊ ဟဒ
ယဋ္ဌိ၊ ရင်ရိုးကို၊ သံစာနေန္တော၊ ကောင်းစွာထိသည်ဖြစ်၍၊ ပေက္ခမာနော၊
ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ နတုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊
ဩက္ခိတ္တစက္ခု၊ အောက်သို့ချသော မျက်လွှာရှိခြင်းသည်၊ သမဏသာ
ရုပ္ပေါ၊ ဝှောန်းတို့အားလျောက်ပတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နစပါဒလော
လောတိ၊ နစပါဒလောလောဟူသည်ကား၊ ဧကဿ၊ တကွက်သောခြေရာ
၏၊ နုတိယော၊ နှစ်ကွက်သောခြေရာသည်၊ ဗွိန္နံ၊ နှစ်ကွက်သောခြေရာတို့၏၊
တတိယော၊ သုံးကွက်မြောက်သောခြေရာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤ
အတူ၊ ဂဏမဇ္ဈပဝိသိတုကာမတာယ၊ အပေါင်းအဖော်တို့၏ အလယ်သို့
ဝင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကဏ္ဍု၊ သမာနပါဒေါဝိယ၊ ယားနာ
ပေါက်သောခြေရှိသောသူကဲ့သို့၊ အဓာဝန္တော၊ မပြေးသွားနိုင်သည်၊ ဒိဃ
စာရိကာယ၊ ရှည်သောသွားခြင်းဖြင့်၊ အနဝဋ္ဌိတဗာရိရုတော၊ မတည်တန့်
သောသွားလာခြင်းနှင့်မွေ့လျော်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဂုတ္တိန္ဒြိယောတိ၊ ဂုတ္တိန္ဒြိယောဟူသည်ကား၊ ဆသုဇ္ဈန္ဒြိယေ
သု၊ ခြောက်ပါးသောဇ္ဈန္ဒြိတို့၌၊ ဣမ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား၊ ဂုတ္တာ
ဝသေသဝသေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော စောင့်ရှောက်ခြင်း၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဂေါပိတိန္ဒြိယော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောဇ္ဈန္ဒြိရှိ၏၊ ရက္ခိတမာ
နသာနောတိ၊ ရက္ခိတမာနသာနောဟူသည်ကား၊ မာနသံယေဝ၊ စိတ်သည်
ပင်လျှင်၊ မာနသာ၊ မာနသမည်၏၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်
အပ်သော၊ တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရက္ခိတ
မာနသာနော၊ ရက္ခိတမာနသာနမည်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ကိလေ
သေဟိ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့်၊ နလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျ၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်း
ဖြင့်၊ ရက္ခိတမတ္ထော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနဝသုတောတိ၊ အနဝသုတော
ဟူသည်ကား၊ ဣမာယပဋိပတ္တိယာ၊ ဤသို့သောအကျင့်ဖြင့်၊ တေသုတေသု

၂၆၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အာရမ္မဏေသု၊ ထိုထိုသော အာရုံတို့၌၊ ကိလေသာအန္တသမဝရိယံတော၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော ခုနစ်စွတ်ခြင်းမှ ကင်း၍၊ အပရိဒ္ဓယမာနောတိ၊
 အပရိဒ္ဓယမာနောဟူသည့် ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အန္တသမဝရိယံတောဝေ၊ ကိလေ
 သာတည်းဟူသော ခုနစ်စွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ကိလေ
 သတ္တိပတိ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မီးတို့သည်၊ အပရိဒ္ဓယ မာနော၊
 မလောင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာနိန္ဒလည်း၊ အနဝသယတော
 ကိလေသာ တည်းဟူသော ခုနစ်စွတ်သည် ဖြစ်၍၊ အတ္တတ္တံ၊ အတွင်း
 သန္တာနိန္ဒ၊ အဒပ္ပမာနော၊ မလောင်သည် ဖြစ်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကား
 သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင် တည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခ၊ ဂါထာ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခ၊ ဂါထာ၍ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ၊

ဩဟာယဟိတွာတိတ္ထေ၊ ဩဟာယ ဟိတွာဟူသော ဤဂါထာ၌၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ ကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊
 ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညော၊ တယောက်သော၊ စာတုမာသိက ဗြဟ္မဒတ္တော
 နာမ၊ စာတုမာသိက ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ စာတုမာ
 သေ၊ လေးလရောက်သော အခါ၌၊ ဥယျာနကိဋ္ဌံ၊ ဥယျာဉ် ကစားခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၍၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂိဗ္ဗာနံ၊ နွေလ
 တို့၍၊ မဇ္ဈိမေမာသေ၊ အလယ်ဖြစ်သောလ၌၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ပဝိ
 သန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဥယျာနန္ဒါရေ၊ ဥယျာဉ်တံခါး၌၊ ပတ္တသဉ္စာန္တ
 ပုပ္ဖာလကံတံ၊ ဝိဇုပပါရိဆတ္တက ကောဝိဇ္ဇာရံ၊ အရွက်ဖြင့် ဖုံးထွင်းခြင်း
 အပွင့်ကန်သာဆင်ခြင်းအကိုင်အခွံ ထက်ဝန်းကျင်ထီးကဲ့သို့သော ပင်
 လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧကံပုပ္ဖံ၊ တပွင့်ကို၊ ဂဟတော၊ ယူ၍၊
 ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၍၊ တတော၊ ထိုနေောင်မှ၊ ရညော၊ မင်း
 သည်၊ အဂ္ဂပုပ္ဖံ၊ အပွင့်ဦးကို၊ ဂဟိတန္တိ၊ ယူအပ်လေပြီဟု၊ အညတရေဝိ၊
 တယောက်လည်း ဖြစ်သော၊ အမတ္တော၊ အမတ်သည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓေ၊ ဆင်
 ကျောက်ကုန်း၌၊ ဌိတောဝေ၊ တည်လျက် သာလျှင်၊ ဧကံပုပ္ဖံ၊ ဝန်းတပွင့်ကို၊
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၍၊ ဧတေနဝနယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံသော၊ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်အပေါင်းသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဆွတ်ယူ
 ၍၊ ပုပ္ဖံ၊ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်ကို၊ အနုဿာဒန္တာ၊ မသယာကုန်သောသူတို့
 သည်၊ ပတ္တပိ၊ အရှက်ကိုလည်း၊ ဂဏှိသု၊ ယူကြကုန်၍၊ သောရက္ခော၊ ထို

၂၆၉

ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ နိပတ္တပုဗ္ဗော၊ အရွက်အပွင့်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခန္တ
မက္ခောဝ၊ ပင်စည်မျှသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုပင်လယ်
ကသစ်ပင်ကို၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သာယန္တ သမယော၊ ညချမ်းအခါ၌၊
ဥယျာနာ၊ ဥယျာဉ်၌၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ
ရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်။ ကိံကတော၊ အဘယ်သို့ ပြုအပ်လေသနည်း၊
မမ၊ ငါ၏၊ အာဂမနဝေလယ၊ လာသောအခါ၌၊ မဏိဝတ္ထုသာခန္တရေသု၊
ပတ္တမြားညှိအဆင်းရှိသောအခက်အကြားတို့၌၊ ပဝါဠသဒိသပုပ္ဖာလကံ
တော၊ သန္တာန်အဆင်းနှင့်တူသောအပွင့်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိပတ္တပုဗ္ဗော၊ အရွက်အပွင့်မရှိသည်
တော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နန္တော၊ ကြိုလျက်၊ တသေဝ၊ ထိုပင်လယ်
ကသစ်ပင်၏သာလျှင်၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌၊ အပုပ္ဖကံ၊ အပွင့်မရှိသော၊ သဗ္ဗန္တ
ပလာသံ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သော အရွက်ရှိသော၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်
ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ ဒိသ္မာစ၊ မြင်၍လည်း၊ အဿ၊ ထိုမင်းအား၊ ဧတံ၊
ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်၊
ပုပ္ဖဘရိတသာခတ္တာ၊ အပွင့်ဖြင့် ပြည့်သော အခက်ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဗဟုဇနဿ၊ များသောလူအပေါင်းအား၊ လောဘနိယော၊ တပ်နှစ်
သက်တွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မုဟုတ္တံယေဝ၊ တစ
သာသောကာလ၌လျှင်၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏၊ အညော၊
တပါးသော၊ အယံပနရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်ကား၊ အလောဘနိယတ္တာ၊
တပ်နှစ်သက်တွယ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထေဝံ၊ ထိုတည်မြဲတိုင်း
ပင်လျှင်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣဒံပိန္နန္တံ၊ ဤမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပုပ္ဖတ
ရုက္ခာပိယ၊ အပွင့်ရှိသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ လောဘနိယံ၊ လောဘ၏အာရုံ
ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုတာဝေါပန၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်ကား၊ အပုပ္ဖတရုက္ခာပိယ
အပွင့်မရှိသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အလောဘနိယော၊ လောဘ၏အာရုံမဟုတ်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဣဒမ္ပိန္နန္တံ၊ ဤမင်း၏အဖြစ်
သည်လည်း၊ အယံရုက္ခာပိယ၊ ဤအပွင့်မရှိသောသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ နုလုပ္ပတိ၊
ပျက်စီး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ အညော၊ တပါးသော၊ သဗ္ဗန္တပက္ခော၊
ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသောအရွက်ရှိသော၊ အယံပါရိစ္ဆတ္ထောယထာ၊ ဤပင်
လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာသာဝေဟိ၊ ဗန်ရည်စွန့်
သောသင်္ကန်းတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗံ
ရဟန်းပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိန္နန္တော၊ ကြံ၍သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ရန္တံ၊ မင်း၊

၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာ
 စီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သမ္ဘိကတွာ
 မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဩဟာယဟိတွာဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိ(ပ) ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊
 ဩဟာယ ဟိတွာဂိဟိ ဗျဉ္ဇနာနိ (ပ) ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ ဟူသော၊ ဣမံ
 ဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ အေဟံ၊ ငါသည်၊
 ဂိဟိဗျဉ္ဇနာနိ၊ လူ၏အသွင်တို့ကို၊ ဩဟာယဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သဗ္ဗန္ဓ
 ပစ္စေက၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသောအရွက်ရှိသော၊ ပါရိစ္ဆတ္တောယထာ၊ ပင်
 လပတ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာသာယဝတ္ထော၊ ဖန်ရည်
 စွန်းသောသင်္ကန်းကိုဝတ်ပြီးသော်၊ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍၊ ဧကော
 တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေစရာ
 မိ၊ ကျင့်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာသာယဝတ္ထောအဘိနိက္ခမိတွာတိ
 ဣမံသပဒေသ၊ ကာသာယဝတ္ထော အဘိနိက္ခမိတွာဟူသော ဤဝန်၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဂေဟာ၊ နန်းတော်မှ၊ အဘိနိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍၊
 ကာသာယဝတ္ထော၊ ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းကိုဝတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဂေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊
 အကြွင်းဖြစ်သောဝန်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ နဝိတ္ထာရိတံ၊ မဖွင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ပါရိစ္ဆတ္တက ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါရိစ္ဆတ္တက ဂါထာ၏ အဖွင့်
 သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတိယဝဂ္ဂေါ၊ တတိယဝဂ်သည်
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ရသေသုတိတ္ထေ၊ ရသေသုဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 သည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဗာရာဏသိ
 ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ အမတ္တပုတ္တေဟိ၊ အမတ်
 သားတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိလာပတ္တပေါက္ခရုဏီယံ၊
 ကျောက်ဖျာအပြင်ရှိသောရေကန်၌၊ ကီဇ္ဇတိ၊ ကစား၏၊ တဿ၊ ထိုမင်း၏၊
 သူဒေါ၊ စေလိုသည်သည်၊ သဗ္ဗမံသာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောအသားတို့၏၊ ရသံ၊
 အရသာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတိဝသုသင်္ခါတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ
 စီရင်အပ်သော၊ အမတကပ္ပံ၊ အမြိုက်အရသာနှင့်တူသော၊ အန္တရဟတ္တံ၊
 အကြားကာလ၌ထမင်းကို၊ ပစိတွာ၊ ချက်၍၊ ဥပနာမေသိကိရ၊ ကပ်လေ
 သတတ်သော၊ ထိုမင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုထမင်းအရသာ၌၊ ဂေမံ၊ တပ်မက်

၂၇၀

ခြင်းသို့၊ အာပန္နော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿမိ၊ တရံတယောက်သော
သူအား၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတခုကို၊ အေဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာ
လျှင်၊ ဘုဉ္စိ၊ စားလေ၏၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ကိဉ္စန္ဒန္တော၊ ကစားသည်ရှိသော်
လည်း၊ အတိဝိကာယေ၊ ကာလလွန်သည်၌၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊
သီဃံသီဃံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ၊ ဘုဉ္စိ၊ စား၏၊ ယေဟိ၊ အကြင်သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
အတူတကွ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဘုဉ္စတိ၊ စား၏၊ ဧတသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊
ကိဉ္စိ၊ တရံတယောက်သောသူကို၊ နသရိ၊ မအောက်မေ့၊ အထပန္နော၊ ထို
နောင်မှ၊ ပဋိသင်္ခံ၊ အသင့်အားဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ပါပကံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အဟောကတော၊ မြတ်ပြုမိန့်ပြီးယွှာ
ဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ရသတဏှာယ၊ ရသတဏှာဖြင့်၊ အဘိဘူ
တော၊ နှိပ်စက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဇနံ၊ အလုံးစုံသော လူပရိသတ်ကို၊
ဝိဿရိတွာ၊ မေ့လျော့၍၊ ဧကောဝ၊ တယောက်အထည်းတည်းသာလျှင်၊
ဘုဉ္စိ၊ စားမိလေ၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ ရသတဏှံ၊ ရသတဏှာကို၊ နိဂ္ဂဏှာသီတိ၊
နှိပ်အံ့ဟု၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိံ၊ ပစ္စေကဗောဓိ
ဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုရိမပဋိပတ္တိံ၊
ရှေးကျင့်မိသည်ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ တပ္ပဋိပက္ခဘူတဂုဏ
ဒိပကံ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်း၏ ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြတတ်
သော၊ ရသေသုဂေဝံအကရံအလောလော(ပ)ခုပ္ပိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ရသေ
သုဂေဝံအကရံအလောလော(ပ)ခုပ္ပိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါ
ထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရသေ
သု၊ ရသာရုံတို့၌၊ ဂေဝံ၊ တပ်မက်ခြင်းကို၊ အကရံအကရောန္တော၊ မပြု၊
အလောလော၊ မလျှပ်ပေါ်၊ အနညပေါသိ၊ သူတပါးမကျွေးမွေးအပ်သည်ဖြစ်
၍၊ ကုလေကုလေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌၊ သပဒါနစာရိ၊ အစဉ်အတိုင်း
ဆွမ်းခံသွားလေ့ရှိ၏၊ အပ္ပဋိပန္နမိတ္တော၊ တပ်မြင်းငဲ့တွက်ခြင်းမိတ်မရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခုပ္ပိသာဏကပ္ပေါ၊ ထက်လွှာ
စွာသော ဦးချိုဖျားနှင့်တူသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ စနေစရာမိ၊ ကျင့်
၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ရသေသုတိ၊ ရသေသုဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗိလမရ
ရတိတ္ထိကကဿု၊ ကလောဏိကခါရိကဿာဝါဒိဘောဇေသု၊ အချဉ်အချိုအ
ခါးအစပ်ဆား ဆပ်ပြာ အဖန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြားကုန်သော၊ သာယနိ
ယေသံ၊ လျက်ဖွယ်ဖြစ်သောအာရုံတို့၌၊ ဂေဝံအကရန္တိ၊ ဂေဝံအကရံဟူ

၂၂၁

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သည်ကား၊ ဂေဓံ၊ တပ်မက်မောခြင်းကို၊ အကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊
 တဏှံ၊ တပ်မက်သောလောဘကို၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အလောလောတိ၊ အလော
 လောဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤအရသာကို၊ သာယိဿာဒိတိ၊ လျက်အံ့ဟု၊
 ရသပိသယေသု၊ ရသာရုံတို့၌၊ အနာကုလော၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိ၊ အနည
 ပေါသိတိ၊ အနညပေါသိဟူသည်ကား၊ ပေါသိတဗ္ဗကသဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိ
 ဝိရဟိတော၊ လုပ်ကျွေးပွေးအပ်သောအတူနေတပည့်တို့မှကင်း၏၊ ကာယ
 သံဝရဏမက္ခေန၊ ကိုယ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ သန္တုဇ္ဇော
 ရောင့်ရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ရသေသု၊ ရသာရုံတို့၌၊ ဂေဓ
 ကရဏာလောလော၊ တပ်မက်ခြင်းကိုပြုသဖြင့်လျှပ်ပေါ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
 အညပေါသိ၊ သူတပါးကျွေးပွေးသည်၊ အာသိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေကာ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ယယတဏှာယ၊ အကြင်တဏှာဖြင့်၊ လော
 လော၊ လျှပ်ပေါ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ရသေသု၊ ရသာရုံတို့၌၊ ဂေဓံ၊ တပ်မက်
 ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ငါပြု၏၊ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ဟိတွားစွန့်၍၊ အာယ
 တိ၊ နောင်အခါ၌၊ တဏှာမူလကဿ၊ တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော
 အညဿ၊ တပါးသော၊ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗတ္တနေန၊ ဖြစ်စေ
 သဖြင့်၊ အနညပေါသိ၊ အနညပေါသိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အတ္တဘဉ္ဇကဋ္ဌေန၊ အကျိုးစီးပွားကိုဖျက်ဆီး
 တတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာကို၊ အညောတိ၊ တပါး
 သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား၊
 အပ္ပေသနေန၊ မကျွေးပွေးရသဖြင့်၊ အနညပေါသိတိ၊ အနညပေါသိဟူ၍၊
 ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနညပေါသိဟူသော
 ပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သပဒါနစာရိတိ၊ သပဒါနစာရိဟူသည်ကား၊
 အဝေါက္ကပ္ပဝာရိ၊ တအိမ်က တအိမ်ကိုလွန်ကျူး၍ သွားလေ့မရှိ၊ အနုပုဗ္ဗ
 စရိ၊ အစဉ်အတိုင်း သွားသော၊ စရပဋိပါနံ၊ အိမ်အစဉ်အတိုင်းကို၊
 အဆန္ဒေတွာ၊ မစွန့်မူ၍၊ အဘုကုလဉ္စ၊ ကြွယ်ဝသော အမျိုးအိမ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဒလိဒ္ဓကုလဉ္စ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုးအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိရုန္တရံ၊
 မပြတ်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသမာနော၊ ဝင်လေ့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကုလေကုလေ အပ္ပဋိပန္န
 ဝိက္ခောတိ၊ ကုလေကုလေအပ္ပဋိပန္နဝိက္ခောဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယကုလသဒ္ဓိ

သု၊ မင်းမျိုးအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ တစုံတယောက်သောသူ
 တို့၌၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အလဂ္ဂမိတ္တော၊ မကပ်ငြိ
 သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စန္ဒ၊ ပမော၊ ဒါယကာတို့တောင်းတအပ်သည်ဖြစ်
 ၍လမ်းနှင့်တူသည်၊ နိစ္စနဝကော၊ နိစ္စနဝကသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား
 သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရသဂေဂေါယာ
 ဝဗ္ဗနာ၊ ရသဂေဂေါယာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

ပဟာယပဉ္စာဝရဏာနိကိတ္တေ၊ ပဟာယပဉ္စာဝရဏာနိဟူသော ဤဂါ
 ထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏ
 သီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရုဇာ၊ မင်း
 သည်၊ ပဌမဇ္ဈာနလာဘိ၊ ပဌမဈာန်ကိုရခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိကိရေ၊ ဖြစ်
 သတတ်၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ဈာနာနုရက္ခနတ္ထံ၊ ဈာန်တရားကို စောင့်
 ရှောက်အံ့သောဌ၊ ခုန့်မင်းအဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွင်၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗေဓမ္မံ၊ ပစ္စေက
 ဗေဓမ္မဥပဏ်ကို၊ သန္တိကတွင်၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ
 သမ္ပဒံ၊ အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဟာ
 ယပဉ္စာဝရဏာနိစေတသော(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ ပဟာယပဉ္စာဝရ
 ဏာနိစေတသော(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤ
 ဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စေတသော၊
 ဥပစာအပ္ပနာသမာဓိတည်းဟူသောမိတ်ကို၊ အာဝရဏာနိ၊ ဝိတ်ပင်တတ်
 ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ဖျောက်
 ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်
 သောကိလေသာတို့ကို၊ ဗျပနုဇ္ဈ၊ ခွါတွက်ဖျက်ဆီး၍၊ အနိဿိတော၊ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိကိုမရှိမူ၍၊ ဝေဗ္ဘဟဒေါသံ၊ တဏှာ၏ချစ်ခြင်းအပြစ်ကို၊ ခောတွင်၊ ဖြတ်
 ၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ထက်ထွစွာ
 သောဦးချိုဖျားနှင့်တူသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရေစရာမိ၊ ကျင့်၍၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာဝရဏာနိတိ၊ အာဝရဏာနိဟူသည်ကား၊ နိဝရ
 ဏာနေဝ၊ နိဝရဏတရားတို့ပင်လျှင်တည်း။ တာနိ၊ ထိုနိဝရဏတရားတို့ကို၊
 အတ္တေတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဥရုဂသုတ္တေ၊ ဥရုဂသုတ်၌၊ ဂုတ္တနိ၊ မိန့်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ တာနိပန၊ ထိုနိဝရဏတရားတို့သည်ကား၊ အတ္ထာဒယော၊ တိမ်

၂၇၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာသိသု-ပဌမတွဲ

တိုက်အစရှိသည်တို့သည်၊ စန္ဒီမသုရိယံ၊ လမိမာန်နေမိမာန်ကို၊ ဝါနေန္တော၊
 ဆီးကာကုန်လျက်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဝရဏန္တိ၊ ပိတ်ပင်တတ်
 ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စေတသော၊ စိတ်ကို၊ အာဝရဏာနိတိ၊ ပိတ်ပင်
 တတ်ကုန်သောတရားတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုနိဝရဏ
 တရားတို့ကို၊ ဥပစာရေန ဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပနာယ
 ဝါ၊ အပ္ပနာသမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဥပတ္တိလေသေတိ၊
 ဥပတ္တိလေသေဟူသည်ကား၊ ဥပဂမ္မ၊ ချဉ်းကပ်သ၍၊ ဝိတ္တံ၊ သမာဓိစိတ်
 ကိုလည်း၊ ဗာနေန္တိ၊ နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဝတ္ထောပမာဒီသု၊ အဝတ်ဥပမာအစရှိသည်
 တို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော်၊ အဘိဇ္ဈာဒယောဝါ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော
 တရားတို့ကိုလည်း၊ ဗျပနုဇ္ဈာတိ၊ ဗျပနုဇ္ဈဟူသည်ကား၊ ပနုဒိတွာ၊ ခွါတွက်၍၊
 ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂေန၊ ဝိပဿနာဥာဏ် မဂ်ဥာဏ်
 ဖြင့်၊ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အနဝသေသေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်
 သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမထဝိပဿနာသမ္ပန္နော၊ သမထဝိပဿနာဥာဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိနိဿယ
 ပဟာနုတ္တာ၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိ၏အဖြစ်သောဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ်ကိုပယ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိဿိတောဝ၊ အမှီမရှိသည်သာတည်း၊ သေသမဂ္ဂေ
 ဟိ၊ ကြွင်းသောမဂ်တို့ဖြင့်၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တေဓာတုကံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်
 သောသဘောရှိသော၊ သေဟဒေါသံ၊ ချစ်ခြင်းဒေါသတရားကို၊ တဗ္ဗာ
 ရာဂန္တိ၊ တဗ္ဗာရာဂဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ သေဟောဇေ၊ တဗ္ဗာရာဂ၏ ချစ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဂုဏပနိပက္ခ
 တော၊ သိလသမာဓိဂုဏ်ကျေးဇူး၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အားဖြင့်၊
 သေဟဒေါသေတိ၊ တဗ္ဗာရာဂ၏အဖြစ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ သေ
 သံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အာဝရဏဂါထာဝိဇ္ဇန္တနာ၊ အာဝရဏဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဝိဝိဋ္ဌိ ကတ္တာနာတိတ္ထေ၊ ဝိဝိဋ္ဌိ ကတ္တာနဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်
 ၌၊ အညတရော၊ တဟောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနလာဘိ၊

စတုတ္ထဈာန်ကို ရခြင်းရှိသည်။ အဟောသိက္ခိရဖြစ်သတတ်။ သော၊ထို
မင်းသည်။ ဈာန်သုက္ခကုဋ္ဌံ။ဈာန်တရားကိုစောင့်ရှောက်အံ့သောဌာ၊ရန္တံ၊
မင်းအဖြစ်ကို။ပယာယ၊စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿန္တော၊ဝိပဿ
နာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပဇ္ဇေကဗေဒံမိ'၊ ပဇ္ဇေကဗေဒမိဉာဏ်ကို၊ သန္တိ
ကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိသမ္ပဒံ၊အကျင့်တရား
နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပိဋ္ဌိ'ကတွာနသုခဉ္စ
ဒုက္ခံ(ပ)ခဂ္ဂဝိသယကကပ္ပေါတိ၊ ဝိပိဋ္ဌိ'ကတွာနသုခဉ္စဒုက္ခံ(ပ)ခဂ္ဂဝိသယက
ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို
၏။ အဟံ၊ငါသည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ရှေးဈာန်၌ပင်လျှင်၊ သုခဉ္စ၊ကာယိကသုခ
ကိုလည်းကောင်း၊ဒုက္ခဉ္စ၊စေတသိကဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ဝိပိဋ္ဌိ'ကတွာ၊
စွန့်ပစ်သည်ကိုပြု၍၊ သောမနဿဒေါမနဿဉ္စ၊ သောမနဿဒေါမနဿ
ဝေဒနာကိုလည်း၊ ဝိပိဋ္ဌိ'ကတွာ၊ စွန့်ပစ်သည်ကိုပြု၍၊ သမထံ၊ငြိမ်သက်
သော၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ဝင်ကြပ်သော၊ အနုပေက္ခံ၊ စတုတ္ထဈာန် တည်းဟူသော
ဈာနုပေက္ခာကို၊လဒ္ဓါ၊ရ၍၊ ဧကော၊တယောက်အထည်းတည်း၊ ခဂ္ဂဝိသယ
ကကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ ။တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ဝိပိဋ္ဌိ'
ကတွာနာတိ၊ဝိပိဋ္ဌိ'ကတွာနဟူသည်ကား၊ ဖိဋ္ဌိတော၊အပမ္ဘ၊ကတွာ၊ပြု၍၊
ဆဇ္ဇေတွာ၊စွန့်၍၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ သုခံ
ဒုက္ခဉ္စာတိ၊ သုခံဒုက္ခဉ္စဟူသည်ကား၊ ကာယိကသတတသတံ၊ ကိုယ်၌
ဖြစ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ အနုပေက္ခန္တိ၊ အနုပေက္ခံ ဟူသည်ကား၊
စတုတ္ထဈာနုပေက္ခံ၊ စတုတ္ထဈာန်တည်းဟူသော ဥပေက္ခာကို၊ ဝိသုဒ္ဓန္တိ။
ဝိသုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ပဉ္စနိဝရဏဝိတက္ကဝိစာရပီတိသုခသင်္ခါတေဟိ၊ငါး
ပါးသောနိဝရဏဝိတက်ဝိစာရပီတိသုခဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ နဝဟိ၊ကိုး
ပါးကုန်သော၊ ပစ္စနိကဝဇ္ဇေဟိ၊ ဆန့်ကျင်တက်တရားတို့မှ၊ ဝိမုတ္တတ္ထော၊
ကင်းလွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ဝိသုဒ္ဓိမည်၏။နိဇ္ဈန္တသုဝဏ္ဏမိဝ၊
ကောင်းစွာမှတ်အပ်ပြီးသောရွှေကဲ့သို့၊ ဝိဂတူပတ္တိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်း
ကင်းသော သဘောရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်
တည်း၊အယံပန၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား၊ယောဇနာ၊အနက်ယောဇနာခြင်း
တည်း၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ရှေးဈာန်တရား၌ပင်လျှင်၊ သုခဒုက္ခဉ္စ၊ချမ်းသာဆင်းရဲကို
လည်း၊ ဝိပိဋ္ဌိ'စွန့်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ပဋ္ဌမဇ္ဈာနုပစာရဘူမိယံယေဝ၊
ပဋ္ဌမဈာန်၏ ဥပစာအရာ၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ တတိယဇ္ဈာနု
ပစာရဘူမိယံ၊တတိယဈာန်၏ဥပစာအရာ၌၊ သုခံ၊သုခဝေဒနာကို၊ဝိပိဋ္ဌိ'၊

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

စွန့်ခြင်းကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်း၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ ပုန၊ တတန်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ စကာရံ၊ စအက္ခ
 ရာကို၊ ပရတော၊ နောက်ပုဒ်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သောမနဿဒေါမ
 နဿဉ္စ၊ သောမနဿဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာကိုလည်း၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာ၊
 စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဈာန်တရား၌ပင်လျှင်း၊ သုခဒုက္ခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာ
 ဒုက္ခဝေဒနာကိုလည်း၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာ၊ စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိ
 ကာရော၊ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုဝိဝိဋ္ဌိ
 ကတွာန ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာကို၊
 စတုတ္ထဇ္ဈာနုပစာရေ၊ စတုတ္ထဈာန်၏ဥပစာ၌၊ ဒေါမနဿဉ္စ၊ ဒေါမနဿ
 ဝေဒနာကိုလည်း၊ ဒုတိယဇ္ဈာနုပစာရေယေဝ၊ ဒုတိယဈာန်၏ဥပစာ၌သာ
 ချွင်း၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာ၊ ပယ်စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
 ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ တောနိ၊ ထိုဈာန်တရားတို့သည်၊ တောသံ၊
 ထိုဝေဒနာတရားတို့ကို၊ ပရိယာယတော၊ အကြောင်းပရိယာယ်အားဖြင့်၊
 ပဟာနဋ္ဌာနာနိ၊ ပယ်ရာအရပ်တို့သည်၊ နိပ္ပရိယာယတောပန၊ မျချအားဖြင့်
 ကား၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ပဟာနဋ္ဌာနံ၊
 ပယ်ရာအရပ်တည်း၊ ဒေါမနဿံ၊ ဒေါမနဿဝေဒနာကို၊ ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ ပယ်
 ရာအရပ်တည်း၊ တတိယဇ္ဈာနံ၊ တတိယဈာန်သည်၊ သုခဿ၊ သုခဝေဒနာ
 ကို၊ ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ ပယ်ရာအရပ်တည်း၊ စတုတ္ထဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်သည်၊
 သောမနဿံ၊ သောမနဿဝေဒနာကို၊ ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ ပယ်ရာအရပ်တည်း၊
 ယထာဟ ကိံအာဟ၊ သုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
 ကား၊ ပဌမဇ္ဈာနံဥပသမ္ပန္နဝိဟရတိ(ပ)နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ပဌမဇ္ဈာနံဥပသမ္ပန္န
 ဝိဟရတိ(ပ)နိရုဇ္ဈတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သောစကားကို၊ အဋ္ဌသာလိနိယာ၊ အဋ္ဌသာလိနိအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မသင်္ဂ
 ဟဋ္ဌကထာယံ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ပဌမ
 ဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဌမဈာန်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခိန္ဒြိယံ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေသည်၊ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ နိရုဇ္ဈတိ၊
 ချုပ်၏၊ ပုဗ္ဗေဝါတိ၊ ပုဗ္ဗေဝဟူသည်ကား၊ ယတောယသ္မာ ကာရတာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဌမဇ္ဈာနာဒိသု၊ ပဌမဈာန်အစရှိ
 သောဈာန်တို့၌၊ ဒုက္ခဒေါမနဿသုခါနိ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ဒေါမနဿဝေဒနာ
 သုခဝေဒနာတို့ကို၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာ၊ စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်
 ၌သာလျှင်၊ စတုတ္ထဈာနေ၊ စတုတ္ထဈာန်တည်းဟူသော ဈာနုဖေက္ခာ၌၊

သောမနသံ၊ သောမနသာဝေဒနာကို၊ ယထောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာ၊ စွန့်သည်ကိုပြု၍၊ အတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤသို့သော အကျင့်ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော၊
 သမထံ၊ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော၊ အနုပေက္ခံ၊ စတုတ္ထဈာန်တည်းဟူ
 သောဈာနပေက္ခာကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ စရေ
 စရာမိ၊ ငါကျင့်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 ပုဒ်တို့၌၊ ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဝိဝိဋ္ဌိ
 ကတွာဂါထာ၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာဂါထာဝဋ္ဌာနာ၊ ဝိဝိဋ္ဌိ
 ကတွာဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

အာရဒ္ဓဝိရိယောတိတ္ထေ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အညတရော၊ တယောက်
 သော၊ ပစ္စန္တရာဇာ၊ ပစ္စန္တရာဇာမင်းသည်၊ သဟဿယောပေရိမာဏဗလ
 ကာယော၊ တထောင်သော သူရဲအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဗိုလ်အပေါင်းရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရဇ္ဇေန၊ မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကော၊ ငယ်၏၊ ပညာယ၊
 ပညာဖြင့်၊ မဟန္တော၊ ကြီးကျယ်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်
 သော၊ ထိုပစ္စန္တရာဇာမင်းသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကိဉ္ဇာဝိခုဒ္ဓကော၊ အကယ်၍အနည်းငယ်သောတိုင်းနိုင်ငံကိုအစိုးရသည်
 ဖြစ်၏ရှင်၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့အနည်းငယ်ကို အစိုးရသော်လည်း၊ ပညာ
 ဝတာစပန၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိဝံ၊
 အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်းကို၊ ဂဟေတုံ၊ သိမ်းယူအံ့သောငှါ၊ သတ္တာ၊
 တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ကြံ၍၊ သမန္တရညော၊ အနီးဖြစ်
 သောမင်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ချတံ၊ တမန်ကို၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ သတ္တဒိ
 ဝသန္တန္တရေ၊ ခုနစ်ရက်၏အတွင်း၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရန္တဝါ၊ ပြည်ကိုမူလည်း၊
 ဒေတု၊ ပေးအံ့သော၊ ပသုဒ္ဓိဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း၊ ကရောတု၊ ပြုအံ့သော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ချတံ၊ တမန်ကို၊ ပါဟေသိ၊ စေ၏၊ တထောဝံ၊ ထိုနောင်မှသာ
 လျှင်၊ သော၊ ထိုပစ္စန္တရာဇာမင်းသည်၊ အမတ္တေ၊ အမတ်တို့ကို၊ သမောဓာနေ
 တွာ၊ ရုံးရ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့ကို၊ အနာပုစ္ဆာယေဝ၊ မပန်
 ကြားမိသာလျှင်၊ သာဟာသံ၊ အသောတလျှင်၊ အမုကဿရညော၊ ဤအမည်
 ရှိသောမင်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟိနိ၊ တမန်စေသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ခဲ့
 ပြီ၊ ကိ၊ အဘယ်သို့၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ကိ၊ အဘယ်သူ၊ အဘယ်

၂၇၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သို့ဆိုကြကုန်သနည်း။ မဟာရာဇမင်းကြီး၊ သောဓူတော၊ ထိုစေအပ်
သောတမန်ကို၊ နိဝဇ္ဇေတုံ၊ ပြန်စေအံ့သောငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်
သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်
ကုန်၊ ဂတော၊ သွားလေသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
ယဒိဘဝိဿတိ၊ အကယ်၍တည်းဖြစ်လတ္တံ့၊ တယာ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊
အမ္ဘေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဝိနာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ အမ္ဘေ၊ ဖြစ်လေ
ကုန်၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ အဟံသုံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ အညဿ၊ သူတ
ပါး၏၊ ဟဇ္ဇေ၊ လက်၌၊ မရိတုံ၊ သေရခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဟန္တု၊ ယခု
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ပဟရိတွာ၊ ရိုက်ခတ်၍၊ မရမ၊
သေကြကုန်အံ့၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ရိုက်ခတ်၍၊ မရမ၊ သေ
ကြကုန်အံ့၊ ဥဗ္ဗန္တိ၊ မလည်ကြိုးတည်းကုန်အံ့၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ခါဒါမ၊ ဝါးကုန်
အံ့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တေသု၊ ထိုအမတ်တို့တွင်၊ ဧကမေကာ၊ တယောက်
တယောက်ပါသည်၊ မရဏမေဝ၊ သေခြင်းကိုသာလျှင်၊ သံဝဇ္ဇေတိ၊ ခြီးပွင်း
၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိ'အာဟ၊
အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဏေ၊ အိုအချင်းတို့၊ ဣမဟိ၊ ဤသို့သောသေ
ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ကိ'၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ယောခေ၊ သူရဲ
ကောင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ ယောခေ၊
သူရဲကောင်းတည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယောခေ၊ သူရဲကောင်းတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ယောခေဟသံ၊ သူရဲတထောင်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊
ထ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဧဟေ၊ ထိုအမတ်တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပ
ပရိက္ခိဿာမိတိ၊ ရံစင်းဆင်ခြင်အံ့ဟု၊ မန္တ၊ အကြံရှိ၏၊ ဗိတကံ၊ ထင်းပုံကို
သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်စေ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိ'အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊
ဘဏေ၊ အိုအမတ်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ မဟာရာဇေန၊ မင်းကြီးသည်၊ ဣဒံ
နာမ၊ ဤမည်သော စစ်ထိုးအံ့သောအမှုကို၊ သဟသံ၊ အဆောတလျှင်၊
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ တံ၊ ထိုစစ်ထိုးအံ့သောအမှုကို၊ အမစ္စာ၊ အမတ်
တို့သည်၊ ပဗ္ဗိက္ခောသန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တံ
ဗိတကံ၊ ထိုသို့သောဇီးလောင်တိုက်ကို၊ ပဝိသာမိ၊ ဝင်အံ့၊ ကော၊ အဘယ်
အမတ်သည်၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သန္တိ'၊ အတူတကွ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်အံ့နည်း၊ ကေန
အဘယ်အမတ်သည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။

ပဉ္စသဟာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ယောဝေ၊ သူရဲတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟိံ သု၊ ထကြွကုန်
 ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဓိသဝမ၊ အတူဝင်ကုန်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အပဇေ၊
 တပါးကုန်သော၊ ပဉ္စသတေ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ယောဝေ၊ သူရဲအာမခံတို့
 ကို၊ တာတ၊ အမောင်တို့၊ ဝုဠေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧနိဣနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိံ
 ကရိဿထာတိ၊ အတတ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်းဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ ထိုငါးရာ
 သောသူရဲတို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အယံ၊ ဤမီးလောင်
 တိုက်သို့ဝင်၍ သေအံ့ဟူသောအကြံသည်၊ ပုရိသကာရော၊ ယောက်ျား
 တကာတို့ပြုအပ်သောအမူအရာသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဧသ၊ ဤသို့ကြံကြခြင်း
 သည်၊ ဣတ္ထိဝရိယာ၊ မိန်းမတို့၏အလေ့အကျက်တည်း၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ မဟာရာဇေန၊ မြတ်သောမင်းကြီးသည်၊ ပဋိရညော၊ ရန်သူမင်း
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဒုတော၊ တမန်ကို၊ ပေသိတော၊ စေအပ်လေပြီ၊ မယံ၊
 ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တေနရညာ၊ ထိုမင်းနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ယုတ္တိတွာ၊ စစ်ထိုး၍၊
 မရိဿာမ၊ သေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ ဝုဠေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊
 ပရိစ္စတ္တန္တိ၊ ဝွန်အပ်ပေ၏ဟု၊ စတုရင်္ဂနိသေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော
 စစ်သည်ကို၊ သန္တုပ္ပိတွာ၊ ကောင်းစွာရဝေး၍၊ တေနယောဝေဟသောန၊
 ထိုသူရဲတထောင်ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ဂန္တိ၊ သွားလေ၍၊ ရုဇ္ဈသိမာ
 ယ၊ နိုင်ငံ၏အပိုင်းအခြား၌၊ နိသီဒိ၊ နေ၏၊ သောပိပဋိရာဇာ၊ ထိုရန်သူမင်း
 သည်လည်း၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အေ၊ အချင်း
 အမတ်တို့၊ သောဗုဒ္ဓကရာဇာ၊ ထိုအသိင်္ဂအငယ်ဖြစ်သောမင်းသည်၊ မမ၊
 ငါ၏၊ ဒါသဿာပိ၊ ကျွန်အားလည်း၊ နပ္ပဟောတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒုသိတွာ၊ ဒေါသဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးစုံသော၊ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်အပေါင်းကို၊
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယုတ္တိတံ၊ စစ်ထိုးအံ့သောငှါ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ၏။ ဗုဒ္ဓက
 ရာဇာ၊ မင်းငယ်သည်၊ အတ္တယျာတံ၊ လွှမ်းမိုး၍လာသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
 ၍၊ ဗလကာယံ၊ ဗိုလ်အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အတတ်သို့ဆို
 သနည်း၊ တာတ၊ အိုသူရဲတို့၊ ဝုဠေ၊ သင်တို့သည်၊ ဗဟုကာ၊ ဈေးကုန်
 သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အထုံးစုံသောသူရဲတို့အား၊ ပိဏ္ဍိတွာ၊ အရူ
 ပြု၍၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အသိစဗ္ဗံ၊ သန်လျက်ချပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ အမြဲကိုင့်
 ၍၊ သိစဗ္ဗံ၊ လျှင်စွာ၊ ဣမဿရညော၊ ဤရန်သူမင်း၏၊ ပုရေတော၊ ရှေ့တူယူ၊
 ဥဇုံဇေ၊ ခြောင့်ခြောင့်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားလေကုန်ဟု၊ အာဟ၊

ဆုံ၏။ တော၊ ထိုသူရဲတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုမင်းငယ်စီရင်တိုင်း။ အကံသု၊ ပြု
 ကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သေနာယ၊ စစ်သည်သည်။ ဗြိစ၊ နှစ်ဖြာ၊
 ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊ အန္တရံ၊ အကြားကို၊ အကာယိ၊ ပြု၏။ တော၊ ထိုသူရဲတို့သည်၊
 တံရာဇာနံ၊ ထိုရန်သူမင်းကို၊ ဇိဝုပ္ပါယံ၊ အရှင်ဖမ်းယူသည်ကို၊ ဂဏ္ဍိံသု၊
 ဖမ်းယူကြကုန်၏။ အညယောဓာ၊ တပါးသောသူရဲတို့သည်၊ ပလ္လာယိံသု၊
 ပြေးလေကုန်၏။ ခုဒ္ဒကရာဇာ၊ မင်းငယ်သည်၊ တံ၊ ထိုရန်သူမင်းကို၊ မာဓေမာ
 တိ၊ သတ်ကုန်အံ့ဟု၊ ပုရတော၊ ရှေ့ရှု၊ ခာဝတိ၊ ပြေးလာ၏။ ပဋိရာဇာ၊ ရန်သူ
 မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုမင်းငယ်ကို၊ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသည်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်း
 ပန်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ တဿ၊ ထိုရန်သူမင်းအား၊ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို၊
 ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ သပထံ၊ ကျိန်စာရှုတ်သည်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တံ၊
 ထိုမင်းကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မနုဿံ၊ လက်ဝင်လူကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေန၊
 ထိုမင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အညရာဇာနံ၊ တပါးသောမင်းသို့၊ အန္တရံ၊ အကြား
 ရှေးရှုသွားသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုတပါးသောမင်း၏။ ရုဇ္ဈသိမာယ၊ နိုင်ငံ
 အပိုင်းအခြား၌၊ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ရုဇ္ဈဝါ၊ ပြည်ကိုလည်း၊ ခေတု၊
 ပေးအံ့လော၊ ယုဒ္ဓံပါ၊ စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း၊ ကရောတု၊ ပြုအံ့လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဧကံယုဒ္ဓံဝိ၊ တခုသော
 စစ်ထိုးခြင်းကိုလည်း၊ နသဟာမိတိ၊ မဝံ၊ ချေဟု၊ ရုဇ္ဈံ၊ ပြည်ကို၊ နိယျာဒေသိ၊
 သောင်နှင်း၏။ ဧတေနဝဥပါယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗ
 ရာဇာနော၊ ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ သိမ်းယူခဲ့၍၊ အန္တေ၊
 အဆုံး၌၊ ဗာရာဏသိရာဇာနံဝိ၊ ဗာရာဏသိမင်းကိုလည်း၊ အတ္တဟေသိ၊
 သိမ်းယူ၏။ သော၊ ထိုမင်းငယ်သည်၊ ဧကသတရာဇာပရိဝုတော၊ တရာ၊
 တယောကံသောမင်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပေ၊ အလုံးစုံသော
 ဇမ္ဗုဒ္ဓိပါကျွန်း၌၊ ရုဇ္ဈံ၊ ပြည်ရေးကို၊ အနုဿာသန္တော၊ အစဉ်အတိုင်းဆုံးမ
 လျက်၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယံ၊ သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ခုဒ္ဒကော၊ မင်းငယ်သည်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏။
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥာဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပဿ၊ အလုံးစုံသောဇမ္ဗုဒ္ဓိပါ
 ကျွန်းကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ယံဥာဏံ၊
 အကြင်ဥာဏသည်၊ လောကီယံ၊ လောကီ၌ဖြစ်သော၊ ဝိရိယသမ္ပယုတ္တံ၊
 ဝိရိယနှင့်ယှဉ်သောဥာဏတည်း၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်တရားမှငြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ နေဝ
 ဝုတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိရာဂါယ၊ ရာဂကင်းခြင်းငှါ၊ နဝုတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ သွာဟံသော

၃

အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣဒါနာဥာသောန၊ ဤသို့သောဥာဏ်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရ
 ဓမ္မ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ဂဝေသေယျံ၊ ရှာဖွေရမူကား၊ သာဓုတေ၊
 ကောင်းသည်သာလျှင်၊ အဿာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊
 ကြံလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဗာရာဏသီရဉ္စော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊
 ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ ဝုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို၊ သကဇနပဒ
 မေဝ၊ မိမိနေရာဇနပုဒ်သို့သာလျှင်၊ ပေသေတွာ၊ ပို့လိုက်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း
 အဖြစ်ကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ အာရုသိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ပစ္စေကမောဓိ၊ ပစ္စေကမောဓိဥာဏ်ကို၊
 သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိရိယသမ္ပတ္တိံ၊ လုံ့လ၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ပရမတ္ထပတ္တိ
 ယာ(ပ) ခရုမိသာဏကပ္ပေါတိ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ ပရမတ္ထပတ္တိယာ (ပ)ခရု
 မိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣဝံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ရှုတ်ဆိုလေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရမတ္ထပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်မိမ့်
 သောငှါ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်သောလုံ့လရှိ၏၊ အထိနုပိတ္တော၊
 နောက်သို့ထုတ်သောပိတ်မရှိ၊ အကုသိတဝုတ္တိ၊ ပျင်းရိသောသဘောမရှိ
 သည်ဖြစ်၍နေလေ့ရှိ၏၊ ဒဋ္ဌနိက္ကမော၊ မြဲသောလုံ့လရှိ၏၊ ထာမဗလူပပန္နော၊
 အားအတွင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊
 ခရုမိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေစရာမီးကျင့်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဂါထာ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်သော၊ ဝိရိယံ၊
 ဝိရိယသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာရဒ္ဓ
 ဝိရိယော၊ အာရဒ္ဓဝိရိယမည်၏၊ ဧတေန၊ ဤအာရဒ္ဓဝိရိယောဟူသောပါဌ
 ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိရိယာရဟ္တာဒိဝိရိယံ၊ လုံ့လအားထုတ်သောဝိရိယ
 ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရမတ္ထောတိ၊ ပရမတ္ထဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ ပရမတ္ထပတ္တိ
 ယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်မိမ့်သောငှါ၊ ဧတေန၊ ထိုပရမတ္ထပတ္တိယာဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်၊ ဝိရိယာရဟ္မေန၊ လုံ့လအားထုတ်သဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗဗလံ၊ ရောက်အပ်သော
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ အထိနုပိတ္တောတိ၊ ဧတေန၊ အထိနုပိတ္တော
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဝိရိယပုပ္ဖတ္ထန္တာနံ၊ ဝိရိယသည်ထောက်ပံ့အပ်ကုန်သော
 ပိတ္တဝေတသိကာနံ၊ ပိတ်စေတသိက်တို့၏၊ အထိနုတ္တံ၊ မတွန့်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ အကုသိတဝုတ္တိတိ၊ ဧတေန၊ အကုသိတဝုတ္တိ
 ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဌာနအာသနစက်မာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းသွားခြင်း

၂၀၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အစရှိသည်တို့၌၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ အနဝတိဒနံ၊ မလေးလံခြင်းကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ခန္ဓနိက္ကမောတိဇေတနံ၊ ခန္ဓနိက္ကမောဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊
 တစောက၊ အရေသည်လည်း၊ ကာမံအဝသုဿတု၊ ခြောက်တတ်သည်
 ဖြစ်စေ၊ နှာရူစ၊ အကြောသည်လည်း၊ ကာမံအဝသုဿတု၊ ခြောက်တတ်
 သည်ဖြစ်စေ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပဒဟနုဇိရိယံ၊ အားထုတ်
 အပ်သောဇိရိယကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာဒိသု၊ အစဉ်အတိုင်း
 ကျင့်အပ်သောသိက္ခာတို့၌၊ ပဒဟန္တော၊ အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဟန္တံပရမတ္ထသစ္စံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောပရ
 မတ္ထသစ္စာကို၊ စေသန္တိကရောတိ၊ အကယ်၍မျက်မှောက်ပြုသည်ဖြစ်အံ့။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ ဇေတနံ၊ ဤခန္ဓ
 နိက္ကမဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂသမ္ပယုတ္တဇိရိယံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောဇိရိယကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုမဂ်တရားကို၊ ခန္ဓံ၊ မြဲမြံစွာ၊ တာဝနာ
 ယ၊ ပွားစေသဖြင့်၊ လန္ဈတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရိယော၊ ဝိရိယ
 သည်၊ နိက္ကမောစ၊ နိက္ကမမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဓိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ဝန်တရား
 မှထွက်မြောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ကမောစ၊ နိက္ကမမည်သည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခဠော၊ မြဲစွာ
 သော၊ နိက္ကမော၊ လုံ့လသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသမ္ပဓိ
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုမဂ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခန္ဓနိက္ကမော၊ ခန္ဓနိက္ကမမည်
 ၏၊ ထာမဗလူပပန္နောတိ၊ ထာမဗလူပပန္နောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂက္ခဏော၊ မဂ်
 ခဏ၌၊ ကာယထာဝရမနစ၊ ကိုယ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥာဏာဗလေနစ၊
 ဥာဏ်အားနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်
 ကား၊ ထာမဘူတေန၊ အစွမ်းသတ္တိဟုဆိုအပ်သော၊ ဗလေန၊ အားနှင့်၊ ဥပ
 ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ထာမဗလူပပန္နော၊ ထာမဗလူပ
 ပန္နမည်၏။ ဥာဏာဗလူပပန္နော၊ ဥာဏ်အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတနံ၊ ဤထာမဗလူပပန္နောဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပဿနာဥာဏာပယောဂံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်နှင့်
 ယှဉ်သည်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊
 ပဓာနဘာဝံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဝါ၊
 တနည်းသော်ကား၊ ပုဗ္ဗဘာဝမဇ္ဈိမဥက္ကဋ္ဌဇိရိယဝသေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
 လုံ့လ အလတ်ဖြစ်သောလုံ့လ အမြတ်ဖြစ်သော လုံ့လ တို့၏ “အစွမ်း

မြင်း၊ တယောပိ၊ သုံးပါးပြားသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒါ၊ ပုဒ်တို့ကို၊
 ယောဇကဗ္ဗာ၊ သွဉ်အပ်ကုန်၏။ သေသံ၊ အကြွင်းဖြစ်သော ပုဒ်သည်။
 ဝတ္ထုနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သည်နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အာရမ္မဗိရိယဂါထာ
 ဝဏ္ဏနာ၊ အာရမ္မဗိရိယ ဂါထာ၏ အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

☞ ပဋိသလ္လာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ပဋိသလ္လာနံဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း
 သည်။ ကာ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား။ ဣပိသံ၊ ဂါထာယ။ ဤဂါထာ၏၊
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အာဝရဏဂါထာသမ္ပိသာဇေ၊ အာဝရဏဂါထာ
 နှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။ ကောစိ၊ တစုံ တခုသော၊ ပိသေသော၊
 အထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အေသ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနယပန၊
 အနက်ကိုဖွင့်သောအားဖြင့်ကား။ ပဋိသလ္လာနန္တိ၊ ပဋိသလ္လာနံဟူသည်ကား။
 တေဟိတေဟိသတ္တသင်္ခါရေဟိ၊ ထိုထိုသောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့မှ၊ ပဋိနိ
 ဝတ္တိတွာ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍၊ သလ္လိနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌နေခြင်းတည်း။ ဧက
 မတ္တသေဝိတာ၊ တယောက်ထည်းမျှသာ နေခြင်းတည်း။ ဧကီသာဝေါ၊
 တယောက်ထည်း၏အဖြစ်တည်း။ ကာယဝိဝေကော၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်
 ခြင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဈာနန္တိ၊ ဈာ
 နံဟူသည်ကား။ ပစ္စနိကဈာပနတောစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဝရဏ
 တရားတို့ကိုဖုတ်ကြည်းစေတတ်သောအားဖြင့်လည်း။ အာရမ္မဏလက္ခဏာ
 ပနိဇ္ဈာနတောစ၊ အာရမ္မဏပနိဇ္ဈာန လက္ခဏာပ နိဇ္ဈာန အားဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဗိတ္တဝိဝေကောတိ၊ ဗိတ္တဝိဝေကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 စကား၌၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိံ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကို၊ နိဝရဏာဒိပစ္စနိက
 ဈာပနတောစ၊ နိဝရဏ အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့ကို ဖုတ်
 ကြည်းစေတတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပနိဇ္ဈာနတောစ၊
 အာရမ္မဏပနိဇ္ဈာနအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာနန္တိ၊ ဈာနံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏။ ဝိပဿနာမဂ္ဂပဿနိ၊ ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊
 သတ္တသညာဒိပစ္စနိကဈာပနတောစ၊ သတ္တဝါဟူသောအမှတ်အစရှိသော
 ဆန့်ကျင်ဘက်တရားကို ဖုတ်ကြည်းစေတတ်သော အားဖြင့်၊ ဈာနန္တိ၊
 ဈာနံဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်တရားတို့ကို၊
 လက္ခဏာပနိဇ္ဈာပနတောစ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော လက္ခဏာပနိဇ္ဈာန ဈာနံဟူ၍
 သာလျှင်လည်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤဂါထာ၌ကား။ အာရမ္မဏ

ပနိစ္ဆာနံယေဝ၊ အာရမ္မဏုပနိစ္ဆာနံကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏၊ ဇေဝံ၊
 ဤသို့၊ ဇေဝံပဋိသလ္လဿနဉ္စ၊ ထိုသို့သောကာယဝိဝေကကို လည်းကောင်း၊
 ဈာနဉ္စ၊ ဗိတ္တဝိဝေကဖြစ်သောဈာန်တရားကိုလည်းကောင်း၊ အနိစ္စမာနော
 အဝိဇ္ဇာမာနော၊ မစွန့်သည်ဖြစ်၍၊ အနိသန္ဓမာနော၊ ငွေကွက်ခြင်းကိသေ
 သာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနုပဂေသု၊
 ဝိပဿနာရှုခြင်း၌ကပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဓမ္မေသု၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၌၊
 နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စဟူသည်ကား၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ သမိတံ၊ အတိုင်းအရှည်၊
 အဗ္ဗေကာရိန္တံ၊ မရောနှော၊ အနုဓမ္မစာရိတိ၊ အနုဓမ္မစာရိဟူသည်ကား၊ တေ
 ဓမ္မေ၊ ထိုငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ပဝတ္တမာနေန၊ ဖြစ်စေ
 သဖြင့်၊ အနုဂတံ၊ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်သော၊ ဝိပဿနာဓမ္မံ၊ ဝိပဿနာ
 တရားကို၊ စရမာနော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
 ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ နဝဇောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ကိုးပါးသော ဇော
 ကုတ္တရာတရားတို့တည်း၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့အား၊ အနုဇောမော
 လျော်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုဓမ္မော၊ အနုဓမ္မ
 မည်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤအနုဓမ္မဟူသောစကားသည်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊
 အဓိဝေဒနာမံ၊ အမည်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဓမ္မာနံနိစ္စအနုဓမ္မစာရိတိ၊
 ဓမ္မာနံနိစ္စအနုဓမ္မစာရိဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဂါထာဗန္ဓ သုခတ္ထံ၊
 နွဲ့အပ်သောဂါထာ၏ရှုတ်လွယ်မိမ့်သောငှါ၊ ဝိဘတ္တိဗျတ္တိယေန၊ ဝိဘတ်
 ဘောက်ပြန်သဖြင့်၊ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မေသုဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ အာဒိနဝံသဗ္ဗသိတာဘဝေသုတိ၊ အာဒိနဝံသဗ္ဗသိတာဘဝေသု
 ဟူသည်ကား၊ အနုဓမ္မစာရိတာသင်္ခါတာယ၊ လျော်သော အကျင့်ဟုဆို
 အပ်သော၊ တာယဝိပဿနာယ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ တိသုဘဝေသု၊
 ဘဝသုံးပါးတို့၌၊ အနိစ္စာကာရာဒိဒေါသံ၊ အမြဲရှိသောအခြင်းအရာအစ
 ရှိသောအဖြစ်ကို၊ သမနုပဿန္တော၊ ရှုဆင်ခြင်သော ဝုတ္တုလ်သည်၊ ဇေဝံ၊
 ဤသို့၊ ဣမံကာယဝိဝေကဗိတ္တဝိဝေကံ၊ ဤကာယဝိဝေကဗိတ္တ ဝိဝေက
 ကိုးသိခါပတ္တ ဝိပဿနာသင်္ခါတာယ၊ အထွဋ်အထိတ်သို့ ရောက်သော
 ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ အဓိဂတေတိ၊ ရ၏ဟု၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊
 စရေစရာမိ၊ ကျင့်၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ပဋိသလ္လဿန ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပဋိသလ္လဿနဂါထာ၏ အဖွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

တဏှာက္ခယန္တိတ္ထေ၊တဏှာက္ခယံဟူသောဤဂါထာ၌၊ဥပ္ပတ္တိ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ကား၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊အညတရော၊တယောက်သော၊ဗာရာဏသီရာဇာ၊ဗာရာဏသီမင်းသည်၊မဟာစူရဇာနုဘာဝေန၊မြတ်သောမင်းကြီး၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ နဂရံ၊မြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရောတိကိရ၊ ပြုသတတ်၊ တဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏၊ သရီရသောဘာယ၊ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊အာဝဇ္ဇိတဟဒယ၊ခင်ခြင်လိုသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ပုရတော၊ရှေးမှ၊ ဂစ္ဆန္တာပိ၊သွားသောသူသို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိနိဝတ္တိတွာ၊ တတန်ပြန်လည်၍၊ တမဝ၊ ထိုမင်းကိုသာလျှင်၊ ဥလ္လောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ဂစ္ဆန္တာပိ၊ လိုက်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဘောဟိပဿဟိ၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့မှ၊ ဂစ္ဆန္တာပိ၊ သွားသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ဥလ္လောကေန္တိ၊ကြည့်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ပကတိယဝဇေ၊ပြကတေအားဖြင့်သာလျှင်၊ဗုဒ္ဓဓဿနေစ၊ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြင်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ပုဏ္ဏုစန္ဒသမုဒ္ဒရာဇဓဿနေစ၊လပြည့်ကိုကြည့်သောအခါသမုဒ္ဒရာကိုမြင်ရသောအခါမင်းကိုမြင်ရသောအခါ၌လည်းကောင်း၊လောကော၊လူအပေါင်းသည်၊အတိတ္တော၊မရောင့်ရဲ၊အထ၊ ထိုအခါ၌၊အညဟရာ၊တယောက်သော၊ကုဋုမ္ဘိယဘရိယာဝိ၊သူကြွယ်၏မယားသည်လည်း၊ဥပရိပါသာဒဝရဂတာ၊မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌နေလျက်၊သီဟပဋ္ဌရံ၊ခြင်သို့ခံသောတံခါးကို၊ဗိဝရိတွာ၊ဖွင့်လှစ်၍၊ ဩလောကယမာနာ၊ကြည့်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်၏၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊တံ၊ထိုမိန်းမကို၊ဒိသ္မာဝ၊မြင်၍သာလျှင်၊ ပဗ္ဗိဗန္ဓဝိတ္တော၊တပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အမတ္တံ၊အမတ်ကို၊အာဏါပေယိ၊စေလိုက်၏၊ကိ'အါဏါပေယိ၊အဘယ်သို့စေသနည်း၊ဘဏော၊အို

၁ အချင်း၊အယံဣတ္ထိ၊ဤမိန်းမသည်၊သဿမိကာဝါ၊လင်ရှိသောမိန်းမလော၊အဿမိကာဝါ၊လင်မရှိသောမိန်းမလော၊ တံ၊သင်သည်၊ တာဝဇာနာဟိ၊အလျင်သိအောင်ပြုလေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဏာပေယိ၊စေ၏၊သော၊ထိုစေအပ်သောအမတ်သည်၊ ဂစ္ဆာ၊သွားလေ၍၊ပုစ္ဆိတေ၊မေးမြန်းသည်ရှိသော်၊ သဿမိကာဘာဝံ၊လင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ဥတွာ၊သိ၍၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သဿမိကာ၊ လင်ရှိသော မိန်းမတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေယိ၊ကြား၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ရာဇာ၊မင်းသည်၊ဗိန္ဒေယိ၊ကြံ၏၊ကိ'ဗိန္ဒေယိ၊အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ဣမာဝိသတိသဟဿနာ၊ ကိတ္တိယသစဤနှင်္ဂီသောင်းသော မိန်းမတို့သည်လည်း၊ အစ္ဆရာယောဝိယ၊ နတ်သမီး

တို့ကဲ့သို့၊ ဧကံ၊ တယောကံသော၊ ဧယောဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အဘိရမေန္တိ၊
 ရွှေလျော်ပျော်စေကုန်၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဧတာပိ၊ ထိုမိန်းမတို့ကိုလည်း။ အတုသိတွာ၊ နှစ်သက်ခြင်းမရှိမူ၍၊ ပရသ၊
 သူတပါး၏၊ ဣတ္ထိယ၊ မိန်းမ၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ သာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ အပါယမေ၊ အပါယ်သို့သာ
 လျှင်၊ အာကုတိ၊ ငင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ အာဒိနဝံ၊
 အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟန္တ၊ ယခုအဟံ၊ ငါသည်၊ နံ၊ ထိုတဏှာကို၊ နိဂ္ဂဏှာ
 မိတိ၊ နှိပ်စက်အံ့ဟု၊ ခန္တံ၊ မင်း၏အပြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေက
 ဗောဓိဥာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ တဏှာက္ခယံပတ္တယမပ္ပ
 မတ္တော(ပ) ခုဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ တဏှာက္ခယံပတ္တယမပ္ပမတ္တော(ပ) ခုဂ္ဂ
 ဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ရွတ်ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဏှက္ခယံ၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ ပတ္တယံပတ္တယန္တော၊ တောင်းတသည် ဖြစ်၍၎င်း၊ အပ္ပမတ္တော၊
 မစေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အနေလမုခေါ၊ အပြစ်မရှိသော
 စကားကိုဆိုတတ်သော ခံတွင်းရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သုတဝါ၊
 အကြားအမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သတိမာ၊ သတိတရားရှိသည်
 ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သင်္ခတဓမ္မော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သောတရားရှိသည်
 ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ နိယတော၊ အရိယမဂ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း၊ ပဓာနဝါ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်ဝိရိယနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခုဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ထက်စွာ
 စွာသော ဦးချိုဖျားနှင့် တူသောသတောရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရေစရာမီးကျင့်
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တဏှာက္ခယန္တိ၊ တဏှာက္ခယံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဒိနဝါယ၊ အပြစ်ရှိသော၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ရာမဟုတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်၏၊ အပ္ပ
 မတ္တောတိ၊ အပ္ပမတ္တောဟူသည်ကား၊ သတိဉ္စ၊ သတိတရားကိုလည်း၊ သာ
 တက္ခကာရိ၊ မပြတ်ပြုလေ့ရှိ၏၊ အနေလမုဂေါတိ၊ အနေလမုဂေါဟူသည်
 ကား၊ အလောလမုခေါ၊ အရိယမသို့သောခံတွင်းရှိ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်
 ကား၊ အနေလောစ၊ ဒေါသထည်းမရှိ၊ အမုဂေါစ၊ အလည်းမအ၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိ၏၊ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အသာ၊ ထိုဗုဒ္ဓါလံအား၊ ဟိတသုခသစ္စာပကံ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုပြည့်စုံ

စေတတ်သော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုတဝါ၊ သုတဝါမည်၏။ အာဂမ္မသမ္ပန္နော
အာဂုံတတ္ထိနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သတိမာတိ၊ သတိမာဟူသည်ကား၊ စိရုကာတာဒိနံ၊ ကြာမြင့်စွာပြုဘူးသော
အမှုအစရှိသည်တို့ကို၊ အနုဿရိတာ၊ အစဉ်အတိုင်း အောက်မေ့နိုင်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတိမာ၊ သတိမာမည်၏။ သင်္ခတဓမ္မောတိ၊ သင်္ခတ
ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဓမ္မပပရိက္ခာယ၊ တရားကိုဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိညာ
တဓမ္မော၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သောတရားရှိ၏။ နိယတောတိ၊ နိယတောဟူ
သည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ နိယာမံ၊ နောက်သို့မဆုတ်သည်
ဖြစ်၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ပဓာနဝါတိ၊ ပဓာနဝါဟူသည်
ကား၊ သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယသမ္ပန္နော၊ သမ္ပပ္ပဓာနတည်းဟူသော ဝိရိယတရား
နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဥပ္ပဒိုခါမှီယာ၊ အစဉ်ချွတ်သဖြင့်၊ သေသောပါဌေါ၊ ဤပါဌ
ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတေဟိ၊ ထိုသို့သတောရှိ
ကုန်သော၊ သမ္ပပ္ပဓာနာဒိဟိ၊ သမ္ပပ္ပဓာနအစရှိသောတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိယာမာဝံပါပကေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ကောင်းစွာရောက်စေတတ်သော၊ ပဓာနေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ပဓာနဝါ၊ လုံ့လနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ တေနပဓာနေန၊ ထိုသို့သော သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယတရားဖြင့်၊ ပတ္တနိ
ယာမတော၊ ရောက်အပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တ
တော၊ ထိုလုံ့လကြောင့်၊ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ ရောက်အပ်သောအရဟတ္တ
ဖိုလ်ရှိသဖြင့်၊ သင်္ခတဓမ္မော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော သင်္ခါရတရားရှိ၏။
ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ သင်္ခါတဗ္ဗာဘာ
ဝတော၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသင်္ခါရတရားမရှိသောအားဖြင့်၊ သင်္ခါ
တဓမ္မောတိ၊ သင်္ခါတဓမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟကိ၊ အါဟ၊ ဘုရား
အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသ နည်းဟူမူကား၊ ယေစသင်္ခါတဓမ္မာသေ
ယေစသေခါဝုဇ္ဈန္တောတိ၊ ယေစသင်္ခါတဓမ္မာသေ၊ ယေစသေခါဝုဇ္ဈန္တေ
ဟူ၍၊ အာဟာအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ယေစ၊
အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ သင်္ခါတဓမ္မာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်
ပြီးသော သင်္ခါရတရားရှိကုန်၏။ ယေစသေခါ၊ အကြင်ကုန်ဆဲဖြစ်ကုန်
သော သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဝုဇ္ဈ၊ များစွာရှိ၏။ သေသံ၊ အကြွင်း
သည်၊ ဝုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
ဤသည့်လျှင်တဏှာက္ခယဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊ တဏှာက္ခယ

ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ တဏှာက္ခယဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

သီဟောဝါတိဇ္ဈေ၊ သီဟောဝဟူသော ဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း သည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗာရာဏသိရဉ္ဇော၊ ဗာရာဏသီမင်းအား၊ နုရေ၊ စေးသောအရပ်၌၊ ဥယျာ နံ၊ ဥယျာဉ်သည်၊ ဟောတိကိရ၊ ရှိသည်ဖြစ်သတတ်၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ယာနာ၊ ယာဉ်ထက်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်၍၊ ဥဒကဋ္ဌာနံ၊ ရေရှိရာအရပ်သို့၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ခေဝိဿာ၊ မိတ်၊ ဆေးကြောအံ့ဟု၊ ဥပဂတော၊ ကပ်လေ၏၊ တဗ္ဗိ၊ ပဒေသ၊ ထိုအရပ် ၌၊ သီဟိ၊ ခြင်္သေ့မသည်၊ သီဟပေါတကံ၊ ခြင်္သေ့ငယ်ကို၊ ဇနေတွာ၊ သွား မြင်ပြီးသော်၊ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာအံ့သောငှါ၊ ဂတာ၊ သွားလေ၏၊ ရာဇပုရိ သော၊ မင်းချင်းယောကျ်ားသည်၊ တံ၊ ထိုခြင်္သေ့ငယ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ သီဟပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရော စေသိ၊ ကြား၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ ကဿမိ၊ တစ်ယောက်သော သူအား၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်တတ်၊ တံ၊ ထိုခြင်္သေ့ငယ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတုံ၊ စုံစမ်းအံ့သောငှါ၊ ဘေရိအာဒိနိ၊ စည်ကြီးအစရှိသည်တို့ကို၊ အာကောဇ္ဇာပေသိ၊ ကီးစေ၏၊ သီဟပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်၊ တံသန္တံ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သယိ၊ အိပ်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ယာဝ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ တံ၊ ထိုစည်ကြီးကို၊ အာကောဇ္ဇာပေသိ၊ ကီးစေ၏၊ သော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်၊ တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ သဗ္ဗပရိသံ၊ အလုံးစုံသောပရိသတ် ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ သယိ၊ အိပ် ပြန်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အဿ၊ ထိုခြင်္သေ့ ငယ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ နာဂစ္ဆတိ၊ မလာသေး၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ သီဟပေါတကော၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်၊ မာဂစ္ဆ၊ မသွားချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်၊ ဗိန္တသိ၊ ကြို၏၊ ကိ၊ မိန္တသိ၊ အဘယ် သို့ကြိုသနည်း၊ တံ၊ ဝသေ၊ ထိုနေ၌၊ ဇာတော၊ သွားသော၊ သီဟပေါတ ကောပိ၊ ခြင်္သေ့ငယ်သည်လည်း၊ နသန္တသတိ၊ မထိတ်လန့်၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂုဒသျှနာမ၊ အဘယ်မည်သောကလ၌၊

တဏှာဒိဋ္ဌိပရိတာသံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ထိတ်လန့်တတ်သော
တရားကို၊ ခေတု၊ ဖြတ်၍၊ နသန္တသေယျံ၊ မထိတ်မလန့်ရှိပါအံ့နည်း၊ နဘာ
ယေယျံ၊ မကြောက်ဘဲရှိပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထို
မင်းသည်၊ တံ၊ ထိုခြင်္သေ့ငယ်ကို၊ အါရုဗ္ဗဏံ၊ အါရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆ
န္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဧကဝဇ္ဇေဟိ၊ တံငါတို့သည်၊ မစ္ဆေ၊
ငါးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းပြီး၍၊ သဒ္ဓါသု၊ သစ်ခက်တို့၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ပသါ
ရိတေ၊ ဖြန့်အပ်သော၊ ဇာလေ၊ ကွန်ယက်၌၊ အလဂ္ဂံယေဝ၊ မပြီမတွယ်ဘဲ
သာယျှင်၊ ဂစ္ဆမာနံ၊ သွားသော၊ ဝါတံ၊ လေးကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တန္တိ၊ ထိုလေးကို
လည်း၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊
ကုဒဿုနာမ၊ အဘယ်မည်သောကာလ၌လျှင်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဇာလံဝါ၊ တဏှာ
ဒိဋ္ဌိကွန်ကို၎င်း၊ မေါဟဇာလံဝါ၊ မေါဟကွန်ကိုလည်းကောင်း၊ မါလေတွာ
ပေါက်ခွဲ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသန္တမာနေ၊ မပြီမရှက်၊ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားရပါအံ့
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊
ဂစ္ဆော၊ သွားလေ၍၊ သီလာပနုပေါက္ခ ရုဏီဝိဇရေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်ရှိ
သောရေကန်၏အနား၌၊ နိဝိန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝါတပ္ပဟတာနိ၊ လေ
ပြင်းသည်ခတ်အပ်ကုန်သော၊ ပရမာနိ၊ ကြာပရမ္မာတို့သည်၊ ဩနမိတွာ၊
အောက်သို့ညွှတ်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ထိမိ၍၊ ဝါတပိဂမေသု၊ လေ
ငြိမ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ယယာဠာန၊ တည်မြဲတိုင်းသောအရပ်၌၊ ဌိတာနိ၊
တည်ကုန်၏၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံကုန်သည်တို့ကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တံဝိ၊ ထိုကြာပရမ္မာကိုလည်း၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊
ယူလေ၏၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကုဒဿုနာမ၊ အဘယ်မည်သောကာလ
၌၊ ဧတာနိ၊ ဤကြာပရမ္မာတို့သည်၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊
ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိယထာ
တည်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ လောကေ၊ လူ၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊
လောကေန၊ လူဖြင့်၊ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌေယျံ၊ တည်
နိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလေ၏၊ သော၊
ထိုဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ သီဟဝါတပရမာနိ
ယထာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသောခြင်္သေ့ငယ်ကြာပရမ္မာတို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ
ထိုအတူ၊ အသန္တသန္တေန၊ မထိတ်လန့်သဖြင့်၊ အသန္တမာနေန၊ မပြီ
မတွယ်သဖြင့်၊ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံသဖြင့်၊ တပိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ဝှန်၍၊ ပဗ္ဗ

ဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေက
 ဗောဓိ၊ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ သီဟော
 ဝသဒ္ဓေသု အသန္တသန္တော(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ သီဟောဝသဒ္ဓေ
 သု(ပ)ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟူသော၊ဣန္ဒြိယဒါနဂါထံ၊ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊အ
 ဘာသိ၊ရွတ်ဆို၍၊ အတံ၊ငါသည်၊သဒ္ဓေသု၊စည်ကြီးသံအစရှိသည်တို့
 ဌ၊အသန္တသန္တော၊ထိတ်လန့်သောသဘောမရှိသော၊သီဟောဝ၊ခြင်ော်
 ကဲ့သို့၊ အသန္တသန္တော၊ထိတ်လန့်သောသဘောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇေတ
 ဖြ၊ကွန်ဌ၊ အသန္တမာနော၊မငြိသော၊ဝါတောဝ၊လေကဲ့သို့၊အသန္တမာနော၊
 မငြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊တောယေန၊ရေဖြင့်၊အလိမ္မမာနော၊မလိမ်းကျံသော၊
 ပဒုမံဝ၊ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့၊ဧကော၊တယောက်အလည်းတည်း၊ခဂ္ဂဝိသာဏ
 ကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိနှင့်အတူ၊ စရေစရာမိ၊ကျင့်၍၊ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊သီ
 ဟောတိ၊သီဟောဟူသည်ကား၊၊သီဟာ၊ခြင်ော်၊တို့သည်၊တိဏသီဟော
 စ၊တိဏသီဟလည်းကောင်း၊ကာဠသီဟောစ၊ကာလသီဟလည်းကောင်း
 ပဏ္ဍုသီဟောစ၊ပဏ္ဍုသီဟလည်းကောင်း၊ကေသရသီဟောစ၊ကေသရ
 သီဟလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊စတ္တာရော၊လေးပါးသောအမျိုးတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကျန်၍၊တေသံ၊ထိုလေးပါးသောခြင်ော်မျိုးတို့တွင်၊ကေသရ
 သီဟော၊ ကေသရသီဟကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊
 ဟောအပ်၏၊သော၊ထိုကေသရစာခြင်ော်မင်းကို၊ဣမ၊ဤအရာ၌၊အဓိပ္ပေ
 တော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝါတော၊လေသည်၊ ပုရုတ္ထိမာဒိဝသေန၊ အရှေ့၊
 အရပ်လေအစရှိသည်ဖြင့်၊ အနေကဝိဓော၊များသောအပြားရှိ၏၊ ပဒုမံ၊
 ကြာပဒုမ္မာသည်၊ ရတ္တသေတာဒိဝသေန၊ အနိအမြူ အစရှိသည်တို့၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့
 တွင်၊ ယောကောမိ၊အမှတ်မရှိသော၊ဝါတော၊လေသည်၊ ယံကံဗ္ဗိ၊အမှတ်
 မရှိသော၊ ပဒုမံ၊ကြာပဒုမ္မာကို၊ဝန္တတိယေဝ၊အပ်သည်သာတည်း၊တတ္ထ
 ဝစနေ၊ထိုစကား၌၊သန္တသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊အတ္တသိနေဟေန၊
 မိမိကိုယ်ကိုပြုတွယ်ခဲ့ကွက်သဖြင့်၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဟောတိ၊ဖြစ်
 ၍၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အတ္တသိနေဟောစ၊မိမိကိုယ်ကိုပြုခဲ့ကွက်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ တဏှာလေပေါစ၊ တဏှာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၍၊ သောဝိ၊ထိုတဏှာတည်းဟူသောအစေး
 သည်လည်း၊ဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ္တေနစ၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပ
 ယုတ္တေနစ၊ဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊လောဘေန၊လောဘကြောင့်၊

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောစ၊ ထိုလောဘသည်လည်း၊ တဏှာယေဝ၊ တဏှာ
သတည်း၊ တဏှာ၊ ထိုတဏှာ၌၊ သဇ္ဇနံပန၊ ငြိတုယ်ခြင်းသည်ကား၊ ဥပ
ပရိက္ခဝိရဟိတဿ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မောဟေန၊ မော
ဟကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မောဟောစ၊ မောဟသည်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အ
ဝိဇ္ဇာတည်း၊ တဏှာ၊ ထိုတဏှာ၌၊ သမထေန၊ သမထတရားဖြင့်၊ တဏှာယ၊
တဏှာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
နာဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သမထေန၊ သမထတရားဖြင့်၊ အတ္တသိနေဟံ၊ မိမိကိုယ်
ကိုတပ်မက်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ သဒ္ဓေသု၊
အသံတို့၌၊ အသန္တသန္တာဝိယ၊ မထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
အနိစ္စာဒိသု၊ အနိစ္စအစရှိသောတရားတို့၌၊ အသန္တသန္တာဝိ၊ နိစ္စဝသုတ
ဟူ၍တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်
မောဟံ၊ မောဟကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဇေလမ္ပိ၊ ကွန့်၌၊ ဝါတောဝ၊ လေကဲ့သို့၊
ခန္ဓာယတနာဒိသု၊ ခန္ဓာအာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ အသန္တမာနေ၊ မငြိမ
စွန်းသည်ဖြစ်၍၊ သမထနေဝ၊ သမထတရားဖြင့်သာလျှင်၊ လောဘဉ္စ၊ လော
ဘကိုလည်းကောင်း၊ လောဘသမ္ပယုတ္တံဇေဝ၊ လောဘနှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်
သော၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ ဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊
အလိတ္တံ၊ မလိမ်းကျသော၊ ပဒုမံဝ၊ ကြာပဒုမ္မာကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဘဝဘောဂေ၊
အလုံးစုံသောဘဝစည်းစိမ်ဥစ္စာ၌၊ လောဘေန၊ လောဘဖြင့်၊ အလဂ္ဂမာနေ၊
မငြိမစွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဇေတ္တစ၊ ဤစကား၌လည်း၊ သမထဿ၊ သမထတရား
အား၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ပဒဗ္ဗာနံ၊ နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ သမ
ထော၊ သမထသည်၊ သမာဓိပဒဗ္ဗာနေ၊ သမာဓိလျှင်နီးစွာသောအကြောင်း
ရှိ၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ ပညာပဒဗ္ဗာနာ၊ ပညာလျှင်နီးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိဇေဝ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသုဓမ္မေသု၊ ထို
သမထဝိပဿနာတရားတို့သည်၊ သိန္ဓေသု၊ ပြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ တယော
ဝိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ သိသကွန်အစရှိသောတရားတို့သည်၊
သိန္ဓု၊ ပြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဏှာ၊ ထိုသုံးပါးသောတရားတို့
တွင်၊ သိသကွန္ဓေန၊ သိသကွန်ဖြင့်၊ သူရတာ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊
သဒ္ဓေသု၊ အသံတို့၌၊ နသန္တသတိဇ္ဇဝ၊ မထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ အာစာတဝဉ္ဇ္ဈံ၊ သု၊ အာစာတဝဉ္ဇ္ဈံတို့၌၊ ကုဏ္ဍိတုကမတောယ၊

၂၉၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အမျှက်ထွက်လိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နသန္တသတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ ပညာက္ခန္ဓေန၊
 ပညာက္ခန္ဓာဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဇသဘာဝေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသဘာဝသည်၊ ဇာ
 လမှီကွန်၌၊ ဝါတောဝ၊ လေကဲ့သို့၊ ခန္ဓာဒိဓမ္မဘေဒေ၊ ခန္ဓာမစေရှိသောတရား
 အပြား၌၊ နသန္တတိ၊ မငြိမတွယ်၊ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိက္ခန်ဖြင့်၊ ဝီတရာ
 ဂေါ၊ ရာဂမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ တောယေန၊ ချေဖြင့်၊ ပဒုမံ၊ ကြာပဒုဋ္ဌာသည်၊
 နုလိမ္မတိဣဝ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်၊ နုလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျံ၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမထဝိပဿနာဟိ၊ သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သီလသမာဓိ ပညာက္ခန္ဓတိ၊ သီလက္ခန်သမာဓိက္ခန် ပညာက္ခန်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ယထာသမ္ပဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဒေါသအဝိဇ္ဇာ
 တဏှာနံ၊ ဒေါသမောဟ လောဘဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တိန္ဒြေသုံးပါးကုန်
 သော၊ အကုသလမူလာနုဉ္စ၊ အကုသလမူလတို့ကိုလည်း၊ ပဟာနဝသေန၊
 ပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသန္တသန္တော၊ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သော
 သဘောမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အသန္တမာနော၊ မငြိစွန်းသည်ကို
 လည်းကောင်း၊ အလိမ္မမာနော၊ မလိမ်းမကပ်သည်ကို လည်းကောင်း၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏သော၊ အကြွင်းသည်၊ ဝုတ္တနယမေ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ။ အသန္တသန္တ ဂါထာဝုတ္တနာ၊
 အသန္တသန္တဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သီဟောယထာတိဇ္ဈော၊ သီဟောယထာဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊
 ဗာရာဏသီရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ပစ္စန္တံ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာသည်၊ ကုပိ
 တံ၊ ပျက်စီးသည်ကို၊ ဂူပသမေတု၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဂါမာနုဂါမိမဂ္ဂံ၊ ရွာ
 စဉ်အတိုင်းသွားအံ့သောခရီးကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ အခူပိ
 မဂ္ဂံ၊ တောခရီးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ မဟတိယာ၊ များစွာသော၊ သေနယ၊
 စစ်သည်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရေသ္မိံ၊
 တခုသော၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ ဗာလ
 သူရိယာတပံ၊ နေပူကို၊ တပမာနော၊ ပူစေချက်၊ နိပ္ပန္နော၊ အိပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနေရာထူသောခြင်္သေ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ရာဇပုရိသော၊
 မင်းချင်းယောက်ျားသည်၊ ဧညော၊ မင်းအား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ကိရုအနုသဝ၊ ငါတို့ကြားရသူသည်ကား၊ သီဟော၊
 ခြင်္သေ့သည်၊ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ နသန္တသတိ၊ မထိတ်လန့်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘေရိသင်္ဂပဏဝါဒီဟိ၊ စည်ကြီးသံခရာသင်းသံထက်စည်သံတို့ဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊

အသံကို၊ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ တတ္ထဝ၊ ထိုနေရာ
 နှံ့ပင်လျှင်၊ နိပ္ပန္နိ၊ အိပ်၏။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကာရာပေသိ၊
 ပြုစေ၏။ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်နှံ့ပင်လျှင်၊ နိပ္ပန္နိ၊ အိပ်၏။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်
 မြောက်လည်း။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပဋိ
 သတ္တ၊ ရန်သူသည်။ အတ္တိတိ၊ ရှိချေ၏ဟု၊ စတုဟိပါဒေဟိ၊ ခြေလေးချောင်း
 တို့ဖြင့်၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတည်သည်ကို၊ ပဟိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်စေ၍၊
 သီဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ဟောကြားခြင်းကို၊ နမိ၊ ဟောဂင်္ဂလေ၏။ တံ၊ ထိုခြင်္သေ့
 ဟောကံသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍သာလျှင်၊ ဟတ္ထာရောဟာဒယော၊ ဆင်စီး
 သူရဲအစရှိသောသူရဲတို့သည်။ ဟတ္ထိအာဒိဟိ၊ ဆင်အစရှိသော ယာဉ်တို့
 မှ၊ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်းသက်၍၊ တိဏဂဟနာနိ၊ မြက်ချိုတို့သို့၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်
 လေကုန်၏။ ဟတ္ထိအာသဂဏာ၊ ဆင်အပေါင်း မြင်းအပေါင်း တို့သည်၊
 ဒိသာဝိဒိသာ၊ အထူးထူးသောအရပ်တို့သို့၊ ပလ္လာတာ၊ ပြေးလေကုန်၏။
 ရညော၊ မင်း၏။ ဟတ္ထိဝိ၊ ဆင်သည်လည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ ဝနဂဟနာဒိနံ၊ တောချုံအစရှိသည်တို့ကို၊ ပေါထယမာနော၊ ရိုက်
 ခတ်လျက်၊ ပလ္လာယိ၊ ပြေးလေ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တံ၊ ထိုဆင်ကို၊ သန္ဓာ
 ခေကု၊ တည်တန့်စိမ့်သောငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
 ရုက္ခသာခါယ၊ သစ်ခက်၌၊ ဩလမ္ပိတွာ၊ တွဲတွဲခွဲခွဲ၍၊ ပထဝိ၊ မြေသို့၊
 ပဟိတွာ၊ ကျ၍၊ ဧကပထိကမဂ္ဂေန၊ တယောက်သွားလောက်သောခရီးဖြင့်၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဝသ
 နဋ္ဌာနံ၊ သီတင်းသုံးရာအရပ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
 တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အပိအသသုတ္ထ၊ ကြားတော်
 မူပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ အာမအသု
 မှာ၊ ဩဝါတိ၊ ကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေသု၊ ဆိုကြကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သောသတ္တဝါ၏၊
 သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အသသုတ္ထ၊ ကြားတော်မူကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ တေး
 မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဘေရိသင်္ခါဒိနံ၊ စည်ကြီး၊ ခရသင်းအစရှိသည်တို့
 ၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အသသုတ္ထ၊ ကြားရကုန်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ သီဟဿ၊
 ခြင်္သေ့၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ အသသုတ္ထ၊ ကြားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ တုမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။

၂၆၄

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ နဘာယိတ္ထ၊ ကြောက်တတ်မမှုကုန်
သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကဿမိ၊ တစုံတခုသော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊
သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ နဘာယာမ၊ မကြောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေသု၊ ဆိုအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ မယုတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်အားလည်း၊
ဧဒိသံ၊ ဤသို့မကြောက်သောသဘောရှိသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊
သက္ကာပန၊ တတ်နိုင်ကောင်းပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးသည်
ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သစေ
ပဗ္ဗဇာယိ၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေသု၊ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ တဘော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၊ ဂါထာဒွံ၊ ဝုတ္တ
နယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိသမာစာရိကံ၊
အဘိသမာစာရိကဝတ်ကို၊ သိက္ခာပေသံ၊ ကျင့်စေကုန်၏၊ သောပိ၊ ထိုဗာရာ
ဏသီမင်းသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗောဓိ၊
ပစ္စေကဗောဓိဥာဏကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ သီယောယထာ
ဒါဠဗလိပဿယှ(ပ) ခုဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ သီဟောယထာဒါဠဗလိပဿယှ
(ပ) ခုဂ္ဂဝိသာဏ ကပ္ပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်း ဂါထာကို၊
အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏၊ မိဂါနံ၊ သားတကာတို့၏၊ ရာဇာ၊ မင်းဖြစ်
သော၊ ဒါဠဗလိ၊ အစွယ်အစွမ်းသတ္တိကိုကိုးစားလေ့ရှိသော၊ သီဟော၊ ကော
သရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ပဿယှ၊ နှိပ်စက်၍၊ စာရိယထာ၊ ကျက်စား
သွားလေ့ရှိသကဲ့သို့၊ အဘိသုယှ၊ ခြမ်းချောက်လွှမ်းမိုး၍၊ စာရိယထာ၊
ကျက်စားသွားလေ့ရှိသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပဿယှ၊ နှိပ်
စက်၍၊ စာရိ၊ ကျင့်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိသုယှ၊ တန်ခိုး၏ အစွမ်းသတ္တိ
ဖြင့်နှိပ်၍၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်း
အိပ်ရာနေရာတို့သည်၊ သေဝေထ၊ ငြိမ့်ရာဖြစ်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကော
တယော၊ ကံအထည်းတည်း၊ ခုဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေစရာ
မိ၊ ကျင့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဟနာစ၊ မြတ်သော သတ္တဝါဖြစ်
သောကြောင့်လည်း၊ သီဟော၊ သိဟမည်၏၊ ဟနာစ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသတ်
တတ်ညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့်လည်း၊ သီဟော၊ သိဟမည်၏၊ သိစာ

ဇဝတ္ထာစ၊ သျှင်စွာသွားတတ်သောကြောင့် လည်း၊ သီဟော၊ သီဟမည်၏။
 ဣမ၊ ဤဂါထာ၌၊ ကေသရာသီဟောဝ၊ ကေသရာခြင်္သေ့ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေ
 တော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အဿ၊ ထိုကေသရာရာဇာခြင်္သေ့မင်းအား၊ ဒါဠ္လ၊ အစွယ်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဗလံ၊ အားအစွမ်းသတ္တိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်
 သော၊ ထိုကေသရာရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ဒါဠ္လဗလီ၊ ဒါဠ္လဗလီမည်၏။ ပဿယျ
 အဘိဘုယျာတိ၊ ပဿယျအဘိဘုယျဟူသော၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးသော၊ ပဒံ၊
 ပုဒ်ကို၊ စာရိသဒ္ဓေန၊ စာရိသဒ္ဓါနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်
 ၏၊ ပဿယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ စာရိ၊ ကျင့်လေ့ရှိ၏။ အဘိဘုယျ၊ မိမိ၏တန်ခိုးဖြင့်
 လွှမ်းမိုး၍၊ စာရိ၊ ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ နိဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟိတွာ၊ အစွမ်းသတ္တိကိုနှိပ်စက်၍၊ ပဂ္ဂဟေ
 တွာ၊ ပြီးခြောက်၍၊ စရဏေန၊ ကျင့်သဖြင့်၊ ပဿယျစာရိ၊ မိမိအစွမ်းကိုနှိပ်
 စက်၍ကျင့်လေ့ရှိ၏။ အဘိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ သန္တာသေတွာ၊ ငြိမ်း
 ချောက်တိတ်လန့်စေ၍၊ ဝသိကတွာ၊ အလိုသို့လိုက်၍၊ စရဏေန၊ ကျင့်
 သဖြင့်၊ အဘိဘုယျစာရိ၊ အလိုသို့လိုက်၍ကျင့်လေ့ရှိ၏။ သွာဟံသောအဟံ၊
 ထိုငါသည်၊ ကာယဗလေန၊ ကိုယ်အားဖြင့်၊ ပဿယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ စာရိ၊ ကျင့်
 လေ့ရှိ၏။ တေဇသ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ စာရိ၊
 ကျင့်လေ့ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊
 ကိ၊ အကယ်ကို၊ ပဿယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ စာရိ၊ ကျင့်လေ့
 ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုလေ့အံ့၊ တေတာစ၊ ထို
 ကြောင့်လည်း၊ မိဂါနန္တိ သာမိဝစနံ၊ မိဂါနံဟူသောသာမိဝိဘတ်ကို၊ ဥပ
 ယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိဂေ၊ သားတကာတို့ကို၊
 ပဿယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ စာရိ၊ ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပန္နာနိတိ၊ ပန္နာနိဟူသည်ကား၊ ခူရာနိ၊ ဝေးကုန်
 သော၊ သေနာသနာနိတိ၊ သေနာသနာနိဟူသည်ကား၊ ဝသနန္တာနာနိ၊ နေ
 ရာအရပ်တို့သည်၊ သေသံ၊ အကြွင်းကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာနိတံ၊ သိအံ့သောငှါ၊ သဏ္ဌာ၊ တတ်
 နိုင်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝိတ္ထာရိတံ၊ မချွဲအပ်ပြီ။ ဒါဠ္လဗလီဂါ
 ထာဝတ္ထနာ၊ ဒါဠ္လဗလီဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

မေတ္တံဥပေက္ခန္တိဇ္ဇေ၊ မေတ္တံဥပေက္ခံဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အညတရော၊ တယောဂင်သော၊
 ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ မေတ္တာဈာနလသာဝီ၊ မေတ္တာဈာန်ကိုရခြင်းရှိ

၁၁

သည်၊ဟောတိကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊သော၊ထိုမင်းသည်၊ ရန္တ၊မင်း၏အဖြစ်
သည်၊ဈာနသုခန္တရာယ၊ဈာန်ချမ်းသာ၏အန္တရာယ်ကို၊ ကရံ၊ပြုတတ်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ဈာနာနုရက္ခနတ္ထံ၊ ဈာန်တရားကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်အံ့သော
၎င်း၊ရန္တ၊မင်းအဖြစ်ကို၊ပဟာယ၊စွန့်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿန္တော၊
ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗေဒမိ၊ ပစ္စေကဗေဒမိဉာဏ်ကို၊
သန္တိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊မေတ္တဉ္စပေက္ခကရုဏံဝိမုတ္တိံ (ပ)ခဂ္ဂဝိဿာ
ဏကပ္ပေါတိ၊မေတ္တဉ္စပေက္ခကရုဏံဝိမုတ္တိံ (ပ)ခဂ္ဂဝိဿာဏကပ္ပေါဟူသော
ဣမံဥဒါနဂါထံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ကာလေးအခါ၌၊ ဝိမုတ္တိံ၊ ဆန့်ကျင်တက်တရားမှ လွတ်ရာဖြစ်
သော၊ မေတ္တဉ္စ၊မေတ္တာကိုလည်းကောင်း၊ ကရုဏာဉ္စ၊ ကရုဏာကိုလည်း
ကောင်း၊မုဒိတဉ္စ၊ မုဒိတာကိုလည်းကောင်း၊ အာသေဝမောနော၊ အဘန်
တလဲလဲမှီဝဲသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသော၊ လောကေန၊လူအပေါင်း
နှင့်၊အဝိရုဏ္ဏမာနော၊ မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ဧကော၊တယောက်အထည်း
တည်း၊ ခဂ္ဂဝိဿာဏကပ္ပေါ၊ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေစရာမိ၊ ကျင့်၏၊
တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တဝ၊သတ္တဝါတို့သည်၊
သုခတာ၊ချမ်းသာကုန်သည်၊သဝန္တ၊ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ဣတိအာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊နည်းဖြင့်၊ဟိတသုခပနယနကာမတာ၊ စီးပွား
ချမ်းသာကိုဆောင်ခြင်း၎် အလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာ
မည်၏၊သဗ္ဗသတ္တဝ၊စပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣမောဒုက္ခာ၊ ဤ
ဆင်းရဲမှ၊မုစ္ဆေယျံ၊လွတ်ပါကုန်မူကား၊အဟောဝတ၊ဪကောင်းလေ
စွ၊ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊နယေန၊နည်းဖြင့်၊အဟိတဒုက္ခပနယန
ကာမတာ၊ အကျိုးမရှိသောဆင်းရဲကိုပယ်လိုသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ကရု
ဏာ၊ကရုဏာမည်၏၊ဘောန္တော၊အိုအရှင်တို့၊သတ္တဝ၊သတ္တဝါတို့သည်၊
မောဒန္တိ ဝတ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်၏တကား၊သတ္တဝ၊သတ္တဝါ
တို့သည်၊မောဒန္တိ၊ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏၊ယာဓ၊ကောင်းထွပေ၏၊ သုဠ၊
ကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊
ဟိတသုခါဝိပ္ပယောဂကာမတာ၊စီးပွားချမ်းသာ မကွေမကွာခြင်း၌အလို
ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊မုဒိတာ၊မုဒိတာမည်၏၊သတ္တဝ၊သတ္တဝါတို့သည်၊
သကေန၊ မိမိပြုအပ်သော၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံဖြင့်၊ ပညာ
ယိဿန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သုခဒုက္ခသု၊ချမ်းသာဆင်း
ရဲတို့၌၊ အတ္ထု၊ပေက္ခဏတာ၊ လျစ်လျူရှုသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဉပေက္ခာ၊

ဥပေက္ခာမည်၏။ ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထံ၊ ဂါထာဖွဲ့လွယ်စိပ်သောငှါ၊ ဥပ္ပဋ္ဌိ၊
ပါဠိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာဟူသော ဂုဏ်ကို၊ ဝတ္တာ၊
ဆို၍၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ မုဒိတာ၊ မုဒိတာကို၊
ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဟူသည်၊ စတသေသာ၊
လေးပါး ကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိတို့တည်း။ တော၊ ထိုလေးပါး သောဝိ
မုတ္တိတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စနိကဓမ္မေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တရား
တို့မှ၊ ဝိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိယောနာမ၊ ဝိမုတ္တိ
မည်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေတ္တံဥပေက္ခံ ကရုဏံဝိမုတ္တိ အာသေ
ဝမာနောမုဒိတံစ ကာလေတိ၊ မေတ္တံဥပေက္ခံ ကရုဏံဝိမုတ္တိ အာသေဝ
မာနောမုဒိတံစ ကာလေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အာ
သေဝမာနောတိ၊ အာသေဝမာနော ဟူသည်ကား၊ တိသေသာ၊ သုံပါး
သောတရားတို့ကို၊ တိကစတုက္ကဏ္ဍာနဝသေန၊ တိကချာန်စတုက္ကဏ္ဍာန်တို့
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာဝယမာနော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၊
စတုက္ကဏ္ဍာနဝသေန၊ စတုက္ကဏ္ဍာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာဝယမာနော၊ ပွားစေ
သည်ဖြစ်၍၊ ကာလေတိ၊ ကာလေဟူသည်ကား၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ အာသေ
ဝိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုမေတ္တာချာန်မှ၊ ဝုတ္တာယ၊ ထ၍၊ ကရုဏံ၊ ကရုဏာ
ကို၊ အာသေဝိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုကရုဏာမှ၊ ဝုတ္တာယ၊ ထ၍၊ မုဒိတံ၊
မုဒိတာကို၊ အာသေဝိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုမုဒိတာမှ၊ ဣတရံ၊ ဥပေက္ခာ
ကို၊ အာသေဝိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တတောနိဗ္ဗိတိကချာနတော၊
ထိုဝီတိမရှိသောချာန်မှ၊ ဝုတ္တာယ၊ ထ၍၊ ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၊ အာသေဝမာ
နော၊ ဖြစ်သောဝုတ္တုလ်ကို၊ ကာလေ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ အာသေဝ
မာနောတိ၊ ဖြစ်သောဝုတ္တုလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာ
သေဝိတုံ၊ ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ ဟာသုကာလေ၊ ချမ်းသာသောကာလ၌၊ သဗ္ဗေန
လောကေနအဝိရုဏ္ဏမာနောတိ၊ သဗ္ဗေနလောကေနအဝိရုဏ္ဏမာနောဟူသည်
ကား၊ ဒဿသုဒ္ဓိသာသု၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌၊ သဗ္ဗေန၊ အလုံးစုံသော၊
သတ္တလောကေန၊ သတ္တလောကနှင့်၊ အဝိရုဏ္ဏမာနော၊ မဆန့်ကျင်သည်
ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မေတ္တာဒိနံ၊ မေတ္တာအစရှိသော တရားတို့၏၊ ဘာဝိ
တတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
အပ္ပဋ္ဌိ ကူလာ၊ အနှောက် အရှက်မရှိ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သတ္တေသုစ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်း၊ ဝိရောဓိဘူတော၊ ဆန့်ကျင်သဖြင့်ဖြစ်
သော၊ ပဋိစော၊ ခေါ်သသည်၊ ဝုပသဗ္ဗတိ၊ ပြင်း၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗေ

နေဝလောကေနအဝိရုဇ္ဈမာနောတိ၊ သဗ္ဗေနေဝလောကေနအဝိရုဇ္ဈမာနော
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
 သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ မေတ္တာဒိနံ၊ မေတ္တာအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာပန၊
 အနက်တို့ကိုကား၊ အဋ္ဌသာလိနိယာ၊ အဋ္ဌသာလိနိအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မသင်္ဂ
 ဟံဋ္ဌကထာယံ၊ ဓမ္မသင်္ဂ၏အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏။ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်တူသည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပ္ပမညာဂါထာ၏ အဖွင့်အပြီး
 တည်း၊ အပ္ပမညာဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ အပ္ပမညာဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရာဂဉ္စဒေါသဉ္စာတိဧတ္ထ၊ ရာဂဉ္စဒေါသဉ္စဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ မာတင်္ဂီ၊ နာမ၊ မာတင်္ဂီအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့၏၊ သဗ္ဗပန္နိ
 မော၊ အလုံးစုံ၏ အဆုံးစွန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိကိရ၊ နေတော်မူ
 သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌နံ၊ ထိုမာတင်္ဂီရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့
 ၏၊ ဗောဓိသတ္တေ၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်ရှိသော်၊
 ဧဝတာယော၊ နတ်တို့သည်၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ ပူဇ
 နုတ္တဿ၊ ပူဇော်အံ့သောဌာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တံ၊ ထိုမာတင်္ဂီပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မာရိယ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိ
 သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂီပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ နိရောဓ၊ နိရောဓသ
 မာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌဟန္တော၊ ထပြီးသည်ဖြစ်၍၊ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုသို့သောအသံကို၊
 သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်း၊ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏
 ကုန်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ သုဇာတောနာမ၊
 သုဇာတအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 နံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသော ရှင်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏၊ ဌာနံ၊ အရပ်ဌာန
 တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုဇာတ အမည်ရှိသော တောင်သို့၊ အာကာသေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေ၍၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတပစ္စေကဗုဒ္ဓ
 ဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ အဋ္ဌိသဟံသံ၊ အရိုး
 စုကို၊ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ပက္ခိပေတွာ၊ ချလိုက်၍၊ သိလ္လာတလေ၊
 ကျောက်ဖျာအပြင်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ရာဂဉ္စဒေါသဉ္စပဟာယမေ၊

၂၆၈

ဟံ(ပ)ခရုမိသာဏကပေါတိ။ ရာဂဉ္စဒေါ သဉ္စပဟာယမောဟံ(ပ)ခရုမိသာဏကပေါဟူသော။ ဣမံဥဒါနဂါထံ။ ဤဥဒါနိးဂါထာဂီ၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဉ္စ၊ မောဟကို လည်းကောင်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ သံယောဇနာနိ၊ သယ်ပါးသောသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဒါလယိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အသန္တသံဇိဝိတသင်္ခယော၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ အသက်၏ကုန်ခြင်းသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခရုမိသာဏကပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်အတူ၊ စရေစရာမိ၊ ကျင့်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ရာဂဒေါသမောဟာ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့ကို၊ ဥရုဂသုတ္တေ၊ ဥရုဂသုတ်၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ၊ သံယောဇနာနိတိ၊ သံယောဇနာနိဟူသည်ကား၊ ဒသ၊ သယ်ပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ တာနိစ၊ ထိုသံယောဇဉ်တို့ကိုလည်း၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသောမဂ်ဖြင့်၊ ပဒါလယိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အသန္တသံဇိဝိတသင်္ခယမ္ပိတိ၊ အသန္တသံဇိဝိတသင်္ခယမ္ပိ ဟူသည်ကား၊ ရုတိဝိတ္တဿ၊ ရုတိဝိတ်၏၊ ပရိဘောဇေါ၊ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဇိဝိတသင်္ခယောတိ၊ ဇိဝိတသင်္ခယဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိံ ဇိဝိတသင်္ခယေ၊ ထိုရုတိဝိတ်၏ကုန်ခြင်း၌၊ နိကန္တိယာ၊ ပြင်းစွာတပ်တတ်သောတဏှာ၏၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသန္တသန္တိ၊ အသန္တသံဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်ဆိုသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သောပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခေတံ၊ သဥပ္ပါဒိသေသနိဗ္ဗန္တခေတံကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနခေတုယာ၊ နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဇိဝိတသင်္ခယဂါထာ၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဇိဝိတသင်္ခယဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဇိဝိတသင်္ခယဂါထာ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘဇန္တိတ္ထေ၊ ဘဇံဟူသောဤဂါထာ၌၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာဒိဂါထာယ၊ အစဂါထာ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံရန္တံ၊ ထိုသို့သောမင်း၏အဖြစ်ကို၊ သမနုဿာသတိ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆုံးမစီရင်၏၊ တဿ၊ ထိုမင်းအား၊ ခရော၊ ကြွမ်းတန်းသော၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဝီသကိသဟဿဣတ္ထိယော၊ နှစ်သောင်းသော မိန်းမတို့သည်။ ပရိဝါ
 ရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဟတ္ထပါဒသမ္ဘာဟနာဒိနံ၊ လက်ခြေဆုပ်နယ်ခြင်းအစရှိ
 သည်တို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အမတ္တ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ နဇိဝိသတိ၊ အသက်မရှင်သတ္တံ၊ ဟန္တ၊
 ယခု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အတ္တသရဏံ၊ မိမိတို့၏ကိုးကွယ်ရာကိုး၊ ဂဝေသာ
 မာတိ၊ ရှာကုန်အံ့ဟု၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ ရညော၊ မင်း
 ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေားအံ့သောအရာကိုး၊ ယာ
 စိသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်း၌၊ ဥပဋ္ဌ
 ဟန္တာစ၊ စေားကြကုန်သော်လည်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောလောက်သပ္ပကာ
 ကို၊ နလသန္တိ၊ မရကုန်၊ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း၊ အာဗာဓာ၊ အနာမ္ဘ၊ ဝုဋ္ဌ
 ဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသောအမတ်သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်
 မှာနည်း၊ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသောအမတ်သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်မှာ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ တတော၊ ထိုနောင်၌၊ မဝတ္တိ၊ အကြောင်း
 ကိုးသုတွာ၊ ကြား၍၊ သိသံ၊ ပြီးခေါင်းကိုး၊ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍၊ တုဏှိ၊
 ဆိတ် ဆိတ် နေသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဝိအမတ္တ၊ ထိုအမတ်တို့
 သည်လည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဝုဋ္ဌိတောတိ၊ အနာမ္ဘထပြီဟု၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်း၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသော ဆုလောက်ကို၊ အလတမာ
 နာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရမေန၊ မွန်မြတ်စွာသော၊ ပါရိဇုညေန၊ ဆုံးရှုံး
 ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပုနဗေဝ၊ တဘန်လျှင်း
 အေဂတံ၊ လာကြကုန်၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကိုး၊ ဝန္တေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊
 ဧကောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌိသု၊ တည်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုအမတ်တို့ကို၊
 ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဘာတ၊ အိုအမတ်တို့၊ ကုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ ကုဟိ၊
 အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတာ၊ သွားလေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဗေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းတော်မူသည်
 ကိုးဒိသွားမြင်၍၊ အဇိဝိတာဘယေန၊ အသက်သေအံ့သည်ကို ကြောက်
 သဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အသုကံနာမဇနပဒံ၊ ဤအမည်ရှိသောဇနပုန်သို့၊
 ဂတာ၊ သွားကြကုန်သည်၊ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်
 ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သိသံ၊ ပြီးခေါင်းကိုး၊ စာလေတွာ၊ လှုပ်၍၊ စိန္တေသိ၊
 ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေ၊ ဤအမတ်
 တို့ကို၊ ဝိမံသေယျံ၊ စုံစမ်းရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်း၏၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊
 ပုနပိ၊ တဘန်လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကရေယျံ၊ ပြုလေကုန်အံ့လော၊

၁၀

နောကရယျ၊ မပြုကုန်အံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တသိ၊ ကြံ၏၊ သော၊ ထိုမင်း
သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာမာမိကရာဂေန၊ နှိပ်စက်သော အနာရာဂါဖြင့်၊
ဗုဒ္ဓောပိယ၊ တွေ့သကဲ့သို့၊ ဗာဠဝေဒနံ၊ ပြင်းစွာသောဝေဒနာရှိသော၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဂိလာနာလယံ၊ နာသောလျောင်း
ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ သပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ
၍၊ ဂုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့် အတူသာလျှင်၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေပိ
အမစွာ၊ ထိုအမတ်တို့သည်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ပုန၊
တဘနိ၊ ဗဟုတရံ၊ များစွာ၊ တံစနံ၊ ထိုလူအပေါင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ပက္ကမိံသု၊ သွားလေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရာဇော၊ မင်းသည်၊ ယာဝတတိယံ၊
သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဂုတ္တသဒိသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
နှင့်တူသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေပိ၊ ထိုအမတ်တို့သည်လည်း၊ တထေ
ဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ပက္ကမိံသု၊ သွားလေကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
စတုတ္ထံပိ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း၊ အာဂတော၊ လာသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ယေ၊ အကြင်အမတ်တို့သည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုခဲ့သောအမှုကို၊ အဟော
အကံသု၊ ဩဌာပြုကုန်ဘိ၏တကား၊ ဣမေ၊ ဤအမတ်တို့သည်၊ ဗျာမိတံ၊
အနာနှိပ်စက်သော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အနပေတွာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း
မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပက္ကမိံသု၊ သွားလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ငြီးငွေ့
သည်ဖြစ်၍၊ ဓန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗေမိံ၊ ပစ္စေကဗေမိ
ဉာဏ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဘဇန္တိသေဝန္တိ စကာရဏတ္ထာ
(ပ)ခရုပိသာဏကပေါတိ၊ ဘဇန္တိသေဝန္တိ စကာရဏတ္ထာ(ပ)ခရုပိသာဏ
ကပေါဟူသော၊ ဣမံဥဒါနဝါယံ၊ ဤဥဒါန်းဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
လေ၏၊ လောကော၊ လောက၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ကာရဏတ္ထာ၊
ပစ္စုပ္ပန်၌အသက်ရှင်သော အကြောင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဇန္တိစ၊
ဆည်းလည်းဆည်းကပ်ကုန်၏၊ သေဝန္တိစ၊ မှီဝဲသည်းမှီဝဲကုန်၏၊ နိက္ကာရ
ဏာ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ အသက်ရှင်လိုသော အကြောင်းကိုမငဲ့ကုန်သော၊ မိတ္တာ၊
အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အဇ္ဇ၊ ဤလောက၌၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲကုန်၏၊ မနုဿာ၊
လူတို့သည်၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တတ္ထပညာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မိမိအကျိုး၌သာပညာရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခရုပိသာဏကပေါ၊ ကြံချီနှင့်
အတူ၊ စရေစရာမိ၊ ကျင့်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဘဇန္တိတိ၊ ဘဇန္တိဟူ

ဆည်းကား၊ သရီရေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အလ္လဟိတွာ၊ ဗြဟ္မာယ်၍၊ ပယိရူပါသန္တိ၊
 ဆည်းကပ်ကုန်၏။ သေဝန္တိတိ၊ သေဝန္တိ ဟု ဆည်းကား၊ အဇ္ဈင်္ဂကမ္မာဒိနိ၊
 လက်အုပ်ချီခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကိကာရပဋိသသဝိတာ
 ယ၊ အဘယ်အမှုကိုပြုရအံ့နည်းဟု တဘန်ကြားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ပရိစရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ကာရဏံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌အသက်
 ရှင်လိုသောအကြောင်းကို၊ အပ္ပေသ၊ အလိုသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်တော၊ ထိုလူတို့သည်၊ ကာရဏတ္ထာ၊ ကာရဏတ္ထာမည်ကုန်၏၊
 ဘဇနယစ၊ ဆည်းကပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေဝနာယစ၊ မှီဝဲသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ နအတ္တိ၊
 မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အပ္ပေသ၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေသံ၊
 ထိုသူတို့သည်၊ ကာရဏံအတ္တဟေတု၊ ဥစ္စာဟူသောအကြောင်းကို၊ သေ
 ဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိက္ကာရ
 ကာဒုလ္လဘာအဇ္ဈမိတ္တာတိ၊ နိက္ကာရကာဒုလ္လဘာအဇ္ဈမိတ္တာဟူသည်ကား၊
 ဣတော၊ ဤသူမှ၊ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော လာဘ်သပ္ပကာကို၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ လန္တာမာတိ၊ ရကုန်လတ္တံ့ဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တလာဘကာရဏေန၊
 ဥစ္စာကိုရလိုသောအကြောင်းဖြင့်၊ နိက္ကာရကာ၊ အကြောင်းမရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ယောမိတ္တော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဥပ
 ကာရောစ၊ ကျေးဇူးအထောက်အပံ့ကိုပြုပေသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယောမိတ္တော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း၊ သုခဒုက္ခော၊ ချမ်းသာ
 ဆင်းရဲဘက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောမိတ္တော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်း
 သည်လည်း၊ အတ္တက္ခာယိစ၊ အကျိုးကိုကြားပေသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယောမိတ္တော၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း၊ အနုကမ္ပကော၊
 အစဉ်အတိုင်းချစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေန၊ ဆိုအပ်
 သော၊ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ မိတ္တဘာဝေန၊ အဆွေခင်ပွန်း၏အဖြစ်နှင့်၊
 သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ တေမိတ္တာ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့
 ကို၊ အဇ္ဈ၊ ဤသောကဉ္စ၊ ဒုလ္လဘာ၊ အလွန်ရခဲကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊
 အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဌိတာ၊ တည်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အတ္တာနံ
 ယေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဩယောကေတိ၊ ကြည့်၏၊ အညံ၊ သူတပါး
 ကို၊ နဩယောကေတိ၊ မကြည့်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တတ္ထပညာ၊
 အတ္တတ္ထပညာမည်ကုန်၏၊ အယန္တိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊
 ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ ပေါရာဏပါဠော၊ ရှေးပါဌ်ဟောင်းတည်း၊ ဧတေသံ၊

ထိုလူတို့အား။ သမ္ပတိဗ္ဗိယေဝ။ ယခုမျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ အတ္တေ၊ အကျိုး၌၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အာယတိ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော တဝ၌၊ အတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ နပေက္ခတိ၊ မကြည့်ရှု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသုစိတိ၊ အသုစိဟူသည်ကား၊ အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သော၊ အနရိယေန၊ မမြတ်သော၊ ကာယဝစိမနောကမ္မေန၊ ကာယကံဝစိကံမနောကံနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဂုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ကာရုဏတ္ထဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကာရုဏတ္ထဂါထာ၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ကောဒသဟိဂါထာဟိ၊ တဆဲ့တဂါထာတို့ဖြင့်၊ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဇေတံခဂ္ဂဝိသာဏသုတ္တံ၊ ဤခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်သည်၊ ဧကစတ္တာလိသ ဂါထာပရိမာဏံ၊ လေးဆဲ့တဂါထာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ကတ္ထဝိဒေဝ၊ အချို့သောဂါထာ၌သာလျှင်၊ ဂုတ္တန၊ ဆိုအပ်သော၊ ယောဇနာနယေန၊ ယောဇနာနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဂါထာတို့၌၊ ယထာနုရူပံ၊ ယှဉ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ အနုသန္ဓိတောစ၊ အနုသန္ဓေအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဘိဓိတ္တာ ရုဘယေနပန၊ အလွန် ကျယ်လွန်းမည်ကို ကြောက်သောကြောင့်၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောဂါထာတို့၌၊ ခဂ္ဂဝိသာဏံ၊ ခဂ္ဂဝိသာဏတို့ကို၊ နယောဇိတံ၊ မယှဉ်အပ်လေပြီ။ ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာမည်သော၊ ခုဒ္ဒကအဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်အဋ္ဌကထာဖြစ်သော၊ သုတ္တနိပါတဝဏ္ဏနာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဇံမေသုတန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဇံမေသုတံဟူသောဤသုတ်သည်၊ ကသိဘာရန္နီဇသုတ္တံ၊ ကသိဘာရန္နီဇသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊

၃၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကော၊ အဘယံနည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊ ခြံစိတ္တဘုရားသည်၊ မဂဓေသု၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းတို့၌၊ ဧကိဏ္ဍိယာဂိရိသို့၊ ဧကိဏ္ဍိယာဂိရိအရပ်၌၊ ဧကနာလာယံ၊ ဧကနာလာအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ နံနက်အခါပြုဘွယ်ကိစ္စလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စံ၊ ညအခါပြုဘွယ်ကိစ္စလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသုန္နိသုဗုဒ္ဓကိစ္စေသု၊ ဤနှစ်ပါးသောဘုရားကိစ္စတို့တွင်၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးတော်မူစေ၍၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စာဝဿာနေ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စ၏အဆုံး၌၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ သဗ္ဗညုတစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကသိဘာရေခါဇံ၊ ကသိဘာရ ခါဇအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နံ၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုကသိဘာရခါဇပုဏ္ဏားလယ်ထွန်ရာအရပ်သို့၊ မယိ၊ ငါသည်၊ ဂတော၊ သွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကထာ၊ စကားစပ်လျဉ်းပြောဆိုခြင်းသည်၊ ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကထာဝဿာနေ၊ စကား၏အဆုံး၌၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ဖြစ်၍၊ ဧသဧသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုလယ်ထွန်ရာအရပ်သို့၊ ဂတ္တံ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ကထံ၊ စကားစပ်လျဉ်းသည်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပုရေဘတ္တပစ္ဆိမဘတ္တဟူသောစကား၌၊ စောဒကဿ၊ စောဒကဆရာ၏၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိသိယာ၊ အဘယံသို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခြံစိတ္တဘုရားတို့အား၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စသည်၊ ကတမံ၊ အဘယံနည်း၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စံ၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စသည်၊ ကတမံ၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ခေါ်ပေအံ့၊ ဘဂဝါ၊ သုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ခြံစိတ္တဘုရားသည်၊ ပါတောဇေ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဥပဋ္ဌာကာနုဂ္ဂဟတ္ထဉ္စ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော သူတို့ကိုပြီးမြောက်တော်မူလိုသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သရိရဗာသုကတ္တဉ္စ၊ ကိုယ်တော်ကို ချမ်းသာစေခြင်း အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ မုခဓောဝနာမိ၊ သရိရပရိကမ္ဘံ၊ မျက်နှာသစ်တော်မူခြင်း အစရှိသော ကိုယ်တော်ကိုပြု

ဘွယ်ကိစ္စကိုကတွာပြုတော်မူပြီး၍ယောဝ၊အကြင်ရွှေလောက်၊ဘိက္ခု
 စာရဇဝလာ၊ဆွမ်းခံတော်မူအံ့သောအခါသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တာဝ၊ထိုရွှေ
 လောက်၊ဝိဝိတ္တာသနေ၊ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာတော်၌၊ဝိတိနာမေတွာ၊အခါ
 ကိုလွန်စေ၍၊ ဘိက္ခုစာရဇဝလာယ၊ဆွမ်းခံသောအခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊
 သင်းပိုင်တော်ကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ကာယဗန္ဓနံ၊ခါးပန်းတော်ကို၊ဗန္ဓိတွာ
 ဖွဲ့တော်မူ၍၊စိဝရံ၊သင်္ကန်းတော်ကို၊ပါရုံပိတွာ၊ရုံတော်မူ၍၊ပတ္တံ၊သပိတ်
 တော်ကို၊ အာဒါယ၊ယူ၍၊ ကဒါမိ၊ရံခါ၊ဧကောဝ၊ ကိုယ်တော်အထည်း
 တည်းသာလျှင်၊ကဒါမိ၊ရံခါ၊ဘိက္ခုသံဃာပရိဂုတော၊ ရဟန်းသံဃာတော်
 အပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဝါမံဝါ၊ရွာသို့လည်းကောင်း၊ နိဂမံဝါ၊နိဂုံးသို့လည်း
 ကောင်း၊ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိသတိ၊ဝင်တော်မူ၏၊ ကဒါမိ၊ရံခါ၊
 ပကတိယာ၊ ပြကတေအားဖြင့်၊ ကဒါမိ၊ရံခါ၊အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဝတ္ထမာနေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ပါဒိုဟာရိယေဟိ၊ တန်ခိုးပြာဒိုဟာ
 တို့ဖြင့်၊ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ဣဒံ၊ ဤတန်ခိုးပြာဒိုဟာဟူသည်၊ သေယု
 ထာကတမံ၊အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ပရိသတော
 ဝင်တော်မူသော၊လောကနာထဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ပုရတော၊ရှေ့တော်
 အပြင်မှ၊ဂစ္ဆာ၊သွား၍၊မုဒုဂတိယော၊နူးညံ့စွာလာကုန်သော၊ဝါတာ၊လေ
 တို့သည်၊ပထဝီ၊မြေကြီးကို၊သောဓန္တိ၊သုတ်သင်ကုန်၏၊ ဝလာဟကာ၊
 တိမ်တိုက်တို့သည်၊ ဥဒကံဗုသိတာနိ၊ရေပေါက်တို့ကို၊ မုဉ္ဇန္တာ၊ရွာကုန်
 လျက်၊မဂ္ဂေ၊ခရီး၌၊ ရေဏှံ၊မြေမှုန့်ကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ဝိတာနံ၊ဝိတာနံသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊တိဉ္ဇန္တိ၊တည်ကုန်၏၊အပ
 ရေ၊တပါးကုန်သော၊ဝါတာ၊လေတို့သည်၊ ပုပ္ဖာနိ၊ပန်းပွင့်တို့ကို၊ ဥပသံ
 ဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ခဲ့၍၊ မဂ္ဂေ၊ခရီး၌၊ ဩကိရန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊
 ဥန္နတာ၊ မြင့်ကုန်သော၊ ဘူမိပဒေသာ၊ မြေအရပ်တို့သည်၊ ဩဏမန္တိ၊
 အောက်သို့နိမ့်ကုန်၏၊ဩဏတာ၊ရှိုင်းသောမြေအရပ်တို့သည်၊ဥဏ္ဏမန္တိ၊
 အောက်သို့တက်ကုန်၏၊ပါဒနိက္ခေပသမယေ၊ခြေတော်ချရာအရပ်၌၊သမာ
 အညီအညွတ်၊ဘူမိယော၊မြေတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ရုထမတ္တာနိ၊
 ရထားတွင်းဘီး၊ပမာဏ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဒုမပုပ္ဖာနိဝါ၊ ကြာပဒုမ္မာပွင့်တို့
 သည်လည်း၊ သုက္ခသမ္ပဿာ၊ ကောင်းသော အတွေ့ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 တဿ၊ထိုဟုရားရှင်၏၊ပါဒေ၊ခြေတော်တို့ကို၊ သမ္ပုရိစ္ဆန္တိ၊ခံလင့်ကုန်၏၊
 ဣန္ဒဝိလဿ၊ မြှိုတံခါးတိုင်၏၊ အန္တော၊အတွင်း၌၊ ခက္ခိဏပါဒေ၊လက်ျာ
 မြေတော်ကို၊ဥပိတမတ္တေ၊ထားခါမျှ၌၊သရိရာ၊ကိုယ်တော်မှ၊သဗ္ဗဏ္ဏာ၊ပျော်

၃၀၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကဟာနိသျှ ပဌမတွဲ၊

ယော၊ ခြောက်သွယ်သောရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ နိစ္ဆိမ္မိတွာ၊ ပြက်၍၊
သုဝဏ္ဏရသပိဋ္ဌရာနိဝိယ၊ ရွှေရည်တို့ဖြင့်သွန်းဘိသကဲ့သို့၊ ပါသာဒကုဋ္ဌာ
ဂါရာဒီနိ၊ နန်းပြာသာဒရလစ်မွန်ချွန်တပ်သောနန်းအိမ်အစရှိသည်တို့ကို၊ က
ရောန္တိယော၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဣတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ အါဝါဝန္တိ၊ ရှေးရှုပြေး
ကုန်၏၊ ဝိဝေဝန္တိ၊ အထူးထူးပြေးကုန်၏၊ ဟတ္ထိအဿဝိဟင်္ဂမာဒယော၊ ဆင်
မြင်းငှက်အစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သကသကဋ္ဌာနေသျှ၊ မိမိမိမိ
တို့၏နေရာတို့၌၊ ဌိတာယေဝ၊ တည်ကုန်လျက်သာလျှင်၊ မရဓေနံ၊ သာယာ
စွာသော၊ အါကာရေန၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်
၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘေရိဝိဏာဒိတူရိယာနိစ၊ စည်စောင်းအစရှိသော
ပဉ္စင်တူရိယာတို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ကာယုပဂါနိ၊
ကိုယ်၌ ဆင်အပ်ကုန်သော၊ အာဘရဏာနိစ၊ တန်ဆာတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တေနသညာဏေန၊ ထိုသို့
သောအမှတ်ဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဇ္ဇ၊ ဤယနေ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣဓ၊ ဤငါတို့နေရာအရပ်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှိုငှါ၊ ပဝိဋ္ဌော
တိ၊ ဝင်တော်မူပေ၏ဟု၊ ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့သည်၊ သုနိ
ဝတ္ထာ၊ ကောင်းစွာဝတ်ကုန်လျက်၊ သုပါရတာ၊ ကောင်းစွာရုံကုန်လျက်၊
ဂန္ဓပုပ္ဖာဒီနိ၊ နံ့သာပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူကုန်၍၊ စေရား
အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကုန်၍၊ ပုပ္ဖဒါမလာဇဟတ္ထာ၊ ပန်းဆိုင်းပေါက်
ပေါက်လက်စွဲကုန်လျက်၊ အတိဝါရဓေဝန၊ အလွန်ရှိသောသဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဂ္ဂန္တု၊ ခရီးအကြား၌၊ သမ္ပုဋိန္တိံ၊ သု၊ ကြိုလင့်ကုန်၏၊
အန္တမုဝိထိံ၊ ခရီးအကြားသို့၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတွာ၊ သွား၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဂန္ဓပုပ္ဖာဒီဟိ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ပူဇေ
တွာ၊ ပူဇော်၍၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
အား၊ ဒေသဘိက္ခု၊ တကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါကုန်၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဝိသတိဘိက္ခု၊ နှစ်ကျိပ်
သောရဟန်းတို့ကို၊ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါကုန်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အမှာ
ကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘိက္ခုသတံ၊ ရဟန်းအရာကို၊ ဒေသ၊ ပေးတော်မူပါ
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာမိတွာ၊ တောင်း၍၊ ဘဂဝတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
လည်း၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာသနံ၊ နေရာတော်ကို၊ ပညာ
ပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဝိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗိမာနေန္တိ၊
မြတ်နိုးကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စေါ၊ ဆွမ်းတုဉ်း

ပေးခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်တော့သံ၊ ထိုလူတို့၏၊ သန္တာန်၊ သန္တာန်တို့ကို၊ ဩ
လောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ကေမိ၊
အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သရဏဂမနော၊ သရဏဂုံ၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊
တည်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဉ္စသုသီလေသု၊ ငါးပါး
သီလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
သောတာပတ္တိ သကဒါဂါမိအနာဂါမိဖလသနံ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်သက
ဒါဂါမိဖိုလ် အနာဂါမိဖိုလ်တို့တွင်၊ အညတရေတ္တိံ၊ တပါးပါး၌၊ ကေမိ၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အဂ္ဂမ္မေ၊ မြတ်သော
ဖိုလ်ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်
၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇနံ၊ လူ
အပေါင်းကို၊ အနုဂ္ဂဟေတွာ၊ မြီးမြှောက်တော်မူ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဠာ
ယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂန္ထတိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုကျောင်းတော်၌၊ မဏ္ဍသမာဓဇ္ဇ၊ တန်ဆောင်းဝန်း၌၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသ
နော၊ ခင်းအပ်သောမြတ်သောဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊
တတ္တကိစ္စပရိယောသသနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စအပြီးတိုင်အောင်၊ အာဂမယ
မာနော၊ ငုံတော်မူလျက်၊ နိဝီဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘိက္ခုနံ
ရဟန်းတို့အား၊ တတ္တကိစ္စပရိယောသသနံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးကုန်သော်
ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ နိဝေဒတိ၊ ကြား၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်
ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရောဘတ္တကိစ္စံ၊ ပုရောဘတ္တကိစ္စတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
သုတ်၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ နုရတ္တံ၊ မဆိုအပ်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊
ဗြဟ္မာယုသုတ္တေ၊ ဗြဟ္မာယုသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတပုရောဘတ္တကိစ္စော၊ နံနက်အခါပြုအပ်သောကိစ္စပြီး
တော်မူပြီးသော်၊ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌၊ ဥပဋ္ဌာနေ၊ အညီအညွတ်စည်း
ဝေးရာ၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပက္ခာလေတွာ၊
ဆေးတော်မူ၍၊ ပါဒဝိဋ္ဌေ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု
သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒတရားဖြင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကြကုန်လော့၊

လောကတ္ထိ၊ လောကန္တိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော ကာလကို၊
 ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲဗျာဓိ၊ မနုဿတ္တပဋိလာဘော၊ လူ၏အဖြစ်ကိုခြင်း
 သည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲဗျာဓိ၊ သဒ္ဓါသမ္ပတ္တိ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲဗျာဓိ၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲဗျာဓိ၊ လောကတ္ထိ၊
 လောကန္တိ၊ ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုနာခြင်းသည်၊ ဒုလ္လဘော၊
 ရဲခဲဗျာဓိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝဇ္ဇိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကမ္မဋ္ဌာ
 နံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝရိယဝသေန၊ ဝရိယ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊
 ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အချို့သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ကေဝိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ရုက္ခ
 မူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့၊ ကေဝိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗတာဒီနံ၊
 တောင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားကုန်
 ၏၊ ကေဝိ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝကုမဟာရာဇိကဘဝနံ၊ ဝကု
 မဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့၊ (ပ)၊ ကေဝိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝသဝတ္တိ
 ဘဝနံ၊ ဝသဝတ္တိတို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝန္တကုဋိ၊ ဝန္တကုဋိသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 သဝေအာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုဟောသိရှိအံ့၊ ဒက္ခိဏေန၊ လက်ျာဖြစ်
 သော၊ ပသေန၊ နံပါးဖြင့်၊ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 သမ္ပဘော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မဟုတ္တံ၊
 အတန်ငယ်၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ သမဿာသိတ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သက် သာရာရပြီးသော်၊
 ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဒုတိယဘာဂံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော အတို့ကို၊
 လောကံ၊ လူကို၊ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ တတိယဘာဂေ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်သော အတို့၌၊ ယံဂါမံဝါ၊ အကြင်အာကို လည်းကောင်း၊
 ယံနိဂမံဝါ၊ အကြင်နိဂုံးကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဗုရောတ္တံ၊ နံနက်
 အခါ၌၊ ခါနံ၊ အလျှောက်၊ ဒတွာ၊ ယူဒါန်း၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ မွန်းလွဲသောအခါ၌၊

သုနိဝတ္ထော၊ ကောင်းစွာဝတ်ခြင်းရှိ၍၊ သုပါရတော၊ ကောင်းစွာရုံခြင်းရှိ၍၊
 ဂန္ဓပုပ္ဖာဒိနိ၊ ပန်းနံ့သာအစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍၊ ဝိဟာရေ၊
 ကျောင်းတော်၌၊ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပတ္တပရိသဒယ၊ ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊
 အနုရူပေန၊ လျောက်ပတ်သော၊ ပါဠိဟာရေန၊ ပြာဋိဟာဖြင့်၊ ဓမ္မသဘာယံ၊
 တရားသဘင်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်
 သောမြတ်သော ဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ကာသ
 ယုတ္တံ၊ ကာသနှင့်လျော်သည်ကို၊ ပမာဏယုတ္တံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊
 ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကာလံ၊ ကာလကို၊ ဝိဒိတွာ
 သိတော်မူ၍၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှတ်တော်မူ၍၊ တတော၊
 ထိုနောင်မှ၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော်တို့ကို၊ ပရိသိပ္ပိတုကာမော၊ ရေသွန်းခြင်းငှါ
 အလိုတော်ရှိသည်၊ သဝေဟာတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဗုဒ္ဓါသနာ၊ ဘုရားရှင်နေရာတော်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်
 အကျွေးဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ဥဒကပနိယာဒိတော၊ ကာသံ၊ ချိုးတော်ရေ
 ကိုစီရင်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားသေ၍၊ ဥပဋ္ဌာကဟတ္ထတော၊ အလုပ်
 အကျွေးရဟန်း၏လက်မှ၊ ဥဒကသာမိုကံ၊ ရေသန့်တော်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ နှာတကောဠကံ၊ ရေချိုးအိမ်သို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဥပဋ္ဌာကော
 ပိ၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါသနံ၊ ဘုရားရှင်နေရာတော်ကို၊
 အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝေဏ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိပရိဝုဏ်၌၊ ပညာပေတိ၊
 ခင်း၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တော်တို့ကို၊ ဩ
 သိပ္ပိတွာ၊ သွန်းတော်မူပြီး၍၊ ရတ္တဒုပတ္တံ၊ ဆိုးရည်ဖြင့်တပ်သော သင်းပိုင်
 တော်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်တော်မူ၍၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်စွယ်တပ်တင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဧကောဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းလျှင်၊ မဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်၊ ပမိုသလ္လာဏော၊
 တပါးတည်းကျိန်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊
 ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂမ္မ၊ လာကြကုန်၍၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၍၊
 တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
 ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၍၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သော ရဟန်း တို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယာဝဇ္ဇိ၊ တောင်းကုန်၍၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်

၃၁၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာရခြင်းကို၊ ယာဝဇ္ဇိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုကို၊ သမ္မာ
 ဝေန္တော၊ ပြည့်စုံစေလျက်၊ ပဌမယာဝံ၊ ညဦးယာဝ်ကို၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်
 စေ၏၊ မန္တိမယာမေ၊ မန္တိမယာဝံ၌၊ သကလဒသသဟသိကလောကသတု
 ဒေဝတာယော၊ စက်ကြာဝဠာတသောင်းအလုံး၌ နေကုန်သောနတ်တို့
 သည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ လတမာနာ၊ ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝဇ္ဇိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊
 မေးကုန်၏၊ အန္တမသော၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအေးမြင့်၊
 ယကာတိသင်္ခတံ၊ အလိုရှိတိုင်းပြုပြင်အပ်သော၊ စတုရက္ခရံပိ၊ လေးသုံးမျှ
 အက္ခရာရှိသောပြဿနာကိုလည်း၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊
 ပိဿန္တန္တော၊ ဖြေတော်မူလျက်၊ မန္တိမယာဝံ၊ သန်းခေါင်ယာဝ်ကို၊ ဝိတိ
 နာမေတိ၊ လွန်တော်မူစေ၏၊ တတော၊ ထိုနေဝင်မှ၊ ပန္တိမယာမေစ၊ မိလင်း
 သောက်သော ယာဝံ၌လည်း၊ စတ္တာရောဘာဂေ၊ လေးဘို့တဘို့တို့ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကံဘာဂံ၊ တဘို့ကို၊ စကံမံ၊ စကြံကြွ တော်မူခြင်းကို၊
 အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ဒုတိယဘာဂံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော
 အဘို့ကို၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍၊ ဒက္ခိဏေန၊
 လကျာနံတောင်းတော်ဖြင့်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူလျက်၊ သမ္မာ
 ဇာနော၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူလျက်၊ သိဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်
 ခြင်းကဲ့သို့သောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တတိယဘာဂံ၊ သုံး
 ဘို့တဘို့ကို၊ ဗလသမာပတ္တိယာ၊ ဗလသမာပတ်ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်
 စေ၏၊ စတုတ္ထဘာဂံ၊ လေးဘို့တဘို့ကို၊ မဟာကရုဏာသမာပတ္တိံ၊ မဟာ
 ကရုဏာ သမာပတ်ကို၊ ပရိသေတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားတို့မျက်စိတော်ဖြင့်၊ အပ္ပ
 ရက္ခမဟာရက္ခာဒိဒဿနတ္ထံ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိ၌နည်းသော
 ကိလေသာ တည်းဟူသောမြှူရှိသော သတ္တဝါများသော ကိလေသာ
 တည်းဟူသော မြှူရှိသောသတ္တဝါ အစရှိသည်တို့ကို ကြည့်တော်မူအံ့
 သောဌ၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဝေါလောကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ဣဒံ၊
 ဤအမှုသည်၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စံ၊ မွန်းလွဲသောအခါပြုတော်မူအပ်သောကိစ္စ
 တည်း၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ဣမဿပစ္ဆိမဘတ္တကိစ္စဿ၊ ဤပစ္ဆိမဘတ္တ ကိစ္စ၏၊
 လောကံ၊ လောကကို၊ ဝေါလောကနသင်္ခါတေ၊ ကြည့်တော်မူခြင်းဟု ဆို

၀၃

အပ်သော၊ မတုတ္တဘာဂဝဿနေးလေးဘို့တဘို့၏အဆုံး၌၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃော
 သုစ၊ ဘုရားတရားသံဃာတော်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒါနသီလဥပေါသထ
 ကမ္မာဒိသုစ၊ ဒါနသီလဥပုသ်အမှုကို ပြုသောသူအစရှိသည်တို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ အကုတာမိကာရေစ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို မပြုဘူးသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကုတာမိကာရေစ၊ ဆုတောင်းခြင်းကိုပြုဘူးသည်လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ အနုပနိဿယသမ္ပန္နေစ၊ ဥပနိဿယနှင့်မပြည့်စုံသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နေစ၊ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပသိတုံ၊ ကြည့်တော်မူအံ့သော
 ဌ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ တရားတို့မျက်စိတော်ဖြင့်၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဩလော
 ကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကသိဘာရုဒ္ဓါဇံ၊ ကသိဘာရုဒ္ဓါဇ
 အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ အမုဟတ္တဿ၊ အမုဟတ္တဖိုလ်၏၊
 ဥပနိဿယသမ္ပန္နံ၊ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊
 ဗိသ္ဗာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလုပ်ထွက်ရာအရပ်သို့၊ မဟိ၊ ငါသည်၊
 ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကထာ၊ စကားစပ်လျဉ်းပြောချခြင်းသည်
 ပဝတ္ထိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုစကားပြောဆိုနေသည်မှ၊ ကထာဝ
 သာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သောစကား၏အဆုံး၌၊ ဓမ္မဓေသနံ၊ တရားဓေသနာ
 တော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ ဧသေသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ပေးပို့ပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿတိ၊
 ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်
 သို့၊ ဂတ္တာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ကထံ၊ တရားစကားကို၊ သမုဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်
 စေ၍၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိ၊ အာဒိဝစနံ၊ ဧဝံမေသုတံ၊ ဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာယသ္မတာ၊ အာနန္ဒေန၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ မဇ္ဇမံ၊
 ရှေးဦးတွာ၊ မဟာသံဂီတိကာလေ၊ မဟာသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ ဝုတ္တံ
 ဆိုအပ်၏၊ ဓမ္မသံဂီတိ၊ တရားသင်္ဂါယနာကို၊ ကရောန္တေန၊ ပြုသော၊ အာ
 ယသ္မတာ၊ မဟာကဿပတ္ထေရေန၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ပုဋ္ဌေန၊
 မေးသောအားဖြင့်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ အရဟန္တသတန်၊ ငါးရာကုန်သော၊
 ဟန္တာ၊ တို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ရှုတ်ဆိုအပ်၏၊ အဟံခေါသမဏကဿမိစဝပ္ပါမိစာ
 တိဣဒံဝစနံ၊ အဟံခေါသမဏကဿမိစဝပ္ပါမိစဟူသော ဤစကားကို၊ က
 သိဘာရုဒ္ဓါဇေန၊ ကသိဘာရုဒ္ဓါဇပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကား
 တည်း၊ အဟံခေါ၊ ဗြာဟ္မဏကဿမိစဝပ္ပါမိစာတံ၊ အာဒိ၊ အဟံခေါ၊ ဗြာဟ္မ

၃၁၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဇာတသိမိဝဠာသိဝဠာသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည့်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သောစကားတည်း။ သဗ္ဗန္တိ၊ အလုံးစုံတည်းဖြစ်
သော၊ တဒေတံတံဇေတံဝစနန္ဒယံ၊ ထိုစကားနှစ်ခုကို။ သမောဓာနေတွာ၊
ပေါင်း၍၊ ကသိဘာရန္တိ၊ ကသိဘာရန္တိ၊ ကသိဘာရန္တိ၊ သုတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ ဇေတိန္တိ၊ အယံသဒ္ဓေါ၊ ဇေတိန္တိ၊ သဒ္ဓါသည်၊ အာကာ
ရနိဒဿနာဝဓာရဏတ္ထော၊ အာကာရအနက်နိဒဿနအနက်အဝဓာရဏ
အနက်ရှိ၏၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဇေတိန္တိ၊
ဇေတိန္တိ၊ သဒ္ဓါသည်၊ အာကာရတ္ထော၊ အာကာရအနက်ရှိသော၊ ဇေတိန္တိ၊ ဇေတိ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇေတိန္တိ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သောအနက်ကို၊ ဗိပေတိ၊ ပြု၏၊ နာနာနယနိ
ပုဏံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသောနည်းတို့ဖြင့်သိပ်မွေ့သော၊ အနေကဏ္ဍာ
သယသမုဗ္ဗာနံ၊ များစွာသော အလိုတော်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အတ္ထဗ္ဗန္တ
သဗ္ဗန္တိ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိဝိဓပါနိဟာရိယံ၊ အထူးထူး
အပြားပြားပြာနိဟာရိသော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓဂန္တိရံ၊ ဓမ္မဂန္တိ၊ အတ္ထ
ဂန္တိရဒေသနာဂန္တိရံ၊ ပဋိဝေဓဂန္တိရဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသတ္တေဟိ၊ အလုံးစုံ
သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သကသကဘာသာနုဉ္စပံ၊ မိမိမိတို့၏ဘာသာ
အားလျော်စွာ၊ ဥပထက္ခိယသဘာဝံ၊ မှတ်အပ်သော သဘောရှိသော၊
တသဘာဝဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်တည်း၊ တံ၊ ထို
သို့သောစကားတော်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
ကော၊ အတယ်သူသည်၊ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း၊
အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဇေတိန္တိ၊ ဤသို့၊ မေယော၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြား
အပ်၏၊ မယော၊ ငါသည်လည်း၊ ဇေတိန္တိ၊ တရသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတိန္တိ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ ဗိပေတိ၊ ပြု၏၊ နိဒဿနတ္ထေန၊ နိဒဿနအနက်ရှိသော၊ ဇေတိန္တိ၊ ဇေတိ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သယန္တု၊ မိမိကိုယ်တိုင်သိသောစကားသည်၊
န၊ မဟုတ်ချေ၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဇေတိန္တိ၊ ဤကသိဘာရန္တိ၊ သုတ်ကို၊ သန္တိကကံ၊
မိမိညာဏ်ဖြင့်မျက်မှောက်ပြုနိုင်သည်၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေန္ဒာ၊ လွတ်စေလို၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သုတံ၊ ကြားရ
ခြင်းသည်၊ ဇေတိန္တိ၊ ဤသို့လျှင်တည်း၊ ဇေတိန္တိ၊ မယော၊ ငါသည်၊ သုတံ၊ ကြား
လိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သကထံ၊
အလုံးစုံသော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ နိဒဿတိ၊ ညွှန်၏၊ အဝဓာရဏတ္ထော၊
အဝဓာရဏအနက်ရှိသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇေတိန္တိ၊ ဘိက္ခဝေမမသဝဏာနံ၊

ဗဟုဿုတာနံ (ပ) ယဒိဒံအာနန္ဓောတိ၊ တေဒဂ္ဂံ၊ ဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံ၊
ဗဟုဿုတာနံ (ပ) ယဒိဒံအာနန္ဓောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပဿတ္ထဘာဝါနုဇ္ဈပံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူသောသဘောအားလျော်
စွာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓာရုဏဗလံ၊ ဆောင်စွမ်း နှိုင်းသော သတ္တိကို၊
ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သောတုကမ္ပတံ၊
နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုဿုတာနံ၊ များ
သောအကြားအမြင်ရှိကုန်သောတပည့်တို့တွင်၊ ယဒိဒံယံဣဒံယောအယံ
အာနန္ဓော၊ အကြင်အာနန္ဓာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဧသောအာနန္ဓော၊ ဤ
အာနန္ဓာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါ၏၊
သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိမန္တာနံ၊ အရွတ်လျင်ကုန်သော
တပည့်တို့တွင်၊ ယဒိဒံယံဣဒံယောအယံအာနန္ဓော၊ အကြင်အာနန္ဓာသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဧသောအာနန္ဓော၊ ဤအာနန္ဓာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊
သတိမန္တာနံ၊ သတိရှိသောတပည့်တို့တွင်၊ ဓိတိမန္တာနံ၊ တည်ကြည်သော
တပည့်တို့တွင်၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော တပည့်တို့တွင်၊
ယဒိဒံယံဣဒံယောအယံအာနန္ဓော၊ အကြင်အာနန္ဓာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ
ဧသောအာနန္ဓော၊ ဤအာနန္ဓာသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ မေမယော၊ ငါ
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်ရွက်အပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသို့ဆောင်
ရွက်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္တတောဝါ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇန
တောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုနံ၊ မယုတ်မလျော့၊ အနုဓိကံ၊
မလွန်မကျူး၊ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့မယုတ်မလွန်ဆောင်ရွက်ခြင်းကို သာလျှင်၊
အညဿ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ မေသုတန္တိ
ဇေတ္ထု၊ မေသုတံဟူသောဤပုဒ်၌၊ မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်၊ မယာသဒ္ဓဇ္ဈော
မယာသဒ္ဓါ၏အနက်ရှိ၏၊ သုတသဒ္ဓေါ၊ သုတသဒ္ဓါသည်၊ သောတန္တိရ
ဝိညာဏဇ္ဈော၊ သောတန္တိရဝိညာဉ်ဖြင့် သိသောအနက်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သောတဝိညာဏပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ သောတဝိညာဉ်လျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း
ရှိသော၊ သောတဝိညာဏဝိတိယာ၊ သောတဝိညာဏဝိတိယံဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊
ဆောင်ရွက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကံ
သမယန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ ကာလံ၊ အခါ၌၊
ဘဂဝတိ၊ ဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ဘဂ္ဂဝါ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာ
တို့ကိုမျိုးဖျက်တော်မူတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏၊

၁၂

၃၁၄

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာသိသည့် ပဌမတွဲ

သပ္ပဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးတည်းဟူသောဘဝတရားနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဘဝဝါ၊ ဘဝဝါသည်တော်မူ၏၊ ဝိဟတ္တဝါ၊ ဝေတန်၍
ဟောတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မဂဓေသုဝိဟရတိတိ၊ မဂဓေသုဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ မဂဓာနာမ၊ မဂ
ဓအမည်ရှိကုန်သော၊ ဇနပဒိနော၊ ဇနပုဒ်ကိုအပိုင်း၊ ကုန်သော၊ ရာဇကုမော
ရာ၊ မင်းသားတို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုမဂဓမည်သော မင်းသားတို့၏၊ နိဝါ
သော၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကောပိ၊ တခုလည်းဖြစ်သော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်ကို
ရုဗ္ဗိသဒ္ဓေန၊ ရုဗ္ဗိသဒ္ဓါဖြင့်၊ မဂဓတိ၊ မဂဓဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိ
မဂဓေသုဇနပဒေ၊ ထိုမဂဓတိုင်းဇနပုဒ်၌၊ ကေဝိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့
သည်ကား၊ ဝေတိယရာဇာ၊ ဝေတိယမင်းသည်၊ မုသာဝါဒံ၊ မုသာဝါဒကို
တဏှိတွာ၊ ဆို၍၊ ဘူမိံ၊ မြေသို့၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဂဓံ၊ မြေသို့၊
မာပဝိသ၊ မဝင်ပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏၊ တံရာဇာနံ၊ ထိုဝေတိယမင်းကို၊ မဂ္ဂန္တော၊ ရှာမှီးကုန်သော၊ ပုရိသော၊
ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ ခဏန္တော၊ တူးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂါဓံ၊
တည်ရာကို၊ မာကဇောထ၊ မပြုကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂဓတိ၊ မဂဓအရပ်
ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝမာဒိတိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ နယေဟိ၊ နည်း
တို့ဖြင့်၊ ဗဟုသော၊ များစွာ၊ ပပဇ္ဇန္တိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုကုန်၏၊ ယံ၊ အကြင်
စကားကို၊ ဝုတ္တတိ၊ နှစ်သက်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်သက်သောစကားကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
ယူအပ်၏၊ ဝိဟရတိတိဇေတံဝစနံ၊ ဝိဟရတိဟူသောဤစကားကို၊ ဣရိယာ
ပထဗာဓနံ၊ ဣရိယာပုတ်၏ညောင်းညာခြင်းကို၊ အပရန၊ တပါးသော၊ ဣရိ
ယာပတန၊ ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ ဝိန္တိန္တိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပရိပတန္တံ၊ မလဲကျ
အောင်၊ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဟရေတိ၊ ဆောင်တော်မူ၏၊ ပဝတ္တေ
တိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ဗိဗ္ဗုဗြဟ္မအရိယဝိဟာရေဟိ၊ ဗိဗ္ဗုဝိဟာရေဗြဟ္မဝိဟာရအရိယဝိဟာရ
တို့ဖြင့်၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော၊
ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဝိဟရတိဥပသံဟရတိဥပနေတိ၊ ဆောင်တော်မူပေ
၏၊ ဇနေတိဥပ္ပါနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာမေသု၊ ကာမတရားတို့၌၊ ဝိပ္ပနိပဇ္ဇန္တိ၊
ပုပါက်ပြန်သော အားဖြင့်ကျင့်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ

တရားသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဝိဟာရရေ၊ နေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အလောဘကုသလမူလံ၊ အလော
 ဘတည်းဟူသော ကုသိုလ်မူလကို၊ ဥပါဒနတ္ထံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဣမံပဋိ
 ပတ္တိံ၊ ဤကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောဘတရား၌၊
 ရုပိ၊ ဤနှစ်သက်သောကောင်းသောဆန္ဒကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ကာမေသု၊ ကာမတရားတည်းဟူသောလောဘတို့၌၊ အပ္ပေဝနာမပိရုဇ္ဈ
 ယျ၊ တပ်ခြင်းကင်းကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သတ္တေသု၊
 သတ္တဝါတို့၌၊ ဣဿရိယတ္ထံ၊ အစိုးရလိုသောငှါ၊ ဝိပတ္တိံ၊ ဘောက်ပြန်သော
 အကျင့်သို့၊ ဝိပ္ပဋိမုဇ္ဈန္တိ၊ ပေါက်ပြန်၍ကျင့်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာ
 ရေ၊ မေတ္တာတည်းဟူသော ဖြစ်သောနေခြင်းဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါ
 တို့အား၊ အဒေါသကုသလမူလံ၊ အဒေါသတည်းဟူသော ကုသိုလ်မူလ
 ကို၊ ဥပါဒနတ္ထံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဣမံပဋိပတ္တိံ၊ ဤသို့ကောင်းသောအကျင့်
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောင်းသောအကျင့်တရား၌၊ ရုပိ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဒေါသေန၊ အဒေါသတရားဖြင့်၊ ဒေါသံ၊
 ဒေါသကို၊ အပ္ပေဝနာမဂူပသမေယျ၊ ငြိမ်းစေကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ မေတ္တာတည်းဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေတော်မူ၏၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 ဓမ္မာဓိကရုဏံ၊ တရားလျှင်ဆောင်တည်ရာရှိကုန်၍၊ ဝိဝဇန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်
 ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရိယဝိဟာရေ၊ အရိယဝိဟာရဖြင့်၊ တေသံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့အား၊ အမောဟကုသလမူလံ၊ အမောဟတည်းဟူသောကုသိုလ်
 မူလကို၊ ဥပါဒနတ္ထံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ ဣမံပဋိပတ္တိံ၊ ဤဖြစ်သောအကျင့်
 ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောင်းသော အကျင့်တရား၌၊ ရုပိ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အမောဟေန၊ အမောဟဖြင့်၊ မောဟံ၊ မော
 ဟကို၊ အပ္ပေဝနာမဂူပသမေယျ၊ ငြိမ်းစေကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣရိယာပထဝိဟာရေနပန၊ ဣရိယာပထ
 ဝိဟာရဖြင့်ကား၊ ကံဒါပိ၊ တရံတခါမျှ၊ နဝိဇယတိ၊ မစွန့်၊ ကသွားအဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တံ၊ ထိုဣရိယာပထဝိဟာရကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အတ္တ
 ဘာဝပရိဟရဏာဘာဝတော၊ အတ္တဘာဝကိုဆောင်တော်မူခြင်းမရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်း
 ဖြစ်သောကောင်းတည်း၊ ဝိည္ဇာရိပန၊ အကျယ်သို့ကား၊ မဂ်လသုတ္တဝဏ္ဏနာ

ယံ၊ မင်္ဂလသုတ်၏အဖွင့်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဒက္ခိ
 ကာဂိရိတ္ထိန္ဒ၊ ဒက္ခိကာဂိရိတ္ထိ ဟူသည်ကား၊ ရာဇဝဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ကို၊ ပရိဝါ
 ရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ယောသောဂိရိ၊ အကြင်တောင်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုတောင်၏၊ ဒက္ခိကာပဿန၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်၊
 ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ဒက္ခိကာဂိရိတိ၊ ဒက္ခိကာဂိရိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ တတ္ထိ၊ ဇနပဒေ၊ ထိုဇနပုဒ်၌၊ ဒက္ခိကာ၊ တောင်လက်ျာဖြစ်
 သော၊ ဂိရိ၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒက္ခိကာဂိရိဇနပုဒ်၌၊ ဝိဟာရေသဝိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ
 ရာဖြစ်သောကျောင်းတော်၏လည်း၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ တဒေဝနာမံ၊ ထို
 ဒက္ခိကာဂိရိဟူသောအမည်သည်ပင်တည်း၊ ဧကနာဠာယ၊ ပြာဟ္မဏဂါမေ
 တိတ္ထေ၊ ဧကနာဠာယ၊ ပြာဟ္မဏဂါမေဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဧကနာဠာတိ၊ ဧက
 နာဠာဟူသည်ကား၊ တဿဂါမဿ၊ ထိုရှာ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတ္ထ၊
 ဤရှာ၌၊ သမ္ပဟုလ္လာ၊ များစွာကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပဋိဝ
 သန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပြာဟ္မဏဘောဂေါ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်စား
 အပ်သောရှာတည်း၊ ဝါ၊ နေရာကို၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏဂါမေတိ၊
 ပြာဟ္မဏဂါမဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတနခေါပနသမယေနာတိ၊ တေန
 ခေါပနသမယေနဟူသည်ကား၊ ယံသမယံ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပရာဇိတပလ္လင်္ဂံ၊ အပ္ပရာဇိတပလ္လင်တော်ကို၊ အာ
 ဘုဇိတွာ၊ ခွေတော်မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗာသမ္မောဓိံ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ပုဏ္ဏိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီး၍၊ ပဝတ္တံ
 တဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဓမ္မစကြာတရား ကိုဟောတော်မူပြီးသော်၊ မဂဓရဓဋ္ဌေ၊
 မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊ ဧကနာဠာယံ၊ ဧကနာဠာအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏဂါမံ၊
 ပုဏ္ဏားတို့နေသောရှာကို၊ ဥပနိသာယ၊ မြှင့်တော်မူ၍၊ ဒက္ခိကာဂိရိဟောဝိဟာ
 ရေ၊ ဒက္ခိကာဂိရိကျောင်းကြီး၌၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ကလိဘာရေခါပုဏ္ဏား၏၊
 ဣန္ဒြိယပရိပါကံ၊ ဣန္ဒြေရင့်ကျက်ခြင်းကို၊ အာဂမယမာနော၊ ငွေတော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ကာရဏဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်
 သော၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ ခေါပနာတိဣဒံပနနိပါတန္တယံ၊ ခေါပနဟူသော
 ဤနိပါတ်ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းသည်၊ ပဒုရုဏမတ္တံ၊ ပုဒ်ပြည့်ခါမျှတည်း၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ အဓိကာရန္တဒဿနတ္တံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သောစကားအထူးကို
 ပြအံ့သောဌာ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ကလိဘာရ

ရန္တီဇသုတ်ဟူသောသုတ်။ ကသိတာရန္တီဇသုတ်ဟူသောသုတ်ကား။
 သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကသိယာ၊ လယ်ယာထွန်သဖြင့်။ ဇီဝ
 တိ၊ အသက်မွေး၏။ ဘာရန္တီဇသုတ်၊ ဘာရန္တီဇဟူသော စကားကိုကား။
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဂေါတ္တံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပဉ္စမတ္တာ
 နိတိ၊ ပဉ္စမတ္တာနိဟူသည်ကား။ ဘောဇနမတ္တညာတိတ္ထေ၊ ဘောဇနမတ္တညာ
 ဟူသောဤပုဒ်၌၊ မတ္တသန္ဒေါ၊ မတ္တသန္ဒါသည်၊ ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည်
 ၌၊ ဝတ္တဘိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓာပိ၊ ဤပဉ္စမတ္တာနိ
 ဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဉ္စပမာဏာနိ၊ ငါးရာအတိုင်း
 အရှည်တို့သည်၊ အနုနာနိ၊ မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနဓိကာနိ၊ မလွန်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စနဂ်လသတာနိ၊ ငါးရာသောထွန်တုံးအရေအတွက်ရှိကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပယုတ္တာနိတိ၊ ပယုတ္တာနိ
 ဟူသည်ကား၊ ပယောဇိတာနိ၊ ယဉ်အပ်ကုန်၏။ ဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ နွားလားတို့၏။
 ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ယောတ္တေဟိ၊ ကြိုးတို့ဖြင့်၊ ယောဇိတာနိ၊
 ယဉ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း။ ဝပ္ပကာလေတိ၊ ဝပ္ပကာလေဟူသည်ကား။ ဝပ္ပနကာလေ၊
 စိုက်ပျိုးသောကာလ၌၊ ဗိဇနိက္ခိပနကာလေ၊ မျိုးစေ့ကိုချသောအခါ၌၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝပ္ပနကာလေဟူသော
 စကား၌၊ ဝပ္ပါနိ၊ မျိုးစေ့ပျိုးသောအခါတို့သည်။ ကလလဝပ္ပဉ္စ၊ ရှိ၌စိုက်ပျိုး
 အပ်သောကာလဟူ၍၎င်း၊ ပံသုဝပ္ပဉ္စ၊ မြေ၌စိုက်ပျိုးအပ်သောကာလဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣဓ၊ ဤမျိုးကြံသော
 အခါ၌၊ ပံသုဝပ္ပဉ္စ၊ မြေ၌မျိုးကြံသောအခါကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တဉ္စ
 ခေါ၊ ထိုမြေ၌ကြံသောအခါသည်လည်း၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဒိဝသေ၊ နေ
 ၌၊ မင်္ဂလဝပ္ပံ၊ မင်္ဂလာပြု၍မျိုးကြံသောနေ့တည်း။ တတြ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဥပကာရသမ္ပဒါ၊ အဆောက်အဦ၏ ပြည့်စုံခြင်း
 တည်း။ တိဏိဗလိဗဒ္ဓသဟဿာနိ၊ သုံးထောင်သောနွားလားတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာ
 ပိတာနိ၊ ရှေးရှုတည်ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊
 ခပ်သိမ်းသောနွားတို့၏၊ သိင်္ဂီနိ၊ ဦးချိုတို့ကို၊ ပဋိမုတ္တာနိ၊ စွပ်အပ်ကုန်သော
 အခွေတို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာနိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ခုရာ၊ ခွါတို့သည်၊ ရဇ
 တမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့ကို၊ သေတမာလာ
 တိ၊ ဖြူသောပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂန္ဓသုဂန္ဓေဟိ၊ အလုံးစုံ

၃၁၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကောင်းသောအနံ့ရှိသောနံ့သာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂိုဏ်းကောဟိဝ၊
လက်ငါးချောင်းရာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလက်တာ၊ တန်ဆာဆင်အပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုတ္တန်ပစ္စင်္ကသဗ္ဗလက္ခဏာသမ္ပန္န၊ အပြည့်အစုံအင်္ဂါ
ကြီးငယ်အလုံးစုံသော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ကောဇ္ဇေ၊ အချိုသော
နွားတို့သည်၊ ကာဠာ၊ မည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဉ္စနဝဏ္ဏာယေဝ၊ မျက်စဉ်း
ညိုအဆင်းကဲ့သို့အဆင်းရှိကုန်၏၊ ကောဇ္ဇေ၊ အချိုသောနွားတို့သည်၊ သေ
တာ၊ ဖြူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗကဝဏ္ဏာ၊ ဥဗျင်းဌက်ကဲ့သို့ အဆင်းရှိကုန်၏၊
ကောဇ္ဇေ၊ အချိုသောနွားတို့သည်၊ ရတ္တာ၊ နီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝါဠဝဏ္ဏာ၊
သန္တာကဲ့သို့အဆင်းရှိကုန်၏၊ ကောဇ္ဇေ၊ အချိုသောနွားတို့သည်၊ ကမ္မာသာ၊
ပြောက်ကျားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မဿရဂလ္လဝဏ္ဏာ၊ ပတ္တမြားပြောက်ကဲ့သို့
အဆင်းရှိကုန်၏၊ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ကဿ
ကဗုဒ္ဓိသာ၊ ယာထွန်ယောက်ျားဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောလူတို့
သည်၊ အာဟတဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ ခဝါချသောပုဆိုးအဝတ်ကိုဝတ်ကြကုန်၏၊
မာလာလက်တာ၊ ပန်းတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိဏာအံ
သကူဇေသု၊ လက်ျာပခုံးစွန်းတို့၌၊ ဌပိတပုပ္ဖရစ္ဆိတကာ၊ ထားအပ်သောပန်း
ပွင့်တို့ဖြင့် တပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟရိတာလမနောသိလာယ၊ ဆေး
အနံ့မြင်းသိလာဖြင့်၊ လဉ္စနုဇ္ဈလိတဝတ္ထာ၊ နေအပ်တွင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊
အရောင်တောက်သောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ ဒသဒသနင်္ဂီလာ၊ ဆယ်ခုဆယ်ခု
သောထွန်တို့သည်၊ ဧကကဗုဗ္ဗာရဗ္ဗာ၊ တခုတခုတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
ကုန်၍၊ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ နင်္ဂီလာနံ၊ ထွန်တုံးတို့၏၊ သီသဉ္စ၊ အဖျားကို
လည်းကောင်း၊ ယုဂဉ္စ၊ ထမ်းပိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပတောဒဉ္စ၊ နှင်တံကို
လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဝိနန္ဒါ၊ ရွှေဖြင့်မွေးအပ်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ ပဌမနင်္ဂီလေ၊
ရှေးဦးစွာသောထွန်တုံး၌၊ အဋ္ဌဗလိဗဒ္ဓါ၊ ရှစ်ခုသောနွားတို့ကို၊ ယုတ္တာ၊ က
အပ်ကုန်၏၊ သေသေသု၊ ကြွင်းသောထွန်တို့၌၊ ဝတ္ထာရောဝတ္ထာရော၊ လေး
ကောင်လေးကောင်ကုန်သောနွားတို့ကို၊ ယုတ္တာ၊ ကအပ်ကုန်၏၊ အဝသေ
သာ၊ ကြွင်းသောနွားတို့ကို၊ ကိလန္တ၊ ပရိဝတ္တနုတ္တံ၊ ပင်ပန်းသောအခါလဲထွယ်
အံ့သောဌ၊ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဧကကဗုဗ္ဗာရဗ္ဗာ၊ တခုတခု၌၊ ဧက
ကံဗီဇသကဉ္စ၊ မျိုးတစီးတစီးကို၊ အာနိတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဧက
ကော၊ တခုတခုသည်၊ ကဿတိ၊ ထွန်၏၊ ဧကကော၊ တခုတခုသည်၊
ဝပ္ပတိ၊ ကြို၏၊ ပြာဟ္မကောပန၊ ပုဏ္ဏားသည်ကား၊ ပဂေဝ၊ စောစောကသာ
လျှင်၊ မသုကမ္မံ၊ ဆံ့မှတ်ဆံ့တံပြင်သောအမှုကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊

နှုတ်သွား၊ ရေချိုးပြီး၍၊ သုဂန္ဓကန္ဓေဟိ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောနံ့သာတို့ဖြင့်၊
 ဝိလိယတ္တော၊ လိမ်းကျံပြီးလျက်၊ ပဉ္စသတနုဋ္ဌနကံ၊ အဘိုးငါးရာထိုက်သော၊
 ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ သဟဿဋ္ဌနကံ၊ အဘိုးတထောင်
 ထိုက်သော၊ ဝတ္ထံ၊ ပုခမ်းကို၊ ကော်သံ၊ ပခုံးတဘက်၌၊ ကရိတွာ၊ စမ္ပပင်
 တင်၍၊ ကေမေကိဿာ၊ တချောင်းတချောင်းသော၊ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်
 ချောင်း၌၊ နေဇ္ဇေကတွာ၊ နှစ်ချဉ်နှစ်ချဉ်စီပြု၍၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆပင်ကုန်သော၊
 အင်္ဂုလိမုဒိကာယောစ၊ လက်စွပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍေသု၊ နားတို့၌၊
 သိဟမုဒကုဏ္ဍဿာနိ၊ ခြင်္သေ့မျက်နှာကဲ့သို့သောရွှေနားခောင်းတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သိသေစ၊ ဦးခေါင်း၌လည်း၊ ဗြာဟ္မဏဝေဋ္ဌနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ဦးရစ်
 ကို၊ ပဋိမုတ္တိတွာ၊ စွပ်၍၊ သုဝဏ္ဏမာသံ၊ ရွှေပန်းကို၊ ကဏ္ဍေ၊ လည်ဘင်း၌၊
 ကတွာ၊ ဆွဲသည်ကိုပြု၍၊ ဗြာဟ္မဏပရိဝုတော၊ ပုဏ္ဏားအပေါင်းခြံရံလျက်၊
 ကမ္မန္တံ၊ အမှုကိစ္စကို၊ ဝေါသာသတိ၊ စီရင်ဆုံးမ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊
 ထိုကသိသာရန္တီဇယုဏ္ဏား၏၊ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ အနေကသတ
 သဟဿဘာဇနေသု၊ အရာအထောင်မကများသောအခိုးတို့၌၊ ပါယာသံ၊
 နို့ဂဏာကို၊ ပစာပေတွာ၊ ချက်စေ၍၊ မဟာသကဇေသု၊ များစွာသောသွည်း
 တို့၌၊ အာရာပေတွာ၊ တင်၍၊ ဂန္ဓေဒကေနနံ့သာရေဖြင့်၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး
 ပြီးသော်၊ သဗ္ဗာလကံ၊ ရတုသိတာ၊ အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်ယင်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏဂဏပရိဝုတော၊ ပုဏ္ဏားမအပေါင်းခြံရံလျက်၊
 ကမ္မန္တံ၊ အမှုကိစ္စကို၊ ဝေါသာသတိ၊ စီရင်၏၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟန္တိ၊
 အိမ်ကိုလည်း၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ဂန္ဓေဟိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်၊
 သုဗိလိတ္တံ၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံအပ်၏၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ သုကတပရိ
 ကမ္မံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောအပြေအပြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကေသုတေသု
 ဌာနေသု၊ ထိုထိုသောအရပ်တို့၌၊ သမုသိတပဋ္ဌာကံ၊ ကောင်းစွာဆောက်
 အပ်သောတံခွန်ကုက္ကားရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဇနကမ္မကဇရေဟိ၊
 အခြံအရံအမှုလုပ်သောသူတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကမ္မန္တရေ၊ ထွန်ယက်
 သောအမှုကိုပြုသောကာလ၌၊ သကပရိသာ၊ မိမိ၏ပရိသတ်သည်၊ အစု
 တေယျသဟဿာ၊ နှစ်ထောင်ငါးရာသောလူပရိသတ်ရှိသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောလူတို့သည်၊ အဟတနိဝတ္တနိဝတ္တော၊ အစာ
 ချသောပုခမ်းကိုဝတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသဉ္စ၊ အလုံးစုံသော လူတို့၏လည်း၊
 အတ္ထာယ၊ အလျှိုငှါ၊ ပါယာသဘောဇနံ၊ နို့ဂဏာဖြစ်သောထမင်းကို၊ ပဋိ
 ယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊

ပုဏ္ဏားသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရွှေ့ကပ်၌၊ သာဓံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဘုရားတော်၏၊
 တံသုဝဏ္ဏထာလကံ၊ ထိုရွှေ့ကပ်ကို၊ ခေဝါပေတွာ၊ ပွတ်စေ၍၊ ပါဟာ
 သဿ၊ နို့၊ ဂဏာဖြင့်၊ ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သပ္ပမရပါဏိကာဒိဒိ၊ ထောပတ်
 ပျားတင်လဲအစရှိသည်တို့ကို၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ နဂ်လဗလိကမ္ပံ၊
 လယ်ယာထွန်သောမက်လာအမှုကို၊ ကါရာပေသိ၊ ပြုစေ၏၊ ပြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏား
 မသည်၊ ပဉ္စကဿကဿတာနိ၊ ငါးရာသောလယ်ထွန်ယောကျာ်းတို့ကို၊
 သုဝဏ္ဏရဇိတကံသတမ္ပမယာနိ၊ ရွှေချည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သောကြေးမြွေကြေး
 နိဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဘာဇနာနိ၊ အိုးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူခဲ့၍၊ နိသိန္ဓော၊ နေ
 လျက်၊ သုဝဏ္ဏကုဋ္ဌိ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသောယောင်းမကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊
 ပါယာသေန၊ နို့၊ ဂဏာဖြင့်၊ ပရိဝိသန္တိ၊ ကျွေးမွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တတိ၊
 သွား၏၊ ပြာဟ္မဏောပန၊ ပုဏ္ဏားသည်ကား၊ ဗလိကမ္ပံ၊ ပူဇော်သကာအမှုကို၊
 ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏဗန္ဓုပါဟနာယော၊ ရွှေချည်ဖြင့်ကွပ်
 အပ်သော ဘိနပ်တို့ကို၊ အာရောဟိတွာ၊ စီးနင်း၍၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏဒဏ္ဍံ၊ နိ
 သောရွှေတောင်ငွေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဣဓ၊ ဤစားဘွယ်၌၊ ပါယာသံ၊
 နို့၊ ဂဏာကို၊ ခေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣဓ၊ ဤပွဲ၌၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊ ခေထ၊
 ပေးကုန်လော၊ ဣဓ၊ ဤပွဲ၌၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကာကို၊ ခေထ၊ ပေးကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါသာသမာနော၊ စီရင်လျက်၊ ဝိစရတိ၊ ထိုမှဤမှသွား
 ၍၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဒိုယံ၊ ဂန္ဓကုဒို၌၊
 နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်သာလျှင်၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပရိဝေသ
 နံ၊ ကျွေးမွေးသည်၊ ဝတ္တမာနံ၊ ပြုဆဲကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ အယံကာလော၊
 ဤအခါသည်၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ကလိတာရန္တီပုဏ္ဏားကို၊ ခမေဝံ၊ ဆုံးမအံ့သော
 ဌ၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဓတော၊ ကြံတော်မူ၍၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းတော်ကို၊
 ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ သံဃာနိ၊ ခူးကုန်တော်ကို၊ ပါရုပေတွာ၊ ရုံတော်မူ၍၊ ပတ္တံ၊
 သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဒိုတော၊ ဂန္ဓကုဒိုတိုက်တော်
 မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ ယထာတံ၊ အဘယ်ကြောင့် ထွက်တော်မူ
 သနည်းဟူမူကား၊ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသည်၊
 ပုရိသဒမသာရထိ၊ ဆုံးမအပ်သောယောကျာ်းတို့ကိုရထားထိန်းသဘွယ်
 ဆုံးမတော်မူ၍၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာ
 အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အထခေါဘဂဝါပုဗ္ဗသမယံ၊ နိသေတွာဟူသောစကားကို၊ အံသဟ၊

ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ အထဇ္ဈတိသဒ္ဓေါ၊ အထဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊
 အဓိကာရဝစနာရမ္ပေ ။ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သောစကားကို အားထုတ်ခြင်း
 ၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ခေါတိသဒ္ဓေါ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပဒ
 ဟူသောပုဒ်ပြည့်ခြင်း၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဘဂဝတိပဒံ၊ ဘဂဝ
 ဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းရှိသည်သာသျှင်
 တည်း။ ဝုပ္ပန္နသမယန္တိ၊ ဝုပ္ပန္နသမယံဟူသည်ကား၊ ဒိဝသဿ၊ နေ၏။ ဝုပ္ပ
 ဘာဂသမယေ၊ ရှေးဦးစွာအဘို့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝုပ္ပန္နသမယေ၊ နံနက်အခါ၌
 ဇ္ဈတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝုပ္ပန္န
 နံနက်အဘို့ဖြစ်သော၊ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး၊ ဝုပ္ပန္နသမယံ၊ နံနက်အဘို့အရ
 ဖြစ်သောကာလပတ်လုံး၊ ဝုပ္ပန္န၊ ရှေးဦးဖြစ်သောနံနက်အခါ၌၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ ခဏံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တန္တသံယောဂေ၊ အတ္တန္တသံယောဂအရာ၌၊ ဥပယောဂဝစ
 နံ၊ ဒုတိယသဝိဘတ်ကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ နိဝါသေတွာတိ၊ နိဝါသေတွာဟူ
 သည်ကား၊ ပရိဒဟိတွာ၊ ပြင်ဆင်ဝတ်တော်မူ၍၊ ဧတံ၊ ထိုနိဝါသေတွာ
 ဟူသော စကားကို၊ ဝိဟာရနိဝါသနပရိဝတ္တန ဝသေန၊ ကျောင်းဝတ်
 သင်းပိုင်ကိုလဲထွယ်ဝတ်တော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုနိဝါသေတွာဟူသော စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အနိဝတ္ထော၊ သင်းပိုင်ဝတ်တော်မူ
 သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပတ္တဝီဝရမာဒါယာဟိတ္ထေ၊
 ပတ္တဝီဝရမာဒါယဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်တော်
 ဖြင့်၊ ဝီဝရံ၊ သက်နိုးကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ အာဒိယိတွာ၊ ယူတော်
 မူ၍၊ သမ္ပုဋိန္ဒိတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ ခေရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဇ္ဈတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကိရေအနုသဝ၊ ကြားရဘူးသည်ကား၊ ပိဏ္ဍာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်တော်မူအံ့သောဌ၊ ကာမဿ၊ အလိုရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိကသိတပဒုမနွယမန္တံ၊ ကားကား
 ပွင့်သော ကြာပဒုမ္မာနှစ်ပွင့်တို့၏အလယ်သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်သော၊ ဘမ
 ရောပိယ၊ ပိတုန်းကဲ့သို့၊ ဣန္ဒနိလမဏိဝဏ္ဏသေလမယံ၊ ဣန္ဒနိလာပတ္တမြား
 ညှိအဆင်းရှိသော ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို၊ ဟတ္ထ
 နွယမန္တံ၊ လက်တော်နှစ်ဘက်၏အလယ်သို့၊ အာဂန္တတိ၊ ရောက်လာ၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်
 တော်ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တော်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပုဋိန္ဒိတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ ဝီဝရံ၊

၃၂၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

သင်္ကန်းကို၊ ပရိမဏ္ဍလံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ညီညွတ်စွာ၊ ပါရုတံ၊ ရံတော်မူပြီး
 ချီးကာယေန၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ခာရေတွာ၊ ဆောင်တော်မူ၍၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့
 အဿ၊ ထိုပတ္တဝီဝရမာဒါယဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သမာဒါယောပတ္တမတိတိ၊ သမာဒါယောပတ္တမတိဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေနဝါတေနဝါပကာ
 ရေန၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသောအပြားအားဖြင့်၊ ဓမ္မန္တော၊ ယူသည်ကို၊
 အာဒါယဣစ္စေဝ၊ အာဒါယဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယေနာတိ၊
 ယေနဟူသည်ကား၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ကမ္မန္တောတိ၊ ကမ္မန္တော
 ဟူသည်ကား၊ ကမ္မကာရဏောကာသော၊ အမှုလုပ်ရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ ဥပသင်္က
 မတိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်
 ခရီးဖြင့်၊ ကသိဘာရန္တရိယော၊ ကသိဘာရန္တရိယောဉာဏ်တို့၏၊ ကမ္မန္တော၊ လုပ်
 ယာထွန်ခြင်းသည်၊ သမ္ပတိ၊ သမုတ်ခေါ်ဝေါ်၏၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊
 ဂတော၊ ကြွတော်မူလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နန္ဒဗန္ဓိယ၊ မလိုက်လေကုန်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အ
 ဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပေအံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော် အထည်းတည်းလျှင်၊
 ကတ္တမိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတုကာမော၊ ကြွတော်မူ
 ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုစာရဓေဝလာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောအခါ၌၊ အတ္တနော၊
 ကိုယ်တော်၏၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို၊ နှါရံ၊ တံခါးကို၊ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍၊ ပဝိ
 သတိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 တာယသညာယ၊ ထိုသို့သောအမှတ်ဖြင့်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏၊ အဇ္ဈ၊ ဤ
 ယနေ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကကောဝ၊ ကိုယ်တော်ထည်းလျှင်၊
 ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်တော်မူအံ့သောငှါ အလိုတော်ရှိ၏၊
 အဇ္ဈ၊ မချွတ်၊ ကိပ္ပိ၊ အချို့သော၊ ပိနေတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမအပ်သော၊ ဧကံ၊ တယောက်
 သော၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပလံကို၊ အဒ္ဓသ္မာတိ၊ မြင်တော်မူ၏ဟု၊ ဇာနန္တိ၊ သိကြပေ
 ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်

လည်သည်ကိုကတွာပြု၍၊ ဝဇ္ဇေတွာရှိခိုး၍၊ ဘိက္ခုဝေရံဆွမ်းခံရွာသို့၊
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ နာရူဗန္တိ၊ သုံးနောက်တော်မူမလိုက်ကြကုန်၊
တေနသမယေနာတိ၊ တေနသမယေန ဟူသည်ကား၊ ယေနသမယေန၊
အကြင်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကမ္မန္တံ၊ ယာထွန်ရာအရပ်သို့၊
ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တဿ၊ ပြာဟ္မ
ဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ပရိဝေသနာ၊ ကျေးမွေးသောအခိုက်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဘတ္တဝိဿဂ္ဂေါ၊ ထမင်းစားစီရင်သောအခိုက်သည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဇ္ဇုတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပြာဟ္မဏိပဉ္စကဿကသတောနိ(ပ)ပရိဝေသန္တိ ဂစ္ဆတိတိ၊
ပြာဟ္မဏိပဉ္စကဿကသတောနိ(ပ)ပရိဝေသန္တိ ဂစ္ဆတိဟူ၍၊ မယ်၊ ငါတို့
သည်၊ အဝေါရမှားဆိုဘူးလေကုန်ပြီ၊ အတခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အခါ၌၊ ပရိဝေသနာ၊ လုပ်သားတို့အားထ
မင်းကျေးသောအခါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်း
ကပ်ရောက်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်ချဉ်းကပ်တော်မူ
လေသနည်း၊ ဇ္ဇုတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဇေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ပြာဟ္မဏဿ၊
ကထိဘာရန္တီသုတ္တံကို၊ အနုဂ္ဂဟကရဏတ္ထံ၊ ခြီးမြှောက်သဖြင့်တော်တော်
မူလိုသောငှါ၊ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကပဏပုရိသောဝိယ၊ အဝီးကျန်သောသူတောင်း
စားကဲ့သို့၊ ဘောတ္တု၊ ကာမတာယ၊ တောင်းစားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အ
ဖြစ်ဖြင့်၊ နဥပသကံမတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူမူးဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်အား၊
ဇန္တုအဝိတိသဟာသသင်္ချာ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်အရေအတွက်ရှိကုန်
သော၊ သက္ခကောလိယရာဇာနော၊ သာကီဝင်ကောလိယမင်းတို့သည်၊ ဥာ
တယော၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့တည်း၊ တေ၊ ထိုရှစ်သောင်းနှစ်ထောင်
သောဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်အား၊ သမ္ပတ္တိ
ယာ၊ မျှော်မိသောငှါ၊ နိဗ္ဗာတ္ထံ၊ မပြတ်သောဆွမ်းကို၊ ဧတံ၊ လူအံ့သောငှါ၊
ဥဿဟန္တိ ကိရ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သတတ်၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ကား၊ ဘတ္တတ္ထာယ၊ ဆွမ်းအလို ငှါ၊ နပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၊ အဝိစ
ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ အသင်္ချေယျာနိ၊
အသင်္ချေယျကိုပတ်လုံး၊ ပဉ္စမဟာပရိစ္ဆာဂေ၊ ငါးပါးသောစွန့်ခြင်းကြီးတို့

၃၂၄

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကို၊ ပရိစ္ဆေဒန္တော၊ စွန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊
 ဖြည့်တော်မူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရက္ခော၊ သံသရာဘေးမှ လွတ်သည်ဖြစ်အံ့
 သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မောစေဿာမိ၊ သံသရာဘေးမှ လွတ်ပါစေအံ့၊
 ဒန္တော၊ ငါကိုယ်တိုင် ယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍၊ အသတ္တော၊ ငါကိုယ်တိုင်
 တပ်မက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗူတော၊ ကိလေသာမှ ကင်းငြိမ်း
 သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေဿာမိ၊ ကိလေသာမှ ကင်း
 ငြိမ်းပါစေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးထားတော်မူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြုတော်မူပေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊
 မုတ္တတ္တာစ၊ သံသရာဘေးမှ လွတ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗူတတ္တာစ၊ ကိလေသာမှ ကင်းငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ လည်း
 ကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာပေန္တောစ၊ ငြိမ်းတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်ပတ်သွားလာတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 ပြာဟ္မဏာဿ၊ ကသိသာရစ္ဆါဇုဏ္ဏာကို၊ အနုဂ္ဂဟကဏ္ဍေ၊ ခြီးမြှောက်
 ခြင်းကိုပြုတော်မူခြင်းငှါ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပရိဝေသနာ၊ ထမင်းကျွေး
 ရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
 ချဉ်း ကပ်တော်မူပြီး၍လည်း၊ ဧကမန္တံ၊ လျောက်ပတ်စွာ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်
 တော်မူ၏၊ ဧကမန္တန္တိ၊ သေသသဒ္ဓေါ၊ ဧကမန္တံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊
 ဘာဝနာပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ကြိယာနုပုန်းလိင်တည်း၊ ဧကောကာသံ၊ ဟု
 သောအရပ်၊ ဧကပဿ၊ တရသောနံပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုမ္မတ္တေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ဥပယေဒဂ
 ဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသနုပစာရေ၊ မြင်
 လောက်ရုံဥပစာရ၌၊ ကထာပဝတ္တနဋ္ဌာနေ၊ စကားပြောလောက်သောအရပ်
 ၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဗျတံ၊ တည်သည်ကို၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တတ္ထဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ ထိုမြင့်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ
 ၍၊ ဥတွာစ၊ ရပ်တော်မူပြီး၍လည်း၊ သုဝဏ္ဏရသပိဗ္ဗရံ၊ ရှေ့ရည်ဖြင့်ဖြွမ်း
 သော၊ သဟဿစန္ဒသုရိယောဘာသံ၊ အထောင်မျှလောက်သောလရောင်
 နေရောင်တို့ဖြင့်၊ ဘာသိယမာနံဝိယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သကဲ့သို့၊ သရိ
 ရာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို၊ မုပ္ပိ၊ လွှတ်တော်မူ၏၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်၌၊ အသီတိဟတ္ထပရိမာဏံ၊ အတောင်ရှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သာအရပ်ကို၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ အဇ္ဈောတ္တရိတတ္တာ၊ လွှမ်းမိုးသည်

၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ကမ္မန္တသာယာဘိတ္တိရက္ခကသိ
 တမတ္တိကပိဏ္ဏာဒယော၊ အမှုလုပ်စရင်နံရံသစ်ပင်ထွန်ချေးပုံမြေပိုင်အစရှိ
 သည်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏမယာဝိယ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်သကဲ့သို့၊ အဟေသုံးဖြစ်
 ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပါယာသံ၊ နို့၊ ဂဏာကို၊
 သုတ္တာ၊ စားကြကုန်ပြီးသော်၊ အသိတိအနုဗျဉ္ဇနပရိဝါဒီ၊ ရှစ်ဆယ်သော
 လက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့် ခြံရံခြင်းရှိတော်မူသော၊ နွတ္တိံသ ဝလေက္ခဏာပ္ပဒို
 မဏ္ဍိတံ၊ သုံးဆူနှစ်ပါးသောယောကျာ်းမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့ဖြင့်တန်ဆာ
 ဆင်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ သရိရံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခေပဓိဘူ
 သိတံ၊ ရောင်ဝန်းတော်လံဖြင့်ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်ထွဋ်သော၊
 ဗဟုယုဂလကောတုမာလာသမုဇ္ဈလိတံ၊ များစွာသောအစုံသောကောတုမာ
 လာဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဿရိကဒဿနံ၊ ရှုချင်ဘွယ်
 သောအသရေတော်ရှိသော၊ ပရမသရံ၊ ကြာပရမ္မာဒိုင်သည်၊ ဇင်္ဂမဓိဝ၊
 ရွှေရွှေသွားသကဲ့သို့၊ ဂဂနတလံ၊ ကောင်းကင်ပြင်ကို၊ ရံသိဇေလုဇ္ဈလိတ
 တာရာဂဏမိဝ၊ အရောင်တည်းဟူသောကွန်တို့ဖြင့်ပြောင်ပြောင်တောက်
 သောကြည်အပေါင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညီသော၊ ကနက
 ဂိရိသိခရံ၊ ဧဝ၊ ရွှေတောင်ယွဉ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သိရိယာ၊ အသရေ
 တော်ဖြင့်၊ ဇလမာနံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဧကမန္တံ၊ ဝေျာက်ပတ်စွာ၊ ဌိတံ၊ တည်တော်မူသည်ကို၊ ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ခေါဝိတွာ၊ ဆေးကြော၍၊ အဉ္ဇလိံ၊ လက်
 အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ သံပရိဝါရေတွာ၊ ကောင်းစွာဝန်းရံ၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်
 ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေယံ၊ ထိုအမှုလုပ်သောသူတို့သည်၊ သံပရိဝါရိတံ၊
 ခြံရံအပ်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကသိဘာရန္တီဇေ၊ ကသိဘာရန္တီအမည်
 ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဌိတံ၊ ရပ်လာသည်ကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်လေသည်သာ
 တည်း၊ ဒိသွာနု၊ မြင်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမဏ၊ လှပန်းခေါ၊
 စင်စစ်အဟံ၊ ငါသည်၊ ကသသမိစ၊ လယ်ယာကိုလည်းထွန်ပါ၏၊ ဝပ္ပါဒိစ၊
 မျိုးလည်းပိုက်ပျိုးကြပါ၏။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို
 လေ၏၊ ကသ္မာဝပန၊ အတတ်ကြောင့်ကား၊ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေသနည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သမန္တံ၊ ပါသာဒိ
 ကော၊ ထက်ဝန်းကျင်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊ ပဿဒနီယေ၊ ကြည်ညိုအပ်
 သော၊ ဥတ္တမဒမတ္တံ၊ မြတ်သောကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆုံးမအံ့သောဌ၊

ဘဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ ရောက်တော်မူလာသည်ရှိသော်၊
 အပ္ပဿာဒနေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသောကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုလေ
 သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ကော၊ အနုထေယျာနံ ဇနုသဟဿာနံ၊
 နှစ်ယောင်ငါးရာထုန်သော အမှုလုပ်လုပ်ရိသတ်တို့အား၊ ပါယာသံ၊ နို့၊
 ဂဏာကို၊ ပမ္ပိယာဒေတွာ၊ စီရင်ခဲ့ဖြစ်၍၊ ကမ္မန္တု၊ ဘိက္ခုယ၊ တယောကံမ
 သောတမင်း၌၊ မန္တေရေနု၊ ဝန်တိုဗ္ဗသောကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို
 လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဥဘံယကောပိ၊
 နှစ်ပါးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ နော၊ မဟုတ်ချေ၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿနေန၊
 မြင်ရသဖြင့်၊ အတိတ္တံ၊ မရောင့်ရဲသော၊ နိက္ခိတ္တကမ္မန္တာ၊ ချထားအပ်သော
 အမှုရှိသော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကမ္မဘင်္ဂံ၊ အမှု
 ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကာထံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ အာဂတောတိ၊ ရောက်လာ၏
 တကားဟု၊ အနုတ္တမနတော၊ နှလုံးမသာရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ လက္ခဏသမ္ပတ္တိံ၊ လက္ခဏာ
 တော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊
 ကမ္မန္တေ၊ လူတို့အမှုကို၊ သစေပယောဇိဿ၊ အကယ်၍လုံ့လပြုချေသည်
 ဖြစ်အံ့မနုဿာနံ၊ လူအပေါင်းတို့၏၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဂူဇာမဏိဝိပာ၊
 ပတ္တမြားဥသျှောင်ကြိုင်ကဲ့သို့၊ အာဘိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 အတ္ထော၊ လိုအပ်သောအကျိုးစီးပွားသည်၊ ကောနာမ၊ အဘယ်မည်သော
 အကျိုးစီးပွားသည်၊ နုသမ္ပန္တိဿ၊ မပြည့်စုံဘဲရှိလေအံ့နည်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့ပြည့်
 စုံသောဘုန်းလက္ခဏာရှိလျက်၊ ဇေဝဇေသော၊ ဤသူသည်၊ အလသတောယ၊
 ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကမ္မန္တေ၊ လူတို့၏အမှု၌၊ အပ္ပယောဇေတွာ၊ မယှဉ်
 မူ၍၊ ဝပ္ပမင်္ဂလကာလာဒိသု၊ မိုက်ဖျိုးသောမင်္ဂလာကိုပြုသော အခါအစရှိ
 သည်တို့၌၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ ဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံး
 ဆောင်လျက်၊ ကာယဒန္တိမဟုင်သာ၊ ကိုယ်ပျင်းရိလေးလံခြင်းများသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ အဿ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားအား၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဟံခေါသမဏကဿာမိဝပ္ပာမိဝကသိတွာစဝပ္ပိတွာစဘုဉ္ဇာမိ
 တိဝစနံ၊ အဟံခေါသမဏကဿာမိဝပ္ပာမိဝကသိတွာစဝပ္ပိတွာစဘုဉ္ဇာမိ
 ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ကမ္မန္တာ၊ အမှုလုပ်သောလူတို့

သည်။ နဗျာပစ္စန္တိ။ အနှောင့်အရှက်မရှိကြကုန်၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ လက္ခဏာသမ္ပန္နောယထာ၊ လက္ခဏာကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ လက္ခဏာသမ္ပန္နော၊ လက္ခဏာကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နစ
 အမှီ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ သင်ရဟန်းသည်လည်း၊ (ပ)၊
 တုဉ္ဇသု၊ စားသောက်လေလော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လက္ခဏာသမ္ပန္နံ၊ လက္ခဏာ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တေ၊ သင်ရဟန်းအား၊ ကောအတ္ထော၊ အတယ်မည်သော
 အကျိုးသည်၊ နသမ္ပန္နောယ၊ မပြည့်စုံဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ အဟံ၊ ဤကသိ
 တာမုဒါသုတ္တံသည်။ သက္ခရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ ကုမာ
 ရော၊ မင်းသားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ စက္ကဝတ္တိ
 ရန္တံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတောကိရေ၊ ရဟန်း
 ပြုလေသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသောသိ၊ ကြား
 ဘူးလေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သော၊ ထိုသာကီဝင်
 မင်းသားရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ဤသူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပါသေ၊ စက္ကဝတ္တိ
 ရန္တံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ နိက္ခန္တော၊ တောတွက်
 သည်၊ အသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါရမ္ဘံ၊ ချုတ်ချယ်စောင်း
 မြောင်းခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ခေါသမဏာတိ၊ အဟံ
 ခေါသမဏအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား
 အဟံ၊ ပြောဟူသော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တိက္ခပညော၊ ထက်သောပညာရှိ၏၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝိက္ခိပန္တော၊ မမြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊
 နာဏာတိ၊ ဆိုသည်မဟုတ်၊ ဘဂဝတောပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ကား၊ ခူပ
 သမ္ပတ္တိ၊ အဆင်းတော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပညာသမ္ပတ္တိ၊
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၊ သမ္ဘဝယမာနော၊ ခြီးမွမ်းလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ကထာပဝတ္တနတ္ထံ၊ စကားဖြစ်စဉ်သောငှါလည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဟံ
 ခေါသမဏာတိ၊ အဟံခေါသမဏ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေနေယျဝသေ
 န၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဒ္ဓေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွ
 သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဂ္ဂကသိကာဘဝံ၊
 မြတ်သောလယ်ထွန်ယောကျ်ား၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ပြောဟူသော၊ အဟံ၊ ပြောဟူသောအစရှိသောစကားကို၊

၃၂၈ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အာဟာရအဝါစာမိန့်တော်မူ၏။ အထူးထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏသားပုဏ္ဏား၏၊
 စိန္တုဒါအကြံအစည်သည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အလံသမာဏာ၊ ဤသာ
 ကိဝင်မင်းသားရဟန်းသည်၊ ကသာမိစ၊ ငါလည်းလယ်ထွန်၏။ ဝပ္ပါမိစ၊
 ငါလည်းမျိုးကြွ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာရဆို၏။ အသားထိုရဟန်း၏၊ ဩဠာရိ
 ကာနိ၊ ရုံ၊ ရင်းကုန်သော၊ ယုဂနက်လောနိတဏှာနိ၊ ထမ်းပိုးထွန်းတုံးအစရှိ
 သောဘဏှာတို့ကို၊ နစပဿာမိ၊ ငါလည်းမမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာရဆို၏။
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မုဿ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဘူဏတိနူခေါ၊
 ဆိုလေသလော၊ နောဘဏတိနူခေါ၊ မဆိုလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တု
 ဟွာ၊ ကြံ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပါဒတလတော
 မြေးဘဝါးတော်အပြင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝဥပရိကေသန္တာ၊ အထက်
 ဆံတော်ပျားတိုင်အောင်၊ သမောလောကမာနော၊ ညီညွတ်စွာကြည့်လိုက်
 သည်ရှိသော်၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာယ၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာအတတ်ဖြင့်၊ ကထာမိကရုတ္တော၊
 စကားအဆုံးအဖြတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 န္တတ္ထိံသဝရ လက္ခဏာသမ္ပတ္တိံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏
 လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇေဝုပေါ၊ ဤသို့သော
 လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုဿ၊ မဟုတ်မမှန်သော
 စကားကို၊ တဏှေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့မုသားဆိုခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊
 အကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝဇေ
 ဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ သဗ္ဗာတပဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောချစ်မြတ်နိုး
 ခြင်းရှိ၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ သမဏဝါဒံ၊ ရဟန်းဟူသောစကား
 ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဂေါတ္တေန၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ သမုဒါတရုမာနော၊
 ကောင်းစွာလေ့ကျက်ခေါ်ဝေါ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ နခေါပနမယံဘောတောဂေါ
 တမဿာတိ၊ နခေါပနမယံဘောတောဂေါတမဿအစရှိသောစကားကို၊
 အာဟာရဆို၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တိက္ခပဉ္စေ၊ ထက်သောပညာရှိ
 သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂန္တိရတ္တံ၊ နက်သောသတောရှိသော
 စကားကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဇေဝံ၊ ဤငါ
 လည်းလယ်ထွန်ယောကျ်ားဟူသောစကားကို၊ ဥတွာ၊ သိရသောကြောင့်၊
 ပုန္တိတွာ၊ မေးမြန်းလို၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဥတုကာမော၊ သိလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈာသာသိ၊
 ရှုတ်ဆိုလေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 အထခေါကသိသာရေ၊ ခွါစောပြာဟ္မဏောဘဂဝန္တံ ဂါထာယ၊ အဇ္ဈာသာသိ

တိ၊ အထခေါကသိတာရုဒ္ဓါဇောဗြာဟ္မဏောဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာ
သိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဂါထာယာတိ၊ ဂါထာယဟူ
သည်ကား၊ အက္ခရပဒနိယမိတေန၊ အက္ခရာပုဒ်ကိုမှတ်အပ်သော၊ ဝဗနေ
န၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိတိ၊ အဇ္ဈဘာသိဟူ၍၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ကသိန္တိ အာဒိဝစနံ၊ ကသိ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ယုဂနက်လောမိကသိသန္တာရာသမာယောဂံ၊ ထမ်း
ပိုးထွန်ထုံးအစရှိသောလယ်ထွန်သမားတို့၏အဆောက်အဦနှင့်ယှဉ်သည်
ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ပုဗ္ဗဓမ္မသဘာဝ
န၊ ရှေးသူတော်ကောင်းအကျင့်နှင့်တူသောသဘောအားဖြင့်၊ ရောပေတွာ၊
တင်တော်မူ၍၊ ကထနံနာမ၊ ပြောဆိုခြင်းမည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်တော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရားရှင်၏
အာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗဓမ္မသဘာဝါ
နုရူပေန၊ ရှေးသူတော်ကောင်းအကျင့်တရားနှင့်တူသည်အားလျော်သဖြင့်
သဒ္ဓါဗိဇ္ဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဗိဇ္ဇိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါဗိဇ္ဇိဟူ
သောတရားစကား၌၊ ကောပန၊ အဘယ်တရားသည်လျှင်၊ ပုဗ္ဗဓမ္မသဘာ
ဝေါ၊ ရှေးသူတော်ကောင်းအကျင့်တရားသဘောဖြစ်သနည်း၊ ဗြာဟ္မဏော
န၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယုဂနက်လောမိကသိ သန္တာရ
သမာယောဂံ၊ ထမ်းပိုးထွန်ထုံး အစရှိသော လယ်ယာထွန်သမားတို့၏
အဆောက်အဦနှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ ပုစ္ဆိတောနနု၊ မေးအပ်လေသည်မ
ဟုတ်လော၊ အထစပန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ အပုစ္ဆိတဿ၊ မမေးအပ်သော၊
ဗိဇ္ဇဿ၊ မျိုးစေ့၏၊ သဘာဝေန၊ သဘောတူသောအားဖြင့်၊ ရောပေန္တော၊
တင်တော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါဗိဇ္ဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဗိဇ္ဇိဟူ၍၊ အာဟအဝေါ၊
ဟောတော်မူပေ၏၊ ဇေဉ္ဇသတိ၊ ဤသို့ဆို သည်ရှိသော်၊ အယံကထာ၊
ဤပြောဟောသောစကားသည်၊ အနနုသန္တိကာဝ၊ ရှေ့နောက်မစပ်သည်
သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့၊
ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စကော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏၊ ကထာ၊ အမိန့်တော်စကားသည်၊ အနနုသန္တိနာမ၊ ရှေ့နောက်
အနုသန္ဓေ မစပ်သော မည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊
ပုဗ္ဗဓမ္မသဘာဝံ၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတရားနှင့် တူသည်ကို၊ အနာရော
ပေတွာ၊ မတင်မူ၍၊ နာဝိကဇေဉ္ဇန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဒ္ဓါဗိဇ္ဇိ

အစရှိသော စကား၌၊ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တေကု၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ အကျယ်၌ဦးအုံးအနေနုပြာဟူသော
န၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ကဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယုဂနက်လာဒိကသိသ မ္ဘာရ
ဝသေန၊ ထမ်းပိုးထွန်ဝုံးလယ်ထွန်သမားတို့၏အဆောက်အဦ၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ကသိ၊ လယ်ထွန်သောအမှုကို၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်၏၊ သောဘကဝါ၊
ထိုဘုရားရှင်သည်၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားတော်မူ
သဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အပုစ္ဆိတန္တိ၊ မမေးအပ်သောစကားဟူ၍၊ အပရိ
ဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ သမူလံ၊ အကြောင်းရင်းနှင့်တကွသော၊ သဥပ
ကာရံ၊ အထောက်အပံ့နှင့်တကွသော၊ သသမ္ဘာရံ၊ အဆောက်အဦနှင့်
တကွသော၊ သမူလံ၊ အကျိုးရှိသော၊ ကသိ၊ လယ်လုပ်သောအမှုကို၊ ဥာပေ
တံ၊ သိမိန့်သောဌာ၊ မူလတော၊ အကြောင်းရင်းမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ကသိ၊
လယ်ထွန်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
သဒ္ဓါဗိဇ္ဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဗိဇ္ဇိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကသိယာ၊
ကုသိုလ်တည်းဟူသောလယ်ယာ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊
သဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့တည်း၊ တသ္မိံ၊ ထိုသဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့
သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကတ္တဗ္ဗတော၊ ကုသိုလ်ကို ပြုရာသောကြောင့်၊
အသတိ၊ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောမျိုးစေ့မရှိခဲ့သော်၊ အကတ္တဗ္ဗတော၊
ကုသိုလ် မပြုရာလေသောကြောင့်၊ တပ္ပမာဏေနစ၊ ထိုသဒ္ဓါ၏အတိုင်း
အရှည်အားဖြင့်လည်း၊ ကတ္တဗ္ဗတော၊ ပြုရာသောကြောင့်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
တရားသည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့မည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗိဇ္ဇေ၊ မျိုးစေ့သည်၊ သတိ၊
ရှိသော်၊ ကသိ၊ ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ အသတိ၊ မရှိခဲ့
သော်၊ ကသိ၊ ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်၊ ဗိဇ္ဇပ္ပမာဏေနစ
မျိုးစေ့ကိုနှိုင်းယှဉ်သဖြင့်လည်း၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်သော၊ ကဿကာ၊
လယ်လုပ်ယောက်ျားတို့သည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ယာကို၊ ကဿန္တိ၊ ထွန်ကြကုန်
၏၊ ဦးနမာနော၊ ယုတ်လျော့သော၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လသည်၊ သဿံ၊ ကောက်
ကို၊ နပရိဟာယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မယုတ်စေတတ်၊ အဓိကမာနော၊ လွန်
သော၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လသည်၊ သဿံ၊ ကောက်ကို၊ နပရိဟာယတိ၊ ထက်
ဝန်းကျင်မယုတ်စေတတ်၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လသည်၊ မောဇော၊ အချည်းနှီး
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇပ္ပမာဏေနစ၊ သဒ္ဓါ
တည်းဟူသော မျိုးစေ့ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်း၊ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်
သော၊ ကဿကာ၊ လယ်ထွန်ယောက်ျားတို့သည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ယာကို၊

ကသန္တိ၊ ထွန်ယက်ကြကုန်၏။ ဗိဇေမဝံ၊ သဒ္ဓါတရား တည်းဟူသောမျိုး
 စေသည်သာလျှင်၊ မူလံ၊ အရင်းအမြစ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မူလတော၊
 အရင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကသိ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောလယ်ထွန်ခြင်းကို၊
 ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ တဿ၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ကသိယာ၊
 လယ်ထွန်ခြင်း၏၊ ဝုပ္ပင်္ဂမဿ၊ ရှေ့သွားသော အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊
 ဗိဇဿ၊ မျိုးစေ့၏။ သဘာဂေန၊ တူသောအဘို့အားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်
 တော်၏၊ ကသိယာ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောလယ်ထွန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝုပ္ပဓမ္မံ၊
 ရှေးအကျင့်တော်ကို၊ ချောပေဇ္ဇော၊ တင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါဗိ
 ဇန္တိ၊ သဒ္ဓါဗိဇာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
 ဝုပ္ပသဘာဂေါ၊ ရှေးအကျင့်တော်နှင့်တူသောသဘောကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ဝုတ္တိတံယေဝ၊ မေးအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သာလျှင်၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဝုတ္တိတံ၊ မမေးအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်
 မှ၊ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နုဝတ္တံ၊ မဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊
 တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဥပကာရတာဝတောစ၊ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသမ္ပန္နသမတ္တတာဝတောစ၊ တရားကိုစပ်၍
 ဟောစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ အယံ၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ဤကသိဘာရန္တီဇာပုဏ္ဏားသည်၊ ပညဝါ၊ ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံ၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကုလေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုး၌၊ ဇာတတ္တာပန၊ ဖြစ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမှ၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်း၏၊ သဒ္ဓါဝိရ
 ဟိတော၊ သဒ္ဓါတရားမှကင်းသော၊ ပညဝါစ၊ ပညာရှိသော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အဝိသယေ၊ အာရုံမဟုတ် သောကြောင့်၊ အပနိပဇ္ဇ မာနော၊ မကျင့်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသေသံ၊ အထူးဖြစ်သောတရားကို၊ နာမိဂစ္ဆတိ၊ မရနိုင်ချေ၊
 အဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိလေသကာလုသိယာဘာဝါပိစ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော အမည်းများစွာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ပဿ၊ အမတ္တလက္ခဏာပိစ၊ ကြည်ညိုခြင်းမျှသောလက္ခဏာရှိသောကြောင့်
 ၎င်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဓုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏၊ ဗလဝတိယာ၊ အားရှိ
 သော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ ပဝတ္ထမာနာ၊ ဖြစ်သောသဒ္ဓါ
 သည်၊ အတ္တသိဒ္ဓိံ၊ လိုအပ်သောကိုယ်ကျိုးပြီးခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု
 နိုင်သေး၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟတ္ထိနာ၊ ဆင်နှင့်၊ သဟ၊

၉၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အတူတကွ၊ ဧကေသရေ၊ တရသောလှည်းဦး၌၊ ယုတ္တဂေါဏောဝိယ၊ ယှဉ်
 အပ်ကအပ်သောနွားကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဒုဗ္ဗလ၊
 အားနည်း၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တသ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဥပကာရိက၊ ကျေးဇူး
 ပြုတတ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ၊ ပြာဟ္မဏသ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 အား၊ ဥပကာရဘဝတော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ
 ပြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရား၌၊ ပတိဥပေန္တေန၊ တည်
 တော်မူစေလိုသဖြင့်၊ ပစ္စာပိ၊ နောက်မှလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ
 အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်ပြီ၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရား
 သည်၊ ပါထေယျ၊ မျိုးရိက္ခာ၏အဖြစ်ကို၊ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့တတ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ပုရိသသ၊ ယောဂျားအား၊ ဒုတိ
 ယာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သောအဖော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ပုရိသသ၊ ယောဂျား၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဩဇာဗ္ဗ၊ ဩဇာကိုလည်း၊ တရတိ၊ ကူး
 မြောက်နိုင်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်၊
 သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသောလက်ရှိ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အရိယသ၊ ဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊
 သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဒေသနာ
 ကုသလတာဝ၊ ဒေသနာတော်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ အညတြာ
 ပိ၊ ကြဉ်၍လည်း၊ ဗိဇဿ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစေ့အား၊ ဥပကာရ
 ကာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သော၊ ဝုဗ္ဗိ၊ အကျင့်တရားတည်းဟူသောမိဗန်းရွာ
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုအကျင့်တရားတည်းဟူသောမိဗန်းရွာခြင်း
 ကို၊ တနန္တရညေဝ၊ ထိုသဒ္ဓါဗိဇိဟူသောပုဒ်၏အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ ဝုပ္ပမာ
 နာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
 ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မသမ္ပန္န သမတ္တာဘဝ
 တော၊ တရားကိုစပ်၍ဟောခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်အားဖြင့်၊ ပစ္စာပိ၊
 နောက်မှလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသဒ္ဓါဗိဇိဟူသောပုဒ်နှင့်အတူ၊
 အညေဝ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဤသာယောတ္တာဒိ၊ ဤသာယောတ္တာ
 အစရှိသောပုဒ်ကိုလည်း၊ ဝိဇော၊ ဖိရင်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါဗိဇိဟူသော

ပုဒ်၌၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ သံပဿာဒနလက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာကြည်
 လင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဩကပ္ပနလက္ခဏာ၊ ယုံကြည်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏၊ ပက္ခန္ဓနရသော၊ အကျုံးဝင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ အဓိမုတ္တိပစ္စုပဋ္ဌာ
 နာ၊ လွတ်လွတ်စွာကြံသောအဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ကာလုသိယပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ မောဟတည်းဟူသောအဓိက
 အမည်းမဖုံးလွှမ်းသော အခြင်းအရာရှိ၏၊ သောတာပတ္တိယဂ် ပဒဋ္ဌာနာ၊
 သောတာပတ္တိအင်္ဂါလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သဒ္ဓဟိတဗ္ဗ ပဒဋ္ဌာနာ၊ ယုံကြည် အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် နိုးစွာသော
 အကြောင်းရှိ၏၊ အာဒါသာဇလတလသဒ္ဓိနံ၊ ကြေးမုံပြင်ရေပြင်အစရှိသည်
 တို့၏၊ ပဿာဒေါဝိယ၊ ကြည်လင်သကဲ့သို့၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပဿာဒ
 ဘူတာ၊ ကြည်လင်စေတတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဥဒကပ္ပဿာဒကမဏိဝိယ၊
 နောက်သောရေကို ကြည်လင်စေတတ်သော ပတ္တမြားကဲ့သို့၊ သမ္ပယုတ္တ
 ဓမ္မာနံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို၊ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်စေတတ်၏၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊
 ဗိဇ္ဇာသည်ကား၊ မူလဗိဇ္ဇာ၊ အမြစ်ဟူသောမျိုးစေ့လည်းကောင်း၊ ခန္ဓဗိဇ္ဇာ၊
 ပင်စည်ဟူသော မျိုးစေ့လည်းကောင်း၊ ဗလုဗိဇ္ဇာ၊ အဆစ်ဟူသောမျိုးစေ့
 လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဗိဇ္ဇာ၊ အညွန့်ဟူသောမျိုးစေ့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါး
 ရပ်မြောက်သော၊ ဗိဇ္ဇဗိဇ္ဇာ၊ အစေ့ဟူသောမျိုးစေ့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဉ္စမိမံ၊ ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောမျိုးစေ့သည်လည်း၊
 ဝိရူဟနုဗ္ဗေန၊ ပွားစီးတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇန္တေဝသင်္ချံ၊ မျိုးစေ့ဟူ
 သောအရေအတွက်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ယထာဟာကံ၊ အာ
 ဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမှကား၊ ဗိဇ္ဇေတံဝိရူဟ
 နုဗ္ဗေနာတိ၊ ဗိဇ္ဇေတံဝိရူဟနုဗ္ဗေနဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတံဗိဇ္ဇာ၊ ဤမျိုးစေ့
 သည်၊ ဝိရူဟနုဗ္ဗေန၊ ပွားစီးတတ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇာမျိုးစေ့သည်၊ စေ
 ဟေါတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပြာဟူဏသ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ကသိ
 ယာ၊ ထွန်ယက်ခြင်း၏၊ မူလဘူတံ၊ အရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗိဇ္ဇာမျိုးစေ့သည်
 ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ မူလေန၊ အမြစ်ဖြင့်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌၊ အင်္ဂုရံ၊ အညွန့်ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတိ၊ တက်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေကိစ္စာနိ၊ နှစ်
 ကိစ္စတို့ကို၊ ကဏ္ဍေတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧတံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကသိယာ၊ ကုသိုလ်ကိုလယ်ထွန်ခြင်း၏၊ မူလဘူ
 တာ၊ အရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ သိသမူလေန၊ သိလ
 တည်းဟူသောအမြစ်ကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သမထ

၃၃၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဝိပဿနာနက်ရုံ၊ သမထဝိပဿနာတည်းဟူသောအညွန့်ကို၊ ဥဋ္ဌာပေထိ၊
 တက်စေတတ်၏။ ယထာစ၊ ဥပမာတနည်းလည်း။ တံဗိဇံ၊ ထိုဝုတ္တံသည်း
 စိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့သည်။ မူလေန၊ အမြစ်ဖြင့်၊ ပထဝိသန္ဓေ၊ ခြေထွေ
 အရသာကို လည်းကောင်း၊ အာပေါရသန္ဓေ၊ ခြေထွေအရသာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နာလေန၊ ပင်စည်အရိုးဖြင့်၊ ခညပရိပါက ဂဟ
 ဏတ္ထံ၊ စပါးသီးရင့်မာခြင်းကိုယူအံ့သောငှါ၊ ဝဇုတိယသဝ၊ ပွားသကဲ့သို့၊ ဇေ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံသန္ဓါ၊ ဤသန္ဓါတရားသည်၊ ဝီလသမထဝိပဿနာ
 ရသံ၊ ဝီလသမထ ဝိပဿနာတည်းဟူသော အရသာကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ အရိယ မဂ္ဂနာလေန၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ပင်စည်အရိုး
 ဖြင့်၊ အရိယ ဗလခညပရိပါကဂဟဏတ္ထံ၊ အရိယဒိုလ် တည်းဟူသော
 စပါးသီးကိုရင့်မာစိမ့်သောငှါ၊ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ယထာစ၊ ဥပမာ တနည်း
 လည်း၊ ဗိဇံ၊ စိုက်ပျိုးသောမျိုးစေ့သည်၊ သုဘူမိယံ၊ ကောင်းသောမြေ၌၊
 ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ တည်၍၊ မူလင်္ဂရပတ္တ နာလကဏ္ဍပသာဇေတိ၊ အမြစ်
 အညွန့်အရွက် အရိုးတို့ကိုပွားစေသည်တို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တိဝိရုဋ္ဌိဝေဝုလ္လံ၊ ပွားခြင်း
 တက်ခြင်းပြန့်ပြောခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ အနေကသာလိဗလဘရိတံ၊ တပါးမကများသော သလေးသီးတို့ဖြင့်
 ပြည့်သော၊ သာလိသိသံ၊ သလေးနို့ကို၊ နိပ္ပာဒေတိယထာ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့၊
 ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံသန္ဓါ၊ ဤသန္ဓါတရားသည်၊ ဗိတ္တသန္တာနေ၊ ကု
 သိုလ်စိတ်၏အစဉ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊ မတုန်မလှုပ်တည်သောကြောင့်၊ ဝီလ
 ဗိတ္တဒိဋ္ဌိကင်္ခံ၊ ဝိတရဏမဂ္ဂ၊ မဂ္ဂဉာဏဒဿနပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိဟိ၊
 ဝီလဝိသုဒ္ဓိဗိတ္တဝိသုဒ္ဓိဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိကင်္ခံ၊ ဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ မဂ္ဂဉာဏဒဿန
 ဝိသုဒ္ဓိပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တိ၊ ပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဋ္ဌိ၊ တက်ခြင်း
 သို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိခီရံ၊ ဉာ
 ဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိတည်းဟူသောနို့ရည်ကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနေကပဋိ
 သန္တိဒါဘရိတံ၊ တပါးမကများသောပဋိသန္တိဒါတို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ အရ
 ဟတ္တဗလံ၊ အရဟတ္တဒိုလ်ဟူသောအသီးကို၊ နိပ္ပာဒေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ သန္ဓါဗိဇန္တိ၊ သန္ဓါဗိဇံဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသန္ဓါဗိဇံဟူသောစကား၌၊ စောဒကော၊
 စောဒကဆရာသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပရောပညာသကုသလဓမ္မေသု၊ ငါး
 ဆဲ့ခြောက်ပါးသောကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဇကတော၊ တပေါင်းတည်း၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သန္ဓါဝ၊ သန္ဓါတရား

တရကိုသာလျှင်၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ ဗိဇ္ဇိဟူ၍၊ တဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊
 မိန့်တော်မူအပ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကဆရာ
 သည်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊
 ဆိုပေအံ့၊ ဗိဇ္ဇကိစ္စကရုဏတော၊ မျိုးစေ့၏ကိစ္စကို ပြုတတ်သောအားဖြင့်၊
 သဒ္ဓါဝ၊ သဒ္ဓါတရားကိုသာလျှင်၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ ဗိဇ္ဇိဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ တေသု၊ ထိုပရောပညာသကုသိုလ်တို့တွင်၊
 ဝိညာဏံယေဝ၊ ဝိညာဉ်သည်သာလျှင်၊ ဝိဇာနနကိစ္စံ၊ အာရုံကိုသိသော
 ကိစ္စကို၊ ကရောတိယတော၊ ပြုတတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓါ၊
 သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဗိဇ္ဇကိစ္စံ၊ မျိုးစေ့ဟူသောကိစ္စကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ သဗ္ဗ
 ကုသလာနံ၊ အလုံးစုံသောကုသိုလ်တရားတို့၏၊ မူလဘူတာ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့မည်၏၊ ယထာဟကိံ၊ အာဟာရတရား
 အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သဒ္ဓါဇာတောဥပသင်္က
 မတိ(ပ)ပဋိဝိဇ္ဈပဿတီတိ၊ သဒ္ဓါဇာတောဥပသင်္ကမတိ(ပ)ပဋိဝိဇ္ဈပဿ
 တိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဒ္ဓါဇာတော၊ ယုံကြည်ခြင်းသဘောရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပယိရူပါသတိ၊ တရားကို ဆည်းကပ်၏၊ ပယိရူပါ
 သန္တော၊ ဆည်းကပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေတံ၊ နားကို၊ ဩဒဟတိ၊
 ထောင်၏၊ ဩဒဟိတသောတော၊ နားထောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ သုဏာတိ၊ အစဉ်အတိုင်းကြား၏၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဓာရေတိ၊ ထောင်၏၊ ဓာရိတာနံ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 တရားတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ ရှုဆင်ခြင်နိုင်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်
 ကို၊ ဥပပရိက္ခတော၊ ရှုဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နိဇ္ဈာ
 နက္ခန္ဓန္တိ၊ အမြဲရှုဆင်ခြင်ခြင်း၌ခံ၏၊ ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓန္တိ ယာ၊ တရားကိုဆင်ခြင်
 ခြင်း၌ခံခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဆန္ဒော၊ သမာဓန္ဓသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဆန္ဒဇာတော၊ ဆန္ဒရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်
 ၏၊ ဥဿာဟိတွာ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဝုလေဟိ၊ ပညာတည်းဟူ
 သောနှိုင်းချိန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ ပဒဟတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌
 အားထုတ်၏၊ ပဒဟိတက္ကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောသဘောသည်၊ သမာ
 နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကာယေနစေဝ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း၊ ပရမတ္ထသစ္စံ၊
 ပရမတ္ထသစ္စာကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏၊ ပညာယဝ၊ ပညာ

ဖြင့်လည်း၊ နံ၊ ထိုမြတ်သောသစ္စာကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်
 ၏၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင် သဘော တရားသည်၊ အကုသလေ၊
 အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ တပ္ပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏၊
 ကါယဉ္ဇ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ တပ္ပတိ၊ ခြိုးခြံစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ တပေါ၊ တပမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤ
 တပဟူသောစကားသည်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဝိသိယရတနံ၊ နန္ဒရုကာရိကာနံ၊
 ဣန္ဒြိယသံဝရဝိသိယကို လုံ့လပြုခြင်းပြုခဲ့လှသော ရတင်အကျင့်ကို ကျင့်
 ခြင်းတို့၏၊ အဓိဝေဒနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣပေနံ၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဣန္ဒြိယသံ
 ဝရော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဝိသိယကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏၊ ဝုတ္တိတိ၊ ဝုတ္တိဟူသည်
 ကား၊ ဝဿဝုတ္တိဝါတာဝုတ္တိအာဒိ၊ မိဗန်းရွာခြင်းလေလာခြင်း အစရှိသော၊
 အနေကဝိတာ၊ များသောအပြားရှိ၏၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ဝဿဝုတ္တိ၊ မိဗန်းရွာခြင်း
 ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်၌
 ဦးအုံးပြောဟူသော၊ ကာဝိတာဝုတ္တိ၊ ဝဿဝုတ္တိသမနုပ္ပဟိတံ၊
 မိဗန်းရွာခြင်းကို ကောင်းစွာခြီးမြှောက်ခြင်းရှိသော၊ ဗိဇ္ဇေ၊ သလေးအစရှိ
 သောမျိုးစေ့သည်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇမူလကဉ္စ၊ မျိုးစေ့၏အမြစ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ နာလဉ္စ၊ အရိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဂ္ဂဟတိ၊ ပွားများ၏၊ နမိလော
 ယတိ၊ မညှိုးမဝိန်း၊ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝတ္တတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ
 သမနုပ္ပဟိတော၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဝိသိယကိုကောင်းစွာခြီးမြှောက်တော်မူခြင်း
 ရှိသော၊ သဒ္ဓါစ၊ သဒ္ဓါတရားသည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါမူလော၊ သဒ္ဓါလျှင်
 အရင်းရှိကုန်သော၊ သီလာဒယော၊ သီလအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့
 သည်လည်း၊ ဝိဂ္ဂဟန္တိ၊ ပွားများကုန်၏၊ နမိလောယန္တိ၊ မညှိုးမနွမ်းကုန်၊
 နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီးပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဝတ္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တပေါ
 ဝုတ္တိတိ၊ တပေါဝုတ္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပညာမေတိဇ္ဈေ၊ ပညာမေ
 ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်သော၊ မေသဒ္ဓေါ၊ မေဟူသောသဒ္ဓါသည်၊
 ဣမေသုပိပဒေသု၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်
 အပ်၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဗိဇ္ဇေ၊ မျိုးစေ့မည်၏၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ တပေါ၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျင့်သည်၊ ဝုတ္တိ၊ ရှာသောမိဗန်း
 မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုသဒ္ဓါဗိဇ္ဇအစရှိ
 သောစကားဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝိပေတိ၊ ပြသနည်း၊ ပြောဟူကာ၊ ဝုတ္တော၊
 ကာယာ၊ သင်သည်၊ ဗိဇ္ဇေ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပိတေ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်သည်ရှိသော်၊

ဂုဗ္ဗိ၊ ခိဗ်းရေသည်၊ သစေအတ္တိ၊ အကယံ၍ရှိအံ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ နေဝစေ
 အတ္တိ၊ အကယံ၍မရှိသည်ဖြစ်အံ၊ ဥဒကံပိ၊ ရေကိုလည်း၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်
 သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအထူး၊ ဟိရိ၊ ဟိရိတရား
 ကို၊ ဤသေ၊ ထွန်သန်ကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊
 ယုဂနက်လံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံးကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ မနော
 ယော၊ အတ္တနု၊ စိတ်နှလုံးတည်းဟူသော ကြိုးဖြင့်၊ ဧကာဗန္ဓေ၊ တစပ်ထည်းရှိ
 သည်ကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်၊ ဝိရိယဗလိဗန္ဓေ၊ ဝိရိယတည်းဟူသော
 နွားတို့ကို၊ ယော၊ ဇေတွာ၊ က၍၊ သတိပါဇနေန၊ သတိတည်းဟူသော နှင်
 တံဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ထိုး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိညသန္တာနဓေတ္တေ၊ စိတ်၏
 အစဉ်တည်းဟူသောလယ်၌၊ သန္ဓါဗိဇေ၊ သန္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့ကို၊
 ဝပိတေ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဂုဗ္ဗိ၊ ပြီးခြံသောအကျင့်တည်းဟူ
 သောခိဗ်းသည်၊ အဘာဝေါနာမ၊ မရွာသောမည်သည်၊ နတ္တိ၊ မရှိ၊ မေးငါ
 အား၊ သတတ်၊ မပြတ်မလပ်၊ သမိတံ၊ ငြိမ်သက်စွာ၊ အယံပနတပေါ၊ ဤပြီး
 ခြံသောအကျင့်သည်၊ ဂုဗ္ဗိ၊ ရွာသောခိဗ်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊
 တောယ၊ ဤပညာဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ပဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ပညာ၊ ပညာမည်၏၊ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်၊ ကာမာဝစရာမိ
 ဘေဒတော၊ ကာမာဝစရပညာအစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ အနေကဝိဇာ၊
 တပါးမကများသောအပြားရှိ၏၊ ဣပန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ဝိပဿနာယ၊
 ဝိပဿနာပညာ၌၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂပညာ၊ မဂ်၌ရှိသောပညာကို၊ အဓိပ္ပေ
 တာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယုဂနက်လန္တိ၊ ယုဂနက်လံဟူသည်ကား၊ ယုဂဉ္စ၊ ထမ်း
 ပိုးသည်၊ နက်လန္တိ၊ ထွန်းတုံးသည်၊ ယုဂနက်လံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံး၊ ဟိ၊ ဥပမာ
 သော်ကား၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ယုဂနက်လံ၊ ထမ်းပိုးထွန်တုံးသည်၊
 အတ္တိယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအထူး၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ဒုဝိဇာဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပညာ၊ လောကီလော
 ကုတ္တရာပညာတော်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ယုဂံ၊
 ထမ်းပိုးသည်၊ ဤသာယ၊ ထွန်သန်၏၊ ဥပနိဿယံ၊ မှီရာသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့ဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤသာဗန္ဓေ၊ ထွန်သန်နှင့်
 တစပ်ထည်းဖြစ်၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယုဂံ၊ ထမ်းပိုးသည်၊ ယောတ္တာနံ၊ ကြိုး
 တို့၏၊ နိဿယံ၊ အမှီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလိဗန္ဓါနံ၊ နွားတို့၏၊ ဧကတော
 တပြိုင်နက်၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ဓာရေတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ

၃၃၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာမှီသျှ- ငဋ္ဌမတွံ၊

ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပညာ၊ ပညာတော်သည်၊ ဟိရိပမုခါနံ၊ ဟိရိတရားလျှင်အမွှား
 ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့အား၊ ဥပနိဿာပင်၊ ငြိရာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူ
 သနည်းဟူမူကား၊ ပညုတ္တရာ၊ ပညာလျှင်ကဲလွန်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တာဇေကာနံ၊
 ကြယ်အပေါင်း တို့ထက်၊ နက္ခတ္တရာဇာရိဝ၊ လမင်းကဲ့သို့၊ ကုသလာနံ၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော တရားအပေါင်းတို့ထက်၊ ပညာဟိ၊ ပညာသည်
 သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပညာ၊ ပညာတရားသည်၊ ကုသ
 လာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ပုဗ္ဗိမဋ္ဌေန၊ ပြဋ္ဌာန်း
 သောအနက်ဖြင့်၊ ပုရတောစ၊ ရှေ့သွားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ
 ဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သီလံ
 သိရိဉ္ဇာပိသတဉ္ဇေဓမ္မော(ပ)ပုညဝတောဘဝန္တိတိ၊ သီလံသိရိဉ္ဇာပိသတဉ္ဇ
 ဓမ္မော(ပ)ပုညဝတောဘဝန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သီလဉ္ဇ၊ သီလ
 လည်းကောင်း၊ သိရိဉ္ဇာပိ၊ သိရိတရားလည်းကောင်း၊ သတဉ္ဇဓမ္မော၊ သူ
 တော်ကောင်း၏တရားလည်းကောင်း၊ ဣတိဣဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊
 ပုညဝတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနွာယိကာ၊ အစဉ်မပြတ်အဖန်
 တလဲလဲဖြစ်တတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိရိပိပ္ပယောဂေန၊ ဟိရိ
 တရားနှင့်ကင်းကွာသဖြင့်၊ အနုပ္ပတ္တိတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ မနော
 သင်္ခါတဿ၊ မနုဟုဆိုအပ်သော၊ သမာဓိယောဂတ္ထဿ၊ သမာဓိတည်းဟူ
 သောကြိုးအား၊ ဤသား၊ ထွန်သန်တည်းဟူသော ဟိရိတရားသည်၊ ဗဒ္ဓံ၊
 တစပ်ထည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိ၊ ဟိရိတရားသည်၊ နိဿယပစ္စ
 ယတော၊ နိဿယပစ္စည်းဖြစ်သော အားဖြင့်၊ ယောတ္တာနံ၊ မနုဟုဆိုအပ်
 သောသမာဓိတရားတို့၏၊ နိဿယေ၊ ငြိရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အစ္စာမေဇ္ဈ
 တိတိနဘာဝပဋိသေဓနတော၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်း၌ အလွန်တွန့်တို
 သောအဖြစ်ကိုဖြစ်တတ်သောအားဖြင့်၊ ဝိရိယဗလီဗဒ္ဓါနံ၊ ဝိရိယတည်းဟူ
 သောနွားလားတို့၏၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဝမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ဓာ
 ရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ နဂ်လံ၊ ထွန်တုံးသည်၊ ဗာလ
 ယုတ္တံ၊ ထွန်သွားနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကသနကာလေ၊ ထွန်သော
 ကာလ၌၊ ပထဝီဇာနံ၊ တခဲနက်သောမြေကို၊ ဘိန္ဒုတိယထာစ၊ ခွံသကဲ့သို့

လည်းကောင်း၊ မူလသန္တာနကာနိ၊ အံမြစ်၏အစဉ်တို့ကို၊ ပဒါလေတိယ
 ထာစ၊ ဖြတ်ခွဲသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတိယုတ္တ၊
 သတိတရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဝိပဿနာကာလေ၊ ဝိပဿ
 နာစီးဖြန်းသောကာလ၌၊ ဓမ္မာနံ၊ ကိလေသာတရားတို့၏၊ သန္တကိသမူဟ
 ကိစ္စာရမ္ပဏစာနံ၊ ဖြစ်စဉ်အပေါင်းကိစ္စအာရုံတစ်ခုနက်ကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ ဖျက်ဆီး
 ၏၊ သဗ္ဗကိလေသမူလသန္တာနကာနိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာအဖြစ်
 အစဉ်တို့ကို၊ ပဒါလေတိ၊ ခွဲနိုင်၏၊ သာစခေါပညာ၊ ထိုပညာသည်လည်း၊
 လောကုတ္တရာဝ၊ လောကုတ္တရာ ပညာသာလျှင်တည်း၊ ဣတရာဝိ၊ ဤမှ
 တပါးသောပညာသည်ကား၊ လောကိယာဝိ၊ လောကိပညာသည်လည်း၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာမေယုဂနင်္ဂလန္တိ၊ ပညာမေယုဂ
 နင်္ဂလံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တောယ၊ ဤဟိရိတရားဖြင့်၊ ဝုတ္တလော၊ ဝုတ္တုလ်သည်၊ အကုသလ
 ပဝတ္တိ၊ အကုသိုလ်တရား၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဟိရိယတိဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်
 တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သည်၊ အကုသလပဝတ္တိ၊
 အကုသိုလ်တရား၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဟိရိယတိဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဟိရိ၊
 ဟိရိမည်၏၊ တပ္ပဟဏေန၊ ထိုဟိရိတရားကိုယူသည်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊
 စရဏဘာဝတော၊ ကျင်လည်ဘက်ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပ
 တရားကို၊ ဂဟိတံယေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤသာ
 တိ၊ ဤသာဟူသည်ကား၊ ယုဂနင်္ဂလသန္တာရိကာ၊ ထမ်းပိုးထွန်းတုံးကို
 ကောင်းစွာဆောက်တတ်သော၊ ဒါရုယမ္ဘိ၊ သစ်သားရိုးတည်း၊ ဟိရိ၊ ဟိရိ
 တရားသည်၊ လောကိယလောကုတ္တရာပညာသင်္ခါတယုဂနင်္ဂလံ၊ လောကိ
 လောကုတ္တရာ ပညာဟု ဆိုအပ်သော ထမ်းပိုး ထွန်းတုံးကို၊ ဓာရေတိ၊
 ဆောင်၏၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိရိယာ၊ ဟိရိတရား
 သည်၊ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အဘာဝတော၊ မဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ ဟိရိ၊ ဟိရိတရားသည်၊ ပညာယုဂနင်္ဂလံ၊ ပညာဟုဆိုအပ်သော
 ထမ်းပိုးထွန်းတုံးကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏၊ ဤသာပဋိဗန္ဓံ၊ ထွန်းသန်နှင့်စပ်
 သော၊ ယုဂနင်္ဂလံ၊ ထမ်းပိုးထွန်းတုံးသည်၊ အစလံ၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊
 အသိထိလံ၊ မရော့သည်ဖြစ်၍၊ ကိစ္စကရံ၊ အမှုကိစ္စကိုပြုနိုင်သည်၊ ဟော
 တိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဟိရိပဋိဗန္ဓါဝ၊ ဟိရိတရားနှင့်
 စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အစလော၊ မတုန်လှုပ်

၃၄၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သည်ဖြစ်၍၊ အသိဝိသေ၊ မသေသည်ဖြစ်၍၊ အဟိရိကေန၊ အဟိရိက
တရားနှင့်၊ အဗ္ဗေကိဏ္ဍာ၊ မရောနှောသည်ဖြစ်၍၊ ကိစ္ဆကာရိ၊ ကုသိုလ်
တည်းဟူသော အမှုကိစ္စကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ ဟိရိဉ္စိ၊ သာတိ၊ ဟိရိဉ္စိ၊ သာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ။

ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ မနာတိ၊ သိတတ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘော တရားသည်၊
မနော၊ မနမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤမနဟူသောစကားသည်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ အဓိ
ဝစနံနာမံ၊ အမည်ထည်း၊ ဣပေန၊ ဤဂါယာဉ္ဇကား၊ မနောသိသေန၊ ဗိတ်ကို
အရင်းမူသဖြင့်၊ တံသဗ္ဗယုတ္တော၊ ထိုဗိတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ သမာဓိ၊ တည်
ကြည်ခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယောတ္တန္တိ၊ ယောတ္တံဟူသည်
ကား၊ ရစ္ဆ၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့အပ်သောကြိုးတည်း၊ တံ၊ ထိုဖွဲ့အပ်သောကြိုးသည်၊
တိဝိဝံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ ဤသာယ၊ ထွန်သန်နှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊
ယုဂဿ၊ ထမ်းပိုးကို၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့အပ်သောကြိုး လည်းကောင်း၊ ယုဂေန၊
ထမ်းပိုးနှင့်၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ ဗလီဗန္ဓနံ၊ နွားသားတို့ကို၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့အပ်
သောကြိုးလည်းကောင်း၊ သာရုတိနာ၊ ထွန်သောယောကျ်ားနှင့်၊ သဟ၊
တကွ၊ ဗလီဗန္ဓနံ၊ နွားတို့ကို၊ ဗန္ဓနံ၊ ဖွဲ့အပ်သောကြိုး လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ တိဝိဝံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား
အား၊ ယောတ္တံ၊ ဖွဲ့အပ်သောကြိုးသုံးပါးသည်၊ ဤသာယုဂဗလီဗန္ဓေ၊ ထွန်
သန်ထမ်းပိုးနွားတို့ကို၊ ကောဗန္ဓေ၊ တစပ်ထည်းရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ သကကိဇ္ဈေ၊ မိမိ၏ကိစ္စတို့ကို၊ ပဒိုပါဒေတိယထာ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့၊
ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဂတေတ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမာဓိ၊ သမာဓိ
တရားသည်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိရိပညာဝိရိ
ယာ၊ ထိုဟိရိပညာဝိရိယဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ကော
ရမ္မဏေ၊ တခုတည်းသောနိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံ၌၊ အဓိက္ခပတာဝေန၊ မမျှ
လွင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့တော်မူ၍၊ သကကိဇ္ဈေ၊ ကိုယ်တော်၏
ကိစ္စတို့ကို၊ ပဒိုပါဒေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မနောယောတ္တန္တိ
မနောယောတ္တံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတာယ၊ ဤသတိတရားဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗိရုကတာဒိ၊ ကြာမြင့်စွာပြုခြင်းအစရှိသော၊ အတ္တံ၊ အကျိုး
ကို၊ သရုတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊
သရုတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထို
တရားသဘောသည်၊ သတိ၊ သတိမည်၏၊ သာ၊ ထိုသတိ တရားသည်။

အသမ္ပုဿနလက္ခဏာ၊ မမေဓေယျာသော လက္ခဏာရှိ၏။ ပထဝီ၊ မြေကို၊
 ဖာလေတိ၊ ခွဲတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဖာလော၊ ဖာလမည်၏။
 တေန၊ ထိုလှံကန်ဖြင့်၊ ပါဇေတိ၊ ရွှေစေ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဇနံ၊
 ပါဇနမည်၏။ ဣဓ၊ ဤဂါယာသွံ၊ တံ၊ ထိုနှင်တံကို၊ ပါဇနန္တိ၊ ပါဇနဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊
 ခိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤပါဇနဟူသောစကားသည်၊ ပတောဒဿ၊ နှင်တံ၏၊ အဓိ
 ဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ ဖာလောစ၊ ထွန်သွားသည်။ ပါဇနဉ္စ၊ နှင်တံ
 သည်း၊ ဖာလပါဇနံ၊ ထွန်သွားနှင်တံ၊ ပြောပဉ္စဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ဖာလပါ
 ဇနံ၊ ထွန်သွား နှင်တံသည်။ အတ္ထိယထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိပဿနာယုတ္တာစ၊ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်တော်နှင့်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂယုတ္တာစ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိတရားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တတ္ထ
 ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဖာလော၊ ထွန်သွားသည်။ နဂီလံ၊ ထွန်တုံးကို၊ အနု
 ရက္ခတိ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်၏။ အဿ၊ ထိုထွန်း၏၊ ပုရတောစ၊ ရှေး၌လည်း
 ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတိ၊ သတိတရား
 သည်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဂတိယော၊
 ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ သမန္နေသမာနာ၊ ကောင်းစွာရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သတိ၊ သတိတရားသည်၊ အာရမ္မဏော၊ အာရုံ၌၊ ဥပဋ္ဌာယမာနာ၊ ထင်
 သည်ဖြစ်၍၊ ပညာနဂီလံ၊ ပညာတည်းဟူသောထွန်တုံးကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်
 ရှောက်၏။ တထာဟိတတောဧဝံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သတောရက္ခနံ၊
 သတိတရားသည်စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရ
 တိ၊ နေ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သတိ၊ သတိတရားကို၊ အာ
 ရက္ခတိ၊ အာရက္ခဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သတိ၊ သတိတရား
 သည်၊ အသမ္ပုဿနဝသေန၊ မမေဓေယျာသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထို
 ပညာ၏၊ ပုရတော၊ ရှေးသွားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သတိပရိ
 ဝိတော၊ သတိတရားဖြင့်လေ့ကျက်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပညာ၊
 ပညာသည်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ပမုဋ္ဌေ၊ မေဓေယျာသည်ရှိ
 သော်၊ နောပဇာနာတိ၊ မသိလေ၊ စ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပါဇနံ၊ နှင်တံသည်၊
 ဗဝီဗဒ္ဓါနံ၊ နွားလားတို့အား၊ ဝိဇ္ဇနာယံ၊ ထိုးအံ့ရိုက်အံ့သောကြောက်ဖွယ်
 ကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သံသီဒနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းကို၊
 နဒေတိ၊ မပေး၊ ဥပ္ပထဂမနဉ္စ၊ ခရီးမဟုတ်သည်သို့ သွားခြင်းကိုလည်း၊ ဝါ
 မေတိယထာ၊ တားဘိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတိ၊ သတိတရား

၃၄၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သည်၊ ဝိရိယဗလိဗဒ္ဓါနံ၊ ဝိရိယတည်းဟူသောနွားရှိသောဝုတ္တုလ်တို့အား၊
 အပါယကယံ၊ အပါယ်တေးကို၊ ဒေသန္တိ၊ ပြုလျက်၊ ကောသန္တံ၊ ယှဉ်းရှိသော
 သတောရှိသော၊ သံသိဒနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းကို၊ နုဒေတိ၊ မပေး၊ ကာမ
 ဂုဏသင်္ခါတေ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ အဂေါ စရေ၊
 မလေ့ကျက်အပ်သောအာရုံတို့ကို၊ နိဝါရေတိ၊ တားမြစ်တတ်၏၊ ဝါရေတွာ
 တားမြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ယောဇေန္တိ၊ ယှဉ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပထဂမနဉ္စ၊
 ခရီးမဟုတ်သောမိစ္ဆာခရီးသို့သွားခြင်းကိုလည်း၊ ဝါရေတိ၊ တားမြစ်တတ်
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတိမေဃာလပါဇနန္တိ၊ သတိမေဃာလပါဇနံဟူ၍၊
 အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကာယဂုတ္တောတိ၊ ကာယဂုတ္တောဟူသည်ကား၊ တိဗိဇေန၊ သုံးပါးအပြား
 ရှိသော၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်ဖြင့်၊ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံ၏၊ ဝစီ
 ဂုတ္တောတိ၊ ဝစီဂုတ္တောဟူသည်ကား၊ စတုဗ္ဗိဇေန၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊
 ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်ဖြင့်၊ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံ၏၊ ဣတ္ထာဝတော၊ ဤကာယ
 ဂုတ္တောဟူသောစကားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
 သီလကို၊ ဂုတ္တံ၊ သိုအပ်၏၊ အာဟာရေဥဒရေယတောတိဣတ္ထ၊ အာဟာရေ
 ဥဒရေယတောဟူသောဤပုဒ်၌၊ အာဟာရေမုခေန၊ အာဟာရကိုအကြောင်း
 ပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗပစ္စယာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောပစ္စည်းတို့၏၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုဗ္ဗိဇေဝိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
 ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း၌၊ ယတောသံယတော၊ စောင့်စည်းသောအားဖြင့်၊ နိရူပတ္တိ
 လေသော၊ ညစ်နွမ်းသော ကိလေသာမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဣမိနာ၊ ဤဥဒရေယတောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အာဇီဝ
 ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဥဒရေ
 ယတောတိ၊ ဥဒရေယတောဟူသည်ကား၊ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌၊ ယတောသံယ
 တော၊ စောင့်စည်းခြင်းရှိ၏၊ မိတဘောဇီ၊ ရွာတသောစားခြင်းရှိ၏၊ အာဟာ
 ရေ၊ အာဟာရ၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသောပညာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တံ၊ သိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဥဒရေနယတောဟူသောဤ
 ပါဌ်ဖြင့်၊ ဘောဇေန၊ အစာ၌၊ မတ္တညူတာမုခေန၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုသိသောအကြောင်းဖြင့်၊ ပစ္စယပဒ္ဓိသေဝနသီလံ၊ ပစ္စယသဒ္ဓိသိ
 တသီလကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုဥဒရေယတောဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊
 ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဒီပတိ၊ ပြသနည်း၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဂုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဗီဇံ၊
 မျိုးစေ့ကို၊ ဝပိတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ သဿပရိပါလနတ္ထံ၊ ကောက်ပင်ကိုစောင့်

ရှောက်အံ့သောငှါ၊ ကဏ္ဍကဝတိံဝါ၊ ဆူးစောင်ရန်းကို လည်းကောင်း၊
 ရုက္ခဝတိံဝါ၊ သစ်သားစောင်ရန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါကာရပရိက္ခိပဝ
 တိံဝါ၊ တံတိုင်းအရံတည်းဟူသောစောင်ရန်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရော
 သိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုစောင်ရန်းလုံခြုံသောကြောင့်၊ ဂေါမဟိံ သာဒိမိဂကဏာ၊
 နွားကျွတ်သောသားအပေါင်းတို့သည်၊ ပဝေသနံ၊ ဝင်ခြင်းကို၊ အလဘန္တာ၊
 မရကုန်သည်ရှိသော်၊ သသံ၊ ကောက်ပင်ကို၊ နမိလုမ္ဗန္တိယထာ၊ မပျက်
 ဆီးနှိုင်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
 သဒ္ဓါဗိဇံ၊ သဒ္ဓါဟူသောမျိုးစေ့ကို၊ ဝဗိတွာ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ နာနပ္ပကာမုကု
 သလဿ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ကုသိုလ်ကို၊ ပရိပါလနတ္ထံ၊
 စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ၊ ကာယဝစိ အာဟာရဂုတ္တိမယံ၊ ကိုယ်နှုတ်ကို
 စောင့်ရှောက်ခြင်း အာဟာရကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်ပြီးသော၊ တိဝိဓ
 ပရိက္ခေပံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောခြံရံခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား။ ရာဂါဒိအကုသလာဂေါမဟိံ သမိဂကဏာ၊ ရာဂ
 အစရှိသော အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော နွားကျွတ်သား အပေါင်းတို့သည်၊
 အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပဝေသနံ၊
 ဝင်ခြင်းကို၊ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုသလဿသံ၊ ကုသိုလ်
 တည်းဟူသောကောက်ပင်ကို၊ နမိလုမ္ဗန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်၊ သစ္စံကရောမိ
 နိဒ္ဒါနန္တိဇ္ဇေ၊ သစ္စံကရောမိနိဒ္ဒါနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဇ္ဇိတိဝါရေဟိ၊ နှစ်ပါး
 သောဝါရတို့ဖြင့်၊ အဝိသံဝါဒနံ၊ မချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဒ္ဒါနန္တိ
 နိဒ္ဒါနံဟူသည်ကား၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လုနနံ၊ ရိတ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒုနံ၊ နှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတံ၊ ဤသစ္စံဟူ
 သောပုဒ်ကို၊ ကရဏတ္ထေ၊ ကရုဏ်းအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာ
 ပိဘတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား၊ ဇ္ဇေ၊ ဤသစ္စံဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သစ္စေန၊ မှန်
 သောအကျင့်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ အကုသိုလ်ကိုဖြတ်ခြင်းကို၊
 ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်ကို
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တံ၊ သင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗာဟိရံ၊
 ဗာဟိရဖြစ်သော၊ ကထိံ၊ လယ်လုပ်ခြင်းကို၊ ကထိတွာ၊ ထွန်ယက်၍၊ သဿ
 နုသကာနံ၊ ကောက်ပင်ကိုပျက်တတ်ကုန်သော၊ တိဏာနံ၊ မြက်တို့ကို၊
 ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသိတေနဝါ၊ တံစဉ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ နိဒ္ဒါ၊ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊

၃၄၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ထိုအတူ၊ အဟတ္တိ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ အတ္တတ္တိကကသိ၊ အတ္တတ္တတရား
 တည်းဟူသောထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ကသိတွာ၊ ထွန်ယက်၍၊ ကုသလသမ္ပ
 ကုသိုလ်တရားတည်းဟူသောကောက်ပင်ကို၊ နုသကာနံ၊ ဖျက်ဆီးတတ်
 ကုန်သော၊ ဝိသံဝါဒနုတိဏာနံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်း တည်းဟူသော မြက်
 အမှိုက်တို့ကို၊ သစ္စေန၊ မှန်သောတရားဖြင့်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ အကြွင်းမရှိဖြတ်ခြင်းကို
 ကရောမိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ ဥပဏသစ္စေန၊
 ဥပဏတည်းဟူသောသစ္စာဖြင့်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စာ
 ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသစ္စံဟူသောပုဒ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်
 သော၊ သစ္စံ၊ အမှန်ကို၊ ယထာဘူတဥပဏန္တိ၊ ယထာဘူတဥပဏ်ဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုယထာဘူတဥပဏ်ဖြင့်၊ အတ္တသညာဒီနံ၊ အတ္တ
 သညာအစရှိကုန်သော၊ တိဏာနံ၊ မြက်တို့ကို၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊
 ကရောမိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ နိဒ္ဒါနန္တိ၊ နိဒ္ဒါနံဟူသည်ကား၊ ဆေနဇကံ၊ ဖြတ်သည်ကို၊ လာဝ
 နံ၊ ရိတ်သည်ကို၊ ဥပ္ပါဒုကံ၊ နှုတ်သည်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဒေါသံဝါ၊ ကျွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မကရံဝါ၊ အမှုလုပ်သော
 သူကိုလည်းကောင်း၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရော
 သိ၊ ပြု၏၊ နိဒ္ဒေတိ၊ ရိတ်စေ၏၊ တိဏာနံ၊ မြက်တို့ကို၊ ဆေနဇကံ၊ ဖြတ်သည်ကို၊
 လာဝကံ၊ ရိတ်သည်ကို၊ ဥပ္ပါဒုကံ၊ နှုတ်သည်ကို၊ ကရောသိယထာ၊ ပြုသကဲ့
 သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ အကုသိုလ်ကိုဖြတ်
 ခြင်းကို၊ သစ္စံ၊ မှန်သည်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပယောဂဝစနေန၊
 ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
 သော်ကား၊ သစ္စန္တိ၊ သစ္စံဟူသည်ကား၊ ဗိဋ္ဌသစ္စံ၊ မြင်အပ်သောသောကီ
 သစ္စာကို၊ တမဟံလံအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ နိဒ္ဒါနံ၊ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု
 ၏၊ ခေတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်အပ်သည်ကို၊ လုနိတဗ္ဗံ၊ ရိတ်အပ်သည်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊
 နှုတ်အပ်သည်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့လည်း၊ ဥပယောဂဝစ
 နေနေဝ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊
 သောရစ္စံမေပမောစနန္တိ ဧတ္ထ၊ သောရစ္စံမေပမောစနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ကာ
 ယိကော၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော၊ အဝိတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်း၊ ဝါစသိကော
 နှုတ်နှင့်ယှဉ်သော၊ အဝိတိက္ကမော၊ မလွန်ကျူးခြင်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယံတံ
 သိလမေဝ၊ အကြင်သိလကိုသာလျှင်၊ သောရစ္စန္တိ၊ သောရစ္စဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊

မိန့်အပ်၏။ ဇေတံ၊ ဤသီလကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်၊ တံ၊ ထိုကောင်းကို၊
 ကာယဂုတ္တောတိ အာဒိနာနယေန၊ ကာယဂုတ္တော အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဇေတံ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ အရဟတ္တဖလံပန၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကိုမူကား၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံပိ၊ ထို
 အရဟတ္တဖိုလ်တရားကိုလည်း။ သုန္ဒရေ၊ ကောင်းမြတ်လှသော။ နိဗ္ဗာနေ၊
 နိဗ္ဗာန်တရား၌၊ ရတဘာဝတော၊ မွေ့လျော်တတ်သော သဘောအားဖြင့်၊
 သောရစ္ဆန္တိ၊ သောရစ္ဆဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၍၊ ပမောစနန္တိ၊ ပမောစနံဟူ
 သည်ကား၊ ယောဂ္ဂဝိဿန္တနံ၊ ယှဉ်ခြင်းမှလွတ်၏။ ကိံ၊ ကော အတ္တော၊
 အဘယ်အနက်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တဝ၊
 သင်ဂုတ္တော၊ ပမောစနံ၊ ထွန်ယက်ခြင်းမှလွတ်သောကလသည်၊ ဂုနပိ၊
 တာဝန်လည်း၊ သာယန္တေဝါ၊ ဉာချမ်းအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဒိဝသေ
 ဝါ၊ နှစ်ချက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့ သော
 သံဝန္တရေဝါ၊ နှစ်၌လည်းကောင်း၊ ယောဇေတဗ္ဗတော၊ ထွန်ယက်ခြင်း၌
 ယှဉ်ပြန် အပ်သောကြောင့်၊ အပ္ပမောစနမေဝ၊ လယ်လုပ် ခြင်းအမှုမှ
 မလွတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇေတံထာ၊ ထိုအတူ၊
 မမ၊ ငါ့အား၊ အပ္ပမောစနံ၊ မလွတ်ခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အန္တ
 ရာ၊ အကြား၌၊ မောစနံနာမ၊ လွတ်ခြင်းမည်သည်၊ နဟိ၊ အတ္တိ၊ မရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒိပင်္ကရေသဗလကာလ
 တော၊ ဒိပင်္ကရာဘုရားလက်ထက်တော်မူ၊ ပဘူတိ၊ စ၍၊ ပညာနင်လေ၊ ပညာ
 တည်းဟူသောထွန်တုံး၌၊ ဝိရိယဗလိဗဒ္ဓေ၊ ဝိရိယတည်းဟူသောနွားလား
 တို့ကို၊ ယောဇေတွာ၊ က၍၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိစ၊ လေးသင်္ချေတို့ပတ်
 လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတ သဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ သမ္ဗာသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်ကို၊ နအထိသမ္ဗုဒ္ဓိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မမူသေး၊ တာဝ၊ ထို
 ရွှေလောက်၊ မဟာကသိံ၊ မြတ်သောကုသိုလ်တည်းဟူသော ထွန်ယက်
 ခြင်းကို၊ ကသန္တော၊ ထွန်ယက်သည်ဖြစ်၍၊ နမုဉ္ဇိ၊ မလွတ်၊ ယဒါစ၊ အကြင်
 အခါ၌ကား၊ မေ၊ ငါဘုရားအား၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော၊ ကာလံ၊ ကာလ
 ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏အနီးဖြစ်သော၊
 အပ္ပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ၊ အပ္ပရာဇိတပလ္လင်တော်၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေတော်မူ
 လျက်၊ သဗ္ဗဂုဏပရိဝါရံ၊ အလုံးစုံသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်ခြံရံ
 ခြင်းရှိသော၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရားသည်၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှား

ဖြစ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံသဗ္ဗ၊ သုတ္တံပဋိပဿန္တိ၊ ထိုအလုံးစုံသောလုံ့လပြုခြင်း၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောအရပ်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်သဖြင့်၊ ပမုတ္တံ၊ လယ်ထွန်သော ယောကျ်ား၏အဖြစ်မှ လွတ်တော်မူပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ဤအဆုံးစွန်သောကိုယ်၏ဖြစ်သောကာလ၌၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍အပ်သောမည်သည်၊ နတဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောရတ္ထံ၊ မေပမောစနန္တိ၊ သောရတ္ထံ၊ မေပမောစနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဝိရိယံ၊ မေရုဓောရယန္တိ ဧတ္ထံ၊ ဝိရိယံ၊ မေရုဓောရယံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိရိယန္တိ၊ ဝိရိယံဟူသည်ကား၊ ကာယိကောဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ စေတသိကောဝါ၊ စိတ်နှင့်စပ်ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိရိယာရေန္တံ၊ အလုံ့လအားထုတ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပုတ္တပ္ပဓာနံ၊ ဆိုအပ်သော ဝိရိယတည်း၊ ရရာယ၊ ဆောင်ရွက်အပ်သောဝန်၏၊ ဓောရယံ၊ ဆောင်ရွက်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ရုဓောရယံ၊ ရုဓောရယမည်၏၊ ရရံ၊ ဝန်ကို၊ ဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အညော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်တင်စွာပြပြီးအံ့၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ရုဓောရယံ၊ ကာနိကနိလံ၊ လယ်ထွန်အမှုတည်းဟူသောဝန်ကိုနွားတို့သည်ငင်အပ်သောထွန်တုံးသည်၊ ဘူမိဗ္ဗာနံ၊ မြေဆိုင်ခဲကို၊ ဘိန္ဒုတိယထာ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ မူလသန္တာနကာနိစ၊ အမြစ်အစဉ်ဖြစ်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ပဒါလေကိယထာ၊ ခွဲသကဲ့သို့၊ ဧတံ၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိရိယာကမိတံ၊ ဝိရိယတည်းဟူသောနွားသည်ငင်အပ်သော၊ ပညာနိလံ၊ ပညာတည်းဟူသောထွန်တုံးသည်၊ ယထာ၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ ဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောတခဲနက်ကို၊ ဘိန္ဒုတိယထာ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ကိလေသာသန္တာနကာနိစ၊ ကိလေသာတို့၏မြစ်စဉ်တို့ကိုလည်း၊ ပဒါလေကိယထာ၊ ခွဲ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယံ၊ မေရုဓောရယန္တိ၊ ဝိရိယံ၊ မေရုဓောရယံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ပုရိမရရံ၊ ရှေးဦးစွာသောဆက်ခတ်ထမ်းပိုးကို၊ ဝဟန္တာ၊ ဆောင်သောနွားတို့သည်၊ ရရာ၊ ဆက်ခတ်သောနွားတို့မည်ကုန်၏၊ မူလရရံ၊ အရင်းထမ်းပိုးကို၊ ဝဟန္တာ၊ ဆောင်သောနွားတို့သည်၊ ဓောရယော၊ ရင်းတိုင်နွားတို့မည်ကုန်၏၊ ရရာစ၊ ဆက်ခတ်သောနွားတို့လည်းကောင်း၊ ဓောရယာစ၊ ရင်းတိုင်နွားတို့လည်းကောင်း၊ ရုဓော

ခေဝရယှာ၊ ဆက်ခတ်နွား၊ ရင်းတိုင် နွားတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 ပြာဟ္မဏသ၊ ဝုဏ္ဏားအား၊ ဧကမေကတ္ထိ၊ တခုတခုသော၊ နဂီလေ၊ ထွန်တုံး
 ၌၊ စတုဗလီဗဒ္ဓပဘောဒံ၊ လေးခုသောနွားလား၊ အပြားရှိသော၊ ခုရခေဝရယှာ၊
 ဆက်ခတ်ထမ်းပိုး၊ ရင်းတိုင်ထမ်းပိုးသည်၊ ဝဟန္တံ၊ ဝန်ကိုဆောင်ရွက်
 လျက်၊ ဥပ္ပန္နာနုပ္ပန္နတိဏ မူလဃာတဉ္စ၊ ဖြစ်သောမြက် မဖြစ်သေးသော
 မြက်ဘို့၏အမြစ်အရင်းကိုဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အသ၊ ထိုဝုဏ္ဏား
 ၏၊ သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သာဓေတိယထာ၊ ပြီးစေတတ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စတုသမ္ပပ္ပ
 ဓာနဝိရိယပဘောဒံ၊ လေးပါးသော သမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယ အပြားရှိသော၊ ခုရ
 ခေဝရယှာ၊ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင် ဟုဆိုအပ်သော တရားသည်၊ ဝဟန္တံ၊
 ကုသိုလ်တည်းဟူသောဝန်ကို ရွက်ဆောင်တော်မူလျက်၊ ဥပ္ပန္နာနုပ္ပန္နာ
 ကုသလမူလဃာတဉ္စ၊ ဖြစ်ပြီးသောအကုသိုလ်မဖြစ်သေးသောအကုသိုလ်
 ၏အမြစ်အရင်း၏ဖြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကုသလသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ ကုသိုလ်
 တရား၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိရိယံမေရုရခေဝရယှန္တိ၊ ဝိရိယံမေရုရခေဝရယှဟူ၍၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနန္တိ ဧတ္ထ၊ ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟ
 နံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ယောဂဂေဟိ၊ ယောဂတရားတို့မှ၊ ခေမတ္တာ၊ ကုန်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယောဂက္ခေမန္တိ၊ ယောဂက္ခေမံဟူ၍၊ ဝုစ္စ
 တိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ အဓိဂတ္တံ၊ မျက်မှောက်အာ
 ရုံပြု၍၊ ဝါဟိယတိ၊ ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယော
 ဂက္ခေမံ၊ ယောဂတရားကိုကုန်စင်ရာဖြစ်သော၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဘိမုခံ၊ ရှေးရှုအာရုံပြု၍၊ ဝါဟိယတိ၊ ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဝိရိယသည်၊ အဓိဝါဟနံ၊ အဓိဝါဟနမည်၏၊
 ယောဂက္ခေမသ၊ ယောဂကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဝါဟနံ၊ အာရုံပြု၍ဆောင်
 ခြင်းသည်၊ ယောဂက္ခေမာဓိဝါဟနံ၊ ယောဂက္ခေမာဓိ ဝါဟနမည်၏၊
 တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြသနည်းဟူမူကား၊
 တဝ၊ သင်ဝုဏ္ဏား၏၊ ခုရခေဝရယှာ၊ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ ဝုရတ္ထိမဒိသံ၊
 အရှုအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပန္နိ မာဒိသုဝါ၊ အနောက်အရပ်အစရှိသည်
 တို့တွင်လည်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောအရပ်ကို၊ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ ဝါဟိ
 ယတိယထာ၊ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ခုရ
 ခေဝရယှာ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တည်းဟူသောဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ နိဗ္ဗာနာဘိ

၁

၃၄၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မုခံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှု၊ ဝါဟိယတိ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝါဟိယမာ
နဉ္စ၊ ရွက်ဆောင်သည်ဖြစ်၍လည်း။ အနိဝတ္တန္တံ၊ တဘန်မပြန်လာခြင်းသို့၊
ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ တဝ၊ သင်ပုဏ္ဏား၏၊ နဂီလံ၊ ထွန်တုံးကို၊ ဝဟန္တံ၊
ဆောင်ရွက်သော၊ ရရစေရဟံ၊ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ ခေတ္တကောဋီ၊
လယ်နဖူးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပုန၊ တဘန်၊ နိဝတ္တတိယထာ၊ ပြန်လာသကဲ့
သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ရရစေရဟံ၊ သမ္ပပ္ပခန့်တရား
တည်းဟူသော ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ အနိဝတ္တတိ၊ တဘန်မပြန်
မပြန်လာပြီ၊ ဒိပင်္ဂါရကာလတော၊ ဒိပင်္ဂါရဘုရားရှင်ကာလမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတေဝ၊ ရှေးရှုသွားသည်သာတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
တေနတေန၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနကိလေသော၊ ပယ်အပ်သော
ကိလေသာတို့ကို၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ တဝ၊ သင်ပုဏ္ဏား၏၊ နဂီလေန၊ ထွန်တုံးဖြင့်၊ ဆိန္ဒုခန့်၊ ဖြတ်အပ်
ကုန်သော၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း၊ အပရသ္မိံ၊ သမယေ၊
တပါးသောနောက်ကာလ၌၊ ဆိန္ဒုတဗ္ဗာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပဌမမဂ္ဂဝသေ
န၊ သောတာ ပတ္တိမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌေ၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်
အကုသိုလ် တရား၏ တစ်တံတည် ရာဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ ဒုတိယဝသေန၊ ဒုတိယဖြစ်သောသကဒါဂါမိမဂ်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဩဠာရိကေ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ တတိ
ယဝသေန၊ တတိယဖြစ်သော အနာဂါမိမဂ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုသဟဂ
တေ၊ အသေးအဖွဲ့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
စတုတ္ထဝသေန၊ စတုတ္ထဖြစ်သောအရဟတ္တမဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေ
သေ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ပဇဟန္တံ၊ ပစ်စွန့်ချက်၊ အနိဝတ္တန္တံ၊
တဘန်မပြန်လာသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ အထဝါ၊
တနည်းသော်ကား၊ ဂစ္ဆတိအနိဝတ္တန္တံ၊ ဂစ္ဆတိအနိဝတ္တံဟူသည်ကား၊
နိဝတ္တနရဟိတံ၊ တဘန်ဖြစ်ပြန်ခြင်းမှကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊
နိဗ္ဗာန်သို့သွားတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တံရရစေရဟံ၊ ထိုသမထန္တာတည်းဟူသော
ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနိဝတ္တန္တံဟူသောပုဒ်၌၊ ပ
ဒန္တေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မမ၊ ငါဘုရား
၏၊ တံရရစေရဟံ၊ ထိုဆက်ခတ်ရင်းတိုင်ဟူသောသမထတရားသည်။

ဂန္ထန္တိယဿ။ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့သွားသကဲ့သို့လည်း။ တဝ။ သင်၏။ ရရ
 ခေရယှံ။ ဆက်ခတ်ရင်းတိုင်သည်။ တံနိဗ္ဗာနဌာနံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။
 နဂန္ထတိ။ မသွားနိုင်ချေ။ ကဿကော။ ကုသိုလ်တည်းဟူသော လုပ်ထွက်
 ယောကျ်ားသည်။ ယတ္ထ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆာ။ ရောက်သည်ရှိ
 သော်။ အသေခကော။ ရိုးရိပ်ခြင်းမရှိသည်။ ဝိရဇော။ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောမြူမရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နသောစတိ။ မစိုးရိမ်။ ဇေတံပနဌာနံ။ ထို
 နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့ကား။ ဂန္ထတိ။ သွား၏။ ယတ္ထ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆာ။
 ရောက်၍။ နသောစတိ။ မစိုးရိမ်။ ယတ္ထ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ သတိပါဇ
 နေန။ သတိတည်းဟူသောနှင်တံဖြင့်။ ဇေတံဗိရိယဓရုခေရယှံ။ ထိုဗိရိယ
 တည်းဟူသောဆက်ခတ်ရင်းတိုင်ခွားကို။ စောဒေန္တော။ နှိုးဆော်လျက်။
 ဂစ္ဆာ။ သွားသည်ဖြစ်၍။ မာဒိသော။ ငါကဲ့သို့သော။ ကဿကော။ ကုသိုလ်
 တည်းဟူသောလုပ်ထွက်ယောကျ်ားသည်။ အသေခကော။ ရိုးရိပ်ခြင်းမရှိ။
 နိသေခကော။ ရိုးရိပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရဇော။ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူမ
 ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ နသောစတိ။ မစိုးရိမ်။ သဗ္ဗသေခကဿဗ္ဗသမုပ္ပာ
 တဘူတံ။ အလုံးစုံသောရိုးရိပ်ခြင်းတည်းဟူသောပြောင့်ကိုခွါ နှုတ်ရာဖြစ်
 သော။ နိဗ္ဗာနာမသင်္ခါတံ။ နိဗ္ဗာန်အမြှောက်ဟုဆိုအပ်သော။ တံဌာနံ။ ထိုအရပ်
 သို့။ ဂန္ထတိ။ ရောက်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။
 ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ နိဂမနံ။ နိဂုံးအပ်သည်ကို။ ကရောဇ္ဇော။ ပြုတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံဂါထံ။ ဤဂါထာကို။ အေ
 ဟာ။ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာဟာ။ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ပြောဟူ၏။
 ပုဏ္ဏား။ မေ။ ငါ၏။ ကသိကဌာ။ ကုသိုလ်ထွက်ရာအရပ်၌တည်သော။ ဇေသာ။
 ဤသဒ္ဓါတည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ သာသဒ္ဓါ။ ထိုသဒ္ဓါတည်း
 ဟူသောမျိုးစေ့သည်။ အမကပ္ပလံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော အသီးရှိသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဇေတံကသိ။ ထိုသို့သော ကုသိုလ်တည်းဟူသော ထွက်
 ယက်ခြင်းကို။ ကသိတွာ။ ထွက်ယက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒုက္ခာ။ ခပ်သိမ်းသော
 ဆင်းရဲခြင်းမှ။ ကဿကော။ ကုသိုလ်ကိုထွက်ယက်သောယောကျ်ားသည်။
 ပရမ္ပတိ။ လွတ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ မိန့်တော်မူ၏။ အယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား။ တဿာ။ ထိုဂါထာ၏။ သင်္ခေပတ္ထော။ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်
 တည်း။ ပြောဟူ၏။ ပုဏ္ဏား။ ပဿ။ ရှုလော။ ဇေသာသဒ္ဓါ။ ဤသဒ္ဓါတရားသည်။
 ဗိဇော။ မျိုးစေ့မည်၏။ တပေါဝုပ္ပိယာ။ အကျင့်တည်းဟူသောမိန့်ရှာသော
 ကြောင့်။ အနုဂ္ဂဟိတွာ။ အစဉ်အတိုင်းပြီးမြောက်အပ်သော။ ကသိ။ ကုသိုလ်

၉၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ပညာမယံ၊ ပညာဖြင့်ပြီးသော၊ ယုဂနဂ်လ္လ၊ သမ်းဗိုး
ထွန်တုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဟိရိမယံ၊ ဟိရိတရားဖြင့်ပြီးသော၊ ဤသဉ္စ၊ ထွန်
သန်ကိုလည်းကောင်း၊ မနောမယေန၊ သမာဓိတည်းဟူသော မနဖြင့်ပြီး
သော၊ ယောဂတ္တေန၊ ကြိုးဖြင့်၊ ဧကာဗန္ဓ၊ တစ်လည်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ပညာနဂ်လေ၊ ပညာတည်းဟူသောထွန်တုံး၌၊ သတိဗာလံ၊ သတိ
တည်းဟူသောထွန်သွားကို၊ အာကောဇ္ဇေတွာ၊ စိုက်၍၊ သတိပါစနံ၊ သတိ
တည်းဟူသောနှင်တံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ကာယဝစိအာဟာရဂုတ္တိယာ၊
ကာယကံဝစိကံအာဟာရတို့၌စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂေါပေတွာ၊ လုံခြုံ
စေ၍၊ သစ္စနိဒ္ဓါနံ၊ လေးပါးသောသစ္စာဖြင့်ကိလေသာ တည်းဟူသောမြက်
တို့ကို ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သောရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရား
သည်၊ ပမောစနံ၊ ယောဂလေးပါးမှလွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝိရိယဓရ
စောရယံ၊ သမ္ပပုဓာနိဝိရိယဟုဆိုအပ်သောဆက်ဆံရင်းတိုင်ခွားသည်၊
ယောဂက္ခေမာဘိမုခံ၊ ယောဂ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရှေးရှု၊ အနိဝတ္တန္တံ၊ တာဝန်
မပြန်လည်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ဝါဟန္တေန၊ ရွက်ဆောင်သဖြင့်၊ ကသိကဉ္စာ၊
ထွန်ယက်ခြင်းသည်၊ ကသိကဗ္ဗပရိယောသာနံ၊ ထွန်ယက်ခြင်းကိစ္စပြီးပြီး
သော၊ စတုဗ္ဗိဓံသာမညဗလံ၊ လေးပါးအပြားရှိသောဖိုလ်တည်းဟူသောအ
သီးသို့၊ ပါပိတာ၊ ရောက်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ သာကသိကဉ္စာ၊ ထိုသို့သော
ကုသိုလ်ကိုထွန်ယက်ခြင်းသည်၊ အမတပ္ပလော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအသီး
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမတန္တိ၊ အမတဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနာနိသံသာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သာခေါပနေသာသာခေါ
ပနေသာကသိ၊ ထိုသို့သောကုသိုလ်တည်းဟူသောထွန်ယက်ခြင်းသည်၊
ဧကသမ္ဘ၊ တယောက်သော၊ မမေဝ၊ ငါဘုရားအားသာလျှင်၊ အမတဗလော၊
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်လေသေး၊ အဝိစခေါ
ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယောဂေကောစိ၊ အမှတ်မရှိတရံတလောကံသော၊ ခတ္တိ
ယောဝါ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်၎င်း၊ သုဒ္ဓေါ
ဝါ၊ သူခင်းရဲသည် လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း၊
ဧတံကသိ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသောထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ကသတိ၊ ထွန်
သည်ဖြစ်၏၊ သောသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ ဧတံကသိ၊ ထိုကုသိုလ်
တည်းဟူသော ထွန်ယက်ခြင်းကို၊ ကသိတွာ၊ ထွန်ယက်သည် ရှိသော်၊
သဗ္ဗဒုက္ခာပမုစ္စတိတိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာပမုစ္စတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသ္မာ၊ အလုံးစုံ

သော၊ ဝဋ်ဒုက္ခဒုက္ခဒုက္ခသင်္ခါရဝိပရိတာမဒုက္ခ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဒုက္ခဒုက္ခသင်္ခါရဒုက္ခဝိပရိတာမဒုက္ခ၊ ပရုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပြောဟူသော၊ ကသိတာရန္တီဇပုဏ္ဏားအား၊ အရဟတ္တနိက္ခဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အထွဋ်တရားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပရိယောဿနံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သမာဓပသိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ တတော၊ ထိုနေောင်မှ၊ ပြောဟူသော၊ ကသိတာရန္တီဇပုဏ္ဏားသည်၊ ဂန္တိရုတ္တဒေသနံ၊ နက်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိသော ဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားရသည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကသိဗလံ၊ လုပ်ယာထွန်ခြင်းအကျိုးသည်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ၊ သုံးဆောင်စားသောက်၍၊ အပရုတ္တဇဝ၊ နောက်ကာလ၌သာလျှင်၊ ဆာတော၊ ငတ်မွတ်တတ်ပြန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဿပန၊ ဤရဟန်းဂေါတမ၏ကား၊ ကသိ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ထွန်ယက်ခြင်းသည်၊ အမတပ္ပလံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အကျိုးရှိပေ၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်တည်းဟူသော လုပ်ထွန်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ၊ ပရုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိပ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝိဒိတွာ၊ သိရ၍၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညို၏၊ ပဿန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသော အခြင်းအရာကို၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ ပါယာသံ၊ နို့၊ ဂဏာကို၊ ဒါတု၊ လှူအံ့သောငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အထခေါဘဂဝါ၊ ကသိတာရန္တီဇဘေတိအာဒိ၊ အထခေါဘဂဝါ ကသိတာရန္တီဇဘေဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအထခေါအစရှိသော စကား၌၊ မဟတိယာတိ၊ မဟတိယာဟူသည်ကား၊ မဟတိယံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကံသပါတိယာတိ၊ ကံသပါတိယာ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌၊ သတ သဟဿန္တနိကော၊ အစိုးတသိန်းထိုက်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သုဝဏ္ဏထာလေ၊ ရွှေခွက်၌၊ ဝဇေတွာတိ၊ ဝဇေတွာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ အနားရေးသို့ဝင်စေ၍၊ အာကိရိတွာ၊ လောင်း၍၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘပဝတောဥပနာမေသိတိ၊ ဘဂဝတောဥပနာမေသိဟူသည်ကား၊ သပ္ပိမရဗာဏိတာဒိဟိ၊ ထောပတ်ပျားတင်းလဲအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ အထူးဆန်းကြယ်စီရင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒုက္ခလဝိတာနေန၊ ခွဲဖြိုဝှဲဆုံးမိတန်ဖြင့်၊ ပဒုန္တောဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဥက္ခိဝိတွာ၊ ချီရှက်၍၊ သဏ္ဌိစုံ၊ ရှိသေစွာ၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းသောဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အံထံတော်သို့၊ အဘိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့၏၊ ကိ၊ အဘယ်သို့သော

စကားကို၊ ဝတွာဆို၍၊ အဘိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ ရှင်ဂေါတမသည်၊ ပါယာ
 သံ၊ နို့၊ ဝဏာကို၊ ဘုရားထူးဆောင်တော်မူလော၊ ဘဝံ၊ ရှင်ဂေါတမသည်၊
 ကသကော၊ သယံထွန်ယောကျာ်းပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာဆို၍၊
 အဘိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကသဘာဝသ၊ နေကာချ
 ကံ၊ သယံထွန်ယောကျာ်း၏အဖြစ်ပြီးကြောင်းကို၊ ယံဟိဘဝံ(ပ)ကသတိ
 တိ၊ ယံဟိဘဝံ(ပ)ကသတိဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ဘဝံဂေါတမော၊ ရှင်ဂေါတမသည်၊ အမတဗလံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော အကျိုးရှိသော၊ ယံကသိ၊ အကြင်လယ်ယာထွန်ခြင်းကို၊
 ကသတိ၊ ထွန်ယက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါထာဘိဂီတန္တိ
 အာဒိ၊ ဂါထာဘိဂီတံဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂါထာဘိဂီတန္တိ၊ ဂါထာဘိဂီတံဟူသည်ကား၊ ဂါထာ
 ဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိဂီတံ၊ အထူးသိခြင်းကဲ့သို့ဖွဲ့နွဲ့သည်ဖြစ်၍ဆိုအပ်
 သောစကားတည်း။ ဂါထာဗော၊ ဂါထာတို့ကို၊ တာသေတွာ၊ ဆို၍၊ လဒ္ဓံ၊
 ရအပ်သောအစာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ မေတိ၊ မေဟူသည်ကား၊ မဟာ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဘောဇနေယျန္တိ၊
 အဘောဇနေယျံဟူသည်ကား၊ ဘုရားနာရဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမ္ပဿတန္တိ၊ သမ္ပဿတံဟူသည်ကား၊ သမ္ပာအာဇီဝ
 သုဒ္ဓိ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ပဿတံ၊ ကြည့်ရှု
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဿ
 တံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား၊ ဘုရားနာရဟံ၊ သုံးဆောင်တော်
 မူခြင်းငှါ ထိုက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေသဓမ္မောတိ၊ နေသဓမ္မောဟူသည်ကား၊ ဂါထာ
 ဘိဂီတံ၊ ဂါထာဖွဲ့၍ ဆိုအပ်သောစကားဖြင့် ရအပ်သောပစ္စည်းကို၊ ဘုရား
 တဗ္ဗန္တိ၊ သုံးဆောင်အပ်၏ဟု၊ ဇေသဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ဇေတံစာရိတ္တံ၊
 ဤသို့သောအကျင့်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂါထာဘိဂီတံ၊ ဂါထာဖွဲ့၍သိချင်းကဲ့
 သို့စကားပြိုင်ဆို၍ရအပ်သောပစ္စည်းကို၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ ပနဒန္တိ၊
 ပစ်ခါတော်မူကုန်၏၊ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်တော်မူကုန်၏၊ နဘုရား၊ သုံးဆောင်
 တော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကံ၊ ပန။

အဘယံသို့နည်းဟူမူကား။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါယာသတ္ထံ၊ နိဂဏာအလို၌။ ဂါယာ၊ ဂါထာကို။ အဘိဂီတာ၊ ဖွဲ့နွဲ့၍ဆိုအပ်၏။ ယေန၊ အကြင်နို့ ဂဏာကို လိုသောကြောင့်။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေဝဇေယျ၊ အကပ်၍ဆိုငြားအံ့။ ဇေမတ္ထံ၊ ထိုနို့ဂဏာလို့၌။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂီတာ၊ ဂါထာဖွဲ့၍သီချင်းသီခြင်းကဲ့သို့စကားပြိုင်ဆိုလိုသည်။ န၊ မဟုတ်။ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပါတော၊ နံနက်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ခေတ္တသမိပေ၊ လယ်၏အနီး၌။ ဥတွာ၊ ရပ်လာ၍။ ကဋ္ဌန္တု၊ သိက္ခံပိ။ တယောဂ်မမျှသောဆွမ်းကိုလည်း။ အလဘိတွာ၊ မရမူ၍။ ပုန၊ တဘန်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍။ လန္ဓ၊ ရအပ်၏။ တဒေတံလန္ဓံ၊ ထိုသို့ရခြင်းသည်။ နုဋ္ဌနစ္စကာဒိဟိ၊ ကချေသည်ကျွမ်းသမားအစရှိသောသူတို့သည်။ နစ္စိတွာစ၊ ကသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဂါယိတွာစ၊ သီသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ လန္ဓသဒိသံ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းနှင့်တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဂါထာဘိဂီတာန္တိ၊ ဂါထာဘိဂီတံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ မာဒိသာနုဋ္ဌေ၊ ငါနှင့်တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား။ ဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘောဇနေယျန္တိ၊ အဘောဇနေယျံဟူ၍။ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အပ္ပိန္နာနုဋ္ဌပံ၊ အပ္ပိန္နတာတရားအား လျော်သည်။ သစေနဟောတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်အံ့။ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ ပန္နိမံ၊ နောက်လာလတ္တံ့သော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ အနုကမ္ပမာနေနဝါ၊ အစဉ်အတိုင်း သနားတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ယတြိစနာမ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ပကာသိတေနာပိ၊ ပြအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ သာဘံ၊ လာဘ်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုရအပ်သောလာဘ်ကို။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အပ္ပိန္နာ၊ အလိုနည်းသော၊ စာဒိကာရော၊ စာဒိကာရအမည်ရှိသော၊ ဣန္ဒြိယ ကာရောယထာ၊ အိုးထိန်းသည်ကဲ့သို့တည်း။ တတြိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ကောဋိပ္ပတ္တအပ္ပိန္နတာယ၊ အဆုံးသို့ရောက်တော်မူသော အလိုနည်းသောတရားနှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဂုဏပကာသနေန၊

၃၅၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုပြသဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ လာသံ၊ လာဘ်ကို၊ သာမိ
 ယိသာတိ၊ သာယာတော်မူပေအံ့နည်း၊ ပာတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ယုတ္တမေ
 ဝ၊ တရားအားလျော်သည်သာ ဖြစ်သော၊ လာဘံ၊ လာဘ်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤတရားနှင့်လျော်သောလာဘ်ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်တော်မူခြင်းသည်၊ ဝတ္တံ၊ ငတ်တော်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 ဂါထာဘိဝိတံမေ အစရှိသော သုံးပါးဖြင့်၊ အပ္ပသန္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ
 သော၊ အဒါတုကာမံ၊ ပေးလှူခြင်းငှါအလိုမရှိသော၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊
 ဂါထာဘာသနေန၊ ဂါထာကိုဟောပြောသဖြင့်၊ ဒါတုကာမတံ၊ လှူစေခြင်း
 ငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏော၊ ဂေါတမော၊ ဟောနံ၊
 ဂေါတမသည်၊ ဘောဇနံ၊ နို့၊ ဂဏာတည်းဟူသောဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ
 သိ၊ အလှူခံတော်မူ၏၊ အာမိသကာရဏာ၊ အာမိသဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်း ဂေါတမ၏၊ ဒေသနာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သောတရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဌာ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အဝိဇ္ဇေ
 ကဝါဒါ၊ အကျော်အစောမဲ့သော ဆိုခြင်းမှ၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊
 မောစေန္ဒြာ၊ လွှတ်တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒေသနာပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဒေသနာ
 တော်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒိပေတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာဇီ
 ဝပါရိသုဒ္ဓိံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေ
 သတိ၊ ပြာဟ္မဏာဂုတ္တိ၊ ရေသာတိ၊ ဓမ္မေသတိ၊ ပြာဟ္မဏာဂုတ္တိ၊ ရေသာဟူသော
 အဆုံးပါဒကို၊ အာဟာမိနံ၊ ကော်မူ၏၊ ဘဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဓမ္မေ
 ဝါ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိတရားသည်လည်းကောင်း၊ ဒေသိသုစရိတဓမ္မေဝါ၊
 ဆယ်ပါးအပြားရှိသော သုစရိတ်တရားသည် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ စရိတဓမ္မေဝါ၊ ကျင့်အပ်သော တရားသည်လည်း
 ကောင်း၊ သတိသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိလျက်၊ အနုသဟဂတော၊ အစဉ်
 အတိုင်းအတူတကွသည်၊ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား
 ဂုတ္တိဇိဝိတဂုတ္တိ၊ အသက်မွေးတော်မူခြင်းကို၊ ဧသေသေန၊ ရှာဖွေတော်မူ
 ခြင်းသည်၊ ပရိယေသနာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရှာဖွေတော် မူခြင်းသည်၊
 ဧကန္တဝေါဒါတာ၊ စင်စစ်ဖြူစင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာကာ
 သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ပါဏိပဿာရဏကပ္ပါ၊ လက်ဝါးကိုဖြန့်သောအခါနှင့်
 တူပေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏော၊

ကသိဘာရန္တီစပုဏ္ဏားသည်။မေ၊ငါ၏ပါယာသံ၊နို့၊ဂဏာကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊
ပပင်တော်မူခဲ့၏၊တော်တော်စနံ၊ဤဘောဇဉ်သည်၊ အကပ္ပိယံကိရ၊ မအပ်
လေသတတ်၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ အညေစ၊နို့၊ဂဏာမှတပါးသောပစ္စည်း
တို့ကိုလည်း၊ဓာသို့၊ထိုရဟန်းဂေါတမ၌၊ဒါတံ၊ပေးလှူအံ့သောငှါ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊နုလဘာမိ၊မရချေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေါမနဿ၊နှလုံးမသာယာခြင်း
ကို၊ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ အညံ၊တပါးသောအလှူကို၊ အပ္ပေဝနာမပဋိစ္စ
ဏေပယ၊အလှူခံငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊
တံ၊ထိုအကြံကို၊ဥတွာ၊သိတော်မူ၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာ
စာရေဝလံ၊ ဆွမ်းခံတော်မူအံ့သောအခါကို၊ ပရိန္တိန္တိတွာ၊ပိုင်းခြားတော်
မူ၍၊ဧတ္တကေန၊ဤမျှလောက်သော၊ကာလေန၊အခါဖြင့်၊ ဣမံဗြာဟ္မဏံ၊ဤ
ကသိဘာရန္တီစပုဏ္ဏားကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပဿဒေဿာဒိတိ၊
ကြည်ညိုစေအံ့ဟု၊ အာဂတော၊ကြွတော်မူလာ၏၊ ဗြာဟ္မဏောစ၊ပုဏ္ဏား
သည်လည်း၊ဒေါမနဿ၊နှလုံးမသာသည်ကို၊အကာသိ၊ပြုလေ၏၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊တေနဒေါမနဿေန၊ထိုဒေါမနဿဖြင့်၊မပမိ၊ငါဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊
စိတ်ကို၊ပဏောပေတွာ၊ပျက်စေ၍၊ အမတဝရဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
မြတ်သောတရားကို၊ပဋိဝိဇ္ဈိတံ၊ထိုးထွင်း၍သိအံ့သောငှါ၊ နုသက္ခိဿတိ၊
မတတ်နိုင်လတ္တံ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ကြံတော်မူ၍၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊က
သိဘာရန္တီစပုဏ္ဏားအား၊ပဿဒေနနတ္ထံ၊ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ
တေန၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပတ္တိတမနောရထံ၊ တောင်းတအပ်သောနှလုံး၏
အလိုကို၊ ပုဓရန္တော၊ ပြည့်စေလျက်၊အညေနစကေဝလိနန္တိ၊ အညေနစ
ကေဝလိနံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ထိုဂါယာ
၌၊ကေဝလိနန္တိ၊ကေဝလိနံဟူသည်ကား၊သဗ္ဗကုဏပရိပုဏ္ဏံ၊အလုံးစုံကုဏ်
ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဝါ၊တနည်းကား၊သဗ္ဗယောဂဝိသီယုတ္တံ၊အလုံးစုံ
သောယောဂမှကင်းသော၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊မဟန္တာနံ၊မြတ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓာဒိကုဏာနံ၊သီလက္ခန္ဓာအစရှိ
သောကျေးဇူးတို့ကို၊ ဧသနတော၊ ရှာဖွ်ဖတ်သောကြောင့်၊ မဟေသိ၊
မဟေသိမည်၏၊ ပရိက္ခိဏသဗ္ဗာသဝတ္ထော၊ ကုန်ပြီးသော အလုံးစုံသော
အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သီတာသဝံ၊သီတာသဝမည်၏၊ ဟတ္ထ
ပါဒကုက္ကုတ္တာဒိဂူပသန္တတ္တာ၊လက်ခြေ၏လှုပ်ရှားခြင်းကုက္ကုတ္တအစရှိသည်
တို့မှကင်းခြင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊သဗ္ဗကုက္ကုတ္တဂူပသန္တံ၊သဗ္ဗကုက္ကုတ္တ
ဂူပသန္တမည်၏၊ဥပဋ္ဌဟဿုကိ၊ဥပဋ္ဌဟဿုဟူသည်ကား၊ ပရိဝိသခေ၊

လုပ်ကျွေးပွေးလေလော၊ မာနယသျှုတ်နှိုးလေလော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မ
 ကောန၊ ကာသိတာ၊ မုဒ္ဒါ၊ ဓမ္မဗျူဟာ၊ သည်၊ စိတ္တော၊ နှလုံး၊ မသောယာ၊ သောမိတ်သည်
 ဥပ္ပါဒ်တော်၊ ဖြစ်လေသော်လည်း၊ ပရိယာယ၊ မေဝ၊ ပရိယာယဓေသနာကို
 သာလျှင်၊ ဘဏတိ၊ ပြောဟောတော်မူ၏၊ ဟုံ၊ သင်သည်၊ အာဟာရေဟိ၊
 ဆောင်ခဲ့လော၊ ဧဟိ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နတုဘဏတိ၊ ဆိုတော်မမူ၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဥတ္တနမေဝ၊ ပေါ်သော
 အနက်ရှိသည်သာတည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံပါယာသောစ၊ ဤနို့
 ဂဏာကိုကား၊ သဂဝတော၊ ဘုရားရှင်၏၊ အတ္ထာယ၊ အလိုငှါ၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ အာနိတော၊ ဆောင်အပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုနို့၊ ဂဏာကို၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဆန္နေန၊ အလိုဆန္ဒဖြင့်၊ ကဿပိ၊ တရံတယောကံသော
 သူအား၊ ခေါ်ထုံ၊ ပေးလှူအံ့သောငှါ၊ နအာဟာရေမိ၊ မဆောင်ခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ အထကသသစာဟန္တိ၊ အထကသသစာဟံ အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟာ၊ နားတော်လျှောက်လေ၏၊ တဟော၊ ထိုနောင်မှ၊ သဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပါယာသံ၊ နို့၊ ဂဏာသည်၊ တထာဂတဉ္စ၊ လာခြင်း
 ကောင်းသောဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တထာဂတသဂကဉ္စ၊ လာခြင်း
 ကောင်းသောဘုရားရှင်၏တပည့်သားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဋ္ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ အညဿ၊ သူတပါးအား၊ အဇီရဏဓမ္မော၊ မကြေနိုင်သောသဘော
 ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ထိ၍၊ နခွါဟန္တိ၊ နခွါဟံအစရှိသော စကားကို၊
 အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဒေဝကဝစနေန၊ သဒေဝက
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ ပဉ္စကာမာဝစရဒေဝဂ္ဂဟဏံ၊ ငါးထပ်သောကာမာဝစရနတ်တို့
 ကိုယူအပ်၏၊ သမာရုကဝစနေန၊ သမာရုကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဆဋ္ဌကာမာဝစရဒေ
 ဝဂ္ဂဟဏံ၊ ခြောက်ထပ်ခြောက်သော ကာမာဝစရနတ်တို့ကို ယူအပ်၏၊
 သဗြဟ္မကဝစနေန၊ သဗြဟ္မကသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣပါဝစရဗြဟ္မဂ္ဂဟဏံ၊ ဣပါဝစ
 ရဗြဟ္မာကိုယူအပ်၏၊ အဣပါဝစရာပန၊ အဣပါဝစရ နတ်တို့သည်ကား၊
 နဘုဇ္ဇေယျံ၊ မစားကုန်ရာ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသမ္ဘာဝနေယျံ၊
 မငြီးမွမ်းရာ၊ သသမဏဗြာဟ္မဏိဝစနေန၊ သသမဏဗြာဟ္မဏိသဒ္ဓါဖြင့်၊
 သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ ပစ္စတ္တိကသမဏဗြာဟ္မဏဂ္ဂဟဏံ၊ ရန်သူ
 ဖြစ်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုယူအပ်၏၊ သမိတပါပဗာဟိတပါပ သမဏ
 ဗြာဟ္မဏဂဟဏဉ္စ၊ ငြိမ်းပြီးသောမကောင်းမှုအပဋ္ဌိအပ်ပြီးသောမကောင်း
 မှုရှိကုန်သော ရဟန်းရဟန္တာတို့ကိုလည်းယူအပ်၏၊ ပဇာဝစနေန၊ ပဇာ
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ သတ္တသောကဂ္ဂဟဏံ၊ သတ္တသောကကို ယူအပ်၏၊ သဒေဝ

မနုဿ ဝစနေန၊ သဒေဝ မနုဿသဒ္ဓါဖြင့်၊ သမ္မုတိဒေဝ အဝသေသ
မနုဿပ္ပဟဏံ၊ သမ္မုတိနတ် ကြွင်းသော လူအပေါင်းကို ယူအပ်၏။ ဇေဝံ
ဤသို့၊ ဤဝုန်တို့တွင်၊ ကိဟိဝစနေဟိ၊ သဒေဝကေ၊ လောကေအ
စရှိသော သုံးဝုန်တို့ဖြင့်၊ ဩကာသလောကော၊ ဩကာသလောကကို၊
ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဒွိဟိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏိယာ အစရှိသောနှစ်ဝုန်တို့
ဖြင့်၊ ပဇာဝသေန၊ ပဇာသဒ္ဓါ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တ
လောကကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
သေဝဏ္ဏန၊ ဤအဖွင့်သည်၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝိတ္ထာဓောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ အာဇ္ဇဝကာသုတ္တေ၊ အာဇ္ဇဝကသုတ်၌၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ ကဿပန၊ အဘယ်ကြောင့်
ကား၊ သဒေဝကာဒိသု၊ နတ်နှင့်တကွသောလူအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကသမိ၊
တရံတယောက်သောသူအား၊ သမ္မာပရိဏာမံ၊ ကောင်းစွာကြေခြင်းသို့၊
နဝဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ ဩဇ္ဇာရိကသုခုမောဇာပက္ခိပနတော၊ ရုန့်ရင်းသောအစာ၌သိပ်မွေ
သောဩဇာကိုထည့်သွင်းလေသောကြောင့်၊ သမ္မာပရိဏာမံ၊ ကောင်းစွာ
ကြေခြင်းသို့၊ နဝဇ္ဇေယျ၊ မရောက်နိုင်လေရာ၊ ဣမသ္မိ၊ ပါယာသေ၊ ဤနို့၊ ဝ
ဏာ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဂဟိတမတ္တေယေဝ၊ ယူ
ခါမျှ၍သာလျှင်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဩဇာ၊ နတ်ဩဇာကို၊ ပက္ခိတ္တာ၊
ထည့်သွား လေသောကြောင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိဏာမံ၊ ကြေခြင်း
သို့၊ နဝဇ္ဇေယျ၊ မရောက်နိုင်ရာ၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ သုဇာတာယ၊
သုဇာတာ၏၊ ပါယာသေဝ၊ နို့၊ ဝဏာ၌လည်းကောင်း၊ စုန္ဒဿဝ၊ စုန္ဒမည်
သောပန်းထိပ်၏လည်း၊ ပဝမာနေ၊ ချက်အပ်သော၊ သုကရမဒ္ဓဝေ၊ ဝက်
သားဖြမ်း၌လည်းကောင်း၊ ဝေရုဇ္ဇာယ၊ ဝေရုဇ္ဇာပြည်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဂဟိတာလောပအာလောပေ၊ ယူတော်မူအပ်သော ဆွမ်း
လုပ်တိုင်း၌၊ တေသဇ္ဇနန္ဒကေဝ၊ တေသဇ္ဇနန္ဒက၌လည်း၊ ကစ္စာယနဿ၊
ကစ္စည်းလုလင်၏၊ ဂုဇ္ဇကု န္တ သ္မိ၊ တင်လဲအိုး၌၊ အဝသိဋ္ဌဂုဇ္ဇေ၊ အကြွင်းဖြစ်
သောတင်လဲ၏၊ သောအာဟာရော၊ ထိုအာဟာရသည်၊ ဩဇ္ဇာရိကသုခုမော
ဇာပက္ခိပနတော၊ ရုန့်ရင်းသောအစာ၌သိပ်မွေသောဩဇာကိုထည့်သွင်း
လေသောကြောင့်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့အား၊ နပရိဏမတိ၊ မကြေ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ သုခုမသရိရာ၊ နူးညံ့သိပ်မွေသော ကိုယ်ရှိကုန်၏။
တေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ ဩဇ္ဇာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသော၊ မနုဿာဟာရော၊

လူတို့၏အာဟာရသည်၊ နုသမ္ပာပရိဏမတိ၊ ကောင်းစွာ မကြေနိုင်လေ၊
မနုဿာနံဝိ၊ လူတို့အားလည်း၊ နုပရိဏမတိ၊ မကြေနိုင်လေ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဩဠာရိကသရိရာ၊ ရှန်ရင်းသောကိုယ်ရှိကုန်၏၊
တေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ သုရမော၊ သိပ်ပွေ့သော၊ ဒိဗ္ဗောဇာ၊ နတ်ဩဇာသည်၊
နုသမ္ပာပရိဏမတိ၊ ကောင်းစွာမကြေနိုင်လေ၊ တထာဂတဿပန၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအားကား၊ ပကတိအဂ္ဂိနာဝ၊ ပြကတေတေဇောဓာတ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊
ဒိဗ္ဗောဇာ၊ နတ်ဩဇာသည်၊ ပရိဏမတိ၊ ကြေ၏၊ ကာယဗလံဉာဏဗလပ္ပ
ဘာဝေန၊ ကိုယ်တော်၏အားဉာဏ်တော်၏အားအစွမ်းဖြင့်၊ သမ္မာဇီရတိ၊
ကောင်းစွာကြေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏၊ တထာဂတဿဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊
ဝိဏာသဝဿစ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ သမာဓိဗလေနဝိ၊ သမာဓိ၏
အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ မတ္တညတယစ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုထိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဏမတိ၊ ကြေ၏၊ ဣတေသေ၊ ရဟန္တာတို့မှ
တပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယန္တေနံဝိ၊ တန်ဖိုးရှိသောသူတို့အားလည်း၊ နုပရိဏ
မတိ၊ မကြေ၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အဝိန္နနိယံဝ၊
မကြံအပ်သည်သာတည်း၊ ဧသေသဘာဝေါ၊ ဤသို့သောသဘောသည်၊
ဗုဒ္ဓဝိသယော၊ ဘုရားရှင်တို့၏အရာပေတည်း၊ တေနဟိတွန္တိ၊ တေနဟိတွံ
ဟူသည်ကား၊ အညံ၊ ငါမှတပါးသောသူကို၊ နုပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ၊ မမ
စ၊ ငါအားလည်း၊ ပါယာသံ၊ နို့၊ ဝဏာသည်၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ မမ၊ ငါဘုရား
အား၊ အကပ္ပန္တံ၊ မအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သာဝကဿဝိ၊ တပည့်
သံဃာတော်အားလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နကပ္ပတိ၊ မအပ်၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံဗြာဟ္မဏာတိ၊ တံဗြာဟ္မဏဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ အပ္ပဟရိတေတိ၊ အပ္ပဟရိတဟူသည်ကား၊ ပရိတ္တဟရိတတိဏေ၊
အနည်းငယ်မျှစိမ်းရှင်သောမြက်ရှိသောဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါသာဏပိဋ္ဌိ
သဒိဓေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်နှင့်တူသော၊ အပ္ပာရုဋ္ဌဟရိတတိဏေ၊ စိမ်း
ရှင်သော မြက်မရှိသောအရပ်၌၊ အပ္ပါဏကေတိ၊ အပ္ပါဏကေဟူသည်
ကား၊ နိပ္ပါဏေ၊ ပိုးမရှိသောဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါယာသဇ္ဈောတ္ထတကာမု
ဏေန၊ နို့၊ ဝဏာသည် လွှမ်းအပ်သောအကြောင်းကြောင့်၊ မရိတဗ္ဗပါဏ
ရဟိတေ၊ သေအပ်သောပိုးမှကင်းသော၊ မဟောဒကက္ခန္ဓေ၊ များသောရေ
အရံ၌၊ တိဏာနိသဝိတေဟိ၊ မြက်ကိုမှီကုန်သော၊ ပါဏေဟိ၊ ပိုးတို့နှင့်၊ သဟ၊
ဇာကွ၊ တိဏာနုဉ္စ၊ မြက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဏကာနုဉ္စ၊ ပိုးတို့ကိုလည်း

ကောင်း၊ အနုကမ္ပနတ္ထာယ၊ အစဉ်သနားတော်မူအံ့သောငှါ၊ ဇေတံ၊ ဤအပ္ပ
 ဟရိတေဝါဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဗိမ္ဗိဇ္ဇာယတိ၊
 အသံသည်ဖြစ်ဖြစ်ကိုကဲ့သို့ပြု၏၊ ဗိမ္ဗိဇ္ဇာယတိ၊ ဖြစ်ဖြစ်ဖြစ်ကိုကဲ့သို့
 ပြု၏၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ပါယာသော၊ နို့ ဂဏသသည်၊ သဒ္ဓံ၊ ဖြစ်ဖြစ်ဟူသော
 အသံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သံရူပါယတိတိ၊ သံရူပါယတိဟူသည်ကား၊
 သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ရူပါယတိ၊ အထက်သို့တက်၏၊ သမ္ပရူပါယတိ
 တိ၊ သမ္ပရူပါယတိဟူသည်ကား၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အဓိမတ္တံ၊
 အတိုင်းထက်အလွန်၊ ရူပါယတိ၊ အနိုးထ၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဇေတံ၊
 ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ အကယ်၍ဆို
 ငြားအံ့၊ တဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အား
 ဖြင့်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ပါယာသဿ၊ နို့ ဂဏာ၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာ
 နုဘော်အားဖြင့်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ အာနု
 ဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ အညေသံ၊ တပါး
 ကုန်သော၊ ဒေဝယက္ခာဒိနံ၊ နတ်ဘီလူး အစရှိသောသူတို့၏၊ အာနုဘာ
 ဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တဂ္ဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ကသိတာရန္တီသုတ် ပုဏ္ဏားအား၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ သံဝေဂတ္ထံ၊ သံဝေဂရစ်မ့်သောငှါ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊ သေယျထာဝရိနာမာတိဇေတံပဒံ၊ သေယျ
 ထာဝရိနာမဟူသောဤဝန်သည်၊ ဩပဗ္ဗနိဒဿနမတ္ထံ၊ ဥပမာကိုပြအပ်သော
 အနက်ရှိ၏၊ ဗာလောယထာ၊ တနေပတ်လုံးလောလောပူသော ထွန်သွားကဲ့
 သို့၊ ဣတိတ္ထေမေဝ၊ ဤမျှသောစကားကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဝိဂ္ဂေါတိ၊ သံဝိဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ဗိက္ခေန၊ ဗိတ်ကြောင့်၊
 လောမဟာဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသောသဘောရှိ၏၊ သရိဓရေန၊
 ကိုယ်ကြောင့်၊ လောမဟာဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသော သဘော
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ သရိဓရေကိုယ်၌၊ နဝနဝတိလောမ
 ကူပသဟာသာနိ၊ အမွေးကိုးသောင်းကိုးထောင်တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏဘိတ္တိ
 ယာ၊ ရွှေနံရံ၌၊ အာဟာတမဏိနာဂဒန္တာဝိယာ၊ နှက်အုပ်သောသံမဃိနသင်
 စွယ်တို့ကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂါ၊ အထက်သို့တက်ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းသောစကားသည်၊ ပါကဇူမေဝ၊ ထင်ရှား
 သည်သာတည်း၊ တဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေသုပန၊ ခြေတော်တို့

၃၆၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

နှိကား၊ နိပတိတွာ၊ ဝဇ်လျှိုးတုပ်ကွ၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊
 အတ္တသန္တမောဒမာနော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဘိက္ကန္တံ တောဂေါတမ အဘိက္ကန္တံ တောဂေါ တမာတိ၊
 အဘိက္ကန္တံတောဂေါတမအဘိက္ကန္တံတောဂေါတမဟူ၍၊ ဧတံ၊ ဤကား
 ကိုး၊ အဂေါစ၊ လျှောက်လေ၏၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အယံအဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေါ၊ ဤ
 အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါသည်၊ အတ္တသန္တမောဒနော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအနက်
 ၌၊ ယုတ္တတိ၊ သင့်၏၊ ဝိတ္တာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ အဿ၊ ထို
 အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏံနာ၊ အနက်၏အဖွင့်သည်၊ မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏ
 နာယံ၊ မင်္ဂလသုတ်၏အဖွင့်၌၊ အာဝိ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 အတ္တသန္တမောဒနတ္ထေ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအနက်၌၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်
 ကြောင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တောဂေါတမ၊ အိုအရှင်
 ဂေါတမ၊ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်
 ၍၊ ဘလေစ၊ ကြောက်ရွံ့ဟိသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ကောဓေ
 စ၊ အမျှာထွက်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပသံသာယဉ္ဇေ၊ ခြီးမွမ်းသော
 အခါ၌လည်းကောင်း၊ တုရိတေစ၊ အဆာတလျင်ဖြစ်သောအခါ၌၎င်း၊
 ကောဇုဟလစ္ဆရေစ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်အံ့ဘွယ်သရဲရှိသောအခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ဟာသေစ၊ ရွှင်သောအခါ၌၎င်း၊ သောကစ၊ ပိုးရိမ်သော
 အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပသာဒေစ၊ ကြည်ညိုသောအခါ၌၎င်း၊ ဗုဓေ၊ ပညာ
 ရှိသည်၊ အာမေဋ္ဌိတံ၊ အာမေဋ္ဌိတံကို၊ ကရေကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဣမိနာလက္ခဏေနစ၊ ဤသို့သောသဒ္ဓါ၏လက္ခဏာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမ၊
 ဤအရာ၌၊ ပသာဒဝသေနစ၊ ကြည်ညိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ပသံသာဝသေနစ၊ ခြီးမွမ်းသည်၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အယံ
 အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေါ၊ ဤအဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါကို၊ ဗိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊
 အဘိက္ကန္တံ၊ အဘိက္ကန္တံဟူသည်ကား၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်
 ဘွယ်ရှိပေ၏၊ အဘိဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အလွန်လိုချင်ဘွယ်ရှိပေ၏၊ အတိမနာပံ၊ အလွန်
 နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေ၏၊ အဘိသုန္ဓရံ၊ အလွန်ကောင်းစွပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါတို့တွင်၊
 ဧကေန၊ တခုသော၊ အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေန၊ အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဧ
 ည္ဇနာတော်ကို၊ ထောမေတိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ ဧကေန၊ တခုသောအဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါ

ဖြင့်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပဿာဒံ၊ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ထောမေတိ၊ပြီးမွမ်း၏၊
 ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သညကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ဘောတောဂေါတမဿ၊ ရှင်ဂေါ
 တမ၏၊ ယဒိဒံယံ၊အံ့ဒံဓမ္မဒေသနံ၊အကြင်ဟောတော်မူအပ်သောတရားဒေ
 သနာတော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဘဒိဒံတံ၊အံ့ဒံဓမ္မဒေသနာ၊ထိုတရားဒေသနာ
 တော်သည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေ၏၊ ဘောတောဂေါ
 တမဿ၊အရှင်ဂေါတမ၏၊ဓမ္မဒေသနံ၊တရားဒေသနာတော်ကို၊အာဂမ္မ၊
 အကြောင်းပြု၍၊မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ယဒိဒံပဿာဒေါ၊အကြင်သဒ္ဓါယံကြည်
 ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိပေ၏၊တဒိဒံ၊ထိုသဒ္ဓါယံကြည်ခြင်းသည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊
 အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေ၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ဘဂဝတောဇေဝ၊မြတ်စွာ
 သုရား၏သာလျှင်၊ ဝစနံ၊ အမိန့်တော်စကားကို၊ ဧဒေအတ္ထေ၊နှစ်ချုပ်ချ
 သောအနက်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ထောမေတိ၊ပြီးမွမ်း၏၊ ဘောတော
 ဂေါတမဿ၊အရှင်ဂေါတမ၏၊ ဝစနံ၊စကားတော်သည်၊ ဒေါသနာသန
 တော၊ အပြစ်ကိုပျောက်ပေတတ်သောအားဖြင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်နှစ်
 လိုဘွယ်ရှိပေ၏၊ ဂုဏာဓိဂမနတော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးကို ရှိထိုက်ပေ
 သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏၊ တထာ၊ထိုမှတပါး၊
 သဒ္ဓါဇနနတော၊သဒ္ဓါတရားကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ပညာဇနနတော၊ ပညာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊
 သာတ္တတော၊အနက်နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်း၊သဗ္ဗုဒ္ဓနတော၊
 သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနုပဒတော၊ပေါ်သော
 ပုဒ်ရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဂန္တိရတ္တတော၊ နက်နဲသော အနက်
 အဓိပ္ပာယ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍသုခတော၊နားချင်းသာလှ
 သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဟဒယာဂီမနတော၊စိတ်နှလုံးသို့ရောက်သော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္တုက္ကံသနတော၊ မိမိကိုယ်ကိုမမြီးမြှောက်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း၊အပနုပ မ္ဘနတော၊သူတပါးကိုမရှုတ်ချသော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ကရုဏာသီတလတော၊ကရုဏာတော်၏ချမ်းမြေ့
 လှသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပညာဝဒါတတော၊ ပညာတော်ဖြင့်ဆို
 တော်မူပေသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အာပါတရမဏိယတော၊ ထင်
 ရှားစွာမွေ့လျော်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမုဒ္ဓက္ခမတော၊ မာန၊
 မာနမရှိသည်ဖြစ်၍ သည်းခံနိုင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုပဿန၊
 သုခတော၊နာကြားရခြင်း၌ချမ်းသာလှသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမံသိ၊

၃.၆၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ယမာနဟိတတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်လိုသော အကျိုးရှိလှပသောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်ရှိလှပေ၏။ ဣတိဇေမာဒိ
ဟိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ယောဇေတဗွံယှဉ်အပ်၏။ တတော၊ ထိုဝုဒ်
မှ၊ ပရုတ္တိနောက်၌လည်း၊ စတုဟိဥပမာဟိ၊ လေးချက်သောဥပမာတို့ဖြင့်၊
ဒေသနံယေဝ၊ ဒေသနာတော်ကိုပင်လျှင်၊ ထောမေတိ၊ ငြီးမွမ်း၏။ တတ္ထ၊
ထိုဥပမာဝုဒ်၌၊ နိကုဇ္ဇိတန္တိ၊ နိကုဇ္ဇိတံဟူသည်ကား၊ အခေမုခဋ္ဌပိတံ၊
အောက်သို့မျက်နှာပြု၍ထားအပ်သောအိုးကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟေဋ္ဌမုခ
ဇာတံ၊ မှောက်၍ထားအပ်သောသင်္ဘောရှိသောအိုးကို၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျာတိ၊
ဥက္ကုဇ္ဇေယျဟူသည်ကား၊ ဥပရိမုခံ၊ အထက်သို့မျက်နှာရှိသည်ကို၊ ကရေ
ယျ၊ ပြုရာ၏။ ပဋိစ္ဆန္တိ၊ ပဋိစ္ဆန္တံဟူသည်ကား၊ တိဏာဒိဟိ၊ မြက်အစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဓာဒိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ပိဝရေယျာတိ၊ ပိဝရေ
ယျဟူသည်ကား၊ ဥဋ္ဌာဇေယျ၊ ခွါထွပ်ရာ၏။ မုဋ္ဌသာတိ၊ မုဋ္ဌဿဟူသည်
ကား၊ ဒိဿမုဋ္ဌဿ၊ မျက်စိလည်သောသူအား၊ မဂ္ဂံအာစိက္ခေယျာတိ၊ မဂ္ဂံ
အာစိက္ခေယျဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ ဝဗောတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဧသ
ဇေသောမဗ္ဗေါ၊ ဤခရီးသည်၊ မဂ္ဂေါ၊ လိုအပ်သောခရီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဓေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အန္ဓကာရေတိ၊ အန္ဓကာရေဟူသည်ကား၊ ကာဠ
ပက္ခစတုဒ္ဒသိအမုက္ကေဗာန ဝနသဏ္ဍမေဗပဋ္ဌလေဟိ၊ လက္ခယံတခွဲလေး
ရက်မြောက်သော နေ့ညဉ့်လယ်သန်းခေါင်တခွဲနက်သော တောအုပ်တခွဲ
နက်သောဘိဝံတိုက်တို့ဖြင့်၊ စတုရံတမယိ၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်
စုံသော အဓိကံတို့ကို၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
ပဒတ္ထေ၊ ဝုဒ်၏အနက်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ
ယောဇနာ၊ အဓိပ္ပာယ်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်
သောသူသည်၊ နိကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ၊
ထွန်ထိသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သန္ဓေဗ္ဗပိမုခံ၊ သူတော်ကောင်းတရား
မှမျက်ကွယ်ရှိသော၊ အသန္ဓေမသုတော်တရားသို့၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ မံ၊
ငါ့ကို၊ အသန္ဓေမသုတော်တရားမှ၊ ဝဋ္ဌာပေန္တေန၊ ထတော်မူစေသဖြင့်၊
ပဋိစ္ဆန္တိ၊ မြက်သစ်ရှက်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ပိဝရေယျ
ယထာ၊ ဖွင့်ထွပ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကဿပဿ၊ ကဿပ
အမည်တော်ရှိသော၊ တဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနန္တရဓာနာ၊
သာသနာတော်ကွယ်သည်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊
ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဝဟနပဋိစ္ဆန္တိ၊ ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ချုပ်ဝိတ်ပေါင်းသည်ဖို့၊

၁-ဥရုဂဝင်-၄-ကသိဘာရန္တီသုတ်။

၃၆၉

လွှမ်းအပ်သော၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဝိဝေက္ခန္တန၊ ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊
 မုဠဿ၊ ခရီးမှားသောယောက်ျားအား၊ မဂ္ဂံ၊ လိုအပ်သောခရီးကို၊ အာစိက္ခန္တံ
 ယျယထာ၊ ကြားဘိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုမဂ္ဂမိစ္ဆာမဂ္ဂပဋိ
 ပန္နဿ၊ သံသရာသို့ သွားရာခရီးမဟုတ်မှားသော မိစ္ဆာမိဗ္ဗိခရီးသို့သွားမိ
 သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သဂ္ဂမောက္ခမဂ္ဂံ၊ သုဂတိနတ်ရှာမဂ်ဖိုလ်ခရီးကို၊ အာ
 စိက္ခန္တန၊ ကြားတော်မူသဖြင့်၊ အန္တကာရေ၊ အဓိကံတိုက်၌၊ တေလပဇ္ဇော
 တံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓရေယျယထာ၊ ညှိတွန်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
 အတူ၊ မောဟန္တကာရနိမုဂ္ဂဿ၊ မောဟတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်၌
 နစ်မွန်းသော၊ ဗုဒ္ဓါဒိရတနဗျပါနိ၊ သုရားအစရှိသောရတနာတို့၏သဘော
 တို့ကို၊ အပဿတော၊ မမြင်သော၊ မေ၊ အက္ခန္တိဝံအား၊ တပ္ပမိစ္ဆာဒဏမော
 ဟန္တကာရပိဋံ သကဒေသနာပဇ္ဇောတဓာရဏေန၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏
 ဂုဏ်ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကိုဖျက်
 ဆီးတတ်သော ဒေသနာတော်တည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကိုတွန်း
 တော်မူသဖြင့်၊ မယှံ၊ အက္ခန္တိဝံအား၊ ဘောတာဂေါတမေန၊ ရှင်ဂေါတမသည်
 ဧတေဟိပရိယာယေတိ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာ
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်
 မူအပ်လေပြီ၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကမ္ပိယေန၊ တပုဒ်တည်းဖြစ်သော၊
 မတေန၊ အယူအားဖြင့်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားတော်သည်၊ ဒုက္ခဒဿနေန၊
 ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်ရသဖြင့်၊ အသုဘော၊ အသုဘတရား၌၊ သုဘန္တိဝိပလ္လာ
 သပ္ပဟာနေနစ၊ သုဘဟူသောဝိပလ္လာသကို ပယ်သဖြင့်လည်း၊ နိက္ခန္တိ
 တုက္ကန္တိတသဒိသော၊ မှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကို ဖွန်၍ပြသည်နှင့်
 တူ၏၊ သမုဒယဒဿနေန၊ သမုဒယသစ္စာကိုမြင်ရပေသဖြင့်၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခ
 သစ္စာ၌၊ သုခန္တိဝိပလ္လာသပ္ပဟာနေနစ၊ သုခဟူသော ဝိပလ္လာသကို ပယ်
 သဖြင့်လည်း၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ဝိဝေဏသဒိသော၊
 ဖွင့်လှစ်၍ ပြသည်နှင့်တူပေ၏၊ နိရောဓဒဿနေန၊ နိရောဓသစ္စာကို မြင်ရ
 သဖြင့်၊ အနိဗ္ဗေ၊ အနိစ္စတရား၌၊ နိစ္ဆန္တိဝိပလ္လာသပ္ပဟာနေနစ၊ နိစ္စဟူသော
 ဝိပလ္လာသကိုပယ်သဖြင့်လည်း၊ မုဠဿ၊ ခရီးမှားသော ယောက်ျားအား၊
 မဂ္ဂါစိက္ခဏသဒိသော၊ လိုအပ်သောခရီးကို ကြားသည်နှင့်တူပေ၏၊ မဂ္ဂ
 ဒဿနေန၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်ရသဖြင့်၊ အနတ္တနိ၊ အနတ္တတရား၌၊ အတ္တာတိ
 ဝိပလ္လာသပ္ပဟာနေနစ၊ အတ္တဟူသောဝိပလ္လာသကို ပယ်သဖြင့်လည်း၊

၃၆၄

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အန္တကာရပဇ္ဇောတာသဒိသော။ အဓိကံတိုက်၌ ဆီမီးတန်ဆောင် ကိုထွန်း
သည့်နှင့်တူသောသဘောရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေယျထာဝရ၊ ဥပမာ
သော်ကား၊ နိက္ခန္တတိ၊ ဝါ၊ မှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း၊ ဥက္က၊
ဇွေယျယထာ၊ ထွန်၍ပြာသကဲ့သို့၊ (ပ)၊ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော
သူသည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ဒက္ခန္တိ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တ
ကာရေ၊ အဓိကံတိုက်၌၊ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေယျ
ယထာ၊ ညှိထွန်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူ
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ သဒ္ဓါတပကာယဂုတ္တာဒိဟိ၊
သဒ္ဓါ၍ကျင့်ခြင်းကိုယ်၏လုံခြုံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သိလက္ခဏော၊ သိ
လက္ခန်ကျေးဇူးကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်၊ ပညာက္ခဏော၊ ပညာက္ခန္ဓာကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိရိနောဒိဟိ၊ ဟိရိတရားသမာဓိတရား အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
သမာဓိက္ခဏော၊ သမာဓိက္ခန္ဓာကို၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ယောဂက္ခေမေန၊ ယောဂ၏ကုန်ခြင်းဖြင့်၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပကာသိ
တော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိက္ခဏော၊ သုံးပါးသောခန္ဓာရှိသော၊ အရိ
ယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကို ထည်းကောင်း၊ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပနေဝ၊ သရုပ်အား
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဧဒန္တံပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊
ပကာသိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာသည်၊
သမုဒယသ၊ သမုဒယသစ္စာ၏၊ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်တက်တည်း၊ နိရော
ဓော၊ နိရောဓသစ္စာသည်၊ ဒုက္ခသ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ပဋိပက္ခော၊ ဆန့်ကျင်
တက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပက္ခေန၊ ဆန့်ကျင်တက်ဖြင့်၊ ဧဒန္တံပါးတို့
တည်း၊ ဣတိဣမိနာပရိယာယေန၊ ဤသို့သောပရိယာယ်ဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပကာသိတာ
နိ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော
အကြောင်းဖြင့်၊ ပကာသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧသဟန္တိ၊ အာဒိသု၊ ဧသဟံဤသို့အစရှိသည်တို့
၌၊ ဧသဟန္တိ၊ ပဒေန္တံဒေါ၊ ဧသောအဟံဟုပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော
ပြုအပ်၏၊ ဧသဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ သရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊ သရဏံဂစ္ဆာ
မိဟူသည်ကား၊ ပါဓေသု၊ ခြေတို့၌၊ နိပတိတ္တာ၊ ဝပ်၍၊ ပါဏိပါတေန၊ လက်
အုပ်၍ခြင်းရှိသော၊ သရဏဂမနေန၊ သရဏဂုံကို ဆောက်တည်သဖြင့်၊

၀

ဝိသေသံ၊ ရောက်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌။ ပြာဟ္မဏော၊
 ကသိတာရန္တရပုဏ္ဏားသည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်မြွက်သဖြင့်။ သမာဒိယန္တော၊
 ဆောက်တည်ပြန်လိုသည်ဖြစ်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပါဏိပါတိတေနဝါ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းရှိသဖြင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓံယဝ၊ ဘုရား
 ရှင်ကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတောတိ၊ ရောက်လေသေး၏။
 ဟု၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထိုဘုရားကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ သေသ
 ဓမ္မသံဃေပိ၊ ကြွင်းသောတရားတော်သံဃာတော်၌လည်း။ ဂန္တံ၊ ကိုး
 ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းငှါ။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဇ္ဈတဂ္ဂေတိ၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေဟူ
 သည်ကား။ အဇ္ဈတံ၊ ဤယခုနေ့ကို။ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား။ အဇ္ဈအဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ တကာရော၊ တအက္ခရာသည်။ ပဒ
 သန္ဓိကာရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ အဇ္ဈအဂ္ဂံ၊ ယခုနေ့အစကို။
 ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏော
 တိ၊ အသက်တို့နှင့် ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံ၏။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်တို့နှင့်ပြည့်စုံ
 သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်
 သည်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသည်တိုင်
 အောင်။ အနညသတ္ထုကံ၊ ရတနာသုံးပါးမှ တပါးသောသူကို ဆရာဟု
 အမှတ်မရှိမကိုးကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟိသရဏဂမနေဟိ၊ သုံးပါးသော
 သရဏဂုံတို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သောသူဟူ၍။
 မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဝံဂေါတမော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်
 မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္တာ
 ဝကော၊ ဤမျှသောစကားဖြင့်။ အနေနုပြာဟ္မဏေန၊ ဤကသိတာရန္တရပုဏ္ဏား
 သည်။ သုတာနုဗ္ဗပပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ တရားစကားကိုကြားရသည်အားလျော်သော
 အကျင့်ကို။ ဒသိတာ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 နိကုဇ္ဇိတာဒိဟိ၊ နိကုဇ္ဇိတအစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား။ ပသံသေတွာ၊ မြီးပွင်း၍။ ဣမိနာ၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ သောဟန္တိ၊ အာဒိ
 နာ၊ သောဟံ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ သာသမ္ပတ္တိ၊ ထိုသဒ္ဓါခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံခြင်းကို။ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေန၊ ထိုသေဟံဟူ
 သောပါဌ်ဖြင့်။ ပညာပဗ္ဗိလာဘံ၊ ပညာရခြင်းကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ ဣမိနာ၊
 ဤပုဏ္ဏားသည်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗိလာဘော၊ သဒ္ဓါတရားရခြင်းကို။ ဒသိတာ၊
 ပြအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗိလန္တသန္ဓေန၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါ
 တရားဖြင့်။ ပညာတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊

ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကတ္တု၊ ကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ လဘောယျာဟန္တိ၊ လဘောယျာဟံဟူ၍၊ ယာ
 စတိ၊ တောင်းပန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလဘောယျာဟံအစရှိသော စကား၌၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒ္ဓိယာဒိဟိ၊ တန်ခိုး အာနုဘော်တော်အစ
 ရှိသည်တို့ကြောင့်၊ အဘိပ္ပဿာဒိတမိတ္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ စကြာဝ
 တေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊
 အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ ကိမင်္ဂံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကို ဆိုရာရှိ
 လေအံ့နည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးလွင်း၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်
 ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊ ပရိပူရိကာရိတံ၊ အပြည့်
 အစုံပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပက္ခေန္တော၊ တောင်းတလျက်၊ ပညာယ၊ ပညာ
 ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၍၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သော စကားသည်၊ ပါကခုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧကောဂူပ
 ကဋ္ဌောကိအာဒိသုပန၊ ဧကောဂူပကဋ္ဌောဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့၌ကား၊
 ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ကာယဝိဝေကေန၊ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဂူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တဝိဝေကေန၊
 စိတ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊
 သတိံ၊ သတိကို၊ အဝိဇဟနေန၊ မစွန့်သဖြင့်၊ ကာယစေတသိကဝီရိယ
 သင်္ခါ၊ တေန၊ ကိုယ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယဟုဆိုအပ်သော၊ အာတာပေ
 န၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လဖြင့်၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို
 ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ၍၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊
 အသက်၌လည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခတာယ၊ မငဲ့ကွက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊
 ပဟိတက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၍၊ အညတခုဣရိယာ
 ပထဝိဟာရေန၊ တပါးပါးသောဣရိယာဝုတ်၏နေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊
 နေသည်ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝါတိ၊ နမိရသေဝဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏
 အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကုလပုတ္တာတိ၊ ကုလ
 ပုတ္တာဟူသည်ကား၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဇောတိကုလပုတ္တာ
 စ၊ ဇောတိကုလပုတ္တလည်းကောင်း၊ အာစာရကုလပုတ္တာစ၊ အာစာရကုလ
 ပုတ္တလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိခ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၍၊ အဟံပန၊
 ဤပုတ္တာသသည်ကား၊ ဥဘယထာပိ၊ နှစ်ပါးစုံအပြားအားဖြင့်လည်း၊ ကုလ
 ပုတ္တာ၊ ကုလပုတ္တမည်ကုန်၍၊ အဂါရသ္မာတိ၊ အဂါရသ္မာဟူသည်ကား၊

စာရာ၊ အိမ်မှ၊ အဂါရုန်း၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွား
 တည်း၊ အဂါရိယံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူတို့၏အစီးအပွား၊ ကသိဂေါ
 ရက္ခာဒိကုဋ္ဌုပ္ပပါသနာကမ္မံ၊ လယ်ယာကိုလုပ်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းအစ
 ရှိသည်တို့ဖြင့် ဥစ္စာကိုပွားစေခြင်းအမှုကို၊ အဂါရိယန္တိ၊ အဂါရိယံဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ တံ၊ ထိုလယ်ယာလုပ်ခြင်းအစ
 ရှိသောအမှုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာဂါရိယံ၊ အနာ
 ဂါရိယမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤအနာဂါရိယံ ဟူသောစကားသည်၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊
 ရဟန်းအဖြစ်၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ပဗ္ဗန္တိတိ၊ ပဗ္ဗန္တိဟူသည်
 ကား၊ ဥပဂန္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ အနီးသို့ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊
 တဒနုတ္တရန္တိ၊ တဒနုတ္တရံ ဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊
 ဒနုတ္တရံ၊ မြတ်စွာ၏၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယော
 သာနံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးသို့၊ အရဟတ္တဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တဿ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အထို့ငှါ၊ ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးသား
 တို့သည်၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေဟူသည်
 ကား၊ တသ္မိံယေဝ အတ္တဘာဝေ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပင်လျှင်၊ သယံ
 အဘိညာ သန္တိကတွာတိ၊ သယံအဘိညာသန္တိကတွာ ဟူသည်ကား၊
 အတ္တနာယေဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပစ္စက္ခကတွာ၊ မျက်
 နှောက်ပြု၍၊ အပရပ္ပတ္တပံ၊ တပါးသောအကြောင်းမရှိသည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပသမ္ပန္နဝိဟာသီတိ၊ ဥပ
 သမ္ပန္နဝိဟာသီဟူသည်ကား၊ ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေရုံ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရေန္တောပ၊ နေ
 သည်ရှိသော်လည်း၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းသည်၊ ဇီဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ အန္တညာ
 သိ၊ သိလေ၏၊ ဧတေန၊ ဤအန္တညာသိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုကသိ
 ဘာရန္တီဇပုဏ္ဏားအား၊ ပစ္စဝေက္ခနာဘူမိံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာအရာကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြ၏၊ အဿ၊ ထိုကသိဘာရန္တီဇမထေရ်အား၊ ကတမာပန၊ အဘယ်မည်
 သော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ ဇီဏာ၊ ကုန်လေသနည်း၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ နံ၊ ထိုဇာတိကုန်ကြောင်းကို၊ အန္တညာသိ၊ သိရလေသနည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ဝုပ္ပတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အဿ၊ ထိုဘာရန္တီဇမထေရ်အား၊ တာဝ၊ ရှေးဦး

စွာ၊ အတိတာ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ နိဗ္ဗာ၊ မကုန်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဂုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ဗိ
 ကာတ္တ၊ ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဖြစ်
 သော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ နိဗ္ဗာ၊ မကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
 မူကား၊ တဿ၊ ထိုဇာတိ၏၊ အဘာဝဟော၊ မဖြစ်သေးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ နိဗ္ဗာ
 ကာ၊ မကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တ၊
 ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဧကစတုပဉ္စဝေါကာရဘဝေသု၊
 ဧကဝေါကာရဘဝစတုဝေါကာရဘဝပဉ္စဝေါကာရဘဝတို့၌၊ ဧကစတု
 ပစ္စုပ္ပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ တခုသောခန္ဓာလေးခုသောခန္ဓာငါးခုသောခန္ဓာအပြားရှိ
 သော၊ ယာပနဇာတိ၊ အကြင်ပဋိသန္ဓေသည်၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ အဘာဝိ
 တတ္တ၊ ပွားစေအပ်သောသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ သာဇာတိ၊ ထိုသုံးပါး၌ ဖြစ်သောဇာတိတည်းဟူသော ခန္ဓာသည်၊
 မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ ဘာဝိတတ္တ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒ
 ဓမ္မတံ၊ မဖြစ်စေအပ်သောသဘော၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေန၊ ရောက်သဖြင့်
 ဝိဂ္ဂာ၊ ဝိဂ္ဂမည်၏၊ တံ၊ ထိုဇာတိ၏ကုန်ခြင်းကို၊ သော၊ ထိုဘာဝုဒ္ဓါဇမထေရ်
 သည်၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဟိနကိလေသေ၊
 ပယ်အပ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ကိလေသာ
 ဘာဝေ၊ ကိလေသာမရှိပြီးသော်၊ ဝိဇ္ဇမာနိ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ ကမ္မံ၊ ကံတရားသည်၊ အာယတိံ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော ဘဝ၌၊
 အပ္ပုပ္ပိသန္တိကံ၊ ပဋိသန္ဓေကို မဖြစ်စေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇာနုန္ဒာ၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဂုယိတန္တိ၊ ဂုယိတံဟူ
 သည်ကား၊ ဂုဋ္ဌံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ စရိတံ၊ ကျင့်
 အပ်ပြီ၊ နိဇ္ဇာပိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီ၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊
 မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယန္တိ၊ ကတံကရဏီ
 ယံဟူသည်ကား၊ စံတူသုသစ္စေသု၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့၌၊ စတုဟိမဂ္ဂေ
 ဟိ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာပဟာနုသန္တိ၊ ကိရိယာဘာဝနာဝေသ
 န၊ နုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ခြင်း နိရောဓ
 သစ္စာကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းမဂ္ဂသစ္စာကိုပွားစေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သောဠ
 သုဝိဓိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊

နိဗ္ဗာပိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အပ္ပေယျံ၊ အနက်တည်း၊
 နာပရံ၊ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ နာပရံ၊ ဣတ္ထတ္တာယဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ဝန၊ တဘန်၊ ဣတ္ထဘာဝါယဝါ၊ ဤလောက၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါ လည်း
 ကောင်း၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သောဠသင်္ကစ္စဘာဝါယဝါ၊ တဆဲခြောက်ပါးသော
 ကိစ္စအဖို့ငှါလည်းကောင်း၊ ကိလေသက္ခယာဝါ၊ ကိလေသသင်္ကတုန်စေ
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ ဣတ္ထတ္တာယဟူသည်ကား၊
 ဣတ္ထတ္တာဘာဝတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောမှ တပါးဖြစ်လတ္တံ့သောအား
 ဖြင့်၊ ဣမသ္မာ၊ ဤဘဝမှ၊ ဇေံပကာရာ၊ ဤသို့အပြားရှိသောဘဝသည်၊ ဣဒါ
 နိ၊ ယခုဘဝ၌၊ ဝတ္တမာနန္ဓသန္တာနာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောနန္ဓအစဉ်မှ၊ အပရံ၊
 တဘန်ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ နန္ဓသန္တာနာ၊ နန္ဓ၏အစဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမေ
 ပနပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤနန္ဓငါးပါးတရားတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဆိန္နမူလကော၊ အမြစ်ပြတ်သော၊
 ရုက္ခောပိယ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ အတ္တညာသိ၊ ပိုင်းခြား၍သိလေ၏။ အညတရော
 တိ၊ အညတရောဟူသည်ကား၊ ဇကော၊ တယောက်သည်၊ အရဟတန္တိ၊
 အရဟတံဟူသည်ကား၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ မဟာသာ
 ဝကန္တန္တရော၊ မဟာသာဝကတို့၏အတွင်းဝင်သော၊ အာယသ္မာတာရ
 န္တရီဇော၊ အရှင်ဘာရန္တရီသုတ်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ
 ယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာယ၊ သုတ္တ
 နိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ကသိဘာရန္တရီသုဝဏ္ဏနာ၊ ကသိဘာရန္တရီသုတ်၏
 အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၅-ရုန္ဒသုတ်၊

ပုန္နာမိမုနိပဟုတပညန္တိ၊ နုနုသုတ္တံ၊ ပုန္နာမိမုနိပဟုတပညံဟူသော
 ဤသုတ်သည်၊ ရုန္ဒသုတ္တံ၊ ရုန္ဒသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊
 အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ
 အတ္တိဇ္ဈာသယပရုတ္တိသယအဋ္ဌုပ္ပတ္တိပုန္နာဝသိကဘောဇတော၊ အတ္တိဇ္ဈာ
 သယသုတ်ပရုတ္တိသယသုတ် အဋ္ဌုပ္ပတ္တိသုတ်ပုန္နာဝသိကသုတ် အံပြား၊

အားဖြင့်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဥပ္ပတ္တိသု၊ ဖြစ်ကြောင်းတို့တွင်၊ ဣမဿ
သုတ္တဿ၊ ဤသုတ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ပုစ္ဆာဝသိကာ၊ ပုစ္ဆာဝသိကာ
သုတ်မည်၏။ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ကေ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ မလ္လေသု၊ မလ္လတိုင်းတို့၌၊
စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကံ၊ စရေမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟတာ၊ များ
မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းသံဃာတော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ ပါဝါ၊ ပါဝါမြို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ အဝသရိ၊
ရောက်တော်မူ၏၊ တတြပါဝေယံ၊ ထိုပါဝါမြို့၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝုန္နဿ၊ ဝုန္နအမည်ရှိသော၊ ကမ္မာရဝုတ္တဿ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်သား
၏၊ အမ္မဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်တော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဣတော၊ ဤ
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပဿတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အထခေါ၊ ထို
အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါ
သေတွာ၊ သင်းပိုင်တော်ကိုဖြင့်ဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတော်ကို
အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းသံဃာတော်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝုန္နဿ၊ ဝုန္နအမည်ရှိသော၊ ကမ္မာရဝုတ္တဿ၊ ရွှေပန်း
ထိပ်သည်သား၏၊ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအိပ်သို့။
ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္တာသ
နေ၊ ခင်းအပ်သောနေရာ၌၊ နိသီဒတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊
သုတ္တေ၊ သုတ္တန်၌၊ အာဂတနယေနော၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္ထာ
ရေတဗ္ဗံ၊ ချဲ့အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုသံဃောန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊
တကွ၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိသီဒန္တံ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊
ဝုန္နော၊ ဝုန္နအမည်ရှိသော၊ ကမ္မာရဝုတ္တော၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်သားသည်။
ဗုဒ္ဓပမုခဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားရှင်ရှင်အမှူးရှိသောရဟန်းသံဃာတော်
အား၊ ပရိဝိသန္တော၊ ဆွမ်းကျွေးမွေးသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓနုပ္ပါဒိဂဟဏတ္ထံ၊
လက်သုတ်ဟင်းသျှာအစရှိသည်ကို ခံယူမိမ့်သောဌာ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
အား၊ သုဝဏ္ဏဘာဇနာနိ၊ ရွှေခိုးရွှေခွက်တို့ကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ သိက္ခာ
ပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ အပညတ္တေ၊ ပညတ်တော်မူမိ၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သုဝဏ္ဏဘာဇနာနိ၊ ရွှေခိုးရွှေခွက်တို့ကို၊
ပဋိန္တိ သု၊ ခံကုန်၏၊ ကေမိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်၊ နုပဋိန္တိ သု၊ မခံကုန်၊
ဘဂဝတောပန၊ မြတ်စွာဘုရားအားကား၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ သေလ
မယပတ္တံ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသောသပိတ်တော်တည်းဟူသော၊ ကေမေဝ

သာဇနံ၊ တလံးတည်းသာဖြစ်သော ခွက်တော်သည်၊ အတ္တိ၊ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဒုတိယသာဇနံ၊နှစ်လုံးမြောက်သောခွက်ကို၊နဂဏ္ဌန္တိ၊
 စွဲကိုင်တော်မမူကုန်၊တတ္ထ၊ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရော၊တယောက်
 သော၊ ပါပဘိက္ခု၊ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ သဟဿန္တနကသုဝဏ္ဏ
 ဘာဇနံ၊အဘိုးတထောင်ထိုက်သောရွှေခွက်ကို၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ အတ္ထာ
 ယ၊အကျိုးငှါ၊ သမ္ပတ္တံ၊ရောက်လာသည်ကို၊ ထေယျဗိတ္တေန၊ဦးလိုသော
 စိတ်ဖြင့်၊ကုဉ္ဇိကထဝိကာယ၊သံဃာတော်အိတ်၌၊ပက္ခိဝိ၊ထည့်လေ၏၊ရန္တေ၊
 ရန္တသည်၊ ပရိဝိသိတွာ၊ကျွေးမွေးပြီးသော်၊ ဟတ္ထပါဒံ၊လက်ခြေကို၊ ခေ
 ဝိတွာ၊ ဆေးကြောပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿမာနော၊ရှိခိုး
 လျက်၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို၊တြိလောကေန္တော၊တြိလုံသည်ရှိ
 သော်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရွှေခွက်ကို ခိုးသောရဟန်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊မြင်လေ၏၊
 အပဿမာနောဝိယ၊ မမြင်သကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိစ၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ထေရေသုစ၊မထေရ်တို့၌လည်းကောင်း၊ဂါရဝေန၊
 ရိုသေသဖြင့်၊နံ၊ထိုရွှေခွက်ခိုးသောရဟန်းကို၊ကိဉ္ဇိ၊တစုံတခုသော စကား
 ကို၊နဘဏတိ၊မဆို၊ အဝိစ၊တနည်းသော်ကား၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာနံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝစနပထော၊အပြစ်တင်စကားဆိုခြင်း၏အကြောင်းသည်၊
 မာအဟောသိ၊မဖြစ်စေသတည်းဟု၊ ကိဉ္ဇိ၊တစုံတခုသောစကားကို၊ နဘ
 ဏတိ၊မဆိုသော၊ထိုရန္တသည်၊ကိန္နုခေါ၊အဘယ်သို့နည်း၊ သံဝရယုတ္တာ
 ယေဝ၊စောင့်စည်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊သမဏော၊
 သမဏမည်သလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊အသံဝရ၊စောင့်စည်း
 ခြင်းမရှိကုန်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့သည်၊အတ္တိသန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ ဤဒိသာ
 ပိ၊ဤသို့မစောင့်စည်းသောသဘောရှိသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သမ
 ဏာ၊သမဏမည်ကုန်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥာတုကာမော၊ထိုခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ဥပသင်္ကမိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍၊ ပုစ္ဆာမိမုနိန္တိ၊ ပုစ္ဆာမိမုနိ အစရှိသော
 စကားကို၊အာဟ၊နားတော်လျှောက်လေ၏၊ တတ္ထ၊ထိုပုစ္ဆာမိမုနိ အစရှိ
 သောဂါထာပုဒ်၌၊ပုစ္ဆာမိတိဣဒံပဒံ၊ပုစ္ဆာမိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ဝိသော၊
 ပုစ္ဆာ အဓိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာဝိ အာဒိနာနယေန၊ ဝိသောပုစ္ဆာအဓိဋ္ဌ
 ဇောတနာပုစ္ဆာဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊နိဇ္ဈသေ၊မဟာနိဇ္ဈသကျမ်း၌
 ဝုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊မုနိန္တိ၊တမ္ဗိ၊မုနိ
 ဟူသောဤပုဒ်သည်လည်း၊ဥာဏံ၊ဥာဏံကို၊မောနန္တိ၊မုနဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ဆို

အပ်၏။ ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ ပဇာနဒ်အပြားအားဖြင့်သိအပ်
 ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသည်ကိုမြင်ခြင်းရှိ၏။ တေနညာဏေန၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ
 လက္ခဏာရှိသောညာဏ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 မုနိ၊ မုနိမညိ၏။ မောနံပတ္တောတိ၊ ကိမောနေယျာနိကာယမောနေယျန္တိ၊ အာ
 နိနာနယေန၊ မောနံပတ္တောတိ၊ ကိမောနေယျာနိကာယမောနေယျံ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသောနည်းဖြင့်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုမဟာနိဒ္ဒေသကျမ်း၌ပင်လျှင်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆို
 အပ်သည်သာတည်း။ အယံပန၊ ဤရန္တသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပုစ္ဆာ
 မိတိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့ဟု၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုပြီးသည်
 ဖြစ်၍၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်
 ၏။ ပဟုတပညန္တိ၊ အာနိနိ၊ ပဟုတပညံ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့သည်၊
 ထုတိဝစနာနိ၊ ခြီးမွမ်းသောစကားတို့တည်း။ တေဟိ၊ ထိုပဟုတပညံအစရှိ
 သောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ တံမုနိ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ထုနာတိ၊ ခြီး
 မွမ်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြီးမွမ်းအပ်သောပုဒ်တို့တွင်၊ ပဟုတပညန္တိ၊ ပဟုတပညံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိပုလပညံ၊ ပြန့်ပြောသောပညာရှိတော်မူသော၊ နေယျပရိ
 ယန္တိ၊ ကတော၊ သိအပ်သောတရားလျှင် အဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း။ အဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိပုလတာ၊ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိရန္တောကမ္မာရပုတ္တောတိ၊ ဣဒံနယံ၊ ဣတိရန္တော
 ကမ္မာရပုတ္တောဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်၏အပေါင်းသည်၊ ခနိယဿ၊ ခနိယ၏။
 သုတ္တေ၊ သုတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှ၊ ပရိပန၊ နောက်၌ကား၊ ဧတ္ထကမ္မိ၊
 ဤမျှသောပုဒ်ကိုလည်း။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝုတ္တနယံ၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကို၊ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍၊ အဝုတ္တနယမေဝ၊ မဆိုအပ်
 သေးသောနည်းကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝဇ္ဈယိဿာမ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့။
 ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဟူသည်ကား၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါသာဝကတို့တွင်၊ တတိယဗုဒ္ဓံ၊ သုံးဆူမြောက်သောဘုရားကို၊ ဓမ္မဿ
 မိန္တိ၊ ဓမ္မဿမိဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တဿ၊ သားကို၊ ဇနကံ၊ ဖြစ်စေတတ်
 သော၊ ပိတရ်ဣဝ၊ အဘကဲ့သို့၊ မဂ္ဂဓမ္မဿ၊ မဂ်တည်းဟူသောတရားကို၊
 ဇနကတ္တာ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပ္ပါဒိတ
 သိပ္ပါယတနာဒိနံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အတတ်ပညာ အစရှိသည်တို့ကို၊
 ဇနကံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ အာစရိယံဝိယ၊ ဆရာကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဓမ္မဿာမိ၊ တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဓမ္မဿာရံ၊ တရား၏အနှစ်ဖြစ်

တော်မူသော၊ မွေရာဇံ၊ တရား၏မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ နွေဝသဝတ္တံ၊
 တရား၏အလိုသို့လိုက်တော်မူသော၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ သောဟိပြာဟူဏ(ပ)သမန္နာဂတာတိ၊ သောဟိပြာဟူဏ
 (ပ)သမန္နာဂတာဟူသော၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တိစ္စ၊ ဟောလည်းဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတတ်
 သည်၊ အသဉ္ဇာတဿ၊ ကောင်းစွာမဖြစ်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊
 သဉ္ဇာနေတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်စေတတ်သည်၊ အနုက္ခာတဿ၊ မဟောသေး
 သော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ မဂ္ဂညူ၊ မဂ်တရားကိုသိတော်မူပေ၏၊ မဂ္ဂဝိဒူ၊ မဂ်တရားတို့၌ အထူးသိ
 တော်မူ၏၊ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ်တရား၌လိမ္မာတော်မူ၏၊ မဂ္ဂါနုဂါစပန၊ မဂ်သို့
 အစဉ်လိုက်သည်ဖြစ်၍ကား၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုသာသနာတော်၌၊ သာဝကာ၊
 တပည့်တော်တို့သည်၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်မှ၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဘရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဝိတတဗျန္တိ၊ ဝိတတဗျံဟူသည်ကား၊ ဝိဂတ
 ကာမဘဝတဗျံ၊ ကင်းသောကာမတဗျာဘဝတဗျာရှိတော်မူထသော၊
 ဗ္ဗိပဒုတ္တမန္တိ၊ ဗ္ဗိပဒုမတ္တမံဟူသည်ကား၊ ဗ္ဗိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော
 သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗ္ဗိပဒုတ္တမံဟူသော
 ပါဠိ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဗ္ဗိပဒုတ္တမောဇေ၊
 အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသည် သာလျှင်၊
 ဘိဗ္ဗာဝိနဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်တော်မူ၏ရှင်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ယာဝတာ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အပဒါဝါ၊ အခြေမရှိသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဗ္ဗိပဒါဝါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗဟုပဒါဝါ၊ အခြေများစွာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ သညိနောဝါ၊ သညာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသညိနောဝါ၊
 သညာမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နေဝသညိနာသညိနောဝါ၊ သညာ
 ရှိသည်မရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ
 တို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥတ္တဋ္ဌ
 ပရိန္ဒေဒုဝသေန၊ မြတ်သည်ကိုပိုင်းခြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ဗ္ဗိပဒုတ္တမောတွေဝ၊ ဗ္ဗိပဒုတ္တမဟူ၍သာလျှင်၊ ဂုရုတိ၊ ဆိုအပ်၏၊

၃၇၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဟိသန္တံ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောလူတို့သည်၊ သဗ္ဗသတ္တန်၊
 ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခြေ
 နှစ်ချောင်း၏ အဖြစ်၌၊ စက္ကဝတ္တိမဟာသံဝက ဗုဒ္ဓဥပဋ္ဌကဒိနံ၊ စကြာ
 ဝတေးမဟာသံဝက သုရားရှင်၏အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊
 ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏၊ တေသဉ္စ၊ ထိုစကြာဝတေး အစရှိသောသူ
 တို့အားလည်း၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမော၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့
 ထက်မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊
 ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရထိနံပဝရန္တိ၊ သာရထိနံပဝရံဟူသည်ကား၊ သာ
 ရေထိ၊ လျှောအရပ်သို့ပြေးစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထိုကြောင့်၊ သာရထိ၊
 သာရထိမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤသာရထိဟူသောစကားသည်၊ ဟတ္ထိဒမကဒိနံ၊
 ဆင်ကို ဆုံးမတတ်သော ယောကျ်ား အစရှိသည်တို့၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊
 အမည်တည်း၊ တေသဉ္စ၊ ထိုဆင်ကိုဆုံးမတတ်သောယောကျ်ားတို့ထက်
 လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝရော၊ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊
 အနုတ္တရေန၊ အတုမရှိသော၊ ဒမနေန၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ပုရိသံ၊ ကျွတ်
 ထိုက်သောယောကျ်ားကို၊ ဒဗ္ဗေတံ၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းငှါ၊ သမတ္ထဘာဝ
 တော၊ စွမ်းနိုင်တော်မူသောအားဖြင့်၊ ပဝရော၊ ပဝရမည်တော်မူ၏၊ ယထာ
 ဟကိ၊ အာဟ၊ သုရားအတတ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထိဒမကေန၊ ဆင်ကိုဆုံးမတတ်သောယောကျ်ားသည်၊
 ဟတ္ထိဒမော၊ ဆုံးမအပ်သောဆင်ကို၊ သာရိတော၊ ပြေးစေအပ်သည်ရှိသော်
 ကေဝဇိသံ၊ တယျက်နှာသောအရပ်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုရုတ္တိမံဝါ၊ အရှေ့
 အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ပန္နိမံဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရံ
 ဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏံဝါ၊ တောင်အရပ်သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿဒဗ္ဗော၊ မြင်း
 ကိုဆုံးမသွန်သင်တတ်သော ယောကျ်ားသည်၊ အဿဒဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်
 သောမြင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂေါဒမကေန၊ နွားကိုဆုံးမတတ်သော
 ယောကျ်ားသည်၊ ဂေါဒဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်သောနွားကို၊ (ပ)၊ ဒက္ခိဏံဝါ၊
 တောင်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဓာဝတိ၊ ပြေးသွား၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တထာဝတေန၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ အရ
 ဘာသာ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုတော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သစ္စာ

လေးပါးတရားတို့ကိုကောင်းစွာမိမိအလိုလို သိတော်မူသောတရားသည်၊
 ဝုရိသဒဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောယောကျ်ားကို၊ သာရိတော၊ဆုံးမတော်
 မူအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊အဗ္ဗဒိသာ၊ရှစ်ပါးသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝိဇာ
 ဝတိ၊ပြေးစေ၏၊ရူပီ၊ရုပ်ရှိသောဝုတ္တု၊ထံသည်၊ရူပါနိ၊ရူပါရုံတို့ကို၊ပဿတိ၊
 မြင်၏၊အယံ၊ဤသည်ကား၊ဧကော၊တစ်ခုသော၊ဒိသာ၊အရပ်မည်၏၊ သညာ
 ဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒယိတနိရောဓသမာပတ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊
 ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏၊ အယံ၊ဤသည်ကား၊ အဗ္ဗဒိ၊ရှစ်ခု
 မြောက်သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်မည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ကတိတိ၊ ကတိဟူသည်ကား၊အတ္ထပ္ပဘောဒပုစ္ဆာ၊ အနက်အပြားကိုမေး
 သောပုစ္ဆာတည်း၊လောကေတိ၊လောကောဟူသည်ကား၊ သတ္တလောကေ၊
 သတ္တလောက၌၊သမဏာတိ၊သမဏဟူသည်ကား၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗအတ္ထနိဒဿ
 နံ၊မေးအပ်သောအနက်ကို ညွှန်အပ်သောဝုဒ်တည်း၊ ဣဃံ၊တိ၊ ဣဃံဟူ
 သည်ကား၊ယာစနတ္ထေ၊တောင်းပန်အပ်သောအနက်၌၊ နိပါတော၊နိပါတ်
 ဝုဒ်တည်း၊ တဒိဃံ၊တဒိဃံဟူသည်ကား၊ တေန၊ထိုကြောင့်၊ ဣဃံ၊
 တိုက်တွန်းပါ၏၊ဗြူဟိ၊ဟောတော်မူပါလော၊ ဣဃံ၊တောင်းပန်ပါ၏၊အာ
 ဝိက္ခ၊ကြားတော်မူပါလော၊ကထယဿ၊ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ဝုတ္တေ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရန္တံ၊ရန္တ
 အမည်ရှိသော၊ ကမ္မာရပုတ္တံ၊ ရွှေပန်းတိမ်သည်သားကို၊ ကန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ကိံ၊အဘယ်တရားသည်လျှင်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်သနည်း၊
 ကိံ၊အဘယ်တရားသည်သာလျှင်၊ အကုသလံ၊အကုသိုလ်မည်သနည်း၊
 ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဂိဟိပဉ္စ၊ လူတို့မေးအပ်
 သောပြဿနာကို၊အဝုစ္ဆန္တံ၊မေးတဲ့သမဏပဉ္စ၊ရဟန်းတို့မေးအပ်သော
 ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တံ၊မေးသည်ကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ဆင်ခြင်
 သည်ရှိသော်၊တံပါဟာနိက္ခု၊ထိုယုတ်မာသောရဟန်းကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊
 အယံ၊ဤရန္တသည်၊ ပုစ္ဆတိ၊မေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
 တဿ၊ထိုရွှေခွက်ကိုမိုးသောရဟန်းကို၊အညတြိ၊ကြဉ်ထား၍၊ဝေါဟာရ
 မတ္တာ၊ရဟန်းဟုခေါ်ကြ၊ဖြင့်၊အသမဏဘာဝံ၊ရဟန်းအစစ်မဟုတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ စတုရော၊သမဏာတိ၊
 စတုရောသမဏာအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဝါထာ၌၊ စတုရောတိ၊ စတုရောဟူသောဝုဒ်သည်၊ သင်္ချံပရိစ္ဆေဒေါ၊
 သင်္ချံကိုပိုင်းခြားသော ဝုဒ်တည်း၊ သမဏာတိ၊ သမဏဟူသည်ကား၊

တဝဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ တိတ္ထိယေ၊ တိတ္ထိတို့ကို၊ သမဏဝါဒေန၊ သမဏဝါဒဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ပုထုသမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ များစွာကုန်သောရဟန်းတိတ္ထိပုတ္တဘုရားတို့၏။ ဝတ၊ အကျင့် တရားသည်ကား၊ ယာနိတာနိကောတုဟလမင်္ဂလသနိ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်မင်္ဂလာတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၌၊ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သမဏဝါဒေန၊ သမဏဝါဒဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဇနေ၊ လူအပေါင်းသည်၊ သမဏာသမဏာတိ၊ ရဟန်းရဟန်းဟူ၍၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ ကောင်းစွာသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော် မူ၏။ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၌၊ သေခေ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သမဏဝါဒေန၊ သမဏ ဝါဒဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤငါဘုရားသာ သနာတော်၌၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်ကား၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက် သော၊ သမဏော၊ ရဟန်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကဒါမိ၊ တရံ တခါ၌၊ ဝိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမဏောတိ၊ သမဏဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ သနည်းဟူမူကား၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယော၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်၊ သမဏော၊ သမဏမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၌၊ အတ္တာနံယေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုပင်လျှင်၊ သမဏောတိ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယထာဟကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ် ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမဏောတိ ဇေတံဝစနံ၊ သမဏောဟူသောဤစကားသည်၊ တထာဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်းသောငါဘုရား၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣပေန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ တိဟိပဒေဟိ၊ မပွဇိနအစရှိ သောသုံးပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယေဝ၊ အရိ ယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သီလဝန္တံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုထုဇ္ဇ နဉ္စ၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ စတုတ္ထေန၊ လေးယောက်မြောက်သော မဂ္ဂဒုဿီရဟန်းဖြင့်၊ ဣတရံ၊ သုံးယောက် သောရဟန်းမှ တပါးသော၊ အသမဏမ္ဘိ၊ ရဟန်းမဟုတ်သည်လည်းဖြစ်

သော၊ ဘဏ္ဍုကံသဝကဏ္ဍံ၊ ဦးခေါင်းပြည်း၍ ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်း
ကိုဝတ်သည်၏ အဖြစ်ကို သံဂဏ္ဍိတွင်၊ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဝေါ
ဟာရမတ္တကေန၊ ရဟန်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကာမျှဖြင့်၊ သမဏောတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊
သံဂဏ္ဍိတွင်၊ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ စတုရောသမဏောတိ၊ စတုရောသမဏာဟူ၍၊
အာဟ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ နပစ္ဆမတ္တိတိ၊ နပစ္ဆမတ္တိဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိ
နယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ဝေါဟာရမတ္တကေနပိ၊ သမဏဟုခေါ်
ဝေါ်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာမတ္တကေနပိ၊ သမဏဟုဝန်ခံကာမျှဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆမော၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊ သမဏောနာမ၊ သမဏ
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေတေအာဝိကရောမိတိ၊ တေတေအာဝိကရောမိ
ဟူသည်ကား၊ စတုရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ တေသမဏော၊ ထိုရဟန်း
တို့ကို၊ တဝ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အာဝိကရောမိ၊ ထင်စွာပြုတော်
မူ၏၊ သက္ခိပုဋ္ဌောတိ၊ သက္ခိပုဋ္ဌောဟူသည်ကား၊ သမ္ဘုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊
ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သောငါတုရားသည်၊ မဂ္ဂဇိနောတိ၊ မဂ္ဂဇိနောဟူသည်
ကား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်တရားဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့
ကို၊ ဝိဇိတာပီ၊ အောင်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ မဂ္ဂဒေသကောတိ၊ မဂ္ဂဒေသကောဟူသည်ကား၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
တို့အား၊ မဂ္ဂဒေသိကော၊ မဂ်တရားကိုညွှန်ပြတတ်၏၊ မဂ္ဂဇိဝတိတိ၊ မဂ္ဂ
ဇိဝတိဟူသည်ကား၊ သတ္တသုသေခေသု၊ ခုနစ်ယောက်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်
တို့တွင်၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သေက္ခော၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အပရိယောသိတမဂ္ဂဝါသတ္တာ၊ အပြီးသို့မရောက်သေးသောမဂ်တည်းဟူ
သောနေခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကုတ္တရေ၊ လောကုတ္တရာတရား
ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂစ၊ မဂ်၌လည်းကောင်း၊ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနောစ၊ သီလရှိ
သောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ လောကီယေ၊ လောကီဖြစ်သော၊ မဂ္ဂ
စ၊ မဂ်၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝတိနာမ၊ အသက်မွေးသည်မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနော၊ သီလရှိသောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ လောကုတ္တရ
မဂ္ဂနိမိတ္တဇိဝနတောပိ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကိုအကြောင်းပြု၍ အသက်မွေး
သောအားဖြင့်လည်း၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌၊ ဇိဝတိတိ၊ အသက်မွေး၏ဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောစမဂ္ဂဒုသီတိ၊ ယောစမဂ္ဂဒုသီ ဟူသည်ကား၊
ယောစဒုသီလော၊ အကြင်ဒုသီလရဟန်းသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂပဋိ
လောမာယ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမဂ်တည်းဟူသောပဋိလေးမဖြစ်သော၊ ပဋိပတ္တိယာ၊
အကျင့်ဖြင့်၊ မဂ္ဂဒုသကော၊ လောကုတ္တရာတရားအား လျော်သောအနု

၃၇၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

လောမတရားကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သည်။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣမေတေစတုရောသမဏာတိ၊ ဣမေတေစတုရောသမဏာ ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအား ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌေ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်သော၊ စတုရောသမဏေ၊ လေးယောက် သောရဟန်းတို့ကို၊ အယံနာမ်၊ ဤမည်သောရဟန်းသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဘုရား ဟောတော်မူသောရဟန်း၌၊ မဂ္ဂဇိနော၊ မဂ္ဂဇိနရဟန်းတည်း။ အယံ၊ ဤ ရဟန်းသည်၊ မဂ္ဂဒုဿိ၊ မဂ္ဂဒုဿိရဟန်းတည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ တုံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအံ့သောငှါ၊ အသက္ကောဇန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးလျှောက်အံ့သောငှါ၊ ဝုဇ္ဇော၊ ဝုဇ္ဇသည်၊ ကံမဂ္ဂဇိနန္တိ အာဒိ၊ ကံမဂ္ဂဇိနံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ နားတော် လျှောက်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မဂ္ဂဇိဝတိမေတိ၊ မဂ္ဂဇိဝတိမေဟူ သည်ကား၊ ယောသော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌၊ ဇိဝတိ၊ အသက် ပွေး၏၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဝုဇ္ဇော၊ မေးလျှောက်အပ် သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုန်သည်၊ ပါကဋ္ဌမေဝ၊ ထင် ရှားသည် သာတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုရော သမဏေ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ စတုဟိဂါထာ ဟိ၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ နိဒ္ဓိသန္တော၊ ညွှန်းပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ ယောတိဏ္ဏ ကထံကထော ဝိသလ္လောတိ၊ ယောတိဏ္ဏ ကထံကထော ဝိသလ္လောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တိဏ္ဏကထံ ကထော ဝိသလ္လောတိဧတံပဒံ၊ တိဏ္ဏကထံကထော ဝိသလ္လော ဟူသော ဤပုန်သည်၊ ဥရဂသုတ္တေ၊ ဥရဂသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဗုဒ္ဓသမဏော၊ ဘုရားဖြစ် တော်မူသောရဟန်းကို၊ မဂ္ဂဇိနော၊ မဂ္ဂဇိနဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊

အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊ ကထံ ကထာပတိရူပကဿ၊ သို့လောသို့လောဟုတွေးတောယုံမှားသောသဘော ရှိသော၊ အညာဏဿ၊ မောဟတရား၏၊ တိဏ္ဏတ္ထာ၊ ကူးမြောက်တော်မူ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတိဏ္ဏကထံကထောတိ၊ ဝိတိဏ္ဏကထံကထော ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆို

၀၀၀

အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဂတကကလံကထောတိ၊ ယံမှားတွေးတောခြင်းမှ
ကင်း၏ဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောတာပနာဒယော၊ သောတာပန်
အစရှိကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓပရိယောသာနာ၊ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အဆုံးတိုင်
အောင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သတဒါဂါမိဝိသယာဒိဗုဒ္ဓဝိသယပရိယော
သာနေသု၊ သကဒါဂါမ်အရာအစတုရားရှင်၏အရာလျှင်အဆုံးတိုင်အောင်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အပ္ပမုဟတဉာဏပဘဝတ္တာ၊ အဝိတ်အပင်မရှိသော
ဉာဏ်လျှင်အမွန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယ်အား
ဖြင့်၊ အတိဏ္ဍကထံကထာဝ၊ သို့လောသို့လောဟူသော စကားကိုမကူး
မြောက်နိုင်ကုန်သည် သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝါပန၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကိုကား၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ တိဏ္ဍကထံ
ကထောတိ၊ သို့လောသို့လောဟူသော စကားကို ကူးမြောက်နိုင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနာဘိရတောတိ၊ နိဗ္ဗာနာဘိရတော
ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်တော်မူ၏၊
ဖလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဖလသမာပတ်၏ အတွင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒမိတ္တော၊
နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သောစိတ်ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ယထာဟကိ၊ အာဟ၊ ဘုရားအာဟယ်ကဲ့သို့ဟော
တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အတ္တိဝေဿန၊ အတ္တိဝေဿန၊ ခေါ၊ စင်စစ်သော
အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တဿဝေကထာယ၊ ထိုစကား၏သာလျှင်၊ ပရိယော
သာနေ၊ အဆုံး၌၊ ပုရိမသ္မိံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ တသ္မိံ၊ ယေဝသမာဓိနိမိတ္တော၊
ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော သမာဓိအာရုံ၌သာလျှင်၊ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ အဇ္ဈတ္တ
တရားသာလျှင်ဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သဗ္ဗုပတိ၊ ကောင်းစွာထားတော်
မူ၏၊ သန္နိသီဒါမိ၊ ကောင်းစွာနေတော်မူ၏၊ ဧကောဒိတာဝံ၊ မြတ်သော
အဖြစ်ကို၊ ကရောမိ၊ ငြိတော်မူ၏၊ သမာဒဟာမိ၊ ကောင်းစွာ ထားတော်မူ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အနုနုရိဒ္ဓေါတိ၊ အနုနုရိဒ္ဓေါဟူသည်
ကား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို၊ တဏှာဂေဓေန၊
တဏှာ၏တပ်မက်ခြင်းဖြင့်၊ အနုနုရိဒ္ဓေါ၊ တပ်မက်ခြင်းရှိတော်မူလေသော
ကဿသဒေဝကဿ နေတာတိ၊ လောကဿသဒေဝကဿ နေတာဟူ
သည်ကား၊ အာသယာ နူသယာနူလောမေန၊ အာသယအနုသယအား
လျော်သဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပါရာယ
ဏမဟံသမယာဒိသု၊ ပါရာယဏသုတ် မဟာသမယသုတ် အစရှိကုန်

၃၀၀

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သော၊ အနေကောသု၊ ယျာဓ္မာကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ္တန်ဓေသနာတော်
 တို့၌၊ အပရိမာတာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်
 လူတို့ကို၊ သစ္စပဒိုဝေသေဗ္ဗာဒနေန၊ သစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို ပြီးစေ
 သဖြင့်၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို၊
 ပါရိ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့၊ နေတာ၊ ဆောင်တော်မူတတ်
 ၏၊ ဂမိတာ၊ ရောက်တော်မူစေတတ်၏၊ တာဓေတာ၊ ကယ်တော်မူစေ
 တတ်၏၊ သမ္ဘာပေတာ၊ ရောက်တော်မူစေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တာဒိန္တိ၊ တာဒိ'ဟူသည်ကား၊ တာဒိသံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်းသော အပြားရှိ
 သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ လောကဓမ္မဟိ၊ လောကီတရားတို့မှ၊ နိဗ္ဗိကာရံ၊ ဘောက်
 ပြန်သော အခြင်းအရာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်
 အားဖြင့်၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသမဏံ၊ ဘုရားဖြစ်
 သောရဟန်းကို၊ မဂ္ဂဇိနန္တိ၊ မဂ္ဂဇိနဟူ၍၊ နိဗ္ဗိသိတွာ၊ ညွှန်းတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဝိဇာသဝသမဏံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသောရဟန်းကို၊
 နိဗ္ဗိသန္တော၊ ညွှန်းပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရမံပရမန္တိ၊ ပရမံပရမံအစရှိ
 သောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟာမိနံတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရမံနာမ၊
 ပရမမည်သည် ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ဥတ္တမံ၊ လော
 ကီတရားအပေါင်းတို့ထက်မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ပရမန္တိယော ဣဥတွာတိ၊ ပရမန္တိယောဣဥ တွာဟူ
 သည်ကား၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပရမမိစ္ဆေဝ၊ မြတ်လှပေ၏ဟူ၍သာ
 လျှင်၊ ယောသမဏော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣသေသနေ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပစ္စဝေက္ခနဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခနာဉာဏ်ဖြင့်၊ အက္ခာတိ
 ဝိဘဇတိဣဇေဝဓမ္မန္တိ၊ အက္ခာတိဝိဘဇတိဣဇေဝဓမ္မံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန
 ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားတော်ကို၊ အက္ခာတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်၊
 ပဒိုန္တံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရေသံ၊ သူတပါး
 တို့အား၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဂ္ဂ
 ဓမ္မံ၊ မဂ်တရားကို၊ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်တတ်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော
 ဣမေသတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်တရားတို့သည်၊ (ပ)၊ အရိယေ၊ မြတ်သေး၊
 အဋ္ဌာနိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အယံမဂ္ဂေ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားသည်၊

မဂ္ဂဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းတရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဥဘယဓိ၊ နှစ်ပါးသောအကွာတိ ဝိဘဇတိဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓာဒိတည္ဗနံ၊ ဥဒ္ဓာဒိတည္ဗဝုပ္ပါယ်တို့ အား။ သင်္ခပဒေသနာယ၊ အကျဉ်းဒေသနာဖြင့်၊ အာဝိက္ခတိ၊ ကြား၏။ ဝိပဗ္ဗိတည္ဗနံ၊ ဝိပဗ္ဗိတည္ဗဝုပ္ပါယ်တို့အား၊ ဝိတ္ထာရဒေသနာယ၊ အကျယ်ဒေ သနာဖြင့်၊ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဝိက္ခန္တော၊ ကြားကုန်သည်ရှိ သော်လည်း။ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်ကုန်သည်ရှိသော်လည်း။ ဣဇေဝသာသ နေ၊ ဤဘုရားရှင်သာသနာတော်၌သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းတရားတည်း။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဘရားသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ကြိုးဝါးသောအသံကဲ့သို့သောအသံတော်ကို၊ နဒန္တော၊ ကြိုးဝါးသည်ဖြစ်၍ အကွာတိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူပေ၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်လည်းဝေ ဘန်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အကွာတိ၊ ဝိဘဇတိ၊ ဣဇေဝဓမ္မန္တိ၊ အကွာ တိ၊ ဝိဘဇတိ၊ ဣဇေဝဓမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံကင်္ခန္တိဒံ၊ မုနိမနေ ဇန္တိ၊ တံကင်္ခန္တိဒံ၊ မုနိမနေဇံဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စပဒိုဝေဇေန၊ သစ္စာ လေးပါးကိုထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ ဖြင့်၊ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်၏။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ကင်္ခန္တေဒနေန၊ ယုံမှားသင်္ကာကိုဖြတ်နိုင်သဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော၊ တံကင်္ခန္တိဒံ၊ ထိုသို့သောယုံမှားသင်္ကာကိုဖြတ်နိုင်သော၊ မောနေယျ သမန္နာဂမေန၊ ရဟန်းတို့သည် ကျင့်အပ်သော ပညာတရားနှင့် ပြည့်စုံ သဖြင့်၊ မုနိ၊ မုနိမည်၏။ ဇေသင်္ခါတာယ၊ ဇောဟုဆိုအပ်သော၊ တဏှာ ယ၊ တရား၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်၊ အနေဇံ၊ အနေမည်၏။ ဒုတိယံ၊ သိက္ခန္တု၊ နမာဟုမဂ္ဂဒေသိတိ၊ ဒုတိယံ၊ သိက္ခန္တု၊ နမာဟုမဂ္ဂဒေသိဟူသည် ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်နိုင်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တရားကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသောဘုရားသည်၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ် တရားကို၊ ဒေသိယမာနောဝိ၊ ဟောတော်မူသော်လည်း။ ရညော၊ အစိုးရ သောပြည်ရှင်မင်း၏။ ဒုတမိဝ၊ တမန်ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ သေခဏဝါစကမိဝ လက်ရေးကို ဘတ်တတ်သောစာရေးကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ် ၏၊ သာသနဟရစ္စ၊ သာသနာတော်ကို ဆောင်ရွက်တတ်သည်လည်းဖြစ် သော၊ သာသနဇောတိကဉ္စ၊ သာသနာတော်ကိုထွန်းပ စေတတ်သည်

၃၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

လည်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဒေသကဉ္စ၊ ခရီးညွှန်လည်းဖြစ်သော၊ စိကာသဝသမ
 တံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းကို၊ နိဗ္ဗိသိတွာ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤ
 ယခုအခါ၌၊ သေခသမဏဉ္စ၊ သေခဖြစ်သောရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ သီလ
 ဝန္တပုထုဇ္ဇနသမဏဉ္စ၊ သီလရှိသော ပုထုဇဉ်ရဟန်းကို လည်းကောင်း၊
 နိဗ္ဗိသန္တော၊ ညွှန်ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဓမ္မပဒေတိ၊ ယောဓမ္မပဒေ
 အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဒ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ပုဒ်၏အဖွင့်သည်၊ ပါကဓာယေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ အယံ
 ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာနယော၊ အနက်ကို ဖွင့်ရာဖွင့်
 ကြောင်း နည်းတည်း၊ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်တရား၏၊ ပဒတ္တာ၊ အခြေ
 အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မပဒေ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရကြောင်း
 တရား၌၊ ဥဘောအန္တော၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့သို့၊ အနုပဂ္ဂဗ္ဗ၊ မကပ်မူ၍၊
 ဒေသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသယာနုဇ္ဈပ
 တောဝါ၊ အလိုဆန္ဒအားလျော်သဖြင့်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိနာနုပ္ပကာရေ
 ဟိ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသောအထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ၊
 ဟောတော် မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဒေသိတေ၊ ကောင်းစွာ
 ဟောတော်မူအပ်သောတရား၌၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီဝိ၊ မဂ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်လည်း၊ အနုဝသိတမဂ္ဂကိစ္စတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း သုံးအပ်ပြီးသော
 မဂ်ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်၌၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေးသည်
 မည်၏၊ သီလသံယမေန၊ သီလစောင့်သဖြင့်၊ သံယတော၊ သံယတမည်၏၊
 ကာယာဒိသု၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့၌၊ သုပတိဋ္ဌိတာယဝါ၊ ကောင်းစွာတည်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဝိရုကာတာဒိသရဏာယဝါ၊ ကြာမြင့်စွာပြုခြင်း
 အစရှိသည်ကိုအောက်မေ့နိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ သတိမာ၊ သတိမာမည်၏၊
 အနုမတ္တဿာဝိ၊ ရှုလုံးမျှလည်းဖြစ်သော၊ ဝဇ္ဇဿ၊ အပြစ်၏၊ အဘာဝတော၊
 မရှိသောအားဖြင့်၊ အနုဝဇ္ဇတာ၊ အနုဝဇ္ဇတာမည်၏၊ ကောဋ္ဌာသဘာဝေန
 ဝ၊ အပေါင်းအရဖြစ်သော အားဖြင့်လည်း၊ ပဒတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တတိံသ ဗောဓိပက္ခိယသင်္ခါတာနိ၊ သုံးဆူ
 ခုနှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ အနုဝဇ္ဇပဒါနိ၊
 အပြစ်မရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တို့ကို၊ ဘင်္ဂိဉာဏတော၊
 ဘင်္ဂိဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပာသုတိ၊ စ၍၊ ဘာဝနာသေဝနာယံ၊ ဘာဝနာကိုမှီဝဲ
 သဖြင့်၊ သေဝမာနော၊ မှီဝဲသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ သိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 တွင်၊ တတိယံ၊ သုံးယောက်မြောက်သောရဟန်းကို၊ မဂ္ဂဇိဝန္တိ၊ မဂ္ဂဇိဝ

ရဟန်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ အာဟာ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤ
သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ မဂ္ဂဇီ
ဝန္တိ၊ မဂ္ဂဇီဝဟူ၍၊ သေခသမဏဉ္စ၊ သေခဖြစ်သော ရဟန်းကို လည်း
ကောင်း၊ သီလဝုန္တံ၊ သီလရှိသော၊ ပုထုဇ္ဇနသမဏဉ္စ၊ ပုထုဇဉ်ရဟန်းကို
လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိသိတွာ၊ ညွှန်းပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘဏ္ဍုကာ
သာဝကဏ္ဍံ၊ ဦးခေါင်းပြည့်၍ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းကိုလည်၌ရောက်
သော၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဝေါဟာရမတ္တသဇဏံ၊ ရဟန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကာမျှ
ဖြစ်သော၊ တံသိက္ခာ၊ တို့ရဟန်းကို၊ နိဗ္ဗိသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ဆဒနံကတွာနာတိ၊ ဆဒနံကတွာန အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟာ၊
ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဆဒနံကတွာနာတိ၊ ဆဒနံကတွာနဟူ
သည်ကား၊ ပတိရူပံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအမူအရာကို၊ ကရိတွာ၊
ပြု၍၊ ဝေသံ၊ ရဟန်းကောင်းတို့၏အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ လိဂံ၊ ရဟန်း
ကောင်းတို့၏သဏ္ဌာန်ကို၊ ဓေရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်း
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဗ္ဗတာနန္တိ၊ သုဗ္ဗတာနံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေက
ဗုဒ္ဓသာဝကနံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊
ထိုဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၏၊ ဝတာနိ၊ အကျင့်တို့သည်၊ သုန္ဒရာနိ၊
ကောင်းမြတ်ကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုအရှင်မြတ်တို့ကို၊ သုဗ္ဗတာတိ၊ သုဗ္ဗတာဟူ၍၊
ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပက္ခန္တိတိ၊ ပက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ ပက္ခန္တကော၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏အတွင်းသို့ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တောပရိသကော၊ အတွင်းသို့
ဝင်သောရဟန်း၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်း၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒုသဝီလော၊ ဒုသဝီလရဟန်းသည်၊ ဂူထပဋိန္ဒာဒနတ္ထံ၊ မစင်ကို
ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ၊ တိဏပဏ္ဍာဒိဆဒနံဝိယ၊ မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည်
တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းလေသကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒုသဝီလတာဝပဋိန္ဒာဒနတ္ထံ၊
ဒုသဝီလ၏အဖြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းအံ့သောငှါ၊ သုဗ္ဗတာနံ၊ ကောင်းသောအကျင့်
ရှိသောအရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဆဒနံ၊ သင်္ကန်းတည်းဟူသောအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ကတွာ
ပြု၍၊ အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ သိက္ခာတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊ သိက္ခာ၊ မဇ္ဈိမရဟန်း
တို့၏အလယ်၌၊ ပက္ခန္တိတိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဧတ္တကဝသေသန၊ ဤမျှလောက်သော
ဝါရှိသော၊ သိက္ခာနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဧတံလာသံ၊ ဤလာသံကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လာသော၊ သဝိတ်သင်္ကန်းအစရှိသော လာသံကို၊
ဒိယမာနောလ္လအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ဤဒုသဝီလရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါ

၃၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သညာ၊ ဧတ္တကဝသော၊ ဤမျှလောက်ဝါရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဂဟိ
 တုံ၊ လာဘ်ကိုယူအံ့သောငှါ၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ ဝင်လာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဆ၊ အနံ
 ကတောနသုဗ္ဗတာနံပက္ခန္ဓတိတိ၊ ဆအနံကတောနသုဗ္ဗတာနံ ပက္ခန္ဓတိဟူ၍၊
 ဂစ္ဆတိ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခတ္တိယာဒိကုလသနံ၊
 မင်းအစရှိသောအမျိုးတို့၏၊ ဥပ္ပန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အနု
 ရူပပဋိပတ္တိယာ၊ ရဟန်းကောင်းတို့အားလျော်သောအဝတ်အရုံအကျင့်ဖြင့်၊
 ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နုသေသိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ ကုလဒုသကော၊ ကုလဒုသကမည်၏။ ပဂဗ္ဗောတိ၊ ပဂဗ္ဗောဟူ
 သည်ကား၊ အဋ္ဌဌာနေန၊ ရှစ်ဌာနရှိသော၊ ကာယပါဂဗ္ဗိယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ခိုက်တိုက်ခြင်းနှင့်၊ စတုဌာနေန၊ လေးဌာနရှိသော၊ ဝစီပါဂဗ္ဗိယေန၊ နှုတ်
 ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းနှင့်၊ အနေကဌာနေန၊ များသောဌာနရှိသော၊ မနေပါဂဗ္ဗိ
 ယေန၊ နှလုံးဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်သျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ ဧတ္တ၊ ဤဂါထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဝိတ္ထာ
 ရံပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ မေတ္တသုတ္တဝတ္ထနာယံ၊ မေတ္တသုတ်၏အဖွင့်၌၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊ ကတပဋိန္ဒာဒနလက္ခဏာယ၊ ပြုပြီးသော
 အမှုကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ မာယာယ၊ မာယာနှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာယာရိ၊ မာယာရိမည်၏။ သီလ
 သံယမာတာဝေန၊ သီလစောင့်စည်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အသံယာ
 ကော၊ အသံယာတမည်၏။ ပလာသသသဒိသတ္တာ၊ စပါးဖျင်းနှင့်တူသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ပလာသော၊ ပလာသမည်၏။ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပလာ
 သော၊ စပါးဖျင်းသည်၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ တုဏှု၊ လရဟိတောပိ၊ ဆန်
 မှုကင်းသော်လည်း၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ ဝုသေန၊ ဖွဲဖြင့်၊ ဝိဟိဝိယ၊ စပါးကောက်
 ကဲ့သို့၊ ဒိဿတိယထာ၊ ထင်မှတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဓ၊ ဤ
 သာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အန္တော၊
 အတွင်း၌၊ သီလာဒိဂုဏသာရဝိရဟိတောပိ၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်ကျေး
 ဇူးမှုကင်းသော်လည်း၊ ဗဟိ၊ အပ၌၊ သုဗ္ဗတသာဒနေနပန၊ ကောင်းသော
 အကျင့်ရှိသောသူတော်ကောင်းတို့၏အဝတ်ကိုဖုံးလွှမ်းသဖြင့်ကား၊ သမ
 ဏာဝေသေန၊ ရဟန်း၏အသွင်ဖြင့်၊ သမဏာဝိယ၊ ရဟန်းကောင်းတို့ကဲ့သို့၊
 ဒိဿတိ၊ ထင်မှတ်ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ပလာသသဒိ
 သတ္တာ၊ စပါးဖျင်းနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပလာသောတိ၊ ပလာသ

ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အနာပါနဿတိသုတ္တပန၊ အနာပါနဿတိသုတ်
 နွ်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပရိယာ၊ ဤပရိသတ်သည်။ အပ္ပဇာသ၊
 စပါးဖျင်းနှင့်တူသောပရိသတ်မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပရိယာ၊
 ဤပရိသတ်သည်။ နိပ္ပဇာသ၊ အဖျင်းဖျင်းသော ပရိသတ်မဟုတ်၊ ပရိ
 သန္တ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်၏။ သာဓေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏အနှစ်သာ
 ရအကျင့်တရား၌၊ ပဘိဋ္ဌိတာ၊ တည်ပေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုထုဇ္ဈနကဿာဏ
 ကောပိ၊ ပုထုဇဉ်ကဿာဏပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ပလာသောတိ၊ ပလာသဟူ၍၊
 ဝုတ္တော၊ ပေါ်တော်မူအပ်၏။ ဣစပန၊ ဤရန္တသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ကပိလ
 သုတ္တေ၊ ကပိလသုတ်၌လည်းကောင်း၊ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အသမဏေ၊
 ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်၊ သမဏမာနိနေ၊ ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိကုန်သော၊
 ပလာသေ၊ စပါးဖျင်းနှင့်တူသောရဟန်းတို့ကို၊ ပဝါဟေထ၊ လွှင့်ကုန်သော၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါရာဇိကော၊ သူရားရှင်သာသနာတော်မှရှုံးသောရဟန်း
 ကို၊ ပလာသောတိ၊ ပလာသောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ပတိရူပေန
 စပရံသမဂ္ဂဒ္ဓသီတိ၊ ပတိရူပေနစပရံသမဂ္ဂဒ္ဓသီဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗတာနံ၊
 ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏၊ တံဆဒနံ၊ ထိုသင်္ကန်း
 တည်းဟူသောအဖိုးအလွှမ်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ယထာစရန္တံ၊ အတုကျင့်
 သောရဟန်းကို၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အာရုဉာ
 ကော၊ တောကျောင်းဆောက်တည်သောရဟန်းတည်း၊ အယံ၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ ဂုက္ခမူလိကော၊ ဂုက္ခမူရတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတည်း၊
 ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူရတင်ဆောက်တည်သောရဟန်းတည်း၊ ပိဏ္ဍ
 ပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတ် ရတင်ဆောက်တည်သော ရဟန်းတည်း၊ အပ္ပိ
 န္တော၊ အလိုနည်း၏။ သံတုဠော၊ ရောင်ရဲလွယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊
 သိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပတိရူပေနယုတ္တရူပေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊
 ဗာဟိရမဋ္ဌေန၊ ပြင်အပ ချောမြေ့သော၊ အာစာရေန၊ အကျင့်ဖြင့်၊ စရံ
 စရန္တော၊ ကျင့်သော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
 လောကုတ္တရ မဂ္ဂဿစ၊ လောကုတ္တရာ၏ အကြောင်းတရားကို လည်း
 ကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သုဂတိမဂ္ဂဿစ၊ သုဂတိ၏ အကြောင်း
 တရားကိုလည်းကောင်း၊ ခုသနတော၊ ပျက်ဆီးတတ်သောအားဖြင့်၊ မဂ္ဂဒ္ဓ
 သီတိ၊ မဂ္ဂဒ္ဓသီဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာ
 ယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ မဂ္ဂဒ္ဓသီတိ၊ မဂ္ဂဒ္ဓသီဟူ၍၊ ဒုသိလဝေါဟာရမတ္တသမ
 တံ၊ ခေလမရှိသည်ဖြစ်၍ ဝေါဟာရမျှသာရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဗ္ဗိ

၃၀၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သိတွာ၊ ညွှန်းတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 အဗျာဓိဿဘာဝံ၊ မရောနှောသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧပေန္တော၊ ပြီးတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧတေစပဒိုဗိဇ္ဈိတိ၊ ဧတေစပဒိုဗိဇ္ဈိ အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စတုရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဧတေသမဏေ
 ဤရဟန်းတို့ကို၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ လက္ခ
 ဏေန၊ လက္ခဏာဖြင့်၊ ကောစိ၊ တစ်စုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဒိုဗိဇ္ဈိ၊
 ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ အညာသိ၊ သိ၏၊ သန္တု၊ ကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏၊
 ယောဂဟဋ္ဌောဝါ၊ အကြင်လူသည်လည်းကောင်း၊ ယောခတ္တိယောဝါ၊
 အကြင်မင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယောဗြာဟ္မဏောဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏား
 သည်လည်းကောင်း၊ အညောဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကောစိ၊ တစ်
 စုံတယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံ
 သမဏာနံ၊ ဤရဟန်းတို့၏၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကို၊ သဝနမတ္တေန၊ ကြားကာ
 မှုဖြင့်၊ သုတဝါ၊ ကြားနာရသူ၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံ၌၊ တဿေဝလက္ခဏာဿ၊ ထိုသို့သောလက္ခဏာ၏သာလျှင်၊
 သုတတ္တာ၊ ကြားနာသူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယသာဝကော၊ အရိ
 ယာတို့၏တပည့်မည်၏၊ ဧတယေဝသမဏေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊
 အယဉ္ဇ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဧဝံလက္ခဏော၊ ဤသို့သောလက္ခဏာရှိ၏၊
 အယဉ္ဇ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဧဝံလက္ခဏော၊ ဤသို့သောလက္ခဏာရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနနမတ္တေန၊ လိကာမျှဖြင့်၊ သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်
 မည်၏၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောရဟန်းကို၊ ပစ္ဆိမော၊ နောက်မှ
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ မဂ္ဂဒုသီ၊ မဂ္ဂဒုသက
 ရဟန်းမည်၏၊ ဣတရေဝိ၊ ဤမဂ္ဂဒုသကရဟန်းမှတစ်ပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဧတဒိသော၊ ထိုမဂ္ဂဒုသကရဟန်းနှင့်
 တံကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိဟာရတော၊ နေ
 သောသူအား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊
 ကရေန္တိဝိ၊ ပြုသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧတံပါပဘိက္ခု၊ ထိုယုတ်မာသော
 ရဟန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
 ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧတေဝ၊ ထိုလေးယောက်သော
 သမဏတို့ကိုလည်း၊ သုတဝါ၊ ကြားနာသူကားမျှဖြစ်သော၊ အရိယသာဝ
 ကော၊ အရိယာသာဝက ဖြစ်သော၊ သပ္ပညော၊ ပညာရှိသော၊ ယော

ဂဟဋ္ဌော။ အကြင်အိမ်ရာထောင်သောလူဘောင်၌နေသောသူသည်။ ပဋိ
 ဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ တဿ၊ ထိုလူဖြစ်သောသူ၏။ တာယပညာယ၊ ထို
 ပညာဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်။ ဧတာဒိဿ၊ ထိုမဂ္ဂဒူသက
 ရဟန်းနှင့်တူသောသဘောရှိကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ ဝိဟရတော၊ နေသောသူအား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ
 တရားမှ၊ နဟာပေတိ၊ မယုတ်ပေ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းသောအမှု
 ကို၊ ကရေန္တံ၊ ပြုသော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မသောရဟန်းကို၊ ဒိသွာပိ၊ မြင်၍
 လည်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမှ၊ နဟာပေတိ၊ နဟာယတိ၊ မယုတ်စေလင့်၊ န
 နဿတိ၊ သဒ္ဓါတရားကိုမပျောက်လင့်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ သဗ္ဗာ
 တိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ ဧတ
 သံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အဗျာဓိဿဘာဝံ၊ မရောနှောသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေ
 တွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒိသွာပိ၊ ဒုသိလ၏အဖြစ်ကို၊ မြင်ရ
 ၍လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်။ ဧတာဒိဿ၊ ထိုဒုသိလ
 ရဟန်းနှင့်တူသောသဘောရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇာနန္တံ၊ သိသော၊ အရိယသာဝကံ၊ အရိယာ၏တပည့်ကို၊ ပသံသန္တော၊
 ပြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကထဗ္ဗိဒုဋ္ဌေနာတိ၊ ကထဗ္ဗိဒုဋ္ဌနဤသို့အစရှိ
 သောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ သုတဝတော၊ ကြားဘူးကာမျှ
 ဖြစ်သောသဘောရှိသော၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ၏ တပည့်ဖြစ်
 သော၊ တဿ၊ ထိုလူအား၊ သမ္ပန္နော၊ အကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 ယဒိဒံယံ၊ ဣဒံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို၊ ကရေန္တံ၊ ပြုတတ်သော၊ ကေစ္စံ၊
 အချို့သောရဟန်းကို၊ သုနာတိစ၊ ကြားလည်းကြား၏၊ ပဿတိစ၊ မြင်လည်း
 မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသွာပိ၊ မြင်လေသည်ရှိသော်လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 သောရဟန်းတို့သည်။ ဧတာဒိဿ၊ ထိုမဂ္ဂဒူသကရဟန်းနှင့် တူသောသ
 ဘောရှိကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တံ၊ သိခြင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဇေဝစ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်သာလျှင်၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊
 ကာရုဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ် နည်းဟူမူကား၊ ကထဗ္ဗိဒုဋ္ဌ
 နအသမ္ပဒုဋ္ဌသုဒ္ဓိအသုဒ္ဓေန သမံကရေယျာတိ၊ ကထဗ္ဗိ ဒုဋ္ဌနအသမ္ပဒုဋ္ဌ
 သုဒ္ဓိအသုဒ္ဓေနသမံကရေယျဟူသောစကားသည်။ ကာရုဏံ၊ အကြောင်း
 စကားတည်း။ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အဗ္ဗော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိယဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကထဗ္ဗိ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ သုတဝ၊ အကြား
 အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယ သာဝကော၊ အရိယာတို့၏ တပည့်ဖြစ်

၃၈၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သော၊ သပ္ပညော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ သီလဝိပတ္တိယော၊ သီလ
 ပျက်ခြင်းအရာ၌၊ ခုဋ္ဌေန၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော၊ မဂ္ဂဒ္ဓသိနာ၊ အကြောင်း
 ပျက်စီးသော မဂ္ဂဒ္ဓသကရဟန်းနှင့်၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ သုန္ဓမေဝ၊
 စင်ကြယ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အသမ္ပဒဉ္စ၊ မဂ္ဂဒ္ဓသက၏ အဖြစ်ဖြင့်
 အပြစ်မရှိသော၊ သမဏံ၊ ရဟန်းကို၊ ပရိသုဒ္ဓိကာယ သမာဓာရတောဒိ
 တိ၊ စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသုဋ္ဌေန၊ မစင်
 ကြယ်နိုင်သော၊ ဝေါဟာရမတ္တကသမဏေန၊ ရဟန်းဟုခေါ်ဝေါ်ကာမျှဖြစ်
 သောသူနှင့်၊ သမံ၊ အထူးအမျှ၊ ကရေယျ၊ ပြုလေရာအံ့နည်း၊ သဒိသန္တိ၊ တူ
 ကြသောရဟန်းဟူ၍၊ ဇာနေယျ၊ သိရာအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပါသကဿ၊ ရုန့်မည်သော ရွှေပန်းထိမ်သည်
 သားအား၊ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်တရားကို လည်းကောင်း၊ ဗလံဝါ၊ ဖိုလ်တရားကို
 လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓန္တိ၊ ရခြင်းရှိ၏ဟု၊ နကထိတံ၊ မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တဿ၊ ထိုရုန့်ဒါယကာသည်၊ ကင်္ခါ၊ မတ္တမေဝ၊ ယုံမှားခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊
 ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ရုန့်သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။
 ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတဋ္ဌ
 ကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ရုန့်သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ရုန့်သုတ်၏အဖွင့်
 သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-၆-ပရာဘဝသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောစကားသည်၊ ရာပဘဝသုတ္တံ၊
 ပရာဘဝသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ
 ကံ၊ မင်္ဂလသုတ္တံ၊ မင်္ဂလသုတ်တော်ကို၊ သုဝဋ္ဌာ၊ ကြားနာရကုန်၍၊ ဒေဝတာ
 နံ၊ နတ်တို့အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
 ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 မင်္ဂလသုတ္တံ၊ မင်္ဂလသုတ်တော်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝုဒ္ဓိဝ၊ အစီး
 အပွားကိုလည်းကောင်း၊ သောတ္ထိဝ၊ ချင်းသာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧကံ
 သေန၊ တစ်စွန်းတစ်အားဖြင့်၊ ဘဂဝေါဝေ၊ ပြည့်စုံကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ကထိ
 တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပရာဘဂေါ၊ ပျက်စီးကြောင်းကို၊ နကထိတော၊
 ဟောတော်မူအပ်သေး၊ ဟန္တဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေန၊ အကြင်မကောင်း

သောအကျင့်ဖြင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊
 ဝိနယန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ တံပရာဘဝံပိ၊ ထို
 ပျက်စီးကြောင်းတရားကိုလည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်
 ကြကုန်အံ့၊ ဣတိတေပရိဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊
 ဖြစ်လေသတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မင်္ဂလသုတ္တကထိတဒိဝသထော၊ မင်္ဂလ
 သုတ်ကိုဟောတော်မူအပ်ပြီးသောနေ့မှ၊ ဒုတိယဒိဝသ၊ နှစ်ရက်မြောက်
 သောနေ့၌၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠုဒေဝတာယော၊ တသောင်းသောစကြာ
 ဝဠာတိုက်၌ နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ ပရာဘဝသုတ္တံ၊ ပရာဘဝသုတ်
 ဒေသနာတော်ကို၊ သောတုကာမာ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဣမသ္မိစက္ကဝါဠု၊ ဤစကြာဝဠာတိုက်၌၊ သန္နိပတိတွာ၊ အညီအညွတ်
 စည်းဝေးကြကုန်၍၊ ဧကဝါဠုဂ္ဂကောနိဩကာသမတ္တေ၊ တချောင်းသော
 သားမြီးဖျား၏ အစွန်းပမာဏမျှသော အရပ်၌၊ ဒသံပိ၊ တကျိပ်ရလည်း
 ကောင်း၊ ဝိသံပိ၊ နှစ်ကျိပ်ရ လည်းကောင်း၊ တိသံပိ၊ သုံးကျိပ်ရ လည်း
 ကောင်း၊ စတ္တာထိသံပိ၊ လေးကျိပ်ရလည်းကောင်း၊ ပညာသံပိ၊ ငါးကျိပ်ရ
 လည်းကောင်း၊ သဠိပိ၊ ခြောက်ကျိပ်ရလည်းကောင်း၊ သတ္တထိပိ၊ ခုနစ်ကျိပ်
 ရလည်းကောင်း၊ အသိတိပိ၊ ရှစ်ကျိပ်ရလည်းကောင်း၊ သုခုမမတ္တတာဝံ၊
 သိပ်မွေသေးငယ်သောကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊ နိဗ္ဗိနိတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ သဗ္ဗဒေဝ
 မာရဗြဟ္မာနော၊ အလုံးစုံသောနတ်မာရ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ သိရိယာစ၊ အသ
 ရေတော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေဇေနစ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အဓိဂယျ၊ နှိပ်နင်းတော်မူ၍၊ ဝိရောစမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပတော်မူလျက်၊
 ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ ခင်းအပ်သော ဘုရားရှင်နေရာတော်၌၊ နိသိန္နံ၊ နေ
 တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ အဋ္ဌံသု၊
 ရပ်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုနေရာ၌၊ ဒေဝါနမိဇ္ဇေန၊ နတ်တကာတို့ကိုအစိုးရ
 သော၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊ အာဏတ္ထော၊ စေအပ်သော၊ အညတ
 ရော၊ တယောက်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပရာဘဝပဉ္စံ၊ ယုတ်မာသောအကြောင်းပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
 လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆာဝသာ
 နေ၊ မေးလျှောက်သည်၏အဆုံး၌၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤပရာဘဝသုတ်ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပရာဘဝသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိကံ၊
 ဧဝံမေသုတံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာယသ္မတာ၊ အာနန္ဒေန၊ ရှင်အာ
 နန္ဒာသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရာဘဝန္တိ၊ ပရိသန္တိ အာဒိနာ၊ ပရာဘဝန္တိ၊ ပုရိ၊

၁၀

၃၆၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သံဃိသို့အစရှိသော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ဧကန္တရိကာ၊ တဂါထာအခြားရှိ
သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာကို၊ ဧဝံပုတ္တေန၊ နတ်သားသည်၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုအပ်၏၊
သုဝိဇာနောဘဝံဟောတိတိအာဒိနာ၊ သုဝိဇာနောဘဝံဟောတိဤသို့အစရှိ
သော၊ နယေနနည်းဖြင့်၊ ဧကန္တရိကာဝေ၊ တဂါထာအခြားရှိသည်သာ
ဖြစ်သော၊ ဂါထာစ၊ ဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ အဝသာနဂါထာစ၊ အဆုံး
ဖြစ်သောပရာဘဝေါလောကေအစရှိသော နိဂုံးဂါထာကိုလည်းကောင်း၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗိ၊ အဆုံး
စုံလည်းဖြစ်သော၊ တဧတံ တံတေဝါထံ၊ ထိုဂါထာကို၊ သမောဓာ
နေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ပရာဘဝသုတ္တန္တိ၊ ပရာဘဝသုတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပရာဘဝသုတ်၌၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိသု၊ ဧဝံမေသုတံဤသို့
အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ယံ၊ အကြင်ကောင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်သောစကားကို၊ မင်္ဂလသုတ္တဝဿနာယံ၊ မင်္ဂလသုတ်အဖွင့်
၌၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်သတ္တံ၊ ပရာဘဝန္တံ၊ ပုရိသန္တိ အာဒိသုပန၊ ပရာဘဝန္တံ
ပုရိသံဤသို့အစရှိသော ပါဠိတို့၌ကား၊ ပရာဘဝန္တံ၊ ပရာဘဝဟူသည်
ကား၊ ဝိနယန္တံ၊ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုရိသန္တံ၊ ပုရိသံဟူသည်
ကား၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သတ္တဇနံ၊ သတ္တဝါဖြစ်သောလူကို၊ မယံ
ပုစ္ဆာမဂေါတမတိ၊ မယံပုစ္ဆမဂေါတမဟူသည်ကား၊ သေသဒေဝေ
ဟိ၊ ကြွင်းသောနတ်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဒသောတွာ
ပြု၍၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသော၊ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထို
နတ်သားသည်၊ ဂေါတ္တေန၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပုဠုမာဂဗ္ဗတိ၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပုဠုမာဂဗ္ဗဟူသည်
ကား၊ မယံဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ပုစ္ဆိဿာမတိ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်အံ့ဟု၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသော
ဝတ္တဝါဠာ၊ စကြာဝဠာတို့မှ၊ အာဂတာ၊ လာပါကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေန၊ ဤပုဠုမာဂဗ္ဗဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဣဒံ၊
ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ကိံပရာဘဝတောမုခန္တိ၊
ကိံပရာဘဝတောမုခံဟူသည်ကား၊ ဧဝံဤသို့၊ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာ
ကုန်သော၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ ပရာဘဝတော၊
ပျက်စီးခြင်း၏၊ ခွါရံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ယောနိ၊ ယောနိ
သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။

ယေန၊ အကြင်အကြောင်းအရာဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပရာဘဝန္တံ၊
 ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော၊ နံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဇာနေယျာမ၊ သိချင်
 ပါကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်သည်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတန၊ ထို
 ကိံပရာဘဝတောရခံ ဟူသောစကားဖြင့်၊ ပရာဘဝန္တံ ပုရိသန္တိတ္ထေ၊
 ပရာဘဝန္တံပုရိသံဟူသောပုဒ်၌၊ ဂုတ္တပရာဘဝတော၊ ဆိုအပ်သောပရာ
 ဘဝရှိသော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ပရာဘဝကာရဏံ၊ ပျက်စီးအံ့သော
 အကြောင်းတရားကို၊ ဂုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရာဘဝကာရ
 ဏော၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဥာတေ၊ သိအပ်သည်ရှိသော်၊ သာ
 မညေန၊ သာမညဖြစ်သော၊ ဇေတနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊
 ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရာဘဝပုရိသော၊ ပျက်စီးသောယောကျ်ား
 ကို၊ ဇာနိတုံ၊ သိအံ့သောဌ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုန္ဒံ၊
 သက်သက်၊ ပါကုန်ကရဏတ္ထံ၊ ထင်ရှားခြင်းကို ပြတော်မူအံ့သောဌ၊
 ပဗ္ဗိပက္ခံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူ၍၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာ
 နာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်၊
 ပရာဘဝန္တံ၊ ပျက်စီးသောယောကျ်ားကို၊ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူလို၍၊ သုဝိ
 ဇာနေဘဝန္တံ၊ သုဝိဇာနေဘဝံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ၊

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ဘဝံ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ ဝဇေန္တော၊ ပွားများစေသော၊ အပရိဟာ
 ယန္တော၊ မယုတ်စေသော၊ ယွာယံယောအယံပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ သုဝိဇာနေ၊
 ကောင်းသော အတတ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခေန၊
 ချမ်းသာသဖြင့်၊ အကသိရေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်၊ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင်သ
 ဖြင့်၊ ဝိဇာနိတုံ၊ သိလွယ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ယောပါယံ
 ယောပိအယံပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်ကား၊ ပရာ၊ ယုတ်သော
 အားဖြင့်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုရိသော၊
 ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပရာဘဝေါ၊ ပရာဘဝမည်၏၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့
 သောဘဝ၌၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏၊ ပရာဘဝတော၊
 ယုတ်အံ့သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ယမေတံယံ
 တေံရုခံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံရုခံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊

၃၆၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

တုဋ္ဌေသင်နတ်သားတို့သည်၊ ပုစ္ဆထ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏၊ သောဝိ၊ ထိုမေးလျှောက်လာသော ယောကျ်ားသည်လည်း၊ သုဝိဇာနော၊ ပညာရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကထိဘဝေယျ၊ အတယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံဧဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်၊ ဓမ္မကာမော၊ တရားကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒသကုသလကမ္မပထဓမ္မ၊ ဆယ်ပါးသောကုသိုလ်ကမ္မပထတရားတို့ကို၊ ကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ပိဟေတိ၊ ချစ်၏၊ ပဋ္ဌေတိ၊ တောင်းတ၏၊ သုဏ္ဍာတိ၊ နာခံ၏၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ သောဧဝ ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တံပဋိပတ္တိံ၊ ထိုသို့သော အကျင့်ကို၊ ဒိသ္မာစ၊ မြင်ရ၍လည်းကောင်း၊ သုတွာစ၊ ကြားရ၍လည်းကောင်း၊ ဇနိတဗ္ဗတော၊ သိအပ်သောကြောင့်၊ သုဝိဇာနော၊ ကောင်းသောပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရောဝိ၊ ဤမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသီ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို အလိုမရှိသော ယောကျ်ားသည်၊ ပရာဘဝေါ၊ ပရာဘဝယောကျ်ားမည်၏၊ ဧတမေဝဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတရားကိုသာလျှင်၊ ဒေသတိနကာမေတိ၊ အလိုမရှိ၊ နဝိဟေတိ၊ မချစ်၊ နပဋ္ဌေတိ၊ မတောင်းတ၊ နသုဏ္ဍာတိ၊ မကြား၊ နပဋိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဧတံပိပဋိပတ္တိံ၊ ဤဘောက်ပြန်သော အကျင့်ကို၊ ဒိသ္မာစ၊ မြင်ရ၍ လည်းကောင်း၊ သုတွာစ၊ ကြားရ၍ လည်းကောင်း၊ ဇနိတဗ္ဗတော၊ သိအပ်သောကြောင့်၊ သုဝိဇာနော၊ အတတ်ပညာမရှိသောသူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ပဋိပက္ခံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထတောဝါ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မတောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရာဘဝတော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း၏၊ မုခံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဓမ္မဒေသီ၊ တရားကိုအလိုမရှိသော၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ပရာဘဝတော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း၏၊ မုခံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာဧဝတံ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ ဘဂဝေတေ၊ ဖြတ်စွာတရား၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားစကားကို၊ အဘိနန္ဒမာနာ၊ အလွန်နှစ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိဟေတန္တိ၊ ဣတိဟေတံအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတုဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာဂုတ္တုဓမ္မဒေသီတမေဝ၊ အကြင်ဟောတော်မူအပ်သော

တရားကိုအလိုမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဧတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝိဇာနာမ၊ သိရပါကုန်ပြီ၊ ဂဏှာမ၊ မှတ်ယူမိပါကုန်ပြီ၊ ခာ
 ရေမ၊ ဆောင်ရပါကုန်ပြီ၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သောပရာဘဝေါ၊ ထို
 ယူက်ဦးကြောင်းတရားသည်၊ သောဓမ္မဒေသိတလက္ခဏော၊ ထိုတရား
 တော်ကိုအလိုမရှိသောလက္ခဏာရှိသောအဖြစ်သည်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ
 သော၊ ပရာဘဝေါ၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်းတရားတည်း၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်၊ ယာနိပရာဘဝမုခါနိ၊ အကြင်ယုတ်အံ့သော အကြောင်းတရားတို့
 ကို၊ ဝိဇာနိတုံ၊ သိအံ့သောငှါ၊ အာဂတော၊ ရောက်လာကုန်သည်၊ အမှားဖြစ်
 ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုပရာဘဝတရားတို့တွင်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
 တာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ပရာဘဝမုခံ၊ ယုတ်သောအကြောင်း
 တရားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုပရာဘဝဟူသောစကား၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာ
 တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုအကျင့်ဖြင့်၊ ပုရိသာ၊ ယောက်ျားတို့သည်၊
 ပရာ၊ ယုတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧတေနာတိပဒေန၊ ဧတေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဇ္ဈော၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ သော
 ဓမ္မော၊ ထိုအကျင့်တရားသည်၊ ပရာဘဝေါ၊ ပရာဘဝမည်၏၊ ကေနစ၊
 အဘယ်တရားကြောင့်လည်း၊ ပရာ၊ ယုတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း၊ ပရာဘဝတော၊ ယုတ်ခြင်း၏၊ ယံမုခံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊
 ယံကာရဏံ၊ အကြင်ပြုကြောင်းတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ပရာ၊ ယုတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓနမတ္ထေနဇေ၊
 သဒ္ဓါမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပရာဘဝဟူသောပုဒ်၌၊ နာနာကရဏံ၊ ထူး
 သောအကြောင်းရှိ၏၊ အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား၊ ပရာဘဝေါ
 တိဝါ၊ ပရာဘဝဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ပရာဘဝတောမုခန္တိဝါ၊ ပရာဘဝ
 တောမုခံဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာနာကရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရာဘဝတော၊ ယုတ်ခြင်း၏၊ ဧတံမုခံ၊ ဤအကြောင်း
 တရားကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝိဇာနာမ၊ သိရပါကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘိနန္ဒိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ တတော၊ ထိုပဌမဖြစ်သော ပရာဘဝမှ၊ ပရံ၊
 တပါးသော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ပရာဘဝလက္ခဏာကို၊ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥာတုကာမာ၊ သိခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ သုန်း
 တော်ကြီး ဗုဒ္ဓသော မြတ်စွာဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပရာဘဝ
 တော၊ ယုတ်မာခြင်း၏၊ မုခံ၊ အကြောင်းတရားကို၊ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်

၃၆၄

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံတော၊ နတ်သားသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ထား၏၊ တတော၊ ထိုဂါထာမှ၊ ပရဉ္စ၊ နောက်၌လည်းဖြစ်သော၊ တတိယ
 စတုတ္ထန္တိ အာဒိသုဝိ၊ တတိယစတုတ္ထအစရှိသောလျှောက်သော ဂါထာ
 တို့၌လည်း၊ ဣမိနာဇေနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗျာကရဏပက္ခေပိစ၊ မြေကြားအပ်
 သောဂါထာအတို့၌လည်း၊ တေတေသတ္တာ၊ ထိုထိုသောသတ္တဝါတို့သည်၊
 ယေဟိယေဟိပရာဘဝမုခေဟိ၊ အကြင်အကြင်ယုတ်သော အကြောင်း
 တို့၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဧကောယေဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်၊
 န၊ မဟုတ်၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ အနေကာ၊ များစွာသောပရာဘဝ တရားတို့သည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုယောက်ျား
 တို့၏၊ တာနိတာနိ၊ ထိုထိုသို့သောသတောရှိကုန်သော၊ ပရာဘဝမုခါနိ၊
 ယုတ်ဆုံးသော အကြောင်းတရားတို့ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ၊
 အသန္တသမိယာ ဟောန္တိတိအာဒိနာ၊ အသန္တသမိယာဟောန္တိ ဤသို့
 အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုပ္ပလာဓိဋ္ဌာနာယဇေ၊ ဝုပ္ပုလ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ
 သည်သာဖြစ်သော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ နာနာဝိခါနိ၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ပရာဘဝမုခါနိ၊ ယုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့
 ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်တည်း၊ အသန္တောနာမ၊ သူတော်
 မဟုတ်သူယုတ်တို့မည်သည်ကား၊ ဆသတ္တာရော၊ မက္ခလိဂေါသာလအစ
 ရှိသောခြောက်ယောက်သော ဆရာတို့သည်၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ယေဝါပန၊ အကြင်ဝုပ္ပုလ်တို့သည်ကား၊ အဝုပသန္တေန၊ ပြင်
 သက်ခြင်းမရှိသော၊ ကာယဝစိမနောကဓမ္မေန၊ ကာယကံဝစိကံမနောကံ
 ၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဝုပ္ပုလ်တို့သည်၊ အသန္တော၊
 သူတော်ကောင်းမဟုတ်သူယုတ်တို့တည်း၊ အသ၊ ထိုသူယုတ်မာအား၊
 ဝိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိမိဝံ၊ အတယ်ကဲ့
 သို့နည်းဟူမူကား၊ သုနက္ခတ္တာဒိနံ၊ သုနက္ခတ္တအစရှိသောသူတို့အား၊ အင်္ဂုလိ
 မာလကောရစတ္ထိယာဒယောဝိယ၊ အင်္ဂုလိမာလကောရစတ္ထိယအစရှိသော
 သူတို့ကဲ့သို့၊ အသ၊ ထိုသူတော်ကောင်းမဟုတ်သောသူအား၊ ဝိယာ၊ ချစ်
 မြတ်နိုးခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သန္တောနာမ၊ သူတော်ကောင်း

မည်သည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသါဝကား၊ သုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသဝကပုဂ္ဂိုလ်
 မြတ်တို့သည်၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဝါပန၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ကာယဝစိမနောကဗ္ဗေန၊ ကာယကံဝစိကံမနောကံ
 နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကိုယ်နှုတ်နှလုံးကိုမစောင့်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တေနကုရုတေဝိယန္တိ၊ သန္တေန ကုရုတေဝိပံဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပိယေ၊ ချစ်ခြင်းတို့ကို၊ ဣဋ္ဌေ၊ အလိုရှိသည်
 တို့ကို၊ ကန္တေ၊ နှစ်သက်သည်တို့ကို၊ နကုရုတေနကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝေနေယျဝသေန၊ ဝေနေယျ
 သတ္တဝါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဂါသာ၌၊ ဝစနဘာဒေါ၊ စကား၏
 အပြားကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းသော်ကား၊ သန္တေနကုရုတေတိ၊ သန္တေနကုရုတေဟူသည်ကား၊
 သန္တေန၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ နသေဝကံ၊ မရှိဘဲ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယထာ၊ ဥပမာသော်ကား၊ ရာဇာနံသေဝတီတိ
 တေသ္မိံ၊ အတ္ထေ၊ ရာဇာနံသေဝတီဟူသောဤအနက်၌၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ပိယံ
 ချစ်မြတ်နိုးသည်ကို၊ ကုရုတေ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဝိဒု၊ သဒ္ဓါနည်း
 ကိုသိသောသူတို့သည်၊ မန္တန္တိ၊ ကြံကြကုန်၏၊ ပိယန္တိ၊ ပိယံဟူသည်
 ကား၊ ပိယမာနော၊ ချစ်သောနှလုံးရှိ၏၊ တုဿမာနော၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသတံ၊ သူတော်
 မဟုတ်သူယုတ်တို့၏၊ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်ကား၊ ဤသဒ္ဓိဒ္ဓိဋ္ဌိတောနိ
 ဝါ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
 အကုသလကမ္မပထာဝါ၊ အကုသလကမ္မပထတရားတို့ လည်းကောင်း၊
 ဣတိအယံဓမ္မသမူဟော၊ ဤတရားအပေါင်းသည်၊ အသတံ၊ သူတော်
 မဟုတ်သူယုတ်တို့၏၊ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်၏၊ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏၊
 တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ရောစတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ပိဟေတိ၊ ချစ်၏၊ သေဝတိ၊ ခြံဝ
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တောယဂါတာယ၊ ထိုဂါသာ၌၊ အသန္တပိယတာစ၊ မသူ
 တော်သူယုတ်ကို ချစ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သန္တအပိယတာစ၊
 သူတော်ကောင်းကိုမချစ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အသတံ၊ သူယုတ်
 မာတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ရောစန္ဓု၊ နှစ်သက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောတရားကို၊ ပရာသဝတော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း
 ၏၊ မုခန္တိ၊ အကြောင်းတည်းဟု၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊
 တေန၊ ထိုယုတ်သောအကြောင်းတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊

၃၆၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပုရိသောယောဂျာသညံ၊ ပရာဘဝတိ၊ အယုတ်ဖြစ်တတ်၏၊ ပရိဟာ
ယတိ၊ ယုတ်၏၊ ဣမဗျူပဗ္ဗုဒ္ဓိဘဝဉ္စ၊ ဝုဇိ၊ ပွားများခြင်းသို့၊ နေဝပါဝုဏာ
တိ၊ မရောက်၊ ဟုရံ၊ လာလတ္တံ့ သောဘဝဉ္စ၊ ဝုဇိ၊ ပွားများခြင်းသို့၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ နပါဝုဏာတိ၊ မရောက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရာဘဝ
တော၊ ယုတ်သောဖြစ်ခြင်း၏၊ မရံ၊ အကြောင်းတရားတည်း၊ ဣတိဗျူသို့၊
ဝုဗ္ဗတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထဗျူစကား၌၊ ဝိတ္ထာရံပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ အသေဝ
နာစဗာလာနံပဏ္ဍိတာနန္ဓသေဝနာတိဂါထာဝဏ္ဏနာယ၊ အသေဝနာစဗာ
လာနံပဏ္ဍိတာနန္ဓ သေဝနံဟူသောဂါထာအဖွင့်၌၊ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့၊
နိဒ္ဒါသီလီနာမ၊ နိဒ္ဒါသီလီမည်သည်ကား၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊
ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ နိသီဒန္တောပိ၊ ထိုင်သော်လည်း
ကောင်း၊ တိဋ္ဌန္တောပိ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ သယာနောပိ၊ အိပ်သော်
လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါယတိဧဝ၊ ပိုက်မြည်းသည်သာတည်း၊ သဘာသီလီနာ
မ၊ သဘာသီလီမည်သည်ကား၊ သင်္ဂဏိကာရာမတံ၊ အပေါင်းအဖော်၌
ဓမ္မလျော်လျော်ပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘဿရာမတံ၊ အဖျင်းဖျင်းဓမ္မလျော်
လျော်ပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အတန်တလဲလဲယှဉ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဋ္ဌာတာတိ၊ အနုဋ္ဌာတာဟူသည်ကား၊ ဝိရိယတေဇဝိရဟိ
တာ၊ ဝိရိယ၏ဟန်ခိုးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာနသီလော၊ လကြွလုံ့လခြင်း
အလေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အညောဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဝေဒိယ
မာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ၊ လူသည်
လည်းကောင်း၊ သမဿောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌသမဿ
ဓမ္မံ၊ လူတို့ကျင့်အပ်သောတရားရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သောတရားကို၊ နအာရ
ဘတိ၊ အားမထုတ်၊ အလသောတိ၊ အလသောဟူသည်ကား၊ ဇာတိအလ
သော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ပျင်းရိခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တန္တာသိဘူတော၊ စင်
စစ်ပျင်းရိခြင်းနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဌိတေန၊ ရပ်သဖြင့်၊ ဌိတဋ္ဌာနေ၊ ရပ်သော
နေရာ၌၊ ဌိတောဧဝ၊ ရပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိသီဒနဋ္ဌာနေ၊ ထိုင်
ရာအရပ်၌၊ နိသီဒန္တောဧဝ၊ ထိုင်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဥဿာဟောန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထံ၊
ဣရိယာပုထံကို၊ နကပ္ပေတိ၊ မပြု၊ အတိတော၊ ရှေးကာလ၌၊ အရညော၊ တော
အရပ်၌၊ အပ္ပိမ္ပိ၊ မီးသည်၊ ဒါယိတော၊ လောင်သည်ရှိသော်၊ အပလာယနအ
လသောစ၊ မပြေးမသွားသောလူပျင်းကိုလည်း၊ ဧတ္ထဗျူစကား၌၊ နိဒ္ဒါနန္တိ၊
သင်္ကသေဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံဗျူစဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ၊ လွန်မြတ်သောအပိုင်းအခြားတည်း၊
 တတော၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌအပိုင်းအခြားအောက်၊ လာမကပရိစ္ဆေဒေနပန၊ ယုတ်
 သောအပိုင်း အခြားအားဖြင့်ကား၊ အလသော၊ ပျင်းရိသောယောက်ျား
 ကို၊ အလသောတွေဝ၊ အလသယူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ရထဿ၊ ရထား၏၊ ပညာဏံ၊ လင်ရှားခြင်းသည်၊ ဓဇာဝ၊ တံခွန်ကဲ့သို့၊
 အဂ္ဂိနော၊ မီး၏၊ ပညာဏံ၊ လင်ရှားခြင်းသည်၊ ဓူမောဝ၊ မီးခိုးကဲ့သို့၊ အဿ၊
 ထိုယောက်ျားအား၊ ကောဓော၊ ဒေါသသည်၊ ပညာဏော၊ လင်ရှားခြင်း
 သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျား
 သည်၊ ကောပပညာဏော၊ ကောပပညာဏမည်၏၊ ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသ
 ကြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခိပ္ပကောဝိ၊ လျှင်စွာအမျက်ထွက်လေ့ရှိ၏၊ ဧဝဇ္ဇ
 ပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရှုဝဏောပမပိတ္တော
 အိုင်းအမာနှင့်တူသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာယဂါထာယ၊
 ဤဂါထာဖြင့်၊ နိဒ္ဒါသီလတာ၊ အိပ်ခြင်း၌ အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ သဘာသီလတာ၊ သဘင်၌ဓမ္မလျော်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ အနုဋ္ဌာဟတာ၊ ထကြွသုံ့လမရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 အလသတာ၊ ပျင်းရိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောပပညာဏတာ၊
 အမျက်ဒေါသ လင်ရှားစွာပြုသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဉ္စဝိသံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ပရာဘဝမုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သောအကြောင်း
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုပျက်စီးအံ့သော တရားနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူသည်၊ ဂဟဋ္ဌဝုဒ္ဓိံ၊ လူတို့၏
 အစီးအပွားသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတ
 ဝုဒ္ဓိံ၊ ရဟန်းတို့၏အစီးအပွားသို့၊ နပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ပရိဟာယတိယေဝ၊ စီးပွားယုတ်လျော့သည်သာတည်း၊ ပရာ
 ဘဝတိယေဝ၊ စီးပွားပျက်စီးသည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရာ
 ဘဝတောမုခန္တိ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ မိန့်အပ်၏၊
 ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သောမိခင်ကို၊ မာတာတိ၊ အမိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏၊ ဇနကောယေဝ၊ ဖြစ်စေတတ်သောအဘကိုသာလျှင်၊ ပိတာတိ၊
 အဘဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သရိဇုသီဝိလတာယ၊ ကိုယ်အားလျော့
 ပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဏ္ဏကံ၊ အိုမင်းသော၊ ယောဗ္ဗနာတိက္ကမေန၊
 အရွယ်လွန်သဖြင့်၊ အသိဇိကံဝါ၊ အသက်ရှစ်ဆယ် ရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ နုဂုကိကံဝါ၊ အသက်ကိုးဆယ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သယံ၊ မိမိ

၆၆၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၁

ကိုယ်တိုင်၊ ကမ္မာနိလယလုပ်ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုတို့ကို၊ ကာဝံ၊ ပြုအံ့သော
 ဌ၊ အသမတ္တံ၊ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဂတယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်လွန်သော မိခင်
 ဘခင်ကို၊ ပဟုသန္တောတိ၊ ကျေးမွေးနိုင်လျက်လည်း၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်
 သည်၊ သမာနောပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇီဝိယမာနော၊
 ကျေးမွေးရှင်စေကောင်းလျက်၊ နဘရတိတိ၊ နဘရတိဟူသည်ကား၊ နပေါ
 သေတိ၊ မကျေးမမွေး၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ မာတာပိတုနံ၊ မိခင်
 ဘခင် တို့အား၊ အဘရတံ၊ မမွေးမြူသော၊ အပေါသနံ၊ မကျေးမွေး
 သော၊ အနုပဋ္ဌာနံ၊ မထောက်မပံ့သော၊ ကေယေဝ၊ တခုသောတရားကို
 သာလျှင်၊ မုခံ၊ အကြောင်းတရားဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဧတေန၊ ထိုပျက်စီးအံ့သောတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 သူကို၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသည်၊ မာတာပိတုသု၊ မိခင်ဘခင်တို့၌၊ တာယ
 ပါရိစရိယာယ၊ ထိုသို့သောကျေးမွေးခြင်းဖြင့်၊ ဣဇေဝ၊ ဤလူပြည်၌သာ
 လျှင်၊ နံ၊ ထိုသူကို၊ ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ပစ္စသဂ္ဂေ၊ တမလွန်ဖြစ်သော
 နတ်ပြည်၌၊ ပမောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာပေတ္တိဘရဏေ၊
 မိခင်ဘခင်ကိုကျေးမွေးခြင်း၌၊ ယံတံအာနိသံသံ၊ အကြင်အကျိုးဆက်ကို၊
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးဆက်သို့၊ နပါဝုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်၊ အည
 ဓတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မာတာပိတရောပိ၊ မိခင်ဘခင်တို့ကိုလည်း၊ နဘရ
 တိ၊ မကျေးမမွေး၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကံ၊ အဘယ်သူကို၊ ဘရိသတိ၊ ကျေး
 မွေးလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိန္ဒဉ္စ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇနိယဉ္စ၊
 အဖြစ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိဉ္စ၊ အပါယ်ဒုဂ္ဂတိသို့လည်း
 ကောင်း၊ ပါဝုဏ္ဏန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရာဘဝတိယေဝ၊ ပျက်စီး
 သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးခြင်း၏၊ မုခန္တိ
 အကြောင်းဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပါပါနံ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊ ဗဟိတတ္တာ၊
 အပပြုပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ သမိတပါ
 ပတ္တာ၊ မကောင်းမှုမှငြိမ်းပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏံ၊ သမဏမည်၏
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗြာဟ္မဏကုလသပ္ပာဝံပိ၊ ပုဏ္ဏား၏အမျိုးအနွယ်လျှင်အမွန်
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇုပဂတံ၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ သမဏံ၊ သမဏမည်၏၊ တတော၊
 ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ အညံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဗ္ဗိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ယာဝနကံ၊ အလှူခံတတ်သောသူကို၊ ရသောဝါဒေနဝဉ္ဇေ
 တိတိ၊ မုသာဝါဒေနဝဉ္ဇေတိဟူသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပစ္စယေန၊

ဆွမ်းသင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းဖြင့်၊ ဝဒ၊ ဆိုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေ
 တွာ၊ သိတ်ပြီး၍၊ ယာမိတောဝါ၊ တောင်းလာသည်ရှိသော်လည်း၊ ပဋိဇာ
 နိတွာ၊ ကောင်းပြီဟုဝန်ခံ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ အပ္ပဒါနေန၊ မပေးမလှူလိုသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံသဘာဝံ၊ ထိုသို့
 သောသဘောကို၊ ဝိသံဝါဒေတိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏၊ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဤဂါ
 ထာဖြင့်၊ ပြောဟောအံ့နိုး၊ ဂုဏ္ဏားအစရှိသောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မုသာ
 ဝါဒေန၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားဖြင့်၊ ဧတမေဝ ဝဉ္စနံ၊ ထိုသို့သောလှည့်စား
 ခြင်းကို၊ ပရာဘဝမုခန္တိ၊ ပျက်စီးအံ့သောအကြောင်းဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတေန၊ ထိုပရာဘဝတရားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 ယောကျ်ားသည်၊ ဣမေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗဉ္စ၊ သူတပါးကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့လည်း၊
 ပါဂုဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဒုဂ္ဂတိယမ္ပိ၊ ဒုဂ္ဂတိ
 ဘုံ၌လည်းကောင်း၊ သုဂ္ဂတိယမ္ပိ၊ သုဂ္ဂတိဘုံ၌လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပါယ
 ဝိပတ္တိမ္ပ၊ အလိုရှိအပ်သောအကျိုးစီးပွားပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊
 ပါဂုဏာတိ၊ ရောက်တတ်၏၊ ဧတဉ္စ၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်း၊ ဒုသဝီလဿ
 (ပ)အတ္တဂ္ဂန္တတိတိ၊ ဒုသဝီလဿ(ပ)အတ္တဂ္ဂန္တတိဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည့်သာယျင်တည်း၊ ဒုသဝီလဿ၊ သိလမရှိသော၊ သိလဝိပန္နဿ၊ သိလ
 ပျက်စီးသောသူအား၊ ပါပကော၊ မကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဇ္ဈေ၊ ကျော်စော
 သောအသံသည်၊ အတ္တဂ္ဂန္တတိ၊ နှံ့၍တက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဝစီဒုစရိုက်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ လွှင့်
 ပစ်သကဲ့သို့၊ ဧတထာ၊ ထိုအတူ၊ နိရယေ၊ ရေသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ရလေ
 ၏၊ ကတမေဟိစတူဟိ၊ အာဘယလေးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သနည်းဟူမူကား၊ မုသာဝါဒိ၊ မဟုတ်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း၊ တဿ၊ ထိုမှတပါး၊
 သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊
 အချို့သောယောကျ်ားသည်၊ သမဏံဝါ၊ ရဟန်းသို့လည်းကောင်း၊ ပြာပစ္ဆ
 ဏံဝါ၊ ဂုဏ္ဏားသို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ ဝဒ၊ ဆိုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝါရေတိ၊
 သိတ်၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ယေန၊ အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၊

၄၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်၏တံ၊ ထိုဘိတ်သောပစ္စည်းကို၊ နဒေတိ၊ မပေးမလှူသော၊
ထိုဗုဒ္ဓစားသောယောကျ်ားသည်၊ တတော၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ စုတော
စုတေလေသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်သို့၊ စေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍
ရောက်လာအံ့၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ယံယဒေဝဝါဏိဇ္ဇံ၊ အကြင်
အကြင် ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုကို၊ ပယောဇေတိ၊ ယှဉ်အံ့၊ အဿ၊ ထို
ယောကျ်ား၏သောဝါဏိဇော၊ ထိုကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ ဆန္ဒဂါမိနိ၊ အလို
ဆန္ဒသို့လိုက်သော သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
ယေန၊ အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၊ ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်၏၊ တံ၊ ထိုဘိတ်အပ်
သောပစ္စည်းကို၊ ယထာဓိပ္ပါယ်၊ အလိုရှိသောအတိုင်းကို၊ နဒေတိ၊ မပေး
မလှူသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တတော၊ ထိုလူ၊ ပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတေ
သည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်သို့၊ စေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ရောက်
လာအံ့၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ယံယဒေဝဝါဏိဇ္ဇံ၊ အကြင်အကြင်ကုန်
သွယ်ခြင်းကို၊ ပယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏သောဝါ
ဏိဇော၊ ထိုကုန်သွယ်ခြင်းသည်၊ ယထာဓိပ္ပါယော၊ အလိုအတိုင်းပြည့်စုံ
သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိနိန္ဒာဒိနိဝါ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိ
သည်သို့လည်း၊ ပါပဏန္ဒော၊ ရောက်သောယောကျ်ားသည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ပရာဘဝတိယေဝ၊ ယုတ်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပရာဘဝတောမုခန္တိ၊ ပရာဘဝတောမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ
အပ်၏၊ ဗဟုတပိတ္တောတိ၊ ဗဟုတပိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဗဟုတဇာတရူပ
ဇေတမဏိရတနော၊ များစွာသောရွှေငွေပတ္တမြားရတနာရှိသော၊ သ ဟိ
ရညောတိ၊ သဟိရညောဟူသည်ကား၊ သ ကဟာပဏော၊ အသပြာနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ သဘောဇနောတိ၊ သဘောဇနောဟူသည်ကား၊ အနေကသူပ
ဗျဉ္ဇနဘောဇနသမ္ပန္နော၊ များစွာသော လက်သုတ်ဟင်းလျာ ဘောဇဉ်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဧကောဘုဉ္ဇတိတိ၊ ဧကောဘုဉ္ဇတိဟူသည်ကား၊ သာဓုနိ၊
ကောင်းသောအရသာဖြစ်ကုန်သော၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ပုတ္တာနံပိ၊ သားသမီးတို့ အားလည်း၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊
ပဋိစ္ဆန္နောကာသော၊ ဖုံးလွှမ်းကွပ်ရာအရပ်၌၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ သာဓုနိ၊ ကောင်းသောအရ
သာတို့ကို၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဘောဇနဂိဇ္ဇတာ
ယ၊ အစာ၌တပ်မက်မောသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘောဇနမစ္ဆရိယံ၊ အစာ၌ဝန်

တို့သော၊ ဧကံယေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရာဘဝမုခံ၊ ပျက်စီးခြင်း၊
 ၏အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ ဧတေန၊ ဤအစား
 အသောက်၌ဝန်တို့ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နိန္ဒ၊
 ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ဝဇ္ဇနိသံဝါ၊ အပြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ
 သို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော အပြစ်တို့သို့၊ ပါပ
 ဏန္ဒော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရာဘဝတိယေဝ၊
 ယုတ်သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရာဘဝတောမုခန္တိ၊ ပရာ
 ဘဝတောမုခံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသောဂါထာကို၊ သုတ္တာနုသာရေန၊ သုတ်
 ကိုအစဉ်ချောက်သဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ အတိဝိတ္ထာရတယေ
 နပန၊ အလွန်ကျယ်အံ့သည်ကိုကြောက်သောအားဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခု
 အခါ၌၊ ယောဇနာနယံ၊ ယောဇနာနည်းကို၊ အဒေသတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အတ္တ
 မတ္တမေဝ၊ အနက်မျှကိုသာလျှင်၊ ဘဏာမ၊ ဆိုလှန်လတ္တံ့၊ ဇာတိထဋ္ဌေါ
 နာမ၊ အမျိုးမာန်ခက်ထန်သောသူမည်သည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်
 ဇာတိသမ္ပန္တောတိ၊ အမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဇနေတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍၊ ဇာတိထဋ္ဌေါ၊ အမျိုးဖြင့်ခက်ထန်သောသူသည်၊ ဝါတပုရိတဿာ
 ဝိယ၊ လေဖြင့်ပြည့်သောသားနေယံအိတ်ကဲ့သို့၊ မာနော၊ မာန်သည်၊ ဥဒ္ဓ၊
 မာတော၊ အထက်သို့တက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်
 သောသူအား၊ နဩနမတိ၊ မကိုင်းမညွတ်၊ ဓနဂေါတ္တထဋ္ဌေသု၊ ဥစ္စာမာန်
 အနွယ်မာန်ခက်ထန်သောသူတို့၌၊ သေသောနယော၊ ဤသို့သောနည်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဉ္ဇာတိံ၊ အတိမညတိတိ၊ သဉ္ဇာတိံ၊ အတိ
 မညတိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဉာတိမ္မိ၊ အဆွေအမျိုးကိုလည်း၊
 ဇာတိယာ၊ ဇာတိအားဖြင့်၊ ဝိဇုဇုတံ၊ ဝိဇုဇုတမင်းသားကို၊ သက္ကာဝိယ၊
 သာကီဝင်မင်းသားတို့ကဲ့သို့၊ အတိမညတိ၊ မထီမဲ့မြင် အောက်မေ့၏၊
 ဓနေနပိ၊ ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ ဟပဏော၊ အထီးကျန်သောသူကို၊ ဓလိဋ္ဌေါတိ
 ဆင်းရဲသောသူတည်းဟု၊ အတိမညတိ၊ မထီမဲ့မြင်အောက်မေ့၏၊ သာမိ
 စိမတ္တံပိ၊ ရှိသောသောအရာမျှကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ တဿ၊ ထိုခက်
 ထန်သောသူအား၊ တေဉ္ဇာတယော၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ပရာဘဝ
 မေဝ၊ ဆုံးရှုံးယုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣမာယဂါထာ
 ယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဇံ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်ကို၊ လက္ခဏာတော၊
 လက္ခဏာအားဖြင့်၊ ဧကမေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရာဘဝမုခံ၊

၄၀၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣတ္ထိရက္ခောတိ၊
 ဣတ္ထိရက္ခောဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိသုခိန္ဒရိယတို့၌၊ သာယက္ခော၊ တပ်သော
 စိတ်ရှိသောသူသည်၊ ယံကိစ္ဆိ၊ အမှတ်မရှိသောဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ
 သဗ္ဗိ၊ ထိုအလုံးစုံသောဥစ္စာကို၊ ဧတွ၊ ပေး၍၊ အပရာပရံ၊ ဆက်ခါဆက်ခါ၊
 ဣတ္ထိ၊ မိန့်မကို၊ သင်္ဂဏတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးခြောက်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဗ္ဗတ္ထိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သန္တကံ၊
 ဥစ္စာကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ အပ်နှံထား၍၊ သုရာပါနယက္ခော၊ သေအနက်ကို
 သောက်ခြင်း၌ ယှဉ်သောသူသည်၊ နိဝတ္တသာဓုကံပိ၊ ဇေတအပ်သောပုခိုး
 ကိုလျက်လည်း၊ နိက္ခိပိတွာ၊ အပ်နှံထား၍၊ ဇုတကိဋ္ဌနံ၊ အနံကစားခြင်းကို၊
 အနုယက္ခော၊ မပြတ်ယှဉ်သောသူသည်၊ အက္ခရက္ခော၊ အက္ခရက္ခမည်၏၊
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဇေတဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော
 အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ယံကိစ္ဆိပိ၊ တစုံတခုလည်းဖြစ်သော၊ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်
 သောဥစ္စာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဥစ္စာကို၊ ဝိနာသနတ္တော၊ ဖျက်ဆီး
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လဒ္ဓံဝိနာသေကိတိ၊ လဒ္ဓံဝိနာသေတိဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေဝိဓော၊ ဤသို့အပြားရှိသောယောက်ျားသည်၊
 ပရာဘဝတိယေဝ၊ ယုတ်သည်သာတည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
 ယောက်ျားအား၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ
 သော၊ ဇေတံပရာဘဝမုခံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူ
 အပ်၏၊ သေဟိဒါရေဟိတိ၊ သေဟိဒါရေဟိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့ဖြင့်၊ ယောပုရိသော၊ အကြင်ယောက်ျားသည်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့ဖြင့်၊ အသန္တု၊ ငွေ၊ မရောင့်ရဲသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝေသိယာသု၊ ပြည့်တန်ဆာမတို့၌၊ ပဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏၊ တထာ၊ ထို
 မှတပါး၊ ပရဒါရေသု၊ သူတပါးတို့၏မယားတို့၌၊ ပဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏၊ သော
 ထိုယောက်ျားသည်၊ ဝေသိယာနံ၊ ပြည့်တန်ဆာမိန့်မတို့ကို၊ ဝေနုပ္ပဒါနေနစ၊
 ဥစ္စာကိုပေးကမ်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရာဇဗျူဟာနိနာစ၊ မင်းဇာတိပေး
 ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရာဘဝတိ၊ ဆုံးရှုံးပျက်စီး၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊
 ခုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဇေတံပရာဘဝမုခံ၊ ဤပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်း
 ကို၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ အတိတယောဗ္ဗနောတိ၊ အတိတယောဗ္ဗနောဟူသည်
 ကား၊ ယောဗ္ဗနံ၊ အရွယ်ကို၊ အတိစ္စ၊ လွန်၍၊ အသိတိကောဝါ၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်
 သည်လည်းကောင်း၊ နုရုတိကောဝါ၊ အနှစ်ကိုးဆယ်သည်လည်းကောင်း၊

၂၀

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာနေတိတိ၊ အာနေတိဟူသည်ကား၊ ပရိဂ္ဂဏာတိ၊ သိမ်း
ဆည်း၏၊ တိဗ္ဗရတ္တနိန္ဒိ၊ တိဗ္ဗရတ္တနိ ဟူသည်ကား၊ တိဗ္ဗရူပလသဒိသထ
နိ၊ တည်သီးမျှပမာဏသဖြတ်ရှိသော၊ တရုဏဒါရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်
ကို၊ တဿာဣဿာနသုပ္ပတိတိ၊ တဿာဣဿာနသုပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊
ဒဟရာယ၊ သူငယ်မအား၊ မဟလ္လကေန၊ အသက်အရွယ် ကြီးသော
ယောက်ျားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ ရတိစ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ သံဝါသောစ၊ အတူတကွနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မနာပေါ၊
နှစ်သက်သွယ်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တရုဏံ၊ သူငယ်မ
ကို၊ မာဟောဝပဉ္စယ၊ မတောင့်တရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဿာယ၊ ငြိစွသဖြင့်၊
တံ၊ ထိုသူငယ်မကို၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်၊ နသုပ္ပတိ၊ မအိပ်တတ်၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမရာဂေနစ၊ ကာမရာဂဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဣဿာယစ၊ ငြိစွသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓန္တော၊ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ကမ္မန္တော၊ လုပ်ဆောင်သောအမှု၌လည်း၊ အပ္ပယောဇေန္တော
လုံ့လမပြုသည်ဖြစ်၍၊ ပရာဘဝတိယေဝ၊ ယုတ်မာသည်သာတည်း၊ တေ
န၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအိုအား၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာ
ဖြင့်၊ ဣဿာယ၊ ငြိစွခြင်းကြောင့်၊ ဧတံအသုပ္ပနံ၊ ထိုသို့မအိပ်သော လက္ခ
ဏာရှိသော၊ ဧကံ၊ ယဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဣမံပရာဘဝမုခံ၊ ဤပျက်
စီးခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ သောဏိန္ဒိ၊ သောဏိ
ဟူသည်ကား၊ မန္တမိသဒိသု၊ ငါးအမဲအစရှိသည်တို့၌၊ လောလဂေဇော
တိကံ၊ သျှပ်ပေါ်လော်လည်သဖြင့် တပ်မက်ခြင်းသဘောရှိသော၊ ဝိကိရု
ဏိန္ဒိ၊ ဝိကိရုဏိ ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုငါးအမဲ အစရှိသည်တို့၏၊
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပံသုဗိယ၊ မြေမှုန့်ကဲ့သို့၊ ဝိကိရိတွာ၊ ဖရို
ဖရဲကြ၍၊ နာသနသိလံ၊ ပျက်ဆီးသောအလေ့ရှိသော၊ ပုရိသံဝါပိ တာဒိ
သန္တိ၊ ပုရိသံဝါပိတာဒိသံဟူသည်ကား၊ ပုရိသောဝါပိ၊ ယောက်ျားဖြစ်
သောသူသည်လည်း၊ သောဇေရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ ဣဿရိယသ္မိံ၊ အစိုး
ရသောမင်း၏အရာ၌၊ ဌပတိ၊ တည်စေ၏၊ လဇ္ဇမုဒ္ဓိကာဒိနိ၊ တံစိုးလက်
ဆောင်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာထောင်
သော လူ့ဘောင်၌၊ ကမ္မန္တော၊ လယ်ယာလုပ်သော အမှုတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ဝါဏိန္ဒာဒိဝါဟာဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသောရောင်းဝယ်
ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိယောဂံ၊ ကင်းသည်ကို၊ ကာဇေတိ၊ ပြုစေ၏၊

၄၀၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တဿ၊ ထိုကုန်သွယ် လယ်လုပ်သောအမှု
 ကင်းသည်၏။ ဒေါသေန၊ အပြစ်ကြောင့်။ ခနက္ခယံ၊ ဥစ္စာကုန်ခြင်းသို့။ ပါဝု
 ကန္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပရာဘဝတိယေဝ၊ ယုတ်သည်သာတည်း။
 တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဣမာယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ တထာဝရဿ၊ ထိုသို့
 သော အစီအရင်ရှိသော။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား။ ဣဿရိယသို့၊
 အစိုးရသောအရာ၌။ ဧတံဌပနံ၊ ထိုသို့သောတည်စေခြင်းကို။ ဧကံယေဝ၊
 တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပရာဘဝမုခန္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ အပ္ပဘောဂေါနာမ၊ အပ္ပဘောဂမည်သည်ကား၊ သန္တိမိတာ
 နံ၊ ဆည်းဘူးရုံးရအပ်ကုန်သော။ ဘောဂါနဉ္စ၊ ဥစ္စာတို့၏ လည်းကောင်း။
 အာယမုခဿဝ၊ အခွန်အတုပ်၏ လည်းကောင်း။ အဘာဝတော၊ မဖြစ်
 သောကြောင့်။ မဟာတဏှောတိ၊ မဟာတဏှောဟူသည်ကား။ မဟာတိ
 ယာ၊ ကြီးစွာသော။ ဘောဂတဏှာယ၊ ဥစ္စာ၌တပ်သောတဏှာနှင့်။ သမန္တာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို။ လန္တံ၊ ရအပ်၏။ တေန၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်။
 အသန္တု၊ မရှောင်ရဲသည်ဖြစ်၍။ ခတ္တိယေဇာယတေကုလေတိ၊ ခတ္တိ
 ယေဇာယတေကုလေဟူသည်ကား။ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏။ ကုလေ၊ အမျိုး
 ၌။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဝ၊ ထိုမင်း၏အမျိုး၌ ဖြစ်သောသူသည်လည်း။
 ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ပတ္တယတိ၊ တောင့်တ၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။
 ဧတာယမဟာတဏှာယ၊ ထိုသို့ဥစ္စာ၌ကြီးစွာသောတပ်မက်ခြင်းတဏှာ
 ဖြင့်။ အနုပါယေန၊ အကြောင်းအရာမဟုတ်သဖြင့်။ ဥပ္ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်
 အတိုင်းမဟုတ်ရာ၌။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဒေါယဇ္ဇဘူတံဝါ၊ မင်းဖြစ်အံ့သော
 အမွေ၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အလန္တု နေယျံ၊ မရအပ်သော။ ပရသန္တ
 ကံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ရန္တံဝါ၊ မင်း၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တ
 တိ၊ တောင်းတ၏။ သော၊ ထိုမင်း၏အဖြစ်ကိုတောင်းတသောယောကျ်ား
 သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပတ္ထေန္တော၊ တောင်းတသည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်
 သူအား။ အပ္ပကံ၊ အနည်းငယ်သော။ တံဝိဘောဂံ၊ ထိုဥစ္စာကိုလည်း။ ယော
 ဓာဒီနံ၊ သူရဲအစရှိသည်တို့အား။ ဒတွာ၊ ပေးသောကြောင့်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်
 သို့။ အပါဝုကန္တော၊ မရောက်သည်ရှိသော်။ ပရာဘဝတိယေဝ၊ ယုတ်သည်
 သာတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား။ ဣမာယဂါထာ
 ယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဧတံရစ္ဆပတ္တနံ၊ ထိုသို့သောမင်း၏အဖြစ်ကို တောင်းတ
 ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ ဧကံယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပရာဘဝမုခံ၊
 ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ဣတော၊ ဤတဆဲ့နှစ်

၂၀

ဂါထာတို့ထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ သံသေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တေရ
သမံ၊ တဆဲသုံးခုမြောက်သောဂါထာကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွသော
တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မြို့ဟီးဟောတော်မူပါလော၊ (ပ)၊ သတသဟသိ
မံ၊ တသိန်းမြောက်သောဂါထာကို၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးထွသော၊ တို့၊
အရှင်ဘုရားသည်၊ မြို့ဟီးဟောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိပုစ္ဆေ ယျ၊
အကယ်၍မေးလျှောက်အံ့၊ တံဝိ၊ ထိုမေးလျှောက်ဘိုင်းကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထေယျ၊ ဟောတော်မူရာ၏၊ သံသေဝတာ၊ ထိုနတ်
သားသည်၊ ပုစ္ဆိတေဟိ၊ မေးလျှောက်အပ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဤဂါထာတို့
ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဧဗ္ဗေ၊ ဤပရာဘဝတရားကိုလျှောက်ရာ
၌၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဣတရံ၊ ဝုဒ္ဓိကရံ၊ ကြီးပွားခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာနိပရာဘဝမုခါနိ၊ ထိုယုတ်မာခြင်း၏ အကြောင်းတရား
တို့ကို၊ အသုယျမာနာ၊ ကြားနာသိုသောသဘောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတ္တကံ
ဝိ၊ ဤမျှလောက်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်ပြီး၍၊ ဝိပုဋိသဒရိ၊ နှလုံး
မသာယာခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ပသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုနတ်သား၏၊ အာသယံ၊ အလိုကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်
မူ၍၊ ဧသနံ၊ ဧသနာတော်ကို၊ သမာဓပေန္တော၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်
တော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတပရာဘဝတေါလောကေတိဣဒံဂါထံ၊ ဧတ
ပရာဘဝတောလောကေဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဏှိတောတိ၊ ပဏှိတောဟူသည်ကား၊ ပရိဝိဇ္ဇံသာယ၊
ထက်ဝန်းကျင် စုံစမ်းဆင်ခြင်နိုင်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောယောကျ်ားသည်၊ သမဝေက္ခိယာတိ၊ သမဝေက္ခိယာဟူသည်ကား၊
ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာတည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်
ခြင်၍၊ အရိယောတိ၊ အရိယောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ကြောင့်၊ အရိယော
အရိယမည်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဗလေန၊ ဗိုလ်ကြောင့်၊ အရိယော၊ အရိယမည်
သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရာဘဝသင်္ခါတေ၊
ပရာဘဝဟုဆိုအပ်သော၊ ဧတသ္မိံ၊ အနုယော၊ ထိုမမြတ်သောတရား၌၊ နဣရိ
ယတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယော၊
အရိယမည်၏၊ ယေနဒဿနေန၊ အကြင်အပြစ်ကိုမြင်ခြင်းနှင့်၊ ယာယပညာ
ယ၊ အကြင်ပညာနှင့်၊ ပရာဘဝေ၊ ပရာဘဝတရားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိဝဇ္ဇတိ၊ ကြည့်၏၊ တေန၊ ထိုပရာဘဝတရားကိုမြင်

၄၀၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သောပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နတ္တံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဝုဂ္ဂလော၊
 ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒဿနသမ္ပန္နော၊ ဒဿနသမ္ပန္နမည်၏၊ သလောကံဘဇ
 တေသိဝန္တိ၊ သလောကံဘဇတေသိဝံဟူသည်ကား၊ သောဝေရူပေါ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော ယောကျ်ားသည်၊ သိဝံ၊ ငြိမ်းချမ်းသော၊ ခေမံ၊ ဘေး
 မရှိသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ အနုပဒ္ဒဝံ၊ ဥပဒ္ဒဝေါမရှိသော၊ ဒေဝလောကံ၊
 နတ်ပြည်သို့၊ ဘဇတိအလ္လိယတိ၊ ကပ်ရ၏၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ရ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊
 ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ ပရာဘဝမုခါနိ၊ ပရာဘဝ၏ အကြောင်းတရား
 တို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန်၍၊ ဥပ္ပန္နသံဝေဂါနုရူပံ၊ ဖြစ်သောသံဝေဂ
 အားလျော်စွာ၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဒဟိတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း
 ၍၊ သောတာပတ္တိသကဒါဂါမိအနာဂါမိဗလ္လာနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သက
 ဒါဂါမိဖိုလ်အနာဂါမိဖိုလ်တို့သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်
 တို့သည်၊ ဂဏနပထံ၊ ရေတွက်ခြင်းအကြောင်းကို၊ ဝီတိဝတ္တာ၊ လွန်လေ
 ကုန်၏၊ ယထာဟာကိံ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း
 ဟူမူကား၊ မဟာသမယသုတ္တေစ၊ မဟာသမယသုတ်၌ လည်းကောင်း၊
 အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မင်္ဂလသုတ္တေစ၊ မင်္ဂလသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ရာဟု
 လောဝါဒေစ၊ ရာဟုလောဝါဒသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပရာဘဝေ၊
 ဓမ္မစက္ကပရာဘဝသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ သမာ၊
 တူမျှကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ္တန်ဒေသနာတော်တို့
 ၌၊ အပ္ပမေယျော၊ အရေအတွက်မရှိကုန်၊ အနုပ္ပကာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ
 ကုန်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပရာဘဝသုတ်၌၊ ဓမ္မာသိသမယော၊ တရားကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက် သင်္ချာအားဖြင့်၊ အသင်္ခယော၊ မရေ
 မတွက်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ သုတ္တန်ပါတဋ္ဌ
 ကထာယ၊ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ပရာဘဝသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ပရာဘဝ
 သုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရဂဝဂ်-၇-ဝသလသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတ်အစရှိသောသုတ်သည်၊ အဂ္ဂိကာဘာရန္တိဇ
 သုတ္တံ၊ အဂ္ဂိကာဘာရန္တိဇသုတ်တည်း၊ ဝသလသုတ္တန္တိ၊ ဝသလသုတ်ဟူ၍

လည်း။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဥပ္ပတ္တိ။ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ ကာ။ အဘယ်နည်းဟူ
မူကား။ တဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာ
ထပိဏ္ဍိကာယ။ အနာထပိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏။ အာရမေ။ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်
ရာဖြစ်သော။ စေတဝနေ။ စေတဝနံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရတိ။ နေတော်မူ
၏။ ကသိဘာရန္တရိယသုတ္တေ။ ကသိဘာရန္တရိယသုတ်၌။ ဝုတ္တနယေန။ ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောနည်းဖြင့်။ တတ္ထကိစ္စာဒိဝသာနေ။ ဆွမ်းသုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စအစရှိ
သည်တို့၏အဆုံး၌။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ။ သဗ္ဗညုတစက္ခုတော်ဖြင့်။ လောကံ။ ကျွတ်
ထိုက်သောလောကကို။ ဝေါလောကောန္တော။ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်။
အဂ္ဂိကာဘာရန္တရိယံ။ အဂ္ဂိကာဘာရန္တရိယအမည်ရှိသော။ ပြာဟ္မဏံ။ ပုဏ္ဏားကို။
သရဏသိက္ခာပဒါနံ။ သရဏဂုံသိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဥပနိသယသမ္ပန္နံ။ ဥပနိသ
ယနှင့်ပြည့်စုံသည့်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်တော်မူ၍။ တတ္ထ။ ထိုအဂ္ဂိကာဘာရန္တရိယ
အိမ်သို့။ မယိ။ ငါသည်။ ဂတေ။ သွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ကထာ။ စကား
သည်။ ပဝတ္ထိသတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတော။ ထိုစကားပြောသည်မှ။ ကထာ
ဝသာနေ။ တရားစကား၏အဆုံး၌။ ဓမ္မဇေသနံ။ တရားဇေသနာကို။ သုတွာ။
ကြားနာရ၍။ ဇေသဇေသောပြာဟ္မဏော။ ဤပုဏ္ဏားသည်။ သရဏံ။ သရဏဂုံ
ဆောက်တည်ခြင်းသို့။ ဂတိံ။ ရောက်၍။ သိက္ခာပဒါနံ။ ပဉ္စဂ်သိသိက္ခာပုဒ်
တို့ကို။ သမာဓိယိသတိ။ ကောင်းစွာဆောက်တည်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဥတွာ။ သိ၍။ တတ္ထ။ ထိုပုဏ္ဏားအိမ်သို့။ ဂတိံ။ ကြွတော်မူ၍။ ပဝတ္ထာယ။
ဖြစ်သော။ ကထာယ။ တရားစကားကြောင့်။ ပြာဟ္မဏေန။ အဂ္ဂိကာဘာရန္တရိယ
ပုဏ္ဏားသည်။ ဓမ္မဇေသနံ။ တရားဇေသနာကို။ ယာဝိတော။ တောင်းပန်အပ်
သောဘုရားသည်။ ဣမံသုတ္တံ။ ဤဝသလသုတ်ကို။ အဘာသိ။ ဟောတော်မူ
၏။ တတ္ထ။ ထိုသုတ္တန်၌။ ဇေမေသုတန္တိ အာဒိ။ ဇေမေသုတံဤသို့အစရှိသော
စကားကို။ မဂ်လသုတ္တေ။ မဂ်လသုတ်ဇေသနာတော်၌။ မယံ။ ငါတို့သည်။
ဝဏ္ဏယိဿာမ။ ဖွင့်ကုန်အံ့။ အထခေါဘဂဝါပုဗ္ဗန္တသမယန္တိ အာဒိ။ အထ
ခေါဘဂဝါပုဗ္ဗန္တသမယံဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ကသိဘာရန္တရိယသုတ္တေ
ကသိဘာရန္တရိယသုတ်၌။ ဝုတ္တနယေန။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သိလျှင်။
ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ တေနခေါပနသမယေန အဂ္ဂိကာဘာရန္တရိယသတိ။
တေနခေါပန သမယေန အဂ္ဂိကာဘာရန္တရိယသ အစရှိသော။ ယိယံဝစနံ။
အကြင်အကြင်စကားကို။ အဝုတ္တပုဗ္ဗံ။ ရှေး၌ဆိုအပ်သေး။ တံတဒေဝ။ ထို
သို့သောအဖွင့်ကိုသာလျှင်။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဝဏ္ဏယိဿာမ။ ဖွင့်ကုန်အံ့။
သေယျဝံဝိဒံသေယျထာကတမံဝဏ္ဏနံ။ ထိုအဖွင့်အဘယ်နည်းဟူမူကား။

၄၀၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ အကျယ်ခံပေအံ၊ သောပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုတ္တဘုရားသည်၊
 အတ္တံ၊ မီးကို၊ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်၏၊ ပရိစခုတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတွာ၊
 မီးလုပ်ကျွေးခြင်းကိုပြုသောကြောင့်၊ အဂ္ဂိကောတိ၊ အဂ္ဂိကဟူ၍၊ နာမေန၊
 အမည်အားဖြင့်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာရန္တ၊ စော
 တိ၊ ဘာရန္တဟူသည်ကား၊ ဂေါတ္တေန၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှား
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဂ္ဂိကဘာရန္တ၊ စသောတိ၊
 အဂ္ဂိက ဘာရန္တ၊ စသဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နိဝေသနတိ၊ နိဝေသန
 ဟူသည်ကား၊ ဃာရေ၊ အိမ်၌၊ တဿ၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုတ္တဘုရား၏၊ နိဝေသန
 နှိုရေ၊ အိမ်တံခါးဝ၌၊ အန္တရုပိတိယံ၊ ခရီး၏အလယ်၌၊ အဂ္ဂိဟုတ္တဿ၊ လာ၊
 မီးပူဇော်လုပ်ကျွေးသောစရပ်သည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်လေသတတ်၊
 တတောနိဝေသနန္တိရေတိ၊ တတောနိဝေသနန္တိရေဟူ၍၊ ဝုတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုလို
 လျက်၊ တဿပိပဒေသဿ၊ နိဝေသနဿ၊ ဝပရိယာပန္နတ္တာ၊ နိဝေသန
 တိ၊ တဿပိပဒေသဿ၊ နိဝေသနဿ၊ ဝပရိယာပန္နတ္တာ၊ နိဝေသနဟူ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမိပတ္တေ၊ သမိပအနက်၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊
 သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ နိဝေသနသမိပေ၊ အိမ်၏အနီး၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဂ္ဂိပဇ္ဇလိတောဟောတိတိ၊ အဂ္ဂိပဇ္ဇလိတော
 ဟောတိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိဈာယနေ၊ မီးလောင်ရာအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်
 သော၊ အတ္တံ၊ မီးသည်၊ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊ ဥဒ္ဓရဏောဝါ၊ ထသောလေတို့ကို
 ၎င်း၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ပက္ခေဝံ၊ ခပ်အပ်သော၊ ဗီဇနဝါတဉ္စ၊ ယပ်လေကို၎င်း၊
 လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဇလိတော၊ တောက်သော၊ ဥန္တံ၊ အထက်သို့၊ သမုဂ္ဂတန္တိ
 သမာကူလော၊ ကောင်းစွာတက်သော မီးလျှံဖြင့် နှောင့်ရှက်ခြင်းရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဟုတိပဂ္ဂဟိတာတိ၊ အာဟုတိပဂ္ဂဟိတာ ဟူသည်
 ကား၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ မဟတာသက္ကာ
 ရေန၊ များစွာသောပူဇော်သက္ကာဖြင့်၊ ပါယာသသပ္ပိမရဗာဏိတာဒိနံ၊ နို့
 ဂဏာသောပတ်များတင်လဲအစရှိသည်တို့ကို၊ အဘိသင်္ခတာနိ၊ ရှေးရှုပြု
 ပြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော
 အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယံကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကို၊ အဂ္ဂိမိ၊ မီး၌၊
 ဇဟိတဗ္ဗံ၊ ပူဇော်အပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ အာဟုတိတိ၊ အာဟုတိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သပဒါနန္တံ၊ သပဒါနံဟူသည်ကား၊ အနုဗ္ဗရံ၊ အိမ်
 စဉ်အတိုင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဇနာ
 နုတ္တဟတ္ထာယစ၊ အလုံးစုံသောလူတို့ကိုသဗြိုဟ်ခြီးမြှောက်တော်မူအံ့သော

ဌါလည်းကောင်း၊ အာဟာရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ အာဟာရန္တ ရောင့်ရဲခြင်းဌါ
လည်းကောင်း၊ အဝေါက္ကမ္မ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်းကိုမလွန်မူ၍၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ခွင်း
အလို့ငှါ၊ စရတိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သပဒါနံ၊ ပိဏ္ဍာယစရမာ
နောတိ၊ သပဒါနံ၊ ပိဏ္ဍာယစရမာနောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
၌၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံအခြင်းအရာ
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမန္တပါသာဒိကံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကြည်ညိုသွယ်
ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား
၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ နပ္ပသိဒတိ၊ မကြည်ညိုလေသနည်း၊ ကသ္မာစ၊ အဘယ်
ကြောင့်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗရသေန၊ ကြမ်းတမ်းရန်ရင်းသော၊ ဝစနေန၊
အကြွေမုဏ္ဍက အစရှိသောစကားဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
သမုဒါစရတိ၊ ပြောဆိုဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်
၍ဆိုအံ့၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပေအံ့၊ ကိရုအနု
သဝန၊ ကြားရဘူးသည်ကား၊ အယံ၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ မင်္ဂလ
ကိစ္စေသု၊ မိမိတို့၏မင်္ဂလာကိုပြုသောကိစ္စတို့၌၊ သမဏဒဿနံ၊ ရဟန်းကို
မြင်ရခြင်းသည်၊ အဝမင်္ဂလန္တိ၊ အဝမင်္ဂလာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိကော၊
အယူရှိ၏၊ ဘတော၊ ထိုသို့မင်္ဂလာမရှိဟူ၍အယူရှိသောကြောင့်၊ မဟာ
ဗြဟ္မ၊ နော၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဘုဉ္ဇနဝေလယ၊ စားသောက်သ၍၊ ကာလ
ကဏ္ဍိ၊ သူယုတ်ဖြစ်သော၊ မုဏ္ဍကသမဏကော၊ ဦးခေါင်းပြည်း၍စက်ဆုပ်
အပ်သောရဟန်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်း
ကပ်လာခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ နပ္ပသိဒတိ၊
မကြည်ညို၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒေါသဝသံယေဝ၊ ဒေါသ၏
အလိုသို့သာသျှင်းအကမာသိ၊ ရောက်၏၊ အာဝရဇ္ဈေး၊ ဆို့ဝိတ်သောနှလုံးရှိ
သည်၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ အညကြွေ
မုဏ္ဍကာတိအာဒိ၊ အညကြွေမုဏ္ဍကအစရှိသော၊ အနတ္တမနဝါဝံ၊ နှစ်လို
ခြင်းမရှိသောစကားကို၊ နိစ္ဆာရေတိ၊ မြှောက်ဆို၏၊ တတြိပိစ၊ ထိုအကြွေ
မုဏ္ဍကအစရှိသောစကား၌လည်း၊ မုဏ္ဍာ၊ ဦးခေါင်းပြီးသော သူသည်၊
အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊
ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဦးခေါင်းပြည်းသောရဟန်းသည်၊ အသုဒ္ဓေါ၊
မစင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့မစင်ကြယ်သောသူရှိသော
ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဗြဟ္မပုဏ္ဏိတော၊ နတ်ဗြဟ္မာအားပူဇော်သင့်သည်၊ နဟောတိ၊

၄၁၁ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဂ္ဂန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ မုဏ္ဍကတိ၊ မုဏ္ဍက
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မုဏ္ဍကန္တိ၊ မုဏ္ဍကဟူသည်ကား၊
ဥန္တိဋ္ဌော၊ စက်ဆုပ်ရှုံရှာအပ်သောသူသည်၊ ဒေသဋ္ဌော၊ ဤရဟန်းဦး
ခေါင်းပြည်းသည်၊ ဣမံပဒေသံ၊ ဤမီးပူဇော်ရာအရပ်သို့၊ အာဂန္တိတုံ၊
ရောက်လာမိမ့်သောငှါ၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမဏော၊
ရဟန်းသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍လည်း၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကိလေ
သံ၊ ကိလေသာကို၊ နဝဇ္ဈေတိ၊ ဖွင့်ထွက်၍မပြော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ သမ
ဏဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဇိဂ္ဂန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏ
ကာတိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောရဟန်းဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊
ဒေါသဝသေနေဝ၊ ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝသလောဟိ၊ သူယုတ်
ဟူ၍၊ နအာဟ၊ ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တေဟိ၊ ထို
ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ သံဘောဂ
ပရိဘောဂကရဏေန၊ သုံးဆောင်ခြင်းပေတုတ်ခြင်းကိုပြုမိသဖြင့်၊ ဇာတိ
တော၊ ပုဏ္ဏားဇာတ်အားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဝသလောဟိ၊ သူယုတ်
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပတရော၊ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇိဂ္ဂန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသလ
ကာတိ၊ ဝသလကာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝသလဇာတ်ကာ
နံ၊ ယုတ်သောဇာတ်ရှိသောသူတို့၏၊ အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဒေသန
မတ္တဝသေနေဝ၊ မြင်ကုန်သမျှ၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနောပိ၊ အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ
ဂုတ္တောပိ၊ ထိုသို့မုဏ္ဍက သမဏက ဝသလကဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဝိပူ
သန္ဓေန၊ ကြည်ညိုတွယ်သာဖြစ်သော၊ မုခဝဇ္ဈေန၊ မျက်နှာတော်အဆင်း
ရှိသော၊ မရုရေန၊ သာယာစွာသော၊ သရေန၊ အသံတော်ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏား၏၊ ဥပရိ၊ အပေါ်၌၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်အတိုင်းသနားတော်မူသော
ကြောင့်၊ သိကလေန၊ ချမ်းမြေ့စွာသော၊ ဝိက္ခေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊
ကိုယ်တော်ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသက္ကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့နှင့်၊ အသာ
ဓာနုဏတာဒိဘာဝံ၊ မဆက်ဆံခြင်းအစရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသန္တော
ထင်ရှားတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇာနာသိပန ထုံပြာဟ္မဏာတိ၊ ဇာနာ
သိပန ထုံပြာဟ္မဏအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ အထ
ဉ္စခါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊

မုခပသာဒသုစိတာဒိတာဝံ၊ ချက်နှာတော် ရွင်လန်းခြင်းဝင်ကြယ်ခြင်းအစ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥက္ခာ၊ သိလေ၍၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားတော်မူသော
 ကြောင့်၊ သိတလေန၊ ချမ်းမြေ့စွာသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊ နိစ္ဆာ၊ ရိတ်၊
 ဖြွက်တော်မူအပ်သော၊ မရသာရံ၊ သာယာစွာသောအသံတော်ကို၊ သုက္ခာ
 ကြားရ၍၊ အမတေနဝ၊ အမြိုက်ရည်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဘိသိတ္တာဟဒယော
 အဘိသိက်သွန်းအပ်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပသန္နိန္ဒြေယော၊ ကြည်လင်စွာသောဣန္ဒြေရှိလျက်၊ နိဟတမာ
 နော၊ ချအပ်သောမာန်မာနရှိသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ တံဇာတိသာဘာဝံ၊ ထို
 အမျိုးဇာတိ၏ သဘောရှိသော၊ ဝိသဥရဂဝသဒိသံ၊ ဖြေ၏အခပ်နှင့်တူ
 သော၊ သမုဒါစာရဝစနံ၊ အလေ့အကျက်ပြောဆိုသောစကားကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်ဖျောက်၍၊ ယိနုနယဒိပန၊ အကယ်၍၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဟိနုစက္ခံ၊ အမျိုး
 ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝသလန္တိ၊ သူယုတ်သူ၍၊ ပစ္စေမိယံ၊ ကြည်မိ၏၊
 သောသဘာဝေါ၊ ထိုသို့ပုံကြည်ခြင်းသဘောသည်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ
 အားဖြင့်၊ ဝသလော၊ သူယုတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်ချေသေး၊ ဟိနုစက္ခံ၊ အမျိုး
 ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝသလော၊ သူယုတ်သည်၊ နဝဟောတိ၊ မဖြစ်
 ချေသေး၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝသလကနုဇော၊ သူယုတ်၏အဖြစ်ကိုပြုသော၊
 ဓမ္မာတိ၊ တရားဟူ၍၊ မညမာနော၊ နှုတ်ထင်အောက်မေ့လိုသည်ဖြစ်၍၊
 နခေါအဟံဘောဂေါတမာတိ၊ နခေါအဟံဘောဂေါတမအစရှိသောစကား
 ကို၊ ပြောဟူတော၊ အဂ္ဂိကဘာရန္တိဇပုဏ္ဏားသည်၊ အဝဟ၊ ဆို၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ သော၊ ဤသို့နှင့်ချလွယ်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
 သဘော တရားတည်း၊ အယံ ပြောဟူတော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ဟောတု
 သမ္ပန္နော၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော အကြောင်းတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပပ္ပယာဏာဘောန၊ အထောက် အပံ့အမှီကိုမရသဖြင့်၊ ဗရသောဝိ၊
 ကြမ်းတမ်းရုန်းရင်းသည်လည်း၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပစ္စယော၊ အထောက်
 အပံ့အမှီကို၊ လန္ဓမတ္တေ၊ ကောမုဒ်၊ မုဒုကော၊ နူးညံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 သာရုတိအယံသန္ဓေ၊ သာရုဟူသောဤသန္ဓေသည်၊ အာယာဝနသမ္ပုဗ္ဗိစ္စ
 နသံပဟံသနသုန္ဓရဒဠိကမ္ဘာဒိသု၊ တောင်းပန်အပ်သောအနက်ဝန်ခံအပ်
 သောအနက်ပြီးပွမ်းအပ်သောအနက် ကောင်းသောအနက် ဖြစ်သောအမှု
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရဟိဿာမိ၊ ထိုစကားကို
 အကျယ်၌ဆိုပြီးအံ့ဘဏ္ဍေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သာရု၊

တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝဝါးထုံးတော်ကြီးသောဘုရားသည်။ မေ၊ အက္ခန္တိ
အား၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မ၊ တရားတော်ကို၊ နေသတ၊ ဟော
တော်မူပါလော့။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာယာစနေ၊
တောင်းပန်သောအနက်၌၊ သာဓုသန္ဓေ၊ သာဓုသန္ဓေသည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်
၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဝဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောမြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဝစနံ၊ အမိန့်တော်ကို၊ သာဓု၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်သောစကားကို၊ အသိနန္တတွာ၊ နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်း
မြောက်၍၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒရေန၊ ဝန်ခံသော
အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သာဓုသာဓု၊ ကောင်း
စွာ ကောင်းစွာတကား၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပဟံသနေ၊
ပြီးစွမ်းသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဓမ္မရူပိ၊ တရားကိုနှစ်သက်ခြင်းရှိ
သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပညာဏဝါ၊ ပညာနှင့်မြည့်စုံ
ခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား၊ အဒုန္နော၊
မပြစ်မှားခြင်းသည်၊ ပါပဿ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကရဏံ၊ မပြုခြင်းသည်၊
သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သန္တရေ၊ ကောင်း
သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဏ္ဍာယ၊ နာကြ
ကုန်လော့။ မနုဿိကရောယ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊ ဒဠိကမ္မေ၊ မြဲသောအမှု၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣဝပန၊ ဤ
အရာ၌ကား၊ အာယာစနေ၊ တောင်းပန်သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
တေနဟိတိ၊ တေနဟိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အမိပ္ပါယနိဒဿ
နံ၊ လိုအပ်သော အမိပ္ပါယကိုပြအပ်သောစကားတည်း။ တွံ၊ သင်သည်၊
ဥတုကာမော၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သစေအသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာရ
ဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဆိုသောစကားတည်း။ တဿ၊ ထိုတေနဟိဟူ
သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဥတုကာမော၊ အကြောင်းကို သိလိုသည်၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏ၊
ပုဂ္ဂိုလ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သုဏ္ဍာယ၊ နာလော့။ မနုဿိ
ကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလေလော့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်
ဇာနိဿတိ၊ သိလေတ္တံ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါ
ဘုရားသည်၊ ဘာသိသမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပရပဒေဟိ၊

နောက်ပုဒ်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ဗဟိဒ္ဓိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ တတြိစ၊ ထို
 စကား၌လည်း၊ သုဏ္ဍာဟိတိ၊ သုဏ္ဍာဟိဟူသည်ကား၊ သောတိန္ဒြိယဝိက္ခေ
 ပဝါရဏံ၊ သောတိန္ဒြိယပျံလွင့်ခြင်းကိုတားမြစ်သောစကားတည်း၊ သာရ
 ကံမနသိကရောဟိတိ၊ သာရကံမနသိကရောဟိဟူသည်ကား၊ မနသိကာ
 ရေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ ဒဋ္ဌိကမ္ပနိယောဇနေန၊ များစွာနာခံသောအမှုနှင့်ယှဉ်
 သဖြင့်၊ မနိန္ဒြိယဝိက္ခေပဝါရဏံ၊ မနိန္ဒြိယပျံလွင့်ခြင်းကို တားမြစ်သော
 စကားတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုဏ္ဍာဟိသာရကံမနသိကရောဟိဟူသောကိရိ
 ယာနှင့်ယှဉ်သော ပုဒ်တို့တွင်၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သောသုဏ္ဍာဟိ ကိရိယာ
 သည်၊ ဗျဉ္ဇနဝိပလ္လာသဂါဟဝါရဏံ၊ သဒ္ဓါ၌ဘောက်ပြန်သောအယူကိုမြစ်
 သော၊ ပဒံ၊ ပုဒ်တည်း၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော မနသိကရောဟိပုဒ်သည်၊
 အတ္တဝိပလ္လာသဂါဟဝါရဏံ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်၏ဘောက်ပြန်သောအယူ
 ကိုတားမြစ်သော၊ ပဒံ၊ ကြိယာပုဒ်တည်း၊ ပုရိမေနစ၊ ရှေးဖြစ်သောသုဏ္ဍာ
 ဟိကြိယာပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားတော်ကိုနာခြင်း၌၊ နိယောဇ
 တိ၊ အမြဲယှဉ်စေ၏၊ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောမနသိကရောဟိ ဟူသော
 ပုဒ်ဖြင့်၊ သုတာနံ၊ ကြားအပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဓာရဏတ္ထုပပရိက္ခာဒီသု၊
 သောင်အပ်သောအနက်ကိုဆင်ခြင်စုံစမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ နိယော
 ဇတိ၊ အမြဲယှဉ်စေ၏၊ ပုရိမေနစ၊ ရှေးဖြစ်သော သုဏ္ဍာဟိဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်လည်း၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗျဉ္ဇ
 နော၊ သဒ္ဓါနှင့်တကွဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဝနိယော၊ နာကြားအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ဖြစ်သောမနသိကရောဟိ
 ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သာဠော၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနသိ
 ကါတဗ္ဗော၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရကံပဒံဝါ၊ သာရကံဟူသော
 ပုဒ်ကိုလည်း၊ ဥဘယပဒေဟိ၊ သုဏ္ဍာဟိမနသိကရောဟိဟူသော ကြိယာ
 နှစ်ပုဒ်တို့နှင့်၊ ယောဇတော၊ ယှဉ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံဓမ္မော၊
 ဤတရားသည်၊ ဓမ္မဂန္တိရောစ၊ သဒ္ဓါလည်းနက်ခဲ့၏၊ ဒေသနာဂန္တိရောစ၊
 ဒေသနာတော်လည်းနက်ခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာရကံ၊ ကောင်းမွန်
 သေချာစွာ၊ သုဏ္ဍာဟိ၊ နာလော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္တဂန္တိရောစ၊
 အနက်အဓိပ္ပာယ်၏နက်ခဲ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓဂန္တိရောစ၊
 အသိဉာဏ်၏နက်ခဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလေလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုဝသလ၏ အနက်

၄၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အဓိပ္ပါယ်ကိုတုံ့သင်သည်။ ဇာနိဿတိ၊ သိရလတ္တံ့၊ ဒီပေဇန္တံ၊ ပြတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဏ္ဍာဟိသာရကံမနသိကရောဟိတိ၊ သုဏ္ဍာဟိသာရကံ
 မနသိကရောဟိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဇေ၊
 ဤသို့၊ ဝန္တိ၊ ရေ၊ နက်နဲသောအရာ၌၊ ကထံ၊ စကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပတိဋ္ဌံ
 ဆောက်တည်ရာကို၊ လဘိဿာမိ၊ ရတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊
 ဤသို့နုလုံးတော်ထား၍၊ ဝိသိဒန္တမိဝ၊ ရေမွန်းသောယောကျ်ားကဲ့သို့သော
 ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ သမုဿာဟန္တော၊ ကောင်းစွာအားထုတ်တော်မူစေ
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဘာသိဿာမိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘာသိဿာမိဟူသောဝုန်၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တုံ၊
 သင်သည်၊ ဥဿဟသိ၊ သိရလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဝဿလ
 လက္ခဏာရှိသောတရားကို၊ ပရိမဏ္ဍလေဟိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ညီညွတ်ကုန်
 သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဗျည်းတို့ဖြင့်၊ ဥတ္တာနေန၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော၊
 နယေန၊ နည်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူ
 အံ၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဥဿဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဥဿဟတော၊ အားထုတ်တော်မူသောသဘော
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိကာဘာနန္ဒါဇော၊ အဂ္ဂိကာဘာနန္ဒါဇအမည်ရှိသော
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘော၊ အိုရှင်ဂေါတမ၊ ဇေသာရ၊ ဩဝ်ကောင်း
 လှပါ၏၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ အမိန့်
 တော်ကို၊ ပစ္စသောသိသမ္ပုဒ္ဓိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊
 ဆုံးမသွန်သင်တော်မူတိုင်းကို၊ ပဋိပစ္စမာနေန၊ ကျင့်လိုသဖြင့်၊ အဘိမုခေါ၊
 ရှေးရှု၊ အသောသိ၊ ကြားနာလေ၏၊ ဣကိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုအဂ္ဂိကာဘာနန္ဒါဇပုဏ္ဏားအား၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သေါစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူပေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
 ၍၊ ကောဓနောဥပနာဟိတိဇေမာဒိကံ၊ ကောဓနောဥပနာဟိ ဤသို့အစရှိ
 သောဂါထာဝုန်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဟတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါ
 ထာတို့၌၊ ကောဓနောတိ၊ ကောဓနောဟူသည်ကား၊ ကုဏ္ဍနုသိလော၊ အမျက်
 ထွက်သောအလေ့ရှိ၏၊ ဥပနာဟိတိ၊ ဥပနာဟိဟူသည်ကား၊ တသေဝ
 ကောဓဿ၊ ထိုအမျက်ထွက်လေ့ရှိသောခေါသ၏သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓိကဗ္ဗေန၊
 မြို့စွာပြုသော၊ ဥပနာဟောန၊ ရန်ငြိုးရှင်းသမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ယေဝံစ

နော၊ အကြင်သူသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊
မက္ခေတိ၊ ချေ၏၊ မုစ္ဆတိ၊ ဖျက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဇနော၊
ထိုသူသည်၊ မက္ခိ၊ မက္ခိမည်၏၊ ပါပေါစ၊ သူယုတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ သော၊ ထိုသူယုတ်သည်၊ မက္ခိစ၊ သူတပါး၏ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပါပမက္ခိ
ပါပမက္ခိမည်၏၊ ဝိပန္နဒိဋ္ဌိတိ၊ ဝိပန္နဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဝိနဋ္ဌဓမ္မဒိဋ္ဌိ၊ ပျက်စီး
သောတရားအယူရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိပန္နသယဝိရူပဂတာယ၊ တောက်
ပြန်သောသဘောရှိသော၊ ဒသဝတ္ထုကာယ၊ ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိ
သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မှားသောအယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ မာယာ
ဝိသိ၊ မာယာဝိဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ဝိဇ္ဇမာနဒေါသပဋိစ္ဆာဒနလက္ခ
ဏာယ၊ ထင်ရှားရှိသောအပြစ်ကိုမှုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ မာယာ
ယ၊ မာယာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ တံဇညာဝသလောဣတိတိ၊ တံ
ဇညာဝသလော ဣတိဟူသည်ကား၊ ဇေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံ
ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇေတသံပဟိနဓမ္မာနံ၊ ထိုယုတ်သောတရားတို့၏၊ ဝသ
နတောစ၊ တည်နေရာဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိဉ္စနတောစ၊ သွန်း
ရာဖြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အန္ဓသဝနတောစ၊ အစဉ်အတိုင်း
တရားကို မနာယူသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝသလော၊ သူယုတ်မည်
၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတဟိဝသလေဟိ၊
ထိုယုတ်သော တရားတို့ဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏမတ္တကေ၊ ပုဏ္ဏား မည်ကာမျှ၌၊
ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤသူယုတ်ဟုဆိုအပ်သောသူသည်၊
ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထတရားအားဖြင့်၊ ဝသလော၊ ယုတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟဒယတုဋ္ဌိမတ္တံ၊ နှလုံးသက်သာကာမျှဖြစ်၍၊ ပရံ၊ တပါး
သောအမျိုးအနွယ်သည်၊ ဝသလော၊ သူယုတ်သည်၊ နမဟုတ်၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိပဓေနေသ၊ အစ
ဖြစ်သောဝုဒ္ဓိဖြင့်သာလျှင်၊ တဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ကောဓနိဂ္ဂံ
ဟံ၊ ခေါသကို နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ကောဓာဒိ ဓမ္မော၊
ခေါသ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသော၊ ပုတ္တလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဟိနပုတ္တလောတိ၊ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ပုတ္တလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို
ပဋ္ဌာနပြုအပ်သော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ကောဓာဒိဓမ္မော၊ ခေါ
သအစရှိသောတရားတို့ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
တာဝံ၊ မှေးဦးစွာ၊ ဇေကန၊ တခုသော၊ ပရိယာယေန၊ ပရိယာယအားဖြင့်၊

၄၁၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဝသလဉ္စ၊ သူယုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဝသလကရဏေ။ သူယုတ်တို့ပြု
 ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခမ္မေတတရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊
 ဟောတော်မူပေ၏၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော်
 လည်း၊ တွန္တိ၊ သင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဟန္တိ၊ ငါဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 ပမေဝ မန္တနမတ္တုက္ကံသနဉ္စ၊ သူတပါးကိုနှိပ်စက်ခြင်းမိမိကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်
 ခြင်းကိုလည်း၊ အကတွာ၊ ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခမ္မေနော၊ တရားနှင့်သာ
 လျှင်၊ သမေန၊ ညီညွတ်သော၊ ဥာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ တံပြာဗ္ဗဏံ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားကို၊ ဝသလသာဝေ၊ သူယုတ်၏အဖြစ်၌၊ အတ္တနဉ္စ၊ ကိုယ်တော်ကို
 လည်း၊ ပြာဟ္မဏာသာဝေ၊ ပုဏ္ဏား၏အဖြစ်၌၊ ဌပေတိ၊ လား၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ပြာဟ္မဏာဒီနံ၊ ပုဏ္ဏားအစရှိသည်တို့အား၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ပါဏာတိ
 ပါတအဒိန္နဒါနဒီနိ၊ သူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်း သူ၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ ပြာဟ္မဏောဇေ၊ ပုဏ္ဏား
 ပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အယူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ
 ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအယူကို၊ ပဋိသေခေန္တောယေဝ၊ မြစ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍သာ
 လျှင်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊
 အကုသလခမ္မေသု၊ အကုသိုလ်တရားတို့တွင်၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုသို့
 သောအကုသိုလ်တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အာဒိ
 နဝံ၊ အပြစ်ကို၊ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထို
 တရားတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေသန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့၊ တေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို
 ကျင့်သောသူတို့အား၊ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ဇေတေဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊
 ဝသလကရဏာ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပရိယာယေဟိ၊ အကြောင်း
 တရားတို့ဖြင့်၊ ဝသလဉ္စ၊ သူယုတ်၏လက္ခဏာကိုလည်းကောင်း၊ ဝသလ
 ကရဏေ၊ သူယုတ်တို့ ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ ခမ္မေတ၊ တရားတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူအံ့သောဌ၊ ဧကဇံဝါဒိဇံဝါတိဇေမာဒိ
 ဂါထာယော၊ ဧကဇံဝါဒိဇံဝါဤသို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့ကို၊ အံဘာ
 သိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဧကဇန္တိ၊ ဧကဇံဟူသည်ကား၊
 အဏ္ဍဇံ၊ အဥ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အဝသေသော၊
 ကြွင်းသောသတ္တဝါသည်၊ ဧကဇံ၊ ဧကဇမည်၏၊ နိဇော၊ နိဇသတ္တဝါမည်
 သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုဧကဇသတ္တဝါသည်၊ ဧကဒါ

ဇေဝံ။ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဇာယတိ၊ ဘွား၏။ ခွိဇောတိ၊ ခွိဇောဟူသည်ကား၊
 အဏ္ဏဇော၊ အဥဉ်ဖြစ်သော သတ္တဝါတည်း၊ ဟိသဝ္ဗံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုခွိဇ
 ဟူသောသတ္တဝါသည်၊ မာတုကုမ္ဘိတောစ၊ မိခင်ဝမ်းမှလည်း၊ ဇေဝါရံ၊
 တကြိမ်၊ အဏ္ဏကောသတောစ၊ အဥတည်း၊ ဟူသောအိမ်မှလည်း၊ ဇေဝါ
 ရံ၊ တကြိမ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဇာယတိ၊ ဘွားမြင်၏၊ တံဇောဇ
 ဝါ၊ ထိုဇောသတ္တဝါလည်းဖြစ်သော၊ တံခွိဇဝါ၊ ထိုခွိဇသတ္တဝါလည်း
 ဖြစ်သော၊ ယောပေါဏန္တိ၊ ယောပေါဏံဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ သတ္တံ၊ အသက်ရှိသောသတ္တဝါကို၊ ဝိဟိံသတိ
 တိ၊ ဝိဟိံသတိဟူသည်ကား၊ ကာယံ၊ ရှိကစေတနာသမုဋ္ဌိတေနဝါ၊ ကာ
 ယံ၊ ရှိရ၌ဖြစ်သောစေတနာသည်ဖြစ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝစီန္ဒါ
 ရိကစေတနာသမုဋ္ဌိတေနဝါ၊ ဝစီန္ဒါရ၌ဖြစ်သော စေတနာသည် ဖြစ်စေ
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပယောဂေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ၊
 ဝေါရောပေတိ၊ ကျစေအံ့၊ ပါဏာနိဟိံသတိတိ၊ ပါဏာနိဟိံသတိဟူ၍
 လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဏာနိဟိံသတိအစရှိ
 သောပါဌ်၌၊ ဇေဝါ၊ တကြိမ်ဘွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ခွိဇဝါ၊ နှစ်ကြိမ်
 ဘွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပဘောဒါနိ၊ ပြားကုန်သော၊ ပါ
 ဏာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဣဓ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဟိံသတိ၊
 သတ်ဖြတ်ညှဉ်းခဲ၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ ယဿပါဏောဒယာနုတ္တိတိ၊ ယဿပါဏောဒယာနုတ္တိ ဟူသည်
 ကား၊ ဇေတနမနုသာ၊ ထိုသတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားခြင်း
 ကရုဏာ၏၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ
 ၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာတည်း၊ ဣတော၊ ဤဂါထာမှ၊ ပရာသု၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဂါထာသုစ၊ ဂါထာတို့၌လည်း၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဧတ္တ
 ကံ၊ ဤမျှလောက်သောစကားကိုလည်း၊ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍၊ ဣတော၊ ဤ
 ဂါထာမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဥတ္တာနုတ္တာနိ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိကုန်သော၊ ပဒါနိ၊
 ပုဒ်တို့ကို၊ ပရိဟရန္တော၊ ရှောင်ကွင်း၍၊ အဝဏ္ဏိတပဒဝဏ္ဏန မတ္တမေဝ၊
 မဖွင့်အပ်သေးသောပုဒ်၏အဖွင့်မျှကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကရိယာ
 မ၊ ဖွင့်ကုန်အံ့၊ ဟန္တိတိ၊ ဟန္တိဟူသည်ကား၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ ဝိနာသေတိ၊
 ဖျက်ဆီး၏၊ ဥပရုန္တတိတိ၊ ဥပရုန္တတိဟူသည်ကား၊ သေနာယ၊ စပ်သည်
 အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊

ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဂါမနိဂမာနိကတိဇ္ဈေ၊ ဂါမနိဂမာနိဂဟူသောပါဌ၌၊
 စသဒ္ဓေန၊ စသဒ္ဓါဖြင့်၊ နဂရေနိတိပိ၊ မြို့တို့ဟူ၍လည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။
 နိဂ္ဂါဟကောသမညာတောတိ၊ နိဂ္ဂါဟကောသမညာတောဟူသည်ကား။
 ဣဝိနာဟနနပဋိရုန္ဒနေန၊ ဤသို့သောသတ်ခြင်းညှဉ်းဆဲခြင်းဝန်းရံပိတ်ပင်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဂါမနိဂမနဂရစာတကောတိ၊ ရွာနိရုံးမြို့တို့ကိုဖျက်ဆီးညှဉ်းဆဲ
 တတ်သောသူဟူ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝိဒိတော၊ ထင်ရှားစွာသိအပ်၏။
 ဂါမေဝါယဒိဝါရညေတိ၊ ဂါမေဝါယဒိဝါရညေဟူသည်ကား။ ဂါမေဝါ၊
 ရွာသည်လည်းကောင်း၊ နဂရမ္ပိ၊ မြို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ
 သောမြို့ရွာကိုလည်း၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ဥပစာရေန၊ ဥပစာရနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူ
 တကွ၊ ဂါမေ၊ ဂါမမည်၏။ တံ၊ ထိုရွာရွာ၏ဥပစာရကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောအရပ်သည်၊ အရညံ၊ အရညမည်၏။ တသ္မိံ၊ ဂါမေဝါ၊
 ထိုရွာ၌လည်းကောင်း၊ တသ္မိံ၊ ရညေဝါ၊ ထိုတော၌လည်းကောင်း၊ ယံပရေ
 သံမမာယိတန္တိ၊ ယံပရေသံမမာယိတံဟူသည်ကား။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 ဥစ္စာရှင်တို့၏၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၊ အပရိစ္စတ္တံ၊ မပစ်မစွန့်
 အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေဝါ၊ အသက်ရှိသောသတ္တဝါသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ခါရောဝါ၊ သင်္ခါရသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ထေယျာအဒိန္နမာဒေတိတိ၊ ထေယျာအဒိန္နမာဒေတိဟူသည်ကား၊ တေဟိ၊
 ထိုဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ အဒိန္နံ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော၊ အနုညာ
 တံ၊ ယူလောဟုအခွင့်မပေးအပ်သောဥစ္စာကို၊ ထေယျဗိက္ကေန၊ ရိုးလိုသော
 စိတ်ဖြင့်၊ အာဒိယတိ၊ ယူငင်၏။ ယေနကေမိပယောဂေန၊ တရံတရသောလုံ
 လဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကိရိယာကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။
 ဣဏမာဒါယာတိ၊ ဣဏမာဒါယာဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊
 ဥစ္စာရင်းဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရကို၊ နိက္ခိပိတွာ၊ ပေါင်နှံ၍၊ ဝိက္ခေပဂဟ
 ကေနဝါ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကိုစွဲလမ်းသဖြင့်လည်း၊ ကိဉ္စိ၊ တရံတရသောဥစ္စာကို၊
 အနိက္ခိပိတွာ၊ မပေါင်နှံမူ၍၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်သော၊ ကာလေန၊ ကာ
 လတိုင်သဖြင့်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်အတိုးဖြစ်သော၊ ဝမ္မိ၊ အပွားဥစ္စာကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒဿာမိတိ၊ ပေးဆက်အံ့ဟု၊ ဝမ္မိဂ္ဂဟဏေနဝါ၊ အတိုးချ
 သောဥစ္စာကိုယူသဖြင့်၎င်း၊ ဣတော၊ ဤဥစ္စာမှ၊ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်၊ ဥဒ
 ယံ၊ အတိုးအပွားသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ တံမူလံ၊ ထိုအရင်းဥစ္စာသည်၊ တေဝေဝ၊
 သင်အားသာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
 ဥဒယံ၊ အတိုးအပွားဥစ္စာသည်၊ ဥသိန္နံပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့အား

လည်းသာဓကံဆက်ဆံသည်။ ဘဏိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုအရင်းအပွားဥစ္စာကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
ယောဂ္ဂဟဏေနဝါ၊ မညှဉ်လိုသောအယူစွာသဖြင့်လည်း၊ ဣဏံ၊ သူတပါး
၏ကြွေးမြီကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တုဉ္ဇမာနေ၊ သုံးဆောင်လျက်၊ ပလာယတိ၊
ထွက်ပြေး၏၊ နဟိတောဣဏမတ္တိတိ၊ နဟိတောဣဏမတ္တိဟူသည်ကား၊ တေ
နဣဏာပမိကေန၊ ထိုကြွေးမြီးရှင်သည်မေးငါ၏၊ ဣဏံ၊ မြီကို၊ ဧပဟိ၊ ပေး
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒိယမာနေ၊ တောင်းအပ်သောသူသည်။ တေ၊
သင်၏ဣဏံ၊ ကြွေးမြီသည်မေးငါအား၊ နဟိအတ္တိ၊ မရှိသည်သာတကား၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ဂဟိတံ၊ ချေးယူအပ်သည်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊
သက္ခိ၊ သက်သေနည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏနေန၊ ဆိုသဖြင့်၊ စာရေ၊ အိမ်
၌၊ ဝသန္တောပိ၊ နေ၍လည်း၊ နပလာယတိ၊ မပြေးသွား၊ ကိဉ္စိက္ခကမ္ပတာ
တိ၊ ကိဉ္စိက္ခကမ္ပတာဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တကေပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း
ဖြစ်သော၊ ကိတ္တိဉ္စိဧဝံ၊ တစ်စုံတစ်ခုကိုအလိုရှိအပ်သော၊ ဣန္ဒာယ၊ အလို
လောဘကြောင့်၊ ပထဝိ၊ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ဇနန္တိ၊ ပထဝိ၊ ဝဇ္ဇန္တံ၊ ဇနံဟူသည်ကား၊
မရွှေ၊ ခရီး၌၊ ဝဇ္ဇန္တံ၊ သွားသော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်
သော၊ ဣတ္ထိ၊ ဝါ၊ မိန်းမကို လည်းကောင်း၊ ပုရိသံဝါ၊ ဟောတရားကို လည်း
ကောင်း၊ ဟတ္တာကိဉ္စိက္ခမာဒေတိတိ၊ ဟတ္တာကိဉ္စိက္ခမာဒေတိဟူသည်ကား၊
မာရေတွာဝါ၊ သတ်၍လည်းကောင်း၊ ကောဓေတွာဝါ၊ ထု၍လည်းကောင်း၊
တဏှကံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၍၊ အတ္တဟေတုတိ၊ အတ္တဟေတုဟူ
သည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဇီဝိတကာရဏာ၊ အသက်ရှင်လိုသော
အကြောင်းကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပရဟေတု၊ သူတပါးအသက်
ရှင်စေလိုသော အကြောင်းကြောင့်၊ နေဟေတုတိ၊ နေဟေတုဟူသည်
ကား၊ သကနေသဝါ၊ မိမိဥစ္စာ၏လည်းကောင်း၊ ပရနေသဝါ၊ သူတပါး
ဥစ္စာ၏လည်းကောင်း၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ စကာရော၊ စအက္ခရာ
သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဝိကပ္ပနုဗ္ဗော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏၊ သက္ခိပုဇ္ဇော
တိ၊ သက္ခိပုဇ္ဇောဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြွင်းအမြင်းအရာကို၊ တံ၊ သင်သည်
ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တံ၊ ထိုသိသောအခြင်းအရာကို၊ ဝဧပဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုတ္တိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ မုသာဗြူဟိတိ၊ မုသာဗြူဟိဟူ
သည်ကား၊ ဇာနန္တောဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဇာ
နာမိ၊ မသိ၊ အဇာနန္တောဝါ၊ မသိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ဘဏတိ၊

ဆို၏။ သာမိကော၊ ဥစ္စာရှင် ဖြစ်သောသူတို့ကို၊ အသာမိကော၊ ဥစ္စာရှင် မဟုတ်သော သူတို့ကိုလည်း၊ အသာမိကော၊ ဥစ္စာရှင် မဟုတ်သောသူ တို့ကို၊ သာမိကော၊ ဥစ္စာရှင်ဖြစ်သောသူတို့ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဥာတိနန္တိ၊ ဥာတိနံဟူသည်ကား၊ သဟဝဇီနံ၊ အတူတကွကြီးပွားတက် ဖြစ်သော၊ သဒိနန္တိ၊ သဒိနံဟူသည်ကား၊ ဝယသနံ၊ အရှယ်တူကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့၏၊ ဒါရေသုတိ၊ ဒါရေသုဟူသည်ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟေသု၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းအပ်သော မယားတို့၌၊ ပဋိဒိဿတိတိ၊ ပဋိဒိဿတိ ဟူသည်ကား၊ ပတိကုလေသု၊ လင်ရှိသောမိန်းမတို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အတိစရန္တော၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်သည်၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ဟည်း၊ သဟသတိ၊ သဟသာဟူသည် ကား၊ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်၊ အတိစ္စ၊ အလွန်သောအလိုရှိ၏။ သမ္ပိယနာတိ၊ သမ္ပိယေနဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းအမျိုး တို့၏၊ တေဟိဒါရေဟိ၊ ထိုမယားတို့သည်၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင်းတအပ် သည်ဖြစ်၍၊ သယဉ္ဇ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပတ္တယမာနော၊ တောင်းတသည်ဖြစ် ၍၊ ဥာယသိနေဟဝသေနပိ၊ နှစ်ယောက်ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်၏အစွမ်း ဖြင့်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိတရံဝါ ပိတရံဝါတိ၊ မာတရံဝါပိတရံဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတမ္ပိ၊ တည်ရာအကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဖိဇ္ဈကံ ဂတယောဗ္ဗနန္တိ၊ ဖိဇ္ဈကံဂတယောဗ္ဗနံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရုဏာ ယ၊ ကရုဏာ၏၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတမ္ပိ၊ တည်ရာအကြောင်းရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဗဟုသန္တောနာဘရတိတိ၊ ဗဟုသန္တောနာဘရတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထသမ္ပ န္ဇော၊ ဥစ္စာရှင်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပကာရသမ္ပန္ဇော၊ အထောက်အပံ့နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍လည်း၊ နပေါသေတိ၊ မကျွေးမွေးသမန္တိ၊ သမံ ဟူသည်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဟန္တိတိ၊ ဟန္တိဟူသည်ကား၊ ပါဏိနဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေဒ္ဓနာဝါ၊ ကျောက်အုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညေနဝါ၊ ထိုမှတပါးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေနပိဝါ၊ တစ်ခုတစ်ခုဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ပဟရတိ၊ ရိုက်ခတ်မိလေအံ့၊ ရောသေတိတိ၊ ရောသေတိဟူသည် ကား၊ ကောသမာနံ၊ ဒေါသစိတ်ကို၊ ဝါဝာယ၊ သာယာသောနှုတ်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဗရသဝစနေန၊ ကြမ်းတန်း ရုန်ရင်းသော စကားဖြင့် လည်း ကောင်း၊ သဉ္ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ အတ္ထန္တိ၊ အတ္ထံဟူသည်ကား၊ သန္တိဋ္ဌိ ကသမ္ပရာယိကအတ္ထသု၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သောအကျိုးတို့တွင်၊ ယံ

ကိဉ္စိ၊တရံတရသောအကျိုးစီးပွားကို၊ ပုစ္ဆိတောသန္တောတိ၊ ပုစ္ဆိတော
သန္တောဟူသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊မေးအပ်သောသူသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ အနတ္တမနုဿာသတိတိ၊ အနတ္တမနုဿာသတိဟူသည်ကား၊
တဿ၊ထိုအကျိုးစီးပွားကိုမေးလာသောသူအား၊ အဟိတမေဝ၊ အကျိုး
စီးပွားမရှိသည်ကိုသာလျှင်၊ အာစိက္ခတိ၊ ကြား၏၊ ပဋိစ္စန္တေနမန္တတိတိ၊
ပဋိစ္စန္တေနမန္တတိဟူသည်ကား၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ အာစိက္ခန္တော
ပိ၊ ကြားသည်ရှိသော်လည်း၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုသို့လို
သောသူသည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိရ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အပါကဇေဟိ၊
မထင်ရှားကုန်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ပုဒ်ဗျဉ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စန္တေန
န၊ လျှိုဝှက်သော၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မန္တတိ၊ သိစေ၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ အာစရိယမုဋ္ဌိံ ဝါ၊ ဆရာတို့အားပေးအပ်သောလက်ဆောင်
ကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒီဃမုတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ၊ ဝဿပေတ္တာ၊ နေ
စေပြီး၍၊ သာဝသေသမေဝ၊ အကြွင်းရှိသော အတတ် ပညာကိုသာ
လျှင်၊ မန္တတိ၊ သိစေ၏၊ ယောကတွာတိ၊ ယောကတွာဟူသည်ကား၊ အဗ္ဗ
ကထာယ၊ အဗ္ဗကထာ၌၊ မာယာပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဟုည့်ပတ်ခြင်းရှေးအတို့၌၊
ပါဝိစ္ဆတာ၊ မကောင်းသောအလိုရမ္မက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဣမ၊ ဤလူ
ပြည်၌၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ မနဿ၊ နှလုံးဖြင့်၊ ဒုစ္စရိတံ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်ပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုမကောင်းသော
အကျင့်ကို၊ ယာသာပဋိစ္စ ခနဟေတု၊ အကြင်ဖုံးလွှမ်းလိုသောအကြောင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော၊ တံဇ္ဇန္တိ၊ ထို
အလိုကို၊ ပနိဒဟဟိ၊ ပိတ်ဆို့၏၊ မာမံဇညာတိဇ္ဇန္တတိတိ၊ မာမံဇညာတိ
ဇ္ဇန္တတိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အညော၊ သူတပါးတို့
သည်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဧတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာ
၏၊ တထာကရုဏေနစ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာကို ပြုသော အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကတာနဉ္စ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်ကိုလည်း၊ အဝိဝရဏေနစ၊
မဖွင့်စေလိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋိစ္စန္တော၊ ဖုံး
လွှမ်းသော၊ ကမ္မန္တော၊ အမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ပဋိစ္စန္တကမ္မန္တော၊ ပဋိစ္စန္တကမ္မန္တမည်၏၊ ပရကုလန္တိ၊ ပရကုလံဟူသည်
ကား၊ ညာတိကုလံဝါ၊ အဆွေအမျိုးအိမ်သို့လည်းကောင်း၊ မိတ္တကုလံဝါ၊

အဆွေခင်ပွန်းအိမ်သို့လည်းကောင်း၊ အာဂတန္တိ၊ အာဂတံဟူသည်ကား၊
ယဿ၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းအမျိုး၏၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ တေနကုလေန၊ ထိုသို့
ညောင်သည်ဖြစ်သောအမျိုးသည်၊ ဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်စားသောက်အပ်သည်
ဟော၏၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာ
သော၊ တံ၊ ထိုအမျိုးအဆွေခင်ပွန်းကို၊ ပါနဘောဇနာဒိဟိ၊ အပျော်ဘောဇဉ်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နုပ္ပတိပူဇေတိ၊ တဘန်ပူဇော်တုံ၊ ကိုမပူဇော်၊ နဝါဇေတိ၊
စားပါသောက်ပါဟုမဆို၊ အဝဘုတ္တံဝါ၊ မကောင်းသော အစာကိုလည်း၊
ဇေတိ၊ ပေး၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယော
ဗြာဟ္မဏံဝါတိပဒံ၊ ယောဗြာဟ္မဏံဝါဟူသောပုဒ်သည်၊ ပရာဘဝသုတ္တံ၊
ပရာဘဝသုတ်၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်
တည်း၊ ဘတ္တကာလေဥပဋ္ဌိတေတိ၊ ဘတ္တကာလေဥပဋ္ဌိတေဟူသည်ကား၊
ဘောဇနကာလေ၊ ထမင်းစားအံ့သောအခါသည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်လတ်သော်၊
ဥပဋ္ဌိတန္တိဝိ၊ ဥပဋ္ဌိတံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘတ္တ
ကာလေ၊ ထမင်းစားသောကာလ၌၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာသော ရဟန်း
ဂုဏ္ဏားကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ရောသေတိ
ဝါ နစဇေတိတိ၊ ရောသေတိဝါ နစဇေတိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တကာမော၊
အကျိုးကိုအလိုရှိသောသူသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ အယံ၊ ဤအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဗလက္ကာရေန၊ အနှိုင်းအထက်ပြုသဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကာ
ရာပေတုံဝါ၊ ပြုစေအံ့သောဌာလည်း၊ အာဂတော၊ ရောက်လာပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဓိန္ဒြေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ အပ္ပဋ္ဌိဉ္စပေန၊ မလျောက်ပတ်သော၊ ဗရုဿ
ဝစနေန၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသောစကားဖြင့်၊ ရောသတိ၊ ချုတ်ချယ်ဆဲရေး
၏၊ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗခါဘာဝမတ္တံဝိစ၊ မျက်နှာပြကာ၏
အဖြစ်မျှကိုလည်း၊ အဿ၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နဇေတိ၊ မပေး၊ တောဇနံ၊
အစာစားဘွယ်ကို၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ အသတံယော၊ ပပဏ္ဍိတိတိ၊
အသတံယောပပဏ္ဍိတိဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣမေ၊ ဤလူ
ပြည်၌၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိတ်တို့သည်၊ ဒိဿ
န္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ အသုဒ္ဓိဝသေ၊ ဤမည်သောနေ၌၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤသို့သောအမှု
အရာသည်လည်း၊ တဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်း
အရာဖြင့်၊ အသန္ဓနာနံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
ပဏ္ဍိတိ၊ ပြောဆို၏၊ အသန္တံတိဝိ၊ အသန္တံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊

အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ပဋိဟိ၊ ပြောဆို၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပဋိဟိတိ၊ ပဋိဟိဟူသည် ကား၊ ဘာဏတိ၊ ပြောဆို၏၊ အမုကတ္ထိ၊ နာမဂါမေ၊ ဤမည်သောရွာ၌၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ စာရိတဝေါ၊ ဤအိပ်၌စည်းမိပ် ချမ်းသာသည်၊ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ တံ၊ သင်္ခမသည်၊ ဧဟံ၊ လာလှည့်၊ တတ္ထ၊ ထိုငါ့ နေရာရွာသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ့ဟူ၊ မေ၊ ငါ၏၊ စာရနိ၊ အိပ်ရှင်မိန်းမ သည်၊ တံ၊ သင်္ခမသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေ၊ သင်္ခမအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိဒ္ဓန္တ၊ ဤမည်ဤမည်သော ဥစ္စာကိုလည်း၊ ဒဿာမိတိ၊ ပေးအံ့ ဟူ၊ ပရတရိယံဝါ၊ သူတပါး၏မယားကိုလည်းကောင်း၊ ပရဒါသိဝါ၊ သူတပါး ၏ကျွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဉ္ဇန္တော၊ လှည့်စားသည်ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တောပိယံ၊ ဆို သောသူကဲ့သို့၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ ဘာဏတိ၊ ပြောဆို၏၊ နိဇ္ဇိဂိဿာနောတိ၊ နိဇ္ဇိဂိဿာနောဟူသည်ကား၊ နိဇ္ဇိဂိဿာနော၊ ဆောင် လိုသည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂမာနော၊ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုသူတပါးကို၊ ဝဉ္ဇေတွာ လှည့်စား၍၊ ပလ္လာယိတု ကာမော၊ ပြေးခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ယောစတ္တာနန္တိ၊ ယောစတ္တာ နံဟူသည်ကား၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမုက္ကံသေတိ၊ သမုက္ကံသေဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ အမျိုးဇာတိ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမုက္ကံသေတိ၊ ကောင်းစွာခြီးခြောက်၏၊ ဥစ္စဋ္ဌာနေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌၊ ဌပတိ၊ ထား၏၊ ပရေစအဝဇာနာတိတိ၊ ပရေစအဝဇာနာ တိဟူသည်ကား၊ တေဟိယေဝ၊ ထိုအမျိုးဇာတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရေ၊ သူ တပါးတို့ကို၊ အဝဇာနာတိ၊ မဝီမံ၊ မြင်မှတ်အပ်၏၊ နိစံ၊ နိဗ္ဗံသည်တို့ ကျေးတီးပြု၏၊ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကာရော၊ သန္ဓိပုဒ်၏ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ နိဟိနောတိ၊ နိဟိနောဟူသည်ကား၊ ဂုဏာရုဇိနော၊ ဂုဏ်ကြီးသောသူသည်၊ ပရိဟိနောမတာဝံဝါ၊ ယုတ်နွမ်းသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ သေနမာနေနာတိ၊ သေနမာ နေနဟူသည်ကား၊ ဥက္ကံသနာဝဉ္ဇနသင်္ခါတေန၊ ခြီးခြောက်ခြင်း ရှုတ်ချ ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တေနမာနေန၊ ထိုသို့သောမာနဖြင့်၊ ရောသကောတိ၊ ရောသကောဟူသည်ကား၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ် တို့ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ရောသနကော၊ ချုတ်ချယ်လေ့ရှိ၏၊ ကဒရိ ယောတိ၊ ကဒရိယောဟူသည်ကား၊ ထန္တမန္တရိယော၊ ခက်ထန်ဝန်တိုသော သဘောရှိ၏၊ ပရေ၊ သူတပါးသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဇေန္တော၊ ပေး

၄၂၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သညှိရှိသော်၊ အညေဝါ၊ တပါးသောသူသည်မူလည်း၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊
 ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝါရေတိ၊ တားမြစ်တတ်၏၊ ဇေတံ၊ ဤကဒရိယံ
 ဟူသောစကားသည်၊ တဿ၊ ထိုဝန်တို့သောသူ၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ ပါပိန္နောတိ၊ ပါပိန္နောဟူသည်ကား၊ အသန္တဂုဏသဘာဝနိန္နာ
 ယ၊ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကို၊ ဖြိုးပွင်းလိုသောဆန္ဒနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံ၏၊ မစ္ဆရိတိ၊ မစ္ဆရိဟူသည်ကား၊ အာဝါသာမိမစ္ဆရိယယုတ္တော၊
 အာဝါသမစ္ဆရိယ အစရှိသော ဝန်တို့ခြင်းနှင့်သွဉ်သော၊ သဗ္ဗောတိ၊
 သဗ္ဗောဟူသည်ကား၊ အသန္တဂုဏပကာသနလက္ခဏေန၊ မိမိ၌ထင်ရှားမ
 ရှိသောဂုဏ်ကိုပြသောလက္ခဏာရှိသော၊ သာထေယျန၊ ဧည့်လဲကောက်
 ကျစ်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ သဗ္ဗ၊ အချင်း၊ မာသာယိ၊ မကြောက်
 လင့်၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အကတ္တုကာမောပိ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုမရှိ
 သော်လည်း၊ ကရောမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိအာဒိဝစနေန၊ ဤသို့အစရှိသော
 စကားဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုဝုတ္တုလ်အား၊ ပါပဇိဂုန္တနလက္ခဏာ၊ မကောင်းမှုမှ
 စက်ဆုပ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဟိရိ၊ ဟိရိတရားသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဿ၊
 ထိုဝုတ္တုလ်အား၊ ဥတ္တာသနတော၊ ထင်ရှားသောအားဖြင့်၊ ဥဗ္ဗေဂလက္ခဏံ၊
 ထိတ်လန့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပတရားသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟိရိကော၊ မကောင်းမှုမှမရှက်သောသူမည်၏
 အနောတ္တပ္ပိ၊ မကောင်းမှုမှမလန့်သောသူမည်၏၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗာသမ္ပန္နံ၊ သဗ္ဗညုတဘုရားရှင်ကို၊ ပရိဘာသတိတိ၊ ပရိဘာသတိဟူ
 သည်ကား၊ အသဗ္ဗညုတိအာဒိဟိ၊ ဘုရားမဟုတ် ဤသို့အစရှိသောစကား
 တို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတ္တိတိ၊ ရှုတ်ချ၏၊ သာဝကဉ္စ၊ တပည့်သားတော်ကိုလည်း၊
 ဒုပ္ပနိပန္နောတိအာဒိဟိ၊ မကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏ဟု ဤသို့အစရှိသော
 စကားတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတ္တိတိ၊ ရှုတ်ချ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကံဂဟဋ္ဌဝါတိ ဇေတံပဒံ၊
 ပရိဗ္ဗာဇကံဂဟဋ္ဌဝါဟူသောဤဝုန်သည်၊ သာဝကပိသေသနမေဝ၊ သာ
 ဝကဝုန်၏ ဝိသေသနဝုန်သာတည်း၊ တဿ၊ ထိုဘုရား၏၊ ပဗ္ဗဇိတံဝါ၊
 ရဟန်းတပည့်လည်းဖြစ်သော၊ ဂဟဋ္ဌဝါ၊ လူတပည့်လည်းဖြစ်သော၊ ပစ္စ
 ယ ဒါယကံ၊ ပစ္စည်းဒါယကာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ ဗာဟိရိကံ၊ သာသနာတော်မှအပ
 ဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗ္ဗိရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ ဂဟဋ္ဌဝါ၊ လူကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဘူတေန၊ အလွန်နှိပ်စက်ခြင်း
 ရှိသော၊ ဒေါသေန၊ ဒေါသဖြင့်၊ ရိပဘာသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊

၁၁

ဧတ္ထ၊ ဤပရိဗ္ဗာဓကံဂဟဋ္ဌဝါဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလို
 ရှိကုန်၏၊ အနုရဟံသန္တောတိ၊ အနုရဟံသန္တောဟူသည်ကား၊ အဓိကာ
 သဝေ၊ ရဟန္တာမဟုတ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အရဟံပဋိဇာနာတိ
 တိ၊ အရဟံပဋိဇာနာတိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာ
 ဟူ၍၊ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ နံ၊ ထိုရဟန္တာဟု
 ဝန်ခံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊
 ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာရေတိ၊
 ဖြုတ်၏၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပရက္ကမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊
 ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ အဓိဝါသတိ၊ သည်းခံ၏၊ စောရောတိ၊ စောရောဟူ
 သည်ကား၊ ယေန၊ ခိုးတတ်သောသူသည်၊ သဗြဟ္မကေ လောကေတိ၊
 သဗြဟ္မကေလောကဟူသည်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌဝသေန၊ ဖြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောလောက
 ဌံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိဇ္ဇာရဟိသာသ
 မိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပေအံ့၊ သန္တိန္ဒြေဇနေန၊ ခြံစပ်ကိုဖောက်သဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နိလောပဟရဏဇကောဂါရိကဟရဏပရိပန္နတိတ္ထဟရ
 ဏာဒီဟိ၊ ကုန်းကွ၍ခိုးခြင်း တအိမ်တည်းပြု၍ခိုးခြင်း ခရီး၌ ရပ်၍ခိုးခြင်း
 ဆိပ်ကမ်းနားခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ခနံ၊ ဥစ္စာ
 ကို၊ ဝိလုပ္ပန္တာ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို၊ စောရာတိ၊ ခိုးသူတို့ဟူ၍၊
 ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ ပရိသာသမ္ပတ္တိ
 အာဒိဟိ၊ ပရိသတ်အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပစ္စယာဒိနိ၊
 ပစ္စည်းဥစ္စာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိလုပ္ပန္တာ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသောသူတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယထာဟာဂိ၊ အာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟော
 တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကဋ္ဌိ၊ လောက၌၊
 သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဣမေပစ္ဆ၊
 ဤငါးယောက်တို့တည်း၊ ကတမေပစ္ဆ၊ အဘယ်ငါးယောက်တို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤလူ၊ ပြည့်၌၊ ဇေကာဿ၊ တယောက်သော၊
 မဟာစောရေဿ၊ ခိုးသူကြီးအား၊ ဇေတံဝိတက္ကံ၊ ဤသို့အကြံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုဒဿုနာမ၊ အဘယ်မည်သောကာလ၌၊ သတေန
 ဝါ၊ အရာသောပရိသတ်ဖြင့်၎င်း၊ သဟဿေနဝါ၊ တထောင်သောပရိသတ်
 ဖြင့်၎င်း၊ ပရိဝုတေ၊ ခြံနံခြင်းရှိ၍၊ ဂါမနိဂမဂ္ဂေဇဋ္ဌာနိသု၊ ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်
 တို့၌၊ ဟာနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်လျက်၊ ဣသုဇေန္တော၊ သူတပါးကိုသတ်စေ

လျက်၊ ဆိန္ဒုန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်လျက်၊ ဆိန္ဒုပေန္တော၊ သူတပါးကိုဖြတ်
 စေလျက်၊ ပဓန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ချက်လျက်၊ ပဓာပေန္တော၊ သူတပါးကို
 ချက်စေလျက်၊ အာဟိဏ္ဍိဿာမိ၊ လှည့်ပတ် ရှာဖွေရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုခိုးသူကြီးသည်၊ အပ
 ရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ သတေနဝါ၊ အရာဖြင့်လည်းကောင်း၊
 သဟသေနဝါ၊ အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံ၍၊ ဂါမ
 နိဂမရာဇဋ္ဌာနိဿ၊ ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်တို့၌၊ ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်
 လျက်၊ စာသေ့န္တော၊ သူတပါးကိုသတ်စေလျက်၊ ဆိန္ဒုန္တော၊ ကိုယ်တိုင်
 ဖြတ်လျက်၊ ဆိန္ဒုပေန္တော၊ သူတပါးကိုဖြတ်စေလျက်၊ ပဓန္တော၊ ကိုယ်တိုင်
 ချက်လျက်၊ ပဓာပေန္တော၊ သူတပါးကိုချက်စေလျက်၊ အာဟိဏ္ဍိကံ၊ လှည့်
 ပတ်ရှာဖွေ၏၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤခိုးသူအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣမ၊ ဤသူရားသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သော၊ ပါပဘိက္ခုနော၊
 ယုတ်မာသောရဟန်းအား၊ ဧဝံဝိတက္ကံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုဒသု
 နာမ၊ အတယ်ကာလ၌၊ သတေနဝါ၊ အရာသောတပည့်အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊
 သဟသေနဝါ၊ အထောင်သောတပည့် အဖြစ်အရံဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ဂါမနိဂမရာဇဋ္ဌာနိဿ၊ ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်တို့၌၊
 ဂဟဋ္ဌာနဇ္ဈဝ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနဇ္ဈ၊ ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သက္ကတော၊ ရှိသေအပ်သည်၊ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ်
 ပြုအပ်သည်၊ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စိဝရုပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘောသဇ္ဇပရိက္ခာ
 နံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာသူနာ၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောဆေး
 တို့ကို၊ လာဘီ၊ ရခြင်းရှိ၍၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရိဿာမိ၊ သွားရပါအံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ အပရေနသမယေန၊ တပါးသောအခါ၌၊ သတေနဝါ၊ အရာဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သဟသေနဝါ၊ အထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝုတော၊
 ခြံရံလျက်၊ ဂါမနိဂမရာဇဋ္ဌာနိဿ၊ ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်တို့၌၊ ဂဟဋ္ဌာနဇ္ဈဝ၊
 လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာနဇ္ဈ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
 သက္ကတော၊ ရှိသေအပ်သည်၊ ဂရုကော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ မာနိ
 တော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စိဝရ
 ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘောသဇ္ဇပရိက္ခာနံ၊ သင်္ကန်း 'ဆွမ်း

ကျောင်းအိပ်ရာသုနာ၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို၊ လာဘီ၊
ရခြင်းရှိ၍၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ စရိတိ၊ သွား၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
လောကသို့၊ လောက၌၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သန္တော၊ ထင်ရှားရှိ
သော၊ သံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှာသော်ရလွယ်သော၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာသော၊
စောရော၊ ခိုးသူတည်း။ ၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣမ၊ ဤ
သာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်း
သည်၊ တထာဂတပဝေဒိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အပြားအားဖြင့် ဟော
တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းတရားကို၊ အတ္တနေ၊
မိမိကိုယ်တိုင်၊ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်ကြား၍၊ ဒဟတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ လောကသို့၊ လောက၌၊
သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ယောက်မြောက်

သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတည်း။ ၊ ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ၊ ထိုမှတပါး၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော၊ ပါပ
ဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ ပရိသန္တံ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တံ၊ ကျင့်သောသူကို၊ အမူလကေန၊ မြင်ခြင်းကြား
ခြင်းရှုံ့ရှာခြင်းအရင်းမရှိသော၊ အဗြဟ္မစရိယေန၊ မမြတ်သောအကျင့်တရား
ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ စွပ်စွဲသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤ
ရဟန်းသည်၊ လောကသို့၊ လောက၌၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိ
သော၊ တတိယေ၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတည်း။ ၊

ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ အပရံ၊ ထိုမှတပါး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏၊ ယာနိတာနိဂရုဘဏ္ဍာနိ၊ အကြင်ဂရု
ဘဏ္ဍာတို့သည်၎င်း၊ ယာနိတာနိ ဂရူပရိက္ခရာနိ၊ အကြင်ဂရုပရိက္ခရာ
တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထိဒံသေယျထာနိ
ကတမာနိ၊ ထိုဂရုဘဏ္ဍာဂရုပရိက္ခရာတို့အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ အာရာ
မေ၊ အရာပ်လည်းကောင်း၊ အာရာမဝတ္ထု၊ အရာပ်ရာ လည်းကောင်း၊
ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဟာရဝတ္ထု၊ ကျောင်းရာ လည်း
ကောင်း၊ မဇ္ဈေ၊ ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊
ဘိသိ၊ ဘုံ၌၊ ဟုဆိုအပ်သော နွေရာလည်းကောင်း၊ ဗိဗောဟနံ၊ အိုးလည်း
ကောင်း၊ လောဟကုန္တိ၊ ကြေးအိုးလည်းကောင်း၊ လောဟဘာဇနံ၊ ကြေး
ခွက်လည်းကောင်း၊ လောဟဝါရကော၊ ကြေးအင်တုံ လည်းကောင်း၊

၄၂၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

လောဟကဇာဟံ၊ ကြေးဖျဉ်းလည်းကောင်း၊ ဝါသိ၊ ဝဲခွပ်လည်းကောင်း၊ ဖရ
 သု၊ ပေါက်ဆိန် လည်းကောင်း၊ ကုဓာရိ၊ ထားမလည်းကောင်း၊ ကုဒါလော၊
 ပေါက်တူး လည်းကောင်း၊ နိခါဒနံ၊ ဆောက်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဈိ၊ နွယ်
 လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇု၊ ဝါးလည်းကောင်း၊ မုန္တံ၊ ဖြူဆံမြက်လည်းကောင်း၊
 ပဗ္ဗဇံ၊ ပိတ်မြက်လည်းကောင်း၊ တိဏံ၊ မြက်သာမညလည်းကောင်း၊ မတ္တိ
 ကာ၊ မြေမြေမြေလည်းကောင်း၊ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာ လည်းကောင်း၊
 မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြောဏ္ဍာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေဟိ၊ ထိုဂရု
 ဘဏ္ဍာပရိက္ခာရာတို့ဖြင့်၊ ဂိဟိ၊ လူတို့ကို၊ သင်္ဂဏာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်၏၊ ဥပလသ
 ပေသိ၊ ဖျားယောင်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ စောရော၊
 ခိုးသူတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကေ၊ ဗြဟ္မာနတ်နှင့်တကွသော၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ နတ်လူနှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လော
 က၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အသန္တံ၊ မိမိကိုယ်၌ ထင်ရှားမရှိ
 သော၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်
 ကမ္မပထတရားထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ ဥဋ္ဌပတိ၊
 ပြောဟောအံ့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဂ္ဂေ၊ အဦးဖြစ်သော၊ မဟာ
 စောရော၊ ခိုးသူကြီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောလောကီလူတို့၏ခိုးခြင်းသာသနာ
 တော်၌ရဟန်းတို့၏ခိုးခြင်းတို့တွင်၊ လောကီယစောရာ၊ လောကီသူခိုးတို့
 သည်၊ လောကီယမေဝ၊ လူတို့၏ဥစ္စာ၌ပင်လျှင်၊ ခနုညောဒိနိ၊ ဥစ္စာစပါးအစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ ထေနေန္တိ၊ ခိုးတတ်ကုန်၏၊ သာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာ
 တော်၌၊ ဝုတ္တစောရေသု၊ ဆိုအပ်ပြီးသောရဟန်းခိုးသူတို့တွင်၊ ပဌမော၊ ရှေး
 ဦးစွာသောခိုးသူသည်၊ တထာရူပမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ စိဝရာဒိပဗ္ဗယမတ္တံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောပစ္စည်းမျှကို၊ ထေနေ၊
 ခိုးတတ်သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတည်း၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော
 ခိုးသူသည်၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိတရားတော်ကို၊ ထေနေ၊ ခိုးတတ်သော
 စောရော၊ ခိုးသူတည်း၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သောခိုးသူသည်၊
 ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ထေနေ၊ ခိုးတတ်
 သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတည်း၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သောခိုးသူ
 သည်၊ သံဃိကဂရုဘဏ္ဍံ၊ သံဃိကဖြစ်သောဂရုဘဏ္ဍာကို၊ ထေနေ၊ ခိုး

တတ်သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတည်း၊ ပဉ္စမော၊ ငါးယောက်မြောက်သောခိုးသူ
သည်း၊ ဈာနသမာပတ္တိမဂ္ဂဗလဥဘောဒံ၊ ဈာန်သမာပတ်မဂ်ဖိုလ်အပြားရှိ
သော၊ လောကီယလောကုတ္တရဓနန္တ၊ လောကီလောကုတ္တရာတရားကိုရင်း။
လောကီယံ၊ လောကီဖြစ်သော၊ စိဝရာဒိပဗ္ဗဟဇာတဉ္စ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော
ပစ္စည်း၏သဘောကိုလည်းကောင်း၊ ထေနော၊ ခိုးတတ်သော၊ စောရော၊ ခိုး
သူတည်း။ ယထာဟာကိံ အာဟ၊ သူရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ
သနည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ထေယျာယ၊ ခိုးသဖြင့်၊
ရုဋ္ဌပိဏ္ဍော၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို၊ ဘုတ္တော၊ စားသောက်အပ်သည်မည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးယောက်သောခိုးသူတို့
တွင်၊ ပဉ္စမော၊ ငါးယောက်မြောက်သော၊ ယ္ဓာယံ ယောအယံ စောရော၊
အကြင်ခိုးသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုငါးယောက်မြောက်သောခိုးသူကြီး
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာနှင့်
တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ စောရောတိ၊ ခိုးသူကြီးဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူပေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗြဟ္မဓေဝကေ၊ ဗြဟ္မာ
နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သဓေဝမနုဿာယ၊ ကာမာဝစရ
နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊
အဂ္ဂေါ၊ အဦးဖြစ်သော၊ မဟာစောရော၊ ခိုးသူကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်
သော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက်
လွန်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ ဥလ္လပတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
လောကီယလောကုတ္တရဓနတော၊ လောကီလောကုတ္တရာတရားကိုခိုး
တတ်သောအားဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ အကြီးအမှူးဖြစ်သော၊ မဟာစောရောတိ၊ ခိုး
သူကြီးဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုခိုးသူကြီးကို၊ ဣဝာပိ၊ ဤဝသလသုတ်၌လည်း၊ သဗြဟ္မ
ကေလောကေတိ၊ သဗြဟ္မကေလောကေဟူ၍၊ ဣမိနာဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန၊
ဤဥက္ကဋ္ဌအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူပေ၏၊ ဧသောခေါ
ဓမ္မောတိဇ္ဇေ၊ ဧသောခေါဓမ္မောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ခေါသဒ္ဓေါ၊ ခေါသဒ္ဓါ
သည်၊ အပဓာရဏတ္ထော၊ အဝင်ရောက်အနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုခေါသဒ္ဓါဖြင့်၊
ဧသောဇေ၊ ဤသူသည်သာလျှင်၊ ဝသလော၊ သူယုတ်မာအစစ်တည်း၊ ဝ
သလနံ၊ သူယုတ်မာအပေါင်းတို့တွင်၊ ဟိနော၊ ယုတ်သော၊ သဗ္ဗပန္နိမ
ကော၊ အလုံးစုံသောသူယုတ်မာတို့၏အဆုံးစွန်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝဓာ

၄၃၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ရေတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသိဋ္ဌဝတ္ထုဟိ၊ ထူးသောဝတ္ထုတို့
 ဖြင့်၊ ထေယျဝဋ္ဌဝသလတော၊ ခိုးလိုသောသဘော၌ယုတ်မာသောကြောင့်၊
 ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ တံပဋိညံ၊ ထိုစွာနမဂ်ဖိုလ်ရ၏ ဟူသောဝန်ခံ
 ခြင်းကို၊ နုပိဿန္တတိ၊ မစွန့်၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ အဝိဂတဝသလကရ
 ကော၊ သူယုတ်၏အမူအရာမကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝသလကောဝ၊ သူယုတ်
 မည်သည်သာတည်း၊ ဧတေခေါဝသလာတိ၊ ဧတေခေါဝသလဟူသည်
 ကား၊ ဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ ဧတေ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကို၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမ
 ဂါထာ၌၊ အာသယဝိပတ္တိဝသေန၊ တည်ရာနှလုံး၏ပျက်စီးသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ကောဓနာဒယော၊ ကောဓနအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သောသူ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပါပမက္ခဝါ၊ ပါပဝန်မကွဲဝန်၏အရကိုလည်းကောင်း၊
 ဧဝကတော၊ နှစ်တွဲပြု၍၊ ဆေ၊ ခြောက်ယောက်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၌၊ ပယောဂ
 ဝိပတ္တိဝသေန၊ လုံ့လ၏ ပျက်စီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါဏ ဟိ သကော၊
 သတ္တဝါကိုညှဉ်းဆဲတတ်သော၊ ဧကော၊ သူယုတ်တယောက်ကို၊ ဝုတ္တော၊
 မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တတိယာယ၊ တတိယဂါထာ၌၊ ပယောဂဝိပတ္တိဝသေန၊
 လုံ့လပျက်စီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂါမနိဂမနိဂ္ဂါဟကော၊ ရွာနိဂုံးကိုနှိပ်
 စက်တတ်သော၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
 စတုတ္ထာယ၊ စတုတ္ထဂါထာ၌၊ ထေယျာဝဟာရဝသေန၊ ထေယျာဝဟာရ
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
 ပဉ္စမာယ၊ ပဉ္စမဂါထာ၌၊ ဣဏဝဉ္စနဝသေန၊ သူတပါး၏မြို့ကိုထည့်စားသည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဆဋ္ဌာယ၊ ဆဋ္ဌဂါထာ၌၊ ပသယာဝဟာရဝသေန၊ နှိပ်စက်၍ခိုးယူသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဒုသကော၊ ခရီးသွားကိုပျက်ဆီးညှဉ်းဆဲသော၊ ဧကော၊
 တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ သတ္တမာယ၊ သတ္တမဂါ
 ထာ၌၊ ကုဋသက္ခိဝသေန၊ စဉ်းလဲသောသက်သေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊
 တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အဋ္ဌမာယ၊
 အဋ္ဌမဂါထာ၌၊ ဝိတ္တဒုတ္တိဝသေန၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကိုပျက်ဆီးတတ်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်
 မူအပ်၏၊ နဝမာယ၊ နဝမဂါထာ၌၊ အကတညဝသေန၊ သူ၏ကျေးဇူးကို
 မသိတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောက်သော သူယုတ်ကို၊
 ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဒသမာယ၊ ဒသမဂါထာ၌၊ ကတနာသနဝိဟ

သနဝသေန၊ ပြုအပ်သောဝတ်ကိုမျက်စီးညှဉ်းဆဲသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဧကော၊ တယောကံသောသုယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧကော
 ဒသမာယ၊ ဧကောဒသမ ဂါထာ၌၊ ပရသယ၊ သူတပါးကို၊ ဝဉ္စနဝသေ
 န၊ ဟုညှဉ်းစားတတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံသောသုယုတ်
 ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧကောဒသမာယ၊ ထဆွဲနှစ်ခုမြောက်သောဂါ
 ထာ၌၊ ပဋိစ္စန္ဒ၊ ကမ္မဝသေန၊ လွန်ကျူးမိသော အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံသောသုယုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ တေရသယ၊ တေရသဂါထာ၌၊ အကတညဝသေန၊ သူ၏ကျေးဇူး
 ကိုမသိတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံသော သုယုတ်ကို၊
 ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဝုဒ္ဓသယ၊ ဝုဒ္ဓသဂါထာ၌၊ ဝဉ္စနဝသေန၊ ရဟန်း
 ပုဏ္ဏားအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟုညှဉ်းစားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံ
 သောသုယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ပဉ္စရသယ၊ ပဉ္စရသဂါထာ
 ၌၊ ဝိဟေသနဝသေန၊ ညှဉ်းဆဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံ
 သောသုယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ သောဠသယ၊ သောဠသ
 ဂါထာ၌၊ ဝဉ္စနဝသေန၊ ဟုညှဉ်းစားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံ
 သောသုယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်၏၊ သတ္တရသယ၊ သတ္တရသဂါထာ၌၊
 အတ္တုက္ကံသနပသေန၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပရဝ ဗ္ဗနဝသေန၊ သူတပါးကိုနှိပ်စက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဧကော၊ တယောကံသောသုယုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ အဋ္ဌာရ
 သယ၊ အဋ္ဌာရသဂါထာ၌၊ ပယောဂါသယ၊ ပိပတ္တိဝသေန၊ အလိုဆန္ဒလုံ့ လ၏
 မျက်စီးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရောသကာဒယော၊ ရောသကာအစရှိကုန်သော
 သတ္တ၊ ရှစ်ယောက်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဧကေနဝိသတိမာ
 ယ၊ တဆွဲကိုးခုသောဂါထာ၌၊ ပရိဘာသဝသေန၊ ဆဲရေးသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံသောသုယုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဝိသတိမာ
 ယ၊ နှစ်ဆယ်ပြည့်သောဂါထာ၌၊ အဂ္ဂမဟာစောရဝသေန၊ အဦးဖြစ်သော
 ခိုးသူကြီး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံသောသုယုတ်ကို၊ ဝုတ္တော၊
 မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ တေတ္ထိံသစတုတ္ထိံသဝသလ၊ သုံး
 ကျိပ်သုံးယောက်သုံးကျိပ်လေးယောက်သောသုယုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက် သုံးကျိပ်လေးယောက်
 သောသုယုတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတေခေါဝ
 သလ၊ ဝုတ္တော မယာယောတေပကာသိတာတိ၊ ဧတေခေါ ဝသလ၊ ဝုတ္တော

မယာယေတေပကာသိတာဟူ၍၊ အာဟ။ မိန့်တော်မူပေ၏။ တဿ။ ထို
 ဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မယာ၊
 ငါတုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသောစကား၌၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အိုပုဏ္ဏား၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဝသလံ၊ သူယုတ်၏လက္ခဏာကို၊ ဇာနာသိပန၊ သိ၏လော၊
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ယေတေဝသလော၊
 အကြင်သူယုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကို၊
 ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဇေတခေါ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကိုသာလျှင်၊
 ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဂ္ဂလဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယေ
 တေ၊ အကြင်သူယုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူ
 ယုတ်တို့ကို၊ ဓမ္မဝသေန၊ တရား၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ မိန့်တော်
 မူအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကို၊ ဓမ္မဝသေန၊ တရား၏အစွမ်းဖြင့်
 လည်း၊ ဇေတခေါ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ပကာသိတာ၊ ပြတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဝသလော၊ သူယုတ်တို့ကို၊ မယာ၊ ငါ
 တုရားသည်၊ အရိယဓမ္မဝသေန၊ မြတ်သော တရား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဇာတိဝသေန၊ အမျိုးဇာတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ မယာ၊
 ငါတုရားသည်ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေဝသလော၊ အကြင်သူယုတ်တို့ကို၊ နပကာ
 သိတာ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ကောဓေနာဥပနာဟိတိအာဒိနာ၊ ကောဓေနာဥပနာဟိအစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝသလံ၊ သူယုတ်
 ၏လက္ခဏာကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မ
 ဏော၊ အဂ္ဂိကတာရန္တ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၌၊
 အတိဝ၊ အလွန်လျှင်၊ အဘိနိဝိဇ္ဇော၊ အလွန်နှလုံးသွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဒိဋ္ဌိ၊ ထိုမှားသောအယူကို၊ ပဋိသေဓေန္တော၊ မြစ်
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဇ္ဈာဝသလောတိအာဒိ၊ နဇ္ဈာဝသလော ဤသို့
 အစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ။ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿ။ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကို
 ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဇ္ဈော၊ အမျိုးဇာတိအားဖြင့်၊
 ဝသလော၊ ယုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇ္ဈော၊ အမျိုးဇာတိအားဖြင့်၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ကမ္မုနာ၊ မစင်ကြယ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ဝသလော၊ သူယုတ်

သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ကမ္မုနာ၊စင်ကြယ်သောကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ဗြာဟ္မ
 ဇော၊မြတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အပရိသုဒ္ဓကမ္မဝသသနတော၊မစင်
 ကြယ်သောကံသည်ရွာစေအပ်သောကြောင့်၊ဝသလော၊သူယုတ်သည်။
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပရိသုဒ္ဓန၊စင်ကြယ်သော၊ကမ္မုနာ၊ကံတရားသည်။အပရိ
 သုဒ္ဓဂါဟ နဝံတာစ၊ မစင်ကြယ်သည်ကို မြှောအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ဗြာဟ္မဇော၊မြတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဝါ၊တနည်းကား၊ထုမှေ၊
 သင်ပုတ္တားတို့သည်။ ဟိနံ၊အမျိုးယုတ်ကာမျှသောသူကို၊ ဝသလန္တိ၊သူ
 ယုတ်ဟူ၍၊မညထ၊မှတ်ထင်ကုန်၏။ဥက္ကဋ္ဌံ၊အမျိုးမြတ်ကာမျှသောသူကို၊
 ဗြာဟ္မဏံ၊အမြတ်ဟူ၍၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊မညထ၊မှတ်ထင်ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဟိနန၊ယုတ်မာသော၊ကမ္မုနာ၊အကုသိုလ်ကံကြောင့်
 ဝသလော၊သူယုတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဥက္ကဋ္ဌေန၊မြတ်သော၊ကမ္မုနာ၊
 ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ဗြာဟ္မဇော၊မြတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဧဝမ္ပိ၊ဤသို့
 လည်း၊အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ဥပပေန္တော၊ထိတော်မူစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ဤ
 ဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
 တမေဝအတ္ထံ၊ထိုအနက်ကိုသာလျှင်၊နိဒဿနေ၊သက်သေညွှန်ပြသဖြင့်၊
 သာဓေတုံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှါ၊တမိမိနာပိဇာနာထာတိအာဒိနာ၊ တမိမိနာပိ
 ဇာနာထဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိသောဂါထာယော၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊
 အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏။တာသု၊ထိုဂါထာတို့တွင်း၊ဇ္ဈေ၊နှစ်ဂါထာတို့သည်၊
 စတုပ္ပဒါ၊လေးပါဒစီရှိကုန်၏။ဧကံ၊တခုသောနောက်ဂါထာသည်၊ဆပဒါ
 ခြောက်ပါဒစီရှိ၏။ တာသံ၊ထိုဂါထာတို့၏၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ မယာ၊ငါ
 ဘုရားသည်၊နဇ္ဈာဝသလောဟောတိတိအာဒိ၊ နဇ္ဈာဝသလောဟောတိ
 အစရှိသော၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကားကို၊ဝုတ္တံ၊မိန့်တော်မူအပ်၏။ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ ဣမိနာပိ၊ဤဆိုလတ္တံ့သောပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ ဇာနာထ၊ထိကြ
 ကုန်သော၊ယထာပေတံနိဒဿနန္တိ၊ ယထာပေတံနိဒဿနံဟူသည်ကား၊
 ဣမိနာပိပကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣမိနာပိန
 ယေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဣမိနာပိသာမညေန၊ ဤသို့သော
 အမှတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဣဒံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊နိဒဿနံ၊သက်သေ
 တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နိဒဿနံ၊
 သက်သေသည်။ကတဓံ၊အဘယ်နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ စေဝဓေယျ၊အကယ်
 ဤဆိုအံ့၊စတ္တာလပုတ္တောသောပါကော (လ)ဗြဟ္မလောကူပ ပတ္တိယာတိ၊
 စတ္တာလပုတ္တောသောပါကော(လ)ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာဟူသောစကား၊

၄၃၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သညာနိဒ္ဒိယနံ၊ သကံသေတည်း။ စဏ္ဍာလသမ္ဘာဒ္ဓိနိဒ္ဓိယနံ၊ ပုတ္တော၊
သားတည်း။ စဏ္ဍာလပုတ္တောဒ္ဓိနိဒ္ဓိယနံ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ခါဒ
နတ္တယ၊ ခဲအံ့သောဌ၊ ပတ္တော၊ အကျက်ဖြစ်သောနံ၊ ခဲသွယ်စားသွယ်ကို၊
လတိတွာ၊ ရသညာရှိသော်၊ ပုန၊ တစ်၊ ဟေ၊ ထိုခဲသွယ်စားသွယ်ကို၊
ပစတိ၊ ချက်ပြန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပါကော၊ သောပါကမည်
၏၊ မာတင်္ဂါတိ၊ မာတင်္ဂါဟူသည်ကား၊ ဇေနာမော၊ ဤသို့မာတင်္ဂါဟူ
သောအမည်ရှိ၏၊ ဝိသုတောတိ၊ ဝိသုတော ဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
ဟိနာယ၊ ယုတ်သော၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတိအားဖြင့်၊ ဟိနာယ၊ ယုတ်
သော၊ ဇိဝိကာယ၊ အသက်မွေးခြင်း၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှား၏၊ သောတိပဒံ၊ သော ဟူသောပုဒ်ကို၊ ပုရိ
မပဒေန၊ ရှေးပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ စပ်၍၊ သောမာတင်္ဂါ၊ ထိုမာတင်္ဂါ
ရသောသညာ၊ ယသပရမပတ္တော၊ လွန်သော အခြံအရံရှိခြင်းသို့ရောက်၏၊
အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ အတိဝိသိဋ္ဌံ၊ အလွန်ထူး
သော၊ ယသကိတ္တိံ၊ အခြံအရံကျော်စောခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်၏၊
ယံသုဒ္ဓလ္လဘန္တိ၊ ယံသုဒ္ဓလ္လဘဟူသည်ကား၊ ဥဇ္ဇာရကုလုပန္နေနပိ၊ မြတ်
သောအမျိုးဇာတိ၌ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ ယံယသကိတ္တိံ၊ အကြင်အခြံ
အရံ ကျော်စောခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲ၏၊ ဟိနကုလုပန္နေန၊ ယုတ်သော
ဒ္ဓိနိဒ္ဓိယနံ၊ အမျိုး၌ ဖြစ်သော မာတင်္ဂါရသောသညာ၊ သုဒ္ဓလ္လဘံ၊ ရဲခဲသည်
မဟုတ်ရလွယ်ပေ၏တကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ယသသမ္ပတ္တယာ၊ အခြံအရံနှင့်
ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ အာဂစ္ဆိတံသုပဋ္ဌာနံ၊ ခတ္တိယာ၊ ပြာဟ္မဏာ၊
မဟုတ်၊ အာဂစ္ဆိတံသုပဋ္ဌာနံ၊ ခတ္တိယာ၊ ပြာဟ္မဏာမဟူ ဟူသည်ကား၊
တသမာတင်္ဂိယ၊ ထိုမာတင်္ဂါရသောအား၊ ပါရိစရိယတ္ထံ၊ ခြေရင်း၌လုပ်
ကျွေးမွေးအံ့သောဌ၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဏာ၊
ပုတ္တောတို့သည် လည်းကောင်း၊ အညေစ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ပဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေသာသုဒ္ဓါဒယော၊ သူကြွယ်သူဆင်းရဲအစရှိ
ကုန်သော၊ ဓမ္မုဒိပမနုဿာ၊ ဓမ္မုဒိပါကျွန်း၌နေကုန်သောသူတို့သည်၊ ယေ
သုပျေနု၊ များသောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးစားခြင်းသို့၊ အာဂမိ၊ သု၊
ရောက်လာကုန်၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ ဥပဋ္ဌာနသမ္ပန္နော၊ လုပ်ကျွေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သောမာတင်္ဂါ၊
ထိုမာတင်္ဂါရသောသညာ၊ ဝိဂတကိလေသရဇတ္တာ၊ ကင်းသော ကာမရာဂ
အစရှိသောကိလေသာတည်းဟူသော မြှောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်း

ကောင်း၊ ဝိရဇ်၊ ကောင်းသောကာမရာဂရှိသော၊ မဟန္တဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊
 ဗုဒ္ဓါဒိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပဋိပန္နတ္တာ။ ကျင့်
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာပဝေ၊ ခရီးလမ်းမလည်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မ
 လောကသင်္ခါတံ၊ ဗြဟ္မပြည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။
 ယာပေဝေ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္တတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဗြဟ္မလောကယဒနသင်္ခါတံ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ သွားရာသွားကြောင်းယာဉ်ဟု
 ဆိုအပ်သော။ အဗ္ဗသမာပတ္တိယာနံ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တည်းဟူသော
 ယာဉ်ကို၊ အာရိယ၊ သက်စီး၍၊ တာယ ပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုသမာပတ်
 တည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊ ဝိရာဇေတွာ၊ တပ်
 ခြင်းကင်း၍၊ ကာယသားကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ဗြဟ္မလောကူ
 ပဂေါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လားသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ တထာပိတတောဇေ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဟိနာဝိယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သာဇာတိ၊ ထိုအမျိုး
 ဇာတိသည်၊ နံပုပ္ဖလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ ဗြဟ္မပြည်၌
 ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နနိဝါရေတိ၊ မတားမြစ်နိုင်လေ၊ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိတော၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောဝိ၊
 ဖြစ်၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌၊ မဟာပုရိသော၊
 ဘုရားလောင်းဖြစ်သောယောကျ်ားမြတ်သည်၊ တေနတေနဥပါယေန၊ ထို
 ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သတ္တဟိတံ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို၊
 ကရာဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ သောပါက ဖိဝိတေ၊ ကျက်ပြီးသော အစာကို
 တာဘနျက်၍ အသက်မွေးသော၊ စလ္လာလဂ္ဂလေ၊ နွန်းစလ္လာအမျိုး၌၊
 ဥပပဇ္ဇိကိရ၊ ဖြစ်သေသတတ်၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ နာမေန၊
 အမည်အားဖြင့်၊ မာတင်္ဂါ၊ မာတင်္ဂမည်၏၊ ဣပေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်အား
 ဖြင့်၊ နုဒ္ဒသိကော၊ သူတပါးမြင်ခြင်းငှါခက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟိနဂ
 ရေ၊ ဗာရာဏသီမြို့၏အပ၌၊ စဗ္ဗကုဋိကာယ၊ သားရေဖြင့်မီးအပ်သောကုဋိ
 ၌၊ ဝသတိ၊ ရေ၏အန္တောနဂရေ၊ မြို့၏အတွင်း၌၊ ဘိက္ခံ၊ အစာကိုစေတော၊
 ဟုညံ့လည်၍၊ ဖိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧက
 ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တသ္မိနဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌၊ သုဘနက္ခတ္တေ၊
 ကောင်းသော နက္ခတ်တွဲသဘင်သည်၊ ဗောဓသိတေ၊ ကြွေးကျော်သည်ရှိ
 သော်၊ ခုတ္တာ၊ သေးသောကံကြူးတို့သည်၊ ယထာသကေန၊ မိမိ၏ အပိုင်း
 အခြားဖြစ်သော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊ ကစားကုန်၏၊ အည

၀

၄၃၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကရာပိ၊ တယောကံလည်းဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာသနိတာ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာသနိသမိသည်း၊ ပန္နရသသောဇ္ဇသဝသုဒ္ဓေသိကာ၊ တဆဲ
 ငါးနှစ်တဆဲခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝကညာဗိယ၊ နတ်သမီးကဲ့
 သို့၊ ရူပေန၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်၊ ပါသာမိ
 ကာ၊ ကြည်ညိုဘွယ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကုလဝံသာနုဇ္ဈဝံ၊
 အမျိုးအနွယ်အားလျော်သောပျော်ရွှင်ခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌိဿာမိတိ၊ ကစားပျော်
 ရွှင်အံ့ဟု၊ ဗဟုတံ၊ များစွာသော၊ ခန္ဓဘောဇ္ဇနိကိဋ္ဌနသမ္ဘာရံ၊ ခဲဘွယ်စား
 ဘွယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကံစားပျော်ရွှင်အံ့သော အဆောက် အဦကို၊
 သက်ဇေသု၊ ထွန်းတိုင်း၊ အာရောပေတွာ၊ တင်စေ၍၊ သဗ္ဗသေတဗလီဗဒ္ဓ
 ယုတ္တံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသောနွားတို့ဖြင့် ကအပ်ယှဉ်အပ်သော၊ ယာနံ၊ ယာဉ်
 ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ မဟာပရိဝါရေန၊ များစွာသောအခြံအရံဖြင့်၊
 ဥယျာနာမိ၊ ဥယျာဉ်မြေအရပ်သို့၊ ဝန္တတိ၊ သွား၏၊ နာမေန၊ အမည်အား
 ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာတိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာဟူသောအမည်ရှိ၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ
 ကာမိန်းမသည်၊ ဒုသဗ္ဗိတံ၊ မကောင်းသောသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံ
 ကို၊ အဝမင်္ဂလန္တိ၊ မကောင်းသောမင်္ဂလာဟူ၍၊ ဒဠု၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ န
 ဣန္ဒတိ၊ အသိုမရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသာ၊ ထိုသတို့သမီးအား၊ ဒိဋ္ဌ
 မင်္ဂလိကာတွေဝ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ မေးတွက်ခေါ်ပေါ်
 ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ တင်ရှားဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုနက္ခတ်ဝဲသတင်နေ၍၊ သော
 မာတင်္ဂါ၊ ထိုမာတင်္ဂီဘုရားအလောင်းသည်၊ ကာလသေဝ၊ စောစောက
 လျှင်၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပဋုပိလောတိကံ၊ ပုဆိုးညစ်ကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊
 ကဋ္ဌတာလံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသောလက်ချပ်ကို၊ ဟဗ္ဘေ၊ လက်၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊
 ဖွဲ့၍၊ ဘာဇနဟဗ္ဘေ၊ ခွက်လက်စွဲလျက်၊ နဂရံ၊ ဗာရာဏသီမြို့သို့၊ ပပိသတိ၊
 ဝင်လေ၏၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဒုရတောဇေ၊ အဝေး
 မှသာလျှင်၊ ကဋ္ဌတာလံ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးသော လက်ချပ်ကို၊ အာကာ
 ဇေန္တော၊ ရိုက်ခတ်လျက်၊ ပပိသတိ၊ ဝင်လေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ
 ကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအမည်ရှိသော သတို့သမီးကို၊ ဥဿရထဥဿရထာ
 တိ၊ သင်တို့ရှားလေကုန်သင်တို့ရှားလေကုန်ဟု၊ ပုရတောပုရတော၊ ရှေ့မှ
 ရှေ့မှ၊ ဟိနဇနံ၊ ယုတ်သောလူကို၊ အပနေန္တဟိ၊ ဖယ်ရှားကုန်သော၊ ပုရိ
 သေဟိ၊ ယောက်ျားတို့သည်၊ နိယမာနာ၊ ဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂရန္တိ၊
 မဇ္ဈေ၊ မြို့တံခါး၏ အလယ်၌၊ မာတင်္ဂံ၊ မာတင်္ဂီနွန်းစဏ္ဍားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်ရ
 သည်ရှိသော်၊ ဧသော၊ ဤသူသည်၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

အာဟ၊ဆို၏။ အယံ၊ဤသူသည်။ မာတင်္ဂစဏ္ဍာလော၊ မာတင်္ဂအမည်ရှိ
သောနွန်းစဏ္ဍားတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဤဒိသံ၊ဤသို့
သောသူယုတ်ကို၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊ဂတသွားသည်ရှိသော်။ ဝဗ္ဗိ၊အကျိုးစီး
ပွားသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊အဘယ်မှာရှိလေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတော၊ ဆို
၍၊ ယာနံ၊ယာဉ်ကို၊ နိဝတ္တပေသိ၊လှည့်ပြန်စေ၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။
အယံ၊ ဤသတို့သမီးသည်။ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့၊ ဂတံ၊ရောက်သည်ရှိ
သော်။ ခစ္ဆဘောဇ္ဇာဒိ၊ခဲဘွယ်စားဘွယ်အစရှိသည်ကို၊ မယံ၊ငါတို့သည်။
လတေယျာမ၊ရလေကုန်ရာ၏။ နော၊ငါတို့အား၊မာတင်္ဂနံ၊မာတင်္ဂသည်။
တဿ၊ထိုရခြင်း၏။ အန္တရာယော၊အန္တရာယ်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။
ဣတိ၊ဤသို့၊ ကုပိတာ၊အမျက်ထွက်ကုန်၍၊စဏ္ဍာလံ၊ မာတင်္ဂစဏ္ဍာလကို၊
ဂဏှထ၊ပမ်းခမ်းထေကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတော၊ဆို၍၊လေဒ္ဓူဟိ၊ အုတ်ခဲတို့
ဖြင့်၊ပဟရိတွာ၊ရိုက်ခတ်သည်ရှိသော်၊မတောတိ၊ သေလေပြီဟု၊ဝတော၊
ဆို၍၊ပါဒေ၊ခြေတို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ ဧကမန္တေ၊တခုသောအရပ်စွန့်
၌၊ဆဋ္ဌေတွာ၊စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ကဝဝရေန၊ အပြိုက်ဖြင့်၊ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း
၍၊အဂမံသု၊ သွားလေကုန်၏။ သော၊ထိုမာတင်္ဂ ဘုရားအလောင်းသည်။
သတိံ၊သတိကို၊ပဋိလသိတွာ၊တတန်ရ၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ မနုဿာ၊လူတို့
ကို၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ အယျာ၊အိုအရှင်တို့၊ ကိံ၊အသို့နည်း။ ခွါရံနာမ၊မြှိတ်ခါး
မည်သည်ကား၊သဗ္ဗသာဓာရဏံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သောလူတို့နှင့်ဆက်ဆံရာ
ဖြစ်သလော၊ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ပြာဟ္မဏာနံယေဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏
သာလျှင်၊ နိက္ခမနပဝိသနတ္တံ၊ ထွက်ရာဝင်ရာအလို၊ဌ၊ကတံ၊ ပြုအပ်သ
လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ မနုဿဟိ၊လူတို့သည်၊ခွါရံနာမ၊ တံခါး
မည်သည်ကား၊သဗ္ဗသာဓာရဏံ၊ခပ်သိမ်းသောလူတို့နှင့်ဆက်ဆံရာသာ
တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗသာဓာရဏခွါရေန၊
ခပ်သိမ်းစုံဆက်ဆံရာတံခါးဖြင့်၊ပဝိသိတွာ၊ဝင်၍၊ ဘိက္ခဟာရေန၊အစာ
အဟာရဖြင့်၊ယာပေန္တံ၊မျှတသော၊ မံ၊ငါကို၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ
ကာမိန်းမ၏။ မနုဿာ၊ အခြံအရံလူတို့သည်။ ဣမံအနုယဗျသနံ၊ ဤသို့
အကျိုးမရှိပျက်စီးခြင်းသို့၊ပါပေသံ၊ရောက်စေကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတော၊
ဆို၍၊ ရုထိကာယ၊ ခရီးတကြောင်းမှ၊ ရုထိကံ၊ခရီးတကြောင်းသို့၊ အာ
ဟိဏ္ဏန္တော၊ လှည့်ပတ်သွားလာလျက်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ အာရော
စေတွာ၊ကြား၍၊ပြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏။ ဗာရုခွါရေ၊အိမ်တံခါးဝ၌၊အဟံ၊
ငါသည်၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးကို၊ အလန္န၊မရသည်ရှိ

၄၃၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သေဝ်၊ နုပုဋ္ဌဟိဿာဒိတိ၊ မထတောဘူဟု၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်လေ၏၊
 ပြာဟ္မဏော၊ အဘပုဏ္ဏားသည်၊ စာရန္တရေ၊ အိပ်တံခါးဝ၌၊ မာတင်္ဂါ၊
 မာတင်္ဂုန်းစဏ္ဍားသည်၊ နိပ္ပဇ္ဇေတိ၊ အိပ်ပြီဟု၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထို
 မာတင်္ဂီအား၊ ကာကဏိကံ၊ တချင်ရွေးမျှလောက်သော အသပြာကို၊ ဧထ၊
 ပေးလေကုန်၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကို၊ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံလိုက်
 ၍၊ ဂစ္ဆတု၊ သွားစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂီ
 သည်၊ တံ၊ ထိုတချင်ရွေးသော အသပြာကို၊ နန္တတိ၊ အလိုမရှိ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ
 ကံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ရှိသော်၊ နုပုဋ္ဌဟိဿာဒိ
 တိစေဝ၊ ငါမထဘူးဟူ၍သာလျှင်၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ပြာဟ္မ
 ဏော၊ အဘပုဏ္ဏားသည်၊ ဧကာကဏိကာယော၊ နှစ်ချင်ရွေးသော အသ
 ပြာတို့ကို၊ ဧထ၊ ပေးလေကုန်လော၊ ကာကဏိကာယ၊ တချင်ရွေး အသပြာ
 ၍၊ မူလံ၊ အထိုးကို၊ ခါဒတု၊ ခဲစားစေလော၊ ကာကဏိကာယ၊ တချင်ရွေး
 သော အသပြာ၏၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို၊ မက္ခေတွာ၊
 လိမ်းကျံ၍၊ ဂစ္ဆတု၊ သွားစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ သော၊ ထို
 မာတင်္ဂီသည်၊ တံ၊ ထိုအသပြာကို၊ နန္တတိတိ၊ အလိုမရှိဟု၊ တထေဝ၊
 ထိုရှေးအတူ သာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၍၊ ပြာဟ္မဏော၊ အဘပုဏ္ဏားသည်၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ မာသကံ၊ တပဲသော အသပြာကို၊ ဧထ၊ ပေးလေကုန်၊ ပါဒံ၊
 တမတ်သော ဥစ္စာကို၊ ဧထ၊ ပေးလေကုန်၊ ဥပနုကဟာပဏံ၊ အသပြာဝက်
 တသပြာကို၊ ဧတိဏိ၊ နှစ်သပြာသုံးသပြာတို့ကို၊ ဧထ၊ ပေးလေကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝသတံ၊ အသပြာတရာတိုင်အောင်၊ အာဏာပေ
 သိ၊ စေခိုင်း၏၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂီသည်၊ နန္တတိတိ၊ အလိုမရှိဟု၊ တထေဝ၊
 ထိုရှေးအတူ သာလျှင်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာစန္ဒာနံယေဝ၊ ထောင်း
 ပန်ကုန်စဉ် သာလျှင်၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္တင်တော၊ ဝင်လေ၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်ထက်မှ၊ ဩရုယ၊
 သက်ဆင်း၍၊ သာဏိပါကာရံ၊ တင်းတိမ်ရံခြင်းကို၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊
 ခြံရံစေ၍၊ တံ၊ ထိုမာတင်္ဂီသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တာတမာတင်္ဂီ၊
 အိုအမောင်မာတင်္ဂီ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီး၏၊ အပရာ
 ဓံ၊ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်ကို၊ ခမ၊ သည်းခံပါလော၊ သဟသံ၊ တထောင်
 သော အသပြာကို၊ ဂဗ္ဘာဟိ၊ ယူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတိဏိ၊ အသပြာ
 နှစ်ထောင်သုံးထောင်တို့ကို၊ ဂဗ္ဘာဟိ၊ ယူပါလော၊ ယာဝသတသဟသံ၊
 အသပြာတဆိန်းတိုင်အောင်၊ ဂဗ္ဘာဟိ၊ ယူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

ဆို၏။သော၊ထိုမာတင်သည်။ တုဏ္ဍိယူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။
 နိပ္ပဇ္ဇိယေဝ၊ အိပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇေ၊ ဤသို့။ စတုဟပဉ္စာဟေ၊ လေး
 ရက်ငါးရက်သည်။ ဝိတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဗဟံပိ၊ များစွာလည်း
 ဖြစ်သော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ ဒိဋ္ဌ
 မင်္ဂလိကာသတို့သမီးကို။ အသဘန္တာ၊ မရကုန်သော။ ခတ္တိယကုမာရာ
 ဒယောစ၊ မင်းသားအစရှိသောသူတို့သည်လည်း။ မာတင်္ဂဿ၊ မာတင်္ဂ၏။
 ဥပကဏ္ဍကေ၊ နား၏အနီး၌။ အာရောစေသံ၊ ကြားကြကုန်၏။ ပုရိသာနာမ၊
 ယောကျ်ားတို့မည်သည်ကား။ အနေကာနိသံဝစ္ဆရာနိ၊ များစွာသေနှစ်တို့
 ပတ်လုံး။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဣန္ဒြိယံ၊ လိုအပ်သောအကျိုးသို့။
 ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ တံခေါ၊ သင်သည်သာလျှင်။ မာနိပ္ပဇ္ဇ၊ မအိပ်
 လေလင့်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဧဟိတိဟတ္ထယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်။
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးကို။ လန္တသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာရောစေသံ၊ ကြားကြကုန်၏။ သော၊ ထိုမာတင်သည်။ တုဏ္ဍိယူတော၊
 ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိယေဝ၊ အိပ်လေသည်သာတည်း။ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ သတ္တမေဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သမန္တာ၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ။ ပဇ္ဇိဝိဿကာ၊ အိပ်နိုးချင်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထကုန်၍။ တု
 ဌေ၊ သင်တို့သည်။ မာတင်္ဂံ၊ မာတင်္ဂကို။ ဥဋ္ဌာပေထ၊ ထစေကုန်သော။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ မာနာသပိတ္တံ၊ မပျက်ဆီး
 ကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အဟံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား။ တေသံ၊ ထိုအိပ်နိုးချင်းတို့၏။ ဒိဋ္ဌိကိရ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူဖြစ်သတတ်။
 ယသ၊ အကြင်သူ၏။ စာရန္တ၊ အိပ်တံခါးဝ၌။ ဇေ၊ ဤသို့။ နိပ္ပဇ္ဇော၊ အိပ်
 လျက်။ စဏ္ဍာလော၊ စဏ္ဍာလအမျိုးသည်။ မရတိ၊ သေ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
 စာရေန၊ အိပ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ သတ္တသတ္တဗာရ
 ဝါသိနော၊ ခုနစ်အိပ်ခုနစ်အိပ်၌နေကုန်သောသူတို့သည်။ စဏ္ဍာလိနော၊ ခွန်း
 စဏ္ဍားအမျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိကိရ၊ ဖြစ်ရကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ၊
 အယူဝါဒသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊
 ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာမိန်းမကို။ နိလဝိလောပိကံ၊ ညှိသောအဝတ်ထမီကို။ နိဝါသာ
 ပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ ဥဠုင်္ဂကဠောပိကာဒိနိ၊ ယောက်ျားထမင်းအိုး အစရှိ
 သည်တို့ကို။ ဒတွာ၊ ပေးလိုက်၍။ ပရိဒေဝမာနံ၊ ငိုးကြွေးစဉ်။ တဿ၊ ထို
 မာတင်္ဂ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဒါရိကံ၊ သတို့
 သမီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တံ၊ သင်သည်။ ဂန္ထာဟိ၊ သွားလေ

၄၄၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
သတို့သမီးသည်၊ ပဿ၊ နံပါး၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမာတင်္ဂသည်၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ
ဆွဲကိုင်၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဋ္ဌပေဟိ၊ ထစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ မယံ၊
ငါတို့သည်၊ အန္တောနဂဓေ၊ မြို့တွင်း၌၊ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ၊ နလသာမ၊
မရကုန်၊ ဧဟိ၊ လာထည့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟိနဂဓေ၊ မြို့၏အပ၌၊ ဓမ္မကုဋ်၊ သား
ရေမိုးအပ်သောကုဋ်သို့၊ နေဟိ၊ ဆောင်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ သာ
ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ နံ၊ ထိုမာတင်္ဂကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊
ကိုင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသားရေမိုးသောကုဋ်သို့၊ နေသိ၊ ဆောင်လေ၏။ ဝိဋ္ဌိ
ယာ၊ ကျောက်ကုန်း၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နေသိ၊ ဆောင်လေ၏။ ဣတိပိ
ဤသို့လည်း၊ ဇာတကာဘဏကာ၊ ဇာတ်ကိုတတ်သော ဆရာတို့သည်၊
ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ နေတွာစ၊ ဆောင်ပြီး၍လည်း၊ အဿ၊ ထိုမာတင်္ဂ၏၊ သရိ
ရံ၊ ကိုယ်ကို၊ တေလေန၊ ဆီဖြင့်၊ မက္ခေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဥဠောဒကေန၊ ရေ
နွေးဖြင့်၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပဗိတွာ၊ ချက်၍၊ အဒါသိ၊
ပေးလေ၏။ သော၊ ထိုမာတင်္ဂသည်၊ အယံ၊ ပြာဟ္မဏကညဉ္စ၊ ဤဝုဠော့မ
သတို့သမီးသည်၊ မာပိနသိတိ၊ မပျက်စီးစေသတည်းဟု၊ ဇာတိသံဘောဒံ၊
အမျိုးဇာတိပျက်စီးခြင်းကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အနမာသမတ္တံ၊ လခွဲ
အတိုင်းအရှည်၊ ဗလံ၊ ခွန်အားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝနံ၊
တောအရပ်သို့၊ ဝန္တုမိ၊ သွားအံ့၊ အတိစိရာယပိတိ၊ အလွန်ကြာမြင့်နိုး၏
ဟု၊ ထွံ၊ သင်နှမသည်၊ မာဥက္ကဋ္ဌိ၊ ပျင်းရိလေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို
၍၊ ဃာရမာနုသကာနဉ္စ၊ အိမ်နီးချင်းတို့အားလည်း၊ ဣမံ၊ ဤဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
ကို၊ မာပမဇ္ဇိတ္တာဟိ၊ မမေ့မလျော့ကြပါကုန်လင့်ဟု၊ အာဏာပေတွာ၊ စေခိုင်း
ခဲ့၍၊ ဃာရာ၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်
ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကထိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော
စ၊ ရှစ်ပါးသောလမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စအဘိညာယောစ၊ ငါးပါး
သောအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာအား၊ မနာပေါ၊ နှစ်
သက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကာသေန၊
ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂတ္တာ၊ လာလေ၍၊ နဂရန္တိ၊ မြို့တံခါး၌၊ ဩရော
ဟိတွာ၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသုတို့

သမီး၏။ သန္တကံ။ အထံသို့။ ဒုတံ။ တမန်ကို။ ပေသေသိ။ စေလွှတ်၏။ သာ။
ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးသည်။ မမံ၊ ငါ၏။ ဥာတကော။ အဆွေအမျိုး
ဖြစ်သော။ ကောမိ၊ တရံတယောဂ်သောသူသည်။ ပဗ္ဗဇိတော။ ရသေ့
ရဟန်းပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ခံ၊ ငါ့ကို။ ဒုက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ကို။
ဥတွာ၊ သိ၍။ ဧဋ္ဌ၊ ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ။ အာဂတော။ ရောက်လာသည်
ကဝိဿတိမညေ။ ဖြစ်သည်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္တယမာနာ။ ကြံစည်
အောက်မေ့လျက်။ ဂတိံ၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့ကို။
ဥတွာ၊ သိ၍။ ပါဒေသု၊ မြေတို့၌။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ခံ၊ ငါ့ကို။ အနာထံ၊ အားမကိုးရသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍။ တုဋ္ဌေ၊ ရှင်ရသေ့
တို့သည်။ အာဂတော၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာဝုရိသော၊ ယောက်ျားမြတ်သည်။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌ
မင်္ဂလိကာနှမ၊ တွံ၊ သင်နှမသည်။ ဒုက္ခိနိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ မာအဟောသိ၊
မဖြစ်ပါလင့်။ သကလဓမ္မ၊ ဒီပဝါသိနော၊ အလုံးစုံဓမ္မဒီပါကျွန်း၌နေသော
လူအပေါင်းတို့သည်။ တေ၊ သင်နှမအား။ သက္ကာရံ၊ ရှိသေမြတ်နိုးအပ်သည်
ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာရေဿာမိတိ၊ ပြုစေအံ့ဟု။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ ဧတံ၊ ဤ
စကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ တွံ၊ သင်နှမ
သည်။ ဂန္တ၊ သွားချေ။ ဗောဓသနံ၊ ကြွေးကြွပ်ခြင်းကို။ ကာရာပေဟိ၊ ပြုစေ
လော၊ မမံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ မဟာဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာကြီး
တည်း။ မာတင်္ဂါ၊ မာတင်္ဂသည်။ န၊ မဟုတ်သော။ ထိုဗြဟ္မာကြီးသည်။
စန္ဒဝိမာနံ၊ လမိမာန်ကို။ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲ၍။ သတ္တမေဝိဝသေ၊ ခုနစ်ခုကံမြောက်
သောနေ၌။ အာဂန္တိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ သာ၊
ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
ဆိုသနည်း။ ဘန္တ၊ ရှင်ရသေ့တရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဗြာဟ္မဏ
မဟာသာလဇိတာ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလအမျိုးသမီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါပကဓမ္မန၊ မကောင်းမှုဖြင့်။ ဣမံစဏ္ဍလတာဝံ၊ ဤနန်း
စဏ္ဍာ၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ခဲ့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအံ့သောငှါ။
နသ၊ က္ကာမိ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာဝုရိသော၊
ယောက်ျားမြတ်သည်။ တွံ၊ သင်နှမသည်။ မာတင်္ဂဿ၊ မာတင်္ဂရသေ့၏။
အာနူဘာဝံ၊ အာနူဘော်ကို။ နဇာနာသိတိ၊ မသိရှာလေစကားဟု။ ဝတွာ၊
ဆို၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်။ သဒ္ဓ
ဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်

၄၄၂

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သော၊ ပါဠိဟာရိယသနိ၊ ပြာနိဟာတို့ကို၊ ဒသသတွဲ၊ ပြုပြီး၍၊ တထေဝ၊ ထို
ရှေးအတူသာလျှင်၊ တံ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ အာကာပေတွဲ၊ စေခိုင်းပြန်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသတိ၊ နေရာတောအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊
သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးသည်၊ တထာ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့စီရင်
တိုင်း၊ အကာသိ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကိုပြု၏၊ မနုဿာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်၊
ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ ကိဉ္ဇဇ္ဈာယန္တိ၊ အတတ်သို့ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း၊
ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ပါပကဗ္ဗေန၊ မကောင်းသောအမှုဖြင့်၊ စဏ္ဍာလဘာဝံ၊ နှိန်းစဏ္ဍား
၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ တံမဟာဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီး
ကို၊ ကထံကရိဿတိ၊ အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့
ကြကုန်၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးသည်၊ အဓိမာနံဇေ၊ အလွန်
မြတ်နိုးသည်သာလျှင်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေတိုင်းနေတိုင်း၊
စောသန္တိ၊ ကြွေးကြော်လျက်၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အာဟိဏ္ဏန္တိ၊ ထည့်ပတ်လျက်၊
ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ ဆဋ္ဌေဒိဝသေ၊ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ပဉ္စမေဒိဝ
သေ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စတုတ္ထေ၊ လေးရက်မြောက်သောနေ့၌၊
တတိယေ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သွေ၊ နတ်ဖြစ်၌၊ အဇ္ဈ၊ ဤယနေ့၌၊
အာဂမိဿတိတိ၊ သာလတ္တံ၊ ဟု၊ ဝုတ္တေ၊ မိုသည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်၊ တထာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီး၏၊ ဝိဿဗ္ဗာဝါစံ၊ ရဲရင့်သော
စကားကို၊ သုတွဲ၊ ကြား၍၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗာရုဒ္ဓါရေသု၊ အိမ်တံခါးတို့၌၊ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊
ကာရာပေတွဲ၊ ပြုစေ၍၊ သာဏိဂဟနဋ္ဌာနံ၊ တင်းတိမ်ရံရာ အရပ်ကို၊
သဇ္ဇိတွဲ၊ စီရင်၍၊ ဝယဗ္ဗတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဒါရိကာယော၊
သတို့သမီးတို့ကို၊ အလင်္ကာရိတွဲ၊ တန်ဆာဆင်စေ၍၊ မဟာဗြဟ္မာဏိ၊ ဗြဟ္မာ
ကြီးသည်၊ အာဂတေ၊ လာသည်ရှိသော်၊ ကညာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့
သမီးအား၊ ဒါနံ၊ ပေးအပ်သောလှူသွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဿာမာတိ၊ ငါတို့ပေး
ကြကုန်အံ့ဟု၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥလ္လောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊
နိသိဒိံ သု၊ နေကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာဗုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်
သည်၊ ဝုတ္တမဒိဝသေ၊ လပြည့်နေ့၌၊ ဂဂနတလံ၊ ကောင်းကင်ပြင်သို့၊ စန္ဒေ၊
လမင်းသည်၊ ဥပါရုဋ္ဌေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ဝိမာနံ၊ လစိမာန်ကို၊ ဟ
လေတွဲ၊ ခွဲ၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ပဿတော၊ မြင်စဉ်၊ ဗြဟ္မရူပေ
န၊ ဗြဟ္မာကြီး၏အသွင်ဖြင့်၊ နိဂစ္ဆိ၊ ဆင်းလာ၏၊ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်း

သည်၊ နေ့စဉ်၊ လနစ်သူတို့သည်၊ ဇာတာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု၊ အတိမည၊
အလွန်အောက်မှတ်ထင်ကြ၏၊ ဟတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်
သဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာလတ်သည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂ
လိကာသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်သောကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပေ၏၊ အယံ၊ ဤလာသော
သူသည်၊ မဟာဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာကြီးပင်တည်း၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ
သတို့သမီးကို၊ ခမေထုံ၊ ဆုံးမအံ့သောဌ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ မာတင်္ဂဇေ
သေန၊ မာတင်္ဂနှင့်စလွှား၏အမှုအရာဖြင့်၊ အာဂန္တတိတိ၊ လာ၏ဟု၊ ဒိဋ္ဌံ၊
ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုဗြဟ္မာကြီး
၏အသွင်ဖြင့်လာသော မာတင်္ဂရသေ့သည်၊ မဟာအနေန၊ လူများအပေါင်း
သည်၊ ဒိဿမာနေန၊ မြင်သဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၏၊ ဝသ
နဋ္ဌာနေဇေ၊ နေရာအရပ်၌သာလျှင်၊ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩ
တရိ၊ သက်ဆင်းလေ၏၊ သာစ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးသည်လည်း၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဘုနိ၊ ဥဘုလာ၍စသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
မာတင်္ဂရသေ့သည်၊ တဿာ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီး၏နာဘိ၊ ချက်
ကို၊ အင်္ဂုဋ္ဌကေန၊ လက်မဖြင့်၊ ပရာမသိ၊ ဆုံးသပ်၏၊ တေနုပသေန၊ ထိုသို့
သောအတွဲအထိဖြင့်၊ ဂဟ္တော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်လေ၏၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီးကို၊ တေ၊ သင်နှမအား
ဂဟ္တော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ သဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ ဝုတ္တံ၊ သား
ယောကျ်ားသည်၊ ဇာတော၊ ဖွားမြင်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသားယောကျ်ား
ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ထွံ၊ သင်နှမသည်၊ ဇိဝါဟိ၊ အသက်မွေးရပ်သော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ပဿတော၊ မြင်စဉ်၊ ဝုန၊
တကန်၊ စန္ဒဝိမာနံ၊ လမိမာနသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြန်လေ၏၊ ပြာဟ္မကာ၊ ဝုတ္တား
တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်၊ မဟာဗြဟ္မာနေ၊ ဗြဟ္မာကြီး
၏၊ ပဇာပတိ၊ မယားပေတည်း၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့ဝုတ္တားတို့၏၊ မာတော၊ မိခင်
သည်၊ ဇာတာတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုကုန်၍၊ တတောတတော၊ ထိုထို
အရပ်မှ၊ အာဂန္တန္တိ၊ ရောက်လာကုန်၏၊ တံသက္ကာရံ၊ ထိုသို့သောလက်
ဆောင်ကို၊ ကာတုကာမာနံ၊ ပြုခြင်း၌ အလိုရှိကုန်သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့
၏၊ ဝိဇ္ဇေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်၊ နဂရုစ္စါရာနိ၊ မြို့တံခါးတို့သည်၊ အနောကာ
သာနိ၊ အထွက်အဝင်ကိုအခွင့်မရကုန်သည်၊ အပောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊
ထိုမြို့သို့အပေါင်းတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကံ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ ပဝိရုညရာဘိမ္ဗိ၊
ရွှေဌ အပုံအရထက်၌၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊

မဏ္ဍေတွာ၊ တန်သာဆင်၍၊ ရထံ၊ ရထားထက်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊
မဟာသက္ကာရေန၊ များစွာသောလာဘ်သပ္ပကာအရိအသေဖြင့်၊ နဝရံ၊ မြို့
ကို၊ ပဒကိဋ္ဌိထံ၊ လက်ျာရပ်တွင်သည့်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ နဝရ
မဏ္ဍေ၊ မြို့၏အလယ်၌၊ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ တတြ၊
ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ နံ၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ ဗြဟ္မ၊ နော၊ ဗြဟ္မာကြီး၏၊ ပဇာပတိတိ၊
မဟာပေတည်းဟု၊ ဒိဋ္ဌဌာနေ၊ မြင်ရာအရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထားဦး၍၊ ယာဝ၊
အကြင်ရွှေလောက်၊ အသော၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသတို့သမီး၏၊ ပတိရူပံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော၊ ဝသနောကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ကရောမ၊
ပြုကြကုန်အံ့၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဣဇေဝ၊ ဤမဏ္ဍပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝသတူ
တိ၊ နေစေဦးလောဟု၊ ဝသာပေန္တိ၊ နေစေကုန်၏၊ သော၊ ထိုဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာသည်
မဏ္ဍပေဇေ၊ မဏ္ဍပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဘွားမြင်၏၊ တံဝိသုဒ္ဓ
ဒိဝသေ၊ ထိုသားဘွား၍စင်ကြယ်သောနေ့၌၊ ဝုတ္တေန၊ သားငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
အတူတကွ၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍၊ မဏ္ဍပေ၊
မဏ္ဍပ်၌၊ ဇာတောတိ၊ ဘွားလေသောသားဟူ၍၊ ဒါရကဿ၊ သတို့သား
ငယ်အား၊ မဏ္ဍဗျကုမာရောတိ၊ မဏ္ဍဗျသတို့သားဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊
ကရိံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဝုဏ္ဏား
တို့သည်၊ နံ၊ ထိုမဏ္ဍဗျ သတို့သားကို၊ မဟာဗြဟ္မ၊ နော၊ ဗြဟ္မာကြီး၏၊
ဝုတ္တောတိ၊ သားပေတည်းဟု၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ စရန္တိ၊ တွည့်ပတ်သွား
လာကုန်၏၊ တတော၊ ထိုမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အနေကသတသဟဿ ပကာ
ရာ၊ အသိန်းမကများသောအပြားရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဏာကာရာ၊ လက်ဆောင်
တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကြကုန်၏၊ တေဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုဝုဏ္ဏားတို့
သည်၊ ကုမာရဿ၊ မဏ္ဍဗျသတိုးသားအား၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်
ကို၊ ဌပေသုံ၊ ထားကြကုန်၏၊ အာဂတာ၊ လာသောသူတို့သည်၊ လဟုံ၊
လျှင်စွာ၊ ကုမာရံ၊ သတို့သားကို၊ ဧဋ္ဌံ၊ ဖူးမြင်အံ့သောဌ၊ နလဘန္တိ၊
မရကုန်၊ ကုမာရော၊ မဏ္ဍဗျသတို့သားသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးခြင်းသို့၊ အန္ဓာယ၊ ရောက်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတုံ၊ ပေးအံ့သော
ဌ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏၊ သော၊ ထိုမဏ္ဍဗျသတို့ သားသည်၊ သာလာ
ယ၊ အလှူပေးရာရပ်သို့၊ သမ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်လာ ကုန်သော၊ ကပဏိဋ္ဌိ
ကာနံ၊ အထီးကျန်သော သူဆင်းရဲတို့အား၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ဗြာဟ္မ
ဏာနံ၊ ယေဝ၊ ဝုဏ္ဏားတို့အား သာလျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ မဟာဝုရိသော၊
လောကျားမြတ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သောမဏ္ဍဗျသတို့သား

သည့်၊ ခေါ်နံ၊ အလှူကို ကိံဒေတိ၊ အသို့ပေးလှူလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏာနံယေဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့အားသာ
လျှင်၊ ဒေန္တံ၊ ပေးလှူသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား၊ ဒဿတိ၊ ပေးလှူလတ္တံ့၊ တထာ၊ ထို
အခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရု
ပေတွာ၊ ရုံ၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
ဖြင့်၊ အာဂမ္မ၊ လာ၍၊ ပုတ္တဿ၊ သား၏၊ ဗာရုန္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်
လေ၏၊ ကုမာရော၊ မဏ္ဍဗျသတို့သားသည်၊ တံ၊ ထိုမာတင်္ဂီအဘရသေ့ကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ ကုတော၊ အဘယ့်အရပ်မှ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇပဝေ
သော၊ အဆင်းမလှသော အသွင်ရှိသော၊ အဟံဝသလော၊ ဤသူယုတ်
သည်၊ အာဂတော၊ ရောက်လာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ခြင်း
မရှိ၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေ၏၊ ရေ၊ အိုအရင်း၊ တွံ၊
သင်သည်၊ သင်္ကံ၊ ရစောဋ္ဌံ၊ တမြက်ချေးရရာ အရပ်၌ ပစ်စွန့်အပ်သော
ပုဆိုးနွမ်းကို၊ ကဏ္ဍေ၊ လည်ဘင်း၌၊ ပဋိမုဉ္ဇ၊ စွပ်၍၊ ဒုပ္ပဝါသိ၊ မကောင်းသော
မြေအရပ်၌နေလေ့ရှိသော၊ ဩက္ကလ္လကော၊ ထိတ်လန့်ဘွယ်သော ကိုယ်ရှိ
သော၊ ပံသုဝိသာစကောဝ၊ မြေပုတ်ဘီးလူးကဲ့သို့၊ ကုတော၊ အဘယ့်အရပ်
မှ၊ အာဂစ္ဆတိနု၊ လာသနည်း၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ့်သူသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အဒက္ခိဏေယျော၊ အလှူကို ခံထိုက်သောသူ
မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဂဏ္ဌ
ထဂဏ္ဌထ၊ ဖမ်းကုန်ဖမ်းကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံ၊ ထိုမာတင်္ဂီ
ရသေ့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ အာကောဇ္ဇေတွာ၊ ရိုက်ခတ်၍၊ အနယဗျသနံ၊
အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပေသံ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂီ
ရသေ့သည်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂဟံ၊ သွားလေ၍၊ ဗဟိနဂ
ရေ၊ မြို့၏အပဖြစ်သောစရပ်၌၊ ပစ္စုဋ္ဌာသိ၊ ရှေးရှုတည်လေ၏၊ ဒေဝတာ၊
နတ်တို့သည်၊ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုမာရံ၊ မဏ္ဍဗျ
သတို့သားကို၊ ဂလေ၊ လည်ဘင်း၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဥန္တုပါဒံ၊ ခြေထောက်
မိလင်းမြှော်၊ အခေသိသံ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ ဋ္ဌပေသံ၊ ထားကုန်၏၊ သော၊
ထိုမဏ္ဍဗျလုလင်သည်၊ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့မှ၊ နိဂ္ဂတရူပိရေဟိ၊ ထွက်
သောသွေးတို့ဖြင့်၊ မုခေနံ၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ခေဋ္ဌံ၊ တံတွေးသည်၊ ပဋ္ဌရန္တေန၊
ယိုခြင်းကြောင့်၊ ဗာရုံ၊ ဗာရုံ၊ ဗာရုဏရဟူသော အသံပြုလျက်၊ ပဿာသိ၊
ဝင်သံကံကိုရှုလေ၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိ

၄၄၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကာ၊ နိဗ္ဗမင်္ဂလိကာအဓိသည်၊ သုတ္တာ၊ ကြားရ၍၊ အာဂတော၊ ရောက်လာ
သော၊ ကောမိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ အာမအာဂန္တတိ၊ ဩဌာလာ
ချေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊
ဂတော၊ သွားလေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထို
နိဗ္ဗမင်္ဂလိကာအဓိသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့ရှိရာသို့၊ ဂစ္စာ၊ သွားလေ၍
တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒါသဿ၊ ကျွန်သူငယ်အား၊ ခမတေ၊
သည်းခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်လျက်၊ ကဿ၊
ထိုမာတင်္ဂရသေ့၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ ဘူမိယာ၊ မြေ၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ တည်းခပ်
လေ၏၊ တေနဝသယယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ မဟာဝုရိသေ၊ ယောက်ျားမြတ်
သည်၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပာဒ်၊ ဆွမ်းအလိုဌား၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ တသိတွာ
ရ၍၊ တံ၊ ထိုယာဂုကို၊ ဝိဝဇ္ဇော၊ သောက်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊
နိဝိဇ္ဇော၊ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ အဝသိ
ဉ္စ၊ ကြွင်းသောယာဂုကို၊ ထောက်၊ အတံငယ်၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ နိဗ္ဗမင်္ဂလိ
ကာယ၊ နိဗ္ဗမင်္ဂလိကာအား၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဣမံယာဂုံ၊ ဤ
ယာဂုကို၊ ဥဒကကုန္တိယာ၊ ရေခိုး၌၊ အာလောလေတွာ၊ လှုပ်၍၊ ယေသံ၊
အကြင်သူတို့အား၊ ဘူတဗိကာရော၊ ဘုတ်ဘောက်ပြန်သောအနာသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အက္ခိကဏ္ဍာသမိလေသု၊ မျက်ကွင်းနား
ပေါက်နှာခေါင်းတို့၌၊ အာသိဉ္စ၊ သွန်းလေလော၊ သရိရဉ္စ၊ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ပရိ
ဗောသေဟိ၊ ဖျန်းလေလော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိကာရေ၊ တောက်
ပြန်ခြင်းမရှိကုန်သည်၊ ကဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
ဆို၏၊ သာ၊ ထိုနိဗ္ဗမင်္ဂလိကာသည်၊ တဿ၊ ထိုမာတင်္ဂရသေ့စီရင်တိုင်း၊
အကာသိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရဿ၊ သတို့သားအား၊ ပကတိ
သရိရေ၊ ပြကတေသောကိုယ်သည်၊ ဇာတေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တာတ
မဏ္ဍဗျ၊ ချစ်သားမဏ္ဍဗျ၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ ဇေဟိ၊ လာစေည့်၊ တံ၊ ထိုရှင်
ရသေ့ကို၊ ခမာပေဿာမိတိ၊ သည်းခံစေအံ့ဟု၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကိုရင်း၊
သဗ္ဗဗြာဟ္မဏေ၊ အသုံးစုံသော ပုတ္တသားတို့ကို လည်းကောင်း၊ တဿ၊
ထိုမာတင်္ဂရသေ့၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိက္ခုဇ္ဇိတွာ၊ အလျားမှောက်၍၊
နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ ခပ်စေ၍၊ ခမာပေသိ၊ ကန်တော့စေ၏၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂ
ရသေ့သည်၊ သဗ္ဗဇနဿ၊ သူခပ်သိမ်းအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ လှူ

အပ်၏ဟု၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံယေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား
 လေ၍၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ ဝိဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဣတ္ထိသု၊ မိန်းမ
 တို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာကို၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားစွာ၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ ဒမိတာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီ၊ ပုရိသေသု၊ ယောကျ်ားတို့တွင်၊ မဏ္ဍဗျော၊
 မဏ္ဍဗျလုလင်ကို၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ဒမိတာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ကော၊ အဘယ်သူကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒမေတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်
 မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဇာတိမန္တတာ
 ပသံ၊ ဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ဗန္ဓု၊ မတ်နဝရံ၊ ဗန္ဓု၊ မတ်မြို့ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊
 ကုမ္ဘဝတိနဒိတိဇေ၊ ကုမ္ဘဝတိအမည်ရှိသော မြစ်၏အနား၌၊ ဝိဟရန္တံ၊
 နေသည်ကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ
 အားဖြင့်၊ ဝိသိဓဋ္ဌာ၊ ထူး၏၊ အညေတိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ပရိဘုတ္တောဒကံ၊
 သုံးဆောင်သောရေးကို၊ နပရိဘုဉ္ဇာမိတိ၊ မသုံးဆောင်အံ့ဟု၊ ဥပရိနဒိယံ၊
 အထက်ဖြစ်သော မြစ်နား၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 မြတ်သည်၊ တဿ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့၏၊ ဥပရိဘာဂေ၊ မြစ်ညာဖြစ်သော
 အဖို့၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍၊ တဿ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့၏၊
 ဥဒကပရိဘောဂဝေလယံ၊ ရေကိုသုံးဆောင်ချိုးသောကာလ၌၊ ဒန္တကဋ္ဌံ၊
 တံပူကို၊ ခါဒေတွာ၊ စား၍၊ ဥဒကေ၊ မြစ်ရှေ့၌၊ ပက္ခိပိ၊ ချ၏၊ တာပသော၊
 ဇာတိမန္တ ရသေ့သည်၊ တံ၊ ထိုတံပူအောက်ဖက်ကို၊ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်၊
 ဝုပ္ပမာနံ၊ မြေလာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဣဒံ၊
 ဤတံပူအောက်ဖက်ကို၊ ခိတ္တံ၊ ပစ်အံ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ၍၊
 ပတိသောတံ၊ မြစ်ညာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားလေသော်၊ မဟာ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မာတင်္ဂီ၊ မာတင်္ဂီရသေ့သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 စဏ္ဍာလော၊ နွန်းစဏ္ဍားအမျိုးဖြစ်သော၊ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ စဏ္ဍာလ၊ အိုနွန်းစဏ္ဍား၊ တွံ၊ သင်သည်၊
 အပေတိ၊ ဖဲလေလော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်အညာ၌၊ မာဝသ၊
 မနေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 မြတ်သည်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
 ဟေဋ္ဌာနဒိယာ၊ မြစ်အောက်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ပတိသောတံ၊ အညာသို့၊
 ခိတ္တံ၊ မစ်လိုက်အပ်သော၊ တံဒန္တကဋ္ဌံ၊ ထိုတံပူသည်၊ တာပသဿ၊ ဇာတိ

မန္တရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လေ၏။ တာပသော၊
 ဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ ပုန၊ တတန်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားပြန်၍၊ စဏ္ဍာသ၊ ခွန်းစဏ္ဍာ၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အပေတိ၊ ဖဲလေ၊ ဟေဋ္ဌာနဒိယံ၊ မြစ်အောက်၌၊ မာဝဿ၊ မနေ
 လင့်၊ ဥပရိနဒိယံယေဝ၊ အထက်မြစ်ညာ၌ပင်လျှင်၊ ဝဿ၊ နေလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ အာစရိယ၊
 ဆရာ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ တထာ၊ ထိုဇာတိမန္တ
 ရသေ့ဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပုနပိ၊ တတန်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ
 ပင်လျှင်၊ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ အကာသိ၊ ပြုပြန်၏၊ တာပ
 သော၊ ဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ ပုနပိ၊ တတန်လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူ
 ပင်လျှင်၊ ကဏောတိတိ၊ ပြုပြန်ခဲ့၏ဟု၊ ဒုဋ္ဌော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍၊
 မဟာပုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်ကို၊ သပိ၊ ကျိန်ဆဲ၏။ ကိံသပိ၊ အဘယ်သို့
 ကျိန်ဆဲသနည်း၊ သူရိယဿ၊ နေမင်း၏၊ ဥဂ္ဂမနဝေယာယ၊ အာရုံတက်သော
 ကာလ၌၊ တေးသင်၏၊ မုဗ္ဗ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်ပိပ်၊ ဗလတု။
 ကွဲစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သပိ၊ ကျိန်ဆဲ၏။ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 မြတ်သည်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ အတံပန၊ ငါသည်ကား၊
 သူရိယုဋ္ဌာနံ၊ နေအာရုံ တက်မိမ့်သည်ကို၊ နဗေပိ၊ မပေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ သူရိယဿ၊ နေ၏။ ဥဋ္ဌာနံ၊ တက်ခြင်းကို၊ နိဝါရေသိ၊ မြစ်၏။
 တတော၊ ထိုတားမြစ်သောအခါမှ၊ ရတ္တိ၊ ည၌သည်၊ နဝိဘာယတိ၊ မလင်း၊
 အန္ဓကာရော၊ အဓိကံအတိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဘိတာ၊ ကြောက်လန့်
 သော၊ ဗန္ဓုမတိ၊ ဘိသိနေ၊ ဗန္ဓုမတိ၊ မြို့၌ နေကုန်သောသူတို့သည်၊ တာပ
 သဿ၊ ဇာတိမန္တရသေ့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကြကုန်၍၊
 အာစရိယ၊ ဆရာ၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သောတ္ထိဘာဝေါ၊ ချမ်းသာ
 အံ့သောသဘောသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ၊ သု၊ မေး
 ကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုဗန္ဓုမတိပြည်သူတို့သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့
 ကို၊ အရဟတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ သော၊ ထိုဇာတိ
 မန္တရသေ့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကြောင်းအရာကို၊ အာပိက္ခိ၊ ကြား
 ၏၊ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်၊ မဟာပုရိသံ၊ ယောကျ်ားမြတ်သို့၊ ဥပသကံ
 မိတ္တံ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သူရိယံ၊ နေမင်းကို၊ မုဗ္ဗထ၊ လွှတ်
 တော်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာပိံ၊ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ မဟာပုရိသော၊
 ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော
 ဆရာသည်၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယဒိခမေသိ၊ အကယ်၍ သည်းခံ

စေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သူရိယံ၊ နေကို၊ မုဉ္ဇောမိ၊ လွှတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားကုန်၍၊ တာပသံ၊ ဇာတိမန္တရသေ့
ကို၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဇဟိ၊ လာပါလှည့်၊ မာတင်္ဂပဏ္ဍိတံ၊ မာတင်္ဂ
ပညာရှိကို၊ ခမာပေဟိ၊ သည်းခံပါစေလော၊ ဘုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊
ကလဟကသရုဏံ၊ ငြင်းခုံကြခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မပဿိ၊
ကွန့်ပိတို့သည်၊ မာနုဿာမ္ဘာ၊ မပျက်စီးလင့်ကုန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ သု၊
ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စဏ္ဍာလံ၊
နွန်းစဏ္ဍားမျိုးကို၊ နမာမိတိ၊ မကန်တော့ဟု၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မနုဿာ၊ လူ
တို့သည်၊ အမ္ဘေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ နာသေတိတိ၊ ဖျက်
ဆီး၏ဟု၊ ဘံ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့ကို၊ ဟတ္ထပါဒေသု၊ လက်ခြေတို့၌၊
ဂဟေတွာ၊ ကိုင်ဆွဲ၍၊ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏၊ သန္တိကံ၊
အထံသို့၊ အာနေသုံ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊
မမ၊ ငါ၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ ကုမ္ဘိယာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အလျားဝပ်
၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ ခမာပေန္တေ၊ သည်းခံစေသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စီရင်တိုင်း၊ ကရောဟိတိ၊ ပြုလောဟု၊ အာဟံ၊ သု၊ ဆိုကြ
ကုန်၏၊ တာပသော၊ ဇာတိမန္တရသေ့သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စဏ္ဍာလံ၊ နွန်း
စဏ္ဍားကို၊ နဝဇ္ဇာမိ၊ ရှိမခိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊
လူတို့သည်၊ တဝ၊ သင်ဆရာ၏၊ သန္ဓေန၊ အလိုတူဆန္ဒဖြင့်၊ နဝဇ္ဇိဿတိတိ၊
ရှိမခိုးချေလတ္တံ့ဟု၊ ဟတ္ထပါဒမသုဂီဝါဒီသု၊ လက်ခြေ မုတ်ဆိတ်လည်
ဘင်းစသည်တို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏၊
ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ သယာပေသုံ၊ အိပ်စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်း
သည်၊ ဣမဿ၊ ဤဇာတိမန္တရသေ့အား၊ ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏၊ အဝိစ၊ ငင်
စစ်သော်ကား၊ တဿဝ၊ ထိုဇာတိမန္တရသေ့အားသာလျှင်၊ အနုကမ္ဘာယာ
အစဉ်အတိုင်းသနားသဖြင့်၊ သူရိယံ၊ နေမင်းကို၊ နမုဉ္ဇိ၊ မလွှတ်၊ တာပ
သဿ၊ ဇာတိမန္တရသေ့၏၊ ဘိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ မတ္တိကပိဏ္ဍေ၊ မြေပိုင်ခဲကို၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဂလပ္ပမာဏော၊ လည်ဘင်းပမာဏရှိသော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊
ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်ရပ်စေ၍၊ သူရိယံ၊ နေမင်းကို၊ မုဉ္ဇိတမတ္တေ၊ လွှတ်ဆဲ
ကာသန္တံ၊ မတ္တိကပိဏ္ဍော၊ မြေပိုင်ခဲသည်၊ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်မိပ်၊ ပလိတွာ၊
ကွဲ၍၊ ပုံတိ၊ ကျ၏၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဘိတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊
ပလ္လာပမိ၊ ပြေးလေ၏၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နိသွာ၊ မြင်ကြကုန်သော်၊ သော၊

၄၅၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အိုအချင်းတို့၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏။ အာနန္တဘဝံ၊ အာနန္တဘဝကို၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒန္တကဋ္ဌပက္ခိပနံ၊ တံပူကိုပစ်ချခြင်းကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချွေ၍၊ ဤဒိသော၊ ဤရဟန်းနှင့်တူသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၊ တသ္မိံ၊ ထိုမာတင်ရသေ့၌၊ ပဝီဒိသု၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တတော၊ ထိုမှ၊ ပာတုတိ၊ စ၍၊ သကလဓမ္မုဒိပေ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မုဒိပါကျွန်း၌၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏာဒယော၊ မင်းပုဂ္ဂိုလ်အစရှိကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာ၊ လူရဟန်းရသေ့တို့သည်၊ မာတင်ပဏ္ဍိတဿ၊ မာတင်ပညာရှိအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စေးလုပ်ကျွေးခြင်းသို့၊ အာဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ သော၊ ထိုမာတင်ရသေ့သည်၊ ယာဝတာယုဂံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌာဝ္ဂ၊ တည်၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒိမိနာဝိဇာနာထ (ပ) ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာတိ၊ တဒိမိနာဝိဇာနာထ (လ) ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧဝံနဇ္ဈာဝသလောဟောတိကမ္မုနာဝသလောဟောတိတိ၊ ဧဝံနဇ္ဈာဝသလောဟောတိ ကမ္မုနာဝသလောဟောတိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာဟအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဇ္ဈာဗြာဟ္မဏောဟောတိကမ္မုနာဟောတိဗြာဟ္မဏောတိ၊ နဇ္ဈာဗြာဟ္မဏောဟောတိကမ္မုနာဟောတိဗြာဟ္မဏောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သါဓေတုံ၊ ပြီးစိန်သောငှါ၊ အဇ္ဈာယကကုလေဇာတာ (ပ) ဒုဂတျာဂမဟာယဝါတိ၊ အဇ္ဈာယကကုလေဇာတာ (လ) ဒုဂတျာဂမဟာယဝါဟူသောစကားကို၊ အာဟအဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ တတ္ထတာသုဂါယာသု၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ အဇ္ဈာယကကုလေတိ၊ အဇ္ဈာယကကုလေဟူသည်ကား၊ မန္တဇ္ဈာယကေ၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာပယ်လေ့ရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏကုလေသု၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အမျိုးတို့၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈာယကာ၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာပယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကုဋေ၊ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့အပ်သောအမျိုး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မန္တနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အဇ္ဈာယကာ၊ သရဇ္ဈာပယ်တတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပကုဋေစ၊ မစွပ်စွဲမကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အမျိုး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဗန္ဓဝါ၊ နှံ့အပ်ကုန်သော၊ မန္တော၊ ဗေဒင်ကျမ်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ မန္တဗန္ဓဝါ၊ မန္တဗန္ဓဝမည်ကုန်၏။ ဝေဗန္ဓဝါ၊ ဝေဗန္ဓဝသရ

ဏာ၊ ဖွဲ့အပ်သောဗေဒင်ကျမ်းလျှင်ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေတပါပေသုကဓမ္မသုအဘိဏ္ဍမုပဒိဿ
ရေတိ၊ တေတပါပေသုကဓမ္မသုအဘိဏ္ဍမုပဒိဿရေဟူသည်ကား။ တေ၊
ထိုဝုတ္တံတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မန္တဗန္ဓဝါ၊ ဗေဒင်ဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သည်။ သမာ
နာဝိစ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ပါဏာတိပါတာဒိသု၊ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်
သော၊ ပါပကဓမ္မသု၊ မကောင်းမှုကိုပြုလုန့်၊ အတန်တလဲလဲ။ ယဒိဥပ
ဒိဿန္တိ၊ အကယ်၍ထင်ရှားကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌေဝ
ဓမ္မေ၊ လျက်ငှောက် ပစ္စုပ္ပန်တရား၌သာလျှင်။ ဂါရဟ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။
သမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ ယန္တိ၊ လားရကုန်
၏။ တေ၊ ထိုမကောင်းမှုကိုကျင့်သောဝုတ္တံတို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပဒိဿမာ
နာ၊ ထင်ရှားအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်
၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ မာတာဝိတုဟိဝိ၊ မိခင်ဘဝတို့သည်လည်း၊ ဣမေ၊ ဤ
သူတို့သည်။ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝုတ္တံ၊ သားတို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဒုဇ္ဈာ
တာ၊ မကောင်းသော ဇာတ်ရှိကုန်သော၊ ဧတေ၊ ထိုသားယုတ်တို့သည်၊
ကုလဿ၊ အမျိုးအနွယ်၏၊ အင်္ဂါရာဘူတာ၊ မီးကျိုးသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။
နေ၊ ထိုသားယုတ်တို့ကို၊ နိက္ခမ္မထ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မ
ဏောဟိဝိ၊ ဝုတ္တံတို့သည်လည်း၊ ဧတေ၊ ထိုသားယုတ်တို့ကို၊ ဝရဟိတာ၊
ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုယုတ်သောအကျင့်ရှိသောသူတို့သည်၊ ဗြာဟ္မ
ဏာ၊ ဝုတ္တံတို့သည်။ န၊ မဟုတ်လေကုန်၊ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်ကား၊
ဗြာဟ္မဏာ၊ ဝုတ္တံတို့ပေတည်း။ နေသံ၊ ထိုယုတ်သောဝုတ္တံတို့နှင့်၊ သန္တိံ၊
အတူတကွ၊ ယညဿာလိပါကာဒိသု၊ ယဇ်ပူဇော်သောထမင်းအိုးချက်ရာ
အစရှိသည်တို့၌၊ ပဝေသံ၊ ကွေကွင်းခြင်းကို၊ ဧဝေ၊ ပေးကြကုန်လော့၊ နေဟိ
ထိုသို့၏ အသက်ကိုသတ်သောဝုတ္တံတို့နှင့်၊ သန္တိံ၊ အတူတကွ၊ မာသလ္လ
ပေထ၊ စကားမပြောကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေဟိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ ဧတေ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုဝုတ္တံတို့
သည်၊ ပါပကမ္မန္တာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလုန့်၏။ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂါရဟ္တာ၊
ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌
လည်း၊ နေသံ၊ ထိုမကောင်းသော ဝုတ္တံတို့အား၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသူတို့၏
လားရာဖြစ်ကုန်သော၊ နိရယာဒိဘေဒါ၊ ငရဲစသောအပြားတို့သည်။ အတ္ထိ
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုဝုတ္တံတို့အား၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော
သူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကသည်။ ဟောတိ၊

၄၁၁ သုတ္တနိပါတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သမ္ပရာယေတိပိ၊ သမ္ပရာယေဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပရထောကော၊ တမလွန်သောကဉ္စ၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဒုက္ခတိ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒုက္ခပဝတ္တိယေဝ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နနေဇာတိနိဝါရေတိ၊ ဒုက္ခတျာဂရဟာယဝါတိ၊ နနေဇာတိနိဝါရေတိ၊ ဒုက္ခတျာဂရဟာယဝါ ဟူသည်ကား၊ ဘာသာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သာဇာတိ၊ ထိုအမျိုးဇာတိသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌာပိ၊ မြတ်ဌားလေသော်လည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယံဇာတိ၊ အကြင်အမျိုးဇာတိကို၊ သာရေတော၊ အမြတ်တနိုးအားဖြင့်၊ ပစ္စေသိ၊ ယုံကြည်၏။ ပါပကမ္မေသုမကောင်းမှုတို့၌၊ ပဒိဿန္တေ၊ သင်ရှားကုန်သော၊ တေဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သမ္ပရာယေဝဒုက္ခတိတိတ္ထေ၊ သမ္ပရာယေဝဒုက္ခတိဟူသော ဤစကား၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဒုက္ခတျာဒုက္ခတိယာဝါ၊ ဒုက္ခတိမှလည်း၊ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်နိုင်၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေဂါယာတိတ္ထေ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေဂါရယာဟူသောဤစကား၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဂရဟာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ၊ တံဇာတိ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ နနိဝါရယေ၊ မတားမြစ်နိုင်ချေ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထာယကကုလေ၊ မေဒင်သရဏ္ဍာယံသောအမျိုး၌၊ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာနံပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ ဂါရယာဒိကမ္မဝသေန၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအစရှိသောအမှု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှန်မှန်မှောက်ဘဝ၌သာလျှင်၊ ပတိတာဘာဝံ၊ ကျသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခတိဂမနနစ၊ ဒုက္ခတိသို့လားသဖြင့်လည်း၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဗြာဟ္မဏဇာတိယာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမျိုး၌၊ အဘာဝံ၊ မဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နဇ္ဈာဟောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောကမ္မုနာဟောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ နဇ္ဈာဟောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောကမ္မုနာဟောတိ၊ ဗြဟ္မဏောဟူ၍၊ တေမိအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုဝိဓမ္မိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နိဂမေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အဂ္ဂိကာဘိရုဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလ်၊ နဇ္ဈာဝသလောဟောတိ(ပ)ကမ္မုနာဟောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ နဇ္ဈာဝသလောဟောတိ(ပ)ကမ္မုနာဟောတိ၊ ဗြာဟ္မဏောဟူ၍၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အဘာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ အမျိုးဇာတိအားဖြင့်၊ ဝသ

လော၊ သူယုတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ချေ။ ဇစ္စာ၊ အမျိုးဇာတိအားဖြင့်၊
 ပြာဟ္မဏော၊ မြတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ချေ။ ကမ္မုနာ၊ မကောင်းမှုအကု
 သိုလ်ကံကြောင့်။ ဝသလော၊ သူယုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မုနာ၊
 ကောင်းသောကုသိုလ်ကံတရားကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သောစကားသည်။ ကသိတာ
 ရန္တ၊ ဇေယျတ္တ၊ ကသိတာရန္တ၊ ဇေယျတ္တံ။ ဝတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ရှိသည်သာတည်း။ ဝိသေသတောဝါ၊ အထူးအခြားအားဖြင့်လည်း။ ဇတ္ထ၊
 ဤအပ္ပိကဘာရန္တ၊ ဇေယျတ္တံ၊ နိက္ခန္တိတံ ဝါတိ အာဒိနိ၊ နိက္ခန္တိတံ ဝါ ဤသို့အစရှိ
 သောပုဒ်တို့၌။ ဇေတိတော၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
 ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နိက္ခန္တိတံ ဝါ၊ မှောက်၍ထားအပ်
 သောဝတ္ထုကိုလည်း။ ဥက္က၊ ဇေယျယထာ၊ ထွန်းဘိသကဲ့သို့။ ဇေတိတော၊ ထို
 အတူ။ ကမ္မုပိမုခံ၊ ကံတရား၏မျက်နှာလွှဲဖြစ်သော။ ဇာတိဝါဓေဝ၊ ပုဏ္ဏား၏
 အမျိုးမြတ်၏ဟူသောအယူသည်လည်း။ ပတိတံ၊ ကျသော၊ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာတိ
 ယာ၊ အမျိုးအားဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏာ ဝသလဘာဝေါ၊ ပုဏ္ဏား၏သူယုတ်၏အဖြစ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိတော၊ အယူဝါဒမှ၊ ပုဋ္ဌာပေဇ္ဇော၊
 ထစေတော်မူသဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ
 ယထာ၊ ဖွင့်လွှတ်ဘိသကဲ့သို့။ ဇေတိတော၊ ထိုအတူ။ ဇာတိဝါဒပဋိစ္ဆန္တကမ္မ
 ဝါဒ၊ ပုဏ္ဏား၏အမျိုးသာမြတ်၏ဟူသောအယူဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသောအမှုအယူ
 ကို။ ဝိဝရေဇ္ဇန္တံ၊ ဖွင့်လွှတ်တော် မူပေသဖြင့်။ မုဋ္ဌဿ၊ ခရီးမှားသော
 ယောက်ျားအား၊ မဂ္ဂံ၊ လိုအပ်သောခရီးကို။ အာစိက္ခယယထာ၊ ကြားလေ
 ဘိသကဲ့သို့။ ဇေတိတော၊ ထိုအတူ။ ပြာဟ္မဏာ ဝသလဘာဝဿ၊ အမြတ်
 အယုတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ အသန္တိန္တုဗုဒ္ဓမဂ္ဂံ၊ မရောမစပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်
 သောခရီးကို။ အာစိက္ခန္တံ၊ ကြားတော်မူပေသဖြင့်။ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်
 တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျယထာ၊ ထွန်း
 တောက်ဘိသကဲ့သို့။ ဇေတိတော၊ ထိုအတူ။ မာတင်္ဂါဒိနိဒဿနပဇ္ဇောတဓာ
 ရဏေန၊ မာတင်္ဂါအစရှိသည်ကိုပြညွှန်ခြင်းတည်းဟူသော မီးရှူးကိုထွန်း
 တောက်တော်မူပေသဖြင့်။ မဟံ၊ ကျွန်ုပ်အား၊ ဘောတာဂေါတမေန၊ ရှင်
 ဂေါတမသည်။ ဇေတိတံ၊ ပရိယာယေဟိ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဒေသနာ
 တော်တို့ဖြင့်၊ ပကာသိတတ္တာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနု
 ကပရိယာယေန၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ပကာသိ
 တော၊ ပြတော်မူအပ်လေပြီ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဇ္ဈော၊ အနက်

၄၁၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တည်း။ ပရမတ္ထဇောတိကာယ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊ သုတ္တနိပါတ ဌကထာယ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ အဂ္ဂိက ဘာရုဒါဇ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အဂ္ဂိကဘာရုဒါဇသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-ဂ-မေတ္တသုတ်အဖွင့်။

ကရဏီယမတ္ထကုသလေနာတိဇ္ဇဒံသုတ္တံ၊ ကရဏီယမတ္ထကုသလေန ဟူသောဤသုတ်သည်၊ မေတ္တသုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ်တည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း သည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူ ကာ၊ ဟိမဝန္တာပဿတော၊ ဟိမဝန္တာတော ၏နံပါးမှ၊ ဒေဝကာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက် အပ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံ တော်ဖြစ်သော၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့၊ အာဂန္တိ၊ သူကံ၊ လာကုန် သတတ်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိတ္တတ္ထာယစ၊ အရံအတားအလို၌လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနတ္ထာယစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလို၌ လည်းကောင်း၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ် တော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦး စွာ၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောစကားတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမေတ္တသုတ်၌၊ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံသမယံ၊ အခါတပါးသောနေ့၌၊ ဝဿပနာယိ ကာယ၊ ဝါဆိုအံ့သောအခါသည်၊ ဥပကမ္ဘာယ၊ နီးလတ်သော်၊ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိမြို့၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာဝေရုဇ္ဈကာ၊ အထူးထူးသောအရပ် တိုင်းနိုင်ငံ၌နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ ကုန်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌၊ ဥပဂန္တု၊ ကာမာ၊ ကပ်အံ့ သော၌၊ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ မန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံစရိတာနံ၊ ရာဂစရိုက်ပြောသောသူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သဝိ ညာဏက အဝိညာဏကဝသေန၊ အသက်ရှိသည် မရှိသည်၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ ဧကာဒသဝိမံ၊ တဆဲ့တပါးအပြားရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊

ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဒေါသစရိတာနံ၊ ဒေါသစရိက် ပြောသော
 ရဟန်းတို့အား၊ စတုဗ္ဗိခံ၊ လေးပါးအပြားရှိသော၊ မေတ္တာဒိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မေတ္တာ
 အစရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ မောဟစရိတာနံ၊
 မောဟစရိက်ပြောသော ရဟန်းတို့အား၊ မရဏဿတိကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ၊ မရ
 ဏဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူပေ၏။ ဝိ
 တက္ကစရိတာနံ၊ ဝိတက်စရိက်ပြောဟောသောရဟန်းတို့အား၊ အာနာပါ
 နဿတိပထဝီကာသိကာဒိနိ၊ အာနာပါနဿတိပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသည်
 တို့ကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ သဒ္ဓါစရိတာနံ၊ သဒ္ဓါစရိက်ပြောသော
 ရဟန်းတို့အား၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာနာဒိနိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်
 တို့ကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓိစရိတာနံ၊ ပညာစရိက်ပြောသော
 ရဟန်းတို့အား၊ စတုဓာတုဝဝတ္ထာနာဒိနိ၊ လေးပါးသောဓာတ်တို့၏အပိုင်း
 အခြားဖြစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူပေ
 ၏။ ဣတိဣဝိနာနယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ စတုရာသိတိသဟဿပုဓော
 ဓစရိတာနုကူလာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်အပြားရှိသော စရိက်အား
 လျော်ကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ ကထေသိ။ ဟောတော်မူပေ
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဉ္စမတ္တာနိဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊
 အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍၊ သပ္ပါယသေနာ
 သနဉ္စ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော ကျောင်းနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါ
 စခုဂါမဉ္စ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကြကုန်သည်
 မှိုသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပစ္စန္တေ၊ ရွာစွန်ဖြစ်သောစနုပုန်၌၊ ဟိမ
 ဝန္တေန၊ ဟိမဝန္တာတော၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ကောဗန္ဓိ၊ တုစင်တည်းရှိသော၊
 နိလကာစမဏိသန္နိတံ၊ ညိုသောစဉ်းကျောက်အရောင်နှင့်တူသော၊ သိလာ
 တလံ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်ရှိသော၊ သီတဗာနုန္တယ နိလဝနသဏ္ဌာပဋ္ဌံ
 မဏ္ဍိတံ၊ ချမ်းမြေ့သောတခဲနက်သောအရိပ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍မိမ်းညိုသောတောအုပ်တို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ မုတ္တာတလရဇ
 တပဋိသဒိသံ၊ ပလဲအပြင်ငွေပြားနှင့်တူသော၊ ဝါလုကာကိဏ္ဍာဘူမိဘာဝံ၊
 သဲမွေးရာတို့ဖြင့် ဖြွမ်းသောမြေအတို့ရှိသော၊ သုမိသာတသီတလဇလော
 သယပရိဝါရိတံ၊ စင်ကြယ်စွာနှစ်သက်ဘူယံရှိသော ချမ်းအေးသောဓေ
 တို့ဖြင့် ခြံရံခြင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗတံ၊ ကောင်းကို၊ အဗ္ဗသံသု၊ မြင်လေကုန်၏၊
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကောအရပ်

၄၁၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နှံ၊ ကောရတ္ထိံ၊ တညညံပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေကုန်၍၊ ရတ္ထိယာ၊ ညညံသညံ၊
 ဝိဘာတဘယ၊ လင်းလတ်သော်၊ သရိပရိကမ္ဘံ၊ ကိုယ်လက် သုတ်သင်
 သောအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဿ၊ ထိုတော၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိုးမဝေးသော
 အရပ်၌၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊
 ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ ဂါယော၊ ရွာသည်၊ ဗာနသန္တိဝေသသန္တိဝိဇ္ဇကုလ
 သဟသေသ၊ တခဲနက်သော အိမ်ခြေအညီအညွတ်ရဝေးသော အမျိုး
 တထောင်ရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရွာ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ သဒ္ဓါသံဗုဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါ
 တရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရွာသားတို့သည်၊ ပစ္စန္တေ၊ ရွာဝှန်အရပ်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတဒဿနဿ၊ ရဟန်းကိုမြင်ရခြင်း၏၊ ဒုလ္လဘဘာတယ၊ ရဲခဲသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာဝေ၊ မြင်ရကုန်၍သာလျှင်၊ ဝီတိ
 သောမနဿာ၊ နှစ်လိုဝင်းသာကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တေဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းတို့ကို၊ တောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုဌေးတို့၊
 ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝသထ၊ ဝါ
 ဆိုတော်မူကြပါကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာပိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပဉ္စပဓာန
 ကုမ္ပိသတာနိ၊ ငါးရာသောကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာကုမ္ပိတို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊
 ပြုစေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကုမ္ပိတို့၌၊ ပဉ္စဝိဋ္ဌပါနိယဗာစုဒ္ဓါနိ၊ ညောင်စောင်းအင်း
 ပျဉ်သောက်ရေးအိုး အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗ၊ ပကရဏာနံ၊ အလုံးစုံသော
 အဆောက်အဦပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို၊ ပဒုယာဒေသံ၊ စီရင်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တံဂါမံ၊ ထိုရွာ
 သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကြကုန်၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုရွာ၌
 လည်း၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဟထေဝ၊ ထိုရှေးနေ့အတူသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌ
 ဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေးပွေး၍၊ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို၊ ယာပိံသု၊ တောင်း
 ပန်ကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အန္တရယေ၊ အန္တရယ်သည်၊ အသတိ
 မရှိသည်ရှိသော်၊ ဝဿာမ၊ ငါတို့ဝါဆိုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမိဝါသေတွာ
 သည်းခံ၍၊ တံဝနသဏ္ဌံ၊ ထိုတောအုပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ သဗ္ဗရတ္ထိ
 ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့တို့ပတ်လုံး၊ အာရုဒ္ဓဝိရိယာ၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ယာမဗာဠိကံ၊ အခါကိုမှတ်အပ်သော ကျောက်စည်ကို၊ ကော
 နေတွာ၊ ထိုးခတ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရဗဟုလား၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ နှလုံးသွင်းခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ရုက္ခမူလဘနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့သို့၊ ဥပဂစ္ဆော၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊ နိသိ
 ဇန္တိ၊ နေကုန်၏၊ သိလဝန္တာနံ၊ သိလရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊

တစေန၊ တနိဗ္ဗိဒ္ဓိအာနုဘောဓိကြောင့်၊ ဝိဟတတေဇော၊ တနိဗ္ဗိဒ္ဓိအာနုဘောဓိ
မရှိကုန်သော၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခဗျိုးနတ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိမာ
နာ၊ ဝိမာန်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်ကုန်၍၊ ဒါရုကော၊ နတ်သူငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ပိုက်ဘက်၍၊ ဣတောဗိတောစ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၍၊ သေ
ယုထာဝိနာမ၊ ဥပမာသော်ကား၊ နာဇုဟိဝါ၊ မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
ရာဇမဟာမတ္တဟိဝါ၊ မင်း၏အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂါမဝါသိနိ၊
ရွာသူတို့၏၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ဩကာသော၊ နေရာအခွင့်ကို၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်
သည်ရှိသော်၊ စာရေမနုဿကာ၊ အိမ်၌နေသောသူတို့သည်၊ သယနိဗ္ဗာ၊
မိမိအိမ်မှ၊ နိက္ခိမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အညတြိ၊ တပါးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေ
ရကုန်လျက်၊ ကဒါ၊ အဘယ်ကာလ၌၊ ဂမိဿန္တိတိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့နည်း
ဟု၊ နုရတော၊ အဝေးမှ၊ ဩလောကေန္တိယထာ၊ ကြည့်ရှုမြှော်လင့်လေကုန်
သကဲ့သို့၊ ဇေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအထူး၊ ဒေဝတာ၊ ရုက္ခဗျိုးနတ်တို့သည်၊
အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဝိမာနံ၊ ဝိမာန်ကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ တွန့်၍၊ ဣတောဗိ
တောစ၊ ထိုမှတစ်ပါးလည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေရလေ၏၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်
တို့သည်၊ နုရတော၊ အဝေးမှ၊ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်ကုန်လျက်၊ ကဒါနု၊
အဘယ်ကာလ၌လျှင်၊ ဘဒ္ဒန္တော၊ ရှင်ဟောင်းတို့သည်၊ ဂမိဿန္တိတိ၊ သွားပါ
ကုန်လတ္တံ့နည်းဟု၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
သမဗိန္ဒေသံ၊ အညိအညွတ်ကြံကြံကုန်၏၊ ကိံသမဗိန္ဒေသံ၊ အဘယ်သို့
အညိအညွတ်ကြံကြံကုန်သနည်း၊ ပဌမဝဿူပဂတာ၊ ပဌမဝါသိုက်ကုန်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဝဿံ၊ မချွတ်မပွင်း၊ တေမာသံ၊ ဝါ
တွင်းသုံးလပတ်သုံး၊ ဝသိဿန္တိ၊ နေကုန်လတ္တံ့၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊
တာဝ၊ ထိုရွှေသောက်ဖိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒါရုကော၊ သူငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ
ယူ၍၊ ဩက္ခမ္မ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍၊ ဝသိတုံ၊ နေအံ့သောငှါ၊ နသက္ခိဿာမ၊
မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟန္တုယသုဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဘယာနကံ၊
ကြောက်ရွံ့ဖို့ရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဒဿမာတိ၊ ပြကုန်အံ့ဟု၊
သမဗိန္ဒေသံ၊ အညိအညွတ်ကြံကြံကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ရတ္တံ၊
ညဉ့်အခါ၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သမဏေဓမ္မကရဏဝေဿယ၊ ရဟန်း
တရားကိုပြုသောအခါ၌၊ ဘိသနကာနိ၊ ကြောက်ရွံ့ဖို့ရှိကုန်သော၊ ယက္ခ
ရူပါဒိနိ၊ ဘိလူးရုပ်အစရှိသည်တို့ကို၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓိတွာ၊ ဘန်ဆင်းကုန်၍၊ ဝုရတော
ဝုရတော၊ ရှေ့မှရှေ့မှ၊ ဟိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၍၊ ဘေရဝသဒ္ဓန္တံ၊ ကြောက်မက်
ရွံ့ဖို့သောအသံကိုလည်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ တာနိရူပါနိဝ၊ ထိုသို့သော

အဆင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ တဉ္စသန္တံ၊ ထိုသို့သော အသံကို လည်း
 ကောင်း၊ သုဏန္တရံ၊ ကြားရကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံး
 သည်၊ ဗန္ဓိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ နုဗ္ဗဏ္ဏာစ၊ အဆင်းမထွက်ကုန်သည်လည်း၊ အဟောသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥပ္ပဏ္ဍု၊ ပဏ္ဍု၊ ကဇာတာ၊ ဖက်ရွက်လျော်ကဲ့သို့ဖြစ်သောကိုယ်ရှိ
 ကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်စွာ၊
 ကာတံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊ နယက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်လေကုန်၊ အနေကဂ္ဂဗိတ္တာနံ၊
 မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဘယေန
 စ၊ ကြောက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ သံဝိဂ္ဂါနုဗ္ဗံ၊
 ထိတ်လန့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သတိ၊
 သတိသည်၊ ပမုသသတိ၊ မေ့၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မုဋ္ဌသတိနံ၊ မေ့သော
 သတိရှိကုန်သော၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ နုဂ္ဂန္တရံ၊ မကောင်းသောအနံ၊
 ရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့ကို၊ ပယောဇေသံ၊ ယှဉ်စေကုန်၏၊ တေ
 သံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တေနဂန္ဓေန၊ ထိုမကောင်းသောအနံဖြင့်၊ နိဗ္ဗယ်ယ
 မာနမိဝ၊ နှိပ်ပက်သကဲ့သို့၊ မတ္ထလုဂံ၊ ဦးနှောက်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်၏၊
 ဂါဠာ၊ ပြင်းပြစွာကုန်သော၊ သိသဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်သောအနာတို့
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အညမညဿ၊
 တယောက်သည် တယောက်အား၊ နစအာရောစေသံ၊ မကြားကြကုန်၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သံဃာတ္ထေရဿ၊ သံဃာထေရ်
 အား၊ ဥပဋ္ဌာနကာလေ၊ စေားသောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသု၊ အလို ရုံသော ရဟန်း
 တို့သည်၊ သန္နိပတိတေသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်၊ သံဃာတ္ထေရော၊
 သံဃာထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ကိံ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေးသနည်း၊ အာရ
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံ ဝနသဏ္ဍံ၊ ဤတောအုပ်သို့၊ ပရိသန္တာနံ၊ ဝင်ကြ
 ကုန်သော၊ တုဌာကံ၊ ငါ့ရှင်တို့အား၊ ကတိပါပံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ အတိဝိ
 ယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဇ္ဈေ၊ ဝင်ကြယ်သော၊ သဝိဝဇ္ဈော၊ အရေးအဆင်း
 သည်၊ ပရိယောခါဟော၊ ဖြစ်သန်ရှင်း၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဝိပ္ပ
 သန္တာနိ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိကုန်၏၊ ဧတရဟိပနယေ၊ အခါ၌ကား၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်
 တို့သည်၊ ကိသ၊ ကြိုလှိုသောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ နုဗ္ဗဏ္ဏာ၊ အဆင်းမထွက်ကုန်၊
 ဥပ္ပဏ္ဍု၊ ပဏ္ဍု၊ ကဇာတာ၊ ဖက်ရွက်လျော်ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေါတုဌာကံ၊
 ငါ့ရှင်တို့အား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ အသပ္ပါယံ၊ သပ္ပါယမဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ရတ္တိညဉ့်၌၊ ဤဒိသဉ္စ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်
သော၊ ဘောရဝါရဗ္ဗဏံ၊ ကြောက်သွယ်ရှိသောအဆင်းအသံကို၊ ပဿာမိ
စ၊ မြင်လည်းမြင်ရ၏၊ သုဏာမိစ၊ ကြားလည်းကြားရ၏၊ ဤဒိသဉ္စ၊ ဤသို့
သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ကို၊ ဃာယာမိ၊
နမ်းရှူမိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ နသမာမိ
ယတိ၊ မတည်ကြည်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတေနဝဥပါယေန၊
ထိုသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့သည်၊ တံပဝတ္တိ
ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ၊ ကြားကြကုန်၏၊ သံဃာက္ခေရာ၊ သံဃာ
ထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာရုဿာ
ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဿုပနာယိကာ၊ ဝါဆိုအံ့
သောအပိုင်းအခြားတို့ကို၊ ဧတိ၊ နှစ်ပါးတို့ဟူ၍၊ ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မူ
အပ်ကုန်၏၊ အဗ္ဘာကဉ္စ၊ ငါတို့အားလည်း၊ ဣမဉ္စသေနာသနံ၊ ဤကျောင်းအိပ်
ရာနေရာသည်၊ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်ခဲ့၊ အာရုဿာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မပင်၊
ငါတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာ
ယာမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
ဂန္တံ၊ သွား၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ သေနာ
သနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ဝုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သံဃာက္ခေရာ၊ သံဃာထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ထေရဿ၊
မထေရ်ကြီးအား၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့
သည်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ သံသာမေတွာ၊ ကောင်းစွာ
သိမှီး၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၏၊ ကုလေသု၊ ဒါယ
ကာတို့၌၊ အနုပလိတ္တတ္တာ၊ ဝံကွက်လိမ်းကျံခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကိဉ္စိ၊ ဘရံတယောက်သောသူကို၊ အနာမန္တတွာဝေ၊ မပြန်
ကြားမူ၍သာလျှင်၊ ယေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊
ဂတော၊ သွားသောသူသည်၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ စာရိ
ကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပတ္တမိသံ၊ သွားလေကုန်၏၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္တံ၊ ရောက်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူလေ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်

၆၆၀

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သိန္နိတေတံမူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အန္တောသမံ၊ ဝါတွင်းကာ
လကု၊ စာရိကာ၊ ဒေသစာရိကု၊ နစရိတဗ္ဗာ၊ မသွားအပ်၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
မယံ၊ ငါတုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူ
အပ်၏၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ စာရိကံ၊ ဒေသ
စာရိကု၊ စရေ၊ ထုည့်လည်ကုန်သနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ မိန္နိတေတံမူ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်
ကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်
မူလတ်သော်၊ သကာလ ဓမ္မဒီပေ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်းအလုံး၌၊ အန္တမသော၊
အပုတ်သဖြင့်၊ စတုပါဒဝိဇ္ဇန္တနမတ္တံ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသောညောင်
စောင်းအင်းပျဉ် ထားလောက်ရာအရပ်မျှကိုလည်း၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
အား၊ သပ္ပာယသေနာသနံ၊ လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊
နဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ မိန္နိတေတံမူ၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
မိန္နိတေတံမူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှ၊ သင်ရဟန်းတို့အား၊
အညံ၊ နေရာဟောင်းမှတပါးသော၊ သပ္ပာယသေနာသနံ၊ လျှောက်ပတ်
သောကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိချေ၊ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်၌
ပင်လျှင်၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေကုန်လျက်၊ အာသဝက္ခယံ၊
အာသဝေါကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပဇောယျာထ၊ ရောက်သောကုန်လော၊ ဂစ္ဆေ၊
သင်တို့သွားလေကုန်ဦး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တမေဝသေနာသနံ၊ ထိုနေ
ရာဟောင်းကျောင်းကိုသာလျှင်၊ ဥပနိဿာယ၊ ခြံ၍၊ ဝိဟရေ၊ နေလေကုန်
ဦး၊ ဒေဝတာပဟိ၊ နတ်တို့မှ၊ အဘယ်၊ ဘေးမရှိကြောင်းကို၊ သစေပနဇ္ဈန္တေ၊
အကယ်၍အလိုရှိကုန်ကြအံ့၊ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤပရိတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏှထ၊ သင်ယူကြ
လေကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဧတံ၊ ဤမေတ္တသုတ်သည်၊
ပရိတ္တဉ္စ၊ အရံအတားသည် လည်းကောင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿာကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မိန္နိတေတံမူ၏၊
ဣမံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်တော်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ အပရေ၊
တပါးသောဆရာတို့သည်၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆို
ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆေ၊ သွားလေ
ကုန်ဦး၊ တမေဝသေနာသနံ၊ ထိုနေရာဟောင်းကျောင်းကိုသာလျှင်၊ ဥပ
နိဿာယ၊ အခြံပြု၍၊ ဝိဟရေ၊ နေလေကုန်ဦးလောဟု၊ ဣဒ္ဓေဝစနံ၊

ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဖိန့်တော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဖိန့်တော်မူပေ၏၊ အဝိစခေါ၊ မင်စင်သော်ကား၊ အာရညိကေန၊ တောကျောင်း ဆောက်တည်သောရဟန်းသည်၊ ပရိဟရဏံ၊ မပြတ်မလပ်ဆောင်ရွက်အပ်သောတရားကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆောင်ရွက်အပ်သောတရားသည်၊ သေယျဏာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ သာယံ၊ ပါတံ၊ ညနံနက်၊ ကရုဏာဝသေန၊ ပြုအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နွေမေတ္တာ၊ နှစ်ကြိမ်သောမေတ္တာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေပရိတ္တာ၊ နှစ်ကြိမ်သောပရိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နွေအသုဘာ၊ နှစ်ကြိမ်သော အသုဘတို့ကို လည်းကောင်း၊ နွေမရဏဿတိ၊ နှစ်ကြိမ်သော မရဏဿတိတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌမဟာသံဝေဂဝတ္ထုနိ၊ ရှစ်ပါးသောမဟာသံဝေဂဝတ္ထုတို့ကို၊ သမာပဇ္ဇနဉ္စ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဟရဏံ၊ မပြတ်မလပ်ဆောင်ရွက်အပ်သည်ကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာသံဝေဂဝတ္ထုနိနာမ၊ မဟာသံဝေဂဝတ္ထုတို့မည်သည်ကား၊ ဇာတိ၊ ခုခိုသန္ဓေနေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇရာ၊ ဒုခိုခြင်း လည်းကောင်း၊ ဗျာဓိ၊ နာရခြင်းလည်းကောင်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အပါယဒုက္ခာနိ၊ အပါယ်ဆင်းရဲတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမေအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်၊ မဟာသံဝေဂဝတ္ထုနိနာမ၊ မဟာသံဝေဂဝတ္ထုတို့မည်ကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏာနိ၊ ဇာတိဇရာ ဗျာဓိမရဏဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုရိ၊ လေးပါးသောတရားတို့လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အဘိတေ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ဝဇ္ဇမူလကဒုက္ခံ၊ ဝဋ်တရားလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသောဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သောဘဝ၌၊ ဝဇ္ဇမူလကဒုက္ခံ၊ ဝဋ်တရားလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသောဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူလကံ၊ အစာကိုရှာမှီးခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဟရဏံ၊ အဘန်တလဲလဲ ဆောင်အပ်သောတရားကို၊ အာမိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်မူပြီး၍၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ မေတ္တဣဉ္စ၊ မေတ္တာ အလို့ငှါ ၎င်း၊ ပရိတ္တဣဉ္စ၊ အရံအတားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပါဒကဗျာနုတ္တဉ္စ၊ ဝိပဿနာပါဒကဗျာနုအလို့ ငှါလည်းကောင်း၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်ကို အဘံသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကြကုန်သေး၏။

၄၆၂

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တတ္ထ၊ ထိုမေတ္တသုတ်၌၊ ကရုဏီယမတ္တကုသလေနာတိ၊ ဣဒံ သာဝဂါထာ
ယ၊ ကရုဏီယမတ္တကုသလေနဟူသော ဤဂါထာ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ ဝုဒ္ဓိ၏အဖွင့်တည်း၊ ကရုဏီ
ယန္တိ၊ ကရုဏီယံဟူသည်ကား၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကာဇုဏာရဟံ၊ ပြုခြင်း
ငှါထိုက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထောတိ၊
အတ္ထောဟူသည်ကား၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယံကိဉ္စိ၊
အမှတ်မရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံး
စုံကို၊ ကရုဏီယတော၊ ပြုအပ်သောတရားဖြစ်သောကြောင့်၊ အတ္ထောတိ၊
အတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္တကုသလေန၊ အကျိုးစီးပွား၌လိမ္မာသော
ရဟန်းသည်၊ ဥပဂန္တဗ္ဗတော၊ ရောက်အပ်ကျင့်အပ်သောကြောင့်၊ ကရုဏီ
ယတောနာမ၊ ပြုအပ်သော တရားမည်၏၊ အတ္ထ၊ အကျိုး စီးပွား၌၊
ကုသလေန၊ လိမ္မာသောသူသည်၊ အတ္တကုသလေန၊ အကျိုးစီးပွား၌လိမ္မာ
သောသူသည်၊ အတ္တဆေကေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယန္တိ ပဒံ၊ ယံဟူသောပုဒ်သည်၊
အနိယမိတပစ္စတ္တံ၊ အမှတ်မရှိသောပဌမာဝိဘတ်နှင့်ယှဉ်သောပုဒ်တည်း၊
သန္တံပဒန္တိပဒံ၊ သန္တံပဒံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ နုတ်ယာ
ဝိဘတ်နှင့်ယှဉ်သောပုဒ်တည်း၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ လက္ခဏာ
တော၊ လက္ခဏာအားဖြင့်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာ၊ ပတ္တဗ္ဗတော၊ ရောက်အပ်
သောကြောင့်၊ ပဒံ၊ ပဒမည်၏၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်
တည်း၊ အဘိသမေဓာတိ၊ အဘိသမေဓဟူသည်ကား၊ အဘိသမာဂတို့၊
ရှေးရှုကောင်းစွာရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ကောတိ၊ သက္ကောဟူသည်ကား၊
သက္ကော၊ တတ်နိုင်၏၊ သမက္ကော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပဋိဗလော၊ သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇုတိ၊ ဥဇုဟူသည်
ကား၊ အန္တဝယုတ္တော၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ယှဉ်၏၊ သဠ၊ ကောင်း
စွာ၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဟုဇု၊ သုဟုဇုမည်၏၊
အဗ္ဗိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော၊ ဝစော၊ စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဝစော၊ သုဝစပုဂ္ဂိုလ်
မည်၏၊ အသမာတိ၊ အသမဟူသည်ကား၊ ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုတိ၊ မုဒု
ဟူသည်ကား၊ မဒ္ဒဝယုတ္တော၊ ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့်ယှဉ်၏၊ နအတိ
မာနိတိ၊ နအတိမာနိဟူသည်ကား၊ အနတိမာနိ၊ အလွန်မာန်မူခြင်းမရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်ကိုဖွင့်

ကြောင်းတည်း၊ ကရုဏီယမတ္တကုသလေနယန္တိသန္တိပဒံ အဘိသမေတ္တာ
 တိဇ္ဈေ၊ ကရုဏီယမတ္တကုသလေနယန္တိသန္တိပဒံအဘိသမေတ္တဟူသောဤ
 ဂါထာပုဒ်၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်သော တရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အကရုဏီယံ၊ မပြုကျင့်အပ်သောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သိက္ခတ္တယံ၊
 သိက္ခာသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်သော တရား
 မည်၏၊ ဝီရိယပတ္တိ၊ ဝီရိယ၏ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိတိပတ္တိ၊ အယူ၏
 ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊ အာစာရိပတ္တိ၊ အကျင့်၏ပျက်စီးခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ အာဇီဝိပတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ ပျက်စီးခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိဇံအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောတရားသည်၊ အကရုဏီယံ၊ မပြုမကျင့်
 အပ်သောတရားမည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အတ္တကုသလော၊ အကျိုး
 တရား၌လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနတ္တကုသလော၊ အကျိုး
 တရားမဟုတ်သည်၌လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်
 ယောက်သောရဟန်းတို့တွင်၊ ယောတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိ
 သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ နုသမ္ဘာပယောဇေတိ၊ ကောင်းစွာမဟဉ်၊ ခဏ္ဍာဝီလော၊ ပြတ်သောသီ
 လရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဝိသတိဝိဓံ၊ နှစ်ဆဲ့တစ်ပါး အပြားရှိသော၊
 အနေသနံ၊ မရှာဖွေအပ်သည်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေ
 တိ၊ ပွေးမြူ၏၊ ဣဒံ၊ ဤနှစ်ဆဲ့တစ်ပါးသောအနေသနတို့ဟူသည်၊ ယေပသုဿ
 ကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝေဇ္ဇုဒါနံ၊ ဝါးပေးခြင်းအကြောင်းကို
 လည်း၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပွေးမြူ၏၊ ပတ္တဒါနံ၊
 သစ်ရွက်ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဒါနံ၊ သစ်ပွင့်ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဗလဒါနံ၊ သစ်သီးပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ မာလဒါနံ၊ ပန်းနံ၊ သာဓဇးခြင်း
 လည်းကောင်း၊ မုခေါဒကဒါနံ၊ မျက်နှာသစ်ရေ ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဘိသနာနဒါနံ၊ ဦးခေါင်းလျှော်စရာ ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဂုဏ္ဏဒါနံ၊
 ကသလ်မှုန့် ပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ မတ္တိကဒါနံ၊ မြေမှုန့်ပေးခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဝေဇ္ဇုကမျတံ၊ ခါယကာတို့အားမွန်ဘုရားထူးခြင်း လည်းကောင်း၊
 မုဂ္ဂသုပျတံ၊ ပဲနောက်ဟင်းသည်အချို့ကားကျက်အချို့ကားမကျက်သကဲ့
 သို့ဟုတ်သောတချက်သောစကားကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ပါရိဘူတံ၊
 သူငယ်တို့ကိုနှိုင်းဝိန်းကဲ့သို့ချီဝိန်းရခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇေယျသနိယံ၊
 မင်းလူလင်ကဲ့သို့၊ သလုံးခြင်းခေါင်းအစေ့ကိုခံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇု

ကမ္မံ၊ သေးကုသော အမှုလည်းကောင်း၊ ပဟိနကမ္မံ၊ လူတို့စေခိုင်းသော အမှု
 ကိုပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဒါနံ၊ ဆွမ်းကိုပေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု
 ဝိဇ္ဇာ၊ လယ်ယာ အတတ်လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တဝိဇ္ဇာ၊ နက္ခတ်အတတ်လည်း
 ကောင်း၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာအတတ်လည်းကောင်း၊ ဆဗ္ဗိဓော၊ ခြောက်ပါး
 အပြားရှိသော၊ အဂေါစရော၊ မကျက်စားအပ်သော အရပ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေဝိသတိဝိဓံ၊ နှစ်ဆွဲတပါးအပြားရှိသော၊ အနေသနံ၊ မရှာမှီး
 အပ်သော အကျင့်တရားကို၊ နိဿယယ၊ ငြိ၍၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊
 မွေးမြူ၏။ ဣဒံ၊ ဤခြောက်ပါးသော အရပ်ဟူသည်။ သေယျထာကတမံ၊
 အတတ်နည်းဟူမူကား၊ ဝေဝသိယာဂေါစရော၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမ၌ကျက်
 စားသွားလာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိဝေသုလ္လကုမာရိကပဏ္ဏကဘိက္ခု နိပါ
 နာဂါရဂေါစရော၊ မုဆိုးမအပျိုဟိုင်းပဏ္ဏုက်ဘိက္ခု နိမသေတင်းကုပ်တို့
 ၌ကျက်စားသွားလာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသဇ္ဈောစ၊ ရောနှော
 သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ရာဇုတိ၊ မင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ရာဇ
 မဟာမတ္တေဟိ၊ မင်းတို့၏အမတ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိ
 တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိယ သာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့်
 လည်းကောင်း၊ အနုခုလောမိကေန၊ တရားနှင့်မလျော်သော၊ ဂိဟိသံသဂ္ဂေ
 န၊ လူတို့နှင့်ရောနှောသဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ယာနိဝါပနတာနိ ကုလသနံ၊
 အကြင်အမျိုးတို့သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အားလည်းကောင်း၊
 (ပ)ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ (ပ)ဥပါသကာနံ၊ ဥပါ
 သကာယောကျ်ားတို့အား လည်းကောင်း၊ (ပ)ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာ
 မတို့အားလည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓါနိ၊ မသဒ္ဓါကုန်သည်၊ အပ္ပသဒ္ဓါနိ၊ မကြည်
 ညိုကုန်သည်၊ အက္ကောသက ပရိဘာသကာနိ၊ ဆဲရေးဆုံမြည်တတ်ကုန်
 သည်၊ အနုတ္တကာမာနိ၊ အကျိုးကိုအလိုမရှိကုန်သည်၊ အဟိတအမာသက
 အယောဂက္ခေမကာမာနိ၊ အစီးအပွားကိုအလိုမရှိချမ်းသာသည်ကိုအလို
 မရှိယောဂကုန်ခြင်းကို အလိုမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ
 ခူပါနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောအမျိုးတို့ကို၊ သေဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဇတိ၊ ဆည်း
 ကပ်၏။ ပယိဓူပါသတိ၊ တုပ်ကွ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အနုတ္တ
 ကုသလော၊ အကျိုးမရှိသည်၌လိမ္မာသည်မည်၏။ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်
 ရဟန်းသည်ကား၊ ဣမတ္ထိ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သဗ္ဗာပယောဇေတိ၊ ကောင်းစွာယှဉ်
 စေ၏။ အနေသနံ၊ မရှာမှီးအပ်သည်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိ

လေ။ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ပတိဋ္ဌာတုကာမော၊ တညစေခြင်းငှါအလိုရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါသီသေန၊ သဒ္ဓါတရားကိုအရင်းပြုသ
ဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ သတိသီသေန၊ သတိ
ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ဝီရိယသီသေန၊
ဝီရိယကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိကို၊ ပညာသီ
သေန၊ ပညာကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ပစ္စယပုပ္ဖိသေဝနံ၊ ပစ္စည်းကိုမှီဝဲခြင်းကို၊
ပူဇေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏၊ အဟံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တကုသလော၊
အကျိုးရှိသည်၌လိမ္မာသည်မည်၏၊ ဝါတနည်းကား၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်
ရဟန်းသည်၊ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓသောဓနဝသေန၊ ခုနစ်ပါးသော အာပတ်
အရကိုသုတ်သင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝ
ရသီလကို၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ၊ ခြောက်ပါးသောစွါရ၌၊ စာမ္ပိတာရမ္မဏောသု၊ ခိုက်တိုက်
သောအာရုံတို့၌၊ အဟိန္နာဒိနံ၊ အဘိန္နာအစရှိသည်တို့၏၊ အနုပ္ပတ္တိဝသေန၊
မဖြစ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ 'ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ အနေ
သနပရိဝဇ္ဇနဝသေန၊ အနေသနကိုရှောင်ကြဉ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိညူပ
သတ္တဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓသာဝကပဏ္ဍိတဝရိသသေဝနေနစ၊ ပညာရှိတို့သည်မြီးမွှေး
အပ်သည်ဖြစ်၍သုရား သုရားတပည့်သားတော်ပညာရှိသောယောကျ်ား
တို့ကိုမှီဝဲသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ
သီလကို၊ ယယာဝုတ္တပစ္စဝေက္ခနဝသေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
အတိုင်းဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ ပစ္စယပုပ္ဖိသေဝနံ၊ ပစ္စည်းလေး
ပါး၌မှီဝဲခြင်းကို၊ ပယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ စတုဣရိယာပထပရိဝတ္တနေန၊
လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်၏ ညောင်းညာခြင်းကို၊ ပြောင်းလဲသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ သာယျကာဒိနံ၊ အကျိုးရှိခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန
ဝသေန၊ ဆင်ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇညတရားကို၊ ပယော
ဇေတိ၊ ယှဉ်စေ၏၊ အယမ္ပိဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တကုသလော
ယေဝ၊ အကျိုးတရား၌ လိမ္မာသည်သာတည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
ဥသောဒကံ၊ ဆပ်ပြာရေကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သံကိလိဋ္ဌဝတ္ထံ၊ ညစ်နွမ်းသော
အဝတ်ကို၊ ပရိယောဒါပေတိယထာ၊ ပြုစင်စေသကဲ့သို့၊ သာရိတံ၊ ပြာကို၊
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အာဒါသော၊ ကြေးမုံပြင်ကို၊ ပရိယောဒါပေတိယထာ၊ ပြုစင်စေ
သကဲ့သို့၊ ဥက္ကာမုခံ၊ မိဖြင့်မှုတ်အပ်သောမီးရှူးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဇေတဇ္ဈပံ၊ ရွှေ
ကို၊ ပရိယောဒါပေတိယထာ၊ ပြုစင်စေသကဲ့သို့၊ တလော၊ ထိုအတူ၊ ဥာဏံ၊
ညှာဏ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ဝေါဒါယတိ၊ ပြုစင်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၄၆၆ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဥက္ခာသိ၍၊ ဥာဏောဒကေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောရေဖြင့်၊ ခေတန္တော၊
ဆေးကြောလျက်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပရိယောဒါပတိ၊ ဖြိုစင်စေ၏၊ စ၊ ဥပမာ
တနည်းသော်ကား၊ ကိကိ၊ တောယစ်မမည်သော၊ သကုဏ်ကာ၊ ဌက်မ
သည်၊ အဏ္ဏံ၊ အဥကို၊ ရက္ခတိယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ စာမရိမိဂေါ၊
စာမရိမည်သောသားသည်၊ ဝါလမိ၊ အမြီးကို၊ ရက္ခတိယထာ၊ စောင့်
ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဧကပုတ္တိကာ၊ သားတယောက်သာရှိသော၊ နုဓိ၊ မိန်းမ
သည်၊ ပိယံ၊ ချစ်စရာသော၊ ဧကပုတ္တိကံ၊ တယောက်တည်းသောသား
ကို၊ ရက္ခတိယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဧကနယနော၊ မျက်စိတဘက်
သာရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ တံဧကနယနဉ္စ၊ ထိုတဘက်တည်း
သောမျက်စိကိုလည်း၊ ရက္ခတိယထာ၊ စောင့်ရှောက်ဘိသကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ အတိပိယ၊ အလွန်သွင်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သီလက္ခန္ဓံ၊ သီလက္ခန္ဓ်တရားကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊
သာယံပါတ်၊ ညနံနက်၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အနုမတ္တံ
ပိ၊ မြှုလုံးမျှသော၊ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို၊ နုပဿတိ၊ မမြင်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
သည်၊ အတ္တကုသလော၊ အကျိုးတရား၌လိမ္မာသောရဟန်းမည်၏၊ ယော
ပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အဝိပ္ပဋိသာရကရဏသီလေ၊ နှလုံးမသာ
ယာမရှိပြီရသောသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ကိလေသဘိက္ခန္တံ၊ န
ပဋိပဒံ၊ ကိလေသာကိုခွါနိုင်သော အကျင့်ကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ခြီးမြှောက်၏၊
တံ၊ ထိုကိလေသာကိုခွါနိုင်ခြင်းကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ ကသိတာ
ပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့
ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တကုသ
လော၊ အကျိုး၌လိမ္မာသည်မည်၏၊ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သင်္ခါ၊ ရေ၊ သင်္ခါ၊ ရတရားတို့
ကို၊ သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏာဂါး
ရောက်၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တကုသလသနံ၊ အကျိုး၌လိမ္မာ
ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအကျိုး၌လိမ္မာသော
ရဟန်းတို့တွင်၊ ယာဝံ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ အဝိပ္ပဋိသာရကရဏသီလေ၊
နှလုံးမသာယာမဟာ မရှိပြီအပ်သောသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌာနေန၊ တည်သဖြင့်၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ယာဝံ၊ အကြင်ရှေ့လောက်၊ ကိလေသဘိက္ခန္တံ၊ နပဋိပဒါယ၊
ကိလေသာကိုခွါသောအကျင့်၌၊ ပဂ္ဂဟေဏေန၊ ခြီးမြှောက်သဖြင့်၊ ယေ၊ မိမိ
ယေစက္ခမေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ အတ္တကုသလောတိ၊ အကျိုးတရား

နှိလိမ္မာသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝဏ္ဏိတာ၊ ခြီးပွင်းတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေဘိက္ခံ။
 ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤအနက်၌၊ အတ္တကုသလာတိ၊ အတ္တကု
 သလာရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်ကုန်၏၊ တေဘိက္ခံ။ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ တထာဝရံ၊ ထိုသို့သောအစီအရင်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဘိက္ခံ။
 ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဧကဝုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ တယောကံ
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြဋ္ဌာန်းသောကံတည်တော်မူသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာ
 တော်ဖြင့်၊ ကရဏီယမတ္တကုသလေနာတိ၊ ကရဏီယ မတ္တကုသလေန
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တေတာ၊ ထိုပုဒ်နောင်မှ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်
 သောကရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာတကင်္ဂါနံ၊ ဖြစ်
 သောယုံမှားသကံရှိကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကင်္ဂါပိတရ၊
 ဏတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကင်းမိမ့်သောငှါ၊ ယန္တိသန္တိပဒံအဘိသမေဓ္မာတိပဒံ၊
 ယန္တိသန္တိပဒံ အဘိသမေဓ္မဟူသောပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အယံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါဘိဝဏ္ဏိ
 တံ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာမြတ်တို့သည် ခြီးပွင်းတော်မူအပ်သော၊
 သန္တိ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော၊ ယံနိဗ္ဗာနပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိဝေဝေသေန၊ ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိသမေဓ္မ၊
 ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဝိဘရိတုကာမေန၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ အတ္တကုသလ
 န၊ အကျိုးနှိလိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ ယံ၊ အကြင်ကုင့်အပ်သောကရားကို၊
 ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိတ္ထေ၊ ဤသို့သောအနက်ယောဇနာခြင်း၌
 ကား၊ ယန္တိပဒံ၊ ယံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဣမဿဂါထာပဒဿ၊ ဤဂါထာပုဒ်
 ၏၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာဖြစ်သော၊ ကရဏီ
 ယန္တိပဒံ၊ ကရဏီယံဟူသောပုဒ်သို့၊ အဓိကာရတော၊ တည်ရာဖြစ်သော
 အားဖြင့်၊ အနုဝတ္တတိ၊ လိုက်၏၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်စွာထသော၊ တံပဒံ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေဓ္မ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဣတိအယံပနအတ္ထော၊ ဤသို့သော
 အနက်သည်ကား၊ သာဝသေသ ပါဠော၊ ပါဠိကြွင်းရှိသော၊ အယံပန
 အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဘရိတုကာမေန၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသောရဟန်း
 သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ မိန့်အပ်၏ဟု၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းသော်ကား၊ သန္တိပဒံအဘိသမေဓ္မာတိ၊ သန္တိပဒံအဘိသမေဓ္မဟူ
 သည်ကား၊ အနုဿဝါဒိဝသေန၊ အဆင့်ကြားခြင်းအစရှိသည်၏အစွမ်း

၄၆၈

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဖြင့်၊ လောကီယနိဗ္ဗာနပဒံ၊ လောကီယုတိသညာသြောဟောသဖြင့်ဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂန္တံ၊
 ကာမေန၊ ရခြင်းငှါအလိုရှိသောရဟန်းသည်၊ ယန္တံ၊ အကြွင်းကျန်အပ်သော
 တရားကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိကာရေတော၊ တည်
 ရာအားဖြင့်၊ အနုဝတ္ထတိ၊ လိုက်၏၊ တံ၊ ထိုကျင့်အပ်သောတရားကို၊ အတ္ထ
 ကုသလေန၊ အကျိုး၌လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကရဏီယအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အတဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ကရဏီယမတ္ထ
 ကုသလေနာတိ၊ ကရဏီယမတ္ထကုသလေနဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ကိန္တံ၊ အဘယ်ကို ပြုအပ်မည်နည်းဟု၊ စိန္တန္တန္တံ၊ ကြံကုန်သော
 ရဟန်းတို့အား၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ယန္တံ၊ သန္တံပဒံအဘိသမေတ္တာတိ၊ ယန္တံ
 သန္တံပဒံအဘိသမေတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လောကီယပညာယ
 လောကီပညာဖြင့်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေတ္တံ၊
 ထိုးထွင်းသိ၍၊ ယံကရဏီယံတန္တံ၊ ယံကရဏီယံကံ ဟူသည်ကား၊ ယံ၊
 အကြွင်းအကျန်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကျန်ကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြု
 အပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအကျင့်တရားသည်၊ ကရဏာရဟံ၊ ပြုခြင်းငှါ ထိုက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကျင့်အပ်သော
 တရားသည်၊ ကိံပန၊ အဘယ်တရားနည်း၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမပါယ
 တော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ယာ၊ အကြွင်း အကျန်တရားမှ၊
 အညတြိဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညံ၊ တပါးသောအကျင့်တရားသည်၊ ကိံ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤကရဏီယ
 ဟူသောပုဒ်ကို၊ ကရဏာရဟတ္ထေန၊ ပြုကျင့်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ သိက္ခတ္တ
 ယဒိပကေန၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၏ အပြားကိုပြတတ်သော၊ အာဒိပဒေနဝ၊
 အစဖြစ်သောပုဒ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ကာမဉ္စုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ဆိုအပ်၏၊
 တထာပတိ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထဝတ္ထ
 နာယ၊ အနက်၏အဖွင့်၌၊ အတ္ထိကရဏီယံအတ္ထိအကရဏီယံတတ္ထသင်္ခေပ
 တောသိက္ခတ္တယံကရဏီယန္တံ၊ အတ္ထိကရဏီယံအတ္ထိအကရဏီယံတတ္ထ
 သင်္ခေပတောသိက္ခတ္တယံ ကရဏီယံဟူ၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဝေါရမှ၊
 ဆိုလေကုန်ပြီ၊ အဘိသင်္ခေပ ဒေသိတတ္တာပန၊ အလွန်ကျဉ်းလွန်းသော
 ဒေသနာတော်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ တေသံသိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊

ကေဟိမိ၊ အချိုသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်၏။ ကေဟိမိ၊ အချိုသောရဟန်းတို့သည်၊ နဝိညာတံ၊ မသိအပ်၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ယေဟိ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ နဝိညာတံ၊ ကျင့်အပ်သောတရားကိုမသိ၊ တေသံ၊ တေသံ၊ ထိုထိုသောရဟန်းတို့ကို၊ ဝိညာပနတ္ထံ၊ သိမိမ့်သောငှါ၊ ယံ၊ အကြင်သိက္ခာသုံးပါးတရားအကျင့်ကို၊ ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်၊ အာရညကေန၊ အရညကင်စုတင်ဆောက်တည်သော၊ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝိတ္ထာရတော၊ ချွေ၍ဟောတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သက္ကောဥဇ္ဇုစသုဟုဇ္ဇုစသုဝစောစသမရဒု အနုတိမာနိတိ၊ သက္ကောဥဇ္ဇုစသုဟုဇ္ဇုစသုဝစောစသမရဒု အနုတိမာနိဟူ၍၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမံဥပဇ္ဈဂါထံ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ကိံ၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ လောကီယပညာယဝါ၊ လောကီဝညာဖြင့်လည်း၊ အဘိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်းသိ၍၊ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရအံ့သောငှါ၊ ပဋိပစ္ဆမာနော၊ ကျင့်သော၊ အာရညကော၊ တောကျောင်းဆောက်တည်သော၊ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းသည်၊ ဒု သိယတတိယစတုတ္ထပဿနိယင်္ဂံ၊ သမန္နာဂမေန၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်လေးကြိမ်မြောက်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ သစ္စပဋိဝေဓာယ၊ သစ္စာကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌၊ ပဋိပစ္ဆိတုံ၊ ကျင့်အံ့သောငှါ၊ သက္ကော၊ တတ်နိုင်သည်၊ အဿာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထော၊ ထိုမှတပါး၊ ကသိဿပရိကမ္မဝတ္ထသမာဒေါနာဒိသုစ၊ ကသိုဏ်းပရိကံဝတ်ဆောက်တည်သောအကျင့် အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပတ္တစိဝရပဋိသင်္ခရဏာဒိသုစ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကိုပြုပြင်စီရင်ခြင်း အစသည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ ယာနိတာနိဥစ္စာဝစာနိ၊ အကြင်ငယ်ငယ်ကြီးကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ကိံ၊ ကရုဏီယာနိ၊ သို့သောသို့သောဟု ပြောလျက်ကိစ္စတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တံ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသုစ၊ ထိုအမှုတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ အညေသုစ၊ တပါးသော အမှုတို့၌ လည်းကောင်း၊ သက္ကော၊ တတ်နိုင်သည်၊ အဿာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အက္ခော၊ လိမ္မာသည်၊ အနုလသော၊ မပျင်းရိသည်၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ အဿ

၄၂၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ သက္ကော။ တတ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိသည်။
 ဟောန္တောပိစ။ ဖြစ်သည်ရှိသော်လည်း။ တတိယပဓာနိယင်္ဂီသမာဂမေန။
 သုံးကြိမ်မြောက်သောပဓာနိယင်္ဂီနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဥဇျ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။
 အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇျ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ ဟောန္တောပိ၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်လည်း။ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဥဇျဘဝေန၊ ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်။ သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့။ အနာပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်သေးမှ၍၊ ယာဝ
 ဇိဝံ၊ အသက်ထက်သုံး။ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ အသိထိလကရဏေန၊
 မလျော့သည်ကိုပြုသဖြင့်။ သုဋ္ဌ၊ တရံ။ အထူးကောင်းစွာ၊ ဥဇျ၊ ဖြောင့်မတ်
 သည်။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အသိထိလတာယ၊
 မလျော့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဇျ၊ ဥဇျမည်၏။ အမာယာဝိတာယ၊ ထွဉ်းပတ်
 ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုဟုဇျ၊ သုဟုဇျမည်၏။ ကာယဝစိဝကံပ္ပဟာ
 နေန၊ ကိုယ်နှုတ်တို့၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကို ပယ်သဖြင့်၊ ဥဇျ၊ ဥဇျမည်၏။
 မနာဝကံပ္ပဟာနေန၊ နှလုံး၏ကောက်ကျစ်ခြင်းကိုပယ်သဖြင့်၊ သုဟုဇျ၊
 သုဟုဇျမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အသန္တဂုဏဿ၊ ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်
 ကို၊ အနာဝိကရဏေန၊ ထင်ရှားစွာမပြုသဖြင့်၊ ဥဇျ၊ ဥဇျမည်၏။ အသန္တဂု
 ဇာန၊ မထင်ရှားသောဂုဏ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ လာဘဿ၊ လာဘ်
 ကို၊ အနုဓိဝါသနေန၊ သည်းမခံသဖြင့်၊ သုဟုဇျ၊ သုဟုဇျမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 အာရမ္မဏလက္ခဏုပနိဇ္ဈာနေဟိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနလက္ခဏုပ နိဇ္ဈာနတို့
 ဖြင့်၊ ပုရိမဒ္ဓယံ၊ ရှေးနှစ်ပုဒ်တို့၏အပေါင်းကို၊ တတိယသိက္ခာဟိစ၊ တတိယ
 သိက္ခာတရားတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပယောဂါပသာဒ္ဓိဟိစ၊ သမ္မာဝါယာမ
 ပသာဒ္ဓိတရားတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥဇျစ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် ဖြောင့်မတ်
 သည်လည်း။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇျစ၊ နှလုံးဖြင့် ဖြောင့်မတ်
 သည်လည်း။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်ကား။
 ဥဇျစ၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ န၊ မဟုတ်သေး။ သုဟုဇျစ၊
 နှလုံးဖြင့် ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ န၊ မဟုတ်သေး။ အပိဗပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား။ သုဝစေတစ၊ စကားကိုဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်
 ရာ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ လောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤအမှုကို၊
 နကာတဗ္ဗန္တိ၊ မပြုအပ်ဟူ၍။ ဝုက္ကော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တေတယာ၊
 သင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဖိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သနည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သနည်း။ မေ၊ ငါ့အား၊ ကော၊ အဘယ်
 သူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေထိ၊ ဆိုလာသနည်း။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်

သည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝဒသိကီ၊ ဆိုလာသလော၊ အာစရိယော၊ ဆရာ
သည်၊ သန္တိဇ္ဈော၊ မြင်ကာမျှသော အဆွေခင်ပွန်းသည်။ သမ္ဘုတ္တော၊ အတူ
တကွစားသော ကံဘော်အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝဒသိကီ၊
ဆိုလာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တုဏှိဘာဝေနဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေသဖြင့်လည်း၊ ဝိဟေဇ္ဈတိ၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲ၏၊ သမ္ပဒိန္နိတွာဝါ၊
ဝန်ခံ၍မူလည်း၊ တထာ၊ ထိုဆိုဆုံးမတိုင်း၊ နကရောတိ၊ မလိုက်နာသောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသေသာမိဂမဿ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကိုရခြင်း၏
အရေ၊ မဝေးသောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပန၊ အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား၊ ဩဝါဒိယမာနေ၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ
အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါ၏၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပေ၏၊
အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဝဇ္ဇနာမ၊ အပြစ်မည်သည်ကား၊ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်ချေ၏၊ ပုနဝိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
သဘောရှိသောမသင့်သောအမှုအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသည်ရှိသော်၊ အနု
ကမ္ဘံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တုမှ၊ အရှင်တို့သည်၊ ဝဒေ
ယျာထ၊ ဆိုးတတ်မှုကုန်လော၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ စိရသံ၊ ကာလ
ကြာမြင့်မှ၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ ဩဝါဒေါ၊
အဆုံးအမကို၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ ယထာနုသိဋ္ဌဉ္စ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းလည်း၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသေသာမိဂမဿ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်အထူးကို ရခြင်း၏၊
အနုရေ၊ မဝေးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပဒိန္နိတွာ၊
ဝန်ခံ၍၊ ကရောန္တော၊ ပြုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဗ္ဗစောစ၊ စကားကိုဆို
လွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အဿဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုဝစော၊
သုဝစပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဿဘဝေယျယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအထူး၊ မုဒု၊ နူးညံ့သောကိုယ်နှုတ်နှလုံးရှိသည်၊ အဿဘဝေယျ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ ဝဟေဇ္ဈတိ၊ လူတို့သည်၊ ဒုတဂမနပဟိ
နဂမနာဒိသု၊ တတန်စအပ်သောအမှုကိုသွားခြင်း အမှုလုပ်ရိုင်းခြင်းကို
သွားခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ နိယုဇ္ဈမာနေ၊ မယှဉ်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုလူတို့
တရားနှင့်မလျော်စေရိုင်းသောအမှုတို့၌၊ မုဒုဘဝံ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊
အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍၊ ထဇ္ဈေ၊ ခိုင်မာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိယာ၊
ကျင့်အပ်သော ဝတ်တရားနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သကလ၊ ပြဋ္ဌစရိယေစ၊

၄၂၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

အလုံးစုံသော အကျင့်တရား၌လည်း၊ မုဒု၊နူးညံ့သည်၊ အဿဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ သုပရိကမ္မကတသုဝဏ္ဏံဝိယ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်
 သောရွှေကဲ့သို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသို့သောတရားနှင့် လျော်သောပြုဘွယ်
 ကိစ္စတို့၌၊ဝိနိယောဂဘွဿော၊ အမြဲလျှင်ယှဉ်ခြင်း၌ ခန့်သောသဘောရှိ၏။
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မုဒုတိ၊ မုဒုဟူသည်ကား၊ အဘာ ကုမ္ပိကော၊
 အရှောင်ကြွပ်ကြွပ်မရှိမှု၍၊ ဥတ္တာနမုခေါ၊ပေါ်ရှင်သော မျက်နှာရှိသည်၊
 သုခဘာသော၊ ကောင်းမြတ်ချမ်းသာသောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ ပဋိ
 သန္ဓာရုရတ္တိ၊ စေ့စပ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ အဿဘဝေယျ၊ဖြစ်
 ရာ၏၊သုတိတ္ထံဝိယ၊ကောင်းသောရေစိပ်ကဲ့သို့၊သုခါဝယော၊ချမ်းသာကို
 ရွက်ဆောင်သည်၊ အဿဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊မုဒု၊ ကိုယ်နှုတ်နှုတ်လုံးနူးညံ့သည်၊ န၊မဟုတ်သော၊ အဝိစပန၊စင်စစ်
 သော်ကား၊ အနုတိမာနိ၊မာနမာနမရှိသည်၊အဿဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဇာ
 တိဂေါတ္တာဒိဟိ၊အမျိုးအနွယ်အစရှိကုန်သော၊အတိမာနဝတ္ထု၊ဟိ၊အလွန်
 သောမာနအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရေ၊သူတပါးတို့ကို၊နာဝမညေယျ၊ မဝီဇံ
 မြင်မအောက်မေ့ရာ၊ သာရိပုတ္တဋ္ဌေရောဝိယ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 ကဲ့သို့၊စလ္လာလကုမာရကသမေန၊ နွန်းစလ္လာအမျိုး၌ဖြစ်သောသတို့သား
 ငယ်နှင့်တူသဖြင့်၊ ဝိဟရေယျ၊နေရာ၏၊ဇူတိဝေ၊ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 တရားသည်၊ သန္တံ၊ငြိမ်သက်စွာသော၊ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေစ္စ၊ထိုး
 ထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမဿ၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ တံ၊ထိုနဗ္ဗာန်
 ကို၊အဓိဂမာယ၊ရေခြင်းငှါ၊ ပဋိပစ္စမာနဿ၊ကျင့်သော၊ ဝိသေသတော၊
 အထူးအားဖြင့်၊အာရညကဿ၊တော၌နေသော၊ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်းအား၊
 ဧကစ္စံ၊တပေါင်းတည်း၊ ကရုဏိယံ၊ ပြုအပ်သောတရားကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်
 တော်မူ၍၊ ပုန၊တဖန်၊တဒုတ္တရိဝိ၊ထိုထက်လွန်စွာကျင့်အပ်သောတရား
 ကိုလည်း၊ ဝတ္ထုကာမော၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ အလိုရှိသည် ဖြစ်၍၊
 သန္တုဿကောစာတိ၊ သန္တုဿကောစအစရှိသော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်
 မြောက်သော၊ဂါထံ၊ဂါထာကို၊အာဟ၊မိန့်တော်မူပေ၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါထာ
 ၌၊သန္တုဋ္ဌိစကတညူတာတိဧတ္ထ၊ သန္တုဋ္ဌိစကတညူတာဟူသောဤဝန်
 ၌၊ဝတ္ထုပ္ပဘောဇေန၊ဆိုအပ်သောအပြားအားဖြင့်၊ ခွါဒသဝိဇေန၊တဆဲ့နှစ်ပါး
 အပြားရှိသော၊ သန္တောသေန၊ရောင့်ရဲခြင်းတရားဖြင့်၊ သန္တုဿတိ၊နှစ်
 သက်တော်၏၊ ဇူတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿကော၊ သန္တုဿက
 မည်၏၊အထဝါ၊တနည်းသော်ကား၊ယောဂုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊

ပစ္စယေသု၊ ဆွမ်းသင်္ကန်းအစရှိသော ပစ္စည်းတို့၌၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်
လွယ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
တုဿကော၊ တုဿကမည်၏။ သကေန၊ မိမိသည်ရအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊
တုဿကော၊ နှစ်သက်လွယ်တတ်၏။ သန္တေန၊ ထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့်
တုဿကော၊ နှစ်သက်လွယ်တတ်၏။ သမေန၊ အညီအညွတ်မျှတသဖြင့်၊
တုဿကော၊ နှစ်သက်လွယ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တုဿ
ကော၊ သန္တုဿကမည်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ သင်္ကနာမ၊ မိမိသည်
ရအပ်သောပစ္စည်းမည်သည်ကား၊ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ နိဿာယာ
တိ၊ ပိဏ္ဍိယာလောပဘောဇနံ နိဿာယဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပသမ္ပမဏ္ဍလော၊
ပဉ္စင်းခံသောထိမ်၏အပြင်၌၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ညွှန်ပြအပ်သော၊ အတ္တနာစ၊ မိမိကိုယ်
တိုင်လည်း၊ သမ္ပုဒ္ဓိန္တိတံ၊ ကောင်းစွာဝန်ခံအပ်ပြီးသော၊ စတုပစ္စယဇာတံ၊
ပစ္စည်းလေးပါးသဘောသည်၊ သင်္ကနာမ၊ သင်္ကမည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
သုန္ဒရေနဝါ၊ ကောင်းသောလှူဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသုန္ဒရေန
ဝါ၊ မကောင်းသော လှူဘွယ်ဝတ္ထုဖြင့် လည်းကောင်း၊ သက္ကစ္စံဝါ၊ အရို
အသေကိုလည်းကောင်း၊ အသက္ကစ္စံဝါ၊ မရိုမသေကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဇ္ဇေန၊
ပေးလှူသဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂါဟဏကာလေစ၊ ခံသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ပရိ
ဘောဂကာလေစ၊ သုံးဆောင်သော ကာလ၌ လည်းကောင်း၊ ပိကာရံ၊
ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ အဒေသပစ္စာ၊ မပြုမူ၍၊ ယာပေန္တော၊ မျှတသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သကေန၊ မိမိသည်ရအပ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုဿကောတိ၊
နှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သန္တနာမ၊ ထင်ရှားရှိသော
ပစ္စည်းမည်သည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိ၏။ တေနသန္တေနော၊ ထိုထင်
ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်၏။ တတော၊ ထို
ရအပ်ပြီးသည်ထက်၊ ပရံ၊ လွန်သောပစ္စည်းကို၊ အပတ္ထေန္တော၊ မတောင်း
တသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တရိစ္ဆတံ၊ အလွန်အလျိုကြီးခြင်းကို၊ ပဇာဟန္တော၊ စွန့်
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္တေန၊ ထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဿကောတိ၊
ရောင့်ရဲသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သင်္ကနာမ၊ အညီအညွတ်အမျှ
မည်သည်ကား၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ အနုနယပဋိပဌဟာနံ၊
အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သောဒေါသကိုပယ်ခြင်းတည်း၊ တေနသမေန၊ ထိုသို့
သောအညီအညွတ်ဒေါသကိုပယ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗာရမ္ပဏေသု၊ အလုံးစုံသော
အာရုံတို့၌၊ တုဿန္တော၊ နှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမေန၊ အမျှမျှသဖြင့်၊

၄၂၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

တုဿကောတိ၊ နှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ဘရိယတိ၊ ကျွေးမွေးအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဘရော၊ သုဘရမည်၏၊ သုပ္ပေါသော၊ ကျွေးမွေးလွယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သာလိမံသောဒနာဒိနိ၊ သလေးသားပြင်းထမင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပက္ကေ၊ သတ်၌၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဒိန္နေဝိ၊ ပေးလှူအပ်သော်လည်း၊ ဒုမ္မုခဘာဝံ၊ မျက်နှာမသာသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနတ္တမနဘာဝမေဝ၊ နှလုံးမသာသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ တေသံဝါ၊ ထိုအလှူဒါယကာတို့၏လည်း၊ သမ္ပုခေါဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်၊ တံပိဏ္ဍပါဘံ၊ ထိုစွမ်းကို၊ တုမှေဟိ၊ သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ကိံဒိန္နံ၊ အသိုလှူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပသာဒေန္တော၊ မကြည်ညိုစေဘဲလျက်၊ သာမဏေရဂဟဋ္ဌာဒိနိ၊ သာမဏေလူအစရှိသောလူတို့အား၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဧသဧသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဒုဘရော၊ ကျွေးမွေးခက်၏၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒုဘရော၊ ကျွေးမွေးခက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပေါသိတုံ၊ ကျွေးမွေးခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုရတော၊ အဝေးမှ၊ ပရိဝုဇန္တိ၊ ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏၊ ယောပနာဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ လူခံဝါ၊ ကြမ်းတမ်းရှန့်ရင်းသောပစ္စည်းကို လည်းကောင်း၊ ပဏီတံဝါ၊ မြတ်သောပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပံဝါ၊ အနည်းငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟံဝါ၊ အများကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရှေးဝိပ္ပသန္တမုခေါ၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ ဧသဧသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သုဘရော၊ ကျွေးမွေးလွယ်သောရဟန်းမည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝိဿဋ္ဌာ၊ အကျွမ်းဝင်လိုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဘဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်းသည်၊ သုဘရော၊ ကျွေးမွေးလွယ်၏၊ အပ္ပကေနာပိ၊ အနည်းငယ်ဖြင့်လည်း၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်၏၊ မယမေဝ၊ ငါတို့သည် သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုအရှင်ကောင်းကို၊ ပေါသေဿာမ၊ ကျွေးမွေးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပေါသေန္တိ၊ ကျွေးမွေးကုန်၏၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ သုဘရောတိ၊ ကျွေးမွေးလွယ်သောရဟန်းဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို

ရကြောင့်၊ အပ္ပကိစ္စော၊ အပ္ပကိစ္စမည်၏၊ ကမ္မာရာမတာ၊ အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ တဿရာမတာ၊ အဖျင်းဖျင်း၌ မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်၊ သံဂဏိကာရာမတာ၊ အနေကကိစ္စဗျာဝဇော၊ အပေါင်းအဖော်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအစရှိသောများစွာသော ကိစ္စတို့၌ နှောင့်ရှက်ခြင်းရှိသည်။ န၊ မဟုတ်၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ သကဓိကာရေ၊ မိမိ၏ကျောင်း၌။ နဝကမ္မသံဃဂဏသမဏေရအာရာမိကပေသနာဒိကိစ္စပိရုပိတော၊ အမှုသစ်အလို ဌာရောက်လာသော သံဃာဂိုဏ်းသာမဏေအရံစောင့်စေခြင်းအစရှိသောကိစ္စမှကင်းသည်။ န၊ မဟုတ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကေသနစန္ဒေဒနပတ္တစိဝရကမ္မာဒိ၊ ဆံရိတ်ခြင်းလက်သည်းဖြတ်ခြင်း သပိတ်သင်္ကန်းမှုအစရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမဏဓမ္မကိစ္စပရော၊ ရဟန်းတို့ ပြုလျင့်အပ်သောတရားလျှင် အလွန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သလ္လဟုကာ၊ ပေါ့သော၊ ဂုတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သလ္လဟုကဂုတ္တိ၊ သလ္လဟုကဂုတ္တိမည်၏၊ ဧကေစ္စာအချို့သော၊ ဗဟုဘဏ္ဍိကာဘိက္ခု၊ များစွာသော ပရိက္ခရာရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဒိဿ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ပက္ကမနကာလေ၊ သွားသောကာလ၌၊ ဗဟုပတ္တစိဝရ၊ ပစ္စတ္တရဏ တေလ ဂုဏ္ဍာဒိပဟာနေနဝိ၊ များစွာသော သပိတ်သင်္ကန်းအခင်းကော်စော ဆီ တင်လဲအစရှိသည်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်လည်း၊ သိသဘာရကမ္ဘိဘာရာဒိဟိ၊ ဦးခေါင်းရှက်သောဝန် ခါးစောင်းတင်သောဝန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥစ္စာရာပေတွာ၊ ရွက်ဆောင်စေ၍၊ ပက္ကမတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပ္ပပရိက္ခာရော၊ နည်းသောပရိက္ခရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတ္တစိဝရာဒိအဋ္ဌသမဏပရိက္ခာရမတ္တမေဝ၊ သပိတ်သင်္ကန်းအစရှိသောရဟန်းတို့၏ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးအတိုင်းအရှည်ကိုသာလျှင်၊ ပရိဟရတိ၊ သွားရာလောင်၏၊ ဒိဿပက္ကမနကာလေ၊ အရပ်မျက်နှာသွားသောကာလ၌၊ ပက္ခိသကုဏောဝိယ၊ အတောင်ဖြင့်ပျံသောဌာန်ကဲ့သို့၊ သမာဒိယေဝ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊ သွား၏၊ ဧဝံပေါ၊ ဤသို့သောစရှိသောရဟန်းကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ သလ္လဟုကဂုတ္တိတိ၊ သလ္လဟုကဂုတ္တိဟူ၍၊ ခေမိပ္ပတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သန္တုနိ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိန္ဒြိယော၊ သန္တိန္ဒြိယမည်၏၊ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏာဒိသု၊

၄၇၆

သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ဣဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌၊ရာဂါဒိဝသေန၊ရာဂအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊
 အနုဒ္ဓတိန္ဒြေယော၊မတုန်လှုပ်သောအုဋ္ဌေရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆို
 လိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ နိပကောတိ၊နိပကောဟူသည်ကား၊ ဝိညာ၊သိဗ္ဗာ
 သော၊ဝိဘာဝီ၊ထင်ရှားသော၊ ပညာဝါ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သိလာနုရက္ခ
 ဏပညာယစ၊သိလာကိုဆောက်တည်ခြင်းပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ စိဝရာ
 နိဝိစာရဏပညာယစ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်ကိုစီရင်သော ပညာနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ အာဝါသာဒိသတ္တသပ္ပာယပရိဇနန ပညာယစ၊ ကျောင်းအစရှိ
 သောရနစ်ပါးသော သပ္ပာယကိုသိသောပညာနှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်
 တည်း၊ ပဝဗ္ဗော၊ကိုယ်နှုတ်နှလုံးတို့ဖြင့်ခိုက်တိုက်သည်၊ န၊မဟုတ်၊ဣတိ
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ အပ္ပဝဗ္ဗော၊ အပ္ပဝဗ္ဗမည်၏။ အဋ္ဌဋ္ဌာနေန၊ ရှစ်ဋ္ဌာနရှိ
 သော၊ ကာယပါဂဗ္ဗိယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊
 စတုဋ္ဌာနေန၊လေးဋ္ဌာနရှိသော၊ဝါစာပါဂဗ္ဗိယေနစ၊နှုတ်ဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်း
 မှလည်းကောင်း၊အနေကဋ္ဌာနေန၊မျှားသောဋ္ဌာနရှိသော၊မနောပါဂဗ္ဗိယေန၊
 နှလုံးဖြင့်ခိုက်တိုက်ခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ရဟိတော၊ကင်း၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ရှစ်ဋ္ဌာနရှိသော၊ကာယပါ
 ဂဗ္ဗိယံနာမ၊ကာယပါဂဗ္ဗိယတရားမည်သည်ကား၊သံဃာဂဏပုဂ္ဂလသော
 ဇနဿာယ ဇန္တာဘရဟ္မာနတိတ္ထတိက္ခာစာမပုဂ္ဂန္တရဗ္ဗေဝေသနေသု၊
 သံဃာကိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ဆွမ်းစားစရပ် ဇရုံးအိမ်ရေးချိုးအိမ်ဆွမ်းခံရာခမီးရှာ
 တွင်းဝင်သော အခါတို့၌၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အပ္ပတိ ဂူပကရဏံ၊
 မလျောက်ပတ်သည်ကိုပြုခြင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ဤမလျောက်ပတ်သောအမှု
 သည်၊ သေယျဏာကတမံ၊ အတယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဝ၊ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဧကဗ္ဘော၊အချို့သောရဟန်းသည်၊ သံဃာမဇ္ဈော၊ သံဃာတော်၏
 အလယ်၌၊ပဏ္ဍတ္တိကာယဝါ၊အာယောဂပတ်ဖွဲ့၍လည်း၊ နိသီဒတိ၊နေ၏။
 ပါဒေ၊ခြေ၌၊ ပါဒံ၊ခြေကို၊ဩဒဟိတွာစ၊တင်၍လည်း၊ နိသီဒတိ၊နေ၏။ ဧဝ
 မာဒိ၊ဤသို့အစရှိသောအမှုသည်၊ ကာယပါဂဗ္ဗိယံနာမ၊ ကာယပါဂဗ္ဗိယ
 မည်၏။ တံထာ၊ထိုအတူ၊ ဝုပ္ပဟရေ၊ထိတင်းကြီးပေသော၊ ဝုပ္ပလေ၊ပုဂ္ဂိုလ်အထံ
 ၌၊နိသီဒတိ၊နေ၏။ ဘောဇနဿာလာယံပန၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌ကား၊ ဝုဒ္ဓါနံ၊
 ထိတင်းကြီးသောသူတို့အား၊ အာသနံ၊နေရာကို၊ နဒေတိ၊မပေး၊ နဝါနံ၊

သီတင်းငယ်တို့အား။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်၊ ပဋိပသဟာတိ၊ မြစ်၏၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ အန္တရဗေဒ၊ ဇရုံးအိမ်၌၊ ဝုဒ္ဓေဝ၊ သီတင်းကြီးတို့ကိုလည်း၊ ဧတ္ထ၊
ဤအခါ၌၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ၊ အဂ္ဂိဇလနာဒိနိ၊ မီးညှို့ခြင်းအစရှိသည်
တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သိဒ္ဓါနတိဧတ္ထေ၊ ရေချိုးရာဆိပ်၌လည်း၊ ဗဟရောတိ
သီတင်းငယ်ဟူ၍၎င်း၊ ဝုဒ္ဓေါတိ၊ သီတင်းကြီးဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပမာဏံ
ပမာဏာကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အာဂတပဋိပါဒိယာ၊ ရောက်လာသော
အစဉ်ဖြင့်၊ နှာလိတဗ္ဗံ၊ ရေချိုးအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဒံ ယံဣဒံစနံ၊
(၁) အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ တံပိ၊ ထိုအမိန့်တော်ကိုလည်း၊
အနာဒိယန္တော၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ အာဂတိန္တော၊ လာ
၍၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ဝုဒ္ဓေဝ၊ သီတင်းကြီးတို့ကို
လည်းကောင်း၊ နဝေဝ၊ သီတင်းငယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာစတိ၊ တား
မြစ်နှိပ်စက်၏၊ သိက္ခာစာရမဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းခံရာခရီး၌၊ အဂ္ဂါသနအပ္ပေါဒကအဂ္ဂ
ပိဏ္ဍတ္တံ၊ နေရာဦးရေဦးဆွမ်းဦးအလို့ငှါ၊ ဝုဒ္ဓါနံ၊ သီတင်းကြီးတို့၏၊ ပုရတော
ရှေးမှ၊ ဗာဘာယ၊ လက်ရုံးဖြင့်၊ ဗာဟံ၊ လက်ရုံးကို၊ ပဟရန္တော၊ ခိုက်တိုက်
လျက်၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ အန္တရဗေဒပုဗ္ဗေဝသနေဝ၊ ရွာတွင်းဝင်သောကာလ
၌လည်း၊ ဝုဒ္ဓါနံ၊ သီတင်းကြီးတို့၏၊ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပထိသတိ၊ ဝင်၏၊
ဗာရေဟိ၊ သီတင်းငယ်တို့မှ၊ ကာယကိဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ကစားခြင်းကို၊
ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဧဝမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောအမှုသည်၊ ကာယပါဂဗ္ဗိ
ယိနာမ၊ ကာယပါဂဗ္ဗိယမည်၏၊ စတုဥ္ဗာနံ၊ လေးဥာနရှိသော၊ ဝစီပါဂဗ္ဗိပံနာ
မ၊ ဝစီပါဂဗ္ဗိယမည်သည်ကား၊ သံဃာဂဏသုဂ္ဂလအန္တရဗေဒရေသု၊ သံဃာ
ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ရွာတွင်းအရပ်တို့၌၊ အပ္ပတိရူပဝါစာနိစ္ဆာရဏံ၊ မရောက်
ပတ်သောစကားကိုမြှောက်ဆိုခြင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ သေယျတာ
ကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
သောရဟန်းသည်၊ သံဃာမေတ္တေ၊ သံဃာတော်၏အလယ်၌၊ အနာပုစ္ဆာ၊
သီတင်းကြီးအားမပန်ကြားဘဲ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊
ဂဏေဝ၊ ဂိုဏ်း၌ လည်းကောင်း၊ ဝုဒ္ဓတရပုဂ္ဂလေဝ၊ သီတင်းကြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း၊ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘာသ
တိ၊ ဟော၏၊ တတ္ထေ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်မည့်။ ပြဿ
နာကို၊ ဝုဒ္ဓော၊ မေးအပ်သောရဟန်းသည်၊ ဝုဒ္ဓတရံ၊ သီတင်းကြီးရဟန်းကို၊
အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ၊ ပိဿန္တေတိ၊ ပြောဆို၏၊ အန္တရဗေဒပုဗ္ဗေ၊ ရွာတွင်း

၄၂၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ဦးကား၊ ဣတ္ထံနန္ဒာမေန၊ ဤအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်စားဘွယ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ယာဂ၊ ယာဂသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
 လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော
 မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒဿသိ၊ လှူလတ္တံ့နည်း၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကို၊ ခါဒဿသိ၊ ခဲရအံ့နည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဘုဒ္ဓိဿသိ၊ စားအံ့
 နည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဂိရိဿသိ၊ သောက်ရအံ့နည်း၊ ဣတိဝေမာဒိံ၊ ဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတတ်၏၊ အနေကဋ္ဌာနံ၊ မျှခဲသောဋ္ဌာန
 ရှိသော၊ မနောပါဂဗြိယံနာမ၊ မနောပါဂဗြိယမည်သည်ကား၊ တေသုတေသု
 ဋ္ဌာနေသု၊ ထိုထိုသော အရာတို့၌၊ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊
 အဇ္ဈာစာရံ၊ လွန်ကျူးခြင်းသို့၊ အနာပဇ္ဇိတွာဝ၊ မရောက်စေမူ၍သာလျှင်၊
 မနဿာဝေ၊ နှလုံးဖြင့်သာလျှင်၊ ကာမဝိတက္ကာဒိ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသော၊
 နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ အပ္ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်
 သောအကြံကို၊ ဝိတက္ကနံ၊ ကြံခြင်းသည်၊ မနောပါဂဗြိယံနာမ၊ မနောပါဂဗြိ
 ယမည်၏၊ ကုလေသွနနုဂိဇ္ဈေတိ၊ ကုလေသွနနုဂိဇ္ဈေဟူသည်ကား၊ ယာနိ
 ကုလာနိ၊ အကြင်အမျိုးတို့ကို၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ရောက်ပေါက်၏၊ တေ
 သု၊ ထိုအမျိုးတို့၌၊ ပစ္စယတဏှာယဝါ၊ ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော တဏှာဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အနန္တလောမိက ဂိဟိသံသပ္ပဝသေနဝါ၊ တရားနှင့် မလျော်
 သည်ဖြစ်၍လူတို့နှင့်ပေါင်းတော်ဦးနှောခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနန္တဂိဇ္ဈေ၊
 တပ်မက်မောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဟဝါသော၊ အတူတကွနေသည်၊
 န၊ မဟုတ်၊ သဟနန္တိ၊ အတူတကွနှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သုခိတေ
 သု၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်တို့၌၊ သုခိတော၊ အတူတကွချမ်းသာခြင်းရှိသည်
 န၊ မဟုတ်၊ ဒုက္ခိတေသု၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်တို့၌၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိ
 သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စကရဏီ
 ယေသု၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်လျောဝံ၊ လုံ
 လနှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိသမ္ပါဂါယာယ၊ ဤဂါယာ၏၊ သုဝစောစသော
 တိဇ္ဇေ၊ သုဝစောစသဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ အဿာတိဝစနံ
 အဿဟူသောသဒ္ဓါကို၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သန္တု၊ သာကောစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်း၊ အဿဘဝေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုဘရောစ၊ ကျွေးမွေးလွယ်သည်လည်း၊ အဿဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေတ္တံ၊
ထိုးထွင်းသိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမဿ၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ တဒဓိကမာယာ
ဝါ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါလည်း၊ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိတုကာမဿ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
သော၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအသးဖြင့်၊ အာရဉ္ဇကဿ၊ တောကျောင်း၌
နေသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ တဒုတ္တရိပိ၊ ထိုတက်အလွန်လည်းဖြစ်
သော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ အာစိက္ခိတွာ၊ ကြားတော်မူခဲ့ပြီးသည်
ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အကရဏီယမ္ပိ၊ မပြုအပ်သော ကိစ္စကိုလည်း၊
အာစိက္ခိတုကာမော၊ ကြားတော်မူလို၍၊ နစုဒ္ဒမာစရေကိဗ္ဗိ ယေနိဗ္ဗညူ
ပရေဥပဝဇေယျန္တိ၊ နစုဒ္ဒမာစရေကိဗ္ဗိယေနိဗ္ဗညူပရေဥပဝဇေယျံဟူ၍၊
ဣဝံဥပဓုဂါထံ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊
တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဝံကရဏီယံ၊ ဤသို့သောပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
သောရဟန်းသည်၊ ယံတံကာယဝစိ မင်္ဂနာဒုစ္စရိတံ၊ အကြင်ကိုယ်နှုတ်
နှုတ်လုံး၌ဖြစ်သောဒုစရိုက်ကို၊ ခုဒ္ဒိယာမကန္တိ၊ အယုတ်ဖြစ်သောအကျင့်ဟူ
၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံခုဒ္ဒံ၊ ထိုယုတ်မာသောအကျင့်ကို၊ နစသမာစာရေ၊
မကျင့်၊ အသမာစရန္တော၊ မကျင့်သောရဟန်းသည်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊
ဩဇ္ဇာရိတံ၊ ရှုန့်ရင်းသောအကျင့်ကို၊ ကိံပန၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊
ကိဗ္ဗိ၊ ပိုးစဉ်းမျှ၊ နသမာစာရေ၊ မကျင့်ရာ၊ အပ္ပမတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ အ
နုမတ္တံပိ၊ မြို့လုံးမျှကိုလည်း၊ နစသမာစာရေ၊ မကျင့်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
သမာစာရေ၊ ကျင့်မိလေသည်ရှိသော်၊ သန္တိဋ္ဌိကမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌
သာလျှင်၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ယေနိဗ္ဗညူပရေဥပဝဇေယျန္တိ၊ ဣမိနာ၊ ယေန
ိဗ္ဗညူပရေဥပဝဇေယျံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤပါဌ်၌
ကား၊ အဝိညူ၊ မလိမ္မာကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဥပဝဇေယျံ၊ ဝှစ်စွဲကုန်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမာ
ဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုမလိမ္မာသော သူတို့သည်၊
အနဝဇ္ဇဝါ၊ အပြစ် မရှိသည်ကိုလည်း၊ သာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ရှိ၏ ဟူ၍၊
ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ သာဝဇ္ဇဝါ၊ အပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း၊ အနဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်
မရှိဟူ၍၊ ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇဝါ၊ အပြစ်အနည်းငယ်ကိုလည်း၊
မဟာသာဝဇ္ဇန္တိ၊ အပြစ်ကြီး၏ဟူ၍၊ ကရောန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ ဝိညူဝေပန၊
လိမ္မာသော ပညာရှိတို့သည် သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်

သောစကားပမာဏကိုသာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုပညာ
ရှိတို့သည်၊ အနုဝိစ္စ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍၊ ပရိယောဂါဟေတွာ၊ သိမ်းပိုက်၍၊
အဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းငှါမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဝဏ္ဏံ၊ ကျေး
ဇူးမရှိသောစကားကို၊ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ ခြီးမွမ်းခြင်း
ငှါမထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဝိညူပရေတိ၊ ဝိညူပရေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ကဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာဟိအစုတေယျဂါယသံဝိ၊ ဤနှစ်ဂါ
ထာခွဲတို့ဖြင့်၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အတိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်း
သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမဿ၊ နေခြင်းငှါအလိုရှိသော၊ တဒဓိဂမယဝါ၊ ထို
နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါလည်း၊ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိတုကာမဿ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊
ဝိသေသတော၊ အတူးအားဖြင့်၊ အာရုညကဿ၊ တောကျောင်းဆောက်
တည်သောဟုန်းအား၊ အာရုညကထိသေန၊ တောကျောင်းလျှင်အရင်းရှိ
သဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟရိတုကာမာနံ၊ နေ
ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ ခပ်သိမ်းသောဟုန်းတို့အားလည်း၊
ကရုဏီယာကရုဏီယတေဒံ၊ ပြုအပ်သောတရားမပြုအပ်သောတရားလျှင်
အပြားရှိသော၊ ကမ္မဋ္ဌာနုပစာရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဥပစာကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တဿဓေဝတာ
ကယဿ၊ ထိုနတ်တို့သည်ချောက်ချားအပ်သောဘေးကို၊ ပဗ္ဗိဃာတာယ၊
ပယ်ဖျောက်သဖြင့်၊ ပရိတ္တတ္ထဉ္စ၊ အရံအတား အလိုငှါ လည်းကောင်း၊
ဝိပဿနာပါဒကဏ္ဍာနဝသေန၊ ဝိပဿနာပါဒကချာန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာ
နဂဟဏတ္ထဉ္စ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယူစိမ့်သောငှါလည်းကောင်း၊ သုခိနောဝါခေမိ
နောဝါတိအာဒိနာနယေန၊ သုခိနောဝါ ခေမိနောဝါဤသို့အစရှိသောနည်း
ဖြင့်၊ မေတ္တကထံ၊ မေတ္တတရားစကားကို၊ ကထေတုံ၊ ဟောတော်မူအံ့သော
ငှါ၊ အာရုဇ္ဈေ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သုခိနောဝါ၊
သုခိနောဟူသည်ကား၊ သုခသမပီနော၊ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်
ခေမိနောဝါ၊ ခေမိနောဟူသည်ကား၊ ခေမဝဇ္ဇော၊ ဘေးမရှိကုန်သည်၊ အဘ
ယာ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်၊ နိရုပ္ပဒေါ၊ ဥပ္ပဒေါမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်
စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသည်ကား၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊
သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူသည်ကား၊ ပါဏိနော၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါ
တို့သည်၊ သုခိတတ္တာတိ၊ သုခိတတ္တာဟူသည်ကား၊ သုခိတဝိတ္တာ၊ ချမ်း

သာသောဝိတ်ရှိကုန်သည်။ ဧတ္ထစ၊ ဤသုခိတတ္ထာဟူသောဝုဒ္ဓိကား။ ကာ
 ယိကေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သုခေန၊ ချမ်းသာဖြင့်။ သုခိနော၊ ချမ်းသာခြင်း
 ရှိကုန်သည်။ မာနသေန၊ ဝိတ်ဖြင့်။ သုခိတတ္ထာ၊ ချမ်းသာသောဝိတ်ရှိကုန်
 သည်။ တဒုဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးသောဝုဒ္ဓိဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗဘယုပဒ္ဒဝရိကမေ
 နဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောတေးဥပဒ္ဒဝေါဟုကင်းသဖြင့်လည်း။ ခေမိနောဝါ၊ တေး
 မရှိသည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကဿာပန၊ အဘယ်
 ကြောင့်ကား။ ဧတံ၊ ဤသုခိနောဝါခေမိနောဝါဟူသောစကားကို။ ဂုတ္တံ၊ မိန့်
 တော်မူအပ်လေသနည်း။ ဟူမူကား။ မေတ္တာဘာဝနာကာရ၊ ဒဿနတ္ထံ၊
 မေတ္တာပွားစိန်သော အခြင်းအရာကိုပြအံ့သောငှါ။ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်
 ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မေတ္တာ၊ မေတ္တာကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝတဗ္ဗော၊ ပွားစေအပ်
 ၏။ သဗ္ဗသတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနောဝါ၊ ချမ်းသာ
 ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း။ ခေမိနောဝါ၊ တေးမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်
 သတည်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ သုခိတတ္ထာ၊ ချမ်းသာသောဝိတ်ရှိ
 ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဥပစာရတော၊ ဥပစာရမှ။ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လောက်။
 အပ္ပနာကောဋီ၊ အပ္ပနာအဆုံးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်။ သံ
 ခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ ဒေသတော
 ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝိတ္ထာရတောဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်
 လည်း။ တံ၊ ထိုမေတ္တာပွားခြင်းကို။ ဒေသတံ၊ ပြတော်မူအံ့သောငှါ။ ယေကေ
 စိတိဂါထာနွယံ၊ ယေကေစိဟူသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို။ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူပေ၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား။ ဝုထုတ္တာရမ္ပဏေဟိ၊ များ
 သောသဘောရှိသောအာရုံတို့ဖြင့်။ ပရိဝိတံ၊ လေ့ကျက်အပ်သော။ ဝိတ္တံ၊
 ဝိတ်ကို။ ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှအကျဉ်းရုံးသဖြင့်သာလျှင်။ ဧကေတ္တံ၊ တပေါင်း
 တည်းအဖြစ်၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သဗ္ဗာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။
 အာရမ္မဏပဝောဒံပန၊ အာရုံ၏အပြားသို့ကား။ အနုဂစ္ဆာ၊ အစဉ်အတိုင်း
 လျှောက်၍။ ကမေနေဝ၊ အစဉ်သဖြင့်သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သဗ္ဗာတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဿာဝါထာဝရာဝါ
 တိဒုကတ္တိကပ္ပဘောဒေ၊ တဿာဝါထာဝရာဝါဟူသော ဒုကတိကအပြားရှိ
 ကုန်သော။ အာရမ္မဏ၊ အာရုံတို့သို့။ အနုဂစ္ဆာ၊ အစဉ်အတိုင်းလျှောက်၍။
 သဗ္ဗာပနတ္ထံပိ၊ ကောင်းစွာတည်စိန်သောငှါလည်း။ ယေကေစိတိဂါထာ

၄၇၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

နှယ်၊ ယေကေမိဟူသောဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ပေ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယံအာရမ္မဏံ၊
 အကြင်အာရုံသည်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား၊ တတ္ထ၊ ထိုထင်သောအာရုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 စွာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ
 တိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယံအာရမ္မဏံ၊
 အကြင်အာရုံသည်၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်ရှားသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံ၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ သဏ္ဌာ
 ပေတုကာမော၊ ကောင်းစွာထားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿာဂါထာဝရောဂါ
 တိရုက္ခာဏာရမ္မဏာပုဏ္ဏေဒိပကံ၊ တဿာဂါထာဝရောဂါဟူသောဒုကတိက
 အာရုံအပြားကိုပြုတတ်သော လက္ခဏာရှိသော၊ ယေကေမိတိ၊ ယေကေမိ
 ဟူသော၊ ဣမံဂါထာနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ပေ၏။ ဟိဝိတ္ထာရုပ္ပိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤယေ
 ကေမိအစရှိသောဂါထာ၌၊ ထာဝရဒုကံ၊ ထာဝရဒုကလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာ
 ဒိဋ္ဌဒုကံ၊ ဒိဋ္ဌအဒိဋ္ဌဒုကလည်းကောင်း၊ ခုရသန္တိကဒုကံ၊ ခုရသန္တိကဒုက
 လည်းကောင်း၊ ဘူတသန္တဝေသိဒုကံ၊ ဘူတသန္တဝေသိကဒုက လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒုကာနိ၊ ဒုကတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိဃာဒိဟိ၊ ဒိဃာအစရှိကုန်သော၊ သဟိပဒေဟိစ၊
 ခြောက်ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ မဇ္ဈိမပဒဿ၊ မဇ္ဈိမပုဒ်၏။ တိသု၊ သုံးပုဒ်တို့၌၊
 ယောဇေတွာ၊ တွေ့ယှဉ်၍၊ အဏုကပဒဿစ၊ အဏုကပုဒ်၏လည်း၊ နိသု၊
 နှစ်ပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်တွဲ၍၊ တိကေသုစ၊ တိက်တို့၌လည်း၊ အတ္ထ
 သန္တဝေတော၊ အနက်ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်၊ ဒိဃာရဿမဇ္ဈိမတိကံ၊ ဒိဃာ
 ရဿမဇ္ဈိမတိကဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မဟန္တာဏုကမဇ္ဈိမတိကံ၊ မဟန္တာ
 အဏုကမဇ္ဈိမတိကဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထူလာဏုကမဇ္ဈိမတိကံ၊ ထူလာ
 အဏုက မဇ္ဈိမတိကဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောတိကေ၊
 သုံးချက်သောအတိက်တို့ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊
 ယေကေမိတိပဒံ၊ ယေကေမိဟူသောပုဒ်သည်၊ အနဝေသသဝစနံ၊ အကြွင်း
 မရှိသောပုဒ်တည်း၊ ပါဏာဇေ၊ အသက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်သာ
 လျှင်၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်ကုန်၏။ ပါဏာဘူတာ၊ အသက်ရှိသောသတ္တဝါ
 တို့သည်သာလျှင် ဘူတမည်ကုန်၏။ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ယေ
 သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပါဏန္တိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့်ပြည့်

စုံကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပါ
 ကာ၊ ပါဏမည်ကုန်၏။ ဧတေန၊ ထိုပါဏာဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဿာသ
 ပဿာသ ပဋိပဒ္ဓေ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်နှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ
 ဝေါကာရသတ္တေ၊ ပဉ္စဝေါကာရသတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူတော်မူ၏။
 တဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတာ၊ ဘူတမည်
 ကုန်၏။ ဧတေန၊ ထိုဘူတသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဧကဝေါကာရစတုဝေါကာရသတ္တေ၊
 ဧကဝေါကာရသတ္တဝါ စတုဝေါကာရ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ
 တော်မူ၏။ အတ္ထိတိ၊ အတ္ထိဟူသည်ကား၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထင်
 ရှားရှိကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေကေဝိပါဏာဘူတတ္ထိတိ ဣမိနာဝစနေန၊ ယေ
 ကေဝိပါဏာဘူတတ္ထိဟူသော ဤစကားဖြင့်၊ ဒုကတိကေဟိ၊ ဒုကဝါရတိ
 ကဝါရတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟေတဗ္ဗေ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ကေန္တိ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်ကို၊
 ဒေသတော၊ ပြတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ တဿဝါ၊ သေဘေးကို ထိတ်လန့်ကုန်သည် လည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ထာဝရာဝါ၊ သေဘေးကိုမထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အမြဲတည်
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ တေ
 သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်
 သည်၊ တဝန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာဒုကေန၊ ဤဒုက်
 ဖြင့်၊ သံဂဟေတော၊ သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌၊ ယေ
 သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ တသန္တိ၊ ထိတ်လန့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တဿ၊ တသမည်
 ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤတသဟူသောစကားသည်၊ သတဏှာနဉ္စ၊ တဏှာလောဘာ
 ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဘယာနဉ္စ၊ ဘေးကိုကြောက်ခြင်းရှိသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ ယေပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တိဉ္စန္တိ၊ မကြောက်သည်ဖြစ်
 ၍အမြဲတည်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ထာဝရော၊ ထာဝရမည်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤထာဝရဟူသောစကားသည်၊
 ပဟိနတဏှာဂမနာနံ၊ တဏှာလောဘကိုပယ်၍သွားကုန်သော၊ အရဟံ
 အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ တေသံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ အဝသေသံ၊ အကြွင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အနဝသေသာ၊ အနဝသေသမည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံ

၄၀၄ သုတ္တန်ပါတ်အဗ္ဗကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဒုတိယဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာ၏၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ ယဉ္စ၊ အကြင်သဗ္ဗေ
 သတ္တာဘဝန္တ၊ သုခိတတ္တာဟူသောဝုန်ကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တံ၊ ထို
 ဝုန်ကို၊ သဗ္ဗဒုကတိကေတိ၊ အလုံးစုံသောဒုက်တိက်တို့၌၊ သဗ္ဗန္တိတဗ္ဗံ၊
 စပ်အပ်၏၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏဘူတာ၊ ထွက်သက်ဝင်
 သက်၌ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်တတ်ကုန်သော၊ တသဝါ၊ သေစေးကို
 လည်းကြောက်တတ်ကုန်သော၊ ထာဝရာဝါ၊ သေစေးကိုလည်းမကြောက်
 သည်ဖြစ်၍အမြဲတည်ကုန်သော၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်း
 သာသောကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ယာဝ၊
 အကြင်ရွှေလောက်၊ ဒိဃာဝါ၊ ဒိဃာဝါဟူသော ဝုန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 သမ္ဘဝေသိဝါ၊ သမ္ဘဝေသိဟူသောဝုန်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုရှေးအတူ၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသတ္တာ၊
 ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်၊
 ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒိဃာရဿ
 မဇ္ဈိမဒိတိကတ္တယဒိပကေသု၊ ရှည်သောကိုယ် တိုသောကိုယ်အလတ်
 သောကိုယ်အစရှိသည်တို့ကို ဖြတ်တတ်သော ဝုန်တို့တွင်၊ ဒိဃာဝါတိအာ
 ဒိသု၊ ဒိဃာဝါ ဤသို့အစရှိသောဝုန်တို့၌၊ ဒိဃာတိ၊ ဒိဃာဟူသည်ကား၊
 ဒိဃတ္တဘာဝါ၊ ရှည်သောကိုယ်အတ္တဘောရှိကုန်သော၊ နာဂမစ္ဆဂေါဓာ
 ဒယော၊ နဂါးငါးဖွတ်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ နာဂါနံ၊ နဂါးတို့၏၊
 အတ္တဘာဝါ၊ ကိုယ်အတ္တဘောတို့သည်၊ အနေကဗျာမသတပ္ပမာဏာပိ၊
 အလံတရာမကပမာဏရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မစ္ဆဂေါ
 ဓာဒိနံ၊ ငါးဖွတ်အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္တဘာဝါ၊ ကိုယ်အတ္တဘောတို့သည်၊
 အနေကယောဇနပ္ပမာဏာပိ၊ တံယူဇနာမကသော ကိုယ်ပမာဏ ရှိကုန်
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟန္တာတိ၊ မဟန္တာဟူသည်ကား၊
 ဇေယျေ၊ ရေ၌၊ ကမ္ဘပါဒယော၊ လိပ်အစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မဟန္တတ္တ
 ဘာဝါ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ ထဇေ၊ ကြည်း၌၊ ဟတ္ထိနာဂါဒယော၊
 ဆင်နဂါးအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မဟန္တတ္တဘာဝါ၊ ကြီးသောအတ္တ
 ဘောရှိကုန်၏၊ အမနုဿသု၊ ဘီလူးတို့၌၊ ဒါနဝါဒယော၊ ဒါနဝအစရှိသော

ဘိလူးတို့သည်၊ မဟန္တတ္တဘဝါ၊ ကြီးသောအတ္တဘဝါရှိကုန်၏။ အတ္တဘဝါ
 နံ၊ အတ္တဘောရှိသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ရာဟု၊ အသုရိန်နတ်သည်၊ အဂ္ဂိအဂ္ဂေါ
 ကြီးသော ကိုယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟစ၊ ဟောလည်း ဟော၏။ ဟိ
 ဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုရာဟုအမည်ရှိ
 သောအသုရိန်နတ်၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်အတ္တဘောသည်၊ ဥဗ္ဗေနေ၊ အမြင့်
 အစောက်အားဖြင့်၊ စတ္တာရိယောဇနသဟဿာနိ၊ ယူဇနာလေးသောင်း
 တို့တိုင်တိုင်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာရှစ်ရာတို့တိုင်
 တိုင်လည်းကောင်း၊ ဗဟု၊ လက်စုံသည်၊ ဣဒယယောဇန သတပရိမာ
 ဏာ၊ တရာတဆဲ့နှစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ကမုကန္တရာ၊ မျက်မှောင်
 နှစ်ဘက်တို့၏အကြားတို့သည်၊ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိ
 ကုန်၏။ တဿစ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိသန္တရိကာ၊ လက်ချောင်း
 အကြားတို့သည်၊ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ပမာဏရှိကုန်၏။
 ဟတ္ထတလ၊ လက်ဝါးအပြင်တို့သည်၊ နွေယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာ
 နှစ်ရာရှိကုန်၏။ မဇ္ဈိမာတိ၊ မဇ္ဈိမာဟူသည်ကား၊ အသင်္ဂေါမဟိ သဿုကာ
 ရာဒီနံ၊ မြင်းနွားကျွဲဝက်အစရှိသောသတ္တဝါတို့၏၊ အတ္တဘဝါ၊ အတ္တဘော
 တို့သည်၊ မဇ္ဈိမာ၊ အလတ်သော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရဿကာတိ၊
 ရဿကာဟူသည်ကား၊ တာသုတာသုဇာတိသု၊ ထိုထိုသောအမျိုးဇာတိ
 တို့၌၊ ဒိဃမဇ္ဈိမေဟိ၊ ရှည်သောသတ္တဝါအလတ်သောသတ္တဝါတို့မှ၊ ဩမ
 ကပ္ပမာဏာ၊ ယုတ်လျော့သောပမာဏရှိကုန်သော၊ ဝါမနာဗယော၊ ကွသော
 ကိုယ်အစရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ရဿကာ၊ ထိုကွသော
 ကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။ အဏုကာတိ၊ အဏုကာဟူသည်
 ကား၊ မံသစက္ခုဿ၊ မံသစက္ခု၏၊ အဂ္ဂေါစရာ၊ အာရုံမဟုတ်ကုန်သော၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသယာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၏အာရုံဖြစ်ကုန်၍၊ ဥဗ္ဗကာဒိသု၊ ရေအစရှိသည်
 တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သုရမတ္တဘဝါ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့သောကိုယ်ရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဏုကာ၊ အဏုကသတ္တဝါမည်
 ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥကာဗယော၊ သန်းအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊
 အဏုကာ၊ အဏုကသတ္တဝါမည်ကုန်၏။ အပိစအပရောနယော၊ နည်း
 တပါးကိုလည်းမယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ တာသုတာသုဇာတိသု၊
 ထိုထိုသို့သောအမျိုးဇာတိတို့၌၊ မဟန္တမဇ္ဈိမေဟိစ၊ အကြီးအလတ်တို့မှ
 လည်းကောင်း၊ ဝုလမဇ္ဈိမေဟိစ၊ ဝုသောကိုယ် အလတ်ရှိသောကိုယ်
 တို့မှလည်းကောင်း၊ ဩမကပ္ပမာဏာ၊ ယုတ်လျော့သော ပမာဏရှိကုန်

၄၀၆ သုတ္တန်ပါတ်အဓိကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာ
ထံသတ္တဝါတို့ကို၊ အဏုကာတိ၊ အဏုကသတ္တဝါတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏၊ ထူလာတိ၊ ထူလာဟူသည်ကား၊ ပရိမဏ္ဍလတ္တဘာဝံ၊ လုံး
သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ မဇ္ဈကုမ္ပသိပ္ပိ ကသမ္ပုကာဒယော၊ ငါးလိပ်ခရု
ယောက်သွားအစရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ထူလာ၊ ထူလ
သတ္တဝါမည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဟိတိကေဟိ၊ သုံးချက်သောတိက်တို့
ဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့
ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြထောင်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌာယေဝအဒိဋ္ဌာတိ
အာဒိတိ၊ ဒိဋ္ဌာယေဝအဒိဋ္ဌာ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ တိဟိဒုကေဟိဝိ၊ သုံး
ချက်သောဒုက်တို့ဖြင့်လည်း၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ သံဝဟေတွာ၊ သိမ်း
ပိုက်၍၊ ဒေသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဝဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
ဒိဋ္ဌာတိ၊ ဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ စက္ခု၊ သာ၊ စက္ခုပသာဒအား၊ အာပါတံ၊ ရှေးရှုထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတဝ
သေန၊ ချောက်လာဘူးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မြင်ဘူးအပ်သောသတ္တ
ဝါတို့မည်ကုန်၏၊ အဒိဋ္ဌာတိ၊ အဒိဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်
သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရသမုဒ္ဓပရသေလပရဝတ္ထဝါဠာဒီသု၊ သမုဒ္ဓရာ၏တ
ဘက်ဟောင်း၏ ကဘက်စကြာပဠာ၏ တဘက်တို့၌၊ ဌိတာ၊ တည်သော
သတ္တဝါတို့သည်၊ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်ဘူးသော သတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ ယေဝဒု
ရေဝသန္တိ အဝိဒ္ဓရေတိဣမိနာပနဒုကေန၊ ယေဝဒုရေဝသန္တိ အဝိဒ္ဓရေဟူသော
ဤဒုက်ဖြင့်ကား၊ အတ္တနောအတ္တဘာဝဿ၊ မိမိအတ္တဘော၏၊ ဒုရေစ၊ ဝေး
သောအရပ်၌၎င်း၊ အဝိဒ္ဓရေစ၊ နီးသောအရပ်၌၎င်း၊ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော၊
သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ အပဒန္တိပဒ
ဝသေန၊ အခြေမရှိသောသတ္တဝါအခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၏အ
စွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာ
ယေ၊ ကိုယ်၌၊ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိဒ္ဓရေ၊
အနီး၌၊ ဝသန္တေ၊ နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ ဗဟိကာယေ၊ ကိုယ်၏အပ
၌၊ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုရေ၊ ဝေးသောအ
ရပ်၌၊ ဝသန္တေ၊ နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အန္တော
ဥပစာရေ၊ ဥပစာ၏အတွင်း၌၊ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊
အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌၊ ဝသန္တေ၊ နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏၊ ဗဟိဥပစာရေ၊
ဥပစာ၏အပ၌၊ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒုရေ၊ ဝေးသော

အရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေသောသတ္တဝါတို့မည်ကုန်၏။ အန္တောရိယာရေစ။
 ကျောင်း၏အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဂါမေစ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ဇနပဒေ
 စ၊ ဇနပုဒ်၌လည်းကောင်း၊ နိဂမေစ၊ နိဂုံး၌လည်းကောင်း၊ ဒီပေစ၊ ကျွန်း၌
 လည်းကောင်း၊ စက္ကဝါဠေစ၊ စက်ကြာဝဠာ၌လည်းကောင်း၊ ဝသန္တာ၊ နေ
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ အနီး၌၊ ဝသန္တိ၊ နေသောသတ္တဝါတို့
 မည်ကုန်၏။ ပရစက္ကဝါဠေ၊ တပါးသောစက်ကြာဝဠာ၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်
 သောသတ္တဝါတို့သည်၊ နုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ၊ နေသောသတ္တဝါ
 တို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်
 ကား၊ ဇာတာ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ အထူးဖြစ်ကုန်၏။ ယေ
 ဝုပ္ပလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘူတာဇေ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်သည်
 သာတည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ တတန်း၊ နာဂဝိသန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ခံ၊
 ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ
 အမည်သည်၊ ဝိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်
 တည်း။ ယေဝုပ္ပလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊
 ဝေသန္တိ၊ ရှာဖွေတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဝုပ္ပလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ သမ္ဘဝေသိနော၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏။ တေ၊ ဤသမ္ဘဝေသိ
 ဟူသောစကားသည်၊ အပ္ပတိနာဝသညောဇနတ္တာ၊ ဘဝသံယောဇဉ်ကို
 မပယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယတိမ္ဘိ၊ လာလတ္တံ့၊ သောဘဝ၌လည်း၊
 သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောကို၊ ဝေသန္တာနံ၊ ရှာဖွေကုန်သော၊ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာ
 နံ၊ သေက္ခပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း။ အထဝါ၊
 တနည်းသော်ကား၊ စတုသုယောနိသု၊ အမျိုးလေးပါးတို့တွင်း၊ အဏ္ဏာဇ
 ဇလာယုဇာ၊ အဏ္ဏာဇဇလာယုဇဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အဏ္ဏကောသဉ္စ၊ ဥဇွံကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိ
 ကောသဉ္စ၊ စည်ဘောင်းအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ နဘိန္ဒန္တိ၊ မဖောက်မခွဲကုန်၊
 တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သမ္ဘဝေသိနာမ၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏။ အဏ္ဏ
 ကောသဉ္စ၊ ဥဇွံကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ စည်ဘောင်းအိမ်ကို
 လည်းကောင်း၊ သိန္ဓေက္ခာ၊ ခွေ၍၊ ဗဟိ၊ အပယျို၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်မြောက်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတာမည်၏၊ သံသေဒဇဩပပါတိကာစ၊
 သံသေဒဇဩပပါတိကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ပဌမဝိတ္တက္ခဏေ၊ ရှေးဦးစွာ
 သောဝိတ္တက္ခဏံ၊ သမ္ဘဝေသိနာမ၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏။ ဒုတိယဝိတ္တက္ခ
 ဏေတာ၊ ဒုတိယဝိတ္တက္ခဏာမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတာမည်ကုန်၏။

၄၀၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

၂၀

ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနန္တရိယာပထေန၊ အကြင်ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဇေယန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ တတော၊ ထိုဣရိယာပုထ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသောဣရိယာပုထ်သို့၊ နပါဝုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သန္တဝေသိနာမ၊ သန္တဝေသိမည်ကုန်၏၊ တထောထိုမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဘူတာနာမ၊ ဘူတာမည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုခိနောဝါတိအာဒိတိ၊ သုခိနောဝါဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အာမုတေယျဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာခွဲတို့ဖြင့်၊ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားအပြားအားဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဟိတသုခါဂမနပတ္တနဝသေန၊ စီးပွားချမ်းသာသို့ရောက်ခြင်းကို တောင်းတသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟိတဒုက္ခာနာဂမနပတ္တနဝသေန၊ အစီးအပွားမရှိဆင်းရဲခြင်းသို့မရောက်သည်ကို တောင်းတသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုတောင့်တခြင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ နပရောပရံနိကုဗ္ဗေထာတိ၊ နပရောပရံ နိကုဗ္ဗေထအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဇေသဇေသောပါဠော၊ ဤပါဠိသည်၊ ပေါရာဏပါဠော၊ ရှေးပါဠိဟောင်းတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရေတိတိ၊ ပရေတိဟူ၍လည်း၊ ပဋန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်၏၊ အပံ၊ ဤသို့နပရောပရေတိဟူသောပါဠိသည်၊ နသန္ဓရော၊ မကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရောတိ၊ ပရောဟူသည်ကား၊ ပရေဇနော၊ တပါးသောသူသည်၊ ပရန္တိ၊ ပရံဟူသည်ကား၊ ပရေဇနံ၊ သူတပါးကို၊ နနိကုဗ္ဗေထာတိ၊ နနိကုဗ္ဗေထ ဟူသည်ကား၊ အနဝဇ္ဇေယျံ၊ မရှုတ်ချရာ၊ နာတိမညေထာတိ၊ နာတိမညေထဟူသည်ကား၊ အတိက္ကမိတွာ၊ ယွမ်းမိုး၍၊ နမညေယျံ၊ မအောက်မေ့ရာ၊ ကတ္တမိတိ၊ ကတ္တမိဟူသည်ကား၊ ဩကာသေဝါ၊ လွင်တီးခေါ်ငြိလည်းကောင်း၊ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌လည်းကောင်း၊ ဓေတ္တေသုဝါ၊ လယ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဥာတိမဇ္ဈေဝါ၊ ဆွေမျိုးဥာတိတို့၏ အလယ်၌လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလမဇ္ဈေဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောသု၌၊ နန္တိ၊ နံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ထိုသူကို၊ ကိဉ္စိတိ၊ ကိဉ္စိဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ခတ္တိယံဝါ၊ မင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏံဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌံဝါ၊ လူကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ သုဂတံဝါ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသောသူကို လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂတံဝါ၊ မကောင်းသောသဘောရှိသောသူကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိ၊

ဤသို့ အစရှိသောသူကို၊ ဗျာရောသနာ ပဋိစာသညာတိ၊ ဗျာရောသနာ ပဋိစာသညာဟူသည်ကား၊ ကာယဝစီရိကာရေဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်သောက် ပြန်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗျာရောသနာယစ၊ ပျက်စီးစိမ့်သောဌာလည်းကောင်း၊ မနောဝိကာရေန၊ နှလုံး၏ တောက်ပြန်ခြင်းဖြင့်၊ ပဋိစာသညာယစ၊ အမျက် ထွက်ခြင်းဌာလည်းကောင်း၊ ဗျာရောသနာယပဋိစာသညာတိ၊ ဗျာရောသနာယပဋိစာသညာဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ ဗျာရောသနာပဋိစာသညာ တိ၊ ဗျာရောသနာပဋိစာသညာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာစ၊ အဘယ် ပါဠိတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သမ္မဒညာဝိမုတ္တာတိ၊ သမ္မဒညာဝိမုတ္တာဟူ၍၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာယ အနုပုဗ္ဗတြိယာယ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါယာတိ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ ယအနုပုဗ္ဗတြိယာယ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါယဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်၊ အနု ပုဗ္ဗသိက္ခာ အနုပုဗ္ဗတြိယာ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ အညာအာရာဓနာတိ၊ အနုပုဗ္ဗ သိက္ခာအနုပုဗ္ဗတြိယာအနုပုဗ္ဗပဋိပဒါအညာအာရာဓနာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာ စ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇဝံတထာ၊ ယိုအတူ၊ ဗျာရောသနာပဋိ စာသညာတိ၊ ဗျာရောသနာပဋိစာသညာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာည မညဿဒုက္ခမိစ္ဆေယျာတိ၊ နာညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ ဟူသည်ကား၊ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ နုဇ္ဈေယျ၊ အလိုမရှိရာ၊ ကိံကောအတ္ထော၊ အဘယ်သို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ သုခိ နောဝ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ခေမိနောဝ၊ တေးမရှိကုန် သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိအာဓိ၊ ဤသို့အစ ရှိသောစကားကို၊ မနုယိကာရဝသေနေဝ၊ နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ နဘာဝေယျ၊ ပွားစေအပ်သည် မဟုတ်လေ သေး၊ ကိံပန၊ အသို့နည်း၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရပုဂ္ဂလော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရပုဂ္ဂလံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝတ္ထုနာဒိဟိ၊ ရှုတ်ချခြင်းအစရှိကုန်သော၊ နိကာတိဟိစ၊ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်ခြင်း တို့ဖြင့်လည်း၊ နနိကုဗ္ဗေယ၊ မပြုကြလေသည်ကား၊ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ အမျိုးဇာတ်အစရှိကုန်သော၊ နဝမာနဝတ္ထုဟိစ၊ ကိုးပါးသောမာနဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်း၊ ကတ္ထဝိပဓေသေ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရပုဂ္ဂလံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နာတိမညေယျ၊ မထိမဲ့မြင်မအောက်မေ့မှုကား၊ အဟောဝတ၊ ခြေော်ကောင်းလေစွ၊ အညမညဿစ၊ အချင်းချင်းအားလည်း၊ ဗျာရော

သနာယဝါ၊ ပျက်စီးစိမ့်သောငှါ လည်းကောင်း၊ ပဋိမာသညာယဝါ၊
 အမျက်ဖြစ်လိုသော အမှတ်အယှိငှါ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံဆင်းရဲကို၊ န
 ဣန္ဒြေယျ၊ အလိုမရှိသည်ဖြစ်မှုကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဠာကောင်းလေစွ၊
 ဣတိဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ မနုဿိကရာဇန္တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ မေတ္တံ၊
 မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ၊ ဣတိဇေဝိ၊ ဤသို့၊ အဟိတဒုက္ခာ
 ဂမနပတ္တနဝသေန၊ အစီးအပွားမရှိဆင်းရဲသို့ မရောက်သည်ကိုတောင်း
 တသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တထော၊ အနက်အားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာ
 ပွားခြင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဓေထိ
 မေတ္တာပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ မာတာယထာနိယံပုတ္တန္တိ အာဒိ၊ မာတာယထာနိယံပုတ္တံဤသို့
 အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝိ၊ ဤသို့၊ ဇေဝိတဗျော၊ ထိအပ်၏၊ မာတာနိယံပုတ္တန္တိ၊
 မာတာနိယံပုတ္တံဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၏၊ ဇေတံ၊ ဖြစ်သော၊ ဩရေသံ၊
 ရင်သွေးဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုစောင့်
 ရှောက်အပ်သောသားကိုလည်း၊ ဧကပုတ္တမေဝ၊ ကယောက်တည်းသာ
 ဖြစ်သောသားကိုကဲ့သို့၊ အာယုသာအနုရက္ခတိ၊ အာယုသာအနုရက္ခဟူ
 သည်ကား၊ တဿ၊ ထိုကယောက်တည်းသာဖြစ်သောသားကို၊ ဒုက္ခာဂမန
 ဗဒ္ဓိဗာဟနတ္တံ၊ ဆင်းရဲလားအံ့သည်ကိုတားမြစ်အံ့သောငှါ၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ အာယုတ္တိ၊ အသက်ကိုလျှင်လည်း၊ ဓမ္မိတွာ၊ စွန့်စား၍၊ တံ၊ ထိုကယောက်
 တည်းသော သားကို၊ အနုရက္ခပာထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဇေဝိ
 တထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါ
 တို့၌၊ ဣဓိမေတ္တမာနုသံ၊ ဤသို့မေတ္တာတည်းဟူသောစိတ်ကို၊ ဘာဝေယျ၊
 ပွားစေရာ၏၊ ပုနပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဇနယေ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ ဝန္တယေ၊ ပွားစေ
 ရာ၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ အပရိမာဏသတ္တာရမ္မဟဝသေန၊
 အပိုင်းအခြားမရှိသော သတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာဝ
 ယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကတ္ထိ၊ သတ္တေ၊ တခုသောသတ္တဝါ
 ၌၊ အနဝသေသဗရဏဝသေန၊ အကြွင်းမရှိနို့သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပမာ
 တံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိအဘန်တလဲလဲ၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏၊ ဣတိဇေဝိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝ
 နံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ တဿေဝ၊ ထိုမေတ္တာ
 ပွားသောပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ဝဇနံ၊ ပွားရာအရပ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်

၂၁

မူလိန္ဒ၊ မေတ္တုန္တလောကသိန္နိ၊ မေတ္တုဉ္စလောကသိန္နိ၊ အစရှိသောဂါထာကို၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မေဇ္ဇတိ၊ မျှသောသဘောရှိ၏၊
တာယတိစ၊ စောင့်လည်းစောင့်ရှောက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မိတ္တော၊ မိတ္တမည်၏၊ ဟိတဇ္ဈာသယတာစ၊
အစီးအပွားကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ သိနိယတိ၊ ဖွဲ့တတ်၏၊
အဟိတာပဂမနတော၊ အစီးအပွားမဲ့ကို ပယ်သောအားဖြင့်၊ ဂုတ္တတိစ၊
စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊
အနက်တည်း၊ မိတ္တဿ၊ အစီးအပွားကို လိုသောသူ၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်
သည်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာမည်၏၊ သဗ္ဗသိန္နိ၊ သဗ္ဗသိဟူသည်ကား၊ အနဂသေ
သော၊ အကြွင်းမရှိသော၊ လောကသိန္နိ၊ လောကသိဟူသည်ကား၊ လော
ကော၊ လောက၌၊ မနသိ၊ မိတ်၌၊ ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ မာနသံ၊ မိတ်၌ဖြစ်ခြင်း၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုမေတ္တာကို၊ မိတ္တသမ္ပယုတ္တတ္တာ၊ ကုသိုလ်မိတ်နှင့်ယှဉ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ ဘာဝယေတိ၊
ဘာဝယေဟူသည်ကား၊ ဝစယ၊ ပွားစေရာ၏၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တာမိတ်အား
ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရိ
မာဏံ၊ အပရိမာဏမည်၏၊ အပ္ပမာဏသတ္တာ၊ ရမ္ပဏတာယ၊ အတိုင်းအရှည်
မရှိသောသတ္တဝါလျှင်အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤအပရိမာဏံ
ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ ဥပရိ၊ အထက်
ကို၊ တေန၊ ထိုဥဒ္ဓံသဒ္ဓါဖြင့်၊ အရူပဘဝံ၊ အရူပဘဝကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ သိမ်းယူ
၏၊ အဝေတိ၊ အဝေဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ကို၊ တေန၊ ထိုဟေဋ္ဌာ
သဒ္ဓါဖြင့်၊ ကာမဘဝံ၊ ကာမဘဝကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ သိမ်းယူ၏၊ ဝိရိယန္တိ၊ ဝိရိ
ယံဟူသည်ကား၊ ဝေမဇ္ဈံ၊ အလယ်ကို၊ တေန၊ ထိုဝေမဇ္ဈာသဒ္ဓါဖြင့်၊ ရူပဘဝံ၊
ရူပဘဝကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ သိမ်းယူ၏၊ အသမ္ဘာဓန္တိ၊ အသမ္ဘာဓံဟူသည်ကား၊
သမ္ဘာဓိရဟိတံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ တိန္ဒသိဓံ၊ ကွဲပြား
သောအပိုင်းအခြားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သိမာနာမံ၊ အပိုင်းအခြားမည်သည်ကား၊ ပစ္စတ္ထိကော၊ ရန်သူ
ယောကျ်ားကို၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မိံပိ၊ ထိုရန်သူနှိုက်လည်း၊ မေတ္တံ၊
မေတ္တာမိတ်သည်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်
တည်း၊ အဝေရန္တိ၊ အဝေရ်ဟူသည်ကား၊ ဝေရရဟိတံ၊ ရန်သူမှကင်းသည်
ဖြစ်၍၊ အန္တရန္တရေပိ၊ အကြားအကြားမှလည်း၊ ဝေရစေတနာ၊ ရန်ငြိုး
စေတံနာသည်၊ ပါတုဘာဝရဟိတံ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းမှကင်း၏၊ ဣတိ၊

၄၆၂

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပတ္တန္တိ၊ အသပတ္တံဟူ
သည်ကား၊ ဝိဂတပစ္စတ္တိကံ၊ ရန်သူကင်း၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မေတ္တာပိဟာရိ၊
မေတ္တာပွား၍ နေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်လည်း၊
ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမနုဿာနံ၊ ဘီလူးတို့သည်၊
ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုမေတ္တာပွားသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ ကောပိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပစ္စတ္တိကော၊ ရန်သူသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသ၊ ထိုမေတ္တာပွားသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊
တံမာနသံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ ဝိဂတပစ္စတ္တိကော၊ ကင်းသော ရန်သူရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ အသပတ္တန္တိ၊ အသပတ္တံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယဒိဒံယံ
ဣဒံယောဇေသောပစ္စတ္တိကော၊ အကြင်ရန်သူသည်၊ သပတ္တော၊ ရန်ငြိုးပြီး
သောသူမည်၏။ ဧတံ၊ ဤသပတ္တဟူသောစကားသည်၊ ပရိယာယဝစနံ၊
ပရိယာယစကားမည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အနုပဓတော၊
ပုဒ်၏အစဉ်အားဖြင့်၊ အတ္ထဝဗ္ဗန္တနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ အယံ၊ ဤဆို
လတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတတ္ထဝဗ္ဗန္တနာ၊ လိုအပ်သော
အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ
တို့၌၊ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဘာ
ဝယော၊ ပွားစေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒေတံယံဧတံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊
ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မေတ္တံ၊
မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ တဉ္စေတံတဉ္စေတံမာနသံ၊ ထိုစိတ်ကိုလည်း၊ လော
ကတ္ထိ၊ လောက၌၊ ဘာဝယော၊ ပွားစေရာ၏၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။ အဆင့်ဆင့်
ပွားခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ ဂမယော၊ ရောက်စေရာ၏။ ကထံဂမ
ယော၊ အဘယ်သို့ ရောက်စေသနည်းဟူမူကား၊ ဥဒ္ဓန္ဓု၊ အထက်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အစောစ၊ အောက်ကို လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စ၊ ဖိလာအရပ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဘာဝယော၊ ပွားစေရာ၏၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကို၊ ယာဝတဝဂ္ဂါစ၊ ဘ
ဝဂ်တိုင်အောင်လည်း၊ အစော၊ အောက်ကို၊ ယာဝအဝိစိတော၊ အဝိစိတိုင်
အောင်၊ တိရိယံ၊ ဖိလာအရပ်ကို၊ ယာဝအသေသဒိသာ၊ အကြွင်းမရှိသော
အရပ်တိုင်အောင်၊ ဘာဝယော၊ ပွားရာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊
အရူပံ၊ အရူပဘုံကို၊ အစော၊ အောက်၌၊ ကာမစောဘုံ၊ ကာမစောတ်ကို၊ တိရိယံ
ဖိလာ၌၊ ရူပစောဘုံ၊ ရူပစောတ်ကို၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဗရုန္ဒော၊ နို့
သည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝယော၊ ပွားရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝေန္တောပိစ၊ ပွားသော်
လည်း၊ တံ၊ ထိုမေတ္တာသည်၊ အသမ္မာဓဉ္စ၊ မကျဉ်းမြောင်းသည်လည်း၊

စရန္တောဝါ၊ သွားလျက် လည်းကောင်း၊ နိယိန္တောဝါ၊ ထိုင်လျက်လည်း
 ကောင်း၊ သယာနောဝါ၊ အိပ်လျက် လည်းကောင်း၊ ယာဝတာ၊ ဣရိယာ
 ပုထ်ကို ပိုင်းခြားအပ်သောအတိုင်း၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ပိုက်မြည်းခြင်းကင်း
 သည်၊ အဿာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧတံမေတ္တာဈာနသတိံ၊
 ဤမေတ္တာဈာန်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို၊ အမိဋ္ဌေယျ၊ ဆောက်တည်ရာ၏၊
 အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာ
 ဝနာ၏၊ ဝနနံ၊ ပွားခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝသိဘာဝံ၊ အလေ့အကျက်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌစရန္တိ၊ တိဋ္ဌစရံအစရှိသောဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ပေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝသိဘာဝပတ္တော၊ ဝသိဘော်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ တိဋ္ဌဝါ၊ ရပ်လျက်လည်းကောင်း၊ စရံဝါ၊ သွားလျက်လည်းကောင်း၊
 ယာဝတာ၊ အကြင်ရွှေလောက်သော၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊
 ဝသိဘာဝပတ္တော၊ ဝသိဘော်သို့ရောက်၏၊ ဧဝံတဿ၊ ထိုအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ မေတ္တာဈာနသတိံ၊ မေတ္တာဈာန်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို၊ အမိဋ္ဌာတု
 ကာမော၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ တိဋ္ဌဝါ၊ ရပ်လျက်လည်းကောင်း၊ စရံဝါ၊ သွားလျက်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဌာနာဒိနိ၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်
 အန္တရာယကရာနိ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်တုန်၊
 အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာဝတာဇေ၊
 အကြင်ရွှေလောက်လျှင်၊ မေတ္တာဈာနသတိံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောဈာန်
 တည်းဟူသောသတိကို၊ အမိဋ္ဌာတုကာမော၊ ဆောက်တည်ခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘာဝတာ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ကင်း
 သောပိုက်မြည်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အမိဋ္ဌာတိ၊ ဆောက်တည်၏၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒန္တယိတတ္တံ၊ နှုန်းနှေးသည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တိဋ္ဌစရံ(လ)၊ အမိဋ္ဌေယျာတိ၊ တိဋ္ဌစရံ(လ)၊ အမိဋ္ဌေ
 ယျဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အမိပ္ပါယော၊
 အမိပ္ပါယ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မေတ္တဉ္စသဗ္ဗလောကသ္မိံ
 မာနသံဘာဝယေတိ၊ မေတ္တဉ္စသဗ္ဗလောကသ္မိံ မာနသံဘာဝယေဟူ၍၊ ယံ
 တံမေတ္တာဘာဝနံ၊ အကြင်မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ တံ၊ ထို
 မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဌာနာဒိသု၊ ရပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌၊ ဘာဝယေယထော၊
 ပွားစေသကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုအတူ၊ ဘာဝယေ၊ ပွားစေရာ၏၊ ယာဝတာ၊

အကြင်ရွှေလောက်၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပထဝိဖြင့်၊ ဌာနာဒိနိ၊ ရပ်ခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကို၊ အနာဒိပတိတွာ၊ မယူမူ၍၊ ယာဝတာ၊ အကြင်ရွှေလောက်
 ဧဝံမေတ္တာဈာနသတိ၊ ထိုမေတ္တာဈာနနှင့် ယှဉ်သောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌာတု
 ကာမေ၊ လောက်တည်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ အဿာဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာ၊
 ဝတာ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သောသတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ၊ လောက်တည်ရာ၏၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ ဝဘိတာဝံ၊ အလေ့
 အကျက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ
 သတိ၊ အဓိဋ္ဌေယျာတိ၊ ဧဝံသတိ၊ အဓိဋ္ဌေယျဟူ၍၊ တသ္မိံဝိဟာရေ၊ ထိုသို့
 သောနေခြင်း၌၊ နိယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဝိဟာရံ၊ ထိုသို့
 နေခြင်းကို၊ သုဏန္တော၊ ကြားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရမိမေ
 ဟူတိ၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရမိမေဟုဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ တဿာ
 ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ သုခိ
 နောဝါခေမိနောဟောန္တုတိ၊ သုခိနောဝါခေမိနော ဟောန္တုဟူ၍၊ အာဒိ
 ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ယာဝဧဝံသတိ၊ အဓိဋ္ဌေယျာတိ၊ ဧဝံသတိ၊ အဓိဋ္ဌေယျတိုင်
 အောင်၊ ယွာယံယောအယံမေတ္တာဝိဟာရော၊ အကြင်မေတ္တာဖြင့်နေခြင်း
 ကို၊ ဝတ္ထိတော၊ ဖွင့်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ထိုသို့မေတ္တာဖြင့်နေခြင်းကို၊ စတုဘု၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယာဣရိယာပထဝိဟာရေသု၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရအရိယာဝိဟာရဣရိယာပထဝိဟာရတို့၌၊ နိဒ္ဒေါသတ္တာစ၊ အပြစ်မရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောဝိမိမိ၏လည်းကောင်း၊
 ပရေသမ္ဘိ၊ သူတပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္တကရတ္တာစ၊ အကျိုးကိုပြု
 တတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အရိ
 ယဿ၊ အရိယာသူတော်ကောင်း၏၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း
 တရား၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာရန္တိ၊ မြတ်သောနေခြင်းတရားဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟော
 တော်မူကုန်၏၊ သေဋ္ဌိဝိဟာရန္တိ၊ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်သောနေခြင်း
 ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ တေတာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတတံ၊ အမှန်၊
 သမိတံ၊ အတိုင်းအရှည်၊ အဓန္တောန္တိန္နံ၊ မပြတ်၊ ကိဋ္ဌိယိဋ္ဌန္တောဝါ၊ ရပ်သော်
 လည်းကောင်း၊ စရိစရန္တောဝါ၊ သွားသော်လည်းကောင်း၊ နိသိန္နောဝါ၊
 ထိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ယာဝတာ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဝိဂတမိဒ္ဓေါ၊
 ငိုက်မျဉ်းခြင်းကင်းသည်၊ အဿာဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေ
 လောက်၊ ဧဝံသတိ၊ ထိုမေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော သတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ၊

၄၆၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ

ဆောက်တည်ရာ၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအား
 ဖြင့်၊ မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာပွားခြင်းကို၊ ဒေသေတော၊ ပြင်တော်မူပြီး၍၊ မေတ္တာ
 မေတ္တာပိတ်တို့သည်။ သတ္တရမ္မဏတ္တာ၊ သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိယာ၊ အတ္တဘောဟူသောအယူဖြင့်၊ အပန္နာ၊
 ရောက်တတ်ကုန်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂဟဏနိသေခနမ္ပေန၊ မှားသောအယူကိုမြစ်လို
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တဒေဝမေတ္တာ
 ဈာနံ၊ ထိုမေတ္တာဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရိယာဘူမိပတ္တိံ၊
 အရိယာဘုံသို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြင်တော်မူလို၍၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စအနု
 ပဂ္ဂမ္ဘာတိဣမာယဂါထာယ၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စအနုပဂ္ဂမ္ဘအစရှိသောဤဂါထာဖြင့်၊ ဒေ
 သနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်တော် မူစေ၏။
 တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရံဣမောဟူတိ၊ ဗြဟ္မမေတံဝိဟာရံဣမောဟုဟူ၍၊
 ယွာယံယောအပံမေတ္တာဈာနဝိဟာရော၊ အကြင်မေတ္တာဈာန်ဖြင့်နေခြင်း
 ကို၊ သံဝဏ္ဏိတော၊ ကောင်းစွာဖွင့်အပ်၏။ တတော၊ ထိုမေတ္တာဈာန်မှ၊ ဝုဠာ
 ယ၊ ထ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဈာန်တို့၌၊ ဝိတက္ကပိစာရာဒယော၊ ဝိတက်ပိစာရအစရှိ
 ကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊
 ထိုတရားတို့ကို၊ တေသန္တံ၊ ထိုရဟန်းတို့အားလည်း။ ဝဝတ္ထာဒိအနုသာဓေ
 န၊ ပိုင်းခြား၍မှတ်ခြင်းအစရှိသည်ကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ရူပဓမ္မေ၊ ရုပ်
 တရားတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်းသည်းပြီး၍၊ ဣမိနာနာမရူပပရိစ္ဆေဒေန၊
 ဤသို့သောနာမ်ရုပ်၏အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤနာမ်ရုပ်၏အပိုင်းအခြား
 သည်၊ သုဒ္ဓသင်္ခါရုပုဉ္ဇော၊ သက်သက်သောသင်္ခါရတရားတို့၏အရသာ
 တည်း။ ဣမ၊ ဤသင်္ခါရတရားအရ၌၊ သတ္တန္တိ၊ သတ္တဝါဟူ၍၊ နုဥပလ ဗ္ဗတိ
 မရအပ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ မှားသောအယူသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္ဘ၊ မကပ်မူ
 ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်းသော၊ လောကုတ္တရာသီလေန၊ လောကုတ္တရာ
 သီလဖြင့်၊ သီလဝါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လောကုတ္တရ
 သီလသမ္ပယုတ္တေန၊ လောကုတ္တရာသီလနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသင်္ခါရတေန၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော
 ခဿနေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥပဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဖြစ်၍၊
 တတော၊ ထိုမှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့၌၊ ဂေဓော၊

တပ်မက်မောသော၊ ဟောပါပံဟောမိအယံကိလေသကာမော၊ အကြင်
 ကိလေသကာမက္ခိ၊ အပ္ပဟိနေ၊ မပယံအပ်သေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တမ္ပိ၊ ထိုမပယံအပ်သေးသောကိလေသကာမက္ခိလည်း၊ သကဒါဂါမိ
 အနာဂါမိမဂ္ဂေဟိ၊ သကဒါဂါမိမဂ်အနာဂါမိမဂ်တို့ဖြင့်၊ တနုဘာဝေနစ၊
 ခေါင်းပါးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဝသေသ ပဟာနေနစ၊
 အကြွင်းမရှိ ပယံအပ်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာမေသု၊ ကာမ
 တရားတို့၌၊ ဂေဓံ၊ တပ်မက်မောခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ဖျောက်ရှား၏၊ ဝိနယေတွာ
 ဖျောက်စေ၍၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ နဟိဇာတုဂ ဣသေယျပုနရေတိ
 တိ၊ နဟိဇာတုဂ ဣသေယျပုနရေတိဟူသည်ကား၊ ဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်
 သောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဂ ဣသေယျံ၊ ပဋိသန္ဓေနခြင်းသို့၊
 နတိ၊ မရောက်၊ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသသံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်လေ၍၊
 တဋ္ဌေဝ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသသံ၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်း
 စွာဆောက်တည်စေ၍၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်၊ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဌေ၊ ထိုနေဖြ့်
 တိုင်းသောတောအုပ်၌၊ ဝိဟရေ၊ နေလေကုန်ဦး၊ ဣမဉ္ဇသုတ္တံ၊ ဤမေတ္တသုတ်
 တော်ကိုလည်း၊ မာသဿ၊ တလ၏၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ရက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မ
 သဝနဒီပသေသု၊ တရားနာသောနေတို့၌၊ ဂဏ္ဍိံ၊ ခေါင်းလောင်းကျောက်
 စည်ကို၊ အာဇကောစေတွာ၊ တီး၍၊ ဩသာရေထ၊ ရပေလေကုန်၊ ဓမ္မကထံ၊
 တရားစကားကို၊ ကရေထ၊ ပြုလေကုန်၊ သာကစ္ဆထ၊ တရားဆွေးနွေးလေ
 ကုန်၊ အနုမောဒထ၊ အနုမောဒနာ ပြုလေကုန်၊ ဣဒမေဝ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ အာသေဝထ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်လေကုန်၊ ဗဟုတိ၊
 အကြိမ်များစွာ၊ ကရေထ၊ ပြုလေကုန်၊ ဝေါ၊ သင်ရဟန်းတို့အား၊ တေဝိအမ
 နူဿ၊ ထိုနတ်ဘီလူးတို့သည်၊ တေရဝါရုဗ္ဗဏံ၊ ကြောက်ရွံ့ဟိသောအာ
 ရုံကို၊ နဒဿိဿန္တိ၊ မပြကုန်လတ္တံ့၊ အညဒဗ္ဘု၊ စင်စစ်ကား၊ အတ္ထကာ
 မ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ ဟိတကာမာ၊ အစီးအပွားဝံ့ အလိုရှိကုန်
 သည်၊ ဘာဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သာမူတိ၊ ကောင်းလှပါ၏ဟု၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိသံဃာဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထ၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဓကန္တိဏံ၊

၄၆၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ထကျောရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာဟောင်းအရပ်သို့၊
 ဂစ္ဆာ၊ သွားကြကုန်၍၊ တထာ၊ ထိုတရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ အကံသု၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ဒေဝတာယောစ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ တဒ္ဓန္တာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်၊
 အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဟိတကာမာ၊
 အစီးအပွားကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်
 သောနှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သယမေဝ၊ မိမိတို့အလို
 လိုလျှင်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ သမ္ပန္နန္တိ၊ တမြက်ထွည်း
 ကုန်၏၊ ဥဗ္ဗေဒကံ၊ ရေခွေးကို၊ ပဋိယာဇေန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏၊ ဝိဗ္ဗိပရိကမ္ဘံ၊
 ကျောက်ကုန်းနှိပ်နယ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ပါဒပရိကမ္ဘံ၊ ခြေဆုပ်
 လက်နယ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ သံ
 ဝိဒဟန္တိ၊ ကောင်းစွာစီရင်ကုန်၏၊ တေတိက္ခန္တိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တထေ
 ဝ၊ ထိုတရားရှင်မိန့်တော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ တာဝေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ တမေဝ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်ကိုပင်လျှင်၊ ပါဒကံ၊ အရင်းအခြေကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံသောရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထိယေဝ အန္တောတေမာသေ၊ ထိုဝါ
 တွင်းသုံးလွှဲသာလျှင်၊ အဂ္ဂဗလံ၊ မြတ်သော ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ မဟာပဝါရဏာယ၊ သီ
 တင်းကျွတ်သပြည့်မဟာပဝါရဏာနေဋ္ဌံ၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရဏံ၊ စင်ကြယ်သောပ
 ဝါရဏာကို၊ ပဝါရေသံ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ဇေဟိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ကုသလဿ၊ လိမ္မာခြင်း၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
 ဓမ္မိဿရေန၊ တရား၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသောတရားသည်၊ ကလိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုကျင့်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ကတွာ
 န၊ ပြု၍၊ ဟုယျပရမံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ဟဒပဿ၊ စိတ်နှလုံး၏၊ သန္တိ၊
 ငြိမ်သက်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမတ္တပညာ၊ ပြည့်စုံသော
 ပညာရှိသော၊ အတ္ထကုသလံ၊ အကျိုး၌လိမ္မာကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ချမ်းမြေ့သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမေန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိရကုန်၏၊ တသ္မာဟိတသ္မာဇေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အရိယကန္တံ၊
 အရိယာတို့သည်နှစ်သက်အပ်သော၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်စဘူးသော၊ အမတံ၊
 သေခြင်းတရားမရှိသော၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်ချမ်းသာသော၊ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဘိသမေစ္စ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ ဝိဟရိတုကာမေ၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိ
 သော၊ ဝိညူ၊ လိမ္မာသော၊ ဇနော၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိမလသီလဿမာမိပညာ၊ တေ

၁-ဥရုဂဝဂ်-ဂ-မေတ္တသုတ်၊

၄၆၆

ဒံ၊ အညစ်အကြေးမရှိသောဝီထသမာဓိပညာအပြားရှိသော၊ ကရုဏီယံ၊
ပြုကျင့်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသောတရားကို၊ သတတံ၊ မပြတ်မလပ်၊
ကရေယျ၊ ပြုကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် မေတ္တသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း၊ ပရမတ္ထဇောတိကာဟ၊ ပရမတ္ထဇောတိကာ အမည်ရှိသော၊
ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာယ၊ ခုဒ္ဒကဋ္ဌကထာကျမ်း၌၊ မေတ္တသုတ္တဝတ္ထနာ၊ မေတ္တသုတ်
၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဥရုဂဝဂ်-ဇ-ဟေမဝတသုတ်

အဇ္ဇပန္နရသေသာတိဣဒံသုတ္တံ၊ အဇ္ဇပန္နရသေသာဟူသောဤသုတ်သည်၊
ဟေမဝတသုတ္တံ၊ ဟေမဝတသုတ်တည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ကာ၊
အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဝုတ္တဘဝသိကာ၊ ဝုတ္တဘဝသိကာဖြစ်သော၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရယိသာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဟေမ
ဝတေန၊ ဟေမဝတနတ်သည်၊ ဝုဠော၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝဂ်၊
ဘုန်းတော်ကြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆသု
လောကောယရပ္ပန္နောတိအာဒိနိ၊ ဆသုလောကော သမုပ္ပန္နောဤသို့အစရှိ
သောစကားတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ်၌၊ အဇ္ဇ
ပန္နရသေသာတိအာဒိ၊ အဇ္ဇပန္နရသေသာဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ သာတာ
ဂိရေန၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော စကားတည်း၊ ဣတိသာ
တာဂိရောတိအာဒိ၊ ဣတိသာတာဂိရော အစရှိသောစကားကို၊ သံဂီတိ
ကာရေဟိ၊ သံဂါယနာတင် ဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော စကား
တည်း၊ ကမ္ပိမနောတိအာဒိ၊ ကမ္ပိမနောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ ဟေ
မဝတေန၊ ဟေမဝတနတ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ ကိတ္ထိ
လောကောတိအာဒိ၊ ကိတ္ထိလောကောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ ဟေမဝ
တေန၊ ဟေမဝတနတ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ ဆသုလော
ကောတိအာဒိ၊ ဆသုလောကောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သောစကားတည်း၊ တံသဗ္ဗမ္ပိ၊
ထိုအလုံးစုံသော စကားကိုလည်း၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဟေမ
ဝတသုတ္တန္တိ၊ ဟေမဝတသုတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာတာဂိရိ
သုတ္တန္တိပိ၊ သာတာဂိရိသုတ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၅၀၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကောဇ္ဈေ။ အဗ္ဗိသောသရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဇ္ဈပန္နရသောတိအာဒိ၊ အဇ္ဈပန္နရသောဤသို့အစရှိသော။ ယာယံဂါထာ၊ အကြင်ဂါထာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝဘဒ္ဒကဗျေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌လျှင်။ ဝိသတိဝဿသဟဿာယုကောသု၊ အနှစ်နှစ်သောင်းအသက်ရှိကုန်သော။ ဗုရိသေသု၊ ယောကျ်ားတို့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍။ သေဝဠသသဟဿာယုကာနိ၊ အသက်တသောင်း၊ ခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဌတွာ၊ တည်တော်မူ၍။ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ကဿပသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားအား။ မဟာတိယာ၊ များစွာသော။ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ သရိရုက္ခိစ္စံ၊ ကိုယ်တော်အားပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ အဝိကိရိတွာ၊ ဖရိုဖရဲမရှိမူ၍။ သုဝဏ္ဏခန္ဓာဝိယ၊ ရွှေတုံးကဲ့သို့။ ဧကန္တနာ၊ တခဲနက်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ဤသို့တခဲနက်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒိဃာယုကဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသောဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။ အပ္ပါယုကဗုဒ္ဓါနံပန၊ တိုသောအသက်ရှိသောဘုရားရှင်တို့အားကား။ ဗဟုတရေန၊ များစွာသော။ ဇနေန၊ သတ္တဝါကြောင့်။ အမိဋ္ဌာနမေဝ၊ အမိဋ္ဌာန်တော်မူ၍ သာလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဓာတုပူဇေ၊ ဓာတ်တော်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသောအရပ်တို့၌။ ဇနာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ဗုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပဿဝိဿန္တိ၊ ပွားကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဝိကိရန္တိ၊ ဖရိုဖရဲကွဲကုန်၏။ သေယုထာဝိ၊ ဥပမာသော်ကား။ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓာတုယောဝိယ၊ ဓာတ်တော်ကဲ့သို့သကဲ့သို့။ ဝိကိရန္တိ၊ ဖရိုဖရဲကွဲကုန်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဧကံယေဝ၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ ဓာတုစာရံ၊ ဓာတ်တော်ထားရာအိမ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ပတိဋ္ဌပေသုံ၊ တည်စေကုန်၏။ ဥဗ္ဗေနေဝ၊ အစောက်

အမြင့်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိက္ခေပေနစ၊ လုံးပတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယောဇနံ၊ တယူဇနာရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုစေတီ၏၊ ဇကောကဂါဝတန္တရာနိ၊ တဂါဝတ်တဂါဝတ်စီခြားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာနိဒ္ဒါရာနိ၊ လေးဆူသောတံခါးတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကံ၊ တဆူသော၊ ခွါရုံ၊ တံခါးကို၊ ကိကိရာဇာ၊ ကိကိမင်းသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူ၏၊ ဧကံ၊ တဆူသောတံခါးကို၊ တဿေဝ၊ ထိုကိကိမင်း၏သာလျှင်၊ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ပထဝိန္ဒရောနာမ၊ ပထဝိန္ဒရအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူ၏၊ ဧကံ၊ တဆူသောတံခါးကို၊ တဿ၊ ထိုကိကိမင်း၏၊ သေနာပကိပမုခါ၊ စစ်သူကြီးလျှင်အမှူးရှိကုန်သော၊ အမတ္တာ၊ အမတ်တို့သည်၊ အဂ္ဂဟိံသု၊ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူကုန်၏၊ ဧကံ၊ တဆူသောတံခါးကို၊ သေဋ္ဌိပမုခါ၊ သူဌေးလျှင်အမှူးရှိကုန်သော၊ ဇနပဒါ၊ ဇနပုဒ်သားတို့သည်၊ အဂ္ဂဟေသုံ၊ သိမ်းပိုက်စောင့်ယူကုန်၏၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏမယာ၊ နိသောရွှေတို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဧကန္တနာ၊ တခဲနက်ရှိကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏရသပဋိသာဂါစ၊ ရွှေရည်တို့နှင့်တူသောအတို့ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာရတနမယာ၊ အထူးထူးသောရတနာဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဣဋ္ဌကာ၊ အုတ်တို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇကောက၊ ရွှေအုတ် တချပ်တချပ်သည်၊ သတသဟဿန္တနိကာ၊ အဘိုးတသိန်းအသပြာထိုက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရွှေအုတ်တို့ကို၊ ဟရိတာသမနောဘိလာဟိ၊ ဆေးဒန်းမြင်းဘိလာတို့ဖြင့်၊ မတ္တိကကိစ္စံ၊ သရွတ်မြေကိစ္စကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏၊ သုရတိတေလေန၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသောသီဖြင့်၊ ဥဒကကိစ္စဗ္ဗ၊ ရေကိစ္စကိုလည်း၊ ကတုဂ၊ ပြု၍၊ တံစေတီယံ၊ ထိုစေတီကို၊ ပတိဋ္ဌပေသုံ၊ တည်ထားကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စေတီဇယ၊ စေတီတော်သည်၊ ပတိဋ္ဌတေ၊ တည်၍ပြီးပြီးသော်၊ နွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ လူဘောင်မှထွက်၍၊ သဗ္ဗုခသောဝကာနံ၊ ဘုရားရှင်မျက်မှောက်တော်၌ တပည့်တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒိဃာယုကဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသောဘုရားတို့၏၊ သဗ္ဗုခသောဝကေယေဝ၊ မျက်မှောက်တော်၌ တပည့်ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုကြကုန်၏၊ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကြကုန်၏၊ နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ ဣတရေ၊ မျက်ကွယ်ရဟန်းတို့သည်၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို၊ နုလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ တတော၊ ထိုသို့ရဟန်းပြုပြီးသည်မှ၊ တေကုလပုတ္တာ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားနှစ်ယောက်

၅၀၂ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

တို့သည်၊ အန္တေ၊ အရှင်တရားတို့၊ သာသနော၊ မြတ်စွာတရားသာသနာ
 တော်၌၊ ခုရာနိ၊ အဦးအဖျားတရားတို့သည်၊ ကတိ၊ အဘယ်တရားတို့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယော၊ ဆရာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးမြန်းကုန်၏၊ ထေရာ၊
 မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ဝါသရရဉ္စ၊ တောအရပ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း၍နေခြင်း
 ဟူသောဝါသရရ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိရရဉ္စ၊ တရားတော်ကိုသင်
 ကြားခြင်းဟု ဆိုအပ်သောပရိယတ္တိရရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တေ၊ နှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ခုရာနိ၊ အကြီးအမှူးအဦးတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသံ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်း
 ပြုပြီးသော၊ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးသားသည်၊ အာစရိယပုပ္ဖာယ၊ ဆရာ
 ဥပဇ္ဈာယ်၏၊ သန္တိ၊ ကော၊ အထံ၌၊ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊
 နေ၍၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အကျင့်ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊
 ဧဝါတိမောက္ခဉ္စ၊ နှစ်ပါးသော ပါတိမောက်ကိုလည်းကောင်း၊ တိဏိသာ
 ထာဝါရသုတ္တန္တာနိစ၊ သုံးဘာသာဝါရမျှသောသုတ္တန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဂုဏံ၊ အလေ့အကျက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥပ္ပ
 ဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ကုလေဝါ၊ ပစ္စည်းဒါယကာအမျိုး၌ လည်းကောင်း၊
 ဂဏေဝါ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဘော်၌လည်းကောင်း၊ နိရောဓယေန၊ တပ်မက်
 ခြင်းကင်းသဖြင့်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပပိသေတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ အရဟတ္တ
 သန္တိ၊ ကိရိယာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုလိုသဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ ဝါသရရံ၊ ဝါသရရကို၊ စာဋိတဗ္ဗံ၊ စေ့ဆော်အပ်၏၊ ဝါယပိတဗ္ဗံ၊
 လုံ့လပြုအပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမေနပန၊ အစွမ်းသတ္တိဖြင့်ကား၊ ဧကံ
 ဝါနိကာယံ၊ တခုသောနိကာယကိုလည်း၊ ပရိယာသုဏိတွာ၊ သင်ကြား၍၊
 ဧဝါနိကာယော၊ နှစ်နိကာယဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝါနိကာယော၊ ငါး
 နိကာယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိကော၊ သင်ကြားခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ သုပိသဒံ၊ ကောင်းစွာသန့်ရှင်းသော၊ သာ
 သနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အနုယုတ္တိတဗ္ဗံ၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်အပ်
 ၍၊ ဧကံ၊ ဤသို့အားထုတ်ခြင်းသည်၊ ပရိယတ္တိရရံ၊ ပရိယတ္တိရရမည်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသံ၊ ဆိုကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေကုလပုတ္တာ၊ ထို
 အမျိုးသားရဟန်းတို့သည်၊ ဧန္တိရရေနံ၊ နှစ်ပါးသောရရတို့တွင်၊ ဝါသရရ
 မေဝ၊ ဝါသရရသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌန္တိ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏ဟု၊ ဝတွာ၊
 ဆို၍၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်ကား၊ ဧဟရာ၊ အရွယ်ငယ်ကြကုန်သေးသည်၊
 အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂုဏ်ကလေ၊ ကြီးရင့်သောကာလ၌၊ ဝါသရရံ၊ တော၌

နေခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝါသရုကို၊ ပူရေသာမ၊ ဖြည့်ကြကုန်အံ့၊ ပရိယတ္တိ
 ရရံ၊ ပရိယတ္တိရုကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပူရေသာမတိ၊ ဖြည့်ကြကုန်အံ့ဟု၊
 ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိကို၊ အာရဟံ၊ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်း
 နှစ်ပါးတို့သည်၊ ပကတိယေဝ၊ ပြကင်တုဖြင့်သာလျှင်၊ ပညဝန္တော၊ ပညာ
 နှင့်ဖြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ သကလေ၊ အလုံး
 စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်၌၊ ပကတညူ၊ သဘော
 အတိုင်းထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနယေဝ၊ ဝိနည်း၌လည်း၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
 လျှင်၊ ဝိနိစ္ဆယကုသလာ၊ အဆုံးအဖြတ်၌ လိမ္မာကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား၊ ပရိယတ္တိ၊ သင်ကြား
 ခြင်းပရိယတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဝါရော၊ အခြံအရံသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ လာဘော၊ လာဘ်သပ္ပကာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကမေကဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား၊ ပဉ္စပဉ္စ
 သတာ၊ ငါးရာငါးရာကုန်သော၊ ဘိက္ခုပရိဝါရော၊ ရဟန်းအခြံအရံတို့သည်၊
 အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်၊ သတ္ထုသာသနံ၊
 ဘုရားသာသနာတော်ကို၊ ဧပေန္တော၊ ပြလျက်၊ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်၏၊ ဝုန၊
 တဘန်၊ ဗုဒ္ဓကာလောဝိယ၊ ကဿပဘုရားရှင်ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့၊ အဟော
 သံ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝါမကောဝါ
 သော၊ ရွာငယ် ကျောင်းအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဓမ္မဝါဒီစ၊ ဓမ္မဝါဒီ
 ရဟန်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဓမ္မဝါဒီစ၊ အဓမ္မဝါဒီရဟန်းဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေထိက္ခု၊ နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေ
 ကုန်၏၊ အဓမ္မဝါဒီ၊ အဓမ္မဝါဒီရဟန်းသည်၊ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းတန်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗရသေသာ၊ ရုန့်ရင်းသည်၊ ရုခရော၊ နှုတ်ကြမ်းသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအဓမ္မဝါဒီရဟန်း၏၊ အဇ္ဈာစာရော၊ လွန်ကျူးသော
 အကျင့်သည်၊ ဣတရဿ၊ ဓမ္မဝါဒီရဟန်းအား၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ နံ၊ ထိုအဓမ္မဝါဒီရဟန်းကို၊ အာရ
 သော၊ ငါ့ရှင်၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအမှု
 သည်၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်အား၊ အပတိရူပံ၊ မင်္ဂလာကံပတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒေတိ၊ စောဒနာ၏သော၊ ထိုအဓမ္မဝါဒီရဟန်းသည်၊ တေ
 တယာ၊ သင်သည်၊ ကိံဒိဋ္ဌံ၊ အဘယ်သို့ မြင်အပ်သနည်း၊ ကိံသုတံ၊
 အဘယ်သို့ ကြားအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခိပတိ၊ ပစ်လွှင့်လိုက်၏၊
 ဣတုရော၊ ဓမ္မဝါဒီ ဝုပ္ပါလ်သည်၊ သဗေဒိနိစ္ဆိဿန္တိ၊ အကယ်၍တည်း

၅၀၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဆုံးဖြတ်ကုန်အံ့၊ အဋ္ဌ၊ မချွတ်၊ မေ၊ ငါ့အား။ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌
 ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဟ္စာ၊
 သိ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို၊ ကာတုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ပရိက္ခာရေ၊ ပရိက္ခရာ
 တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တေန္ဒေယေရေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးနှစ်ယောက်တို့သို့၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်လေ၍၊ သမဏပရိက္ခာရေ၊ ရဟန်းအသုံးအဆောင်
 ပရိက္ခရာတို့ကို၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောမထေရ်ကြီးတို့အား၊ နိဿ
 ယေန၊ ခြံရာပြုသဖြင့်၊ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်၏၊ နေသံ၊
 ထိုမထေရ်ကြီးတို့အား၊ သဗ္ဗဉ္စ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စား
 ခြင်းကို၊ သက္ကစ္စံ၊ အစိုအသေ၊ ဝတ္တပဋိပတ္တိံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အကျင့်ကို၊
 ပူရေတုကာမောဝိယ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါအလိုရှိသကဲ့သို့၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တ
 တော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စားရာအရပ်သို့၊
 ဂတံ၊ ရောက်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီးသော်၊ တေဟိ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဝိဿ
 ဇ္ဇိယမာနောပိ၊ သွားခွင့်လွှတ်သော်လည်း၊ အဋ္ဌာသိယေဝ၊ ရပ်နေသည်သာ
 တည်း၊ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်
 သောအကြောင်းသည်၊ အတ္တိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပုန္နိံ၊ သူ
 မေးကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုအဓမ္မဝါဒီသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အေမ
 အတ္တိ၊ ဖြောင့်ရှိပေ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဧကေန၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု
 နာ၊ ရဟန်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အဇ္ဈာစာရံ၊ အလွန်ကျင့်မိသည်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
 ဝိဝါဒေါ၊ အငြင်းအခုံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိခဲ့၏၊ သေ၊ ထိုအဘော်တယောက်ရဟန်း
 သည်၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုဆိုသူဟ်ရှိသေး၊ ဝတ္ထုကို၊ ဣဝ၊ ဤအရှင်ဘုရား၏ထံတော်
 သို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ယဒါခါရောစေသိ၊ အကယ်၍ကြားလျှောက်လာသည်
 ဖြစ်အံ့၊ ယထာပိနိစ္ဆယံ၊ တရားရှိတိုင်းသောအဆုံးအဖြတ်ကို၊ နဝိနိစ္ဆိ၊ တမ္ပ
 ဆုံးဖြတ်တော်မမူအပ်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ထေရာ၊ မ
 ထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ဩသဋ္ဌံ၊ တရားသက်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ယထာပိ
 နိစ္ဆယံ၊ တရားရှိတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ အဝိနိစ္ဆိတုံ၊ မဆုံးဖြတ်ဘဲ နေခြင်း
 ငှါ၊ နဝန္တတိ၊ မသင့်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ သု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုအ
 ဓမ္မဝါဒီရဟန်းသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရိယမာနေ၊ ပြု
 တော်မူခဲ့သော်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပတိဋ္ဌာ၊
 ဆောက်တည်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့ပြီ၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တံပါဝံ၊ ထို
 မကောင်းသောအကျင့်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦး၊ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့

သည်။ မာဝိနိန္ဒနိစ္ဆိ၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တော၊ ထို
မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ တေန၊ ထိုအဓမ္မဝါဒီရဟန်းသည်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓိယမာနာ၊ နှိပ်
စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဒိန္တိသုံ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ သေသံ၊ ထိုအဓမ္မဝါဒီ
သည်၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးတို့၏၊ ပဗ္ဗိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ဝုန၊ တဘန်၊ ငယ်အာဝါသံ၊ ထိုနေရာကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆိမ္မာ၊ သွားလေ၍၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသောအဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိနယဓရောနံ၊ ဝိနည်းရှိရအရှင်တို့၏၊ သန္တိ
ကေ၊ အထံ၌၊ နိဗ္ဗိတန္တိ၊ ပြီးခဲ့ပြီဟု၊ ဂတွာ၊ ဆို၍၊ တံဓမ္မဝါဒိ၊ ထိုဓမ္မဝါဒီ
ဂုတ္တုလ်ကို၊ သုဗ္ဗုတရံ၊ ရှေးကထက်ကဲမိုးစွာ၊ အဝမညန္တော၊ မထိမဲ့၊ မြင်
မှတ်၍၊ ဗရသေန၊ ကြမ်းတမ်းရုန့်ရင်းသောစကားဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ ကျင့်
၏၊ ဓမ္မဝါဒိ၊ ဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤအဓမ္မဝါဒီ ရဟန်းကို၊ နိရော
သင်္ကဿ၊ ယုံမှားခြင်းကင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝဒေဝ၊
ထိုဓဏ၌ပင်လျှင်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏၊ ပရိ
ဝါရုတိက္ခုသံဟဿံ၊ အခြံအရံ တထောင်ရှိသောရဟန်းသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အာဟာ၊ ဆို၍၊ ကိံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊
အာရုဿာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဩသဋ္ဌံ၊ တရားသို့သက်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊
ယထာဓမ္မံ၊ တရားရှိသောအတိုင်း၊ ဝိနိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ပါ၏၊ အနော
သာပေတွာဇေဝဝါ၊ သိစဉ်မပြီးဆုံးစေဘဲလျှင်လည်း၊ အညမညံ၊ အချင်း
ချင်း၊ အဗ္ဗယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသာပေတွာ၊ ဒေသနာကြားစေ၍၊ သာမဂ္ဂိ၊
အညီအညွတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ပါ၏၊ ဣမေပနထေရာ၊ ဤမထေရ်ကြီး
တို့သည်ကား၊ နေဝရိနိန္ဒိသု၊ ဟရားရှိတိုင်းလည်းမဆုံးဖြတ်ကုန်၊ သာ
မဂ္ဂိ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ နအကံသု၊ မပြုကြပါကုန်၊ တေ၊ ဤသို့
တာဘင်္ကနာ၊ ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းသည်၊ ကိံနာမဝိနိန္ဒယံ၊ အဘယ်မည်
သောအဆုံးအဖြတ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေဝိ၊ ထို
တထောင်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဂုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်သည်၊
အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောအကြောင်းကို၊ အာစရိယေဟိ၊
ဆရာကြီးတို့သည်၊ ဥာတံနုန၊ သိတော်မူအပ်ပြီးသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဂုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထော၊ ထို
နောင်မှ၊ အဓမ္မဝါဒိ၊ အဓမ္မဝါဒီသည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ လတိတွာ၊ ချွေး
အာဂစ္ဆိမ္မာ၊ ထာခဲ့ပြန်၍၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကလည်း၊ ဝိနယဓရာ၊ ဝိ
နည်းရှိတို့သည်၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ ဟ၊ ဘာသာသိ၊ ဆိုဘူးလေ၏
ဒါနိဗ္ဗုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟေ၊ သင်အား၊ တံဝုတ္ထု၊ ထိုလွန်ကျူးသောဝုတ္ထု

၅၀၆

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကို၊ ဣမေသံဝိနယဓရာနံ၊ ဤဝိနည်းမိရ်ဆရာတို့အား၊ ဣမံပန ဝတ္ထုတိ၊ ဤသို့
သောဝတ္ထုတကားဟူ၍၊ အာရောစေဟိ၊ ကြားလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ တံဓမ္မဝါဒိ၊ ထိုဓမ္မဝါဒီရဟန်းကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယခု
နေ့ကိုအစပြု၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပရာဇိတော၊ တရားရှုံးသောသူတည်း၊ အဝါ
သံ၊ နေရာကျောင်းကို၊ မာအာဂန္တိတိ၊ မလာလင့်ဟု၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပတ္တမိ၊
လျှင်စွာသွားလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဓမ္မဝါဒိ၊ ဓမ္မဝါဒီသည်၊ ထေရေ၊
မထေရ်ကြီးတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အနုပေက္ခိတွာ၊ မဝံ့ကွက်မူ၍၊ အမှေ၊
အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ဥပဇ္ဇေယိ၊ လုပ်ကျွေးမွေးစေ၏၊ ပရိတောသေသိ၊ နှစ်သက်
စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဂ္ဂလမေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အပေက္ခိတွာ၊ ဝံ့ကွက်
၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အရက္ခိတွာ၊ မစောင့်ရှောက်မူ၍၊ ပုဂ္ဂလံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရက္ခိတ္ထ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူကုန်၏၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယခုနေ့ကို
အစပြု၍၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ဤယခုအခါ၌၊ တုမှေကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား၊ နိဝိဇ္ဇိ
ယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိနိဇ္ဈိတံ၊ ဆုံးဖြတ်စိမ့်သောငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ အဇ္ဇ၊
ယနေ့၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ပြီဟု၊ မဟာသဒ္ဓေန၊ သည်းစွာသောအသံ
ဖြင့်၊ ကန္တိတွာ၊ ဟစ်ကြော်၍၊ သတ္တုသာသနံ၊ ကဿပဘုရားရှင်သာသနာ
တော်သည်၊ နဠု၊ ပျောက်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်၊
ပတ္တမိ၊ သွားလေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
သံဝိဂ္ဂမာနသာ၊ တိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနု
ရက္ခန္တိ၊ အစဉ်အတိုင်းစောင့်ရှောက်လိုက်၍၊ သာသနရတနံ၊ သာသနာ
တော်တည်းဟူသောရတနာကို၊ မပပံ၊ ငါတို့သည်၊ သောဇန္တ၊ ထုံးအိုင်၌၊
ပက္ခိပိမှာ၊ ထည့်မိခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စကို၊ ဥပ္ပါဒေသုံ၊
ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေနေဝကုက္ကုစ္စေန၊ ထိုသို့သော ကုက္ကုစ္စသည်သာလျှင်၊
ဥပဟတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊
သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကောစရိယော၊ ဆရာ တပေယျာန်သည်၊ ဟိမဝတိ၊
ဟိမဝန္တာ၌၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဟေမဝတောတိ၊ ဟေမ
ဝတဟူသော အမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်ဘီလူးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊
နုတိယာစရိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော ဆရာသည်၊ မဇ္ဈိမဒေသေ၊

မဇ္ဈိမဒေသအရပ်၌၊ သာတာပဗ္ဗတေ၊ သာတာ အမည်ရှိသော တောင်၌၊
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သာတာဂိရောယိ၊ သာတာဂိရိဟူသောအမည်
 ရှိသော၊ ယက္ခာ၊ နတ်ဘီလူးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆရာနှစ်
 ယောက်တို့၏၊ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော၊ တေဝိဘိက္ခု၊ ထိုတပည့်
 ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ တေသံယေဝ၊ ထိုဆရာတို့အားသာလျှင်၊ အနု
 ဝတ္တိတွာ၊ အလိုတူ၍၊ သက္ခေ၊ အထက်နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတုံ၊ ဖြစ်စဉ်သော
 ဌ၊ အသက္ခောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
 ဆရာတို့၏၊ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော၊ ယက္ခာဝ၊ နတ်ဘီလူးတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ တေသံပန၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏ကား၊ ပစ္စဟဒါယကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဒါယကာဖြစ်ကုန်သော
 ဂဟဋ္ဌာ၊ လူတို့သည်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ သု၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊
 ဟေမဝတာသာတာဂိရာ၊ ဟေမဝတာသာတာဂိရိ နတ်ဘီလူးတို့သည်၊
 အဋ္ဌဝိသတိယက္ခသေနာပတိနံ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ယောက်သောဘီလူးစစ်သည်
 မှူးတို့၏၊ အတ္တန္တရာ၊ အတွင်း၌၊ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
 ဘော်ရှိကုန်သော၊ ယက္ခရာဇာနော၊ ဘီလူးမင်းတို့သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ယက္ခသေနာပတိနံ၊ ဘီလူးစစ်သည်
 မှူးတို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ အလေ့အကျက်ဓမ္မတာတည်း၊ မာသေမာသေ၊ လတိုင်း
 လတိုင်း၊ အဋ္ဌဒိဝသာနံ၊ ရှစ်ရက်တို့ကို၊ ဝိနိစ္ဆယတ္တံ၊ ဆုံးဖြတ်အံ့သောဌ၊
 ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ မနောသိသာတာလေ၊ ဆေးဒန်းမြင်းသိသာ
 အပြင်ရှိသော၊ ဘဂလဝတိ၊ ဘဂလဝတိအမည်ရှိသော၊ မဏ္ဍပေ၊ မဏ္ဍပ်၌၊
 ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ သန္နိပါတေ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ သန္နိပတိတဗ္ဗန္တိ၊ စည်းဝေးအပ်၏ဟု၊ ဓမ္မ
 တာ၊ အလေ့အကျက်သဘောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနတ်တို့၏
 အစည်းအဝေး၌၊ သာတာဂိရိဟေမဝတာ၊ သာတာဂိရိနတ်ဟေမဝတာနတ်
 တို့သည်၊ တသ္မိံ သမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်ကြ၍၊ သဉ္ဇာနိံ သု၊ သိလေကုန်၏၊ သမ္မာဒိအချင်း၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်ဌာန၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်ဌာန၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဥပ္ပတ္တိဌာနဉ္စ၊ ဖြစ်ရာ အရပ်ကိုလည်း၊
 ဝုန္တိတွာ၊ မေးမြန်းကြပြီးသော်၊ ဝိပ္ပဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာရှိကုန်သည်၊ အဟေ
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္မာဒိအချင်းသွေးသောက်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ရှေး

သံသရာဘဝ၌၊ ဗီသတိဝသသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊
သမဏဓမ္မ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်၍၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပါပ
သဟာယံ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းယုတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ယက္ခ
ယောနိယံ၊ ဘီလူးတို့၏ အမျိုး၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ရကုန်သည်ကား၊ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီး
ကုန်၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပစ္စယဒါယကာ၊ ပစ္စည်းဒါယကာတို့သည်၊ ကာ
မာဝစရဓဇဝေသု၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေကုန်၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံးမသာရှိကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ နံ၊ ထိုဟောမဝတဘီလူးကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အကယ်သို့ဆို
သနည်း၊ မာရိသ၊ ချစ်ထွဋ်သောသွေးသောက်၊ ဟိမဝါနာမ၊ ဟိမဝန္တာ
တောအရပ်မည်သည်ကား၊ အန္တရိယန္တ၊ တသမ္ပတော၊ အံဘွယ်သရဲဖြစ်၍
ဖြစ်သောတောဟုသမုတ်အပ်၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ အန္တရိယံ၊ အံဘွယ်
သရဲကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်ရ၍ လည်းကောင်း၊ သုတွာဝါ၊ ကြားရ၍လည်း
ကောင်း၊ မမပိ၊ ငါ့အားလည်း၊ အာရောစေယျာသိ၊ ကြားပါလှည့်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟောမဝတောပိ၊ ဟောမဝတနတ်ဘီလူးသည်
လည်း၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အကယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ အချင်း
သွေးသောက်၊ မန္တိမဓဇသေနာမ၊ မန္တိမဓဇသမည်သည်ကား၊ အန္တရိယ
အန္တ၊ တသမ္ပတော၊ အံဘွယ်သရဲဖြစ်၍ဖြစ်သော အရပ်ဌာနဟု သမုတ်
အပ်၏၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ အန္တရိယံ၊ အံဘွယ်သရဲကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍
လည်းကောင်း၊ သုတွာဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ မမပိ၊ ငါ့အားလည်း၊
အာရောစေယျာသိ၊ ကြားပါလှည့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒွိသု၊
နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေသုသဟာယေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော အဆွေ
ခင်ပွန်းတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို၊ တမေ
ဝဥပပတ္တိ၊ ထိုသို့သောဘီလူး၏အမျိုး၌ဖြစ်ရခြင်းကို၊ အဝိဝဇ္ဇိတွာ၊ မကြဉ်
မူ၍၊ ဝေဿမာနေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊
ဧကံ၊ တဆူသော၊ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရား၏အကြားကာလကို၊ ဝီတိဝတ္တော၊ လွန်
လေကုန်၏၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ဧကယောဇန တိဂါဝတမတ္တံ၊
တယူဇနာနှင့်သုံးဂါဝတ်မျှ၊ ဥဂ္ဂတံ၊ ပွားများ၍တက်၏၊ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊
အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဒီပင်္ကရပါဓမ္မဇေ၊
ဒီပင်္ကရာဘုရားခြေတော်ရင်း၌၊ ကတပဏီဝာနော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်း
သည်ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ ဝေဿန္တရဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာ
ဇာတ်တော်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ပါရမီယော၊ ပါရ

မိတ္တိကိုးပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူပြီး၍၊ တုသိတာတဝနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်
 ဌ၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတယု
 ကံ၊ အသက်ထက်ဆုံးဌတွာ၊ တည်၍၊ ဓမ္မပဒနိဒါနေ၊ ဓမ္မပဒနိဒါန်း၌၊ ဝတ္ထု
 နယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ အာယာမိ
 တော၊ တောင်းပန်အပ်သည့်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စမဟာဝိသေသကနာနိ၊ ငါးပါးသော
 ကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိသေသကေတွာ၊ အထူးကြည့်တော်မူပြီး၍၊ ဒေဝ
 တာနံ၊ နတ်တို့အား၊ အာရောဂေတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ နွတ္တိံသာယသုဗ္ဗနိ
 မိတ္တဿ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးကုန်သောသုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊ ဝတ္ထုမာနေဿ၊ ဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဣမ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ ဒသသဟဿသေသကဓာတု၊ တသောင်း
 သောသေသကဓာတ်ကို၊ ကမ္မေတွာ၊ တုန်လှုပ်စေ၍၊ ပဋိသန္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊
 အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ တာနိ၊ ထိုနိမိတ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်ကြကုန်၍လည်း၊
 ဣမေ၊ ဤအယက္ခာ၊ ဤနတ်ဘီလူးတို့သည်၊ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤတရားဖြစ်
 အံ့သောအကြောင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု၊ နဇာနိံသု၊ မသိလေ
 ကုန်၊ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာပသုတတ္တာ၊ ဓမ္မလျော်ပျော်
 ရှင်ခြင်း၌လေ့ကျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နေဝဒ္ဒသံသု၊ မမြင်လေကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဇာတိယံ၊ ဘွားတော်မူသောအခါ၌လည်း
 ကောင်း၊ အဘိနိက္ခမနေ၊ တောဝွက်တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊
 ဗောဓိယံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သေ
 သောနယော၊ ဤသို့သောနည်းအတူ၊ နဇာနိံသု၊ မသိကြကုန်၊ ဓမ္မစက္က
 ပဝတ္ထနေ၊ စမ္မစက္က တရားကို ဟောတော်မူအံ့သော အခါ၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ
 ယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊ ဘဂဝတိ၊
 မြတ်စွာတရားသည်၊ တိပရိဝတ္တံ၊ သုံးပါးသော အပြန်ရှိသော၊ နှိုဒသာ
 ကာရံ၊ တဆွဲနှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော၊ ဝရေဓမ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော
 ဓမ္မစက္က တရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထေန္တေ၊ ဖြစ်စေတော်မူသော ကာလ၌၊
 မဟာဘူမိစာလသုဗ္ဗနိမိတ္တပါနိဟာရိယာနိစ၊ သည်းစွာသောမြေကြီးလှင်
 ခြင်းသုဗ္ဗနိမိတ်ပြာနိဟာတို့ကိုလည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုသာတာဝိနိနတ် ဟော
 မဝတနတ်တို့တွင်၊ ဧကေ၊ တသောက်သော၊ သာတာဝိရောယေဝ၊ သာ
 တာဝိနိနတ်သည်သာလျှင်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ တေသံ၊ ထို
 နှစ်ယောက်သော နတ်ဘီလူးတို့တွင်၊ သာတာဝိရော၊ သာတာဝိနိနတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိကာရဏဉ္စ၊ တရားဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဥဝံတွာ၊ သိ၍၊ သပရိသော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာသုရား

၅၁၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

သို့၊ ဥပသင်္ကမ္ပ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ခေသနံ၊ ဓမ္မစကြာဒေသနာကို၊ အသေသံ၊ နာလေ၏၊ ကိပ္ပိ၊ မိုးစဉ်းမျှသော၊ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို၊ နုအဓိဂစ္ဆိ၊ မရလေ၊ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုသဘာဝဂိရိနတ်သည်၊ ဓမ္မ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ သုဏန္တော၊ နာစဉ်၊ ဟောမဝတံ၊ ဟောမဝတနတ်ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဟောမဝတနတ်သည်၊ အာဂတောနုခေါ၊ ရောက်လာ၏လော၊ နောအာဂတောနုခေါ၊ မရောက်လာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုဟောမဝတနတ်ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သဟာယော၊ အဆွေဟောမဝတနတ်သည်၊ ပပဉ္စိတော၊ ကြာမြင့်လေစွးစေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိစိတြပဒိုဘာနဉ္စ၊ ဆန်းကြယ်သောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မဓေသနံ၊ တရားဓဇသနာတော်ကို၊ သုဏတိ၊ နာလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ ပျံလွင့်သော စိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝါစ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္တင်္ဂတေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဓေသနံ၊ ဓေသနာတော်ကို၊ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ သဟာယံ၊ အဆွေဟောမဝတနတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ တေန၊ ထိုအဆွေဟောမဝတနတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဂမ္ပ၊ လာခဲ့၍၊ ဓမ္မဓေသနံ၊ တရားဓဇသနာတော်ကို၊ သေသသမိတိ၊ နာအံ့ဟု၊ ဟတ္ထိယာန အသံယာနဂရုဇ္ဇယာနာဒိနိ၊ ဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်ဂဠုန်ယာဉ်အစရှိသည်တို့ကို၊ မာပေတွာ၊ ဘန်ဆင်း၍၊ ပဉ္စဟိယက္ခသတေဟိ၊ ငါးရာသောဘိလူးတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တာတိမုခေါ၊ ဟိမဝန္တာသို့ရှေးရှု၊ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟောမဝတေဝိ၊ ဟောမဝတနတ်ဘိလူးသည်လည်း၊ ပဒိုသန္ဓိဇာတိအဘိနိက္ခမနု၊ ဗေဒိပရိနိဗ္ဗာနေသေဝ၊ ပဒိုသန္ဓေနတော်မူသောအခါတွားတော်မူသောအခါ တောထွက်တော်မူသောအခါ မဟာဗေဒိပင်၌ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းတော်မူသောအခါတို့၌သာလျှင်၊ ဧတ္တိံသုပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊ ဟုတွာဝ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဒိုဝိဂစ္ဆန္တိ၊ ကင်းလေကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊ ဝိရုဋ္ဌိတိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနေပန၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူသော အခါ၌ကား၊ တာနိ၊ ထိုပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊ ဝိသေသာနိ၊ အထူးအခြားတို့သည်၊ ဟုတွာ။

ဖြစ်ကုန်၍၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဌတွာ၊ တည်ကုန်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နိရုတ္တိန္တိ၊ ချုပ်လေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာတော
 ၌၊ တံအတ္တရိယပါတုဘာဝံ၊ ထိုအံ့သွယ်သရဲထင်ရှားရှိသည့်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်လေ၍၊ ယတော၊ အကြင်ကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာတော၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုဟိမဝန္တာတော
 ၌ဖြစ်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကဒိမိ၊ တရံတခါမျှ၊ အယံပဗ္ဗတော၊ ဤ
 ဟိမဝန္တာတောင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဘိရာမော၊ အလွန်အထူးပွေ့လျော်
 သည်၊ နဘူတပုဗ္ဗော၊ ဖြစ်စဘူးသည်မရှိ၊ ဟန္တဒါနိ၊ ယခုမမေးငါ၏၊ သဟာ
 ယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သာတာဂိရိနတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်ယူ၍၊
 အာဂမ္မ၊ လာခဲ့၍၊ တေန၊ ထိုအဆွေသာတာဂိရိနတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဣမံ
 ဝုပ္ပသိရိ၊ ဤပန်းအသရေကို၊ အနုဘဝိဿာမိတိ၊ ခံစားအံ့ဟု၊ တထေဝ၊ ထို
 သာတာဂိရိလှာသော အတူသာလျှင်၊ မဇ္ဈိမဒေသာဘိမုခေါ၊ မဇ္ဈိမဒေသာ
 အရပ်သို့ရှေးရှု၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ တေဥဘောဝိ၊ ထိုသာတာဂိရိနတ်ဟေ
 မဝတနတ်တို့သည်လည်း၊ ရာဇဂဟဿ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်
 အပြင် ကောင်းကင်၌၊ သမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်ဆိုင်မိကြ၍၊ အည မ
 ညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်၏၊ အာဂမနကာရုဏံ၊ လာခဲ့ကြသော
 အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကြကုန်၏၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတနတ်သည်
 အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိယ၊ အိုအချင်းလွေး
 သောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဟိမဝတိ၊
 ဟိမဝန္တာ၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အယံပဗ္ဗ
 တော၊ ဤဟိမဝန္တာတောင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အကာလ ကုသုမိကေပိ၊
 အခါမဲ့ပွင့်ကုန်သော၊ ရုက္ခေဟိ၊ သစ်ပင်တို့ဖြင့်၊ အဘိရာမော၊ အထူးပွေ့
 လျော်ဘွယ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နဘူတပုဗ္ဗော၊ ရှေးကာလက
 ဖြစ်ဘူးသည်မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံဝုပ္ပသိရိ၊ ထိုပန်း၏အသရေကို၊
 တယာ၊ သင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဘဝိဿာမိတိ၊ ခံစားအံ့
 ဟု၊ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်၏၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိ
 နတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ မာရိယ၊
 အချင်းဟေမဝတ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယေနကာရုဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
 ဖြင့်၊ အကာလံ၊ အခါမဲ့ပွင့်သော၊ ဣမံဝုပ္ပပါဋိဟာရိယံ၊ ဤပန်းပွင့်ခြင်းပြာနို့
 ဟုသည်၊ ဇာဟံ၊ ဖြစ်၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနာသိပန၊ သိ
 ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မာရိယ၊ အချင်းသာတာဂိရိ၊ အဟံ၊

၅၁၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ငါသည်၊ နဇာနည်၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာရိသ၊ အချင်းဟောမဝတ၊ ဣမံပါဠိဟာရိယံ၊ ဤသို့သောပြောဆိုဟာသည်၊ ကေလေံ၊ စင်စစ်၊ ဟိမဝန္တေယေဝ၊ ဟိမဝန္တာတော၌သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊ အဝိပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒသသဟဿလောကဓာတုသု၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗာလေးပါးကို မိမိအလိုလိုသိတော်မူသော ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာ ဒေသနာတော်ကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ ဟောမဝတဿ၊ ဟောမဝတနတ်အား၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်တော် မူကြောင်းကို၊ ကဏ္ဍေတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဘဂဝတောံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အာနေတုကာမော၊ ခေါင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤအဇ္ဇပန္နရသော အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကေဝိပန၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဂေါတမကေ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ စေတိယေ၊ စေတိ၌၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူစဉ်၊ အယံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေ၊ ဤအဇ္ဇပန္နရသောဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဇ္ဇာတိ၊ အဇ္ဇဟူသည်ကား၊ အယံရတ္တိဒီဂေါ၊ ဤညဉ့်နေ့သည်၊ ပက္ခဂဏနတော၊ ပက္ခကိုရေတွက်သောအားဖြင့်၊ ပန္နရသော တဆဲ့ငါးရက်ဖြစ်သော၊ ဥပဝသိတဗ္ဗတော၊ ဥပုသ်သုံးအပ်သောအားဖြင့်၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တိသုဥပေါသထေသု၊ သုံးပါးသောဥပုသ်နေ့တို့တွင်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပန္နရသော၊ တဆဲ့ငါးရက်ဖြစ်သော၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်နေ့တည်း၊ စာတုဒ္ဓသိဥပေါသထော၊ စာတုဒ္ဓသိဥပုသ်နေ့သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ သာမဂ္ဂိဥပေါသထော၊ သာမဂ္ဂိဥပုသ်နေ့သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ အဋ္ဌင်္ဂဥပဝါသ ပညတ္တိဒီဂဿာဒိသု၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသသီလအဋ္ဌင်္ဂသီလဥပဝါသပညတ္တိ အစရှိသောအနက်တို့၌၊ ဥပေါသထသဒ္ဓေါ၊ ဥပေါသထသဒ္ဓါသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိဃ္ဇာယိဿာမိ၊ ထိုဝကားကိုအကျယ်ရှုဦးအံ့၊ အာယာမာ ဝုသောကပ္ပိနဥပေါသထံဂမိဿာမာတိအာဒိသု၊ အာယာမာဝုသောကပ္ပိနဥပေါသထံဂမိဿာမ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ၌၊ ဥပေါသထသဒ္ဓေါ၊ ဥပေါသထသဒ္ဓါသည်၊ ဝတ္တတိ၊

ဖြစ်၏။ အာဝုးသာ ကပ္ပိန၊ ငါ့ရှင်ကပ္ပိန၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဥပေါသထံ၊
 ပါတိမောက်ပြရာသို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ဧဝံအဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂ
 တောခေါ် ဝိသာခေ ဥပေါသထော ဥပဝုတ္တောတိအာဒိသု၊ ဧဝံအဋ္ဌင်္ဂသ
 မန္နာဂတောခေါ်ဝိသာခေဥပေါသထောဥပဝုတ္တောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
 ပါဏာတိပါတံဝေရမဏိအာဒိကောသု၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအစရှိ
 ကုန်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂေသု၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသောသီလတို့၌၊ ဥပေါသထ
 သဒ္ဓေါ၊ ဥပေါသထသဒ္ဓါသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ၊ အဋ္ဌင်္ဂ
 သမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်
 တည်းဟူသော သီလကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပဝုတ္တော၊ သုံးအပ်၏။ သုဒ္ဓဿဝေ
 သဒါဗ္ဗေ၊ သုဒ္ဓဿု ပေါသထောသဒါတိ အာဒိသု၊ သုဒ္ဓဿဝေသဒါဗ္ဗေ၊
 သုဒ္ဓဿုပေါသထောသဒါဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပေါသထသဒ္ဓေါ၊ ဥပေါ
 သထသဒ္ဓါသည်၊ ဥပဝါသေ၊ မပြတ်သုံးသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဗရူ၊ တပေါင်းလသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်
 သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပေါသထော၊ ကပ်၍နေခြင်း
 သည်၊ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏။ ဥပေါသထောနာမနာဂရာ
 ဇာတိအာဒိသု၊ ဥပေါသထောနာမနာဂရာဇာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပေါ
 သထသဒ္ဓေါ၊ ဥပေါသထသဒ္ဓါသည်၊ ပညတ္တိယံ၊ လူတို့ခေါ်ဝေါ်အပ်သော
 နာမပညတ်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ နာဂရာဇာ၊ ဆင်မင်းသည်၊ ဥပေါသထောနာ
 မ၊ ဥပေါသထ ဆင်မျိုးမည်၏။ တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ သသိသံနာ
 တဿာတိအာဒိသု၊ တဒဟုပေါသထေပန္နရသေ သသိသံနာတဿဤသို့
 အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပေါသထသဒ္ဓေါ၊ ဥပေါသထသဒ္ဓါသည်၊ ဒိဝသေ၊ နေ၊
 အရေအတွက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်ဖြစ်သော၊ တဒဟု
 ပေါသထေ၊ ထိုနေ့ဖြစ်သောဥပုသ်၌၊ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ နာ
 တဿ၊ ရေချိုးပြီးသော၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဝသေသတ္တံ၊ အကြွင်းဖြစ်
 သောအနက်ကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ အာသုပ္ပိယဗ္ဗေဒိဝသံယေဝ၊ ဝါဆို
 လပြည့်နေ့ကို သာလျှင်၊ နိယာမေန္တော၊ အမှတ်ရှိ၍၊ အဇ္ဈပန္နရသေဥပေါ
 သထောတိ၊ အဇ္ဈပန္နရသေဥပေါသထောဟူ၍၊ သာတာဂိရော၊ သာတာ
 ဂိရိနတ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ပါပံပဒေါ၊ အထွက်တရက်နေ့၊ ဒုတိယော၊
 နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍိယမာနေ၊ ရေတွက်အပ်
 သည့်ရှိသော်၊ အဇ္ဈဤယနေကာ၊ ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော၊
 ဒိဝသေ၊ နေ့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ဒိဝိ၊ ထွန်းတောက်ပခြင်းတို့သည်၊ ဘဝါနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ဒိဗ္ဗမည်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤညဉ့်ကာလ၌၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ထွန်းတောက်ပ
 သောအရောင်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဒိဗ္ဗာ၊ ဒိဗ္ဗမည်ကုန်၏၊ ကာနိ၊ အဘယ်အရောင်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ထွန်းတောက်
 ပကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ တာနိ၊ ရှုပါနိ၊ ထိုနတ်
 တို့၏ကိုယ်ရောင် တန်ဆာရောင်တို့သည်၊ ဒိဗ္ဗာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံရတ္ထိ၊ ထိုဝါဆိုလပြည့်ညဉ့်ကာလ၌၊ ဒသသမ္ဘာသယိလော
 ကဓာတုတော၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်မှ၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်
 သော၊ သန္တိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်
 တို့၏၊ သရီရဝတ္ထာဘရဏာဗိမာနပ္ပဘာဟိစ၊ ကိုယ်ရောင်အဝတ်တန်ဆာ
 ရောင်ဗိမာန်တို့၏ အရောင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဒိဉ္စပတ္တိလေသ
 ဝိရဟိတာယ၊ တိမ်တိုက်အစရှိသည်တို့၏ဖြစ်ခြင်းအညစ်အကြေးမှကင်း
 သော၊ စန္ဒပ္ပဘာယစ၊ လမင်း၏အရောင်သည်လည်းကောင်း၊ သကလဓမ္မ၊
 ဒီပေါ၊ အလုံးစုံသောဓမ္မ၊ ဒီပါကျွန်းကို၊ အလင်္ကာတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသေသာလင်္ကာတော၊ ထူးလှသော တန်ဆာ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရမဝိသုဒ္ဓိဒေဝဿ၊ မြတ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်
 တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရီရပ္ပဘာယ၊ ကိုယ်
 ရောင်အား၊ ဝိသေသာလင်္ကာတောစ၊ အထူးသဖြင့်တင့်တယ်သောတန်
 ဆာသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗာရတ္ထိဥပဋ္ဌိတာ
 တိ၊ ဒိဗ္ဗာရတ္ထိဥပဋ္ဌိတာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရတ္ထိဂုဏဝတ္ထုနာမ
 ဒေသနာယဝိ၊ ညဉ့်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြီးပွမ်းခြင်းမည်သောဒေသနာဖြင့်
 လည်း၊ သဟာယဿ၊ သွေးသောက်ဖြစ်သောဟေမဝတနတ်၏၊ ဝိတ္ထ၊ ပြာ
 ခံ၊ ဖိတ်၏ဥဒါဒ်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေလို၍၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာခံ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူ
 ကြောင်းကို၊ ကထေတွာ၊ ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနောမနာမံ သတ္ထာရံ
 ဟန္တပဿာမဂေါတမန္တိ၊ အနောမနာမံသတ္ထာရံဟန္တပဿာမ ဂေါတမံ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနောမေဟိအလာမကေဟိ၊
 မယုတ်မာသည်ဖြစ်၍မြတ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာကာမုပရိပူရေဟိ၊ အလုံးစုံသော
 အခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊
 အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်အား၊ နာမံ၊ အမည်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ အနောမနာမော၊ အနောမနာမမည်၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထို
 ကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊ သိအပ်ကုန်သော

သစ္စာနိ၊ သစ္စာတရားတို့သည်။ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ပဇာယ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါကို၊
 သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဗောဓေသိ၊ သိတော်မူစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သုရားဟူ၍၊ အနောမေဟိ၊ မယုတ်မာသည်ဖြစ်၍မြတ်
 ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ နာမံ၊ အမည်တော်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိတော်မူ၏။ သပ္ပရာဂေါ၊ ရာဂကိုမျိုးဖျက်တော်မူတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဟဂ္ဂဒေါသော၊ ဒေါသ
 ကိုမျိုးဖျက်တော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်
 တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အနောမေဟိ၊
 မြတ်ကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ နာမံ၊ အမည်တော်
 သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အရဟံသဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နောတိအာဒိသု၊ အ
 ရဟံသဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ သေဇ
 သောနယော၊ ဤသို့သောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ဗိဇ္ဇမဇ္ဈိကာဒိသု
 ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်၌ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အကျိုး
 စီးပွားတို့၌၊ ဒေဝမနုဿ၊ နတ်လူတို့ကို၊ ဣမံ၊ ဤအကျင့်တရားကို၊ ပဇဟ
 ထ၊ စွန့်လေကုန်၊ ဣမံ၊ ဤအကျင့်တရားကို၊ သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်
 တည်၍၊ ဝတ္တထ၊ ကျင့်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဿာသတိ၊ အစဉ်
 အတိုင်းဆုံးမတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ သတ္တာ
 မည်ကုန်၏။ အဝိဝ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တ
 ဝါဟော၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်ပြည်တိုင်ဆောင်လှည်းမှူး
 သာဘွယ်ကြဉ်းဆောင်တော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္ထာ၊
 သတ္တာမည်တော်မူ၏။ ယထာ၊ ဥဒါဟ၊ ရုဏ်အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
 သတ္တဝါဟော၊ လှည်းမှူးကုန်သည်သည်၊ သတ္တေ၊ အတော်ဖြစ်သောသတ္တ
 ဝါတို့ကို၊ ကန္တာရံ၊ ခဲယဉ်းသောခရီးကို၊ တာရေတိယထာ၊ ကူးမြောက်စေ
 သကဲ့သို့၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသေ၊ နိဒ္ဒေသ
 ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တနယေနာပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သတ္ထာ၊ သတ္တာမည်တော်မူ၏။ အနောမနာမံ၊ အနောမအမည်
 တော်ရှိသော၊ တံသတ္တာရံ၊ ထိုလူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော သုရား
 ကို၊ ဟန္တာတိဇေသောသဒ္ဓေါ၊ ဟန္တဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဗျဝသောနတ္ထေ၊ ကာ
 လအပိုင်းအခြားကိုပြီးစေသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း၊ ပဿာ၊

၅၁၆ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မၤတိကိရိယာပဒံ၊ ပဿာမဟူသောကိရိယာပုဒ်သည်၊ တေန၊ ထိုဟောမဝတ
 နတ်နှင့်၊ သံဂဟေတွာ၊ သိမ်းရုံး၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝစနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 မိဘတ်တည်း၊ ဂေါတမန္တိ၊ ဂေါတမံဟူသည်ကား၊ ဂေါတမံဂေါတ္တံ၊
 ဂေါတမအမျိုးဖြစ်တော်မူသော၊ ကိံ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏
 ဆရာဘုရားသည်၊ နသတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမတိ၊
 ယုံမှားသက်သ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ မာအကာသိ၊ မပြုလေလင့်၊ ဧကန္တဗျဝသိ
 ကော၊ စင်စစ်ကလေးကိုပိုင်းခြားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တံ၊ သင်
 ဟောမဝတသည်၊ ဧတိ၊ လာလှည့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ
 အမျိုးဖြစ်တော်မူသော ဘုရားကို၊ ပဿာမ၊ မှူးမြင်ကြကုန်အံ့၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဟောမဝတော၊ ဟောမဝတနတ်သည်၊ အယံ
 သာတာဂိရော၊ ဤသာတာဂိရိ နတ်သည်၊ အနောမနာမံ သတ္ထာရန္တိ၊
 အနောမနာမံ သတ္ထာရံဟူ၍၊ ဘဏန္တော၊ ပြောဆိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 တဿ၊ ထိုဂေါတမအား၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်ကို၊ ပကာသေတိ၊
 ပြု၏၊ သဗ္ဗညုနော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုလည်း၊ လောကော၊ လောက
 ဌံ၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲငှ၏၊ သဗ္ဗညုပဋိညေဟိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကိုရ၏ဟု
 ဝန်ခံကုန်သော၊ ဝုရာဏာဒိသဒိသေဟေဝ၊ ဝုရာဏာကဿပအစရှိသော
 သူတို့နှင့်တူသည်သာလျှင်၊ လောကော၊ လူအပေါင်းကို၊ ဥပဒ္ဒုတော၊ နှိပ်
 စက်အပ်၏၊ သောပန၊ ထိုဂေါတမဘုရားသည်ကား၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊
 တာဒိလက္ခဏပတ္တော၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာသို့ရောက်သည်၊ ဘဝိဿတိ
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသာတာဂိရိနတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိဂ္ဂ
 ဟိဿာမိ၊ စိတ်ကိုငါသိမ်းသည်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တော၊ ငြိ၍၊ တာဒိ
 လက္ခဏံ၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာကို၊ ဝုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟော
 မဝတော၊ ဟောမဝတနတ်သည်၊ ကမ္မိမနောတိအာဒိ၊ ကမ္မိမနောဤသို့အစရှိ
 သောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကမ္မိတိ၊ ကမ္မိဟူသည်ကား၊ ဝုစ္ဆန္တော၊ အမေးတည်း၊
 မနောတိ၊ မနောဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သုပဏိဟိတောတိ၊ သုပဏိ
 ဟိတောဟူသည်ကား၊ သုဠု၊ ကောင်းစွာ၊ ဌပိတော၊ ထားပါသလော၊ အစ
 လော၊ မတုန်မထွပ်ရှိပါ၏လော၊ အသမ္ပဝေမိ၊ မတုန်မထွပ်တရားနာပါ၏
 လော၊ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘုတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သဗ္ဗဘူတေ

သု၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌၊ တာမိနောတိ၊ တာမိနောဟူသည်ကား၊
 တာမိလက္ခဏာပတ္တသေဝ၊ သည်းခံခြင်း၊ လက္ခဏာသို့ ရောက်သည်သာ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယံ၊
 ဤတာမိနောဟူသောပုဒ်သည်၊ ပုစ္ဆာဝေ၊ ပုစ္ဆာသာလျှင်တည်း၊ တေ၊
 သင်သာတာဂိရိန္ဒ၊ သောသတ္တ၊ ထိုဆရာဟူသောဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဘူ
 တေသု၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊ တာမိ၊ သည်းခံခြင်း၊ ရှိပါ၏လော၊
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နော၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
 ဣဗ္ဗာနိဋ္ဌေတတိ၊ ဣဗ္ဗာနိဋ္ဌေဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သတောရှိ
 သော၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ သင်္ကပ္ပတိ၊ သင်္ကပ္ပဟူသည်ကား၊ ဝေတက္ကံ၊
 အကြံအစည်တို့သည်၊ ဝသိကတာတိ၊ ဝသိကတာဟူသည်ကား၊ ဝသံ
 ဂမိတာ၊ အလိုဆန္ဒသို့လိုက်ပါ၏လော၊ ကိ၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက်
 ကို၊ ဝတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ တံ၊ သင်သာတာဂိရိ
 နုတ်သည်၊ ယံ၊ အကြင်ဂေါတမဘုရားကို၊ သတ္တာတိ၊ သတ္တာဟူ၍၊ ဝဒသိ၊
 ဆို၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ကမ္မိ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ တာမိလက္ခဏာပတ္တသေဝ၊ သည်းခံ
 သောလက္ခဏာသို့ရောက်ခြင်းရှိသော၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သတ္တ၊
 နော၊ ဆရာဘုရားအား၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ မနော၊
 စိတ်တော်သည်၊ သုပဏိဟိတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ရှိပါ
 သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ ယာဝစ၊ အကြင်ရွှေလောက်လည်း၊
 လဘနပစ္စယံ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းကို၊ နလဘတိ၊ မရ၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်
 သုပဏိဟိတောပိယ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သကဲ့သို့၊ ခါယတိ၊ လင်
 တတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ၊ သင်၏၊ သောသတ္တ၊ ထိုဆရာဖြစ်သော
 ဂေါတမသည်၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့
 ၌၊ သမဓိတ္တေန၊ ဖြစ်သောစိတ်ဖြင့်၊ တာမိ၊ သည်းခံခြင်းရှိတော်မူပေသလော၊
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နော၊ မရှိသလော၊ ဣဗ္ဗာနိဋ္ဌေသု၊ ဣဗ္ဗာရုံ
 အနိဗ္ဗာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့၌၊ ရာဂဒေါသဝသေန၊
 ရာဂဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယေဝခေါသင်္ကပ္ပ၊ အကြင်အကြံအစည်စိတ်ကံ
 တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တေ၊ ထိုကာမစိတ်ကံ အစရှိသော
 အကြံတို့သည်၊ အဿ၊ ထိုသင်တို့ဆရာဘုရားအား၊ ကမ္မိ၊ အသို့နည်း၊ ဝသိ
 ကတာ၊ အလိုသို့လိုက်၍ ပြုတတ်ကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ
 ကား၊ ဂံဒါပိ၊ ရံခါ၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုရာဂအစရှိသောတရားတို့၏လည်း၊ ဝသေ
 န၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊

၂၁

၅၁၈ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပိဋကတ်။

အနက်တည်း။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်
 တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုဘာဝေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏အဖြစ်
 နှ့်။ ဗျာဝသိတတ္တာ၊ မပျက်မစီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗညုဂုဏေ၊ သဗ္ဗညုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိ
 နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မနောစဿသုပဏိဟိတောတိအာဒိ၊ မနောစဿသုပဏိ
 ဟိတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာနှ့်၊
 သုပဏိဟိတောတိ၊ သုပဏိဟိတော ဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဌပိတော၊ ထားအပ်သော နှလုံးရှိတော်မူ၏။ ပထဝိသမော၊ မြေကြီးနှင့်တူ
 သောနှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိရုဏ္ဏနဋ္ဌေန၊ မချွတ်မယွင်းသောအနက်
 ဖြင့်၊ သိနေရသမော၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းနှင့်တူသည်ဖြစ်၍၊ သုပတိဗ္ဗိတော၊
 ကောင်းစွာတည်တော်မူ၏။ အစလနဋ္ဌေန၊ မတုန်မလှုပ်သောအနက်ဖြင့်၊
 ဣန္ဒြိယသမော၊ တုရိုင်းတိုင်နှင့်တူသောသဘောရှိတော်မူပေ၏။ စက္ခုဗ္ဗိ
 မာရုပဝရာဒိဂဏေဟိ၊ ကိလေသာ အစရှိသော လေးပါး အပြားရှိသော
 အဏ္ဏတ္တမာရ်၊ ခေဝုတ္တမာရ် အစရှိသော ပရဝါဒီဂုတ္တိလ် အပေါင်းတို့
 သည်၊ အကမ္ဘိယဋ္ဌေန၊ မလှုပ်မရှားနိုင်သောအနက်ဖြင့်၊ သုပဏိဟိတော၊
 သုပဏိဟိတမည်တော်မူ၏။ ဣဒါနိ၊ ဤအဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏အဖြစ်နှ့်၊
 သဗ္ဗညုဘာဝေ၊ သဗ္ဗညု၏အဖြစ်နှ့်၊ ဌိတဿ၊ တည်တော်မူသော၊ တဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗာကာရ သဗ္ဗန္တတ္တာ၊ အလုံးစုံသောအခြင်း
 အရာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မနော၊ နှလုံးတော်သည်၊
 သုပဏိဟိတော၊ ကောင်းစွာခိုင်ခန့်တည်ကြည်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အစ
 လော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ တဂဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သော
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အံ့တွယ်မရှိလေသေး။ သရာဂါဒိကာလေ၊
 ရာဂအစရှိသည်နှင့် တကွဖြစ်သောကာလဟုဆိုအပ်သော၊ ဆဒ္ဓန္တနာဂ
 ကုလေ၊ ဆဒ္ဓန်ဆင်မင်း၏အမျိုး၌၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ တိရုစ္ဆာနဘူတဿ၊
 ပိ၊ တိရုစ္ဆာန်ဖြစ်၍လည်းဖြစ်သောဘုရားလောင်းအား၊ သဝိသေန၊ အဆိပ်
 လူးသော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓဿ၊ ပစ်စဉ်ကာလအား၊ အစလော၊ တုန်
 လှုပ်ခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိ၊ ဝဂကော၊ ထိုသတ်သော
 သောနုတ္တရမုဆိုး၌၊ နပ္ပဒုသိ၊ အမျက်ဒေါသမထွက်၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ တလေဝ၊ ထိုသောနုတ္တရမုဆိုးအားသာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ အန္တော၊ အတွယ်တို့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏။ တထာ၊ ထိုမှ
 ကပါး၊ မဟာကပ္ပိဘူတဿ၊ မျောက်မင်းဖြစ်သော အလောင်းတော်၏။

သိသေ၊ဦးခေါင်း၌၊ မဟတိယာ၊ကြီးစွာသော၊ သိလသယံ၊ ကျောက်ဖြင့်၊
 ပကရန္တသမိ၊ ရိုက်ခတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တသေဝ၊ထိုမှဆိုးအား
 သာလျှင်၊မဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊ဒေသတိ၊ပြုလေ၏။ တထာ၊ထိုမှတပါး၊ဝိရုပဉ္စာ
 တဘူတဿ၊ ဝိရုပဉ္စာရှိဖြစ်သောဘုရားလောင်း၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌၊
 ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ သမ္ဗိယောဇနေး၊ယူဇနာမြောက်ဆယ် အနက်ရှိသော၊
 ကာဠပဗ္ဗတပပါတေ။ ကာဠအမည်ရှိသောတောင်ချောက်၌၊ အညဒတ္တ၊
 စင်စစ်၊ပက္ခိဝိတဿာပိ၊ ပစ်ချလိုက်သည် လည်းဖြစ်သော၊ တသေဝ
 ယက္ခဿ၊ထိုပုဏ္ဏကဘိလူး၏သာလျှင်၊ အတ္တယ၊အကျိုးငှါ၊ ခမ္ပံ၊သာဓု
 နယတရားကို၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ဒေသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊တသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ သမ္ပဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊သာတာဂီရော၊ သာတာဂီရိ
 နတ်သည်၊ မနောစဿသုပဏိဟိတောတိ၊ မနောစဿသုပဏိဟိတော
 ဟူ၍၊အာဟ၊ဆို၏။ သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနောတိ၊သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနော
 ဟူသည်ကား၊သဗ္ဗသတ္တေသု၊ခပ်လိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊တာဒိလက္ခဏ
 ပုတ္တသေဝ၊ သည်းခံခြင်း လက္ခဏာသို့သာလျှင် ရောက်တော်မူသော၊
 သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား၏၊ မနော၊ နှလုံးတော်
 သည်းယာဝ၊ အကြင်ရွှေ့လောက်၊ပစ္စယံ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းကို၊ နလဘ
 တိ၊မရ၊တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်၊ သုပဏိဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်တန်
 ခိုင်ခန့်တော်မူ၏၊ နစလတိ၊တုန်ယှုပ်ခြင်းရှိတော်မူ၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုပဏိ ဟိထော ဟူသော
 စကား၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊တာဒိလက္ခဏံ၊ သည်းခံတော်
 မူသောလက္ခဏာကို၊ ပစ္ဆေ၊ ငါးပါးအပြားဖြင့်၊ ဝေဒိတမ္ပံ၊ သိအပ်၏၊
 ယထာဟ၊ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆဟိအာကာရေဟိ၊ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့
 ဖြင့်၊တာဒိ၊ သည်းခံတော်မူသော သဘောရှိတော်မူ၏၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌေသု၊
 ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဒိ၊ သည်းခံခြင်း
 ရှိတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက္ကာဝီ၊စွန့်အပ်သောတရား
 အပေါင်းကိုလည်းစွန့်တော်မူလေပြီ၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တာဒိ၊တာ
 ဒိမည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မုတ္တာဝီ၊လွှတ်အပ်သော
 တရားမှလွတ်တော်မူလေပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ တာဒိ၊တာဒိမည်
 တော်မူ၏၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဇ္ဇာဝီ၊ကူးမြောက်အပ်သော
 တရားအပေါင်းမှ ကူးမြောက်တော်မူလေပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

၅၂၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တာဒိ၊တာဒိမည်တော်မူပေ၏။ တံ၊ထိုကူးမြောက်သော တရားကို၊နိဗ္ဗေ
သော၊ ပြည့်စုံတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တာဒိ၊တာဒိမည်
တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဋ္ဌာနိဗ္ဗေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံ၌၊
ကထံ၊အဘယ်သို့၊ တာဒိ၊ သည်းခံတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊လောဘောပိ၊ရအပ်သောလောဘ်၌လည်း၊ တာဒိ၊သည်း
ခံတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဣတိဝေမာဒိသဗ္ဗံ၊ ဤသို့အစရှိသောအလုံးစုံကို၊ နိဗ္ဗေ
သော၊နိဗ္ဗေသကျမ်း၌၊ ဂုတ္တနယေန၊ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူ
အပ်၏။ တဿ၊ထိုဘုရား၏၊လောဘာဒယောစ၊လောဘ်သပ္ပကာအစရှိသည်
တို့ကိုလည်း၊ မဟာအဋ္ဌကထာယ၊မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ဝိတ္ထာရိတနယေန၊
အကျယ်ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊တနည်း
ကား၊ပုစ္ဆာဝေဝါ(ပ)ဥဒါဟုနောတိဣမသ္မိံ၊ဝိဝိကဗျေ၊ပုစ္ဆာဝေဝါ(ပ)ဥဒါ
ဟုနောဟူသောဤအနက်ကိုကြံရာ၌၊သဗ္ဗယူတေသု၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
ဝါတို့၌၊ သမဝိတ္တတာယ၊ မျှသောစိတ်တော် ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အမှကံ၊ငါတို့၏၊သတ္တံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသောဘုရားသည်၊
တာဒိ၊တာဒိမည်တော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ဟိသဗ္ဗံ၊မှန်၏။အယံဘဂဝါ၊ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုခုပသံပာ
ရကမတာယစ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တော်မူလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခာပနယနကာမတာယစ၊ဆင်းရဲကိုပယ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊
သမဝိတ္တော၊မျှသောစိတ်ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော၊အကြင်မျှလောက်သော
စကားတော်သည်၊အတ္တနိ၊ကိုယ်တော်၌၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ တာဒိသော၊
ထိုမျှလောက်သောစိတ်တော်သည်၊ ပရေသု၊တပါးသော သတ္တဝါတို့၌၊
သမဝိတ္တော၊တူမျှသောစိတ်ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော၊အကြင်သို့သောစိတ်
တော်သည်၊မဟာမာယာယ၊မယ်တော်မာယာအား၊ အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။
တာဒိသော၊ ထိုသို့သောစိတ်တော်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာဏဝိကာယ၊ ဝိဇ္ဇမာဏ
ဝိကမိန်းမအား၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော၊အကြင်သို့သောစိတ်တော်
သည်၊ပိတရိ၊ ခမည်းတော်ဖြစ်သော၊ သုဒ္ဓေါဒနေ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၌၊
အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။တာဒိသော၊ထိုသို့သောစိတ်တော်သည်၊သုပ္ပဗုဒ္ဓေ၊သုပ္ပ
ဗုဒ္ဓမင်း၌၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏။ယာဒိသော၊အကြင်သို့သောစိတ်တော်သည်
မုတ္တေ၊သားတော်ဖြစ်သော၊ ရာဟုလေ၊ရာဟုလ၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။
တာဒိသော၊ထိုသို့သောစိတ်တော်သည်၊ဝေကေသု၊ သတ်တတ်ညှဉ်းဆဲ

တတ်ကုန်သော၊ ဒေဝဒတ္တနေပါလအင်္ဂုလိမာလကာဒိသု၊ ဒေဝဒတ်နေပါ
လဆင်အင်္ဂုလိမာလအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ သဒေဝ
ကော။ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေပိ၊ လောကသုံးပါး၌လည်း၊ တာဒိ၊
သည်းခံခြင်းရှိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
လျှင်၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနောတိ၊
သဗ္ဗဘူတေသုတာဒိနေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဣဋ္ဌေ
အနိဋ္ဌေဝာတိဇ္ဈေပန၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌေဝဟူသောဤပါဌ၌ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အတ္ထော၊ အနက်ကိုးဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏။ ယံ၊ ကိစ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဣဉ္ဇဝါ၊
အလိုရှိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အနိဉ္ဇဝါ၊ အလိုမရှိအပ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ သဗ္ဗာကာရေဟိ၊ အလုံးစုံသောအခြင်း
အရာတို့ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဣဉ္ဇာရုံအနိဉ္ဇာရုံတို့၌၊ ရာဂဒေါသဝသေန၊ ရာဂ
ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယေသင်္ကပ္ပိ၊ အကြင်အကြံအစည်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုအကြံအစည်တို့ကို၊ အဿအနေနဘဂဝတာ၊
ဤငါတို့ဆရာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရေန၊ အနုတ္တရဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ အရ
ဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပပင်တော်မူ
အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝသိကတာ၊ အလိုတော်သို့လိုက်၍ပြုတော်
မူ၏။ ကဒါပိ၊ တရံတခါမျှ၊ တေသံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ ကျင့်တော်မူ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အနာဝိလသင်္ကပ္ပေ၊ နှောက်ရှက်ခြင်းမရှိသော အကြံရှိ၍၊
သုဝိမုတ္တပိတ္တော၊ ကိလေသာမှကောင်းစွာ လွတ်သောစိတ်ရှိ၏။ ဝိမုတ္တ
ပညာ၊ ကိလေသာမှကောင်းစွာလွတ်သောပညာရှိ၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤငါတို့
လည်း၊ သုပဏိဟိတမနတာယ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိတော်
မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယောနိသောမနသိကာရာဘာဝေါ၊ မသင့်သော
အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗဘူ
တေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ ဣဉ္ဇာနိဋ္ဌဟိ၊ ဣဉ္ဇာရုံအနိဉ္ဇာရုံတို့ဖြင့်၊
သောသတ္တာ၊ ထိုဆရာဖြစ်သောဘုရားသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တစ်ခုခုသော
အာရုံ၌၊ ကဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တံ၊ ထိုအာရုံကို၊ သတ္တသင်္ခါရေဘဒတော၊
သတ္တသင်္ခါရအပြားအားဖြင့်၊ ဒုပိဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အာရမ္မဏန္တိ၊
အာရုံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သင်္ကပ္ပဝသိဘာဝေန၊ သဗ္ဗသင်္ကပ္ပအလေ့
အကျက်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တဗ္ဗိံ၊ အာရမ္မဏေ၊ ထိုတစ်ခုခုသောအာရုံ၌၊
ဏင်္ဂသ၊ ထိုဆရာဘုရားအား၊ အမနသိကာရဿ၊ မသင့်သောနှလုံးသွင်း

ခြင်း၏အဘာဝတော၊ မရှိသောအားဖြင့်၊ ကိလေသဗ္ဗဟာနံ၊ ကိလေသသ
 ကိုပယ်တော်မူခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုပဏိဟိတမနတာယစ၊ ကောင်း
 စွာဆောက်တည်အပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗ
 ဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ မနောသမာစာရသုဒ္ဓိ၊ နှလုံးတော်၌
 ကောင်းသောအကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ တာဒိတာယ၊ သတ္တဝါတို့၌
 သည်းခံတော်မူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယသမာစာရသုဒ္ဓိ၊ ကိုယ်
 ဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သင်္ကပ္ပ
 ဝသိတာဝေန၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပတရားကို အလေ့အကျက်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 အားဖြင့်၊ ဝိတက္ကမူလကတ္တာ၊ ဝိတက်တရားလျှင် အရင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်တော်ဖြင့်၊ ဝစိသမာစာရသုဒ္ဓိ၊ နှုတ်ဖြင့်ကောင်းသော
 အကျင့်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊
 သုပဏိဟိတမနတာယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သောနှလုံးတော်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လောဘာဒိသဗ္ဗဒေါသာဘာဝေါ၊ လောဘအစရှိ
 သောအလုံးစုံသောအပြစ်မရှိခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗဘူတေသု၊
 ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ တာဒိတာယ၊ သည်းခံတော်မူသောသဘော
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေတ္တာဒိဂုဏသန္တ ဝေါ၊ မေတ္တာအစရှိသောဂုဏ်
 ကျေးဇူး၏ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သင်္ကပ္ပဝသိတာဝေ
 န၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပတည်းဟူသောအလေ့အကျက်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋိကူလေ၊
 ကက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသောအာရုံ၌၊ အပ္ပဋိကူလသည်တဘောဒေါ၊ စက်ဆုပ်
 ခြင်းမရှိဟုအမှတ်ရှိခြင်းစသည်အပြားရှိသောအဝှမ်းကို၊ အရိယသုဒ္ဓိ၊ အရိ
 ယာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာယစ၊ ထိုအရိယသုဒ္ဓိဖြင့်
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုဘုရားအား၊ သဗ္ဗညုဘာဝေါ၊ သဗ္ဗညုတ၏ အဖြစ်ကို၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောကိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဟောမဝတော၊ ဟောမဝတနုတ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မနောဒ္ဓါရဝ
 သေနေဝ၊ မနောဒ္ဓါရ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ တာဒိဘာဝံ၊ သည်းခံတော်မူ
 ခြင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တွာ၊ မေးမြန်း၍၊ တဉ္စ၊ ထိုတာဒိလက္ခဏာကိုလည်း၊
 ပဋိဇာနန္တံ၊ ဝန်ခံသော၊ ဣမံ၊ ဤစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရပြီး၍၊ ဒဋ္ဌိကမ္မတ္ထံ၊
 ဖြစ်ပေါ်သောငှါ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒ္ဓါရတ္တယဝသေနာဝိ၊ ဒ္ဓါရသုံးပါးတို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်းအား
 ဖြင့်၊ ကာယဝစိမနောဒ္ဓါရသုဒ္ဓိ၊ ကာယဒ္ဓါရဝစိဒ္ဓါရမနောဒ္ဓါရ၏စင်ကြယ်ခြင်း
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တွာ၊ မေးမြန်းပြီး၍၊ တဉ္စ၊ ထိုဒ္ဓါရသုံးပါး၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်း၊

ပဋိဇာနန္တံ၊ ဝနံသော၊ ဣမံ၊ ဤစကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားရ၍၊ ဧဋ္ဌိကမ္မတ္တ
မေဝ၊ ဧဋ္ဌိကမ္မအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝိတ္တာနေနာပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊
ပုစ္ဆိန္ဒာ၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မိအဓိန္နန္တိ၊ ကမ္မိအဓိန္နအစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဂါထာဗန္ဓသုခတ္ထာယ၊ ဂါထာကို ဖွဲ့လွယ်စိမ့်သော
ဂါ၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဓိန္နာဒါနဝိရုတိ၊ အဓိန္နဒါနံမှကြဉ်ခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
၏၊ အာရာပမာဒဌာတိ၊ အာရာပမာဒဌာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသုကာမဂုဏော
သု၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ ဗိတ္တဝါသာဂ္ဂတော၊ စိတ်ကိုလွှတ်
သောအားဖြင့်၊ နုရိဘာဝေါ၊ ဝေးစွာသောသဘောရှိပါ၏လော၊ တေန၊ ထို
အာရာပမာဒဌာဟူသောဝန်ဖြင့်၊ အဗြဟ္မစရိယဝိရုတိ၊ အဗြဟ္မစရိယမှ
ကြဉ်ခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာရာပမာဒဌာတိပိ၊ အာရာ
ပမာဒဌာဟူ၍လည်း၊ ပမာဒဌာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောမာတု
ဂါမမှ၊ အာရာ၊ ကင်းဝေးပါ၏လော၊ မာတုဂါမာ၊ မာတုဂါမမှ၊ အာရာ၊ ဝေး
စွာကြဉ်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဈာနံန
ရိစ္ဆတိတိဣမိနာပန၊ ဈာနံနရိစ္ဆတိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်ကား၊ တိဝိဓာ၊ သုံးပါး
အပြားရှိသော၊ တဿာယေဝကောယဒုစ္စရိတဝိရုတိယာ၊ ထိုကောယဒုစ္စရိတ
တို့မှကြဉ်ခြင်း၏သာလျှင်၊ ဗလဝဘာဝံ၊ အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆိ
တိ၊ မေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဈာနသမ္ပယုတ္တဿ၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သောသူ၏၊
ဝိရုတိ၊ ဝိရုတိသည်၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏လော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာ
တာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေဝလံ၊
စင်စစ်၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊ အဓိန္နာဒါနာ၊ သူ၏ဥစ္စာကို
ခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရုတော၊ ကြဉ်ရှောင်တော်မူသည်၊ န၊ မဟုတ်လေသေး၊
အတိတေတိ၊ လွန်လေပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနေ၊ ကာလအခွန်၌၊ ဝိဇာ
ရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဓိန္နာဒါနာဒိဟိ၊ အဓိန္နာဒါနံအစရှိ
သည်တို့မှ၊ ပဋိဝိရုတော၊ ကြဉ်ရှောင်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား၊ တဿာယေဝဝိရုတိယာ၊ ထိုသို့ကြဉ်ရှောင်တော်မူခြင်း၏သာလျှင်၊
အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ တံတံမဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ ထိုထို
သောမဟာပုရိသလက္ခဏာတော်ကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရတော်မူ၏၊ သဒေဝ၊
ကျော်စ၊ နတ်နှင့် တကွလည်းဖြစ်သော၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊
သမဏော၊ ရဟန်းဖြစ်သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဘုရားသည်၊ အဓိန္နာဒါ

နာ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိရတော၊ ဝေးစွာရှောင်ပေ၏။ ဣတိ
အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏၊
ဝဇ္ဇန္တံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဿဋ္ဌာယ၊
လွတ်လွတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကဲ့သို့
ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒန္တော၊ မြွက်၍၊ နသော၊ အနိန္ဒအာဒိယတိတိ၊ နသော
အနိန္ဒအာဒိယတိအစရှိသောစကားကို၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်
သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုပုဒ်သည်၊ အတ္ထဝေတ၊ အနက်အားဖြင့်၊ ပါကဓု
မေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဣဝိဿာဂါထာယဝိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊
တတိယပဒေ၊ တတိယပါဒ၌၊ ပမာဒဌာပမဒဌာတိ၊ ပမာဒဌာပမဒဌာဟု
၍၊ ခွိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ပါဌာ၊ ပါဌ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ စတုတ္ထ
ပါဒေစ၊ စတုတ္ထပါဒ်လည်း၊ ဈာနံ၊ နရိစ္ဆတိတိ၊ ဈာနံ၊ နရိစ္ဆတိဟုသည်ကား၊
ရိတ္တကံ၊ ကိလေသာမရှိသော၊ သုညဝံ၊ ကိလေသာမှ ဆိတ်ငြိမ်သော၊
ဈာနံ၊ လောကုတ္တရာဈာန်တရားကို၊ ကရောတိ၊ ပြုပေ၏၊ နပရိစ္ဆတိ၊ ဈာန်
ကိုမစွန့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ကာယခွါရေ၊ ကာယခွါရ၌၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝစိန္တုရေ၊ ဝစိန္တုရ၌၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊
ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပိယသနာတာဏတိတိ၊ ကပ္ပိယသနာတာဏ
တိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဝိဏာတိ၊
ဝိဏဟူသည်ကား၊ တိဇိဏော၊ ရုန့်ရင်းသောစကားတည်း၊ ဝိဟိံ၊ သတိဗာဓ
တိ၊ သူတပါးကို ခိုက်တိုက်သောစကားတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်း၏၊ ပထော၊ အကြောင်း
တည်း၊ ဗျပ္ပထော၊ နှုတ်မြွက်ခြင်း၏အကြောင်း၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဝိဏော၊ ရုန့်ရင်းခက်တရော်ရှိသော၊ ဗျပ္ပထော၊ နှုတ်မြွက်ခြင်း၏အကြောင်း
ဒေါသတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဏဗျပ္ပထော၊
ဝိဏဗျပ္ပထမည်၏၊ တံ၊ ထိုဝိဏဗျပ္ပထမည်သော ရုန့်ရင်းသော စကားကို၊
နကာရေန၊ နအက္ခရာဖြင့်၊ ပဋိသေဓေတွာ၊ မြစ်၍၊ နဝိဏဗျပ္ပထောတိ၊ နဝိဏ
ဗျပ္ပထောဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ နပရုသဝါစော၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသော
စကားမရှိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နာဝိဏ
ဗျပ္ပထောတိဝိ၊ နာဝိဏဗျပ္ပထောဟူ၍လည်း၊ ပါဌော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ နာဝိဏဝစံနော၊ သူတပါး၏နှလုံး၌ မကြေမပျောက်သော စကားမရှိ
သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ဖြစ်၏။

ဗရသဝစနံ၊ ရုန့်ရင်းသောသူ ချီစကားသည်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဟဒ
 ယေ၊ နှလုံး၌။ အဓိယမာနာ၊ မကုန်မခန်းသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏၊
 တာဒိသဝစနော၊ ထိုသို့သောစကားဆိုခြင်းသည်၊ ကမ္မိ၊ အသိနည်း၊ နဟော
 တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိဘူတိတိ၊ ဝိဘူတိဟူသည်ကား၊ ဝိနာသော၊ သူတပါး၏ချစ်ခြင်းကို ဖျက်
 ဆီးခြင်းတည်း၊ ဝိဘူတိ၊ သူတပါး၏ချစ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကာယ
 တိကရာတိစ၊ ပြုလည်းပြုတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဘူတိကံ၊ ဝိဘူတိက
 မည်၏၊ ဝိဘူတိကမေဝ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောစကားသည်ပင်လျှင်၊ ဝေဘူ
 တိကံ၊ ဝေဘူတိကမည်၏၊ ဝေဘူတိယန္တိဝိ၊ ဝေဘူတိယံဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝေဘူတိယံဟူသောစကားသည်၊ ပေသုညဿ၊ ချော
 ပစ်သောစကား၏၊ အဓိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထို
 ပိသုဏဝါစာသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အညမညတော၊ အချင်းချင်း
 မှ၊ ဘေဒေန၊ ကွဲပြားသဖြင့်၊ ဝိနာသံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ ကရာတိ၊ ပြုတတ်၏၊
 သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသောစကားသည်၊ ဥတ္တနုတ္တမေဝ၊ ပေါ်
 သောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သာတာဂိရော၊ သာ
 တာဂိရိနတ်သည်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ဧတရဟိ၊ ဤကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌
 သာလျှင်၊ မုသာဝါဒါ၊ မုသာဝါဒမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊
 အတိတပိအဋ္ဌါနေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခွန်၌လည်း၊ ဒိဗ္ဗံရတ္တံ၊ နေ့ည၌
 ရှည်စွာ၊ မုသာဝါဒီဟိ၊ မုသာဝါဒတို့မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်တော်မူ၏၊
 တဿာတဿာယေဝဝိရတိယာ၊ ထိုထိုသောဝိရတိ၏ သာလျှင်၊ အာနု
 ဘာဝေန၊ အာနုဘော်အားဖြင့်၊ တံတံမဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ ထိုထိုသော
 မဟာပုရိသလက္ခဏာကို၊ ပဋိလဘိ၊ ရတော်မူ၏၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကောစ၊ လူအပေါင်းသည်ကား၊ သမဘောဂေါတမော၊
 ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မုသာဝါဒါ၊ မုသာဝါဒမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အထ၊ ထိုဘုရားရှင်၏၊ ဝဗ္ဗန္တံ၊ ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာ
 သသိ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသဋ္ဌာယ၊ ရှိရှာခြင်းကင်းသော၊ ဝါစာ
 ယ၊ စကားဖြင့်၊ ဘိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ရေရင့်သောအသံကို၊ နဒန္တော၊
 မြက်သည်ဖြစ်၍၊ မုသာစသော န ဘဏတိတိ၊ မုသာစသောနဘဏတိ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မုသာတိ၊ မုသာဟူသည်ကား၊
 ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ မြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိနိဓာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပရဝိသံဝါ၊
 ဒနဝစနံ၊ သူတပါးကိုချွတ်ယွင်းစေသောစကားတည်း၊ တံ၊ ထိုမုသာဝါဒ

၅၂၆

သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

စကားကိုသော၊ ထိုဂေါတမဘုရားသည်၊ နာဏတိ၊ ဆိုတော်မူ၊ နုတ်ယ
 ပါဒေ၊ နုတ်ယပါဒ၌၊ ပဌမတ္ထဝသေန၊ ရှေးဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပုစ္ဆာဂါထာ
 အနက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နာဏဗျုပ္ပလောတိ၊ ကြမ်းတမ်းရန်ရင်းသောစကား
 ကိုဆိုသည်မရှိဟု၊ နုတ်ယတ္ထဝသေန၊ နှစ်ခုမြောက်သောအနက်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နာဏဗျုပ္ပလောသုတပါး၏နှလုံး၌မကြေမပျောက်သောစကားမရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠော၊ ပါဠိကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စတုတ္ထပါဒေ၊ စတုတ္ထ
 ပါဒ၌၊ မန္တောတိ၊ မန္တောဟူသည်ကား၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာယမန္တောယ၊ ထိုသို့သောပညာတော်ဖြင့်၊
 ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြားတော်မူ၍၊ အတ္ထမေဝ၊ အကျိုးရှိသောစကားကိုသာ
 လျှင်၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟောတော်မူတတ်၏၊ အတ္ထတော၊ အနက်သဘော
 အားဖြင့်၊ အနုပေတဝစနံ၊ မပစ်မပယ်အပ်သောစကားပေတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား၊ သမ္ပံ၊ ပြန်ပျင်းသော၊ အညာဏပုရေတွာရံ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်လျှင်ရှေ့သွားမရှိသော၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသော၊
 ဝစနံ၊ စကားတော်မည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ န၊ မရှိ၊ တတ္ထာ၊ ထို
 ကြောင့်သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မန္တောမန္တောယ၊ ပညာတော်
 ဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောစကားသည်၊ ပါကဋမေဝ၊ ထင်သော အနက်ရှိသည်သာတည်း၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝစိန္တိဓေ၊ ဝစိန္တိရ၌၊ ဝိသုဒ္ဓိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုလည်း၊ သုတွာ၊
 ကြားပြေးသော်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မနောဒွါဓေ၊ မနောဒွါရ၌၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်
 ခြင်းကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္ပိနုဇ္ဈတိကာမေသုတိ၊ ကမ္ပိနုဇ္ဈ
 တိကာမေသုအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

ကတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမာတိ၊ ကာမဟူသည်ကား၊ ကိလေသကာမာ
 စ၊ ကိလေသကာမ လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုကာမာစ၊ ဝတ္ထုကာမ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေကာမာ၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏တောသု၊ ထိုနှစ်ပါးသောကာမတို့တွင်၊ ကိလေသကာမေန၊ ကိလေသာ
 ကာမဖြင့်၊ နရဇ္ဈတိတိ၊ မတစ်မက်လောဟု၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊
 အနာဝိဇ္ဇာသုတံ၊ အာဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော လောဘတရား မရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတနုတ်သည်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အနာဝိ
 သန္တိပဒေန၊ အနာဝိလံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသောဟေမဝတနုတ်
 သည်၊ ဗျာပါဒေန၊ ဗျာပါဒဖြင့်၊ အနာဝိလာဘာဝံ၊ မနောက်ကျသည်၏အဖြစ်

ကို၊ သန္ဓာယ၊ ခုဉ်၍၊ အဗျာပါဒတံ၊ ဗျာပါဒတရားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ မောဟံ အတိက္ကန္တောတိ ပဇေန၊ မောဟံ အတိက္ကန္တော ဟူ
 သောဝုန်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသောဟေမဝတနတ်သည်၊ ယေနမောဟေန၊
 အကြင်မောဟဖြင့်၊ မုဋ္ဌော၊ မိက်မဲတွေဝေသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ တဿ၊ ထိုမောဟကို၊ အတိက္ကမေန၊
 လွန်သဖြင့်၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိကံ၊ ကောင်းသောအယူရှိသည်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊
 ဓမ္မေသုစက္ခုမာတိ ပဇေန၊ ဓမ္မေသုစက္ခုမာဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေး
 သောဟေမဝတနတ်သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊ အပ္ပဒို
 ဟတဿ၊ အပ်တ်အပင်မရှိသော၊ ဥာဏစက္ခုနော၊ သဗ္ဗညုတစက္ခု၏၊
 ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပစ္ဆစက္ခုဝိသယေသု၊ ငါးပါးသော
 မျက်စိတို့၏အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ပစ္ဆန္တိစက္ခုနံ၊ ငါးပါး
 သော မျက်စိတို့၏လည်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ၏
 အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဣရက္ခယပရိသုဒ္ဓါယဝိ၊ ဣရသုံးပါးတို့၏စင်ကြယ်
 သဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်လေသေး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇိတော၊ ကြံ၍၊ ပစ္ဆန္တိစက္ခုနံ၊ ငါးပါးသောမျက်စိတို့၏လည်း၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ၏အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပ္ပတွာဝ၊ ရောက်တော်မူစင်လျှင်၊
 အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ကာမရာဂဗျာပါဒါနံ၊ ကာမရာဂဗျာပါဒ
 တို့ကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမတရား
 တို့၌၊ နေဝရန္တတိ၊ တပ်ခြင်းရှိတော်မူ၊ ဗျာပါဒေန၊ ဗျာပါဒတရားဖြင့်၊ အာပိ
 လမိတ္တော၊ နောက်ကျသောစိတ်တော်သည်၊ နတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂေနေဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယဿ၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ သစ္စာပဒိစ္ဆာဒကမောဟဿ၊ သစ္စာတရား
 ကိုဖုံးထွင်းတတ်သော မောဟကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်တော်မူ၍၊ သန္ဓာနိ၊
 သစ္စာတရားတို့ကို၊ အဘိ သမ္ပုဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍ လိတော်မူသော
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိနာမံ၊ ဘုရားဟူသောအမည်တော်သည်၊ ပိမောက္ခန္တိက
 နာမံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အစိုး၌ဖြစ်သော အမည်တော်တည်း၊ သော၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာဝုတ္တာနိစ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အတိုင်းလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရိလဘာတိ၊

ရတောင်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသ၊ ထိုတရား၏၊ မနောဒွါရသုဒ္ဓိ၊ မနော
ဒွါရဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညု၏အဖြစ်ကို၊ ဥဋ္ဌေသေန္တော၊
ကြွေးကြော်လိုသည်ဖြစ်၍၊ နသောရန္တတိကာမေသုတိ၊ နသောရန္တတိ ကာ
မေသု အစရှိသောပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတနတ်
သည်၊ ကဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒွါရတ္တယပါရိသုဒ္ဓိသဗ္ဗညုတဉ္စ၊ ဒွါရ
သုံးပါး၏ စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်သဗ္ဗညုတ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ သုတ္တံ၊ ကြားရ
၍၊ တုဋ္ဌေ၊ နှစ်သက်သည်၊ ဥဒ္ဓေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊
အတိတဇာတိယံ၊ လွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ ဗဟုဿန္တရိသဒါယ၊ အကြား
အမြင်များသဖြင့်သန့်ရှင်းသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အသန္တမာနဝစနပ
ထော၊ မပြုမစွန်းသောစကားရှိသည်၊ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ အန္တရိယ ဗ္ဗူတရူပ၊
အံ့ဘွယ်သရဲ သဘောရှိသော၊ သဗ္ဗညုဂုဏေ၊ သဗ္ဗညုတဉ္စာဏ်တော်၏
ကျေးဇူးတို့ကို၊ သောတုကာမော၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္ဘိဝိဇ္ဇာ
ယသမ္ပန္နောတိ၊ ကမ္ဘိဝိဇ္ဇာယသမ္ပန္နောဟူသော ဂါထာပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိဇ္ဇာယသမ္ပန္နောတိဣမိနာ၊ ဝိဇ္ဇာယသမ္ပန္နောဟူသော
ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဒဿနသမ္ပတ္တိယာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉ္စာဏ်ဖိုလ်ဉ္စာဏ်၏ပြည့်စုံ
ခြင်း၌၊ ဂုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ သံသုဒ္ဓစာရဏောတိ ဣမိနာ၊ သံသုဒ္ဓစာရဏော
ဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဂမနသမ္ပတ္တိ၊ ထာခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဂုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊
ဧတ္ထ၊ ဤသံသုဒ္ဓစာရဏောဟူသောပုဒ်၌၊ ဆန္ဒဝသေန၊ ဆန်ကျမ်း၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗံ၊ ဒိဗ္ဗကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ စာကာရံ၊ စာအက္ခရာကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏၊ သံသုဒ္ဓစာရဏော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော လာခြင်းရှိ
တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသဝါ
နိဏာတိဣမိနာ၊ အာသဝါနိဏာဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဧတေယ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ ဒဿနဂမနသမ္ပတ္တိပတ္တဗ္ဗာယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်
လားကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ အာသဝက္ခယသည်တာယ၊
အာသဝက္ခယဉ္စာဏ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော၊ ပဌမနိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ ရှေ့ဦးစွာ
သောသဉ္စပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်သို့၊ ပတ္တိံ၊ ရောက်တော်မူခြင်းကို၊ ဂုစ္ဆ
တိ၊ မေး၏၊ နတ္ထိပုနန္တဝေါတိဣမိနာ၊ နတ္ထိပုနန္တဝေါဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊
ဓုတိယနိဗ္ဗာနဓာတုပတ္တိံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောအနုပ္ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်
သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဂုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရမတ္ထပစ္စဝေက္ခန
ဉ္စာဏေန၊ ပရမတ္ထဖြစ်သောပစ္စဝေက္ခနာဉ္စာဏ်တော်ဖြင့်၊ ပရမဿာသမ္ပတ္တိံ
မြတ်သောသက်သာယာသို့ရောက်ကြောင်းကို၊ ဥတ္တံ၊ သိ၍၊ ဌိတသာဝံ၊

တည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဂုဏ်တိ၊ မေး၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သောဝိဇ္ဇာ၊
ထိုဝိဇ္ဇာဉာဏ်တော်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေက
ဝိဟိတံ၊ ငွေ့ငါသန္တိအာဒိနာ၊ အနေကဝိဟိတံ၊ ငွေ့ငါသံ ဤသို့အစရှိ
သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘယတေရဝါဒီသု၊ ဘယတေရဝသုတ္တန်အစရှိ
သည်တို့၌၊ ဝိဝိဓ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်ကို၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တေ၊ ဗိတ်တော်သည်၊
သမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီးသော်၊ အာနေဉ္ဇပ္ပဓတ္တေ၊ မတုန်မ
လှုပ်ခြင်းသို့ရောက်ပြီးသော်၊ ဉာဏဒဿနာယ၊ ဉာဏ်အမြင်အယှဉ်း၊ ဗိတ္တံ၊
ဗိတ်တော်ကို၊ အဘိနိယာရိ၊ ရှေးရှုဆောင်တော်မူ၏။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊
ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အဗ္ဗဋ္ဌသုတ္တံ၊ အဗ္ဗဋ္ဌသုတ္တန်အစသည်တို့၌၊
အဋ္ဌဝိဇ္ဇာ၊ ရှစ်ပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ ဂုတ္တ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာ
ယဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တာယသဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နာယ၊ ထိုသို့သော
အလုံးစုံအခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံတော်
မူ၏။ ယဉ္ဇေတံယဉ္ဇေတံစရဏသမ္ပန္နံ၊ အကြင်စရဏတဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
ခြင်းကို၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်း၊ ဣမ၊ ဤငါ
တရား သာသနာထော်၌၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊
သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု၊ နှော့အစရှိသော
ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တနု၊ ရော၊ စောင့်ရှောက်သောခွါရရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘောဇေန၊ အစာ၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၌၊ အနုယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာ
သန္ဓေဗ္ဗဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်
မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာနေရကုန်သော၊ အဘိစေတသိကာနံ၊ ထူးသော
ဗိတ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ စတုန္တံ၊ ဈာနာနံ၊ လေးပါးသောဈာန်တို့ကို၊ နိကာမ
လာဘိ၊ တဏှာကင်းသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၍၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော
သာကီဝင်၊ ကလန္တ၊ အဟယ်သို့လျှင်းအရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝ
ကသည်၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သေခသုတ္တေ၊ သေခသုတ်
၌၊ ပန္နံ၊ သပ္ပဝေဒံ၊ တဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိသော၊ စရဏံ၊ စရဏတရားကို၊
နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုစရဏတဆဲ့ငါးပါးသည်လည်း၊ သဗ္ဗ၊ ပဏ္ဍိ

၅၃၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

လေသပ္ပဟာနေန၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာကို ပယ်သော အားဖြင့်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သံသုန္ဓ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်၏၊ ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝ
 အစရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်
 အာသဝေါတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုအာသဝေါတရား
 တို့သည်လည်း၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဝရိဝါရာ၊ အခြံ
 အရံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သဝါသနာ၊ ဝါသနာနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣမေ၊ ဤတရား အပေါင်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်တော်မူလေကုန်ပြီ၊ ဣမာယဝိဇ္ဇာစရ
 ဏသမ္ပဒါယ၊ ဤသို့သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရုဏတဆွဲငါးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တ ဝေါ၊ တဘန်ပနိသန္ဓနေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပစ္စဝေ ကိတ္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ဥတော၊ တည်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ သာတာဂိရော၊ သာတာဂိရိနတ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုတ ဘာဝဗျဝသယေန၊ သဗ္ဗညု၏ အဖြစ်၌ မချွတ်
 မယွင်းပိုင်းခြားသဖြင့်၊ သမုဿာဟိ ဟာဒယော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေဂုဏေ၊ ထို
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဇာနန္တော၊ လျော်စွာသိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယစေ
 ဝသမ္ပန္နောတိ၊ ဝိဇ္ဇာယစေဝသမ္ပန္နောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 ပေ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဟေမပတော၊ ဟေမဝတ နတ်သည်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုမိမိအလိုလို ကောင်းစွာသိတော်
 မူသော၊ တဂဝါတိ၊ ဘုရားပေတည်းဟု၊ နိက္ကဓ်၊ ယုံမှားခြင်းကင်းသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌၊ ဥတောယေဝ၊ ရပ်လျက်
 ပင်လျှင်၊ တဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊
 သာတာဂိရိ၊ သာတာဂိရိနတ်ကိုလည်း၊ အာရာဓေန္တော၊ နှစ်သက်စေလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နံ မုနိနောပိတ္တန္တိ၊ သမ္ပန္နံ မုနိနောပိတ္တံ အစရှိသောဂါထာ
 ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသောမိတ္တံ၊
 စိတ်တော်သည်၊ မနောစဿသုပဏိဟိတောတိဇ္ဇတ္ထ၊ မနောစဿသုပဏိ

ဟိတော အစရှိသောဂါထာ၌၊ ဂုတ္တ တာဒိတာဝေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
သည်းခံခြင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
နဿာအဒိန္နံ အာဒိယတိတိတ္ထေ၊ နဿာအဒိန္နံ အာဒိယတိ အစရှိသောဤ
ဂါထာ၌၊ ဂုတ္တကာယကမ္မနာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကာယကံနှင့်၊ ပုဏ္ဏံ
သမ္ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံတော်မူကြောင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ နဿာရန္တတိကာမေ
သုတိတ္ထေ၊ နဿာရန္တတိကာမေသု အစရှိသောဤဂါထာ၌၊ ဂုတ္တမနော
ကမ္မနာစ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မနောကံနှင့်လည်း၊ ပုဏ္ဏံသမ္ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ
တော်မူကြောင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ မုဿာစသောနာဘဏတိတိတ္ထေ၊ မုဿာ
စသောနာဘဏတိအစရှိသောဤဂါထာ၌၊ ဂုတ္တဗျာဝေေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
စကားဖြစ်သော၊ ဝစီကမ္မနာ၊ ဝစီကံနှင့်၊ ပုဏ္ဏံသမ္ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံတော်မူ
ကြောင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နံဝိတ္တန္တံ၊ ပြည့်စုံသော ဝိတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍
လည်း၊ အနုတ္တရာယ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါယစ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါနှင့်
လည်းကောင်း၊ စရဏ သမ္ပဒါယစ၊ စရဏသမ္ပဒါနှင့် လည်းကောင်း၊
သမ္ပန္နတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ
သမ္ပန္နမည်၏၊ ဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
တော်တို့ကြောင့်၊ မနောစသသုပဏိဟိတောတိ အာဒိနာနယေန၊ မနော
စသသုပဏိဟိတော ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဓမ္မတော၊ တရား
သဘောအားလျော်သော၊ ပသံသိက သဘာဝတော၊ မြီးမွမ်းအပ်သော
သဘောဖြစ်သော၊ ဘူတတောဝေ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်းအားဖြင့်သာ
လျှင်၊ နံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ပသံသတိ၊ မြီးမွမ်း၏၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ သန္တ၊ မတ္တ
ကေန၊ အနည်းငယ်သောသန္တမျှဖြင့်၊ နပသံသတိ၊ မမြီးမွမ်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ သာတာဂိရောဝိ၊ သာတာဂိရိနတ်
သည်လည်း၊ မာရိသ၊ အချင်းဟေမဝတ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သုဠ၊ ကောင်း
စွာ၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥာတဉ္စ၊ သိအပ်
သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုမောဒိတဉ္စ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအဓိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ တမေဝ၊
ထိုဟေမဝတနတ်ကိုသာလျှင်၊ အာရာဇေဇ္ဇော၊ နှစ်သက်စေလိုသည်ဖြစ်
၍၊ သမ္ပန္နံမုနိနော(လ)ဓမ္မတောအနုမောဒသိတိ၊ သမ္ပန္နံမုနိနော(လ)ဓမ္မတော
အနုမောဒသိဟူ၍၊ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝတ္ထော၊ ဆို၍၊ ပုန၊ ကာဘန်၊ ဘဂဝ
တော၊ မြက်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊ အဘိတ္ထဝယမာ

၅၃၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

နော၊ ငြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နံ(လ)ဟန္တပဿမဂေါတမန္တိ၊ သမ္ပန္နံ(လ)
 ဟန္တပဿမဂေါတမံဟုသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဟောမဝတော၊ ဟောမဝတနတ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အဘိရုမိတ
 ဂုဏေဟိ။ အလွန်နှစ်သက်သောဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့်၊ ပုရိမဇောတိ
 ဗဟုသမ္ပဗဟုသေန။ ရှေးသံသရာဘဝ၌အကြားအမြင် များဘူးသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္ထုနန္တော၊ ငြီးမွမ်းလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သာတာဂိရိ၊ သာတာဂိရိနတ်ကို၊ ဇေတိဇဗ်(လ)ဇေတိပဿမဂေါ
 တမန္တိ၊ ဣမံဂါထံ၊ ဇေတိဇဗ်(လ)ဇေတိပဿမဂေါတမံ၍သို့အစရှိသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဇေတိ
 မိဂဿ၊ ဇေတိမည်သောသား၏၊ ဇဗ်၊ ဣဝ၊ မြင်းခေါင်း သလုံးကဲ့သို့၊
 ဇဗ်၊ မြင်းခေါင်းသလုံးတော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောတဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတိဇဗ်၊ ဇေတိဇဗ်မည်တော်
 မူ၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဇေတိမိဂသေဝ၊ ဇေတိ
 မည်သောသားအားသာလျှင်၊ ဇဗ်၊ သလုံးသားတို့သည်၊ အနုပုဗ္ဗာဇနော
 အစဉ်အတိုင်း လုံးလျားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရတော၊ ရှေး
 အရပ်မှ၊ နိမံသာ၊ အသားမရှိကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်
 အရပ်မှ၊ သံသုမာရကုန္တိ၊ ဝိယ၊ မိကျောင်း၏ဝမ်းအပြင်ကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓမ္မာတာ
 စ၊ ရုန့်ရုန့်လည်းတက်ကုန်သော၊ ကိသာစ၊ ပါးပါးရှိကောင်းသောအရပ်၌
 ပါးပါးရှိကုန်သည်လည်း၊ ပုဒ္ဓါစ၊ ကြီးကောင်းသောအရပ်၌ ကြီးကုန်သည်
 လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒီဓာရဿသမဝဋ္ဋိတယုတ္တဋ္ဌာနေသု၊ အရှည်
 အတိုအညီအညွတ်အလုံးတို့နှင့် ယှဉ်စကောင်းသောအရပ်တို့၌၊ တတာ
 ခူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အင်္ဂပဉ္စင်္ဂသမ္ပတ္တိယ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏
 ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပရပုရိသာဝိယ၊ တပါးသော
 ယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့၊ ထုလော၊ ဆူဝရုန့်ရင်းကုန်သည်၊ နစဟောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊ ဝိလေခိတကိလေသတ္တု၊ ရေးခြစ်အပ်သော
 ကိလေသာရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိသာ၊ ဝိနံသော လက္ခဏာတော်၌ဝိနံ
 ကုန်၏။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရသမ္ပတ္တိဝိဒ္ဓံသနတော၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဗဟိဒ္ဓ
 သန္တာန်၌ ရောက်သော ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်သော
 အားဖြင့်၊ ဝိရာ၊ ဝိရမည်တော်မူကုန်၏။ ဧကာသနဘောဇိတာယစ၊ တံလုပ်
 သာစားတတ်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အပ္ပဟာရာနံ၊ နည်းစွာစားတော်

မူအပ်သောအာဟာရတို့၏၊ နို့တ္တိမတ္တာသောလှပဘောဇိတာယစ၊ နှစ်ထပ်
သုံးထပ်စားခြင်း၌လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိတော်မမူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အပ္ပ
ဟာရာ၊ နည်းသောအစာအာဟာရရှိတော်မူကုန်၏၊ ယထာဟကိံ အာဟာ
တုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊
အဟံ၊ သင်တို့ဘရာဝါတုရားသည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အပ္ပေကဒါ၊
တရံသောကာလ၌၊ ဣမိနာပတ္တေန၊ ဤသဝိတ်ဖြင့်၊ သမတိတ္ထိကံ၊ အနားရေး
နှင့်အမျှကို၊ တုဉ္ဇာမိ၊ တုဉ်းပေးတော်မူ၏၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါ
တမသည်။ အပ္ပာဟာရော၊ နည်းသောအာဟာရရှိ၏။ အပ္ပာဟာရတာယ၊
နည်းသောအာဟာရရှိသည်၏အဖြင့်ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ငါ၏ကျေးဇူးကို
ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ၊ ခံ၊ ငါတုရားကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့
သည်၊ ဝေသက္ကာရေယျံ၊ အကယ်၍အရိအသေပြုကုန်အံ့၊ စေဂရုံကရေ
ယျံ၊ အကယ်၍ အလေးအမြတ်ပြုကုန်အံ့၊ စေပူဇော်ယျံ၊ အကယ်၍ပူဇော်
ကုန်အံ့၊ သက္ကတွာ၊ အရိအသေပြု၍၊ ဂရုံကတွာ၊ အလေးပြု၍၊ ဥပနိဿာယ၊
မှီ၍၊ ဝိဟာရေယျံ၊ နေကုန်ရာ၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ တေသာဝကာ၊ ထိုသာဝကတို့
သည်၊ ကောသကာဟာရာဝိ၊ ကျီဖြင့်ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊
အဗ္ဗကောသဟာရာဝိ၊ ကျီခွဲဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဝေဇ္ဇု
ဝါဟာရာဝိ၊ စည်ဖြင့်ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗဝေဇ္ဇုဝါ
ဟာရာဝိ၊ စည်ခွဲဆောင်ရှက်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ဖံ၊ ငါတုရား
ကို၊ ဣမိနာပတ္တေန၊ ဤသို့သောအလေ့အကျက်ဖြင့်၊ နသက္ကာရေယျံ၊ အရိ
အသေမပြုကုန်ရ၊ (ပ)၊ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝိဟာရေယျံ၊ နေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟာရိနံတော်မူ၏၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌၊ ဆန္ဒရာဂဘာဝေန၊
ဆန္ဒရာဂ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အလောလုပါ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်ခြင်းရှိတော်မမူ
ကုန်၊ အာဟာရာ၊ အာဟာရတို့သည်၊ အဋ္ဌင်္ဂိယမန္နာဂတာ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ မောနေယျသမ္ပတ္တိယာ၊ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်တရားနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသဖြင့်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ မုနိ၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော တုရားကို၊
အနဂါရိကာတာယစ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်၌ မနေသာသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပိဝေကနိန္ဒတာယစ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်
သို့ညွတ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝနေ၊ တော
အရပ်၌၊ ဂျာယန္တိ၊ ဂျာနဝင်စားသောတုရားကို၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဟောမဝ
တော၊ ဟောမဝတအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ နတ်ဘီလူးသည်၊ ဇေတီဇေတီ
(လ)၊ ဇေတီပဿာမဂေါတမန္တိ၊ ဇေတီဇေတီ (လ)၊ ဇေတီပဿာမ ဂေါတမံဟူ၊

၅၃၄ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သောဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဇေဝဉ္စ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သောတုကာမတာယ၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သိဟံဝေကစရန္တိ ဣမံဂါထံ၊ သိဟံဝေကစရံဟူသောဤဂါထာကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေဝိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိဟံဝါတ်၊ သိဟံဟူသည်ကား၊ ဒုရာသဓဋ္ဌေနစ၊ သူတပါး မနှိပ်စက်နိုင်သော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခမနဋ္ဌေနစ၊ သည်းခံနိုင်သော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိတ္တယဋ္ဌေနစ၊ ဘေးမရှိသောအနက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေသရသိဟသဒိသံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်တူသော သံဘော ရှိတော်မူသော၊ ယာယတဏှာယ၊ အကြင်တဏှာဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ပုရိသောတိ၊ ယောက်ျားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုတဏှာ၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်၊ ဇေကစရံ၊ တယောက်လည်းကျင်လည်သော၊ ဇေဝိဿာ၊ တခုသော၊ သောကဓာတုယာ၊ သောကဓာတ်၌၊ ဗိန္ဒုဗုဒ္ဓါနံ၊ နှစ်ခုသောဘုရားတို့၏၊ အနုပ္ပတ္တိတောဝိ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဇေကစရံ၊ ဇေကစရမည်တော်မူ၏၊ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ္တေ၊ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝိ၊ ဆိုအပ်သော နည်းဖြင့်လည်း၊ တံတံအတ္ထော၊ ထိုထိုသို့သောပုဒ်၏အနက်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ နာဂန္တိ၊ နာဂံဟူသည်ကား၊ ပုနတ္တံ၊ တဘန်ပမိုသဇ္ဇနေခြင်းသို့၊ နေဝဂန္တာရံ၊ မသွားသော၊ နာဂန္တရံ၊ မလာသော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဂုံ၊ ယုတ်သောအကုသိုလ်တရားကို၊ နကဓရာတိ၊ မပြုတတ်၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်တော်မူ၏၊ ဗလဝါ၊ ကြီးသော အားရှိတော်မူ၏၊ ဣတိပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်တော်မူ၏၊ တံနာဂံ၊ ထိုနာဂမည်တော်မူသောဘုရားကို၊ ကာမေသုအနပေက္ခိနန္တိ၊ ကာမေသုအနပေက္ခိနံဟူသည်ကား၊ ဧဒိသုကာမေသု၊ နှစ်ပါးသောဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂါဘာဝေန၊ ဆန္ဒရာဂမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနပေက္ခိနံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဥပသင်္ကမ္ပပုစ္ဆာမမစ္စုပါသပမောစနန္တိ၊ ဥပသင်္ကမ္ပပုစ္ဆာမမစ္စုပါသပမောစနံဟူသည်ကား၊ ဇေဝဉ္စပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံမဟေသိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ တောဘုမ္မိကဝဋ္ဋဿ၊ ဘုံသုံးပါး၌ကျင်လည်နေသော၊ မစ္စုပါသဿ၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းမှ၊ ပမောစနံ၊ လွတ်ရာဖြစ်သော၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှခွာဝိတ်ငြိမ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်

တရားကိုမယံ။ ငါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿမ၊ မေးသျှောက်ကြကုန်အံ့။ ယေနဝါဥပါ
ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခသမုဒယသင်္ခါတော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မစ္စုပါသော၊ သေမင်း၏ကျော့ကွင်းသည်။ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်
၏၊ တံမစ္စုပါသပမောစနံ၊ ထိုသေမင်း၏ကျော့ကွင်းမှ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿမတိ၊ မေးသျှောက်ကုန်အံ့ဟု၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤ
ဂါထာကို၊ ဟောမဝတော၊ ဟောမဝတနုတ်သည်။ သာတာဂိရုပ္ပ၊ သာတာ
ဂိရိနုတ်ကို လည်းကောင်း၊ သာတာဂိရုပရိသဉ္စ၊ သာတာဂိရိနုတ်၏ပရိ
သတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသဉ္စ၊ ပရိသတ်ကို လည်း
ကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ
၌၊ အာသဉ္စိနက္ခတ္တံ၊ ဝါဆိုလပြည့်ပွဲသဘင်သည်၊ စောသိတံ၊ ကြွေးကြော်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သမန္တတော၊ လက်ဝန်းကျင်
မှ၊ အလင်္ကတပုဗ္ဗိယတ္တေ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဧဝနဂဇေ
နုတ်ပြည်၌၊ သိရိ၊ အသဇေကို၊ ပစ္စာနုသောန္တိဝိယ၊ ရှေးရှုခံစားသကဲ့သို့၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇဝဟ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်၌၊ ကာဠိနာမ၊ ကာဠိအမည်ရှိသော
ကုလဗာရိကာ၊ အမျိုးသမီးဖြစ်သော၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်၊ ပါသာဒံ
ပြာသာဒံထက်သို့၊ အာရုယျ၊ တက်၍၊ သိဟပဉ္စရံ၊ ခြင်္သေ့ခံသောလေသာ
တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဂပ္ပပရိသမံ၊ တိုက်၌နေသဖြင့် ငြီးငွေ့ခြင်းကို၊
ဝိနာဓေန္တိ၊ ပျောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ သားထိုကိစ္စမည်သောသတို့သမီးသည်
ဝါတော၊ လေခတ်သော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ ဥတုဂဟဏတ္ထံ၊ ဥတုကိုခံယူအံ့
သောဌ၊ ဌတာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ တေသံယက္ခသေနာပတိနံ၊ ထိုဘိလူးစပ်
သည်မှူးတို့၏၊ ဗုဒ္ဓဂုဏပဋိသံယုတ္တံ၊ ဘုရားရှင်ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်ယှဉ်
သော၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ အာဒိမဇ္ဈပရိသာနတော၊ အစအလယ်အဆုံး
အားဖြင့်၊ အသေသသိ၊ ကြားလေ၏၊ သုတွာစ၊ ကြား၍လည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား
ရှင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝရိဂုဏသမန္နာဂတာ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရား
လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တာယ၊ ထိုဝီတိ
ဖြင့်၊ နိဝရုဏာနိ၊ နိဝရုဏတရားတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ပေတွာ၊ ခွါ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
အရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဌတာ၊ တည်လျက်၊ သေတာပတ္တိဖလေ၊ သေတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ တေတာဝေတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်း
ကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ(ပ)
ကုလဗာရိကာတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ(မ) ကုလဗာရိကာဟူ၍၊ တေဒဂ္ဂေ၊

၅၃၆ သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တေဒင်္ဂါဒရာဋ္ဌိ၊ ဌဝိတာ၊ ထားတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေရဟန်းတို့၊ မမ၊
 ငါတုရား၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အနုဿဝပဿန္နာနံ၊ တဆင့်ကြား၍
 ကြည်ညိုကုန်သော၊ သာဝိကာနံ၊ တပည့်မိန်းမဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါသိကာ
 နံ၊ ဒါယိကာမတို့တွင်၊ ကုလဗာရိကား၊ အမျိုးသမီးဖြစ်သော၊ ကာဠိနာမ၊ ကာ
 ဠိအမည်ရှိသော၊ ယဒိဒံယံဣဒံယာသောဥပါသိကာ၊ အကြင်ဒါယိကာမ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသောကာဠိ၊ ဤကာဠိမည်သောမိန်းမသည်၊ အဂ္ဂိ
 အဂ္ဂါ၊ မြတ်လေစွ၊ တေပိယက္ခသေနာပတယော၊ ထိုဘိလူးစပ်သည်တို့
 သည်လည်း၊ သဟဿယက္ခပရိဝါရာ၊ တထောင်သောဘိလူးအပေါင်းတို့
 ဖြင့်ခြံရံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မန္တိမယာမသမယော၊ သန်းခေါင်ယောင်ကာလ၌၊
 ဣသိပထနံ၊ မိဂဒါဝုန်တောသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တိတပလ္လင်္ဂေ
 နေဝ၊ ဓမ္မစကြာတရားကိုဖြစ်စေသော ယက်ဝယ်သော နေရာဖြင့်လျှင်၊
 နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ၊ မွေးချဉ်းကပ်
 ပြီး၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဣမာယဂါယာယ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာဖြင့်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတ္ထိတ္တဝိတွာ၊ အထူးသဖြင့်ခြီးမွမ်း၍၊ အက္ခာ
 ဟာရံပဝတ္တာရန္တိ ဂါထာပဒေန၊ အက္ခာဟာရံပဝတ္တာရံ ဟူသောဂါထာ
 ပုဒ်ဖြင့်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ အကာရေယိံ၊ သု၊ ပြုကုန်၏။ ဟဿာ၊ ထိုဂါ
 ထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တဏှံ၊
 တဏှာကို၊ ဌပတွာ၊ ထား၍၊ တေဘူမိကေ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဣဒံခေါပနဘိက္ခဝေဒုက္ခံ အရိယသစ္စန္တိ အာဒိနာ၊ ဣဒံ
 ခေါပနဘိက္ခဝေဒုက္ခံအရိယသစ္စံဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ သစ္စာ
 နံ၊ သစ္စာတရားတို့ကို၊ ဝဝတ္တာနကထာယ၊ ပိုင်းခြားသောတရားစကားဖြင့်၊
 အက္ခာဟာရံ၊ ဟောတော်မူအပ်လေပြီ၊ တေသံယေဝ၊ ထိုတရားတို့ကိုသာ
 လျှင်၊ တံခေါပနိဒံဒုက္ခံ အရိယသစ္စံပရိညေယျန္တိမေ ဘိက္ခဝေထိအာဒိနာ၊
 တံခေါပနိဒံဒုက္ခံအရိယသစ္စံပရိညေယျန္တိမေ ဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ တေသု၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာတို့၌၊ ကိစ္စဉာဏကတဉာဏ
 ပဝတ္တနေန၊ ကိစ္စဉာဏ်တော်ကတဉာဏ်တော်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ ပဝတ္တာ
 ရံ၊ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ၊ ယေဝါဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကိုလည်း၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝေါဟာရိတဗ္ဗာ၊ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်ကုန်၏။ တေသု၊
 ထိုခေါ်ဝေါ်ပညတ်အပ်သောတရားတို့၌၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဝေါဟာ
 ရကထနေန၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းပညတ်တရားကိုဟောတော်မူသဖြင့်၊ အက္ခာဟာ
 ရံ၊ ဟောတော်မူအပ်လေပြီ၊ တေသံယေဝဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သတ္တဝ

၀၃

နုပတော၊ သတ္တဝါအားလျော်သဖြင့်၊ ပဝတ္ထာရုံ၊ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥဒ္ဓာစိုတညှိပိပစ္ဆိတညှိ၊ ဥဒ္ဓာစိုတညှိ ပိပစ္ဆိတညှိ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊ အက္ခာတာရုံ၊ ဟောကြားတော်မူ
အပ်လေပြီ၊ နေယျာနံ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပဋိပါဒနေန၊ အစဉ်အတိုင်း
ကျင့်တော်မူစေသဖြင့်၊ ပဝတ္ထာရုံ၊ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ဥဒ္ဓေသေန၊ အကျဉ်းဥဒ္ဓေသဖြင့်၊ အက္ခာတာရုံ၊ ဟောတော်မူအပ်လေပြီ၊
ဝိဘင်္ဂေ၊ ပဒဘာဇနိယဉ္စ၊ တေဟိတေဟိ ပကာရေဟိတိ၊ တေဟိတေဟိ
ပကာရေဟိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူအပ်သောအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာရုံ၊
ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗောဓိပက္ခိယာနံ၊ ဗောဓိပက္ခိယ
တရားတို့ကို၊ သလက္ခဏကထနေန၊ သက္ခဏာနှင့်တကွ ဟောတော်မူ
တတ်သောအားဖြင့်၊ အက္ခာတာရုံ၊ ဟောတော်မူစေအပ်ပြီ၊ ဗိတ္တသန္တာနေ၊
စိတ်၏အစဉ်၌၊ ပဝတ္ထနေန၊ ဖြစ်တော်မူစေတတ်သဖြင့်၊ ပဝတ္ထာရုံ၊ ဖြစ်
တော်မူစေအပ်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ သင်္ခေပတော၊
အကျဉ်းအားဖြင့်၊ တိဟိပဋိဝတ္ထေဟိ၊ သုံးကြိမ်ထပ်သည်တို့ဖြင့်၊ သစ္စာနံ၊
သစ္စာတို့ကို၊ ကထနေန၊ ဟောတော်မူသဖြင့်၊ အက္ခာတာရုံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်ပြီ၊ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာရုံ၊ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယာဒိဓမ္မော၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယအစရှိသော တရားတည်း၊
တံဓမ္မံ၊ ထိုသဒ္ဓိန္ဒြိယအစရှိသောတရားကို၊ ပဝတ္ထေသိ၊ လည်၍ဖြစ်စေတတ်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မစက္ကန္တိ၊ ဓမ္မစကြာဟူ၍၊ ဧဝမာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသော၊ ပဋိသန္တိဒါနယေန၊ ပဋိသန္တိဒါနည်းဖြင့်၊ ဝိတ္တာရိတဿ၊ ချွဲ
အပ်သော၊ ဓမ္မစက္ကဿ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထနတော၊ လည်၍
ဖြစ်တတ်သောအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာရုံ၊ ဖြစ်တော်မူစေအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနန္တိ၊
သဗ္ဗဓမ္မာနံဟူသည်ကား၊ စတုဘူမကဓမ္မာနံ၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောတရား
တို့၏၊ ပါရဂူန္တိ၊ ပါရဂူဟူသည်ကား၊ ဓတဟိအာကာရေဟိ၊ ခြောက်ပါး
သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပါရုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူ၏၊
အဘိညာဿ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိညာဿ၊ ဝိုင်း
ခြား၍ သိတော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဒာနေန၊ ပယ်အပ်သောတရား
ကိုပယ်တော်မူသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားစေတော်မူသဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူသဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ သမာပတ္တိယာ၊ ဝင်စားတော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇာဟိအာကာရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပါရုံ၊ အဆုံးသို့၊

၅၃၀ သုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ဟိဝိတ္တာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီး အံ၊ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ အဘိဇာနန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ တေပဉ္စဥပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ထိုငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိဇာနန္တော၊ ဝိုင်းခြား၍သိသည်ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိညာပါရဂူ၊ ပရိညာပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ အဘိညာပါရဂူ၊ အဘိညာပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗကိလေသော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ တို့ကို၊ ပဗ္ဗာနန္တော၊ ပယ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဟာနပါရဂူ၊ ပဟာနပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ စတ္တာ ရောမတ္တေ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘာဝနာပါရဂူ၊ ဘာဝနာပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကရာန္တော၊ မျက်မှောက် ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တိကိရိယပါရဂူ၊ သန္တိကိရိယပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗသမာပတ္တိယော၊ အလုံးစုံသော သမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဉ္စန္တော၊ ဝင်စားတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမာပတ္တိပါရဂူ၊ သမာပတ္တိပါရဂူမည်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်း သောတရားတို့၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ရောက်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဝေရဘယာ တိတန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဝေရဘယာတိတံ ဟူသည်ကား၊ အညာတာသယနတော၊ မောဟတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ ပဋိဗုဒ္ဓတ္တာ၊ နိုးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ သဗ္ဗေနစ၊ ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်ကျေးဇူး အားဖြင့်လည်း၊ သရဏဝဏ္ဏံနာယံ၊ သရဏဂုံကိုဖွင့်ရာ၌၊ ဝုတ္တေနဋ္ဌေန၊ ဆို အပ်သောအနက်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏၊ ပဉ္စဝေရဘယာနံ၊ ပါဏာတိ ပါတအစရှိသော ငါးပါးသော ရန်ဘေးတို့မှ၊ အတိတတ္တာ၊ လွန်မြောက် တော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေရဘယာတိတံ၊ ငါးပါးသောဘေး ရန်တို့မှလွန်မြောက်တော်မူပြီးသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဝဏ္ဏံ၊ မြတ်စွာဘုရား ကို၊ အဘိတ္ထဝန္တော၊ ခြီးမွမ်းကြကုန်လျက်၊ မယံ၊ ဝုတ္တာမဂေါတမန္တိ၊ မယံ ဝုတ္တာမဂေါတမံဟူ၍၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အထ၊ ထို အခါ၌၊ နေသံယက္ခာနံ၊ ထိုနတ်ဘီလူးတို့တွင်၊ အဂ္ဂေါ၊ အကြီးအမှူးဖြစ် သော၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတနတ်သည်၊ တေဇေန၊ တန်ခိုးအားဖြင့်

လည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊ ပညာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယထာမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိတိုင်းသော၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးအပ်သောပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိစ္ဆိံ၊ လောကောတိဇ္ဈမိဂါထံ၊ ကိစ္ဆိံ၊ လောကောအစရှိသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၍၊ အာဒိပါဒေ၊ အစပါဒွှ၊ ကိစ္ဆိန္တပဒံ၊ ကိစ္ဆိံဟူသောဝုဒ်သည်၊ ဘာဝေန၊ ကိရိယာတရဖြင့်၊ ဘာဝလက္ခဏ၊ ကိရိယာတရကို ဖွတ်ရာ၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ ကိစ္ဆိံ၊ အဘယံတရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ လောကော၊ လောကသည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၍၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သတ္တလောကသင်္ခါရလောကံ၊ သတ္တလောကသင်္ခါရလောကကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၍၊ ကိစ္ဆိံ၊ ကုပ္ပတိသန္ဓဝန္တိ၊ ကိစ္ဆိံ၊ ကုပ္ပတိသန္ဓံဟူသည်ကား၊ အဟံတိဝါ၊ ငါဟူ၍လည်းကောင်း၊ မမန္တိဝါ၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တဏှာဒိဋ္ဌိသန္ဓဝံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအပေါင်းအဖော်သည်၊ ကိစ္ဆိံ၊ အဘယံမည်သောဝုဂ္ဂိုလ်၌၊ ကုပ္ပတိပြုသနည်း၊ အဓိကရဏတ္ထေ၊ အဓိကရဏအနက်၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ ကိဿလောကောတိဧတ္ထ၊ ကိဿလောကောဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ခုတ်ယာအနက်၌၊ သာမိပစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ ကိ၊ အဘယံတရားကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ လောကောတိ၊ လောကဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ အရေအတွက်သို့၊ ဂန္ထတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကိစ္ဆိံ၊ လောကောတိဧတ္ထ၊ ကိစ္ဆိံ၊ လောကောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏကာရဏတ္ထေသု၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်ကာရဏအနက်တို့၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ ကိစ္ဆိံ၊ အဘယံတရားသည်၊ သတိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ လောကော၊ လောကကို၊ ဝိဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သနည်း၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယံအကြောင်းကြောင့်၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဝိဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲလေသနည်း၊ ကိလိဿတိ၊ ပင်ပန်းလေသနည်း၊ ဗာမိယတိ၊ နှိပ်စက်လေသနည်း၊ ဣတိအယံဟိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ ဆဿုအာယတနေသု၊ ခြောက်ပါးသောအာယတနတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တလောကောစ၊ သတ္တလောကသည်လည်းကောင်း၊ နေညောဒိ

၀၀၀

ဝိသေန၊ ဥစ္စာဝပါးအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သင်္ခါရလောကောစ၊ သင်္ခါရလောကသည်လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးသောလောကတို့တွင်၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကသည်၊ တေသ္မေဝဆယု၊ ထိုအတ္တတိကာယထာနုခြောက်ပါးဗာဟိရာယထာနုခြောက်ပါးတို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဒုဝိခတ္တိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္ဓဝံ၊ တဏှာသန္ဓဝဒိဋ္ဌိသန္ဓာဝကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စက္ခာယထာနုဝါ၊ စက္ခာယထာနုကိုလည်းအဟံမမန္တိ၊ ငါငါ၏ကိုယ်ဟူ၍၊ ဂဏှာတိ၊ ယူတတ်၏၊ အဝိသေသသုဝါ၊ အဟံမမမှတပါးငါ၏ကိုယ်ဟူ၍လည်း၊ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ယထာဟာ ကိံအာဟ၊ ဘုရားအတယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အတ္တာတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝဇေယျ၊ ဆိုငြားအံ၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထိုမျက်စိသည်၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ တောနိယောဆ၊ ထိုခြေကော်ပါးသော တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဒုဝိခေဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ လောကော၊ သတ္တလောကသင်္ခါရလောကသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ချံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တေသ္မေဝဆယု၊ ထိုခြောက်ပါးသော အာယထာနုတို့သည် သာလျှင်၊ သတိသန္ဓေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တလောကော၊ သတ္တလောကသည်၊ ဒုက္ခပါတုဘာဝေန၊ ဆင်းရဲထင်ရှားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိဟညတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ယထာဟာ ကိံအာဟ၊ ဘုရားအတယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့သည်၊ သတိသန္ဓေသု၊ ရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ အာဒါနံ၊ ခိုးယူခြင်းသည်၊ နိက္ခေပနံ၊ ရိုက်ခတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်၊ သတိသန္ဓေသု၊ ရှိကုန်သော်၊ အဘိက္ကမ္မပုရိက္ကမော၊ ရှေ့သို့တက်ခြင်းနောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗေသု၊ အဆစ်တို့သည်၊ သတိသန္ဓေသု၊ ရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ သမညနပသာရဏံ၊ ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုန္တိသ္မိံ၊ ဝမ်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ ဇိစ္စန္တပိပါသာ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခုသ္မိံ၊ မျက်စိသည်၊ သတိရှိသော်၊ စက္ခုသမ္ပသာပပ္ပယာ၊ စက္ခုသမ္ပသာဟူသောအကြောင်းကြောင့်

အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ သုခဒုက္ခံ၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာ
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာမိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဆို
၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ တေသု၊ ထိုအဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးတို့
သည်၊ အဝေရဘူတေသု၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဟတော၊ ထိပါး
တတ်သော၊ သင်္ခါရသောကော၊ သင်္ခါရလောကသည်၊ ဝိဟညတိ၊ ညှဉ်း
ဆဲ၏။ ယထာဟ ကိံအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း
ဟုမူကား၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သနိဒဿနေ၊ မြင်
ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောရူပါရုံ၌၊ သပ္ပဋိဗော၊ ထိပါးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော
အာရုံ၌၊ ပဋိဟညတိ၊ ခိုက်တိုက်ထိပါး၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ မနာပါမနာပေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံ
အနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ ပဋိဟညတိ၊ ခိုက်တိုက်ထိပါး၏။ ဣတိဝေမာမိ၊ ဤသို့အစရှိ
သည်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တထော၊ ထိုမှတပါး၊ ကာရဏ ဘူတတိ၊
အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိနယေဟိ၊ ထိုနည်းတို့ဖြင့်၊ ဒုဝိဇော၊
နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ လောကော၊ သတ္တလောက သင်္ခါရလောကသည်၊
ဝိဟညတိ၊ ခိုက်တိုက်ထိပါး၏။ ယထာဟကိံအာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူသနည်းဟုမူကား၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ မနာပါမနာပိ
ယေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ ဝိဟညတိ၊ ခိုက်တိုက်ထိပါး၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒသည်၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညီ၏။ ရူပါ၊ ရူပါရုံသည်
အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညီ၏။ ကေန၊ အဘယ်တရားကြောင့်၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲညီသနည်း
ရာဂဂ္ဂိနာ၊ ရာဂဟူသောမီးဖြင့်၊ ဣတိဝေမာမိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆအဇ္ဈတ္တိကာယတန ဗာဟိရာယတနဝ
သေန၊ ခြောက်ပါးသောအဇ္ဈတ္တိကာယတန ဗာဟိရာယတနတို့၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ တံပုစ္ဆံ၊ ထိုသို့သောအမေးပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တေန္တော၊ ဖြေတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဆသုလောကောသမုပ္ပန္နောတိ၊ ဆသုလောကောသမုပ္ပန္နောအ
စရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောယက္ခော၊ ထိုဟေ
မဝတနတ်ဘိလူးသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝနုဝသေန၊ ဝနိုဆင်းရဲ၌ကျင်
လည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပုဋ္ဌပဉ္စသမ၊ မေးအပ်သောပြဿနာကို၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒဿယတနဝသေန၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသောအာ
ယတနတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သံဝိပိတွာ၊ အကျဉ်းရုံးတော်မူ၍၊ ဝိဿန္တိတံ၊ ဖြေ
တော်မူအပ်သောအနက်ကို၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ နဥပလက္ခိတွာ၊ မမှတ်
သားမူ၍၊ တဉ္စအတ္တံ၊ ထိုဝနိုတရား၏ အနက်ကို လည်းကောင်း၊ တပ္ပဋိ

၆

၅၄၂ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ပက္ခန္ဓာထိုဝဋ်တရား၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကို
လည်းကောင်း၊ ဥာတုကာမော၊ သိခြင်းငှါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ခေပနေ
ဝ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဋ်ဝဋ်၊ ဝဋ်တရား၊ ဝဋ်တရားမှလွတ်ရာ
တရားကို၊ ပုစ္ဆိန္ဒြေ၊ မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကတမံတန္တိအာ
ဒိ၊ ကတမံဟံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်
၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပါဒါတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ အမြဲစွဲလမ်းခြင်းရှိသောအား
ဖြင့်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနိမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤဥပါဒါနိဟူသောစကားသည်၊ ဒုက္ခ
ပစ္စယဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကာမုပါဒါနံ အစရှိသည်
၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ ယတ္ထလောကော၊ ဝိဟညတိတိဇ္ဈေ၊
ယတ္ထလောကော၊ ဝိဟညတိဟူသောဤပုဒ်တို့၌၊ ဆသုလောကောဝိဟည
တိတိ၊ ဆသုလောကောဝိဟညတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဆဗ္ဗေ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ဥပါဒါနေ၊ ဥပါဒါနိအစွဲ
အလမ်း၌၊ လောကော၊ လောကသည်၊ ဝိဟညတိ၊ ညည်းဆဲခိုက်တိုက်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တံကတမံဥပါဒါနန္တိ၊ တံကတမံ
ဥပါဒါနိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပနဂါထာယ၊ ထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်၊ သဗ္ဗ
ပေနေဝ၊ သရုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
သမုဒယသစ္စံပန၊ သမုဒယသစ္စာကိုကား၊ တဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ကာရ
ဏဘာဝေန၊ အကြောင်းဖြစ်သောအားဖြင့်၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိယျာနံပုစ္ဆိတောတိဣမာယ ဥပနဂါထာယ၊
နိယျာနံပုစ္ဆိတောဟူသော ဤထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂ
သစ္စာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂသစ္စေန၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြင့်၊ အရိယ
သာဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိဇာ
နန္တော၊ ပိုင်းခြား၍သိလျက်၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပဗဟုန္တော
ပယ်လျက်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိ ကရောန္တော၊ မျက်မှောက်
ပြုလျက်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ လောကဌာ၊
လောကသုံးပါးမှ၊ နိယျာတိ၊ ထွက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊
မဂ္ဂသစ္စာကို၊ နိယျာနန္တိ၊ နိယျာနဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကထန္တိ၊ ကထံ
ဟူသည်ကား၊ ကေနပကာရေန၊ အဘယ်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဒုက္ခာ
ပုမုစ္စတိတိ၊ ဒုက္ခာပမုစ္စတိဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနန္တိ၊ ဥပါဒါနိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ်ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ပမောက္ခံ၊ လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်
သို့၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ သဗ္ဗ

ပေနေဝ၊ သရုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ နိရော
 ဓသစ္စံပန၊ နိရောဓသစ္စာကိုကား၊ တဿ၊ ထိုမဂ္ဂသစ္စာ၏၊ ဝိသယဘာဝေန၊
 အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ ယက္ခေန၊ ဟေမဝတ နတ်သည်၊ သရူပေန၊ သရုပ်အားဖြင့်၊
 ဒေသသတ္တံ၊ ပြုပြီး၍၊ စတုသစ္စဝင်သန၊ လေးပါးသောသစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးလျှောက်အပ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တေနဝနယေန၊ ထိုသို့သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသယန္ဓေန္တော၊ ဖြေ
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စကာမဂုဏာတိ၊ ပဉ္စကာမဂုဏအစရှိသော ဂါ
 ထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏသင်္ခါ၊ တဂေါစရဂဟဏေန၊ ငါးပါး
 သောကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သောအာရုံကိုယူသဖြင့်၊ တဂ္ဂေါစရာနိ၊ ထို
 ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုအာရုံပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စာယတနာနိ၊ ငါးပါးသော
 အဇ္ဈတ္တိကာ ယတနတို့ကို၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည် သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုတရားတို့အား၊ မနော၊ မနဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဆဋ္ဌာ၊ ခြောက်ခုမြောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
 တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ မနောဆဋ္ဌာ၊ မနလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်
 ၏၊ ပဝေဒိတာတိ၊ ပဝေဒိတာဟူသည်ကား၊ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊
 ဧတ္တ၊ ဤမနောဆဋ္ဌာဟူသောစကား၌၊ အဇ္ဈတ္တိကေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတန
 တို့တွင်၊ ဆဋ္ဌဿ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ မနာယတနဿ၊ မနာယတန
 ကို၊ ဂဟေဏေန၊ ယူသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုမနာယတန၏၊ ဝိသယဘူတံ၊ အာရုံ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မာယတနံ၊ ဓမ္မာယတနကို၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ကတမံတံဥပါဒါနန္တိ၊ ဣမံပဉ္စ၊ ကတမံ
 တံဥပါဒါနံဟူသော ဤပြဿနာကို၊ ဝိသယန္ဓေန္တော၊ ဖြေတော်မူပြီးသည်
 ဖြစ်၍၊ ပုနရိ၊ ၂၊ တာဝနံလည်း၊ ခွါဒဿာယတန ဝသေနေဝ၊ တဆွေနှစ်ပါး
 သောအာယတန၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပကာ
 သေတိ၊ ပြတော်မူပြန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မနောဂဟေဏေန၊ မနသဒ္ဓါကို
 ယူသဖြင့်၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိညာဏကာယာနံ၊ ဝိညာဏကာယ
 တို့၏၊ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ တာသု၊ ထိုသတ္တဝိညာဏ
 ဓာတ်တို့တွင်၊ ပုရိမပဉ္စဝိညာဏဓာတုဂဟေဏေန၊ ရှေးဖြစ်သောပဉ္စဝိညာ
 ဏဓာတ်ကိုယူသဖြင့်၊ တာသံ၊ ထိုပဉ္စဝိညာဏဓာတ်တို့၏၊ ဝတ္ထု၊ နိ၊ ရှိရာဖြစ်
 ကုန်သော၊ ပုဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခု၊ ဝတ္ထု၊ အစရှိကုန်သော၊

၅၄၄ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ မနောဓာတု
မနောဝိညာဏ ဓာတုဂဟဏေန၊ မနောဓာတ်မနောဝိညာဏဓာတ် တို့ကို
ယူသဖြင့်၊ တာသံ၊ ထိုမနောဓာတ်မနောဝိညာဏဓာတ်တို့၏၊ ဂေါစရာဘော
ဒံ၊ အာရုံအားဖြင့် အထူးအခြားမရှိသော၊ ဓမ္မာယတနံ၊ ဓမ္မာယတနကို၊
ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေဓိ၊ ဤသို့
လည်း၊ နှိဒသာယတနဝသေန၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတန၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဉ္စကာမဂုဏာ
ဟူသောပါဌ်၌၊ လောကုတ္တရ မနာယတနဓမ္မာယတနေ ကဒေသောပန၊
လောကုတ္တရာဖြစ်သောမနာယတနဓမ္မာယတနတစိတ်တဒေသကိုမူကား၊
ယတ္ထလောကော ဝိဟညတီတိဧတ္ထပဉ္ဇေ၊ ယတ္ထလောကော ဝိဟညတီဟူ
သောဤပြဿနာ၌၊ တံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌတ္တာ၊
ပြည့်န့်အပ်ပြေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နသံဂယှတိ၊ မရေတွက်အပ်။
ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဆန္ဒဝိရာဇေတွာတိဧတ္ထ၊ ဆန္ဒဝိရာဇေတွာ ဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ နှိဒသာယတနဘောဒေ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနအခြားရှိ
သော၊ ဒုက္ခသစ္စေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ တာနေဝအာယတနာနိ၊ ထိုအာယတနတို့
ကိုသာလျှင်၊ ခန္ဓတော၊ ခန္ဓာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတုတော၊ ဓာတ်
အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နာမရူပတော၊ နာမ်ရုပ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထ
ပေတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ
တင်၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာစီးဖြန်းသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပရိယော
သာနာယ၊ အရဟတ္တမဂ်လျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
ဖြင့်၊ တဏှာသင်္ခါတံ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို၊ သဗ္ဗသော၊ အ
ချင်းဆပ်သိမ်း၊ ဝိရာဇေတွာ၊ တစ်ခြင်းကင်း၍၊ ဝိနေတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ဝိဇ္ဇိသေတွာ
ဖျက်သိမ်း၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဒုက္ခာပမုစ္စတိတိဣဓိနာပကာရေန၊ ဒုက္ခာပမုစ္စတိဟူသော ဤသို့သောအ
(၁) ပြားအားဖြင့်၊ ဧတသ္မာဝနုဒုက္ခာ၊ ထိုသို့သောဝနုဆင်းရဲမှ၊ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်
၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမာယဥပစုဂါယာယ၊ ဤထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်၊
နိယျာနံ ပုစ္ဆိတောဗြူဟိကထံဒုက္ခာပမုစ္စတိတိ၊ နိယျာနံ ပုစ္ဆိတောဗြူဟိ
ကထံဒုက္ခာပမုစ္စတိဟူသော၊ အယံပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာကို၊ ဝိဿန္တိတော၊
ပြေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဂ္ဂသစ္စဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ ပကာသိတံ၊
ပြေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမုဒယနိရောဓသစ္စာနိပန၊ သမုဒယနိရောဓ

သစ္စာတို့ကိုကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပုရိမနယေ နဝ၊ ရှေးဂါထာ၌ဆိုအပ်
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ပကာသိတာနေဝ၊ ပြအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပနဂါထာ
ယ၊ ထက်ဝက်သောဂါထာဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြ
အပ်၏၊ ဆန္ဒန၊ ဆန္ဒသန္ဒါဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပကာသိ
တံ၊ ပြအပ်၏၊ ဝိရာဇေတွာတိဧတ္ထံ၊ ဝိရာဇေတွာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝိရာဇေန၊
ဝိရာဂသန္ဒါဖြင့်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဝိရာဂါဝိမုစ္စတိတိဝစနတော၊ ဝိရာဂါဝိမုစ္စတိဟူ၍ ဟော
တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ပကာသိတံ၊
ပြအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာဥပါယဒသနေန၊ ဧဝံဟူသောဤသို့သောအကြောင်း
ကိုပြသောအားဖြင့်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ၊ ဒုက္ခနိရောဓ်ဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူ
သောကြောင့်၊ ဒုက္ခာပမုစ္စတိတိဧတ္ထံ၊ ဒုက္ခာပမုစ္စတိ ဟူသော ဤပါဌ၌၊
ဒုက္ခပမောက္ခေန၊ ဒုက္ခသစ္စာမှထွက်မြောက်သဖြင့်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓ
သစ္စာကို၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသော စကားဖြင့်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော
သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုသစ္စဂန္ထာယ၊ လေးပါး
သောသစ္စာ၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၌၊ လက္ခဏာတော၊ လက္ခ
ဏာအားဖြင့်၊ နိယျာနံ၊ ဝန်တရားမှထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောမဂ္ဂ
သစ္စာကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ပုန၊ တတန်းတဖန်၊ ထိုမဂ္ဂ
သစ္စာကိုပင်လျှင်၊ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ နိရုတ္တာဘိယာပေန၊ အနက်
ကိုဟောသောသန္ဒါဖြင့်၊ နိဂမေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတံ
လောကဿနိယျာနန္တိ၊ ဧတံလောကဿနိယျာနံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤနိဂုံးဂါထာ၌၊ ဧတန္တိဧသောသန္ဒေါ၊ ဧတံဟူသောဤသန္ဒါ
သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယနိဒ္ဒေသော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို ညွှန်
ပြကြောင်းတည်း၊ လောကဿာတိ၊ လောကဿဟူသည်ကား၊ တေဓာတု
ကလောကဿ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော သတ္တလောက၏၊ ယထာတန္တိ၊
ယကံသတံဟူသည်ကား၊ အဝိပရိတံ၊ မတောက်မပြန်မှန်သော၊ ဧတံဝေါ
အာဟံဝက္ခာမီတိ၊ ဧတံဝေါအာဟံဝက္ခာမိ ဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါတုရားသို့၊

တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ စူဠေ၊ ပုစ္ဆိ
ယျာထ၊ လျှောက်မေးကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
မတောက်မပြန်သော သစ္စာတရားကို၊ ဝက္ခာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ အညံ၊
တပါးသောတရားကို၊ နဝက္ခာမိ၊ ဟောတော်မူလေအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောသည်ရှိ
သော်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ၊ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ နပမုစ္စတိ၊ မလွတ်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ တေနိယျာနေန၊ ထိုဝဋ်တရားမှ
ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာဖြင့်၊ ဧကံ၊ တကြိမ်၊ ခုတ္တိက္ခတ္တံ၊
နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်၊ နိဂ္ဂတာနန္တိ၊ ထွက်မြောက်ကုန်သော်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
မတောက်မပြန်သော သစ္စာတရားကို၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝက္ခာမိ၊
ဟောအံ့၊ ဥပရိဝိသေသာ၊ မိဂမာယဝိ၊ အထက်တရားထူးကို မြှင်းငှါ
လည်း၊ ဧတဒေဝ၊ ထိုသစ္စာကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ဝက္ခာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤမဂ္ဂသစ္စာ
သည်၊ အသေသနိသေသာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲမှ၊ ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တနိက္ခုဋေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကိုအဆုံးထားသဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ နိဗ္ဗပေတိ၊ ပြီးစေတော်
မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ဧဝိယက္ခသေ
နာပတာယော၊ နှစ်ယောက်သောဘိလူးစစ်သည်မှူးတို့သည်လည်း၊ ယက္ခ
သဟဿေန၊ တထောင်သောအခြံအရံဘိလူးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သောတာ
ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ သု၊ တည်လေကုန်၏၊ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ ဟေမဝတော၊ ဟေမဝတနတ်သည်၊ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေ
အားဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မဝရ၊ တရားတော်ကိုရိသေလေ့ရှိ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အရိယဘူမိယံ၊ အရိယာတုံ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သုဠ၊ တရံ၊
ကောင်းမွန်စွာ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အတိတ္ထော၊ မရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဗိတြပဒိဘာနာယ၊ ဆန်းကြယ်သော
ပညာတော်ဖြင့်၊ ဒေသနာယ၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
တရားကို၊ သေခါသေခဘူမိ၊ သေခအသေခ၏အရာဌာနကို၊ ပုစ္ဆိန္တော၊
မေးလျှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကောသုတေရုတိတိဂါထံ၊ ကောသုတေရုတိ
အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၏။ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ကောသုတေတရတိဩဗန္တိ၊ ဣဒံ၊ ကောသုတေတရ
 တိဩဗန္တိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ စတုရောဗ္ဗံ၊ လေးပါးသောဩဗန္တိတရားကို၊
 ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တရတိ၊ ကူးမြောက်နိုင်လေသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သေခဘူမိ၊ သေခအရာဌာနကို၊ အဝိသေသေန၊ အထူးအခြားမရှိသ
 ဖြင့်၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ အဏ္ဏဝန္တိ၊ အဏ္ဏဝံဟူသည်ကား၊ ဝိတ္ထတမတ္တံ၊ အလျား
 အနံအတိုင်းအရည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂန္တိ၊ မမတ္တံ၊ အစောက်နက်သောအတိုင်း
 အရှည်သည်၊ နာဝိအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဝိစပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယံ၊ အကြင်
 သံသရာဝန်ကို၊ ဝိတ္ထတဉ္စ၊ အလျားအနံကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္တိ၊ အနက်
 အစောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သောသ
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ
 ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤသံသရာ တည်းဟူသော
 သမုဒ္ဒရာသည်၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပရိယန္တံ၊ ဘာဝေန၊
 အပိုင်းအခြားအဆုံးမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိတ္ထတော၊ အပြာကျယ်သည်
 မည်၏၊ ဟေဌာ၊ အောက်၌၊ ပတိဋ္ဌာနာဘာဝေန၊ တည်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာလပ္ပဏာဘာဝေန၊ စွဲလမ်းရာမရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်လည်း၊ ဂန္တိ၊ ရော၊ နက်သည်မည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣ၊ ဤလောက
 ၌၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ အဏ္ဏဝံ၊ သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာကို၊
 တရတိ၊ ကူးမြောက်နိုင်သနည်း၊ အပ္ပတိတ္ထေ၊ ဆိုက်ရာဆိပ်မရှိသော၊ အ
 နာလဓမ္မ၊ စွဲလမ်းကိုင်ရာမရှိသော၊ ဂန္တိ၊ ရေးနက်စွာတသော၊ တသ္မိံ၊ စအဏ္ဏ
 ဝေ၊ ထိုသံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၌၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နသိ
 ဒတိတိ၊ မနှစ်နိုင်လေသနည်းဟု၊ အသေခဘူမိ၊ အသေခအရာကို၊ ပုစ္ဆတိ
 ဩ၊ ပျောက်မေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေခ
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဖိရိတဟေတုပိ၊ အသက် ရှင်လိုသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဟိက္ကမံ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို၊ အကရောန္တော၊
 မပြုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏၊
 လောကီယလောကုတ္တရာယ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သောပညာယစ၊
 ပညာဖြင့်လည်း၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပစာရပ္ပနာသမာဓိနာစ၊ ဥပ
 စာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိဖြင့်၎င်း၊ ဣရိယာပထမဟဋ္ဌိမမဂ္ဂပလေဟိစ၊ ဣရိ
 ယာပူထံအောက်မဂ်အောက်ဖိုတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုသမာဟိတော
 တိ၊ သုသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာယောဉ်သို့၊ အာ
 ရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ နိယကန္တုတ္တဝိန္တနုသိ

လော၊ အဋ္ဌိယျင်အဋ္ဌတ္တတရား၌ ကြံလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာတစ္ဆေကိရိယာ၊
မပြတ်သော လုံ့လဖြင့်၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အပ္ပမာဒသတိယာစ၊ အပ္ပမာဒ
တရားနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဂုဂ္ဂလော၊ အကြွင်း
သေက္ခယုဂ္ဂိလ်သည်၊ စတုတ္ထေနမဂ္ဂေန၊ လေးကြိမ်မြောက်သော မဂ်ဖြင့်၊
သုဒုတ္တရံ၊ ကူးခြင်းငှါခဲယဉ်းသော၊ ဣမံဩစံ၊ ဤဩစာတရားကို၊ အနဝ
သေသံ၊ အကြွင်းမဲ့ယသွာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ တရတိ၊ ကူးနိုင်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သေက္ခယုမိ၊ သေက္ခအရာကို၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒါသီလသမ္ပန္နောတိ၊ သဗ္ဗဒါသီလသမ္ပန္နောဟူ၍၊ ဣမံတိသိက္ခာ
ဂတ္တဂါထံ၊ သိက္ခာသုံးပါး၏ တည်ရာဖြစ်သော ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူပေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသဗ္ဗဒါသီလသမ္ပန္နောဟူသော ဤပုဂံ၌
သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသိက္ခာ
ကိုလည်းကောင်း၊ သတိသမာဓိဟိ၊ သတိသမာဓိတို့ဖြင့်၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊
အဓိစိတ္တသိက္ခာကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌတ္တမိန္ဒတယ၊ အဋ္ဌတ္တသန္တာန်၌
ကြံတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပညာဟိ၊ ပညာတို့ဖြင့်၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊
အဓိပညာသိက္ခာကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသေသ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ သဥပကာရာနိသံသာစ၊ အဆောက်အဦနှင့်
တကွသော အာနိသင်တို့ကိုလည်း၊ ဂုတ္တဝနိ၊ မိန့်အပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဥပကာရာ၊ အထောက်အပံ့၊ အဆောက်အဦတို့သည်၊ သိက္ခာနံ၊ သိက္ခာတို့
အား၊ လောကီယပညာသတိ၊ လောကီဖြစ်သော ပညာသတိတရားလျှင်
တည်း၊ အာနိသံသော၊ အကျိုးဆက်တရားကား၊ သာမညံဖလောနိ၊ လော
ကုတ္တရာဖိုလ်တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဌမဂါ
ထာယ၊ ပဌမဂါထာဖြင့်၊ သေက္ခယုမိ၊ သေက္ခအရာ၌နကို၊ ဒေသထွာ၊
ဖြေတော်မူပြီး၍၊ အသေက္ခယုမိ၊ အသေက္ခအရာ၌နကို၊ ဒေသန္တော၊
ဖြေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဝိရတော
ကာမသညာယအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဝိရတောကာမသညာယာတိ၊ ဝိရတောကာမသညာယဟူသည်
ကား၊ ယာကာမိကာမသညာ၊ အမှတ်မရှိသောကာမသညာကို၊ သဗ္ဗသော၊
အချင်းခပ်သိမ်း၊ စတုတ္ထမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တယ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော၊
သမုန္တေဒဝိရတိယာ၊ သမုန္တေဒဝိရတိဖြင့်၊ ဝိရတော၊ ကြည်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိရက္ခောတိပိ၊ ဝိရက္ခောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘတ္ထ၊

ထိုဂါထာ၌၊ ကာမသညာယာတိပဒံ၊ ကာမသညာယ ဟူသောပုဒ်သည်၊
 ဆုမ္မဝစနံ၊ သတ္တဖိဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဂါထဝဂ္ဂေပန၊ သဂါ
 ထာဝဂ်၌ကား၊ ကာမသညာသုတိဝိ၊ ကာမသညာသုဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊
 ပါ၌သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ စတ၊ ထိုသူတို့သည်၊ စတုဟိမိမဂ္ဂဟိ၊ လေးပါးသော
 မဂ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဒသန္တံ၊ သလံပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်
 တို့၏၊ အတိတတ္တာ၊ လွန်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂေါ၊
 သဗ္ဗသံယောဇနာတိဂမည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုတ္ထေနဝ၊ စတုတ္ထမဂ်
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓန္တု၊ ဂရိယသဗ္ဗ သညောဇနာတိဂေါ၊ ဥဒ္ဓန္တု၊ ဂရိယသဗ္ဗ
 သညော ဇနာတိဂမည်၏။ တတြ၊ တတြာဘိနန္ဒိနိ တဏှာသင်္ခါတယ၊
 ထိုထိုဘဝတို့၌နှစ်သက်တက်မက်ခြင်း တဏှာဟုဆိုအပ်သော၊ နန္ဒိယာ၊
 နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ တိဏ္ဍုဉ္စဘဝါနံ၊ ဘဝသုံးပါးတို့၏လည်း၊ ပရိက္ခိဏတ္တာ၊
 ကုန်စင်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နန္ဒိဘဝပရိက္ခိဏော၊ ဘဝ၌တက်နှစ်
 သက်ခြင်းကုန်စင်ပြီးသော၊ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ တာဒိသော၊
 ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝရှိသော၊
 တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဂန္တိရေ၊ နတ်စွာထသော၊ သံသရုဏ္ဏဝေ၊ သံသရာ
 တည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၌၊ နာသိဒတိ၊ မနစ်မပွန်း၊ နန္ဒိပရိက္ခယေနဝ၊ တဏှာ
 လောဘကုန်သဖြင့်လည်း၊ သဥပါဒိသေသံ၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်
 ကို၊ ဘဝပရိက္ခယေနဝ၊ ဘဝသုံးပါးကုန်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိသေ
 သနိဗ္ဗာနဖလသမာပဇ္ဇနပရမဿ၊ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိ နိဗ္ဗာနခတ်သို့
 ဝင်ခြင်းမြတ်သော ဖလသမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်း၏၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံ
 ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အာထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟောမဝတော၊ ဟောမဝတနတ်သည်၊ သဟာယဉ္စ၊ သွေး
 သောက်ဖြစ်သောသာတာဂိရိနတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယက္ခပရိသဉ္စ၊ ဘိလူး
 ပရိသတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဝီတိသောမနဿ
 ဇာတော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္တိရပညန္တိဝေ
 မာဒိဟိ၊ ဂန္တိရပည့်၍သို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိတ္တပိတွာ၊ ပြီးပွမ်း၍၊ သဗ္ဗာဝတိယာ၊ အလုံးစုံ
 ရှိသော၊ ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သဟာယေနစ၊ သွေး
 သောက်ဖြစ်သော သာတာဂိရိနတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရက်လည်သည်ကို၊
 ကုတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား

၁၅၀ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

လေ၏၊ တာသံပနဂါယာနံ၊ ထိုဂါယာတို့၏၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်
 ကား၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ ဂန္ထိရပညန္တိ၊ ဂန္ထိရပညံဟူ
 သည်ကား၊ ဂန္ထိရာယ၊ နက်သော၊ ပညာယ၊ ပညာတော်နှင့်၊ သမန္ဓာဂတံ၊
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိ
 သန္တိဒါ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဂန္ထိရပညာ၊ နက်သော
 ပညာတော်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသန္တိဒါကျမ်း၌၊ ဂန္ထိ
 ရေသုခန္ဓေသုညာဏံပဝတ္တတိ၊ ဂန္ထိရပညာထူး၊ ဂန္ထိရေသုခန္ဓေသုညာဏံ
 ပဝတ္တတိ၊ ဂန္ထိရပညာအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံဟိ၊ ဝုတ္တံဝေ၊ ဝေဟာတော်မူ
 အပ်သည်သာတည်း၊ ဂန္ထိရေသု၊ နက်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊
 ခန္ဓာတို့၌၊ ညာဏံ၊ ညာဏ်တော်သည်၊ အာရမ္မဿကရဏဝသေန၊ အာရုံပြု
 တော်မူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 ဂန္ထိရပညာ၊ ဂန္ထိရပညာမည်၏၊ နိဂုဏတ္ထဒသိန္တိ၊ နိဂုဏတ္ထဒသိဟူ
 သည်ကား၊ နိဂုဏေဟိ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော၊ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာဒိဟိ၊ မင်း
 ပညာရှိအစရှိသော သူတို့သည်၊ အဘိသင်္ခတာနိ၊ အထူးပြုပြင်အပ်ကုန်
 သော၊ ပညာနံ၊ ပြဿနာတို့၏၊ အတ္ထသ္မိံ၊ အနက်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္ထာ
 နံ၊ အနက်တို့၏၊ နိဂုဏာနိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ဒုပ္ပဒိုဝိဇ္ဇာနိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ
 နိုင်ခဲ့ကုန်သော၊ ယေနိကာရဏာနိ၊ အကြင်အကြောင်းတို့ကို၊ အညာသိ၊
 သိတော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုသိအပ်သောတရားတို့ကို၊ ဒဿနေန၊ မြင်တော်
 မူသဖြင့်၊ နိဂုဏတ္ထဒသိ၊ နိဂုဏတ္ထဒသိမည်တော်မူ၏၊ ရာဂါဒိကိပ္ပနာတာ
 ဝေန၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၌ကြောင့်ကြခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အကိပ္ပ
 နံ၊ ကြောင့်ကြကင်းတော်မူသော၊ ဒုဝိဓေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ကာမေစ၊
 ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမ၌ လည်းကောင်း၊ တိဝိဓေ၊ သုံးပါးအပြား
 ရှိသော၊ တဝေတ၊ တဝ၌ လည်းကောင်း၊ အလဂ္ဂနေန၊ မပြိတွယ်သဖြင့်၊
 အသတ္တံ၊ မကပ်ငြိသော၊ ခန္ဓာဒိဘောဒေသု၊ ခန္ဓာအစရှိသည်ဖြင့် ပြားကုန်
 သော၊ သဗ္ဗာရမ္မဏေသု၊ ခပ်ထိမ်းသော အာရုံတို့၌၊ ဆန္ဒရာဂဗန္ဓနာတာ
 ဝေန၊ ဆန္ဒရာဂ၏ ဖွဲ့ရှက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗုပဓိဝိမုတ္တံ၊
 အသုံးစုံ ကိလေသာမှလွတ်သော၊ ဒိဗ္ဗေပထေစက်မနန္တိ၊ ဒိဗ္ဗေပထေစက်
 မနံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိဘောဒေ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်အပြား
 ရှိသော၊ ဒိဗ္ဗေ၊ မြတ်သော၊ ပထေ၊ ခရီး၌၊ သမာပန္နနဝသေန၊ ဝင်စားသည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စက်မန္တံ၊ စကြိုသွားတော်မူသော၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား
 ရပ်၌၊ တာယဝေလာယ၊ ထိုဟောမဝတ နတ်တို့အားတရားဟောတော်

မူသောအခါ၌။ ကကဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဗ္ဗပထေ။ မြတ်သောသ
မာပတ်တည်းဟူသော ခရီး၌။ ကိဉ္ဇာပိနကမတိ။ အကယ်၍ တည်းကြွ
တော်မမူလေ၏ရှင်။ ပနတထာပိ။ ထိုသို့ကြွတော်မမူသော်လည်း။ အဝိစ
ခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ဝုဗ္ဗေ။ ရှေးကာလ၌။ ကမန္တံ။ ဝင်စားတော်မူသည်
ကို။ ဥပါဒါယ။ စွဲ၍။ ကမနုပတ္တိသန္တဝေ။ ဝင်စားခြင်းတည်းဟူသောသွား
ခြင်းသမာပတ်၏ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ တတ္ထ။ လိုသမာ
ပတ်ကိုဝင်စားခြင်း၌။ လဒ္ဓဝသီတာဝတာယ။ ရအပ်သော ဝသီဘော်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇေတံ။ ဤသို့ဒိဗ္ဗပုဒ်ထဟူသောစကားကို။ ဝုတ္တတိ။
ဆိုအပ်၏။ အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ ယေတေဝုဂ္ဂလာ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်။ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ။ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်ကုန်၍။ အရဟန္တာ။ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်
၏။ တေသံ။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ပထေ။ ကျင်လည်ရာဖြစ်သောသမာ
ပတ်ခရီး၌။ ဆဝသထဝိဟာရေ။ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တရား၌မပြတ်
နေရာဟုဆိုအပ်သော။ ကမနေပိ။ သွားခြင်း၌လည်း။ ဇေတံ။ ဤဒိဗ္ဗပထေဟူ
သောစကားကို။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ မဟန္တာနံ။ မြတ်ကုန်သော။ ဂုဏာနံ။ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့ကို။ ဒေသနေန။ ရှာဖွေတော်မူသဖြင့်။ မဟေသိ။ မဟေသိမည်
တော်မူ၏။ ဒုတိယဂါထာယ။ ဒုတိယဂါထာ၌။ အပရေနးတပါးသော။ ပရိ
ယာယေန။ အကြောင်းဖြင့်။ ဝုတိ။ နှစ်သက်ခြီးမွှင်းခြင်းကို။ အာရဒ္ဓါတိ။
အားထုတ်အပ်၏ဟု။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဝုနးတဘန္တံ။ နိဝုဏတ္ထဒဿနဂဟာဏံ။
နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အကြောင်းဖြင့်ပြု၍ ယူသင့်ကြောင်းကို။ နိဒေသာတိ။
ပြုပြန်၏။ အထဝါ။ တနည်းသော်ကား။ နိဝုဏတ္ထေ။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
အနက်ကို။ ဒေသတဘရံ။ ပြေတော်မူတတ်သော။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။
အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ပညာဒေန္တိ။ ပညာဒေဟူသည်ကား။ ပညာပဋိလာ
ဘသံဝုန္နိကာယ။ ပညာကိုရခြင်း၌ကောင်းစွာဖြစ်စေတတ်သော။ ပဋိပတ္တိ
ယာ။ အကျင့်ကို။ ကထနေန။ ဟောတော်မူသဖြင့်။ ပညာဒါယကံ။ ပညာကို
ပေးတော်မူတတ်သော။ ကာမာလယေအသတ္တန္တိ။ ကာမာလယေအသတ္တံ
ဟူသည်ကား။ ကာမေသု။ ကာမတို့၌။ တဏှာဒိဗ္ဗိဝသေန။ တဏှာဒိဗ္ဗိ၏
အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝိဓေ။ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ ယွာယံယောအယံအာလယော။
အကြင်တပ်မက်မောခြင်းသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးသောဝတ္ထု
ကာမကိလေသာကာမတို့၌။ အသတ္တံ။ ငြိတွယ်တပ်မက်မောခြင်း ကင်း
တော်မူထသော။ သဗ္ဗပိဒုန္တိ။ သဗ္ဗပိဒ်ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗဓမ္မပိရံ။ အလုံးစုံ
သောတရားကိုသိတော်မူထသော။ သဗ္ဗညု။ အလုံးစုံသောဥယျာဓိတရား

၁၁၂ သံတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကိုသိတော်မူတသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သုမေဓန္တိ၊ သုမေဓံဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်အား၊ သဗ္ဗညုဘာ
ဝါယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကိုဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ မဂ္ဂဘူတာယ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြစ်
စိမ့်သောငှါ၊ ပါရမီပညာသင်္ခါတာယ၊ ပါရမီဥာဏ်တော်ဟုဆိုအပ်သော၊
မေဓာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အရိယေပထေတိ၊
အရိယေပထေဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာနိကေ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
မဂ္ဂေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗလသမာပတ္တိယံ၊ ဗလသမာ
ပတ်၌၊ ကမမာနန္တိ၊ ကမမာနံ ဟူသည်ကား၊ ပညာယ၊ ပညာတော်ဖြင့်၊
အဇ္ဈောဂါဟမာနံ၊ ဝင်၍ယူသော၊ မဂ္ဂလက္ခဏံ၊ မဂ်၏လက္ခဏာကို၊ ဥတွာ၊
သိ၍၊ ဒေသနတော၊ ဟောတော်မူသောအားဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိသ
မာနံ၊ ဝင်စားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ခဏာခဏေ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း၌၊
ဗလသမာပတ္တိသမာပဇ္ဇနတော၊ ဗလသမာပတ်ဝင်စားတော်မူသောအား
ဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိမမဂ္ဂဘာဝနာသင်္ခါတာယ၊ လေးပါးအပြားရှိသောမဂ်ကိုပွား
စေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂမနသတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သွားခြင်း သတ္တိဖြင့်၊
ကမိတဂုဗ္ဗံ၊ သွားခြင်းလည်းရှေးရှိတော်မူသော၊ သုဒိဋ္ဌံ၊ တနောအဇ္ဈာ
တိ၊ သုဒိဋ္ဌံတနောအဇ္ဈာဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌၊ အဓမ္မတိ၊ ငါတို့
သည်၊ သုန္နရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဇ္ဈ၊ ယခု
အခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ သုန္နရံ၊ ကောင်းမြတ်စွာ၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော
နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်အပ်ပေပြီ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ သုပ္ပဘာတံ၊ သုဟုဋ္ဌိတန္တိ၊ သုပ္ပဘာတံ၊ သုဟုဋ္ဌိတံဟူသည်
ကား၊ အဇ္ဈ၊ ဤအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ သုဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဘာတံ၊
အရောင်တောက်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်သော၊
ပဘာတံ၊ အရောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အဇ္ဈ၊ ဤအခါ၌၊
နော၊ ငါတို့အား၊ သုန္နရံ၊ ကောင်းမွန်စွာ၊ ဥဋ္ဌိတံ၊ အထက်လောကုတ္တရာ
တရား၌တည်ပေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပေပြီ၊ အနုပရောဓေယနတော၊
ဆန့်ကျင်ဘက်ကင်းသောတရားကိုမြီရသောအားဖြင့်၊ ဥဋ္ဌိတံ၊ အထက်၌
တည်ရပေပြီ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ၊ အဘယ် နည်းဟူမူကား၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယံသမ္ပန္နံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿာမ၊ မြင်ရပေ
ကုန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿာမ၊
မှူးမြင်ရပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ လာဘသမ္ပတ္တိံ၊ ရတော်
မူခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကို၊ အာရုပ္ပ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်

မြင်းကို၊ ပဝေဒေတိ၊ ကြား၏၊ ဣဒ္ဓိမန္တောတိ၊ ဣဒ္ဓိမန္တောဟူသည်ကား၊ ကမ္မ
ဝိပါကဇိဒ္ဓိယာ၊ ကံနှင့်အကျိုးအကြောင်းဖြစ်သောတန်ခိုးနှင့်၊ သမန္နာဂတာ
ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယသသမိနောတိ၊ ယသသမိနောဟူသည်ကား၊ သာဘဂ္ဂံ
ပရိဝါရဂ္ဂသမ္ပန္နာ၊ မြတ်သောအရတော်မြင်းမြတ်သောအခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ယက္ခာ၊ ဟောမဝတအစရှိသောနတ်ဘိလူးတို့သည်၊ သရဏံ
ယန္တိတိ၊ သရဏံယန္တိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေနဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်စင်္ဃာ
ဖြင့်သာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာဝိဂတာ၊ အကယ်၍ကား သရဏဂုံတည်ကုန်၏နှင့်၊
တထာပိ၊ ထိုသို့တည်ကုန်သော်လည်း၊ သောတာပန္နဘာဝပရိဒီပနတ္ထဉ္စ၊
သောတာပန်၏အဖြစ်ကိုပြအံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ပသာဒါနုရူပဒဿ
နတ္ထဉ္စ၊ သဒ္ဓါကြည်ညိုသည်အားလျော်စွာပြအံ့သောဌာလည်းကောင်း၊ ဝါ
ဝံ၊ သဗ္ဗေတံသရဏံယန္တိ အစရှိသောစကားကို၊ ဘိဒ္ဓတိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ဂါမာ
ဂါမန္တိ၊ ဂါမာဂါမံဟူသည်ကား၊ ဒေဝဂါမာ၊ နတ်ရွာတရွာမှ၊ ဒေဝဂါမံ၊
နတ်ရွာတရွာသို့၊ နာဂါနာဂန္တိ၊ နာဂါနာဂံဟူသည်ကား၊ ဒေဝပဗ္ဗတာ၊ နတ်
နေရာတတောင်မှ၊ ဒေဝပဗ္ဗတံ၊ နတ်နေရာတတောင်သို့၊ နမဿမာနာသမ္ပုဇ္ဈံ
ဓမ္မဿစသုဓမ္မတန္တိ၊ နမဿမာနာသမ္ပုဇ္ဈံဓမ္မဿစသုဓမ္မတံဟူသည်ကား၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတာ၊ စင်စစ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး
တရားတို့ကို မတောက်မပြန် ကိုယ်တိုင် သိတော်မူပေ၏၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသုဗော
ဓိတဉ္စ၊ ဘုရားတို့သာကောင်းစွာသိတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မသုဓမ္မတဉ္စ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပည့်
သံဃာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်တရားရှိတော်မူ၏၊
ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသဖြင့်၊ သံဃာသုပ္ပဋိပတ္တိစ၊ သံဃာတော်၏
ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိတ္ထဝိတွာ၊ မြီးမွင်း
မြွက်ဆို၍၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးပါလျက်၊ ဓမ္မစောသကာ၊ တရားတော်ကို
ကြွေးကြော်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝိစရိဿာမ
သွားပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊
ဤဟောမဝတသုတ်၌၊ သေသံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှအကြွင်းဖြစ်သောစကား
သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်ဟောမဝတသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပရမတ္ထ ဇောတိကာယ၊

ပရမတ္ထဇောတိကာအမည်ရှိသော၊ ခုနကဋ္ဌိကထာယ၊ ခုနကနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဟောမဝတ သုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဟောမဝတသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတားပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သုတ္တန်နိပါတ်အဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲပြီး၏။

